

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

GRAECAE GRAMMATICAE

RUDIMENTA.

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

7 PATERNOSTER ROW

GRAECAE GRAMMATICAE

RUDIMENTA

IN USUM SCHOLARUM

Bp. *[Charles Wordsworth]*

EDITIO UNDEVICESIMA

19

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

MDCCCLXXXII

58/2
30/9/00

8

PRAEFATIO

PRIMAE EDITIONIS.

CUM hodiè inter omnes constet Graecam Grammaticam vulgò Etonensem dictam, et plusquàm duo abhinc saecula compositam, proveciori hujus aetatis scientiae parum respondere, sperabam equidem me commodis ejus provinciae, cui vitâ et officio addictus sum, nonnihil inserviturum, si Graecae linguae rudimenta vetere nostro Auctore paulò plenius et emendatius tradere conarer. Quod consilium cùm cepissem, duplex rei perficiendae videbatur esse ratio. Poteram enim vel novam omninò, secundum ea principia, quae recentioribus Grammaticis, maximè in Germaniâ, placent, Grammaticam adornare, vel veterem illam mendis purgatam, et supplementis idoneis auctam, denuò edere. Priorem rationem multi jam iique non indocti viri nuper secuti erant: quo successu, dixerint alii: posterior adhuc tentanda erat. *Illa* quidem specie simplicior est; regulis paucioribus utitur; si *linguae philosophiam*, quam vocant, spectas, ad veritatem sine dubio propiùs accedit. *Haec* molestiae discentium occurrere ante omnia vult; subtilioris scientiae argutias, ut a puerorum disciplinâ alienas, procul ablegat; rerum effectus magis quàm causas respicit; simpliciores regulas multitudine exceptionum

lucrari nolit. Quod si res de integro agenda esset, illa fortasse probabilior; haec certè ad praesentem scholarum statum magis accommodata: neque enim leve est, in publico puerorum seminario, certo quovis tempore institutionis quasi flumen perenne in novum omninò alveum convertere. Atque hoc erat, fateor, quod me potissimùm impulit, ut viam, quam secutus sim, insisterem; et spem inde fore concepi, ut, si non omnia, quae cuperem, efficere possem, aliquantulum tamen his nostris artibus adjumenti afferrem, si neque a tritis discentium formulis, neque a solitâ docentium consuetudine longiùs discessissem. Itaque, cùm horum amborum commoditati praecipuè consulendum esse statuerem, illud in animo habui; veterem libellum Etonensem utpote celeberrimum, et in plerisque jam scholis diu usurpatum, ita denuò ad incudem revocare, ut abundantia resecarem, omissa supplerem, errata eorrigerem, rationem tamen pristinam ac methodum operis, quoad fieri posset, conservarem. Ea nimirum in emendando, delendo, amplificando, adhibenda erat moderatio,

“ *Mutatam ignorent subito ne semina matrem.*”

Quarè meminerint, quaeso, Critici non mihi integrum fuisse ejusmodi opus conscribere, quale per se optimum judicarem, sed quale et lectorum praejudicatam opinionem minimùm offenderet, et ab erroribus, qui veterem illum libellum maculant, plerisque certè purgatum esset.

Restitit alter dubitationi locus, utrum in opere scribendo linguâ uti Latinâ an vernaculâ praestaret. Difficilis sanè et vexata quaestio; de quâ equidem confiteor fuisse me diu multumque haesitaturum, nisi doctiores viros, quos sequi debeo, consulissem; quos cùm in tali

re νεωτερίξειν non volentes viderem, satius duxi cum iis consentire, quàm committere (id quod a bono Praeceptore alienissimum esse sentio) ut saeculi vel ignaviae vel fastidio indulsisse existimarer.

Quod si quis, ex iis quae supra dixi, existimabit me Germanorum Grammaticorum merita et auctoritatem elevare velle, immò non etiam maximi aestimare, id tantum a vero aberit, ut, me ipso iudice, ad hanc opellam suscipiendam ne minimâ quidem ex parte instructus accessissem, nisi Virorum inter eos clarissimorum, Buttmanni scilicet, Matthiaei, Thierschii, Rostii, et praecipuè Kühneri, opera diligenter priùs evolvissem; unde, nî fallor, factum est, ut paenè universam Graecae Grammaticae materiem, et, quae dicuntur, *Accidentia*, post eos retractârim, nonnulla etiam, quæ vix alibi reperiuntur, de meo adjecerim. Erat enim pars neque inutilis, uti spero, neque inepta propositi mei, ut Grammaticam, Scholarum usibus praecipuè destinata, ejusmodi concinnarem, quae neque *nimia* videretur, cum *nihil omitteret*, quamque *Tirones* in manus libenter caperent, *Veterani* in usu retinere non dedignarentur.

Ceterùm quicquid vel exactae scientiae, vel reconditioris doctrinae hoc opusculum contineat, id potissimum fratri meo Joanni Wordsworth, M. A. Collegii S. S. Trin. apud Cant. Socio, Viro in his artibus, si quis alius, inter principes numerando, acceptum et ego gratissimè refero, et lectores mei, velim, referant.

C. W.

Ventae Belgarum,
Mens. Jan. 1839.

PRAEFATIO

SECUNDAE EDITIONIS.

PRODIT maturiùs, quàm sperâram, repetita hujus Grammaticae editio. Itaque cùm multa praeteritus annus mihi quidem tulit luctuosissima, hoc feliciter accidisse fateor, quod opella haec nostra idoneis iudicibus se quodammodo probaverit; et eo nomine Magistris Informatoribus, imprimis Harroviensi, Rugbaco, Vintoniensi, qui libellum discipulis suis ediscendum tradiderint, gratias habeo, agoque maximas; non quasi ex hœc doctissimorum Virorum testimonio mihimet ipsi gloriolae aliquid aucupari velim; sed quia Scholasticarum artium studia, si liceat, promovere, id mihi profectò laboris est praemium et gratissimum, et amplissimum. Interim nonnulla mutavi, addidi, correxi, prout, vel meo vel amicorum iudicio, res postulabat; idem libentissimè factururus, si quando Viri Docti vel doctrinae suae vel experientiae fructus mecum communicaverint.

C. W.

Ventae Belgarum,
Mens. Jan. 1840.

PRAEFATIO

SEXTAE-DECIMAE EDITIONIS.

IN hâc sextâ-decimâ Editione Declinationes Substantivorum in tres tantùm conclusae sunt; Declinationibus Contractorum sub tertiam redactis, et in quinque *formulas*, quae nunc vocantur, (nomine scilicet mutatas, re easdem) divisis.

Ut ex pristinâ methodo in hâc re decederetur, effecit sententia et auctoritas Virorum Doctissimorum qui Scholis novem Publicis, in Angliâ primariis, Informatorum loco praesidentes, quod discipulis suis commodius judicabant, jure optimo videbantur praescribere.

Quaedam etiam minora subinde in libello corriguntur, suppleuntur: caetera manent immutata. Totum autem opus prodit, uti spero, emendatius, ne dicam perfectius, cum alias ob causas tùm praecipuè quòd Vir Eruditissimus, Britanniarum Porsonus alter, Gulielmus Veitch, chartulas e prelo missas inspicere, et si quid erratumprehendisset notare, pro humanitate suâ dignatus sit.

C. W.

*Perthae apud Scotos,
Mens. Jul. 1867.*

TABULA RERUM.

I. ELEMENTA VOCUM.

	Pag.		Pag.
Litterae	1	Elisio, Synaeresis, Cra-	
Dialecti	5	sis, et <i>v</i> Paragogi-	
Spiritus, Accentus, et		cum	7
Puncta	6	Partes Orationis	8

II. DECLINATIO VOCUM.

	Pag.		Pag.
Articulus	9	Temporum Formatio	70
Nomina Substantiva ...	10	Verba in <i>μ</i>	86
Nomina Adjectiva.....	22	Verba Defectiva, &c.	102
Numeralia	30	Syncope Verborum...	103
Pronomina.....	32	Metathesis Verborum	104
Verba in <i>ω</i>	37	Verba Anomala	105
Conjugationes	57	Indeclinabilia	120

III. DERIVATIO VOCUM.

	Pag.		Pag.
Substantiva Derivata	122	Verba Derivata	129
Adjectiva.....	127	Adverbia	131

APPENDIX.

	Pag.		Pag.
Litterarum nexus	133	Accentûs regulæ	140
Euphoniae leges	134	Contractionis conspectus	143
Dialectica varietas	136	Craseos conspectus....	144
Spiritûs diversitas	139	Vocabularium	145

TABULA EXEMPLORUM.

EXEMPLA SUBSTANTIVORUM.

Declinationis	Primae,	ταμίας, κριτής, μοῦσα, τιμή, φιλία, ἡμέρα :
	Secundae,	λόγος, ξύλον; <i>Contractae</i> , νόος, ὀστέον; <i>Atticae</i> , λεῶς, ἀνώγειν.
	Tertiae <i>Simplicis</i> ,	σῶμα, Τιτάν.
	———— <i>Contractae</i>	secundum quinque formulas : 1. Δημοσθένης, τεῖχος 2. πόλις, πῆχυς, σίνυπι, ἄστν 3. βασιλεὺς 4. αἰδῶς, φειδῶ 5. κέρας.

EXEMPLA ADJECTIVORUM.

Classis	Primae,	(a) καλὸς, δίκαιος, ἐχθρὸς (b) χαρίεις (c) ὄξυς
	Secundae,	(a) ἀθάνατος (b) ἀληθής (c) εὐχαρις (d) ἄρσην (e) σώφρων (f) εὖνους (g) δίπηχυς (h) ἱλεως
	Tertiae,	πένης.

EXEMPLA VERBORUM IN Ω.

Conjugationis	Primae,	τέρπω, λείβω, γράφω, τύπτω
	Secundae,	πλέκω, λέγω, βρέχω, τάσσω, -ττω
	Tertiae,	ἀνύτω, ἐρείδω, πείθω, φράζω
	Quartae,	ἀγγέλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω
	Quintae,	{ Non- <i>Contractae</i> , τίω, παύω <i>Contractae</i> , τιμάω, φιλέω, χρυσάω.

EXEMPLA VERBORUM IN ΜΙ.

Form.	Primae,	ἵστημι	Form.	Tertiae,	δίδωμι
	Secundae,	τίθημι		Quartae,	δείκνυμι.

MONITUM.

Partes libri, quae majoribus typis impressae sunt, utpote Principia Grammaticae continentes, plerasque edisci priùs volumus, quàm ad ceteras, minore descriptas formulá, accedatur.

Asteriscum () Verborum formis inusitatis, et, quas vocant, Radicibus, praefigi jussimus.*

RUDIMENTA GRAECAE GRAMMATICAE.

ELEMENTA VOCUM.

LITERAE.

§ 1. LITERAE apud Graecos sunt viginti quatuor.

Figura.†	Nomen.		Potestas.
A α	ἄλφα	Alpha	a
B β	βῆτα	Beta	b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
E ε	ἐ ψιλόν	Epsilon	e breve
Z ζ	ζῆτα	Zeta	z
H η	ἥτα	E'ta	e longum
Θ θ	θῆτα	Thêta	th
I ι	ἰῶτα	Iōta	i
K κ	κάππα	Kappa	k, c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
M μ	μῦ	Mu	m
N ν	νῦ	Nu	n
Ξ ξ	ξί	Xi	x
O ο	ὀ μῑκρόν	Omīcron	o parvum
Π π	πί	Pi	p
P ρ	ῥῶ	Rho	r, rh
Σ σ s	σίγμα	Sigma	s
T τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὕ ψιλόν	Upsilon	u, y
Φ φ	φί	Phi	ph
X χ	χί	Chi	ch
Ψ ψ	ψί	Psi	ps
Ω ω	ὦ μέγα	Omëga	o magnum

(a.) Solum Σίγμα duas habet formas minores σ s, quarum illa in initio et medio, haec in fine vocis usurpari solet, ut in σοφιστῆς *sophista*.

† Literarum nexus et contractiones, quales sunt ε pro ou, ς pro στ, vide in Appendice, cap. 1.

(b.) Litera γ ante γ , κ , χ , ξ , tanquam ν pronuntiatur; ut in ἄγγελος *angelus*, συγκοπή *Syncope*, Ἀγχίσης *Anchises*, Σφίγξ *Sphinx*.

(c.) Syllaba $\tau\iota$ ante vocalem, ut in Γαλατία *Galatia*, contra morem Latine legendi semper sine sibilatione pronuntiatur.

Obs. 1. Veteribus Graecis literae fuerunt tantum sedecim numero $\alpha \beta \gamma \delta \epsilon \iota \kappa \lambda \mu \nu \rho \sigma \tau \upsilon$ quas in *Gracciam intulisse e Phoenice Cadmum* testis est, post Herodotum 5. 58, 59, Plinius H. N. vii. 56; idque ex earum formâ, ordine, ac nominibus verisimillimum videtur. Postea ab aliis ac praesertim a Simonide (nam de Palamede et Epicharmo testimonia minus constant) adjectae sunt $\theta \phi \chi$ — $\zeta \xi \psi$ — $\eta \omega$; quae tamen non tam nova literarum elementa sunt habenda, quam ex antiquioribus simplicioribusque signis composita; literae enim $\theta \phi \chi$, quae dicuntur *aspiratae*, ex literis tenuibus $\tau \pi \kappa$, adjectâ aspiratione, sunt formatae; tum *duplices* $\zeta \xi \psi$ ex aliquâ mutarum cum σ compositae; denique *vocales* $\eta \omega$ non aliam potestatem habent quam productae literae $\epsilon \circ$ (Lennep. Anal. p. 30. Conf. Plat. Cratyl. § 91, 114); unde verisimile est harum omnium vim antea in pronuntiatione exstitisse (Bent. Phal. p. 241). His accedat *aspirationis* signum, quod antiquiores Graeci, planè ut Latini Graecos imitati, formâ H (eadem scilicet quae postea literae vicem gessit) expresserunt. Ceterum recentiores octo literae primum in Ioniâ, ac praecipuè Samo, usurpatae, peragrata dehinc Graeciâ, postremo tandem apud Atticos auctoritate publicâ receptae sunt, Archonte Euclide, A. C. 403; unde viginti quatuor literae, (hoc est, totum Alphabetum,) τὰ Ἰωνικὰ γράμματα, antiquiores verò sedecim τὰ Ἀττικὰ, distinctionis causâ appellatae sunt. Quod verò hodie in Homero, caeterisque antiquissimis Scriptoribus, qui prius floruerunt quam plenus hic literarum ordo repertus est, eandem orthographiam, quam in recentiorum Graecorum scriptis, invenimus, id Grammaticis tribuendum est, qui jam olim veterum Poëtarum opera reflexerunt ad eam scribendi legem, quae ipsorum temporibus vigeret. Lennep. Anal. p. 34.

Obs. 2. In antiquissimâ linguâ tria alia elementa exstiterunt, quae inusitata postea, a Grammaticis dumtaxat inter signa numeralia (ἐπισήμων nomine) recensentur: haec sunt 1. ζ , Βαῦ, Γαυ, sive, ut a Grammaticis propter formam appellatum est, *Digamma*, addito cognomine *Acolicum*, quod Aeolibus diutius quam ceteris in usu perstitit. Etiam Homeri aetate nondum interierat, et in ejus carminibus rectè constitutis suum locum jure vindicat. Idem apud Latinos ferè per V exprimitur; ut in $\phi\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\alpha$ *Velia*, αἰών *aevum*, ἴς *vis*. 2. ϕ *Κόππα*. 3. ψ *Σαμπι*, vide § 36.

Literae sunt vel Vocales, vel Consonantes.

§ 2. VOCALES sunt septem; $\alpha \epsilon \eta \iota \omicron \upsilon \omega$: quarum breves sunt $\epsilon \omicron$, ut $\chi\alpha\iota\rho\epsilon$ *salve*, $\pi\acute{o}\nu\omicron\varsigma$ *labor*. longae — $\eta \omega$, ut $\tau\iota\mu\eta$ *honor*, $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omega$ *verbero*. ancipites — $\alpha \iota \upsilon$, ut $\begin{cases} \sigma\acute{\omega}\mu\alpha & \text{corpus, } \eta\mu\acute{\epsilon}\rho\alpha & \text{dies,} \\ \mu\acute{\epsilon}\lambda\iota & \text{mel, } \kappa\rho\eta\pi\iota\varsigma & \text{fundus,} \\ \gamma\lambda\upsilon\kappa\upsilon & \text{dulce, } \delta\mu\nu & \text{jura.} \end{cases}$

Ex his vocalibus ita conjunctis, ut ι vel υ semper posteriores sint, DIPHTHONGI PROPRIAE fiunt octo; $\alpha\iota$, $\alpha\upsilon$, $\epsilon\iota$, $\epsilon\upsilon$, $\omicron\iota$, $\omicron\upsilon$, $\upsilon\iota$, $\eta\upsilon$:

e quibus $\alpha\iota$ Latinè fit	$\begin{cases} \alpha\epsilon, \text{ ut } \Phi\alpha\acute{\iota}\delta\rho\omicron\varsigma & \text{Phaedrus.} \\ \alpha\iota, \text{ ut } \text{Μαῖα} & \text{Maia, vel } \alpha\iota \text{ ut } \text{Αἶας} & \text{Ajax.} \end{cases}$
$\alpha\upsilon$ —	$\begin{cases} \alpha\upsilon \text{ ante consonantem, ut } \Gamma\lambda\alpha\upsilon\kappa\omicron\varsigma & \text{Glaucus.} \\ \alpha\upsilon \text{ ante vocalem, ut } \text{Τιμαῖος} & \text{Timaeus.} \end{cases}$
$\epsilon\iota$ —	$\begin{cases} \epsilon\iota, \text{ ut } \text{Νεῖλος} & \text{Nilus.} \\ \epsilon\iota, \text{ ut } \text{Μήδεια} & \text{Medea.} \end{cases}$
$\epsilon\upsilon$ —	$\begin{cases} \epsilon\upsilon \text{ ante consonantem, ut } \text{Εὐρος} & \text{Eurus.} \\ \epsilon\upsilon \text{ ante vocalem, ut } \text{Εὐανδρος} & \text{Evander.} \end{cases}$
$\omicron\iota$ —	$\omicron\epsilon$, ut Βοιωτία <i>Boeotia</i> (rard $\omicron\iota$, ut Τροία , <i>Troja</i> .)
$\omicron\upsilon$ —	υ , ut Μούσα <i>Musa</i> .
$\upsilon\iota$ —	$\upsilon\iota$, ut Εἰλείθυια <i>Ilithyia</i> . (Lat. Gr. § 98. § 99.)

His accedunt tres vocalium conjunctiones sic scriptae $\alpha\iota$, $\eta\iota$, $\omega\iota$; hoc est, cum ι , posteriore vocali, non ampliùs ad latus, quod olim semper fieri solebat (immò etiamnum fit ubi literis uncialibus scribitur), sed subter positâ; ut in $\tau\acute{\omega}$ $\kappa\alpha\lambda\acute{\omega}$ *honesto*; literis uncialibus ΤΩΙ ΚΑΛΩΙ : ita ut, potestate Diphthongorum salvâ, figura tamen amittatur; unde IMPROPRIAE DIPHTHONGI appellatae sunt.

Obs. 1. Nimirum litera ι cum a recentiorum linguis in illâ sede, hoc est, post longam vocalem, vix pronuntiari posset, loco etiam cedere coacta est. Hinc Latinè a $\tau\rho\alpha\gamma\omega\delta\omicron\varsigma$ antiquiùs factum est *tragedus*, recentius vero a $\pi\rho\sigma\omega\delta\iota\alpha$, formâ Diphthongi demùm amissâ, *Prosodia*.

Obs. 2. Nona Diphthongus $\alpha\upsilon$ pro $\alpha\upsilon$ apud *Ionicos* scriptores solos reperitur; ut $\epsilon\omega\nu\tau\omicron\upsilon$ pro $\epsilon\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$.

Vocalis, sive syllaba, dicitur pura, quam altera vocalis, vel diphthongus, proximè praeceedit; ut in $\sigma\omicron\phi\acute{\iota}\alpha$ *sapi-entia* α est pura, in $\delta\acute{\iota}\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$ *justus* \omicron est pura.

§ 3. CONSONANTES sunt aliae Simples, aliae Duplices sive compositae.

(a.) Simples sunt quatuordecim;

1. Semivocales quinque, λ μ ν ρ (quae Liquidae vocantur) cum literâ s.

2. Mutae novem, scilicet

Tenues	π κ τ
Mediae	β γ δ
Aspiratae	φ χ θ.

Inter se cognatae sunt, ita ut invicem mutantur in Verborum et Nominum inflexionibus, (Lat. Gr. § 97.)

π β φ	}	quae vocantur	{	b soni, sive Labiales;
κ γ χ				c soni, sive Gutturales;
τ δ θ				d soni, sive Linguales.

(b.) Duplices sunt tres, ζ ξ ψ; quae ex aliquâ Mutarum cum s componuntur; nempe ζ ex δs vel σδ;—ξ ex κs (γs vel χs);—ψ ex πs (βs vel φs). ζ praeterea nascitur interdum ex γ χ γγ cum s compositis. Conf. § 47. c.

Obs. 1. Scilicet—(quod imprimis notandum est in nominum ac verborum inflexione, Conf. § 21. b.)—

ρ sonus cum sequente s fit ψ; ut

λαῖλαψ (πs) Gen. -πος; χάλυψ (βs) -βος; κατῆλιψ (φs) -φος;

βλέψω (πσ) Fut. a βλέπω; τρίψω (βσ) a τρίβω; γράψω (φσ) a γράφω;

κ sonus cum sequente s fit ξ; ut

κόραξ (κs) Gen. -κος; πτέρυξ (γs) -γ.ς; ὕνυξ (χs) -χος;

πλέξω (κσ) Fut. a πλέκω; λέξω (γσ) a λέγω; βρέξω (χσ) a βρέχω;

ι sonus, sequente s, plerumque ejicitur; ut

πένης (τs) Gen. -τος; ἔρις (δs) -δος; κόρυς (θs) -θος;

ἀνύσω (τσ) ab ἀνύτω; ἐρείσω (δσ) ab ἐρεῖδω; πείσω (θσ) a πείθω;

sed aliquando δ cum s vel sequente, vel praeunte, fit ζ; ut

* φράδσω fit φράζω; κωμάδσω fit κωμάζω; Ἀθήναςδε fit Ἀθήναζε.

Obs. 2. Avoles ac Dores Duplicum usu abstinebant; scilicet scribebant μελίσδεται, non μελίζεται; κέννος, non ξένος; Πέλοπς, non Πέλοψ.

Literae variè inter se permutantur, vel ex Euphoniae legibus (vide Append. cap. 2), vel ex usu Dialectorum.

Obs. Poëtae etiam, metri causâ, transponebant literas, quam licentiam ΜΕΤΑΤΗΕΣΙΝ vocant Grammatici, ut καρδίη Ερ. pro καρδία, cor; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, vasto. Conf. § 84.

DIALECTI.

§ 4. DIALECTI, sive loquendi varietates praeicipuae, sunt quatuor; tres, pro numero praeicipuarum Graeciae gentium, viz. DORICA, AEOLICA, et IONICA; ex Ionicâ deinde quarta profluxit, cognomine ATTICA, utpote ab Atheniensibus Ionicae stirpis usurpata. Nam prisca quidem Hellenica oratio, ante harum gentium originem, qualis fuerit, hodiè non licet conjecturam facere, nisi ex reliquis antiquissimorum Poëtarum, praesertim Homeri et Hesiodi, qui hanc Dialectorum divisionem aetate praecesserunt: unde vetustior illa lingua EPICA, sive HOMERICA, appellari solet. Denique post Philippi et Alexandri tempora, vulgatior jam lingua atque adedò corruptior facta, in quintam quasi dialectum, vel potius novam universi sermonis speciem transiit; quae ex recentiori Atticismo, cum vocibus tralatitiis, praesertim Macedonicis et Alexandrinis, commixto originem nacta, dialectus COMMUNIS (ἡ κοινὴ), *Macedonica*, sive *Alexandrina* vocata est.

Obs. 1. Hinc Grammaticos, qui idiomatica Homerica alia ad aliam Dialectum referant, anachronismo uti apparet. Nimirum, cum ita loquuntur, id agunt, ut varietates Epicae dictionis insigniores faciliùs distinguant, indito unicuique nomine ejus Dialecti, quae illam postea praeicipuè retinuisset.

Obs. 2. Ex his quatuor Dialectis, *Dorica* asperitate et *πλατειασμῶ*, sive usu literae α productae, insignis est. Huic *Aeolica*, etsi cultior, affinis: ejus linguae, ut ait *Quintil. 6. sermo Latinus est similimus. (1.) Ionica*, mollis ac jucunda, aspirationem rejicit; Hiatùs patientissima, vocalium contractionibus abstinet, diphthongos resolvit; η ferè ponit, ubi Dorae α. Contrà *Attica*, omnium purissima, contractionibus imprimis gaudet. Harum ejusque varietas insignior suo quaeque in loco reperietur: conspectum universarum adjecimus in Appendice, cap. 3.

Ceterum Doricâ usi sunt *Pindarus*, et *Bucolici Poëtae*; Aeolicâ *Poëtae Lyrici*; Ionicâ *Herodotus*, *Hippocrates*; Atticâ *Thucydides*, *Xenophon*, *Plato*, *Oratores*, et *Poëtae Scenici*; praeterquam in melicis, ubi Doricus quasdam formulas admiscuerunt.—*Scriptores Novi Testamenti* et *Veteris*, quos vocant, *Septuaginta Interpretes* Communi, sive Alexandrinâ dialecto scripserunt; et Ἑλληρισται dicti sunt, ut qui alienae stirpis Graecè tamen loquerentur; lingua eorum Hellenistica appellatur.

SPIRITUS, ACCENTUS ET PUNCTA.

Ad Graecè legendum et scribendum haec pertinent.

§ 5. Omnis vocalis et una consonans ρ in initio vocis cum Spiritu pronunciatur, quod notâ suprâ eam positâ indicatur.

SPIRITUS duplex est, lenis et asper.

1. Lenis sic (') notatur, ut in *ὄπος mons*.

2. Asper, qui eandem ac Latina litera H potestatem habet (et antiquissimis temporibus eodem modo scribebatur), sic (´), ut in *ὄπος terminus*, *ἥρως heros*.

In diphthongis spiritus supra posteriorem vocalem ponitur; ut in *εὖθυσ statim*, *οἶος qualis*.

Omnes voces incipientes ab *v* vel ρ aspirantur, ut *ὕδωρ aqua*, *ῥήτωρ rhetor*.

Obs. Spiritûs differentia nonnunquam pendet ex Dialectis, quarum alia quasdam voces cum aspero, alia cum leni libentius pronuntiabat, sic vulgo *Ἀῖδης*, *Atticè* *Ἀΐδης*. Praesertim ubi fit mutatio literarum, spiritus parùm sibi constat, et saepiùs asper transit in lenem, sic *ἥλιος*, *Ionicè* *ἡελιος*; *ὕμν*, *Aeolicè* *ὕμμν*. Vide plura in Appendice, cap. 4.

§ 6. ACCENTUM etiam, sive syllabae tonum, voces ferè singulae inscriptum habent, qui supra vocales ponitur; in diphthongis autem supra vocalem posteriorem.

Accentus† duo sunt, Acutus (´), et Circumflexus (˘). Acutus autem in fine dictionis, nisi ante punctum, invertitur, sic (˘).

Accentus cadere mavult in terminationem Vocis; nec usquam rejicitur a fine, si Acutus, ultra antepenultimam syllabam, si Circumflexus, ultra penultimam.

§ 7. PUNCTORUM ratio eadem est atque in libris hodiernis, nisi quòd duo nostra colon et semicolon hòc uno signo (:) notentur; deinde quòd nota interrogationis sic (?) scribatur; exclamationis, non appingatur.

† Accentûs regulas vide in Appendice, cap. 5.

ELISIO, SYNAERESIS, CRASIS, &c.

Oratio Graeca, imprimis Atticorum, ab HIATU, hoc est, concursu vocalium, praesertim in carminibus. Hinc vocalium concurrentium saepiùs vel alteram ELIDUNT, vel ambas in unam CONTRAHUNT, atque adeò MISCENT, vel denique consonantem *ν* INTERPONUNT.

§ 8. ELISIO per Apostrophum (') notatur; ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν *secundum eum*.

Si vocalis, quae Elisionem facit, aspiratur, mutatur tenuis praecedens in aspiratam; ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν *a nobis*.

Obs. Praeterquam apud *Ionas*, qui tenuem retinent; ut ἀπ' ἡμέων.

§ 9. SYNAERESIS,* sive Contractio, fit eùm in eadem voce duae syllabae in unam contrahuntur; vel immutatis vocalibus, ut τείχεϊ, τείχει *muro*, ἡχοῖ, ἡχοῖ *sono*; vel mutatâ vocali alterâ aut utrâque, ut τριήρες, τριήρεις *triremes*, ἄσπεα, ἄσπη *urbes*; vel alterâ ejectâ, ut φιλέω, φιλω *amo*, βότρυες, βότρυς *racemi*, δῆμος, δῆμος *hostilis*.

§ 10. CRASIS,† sive Mixtura, (eujus signum, Coronis appellatum, idem est ac spiritûs lenis,) fit eum in diversis vocibus duae syllabae per contractionem vocalium ita coeunt, ut syllaba una longa, una vox efficiatur; ut καὶ ἔλεγον per Crasin κάλεγον *et dicebant*; ὁ αὐτὸς, αὐτὸς *idem*; τοὶ ἄρα, τὰρα *tamen certe*; ἐγὼ οἶδα, ἐγὼ οἶδα *pro nosci*.

Si Crasis fit eum aspiratâ vocali, praecedente tenui, tenuis in aspiratam suam mutatur; ut καὶ ἕτερος, χᾷτερος *et alter*; ὅτου ἔνεκα, ὁθούνεκα *quod*.

Obs. 1. *Iones* tamen tenuem retinent; ut τοῦνεκα.

Obs. 2. Alterum genus est Craseos apud *Poetas*, nomine SYSTIZESIS, quod fit ubi duae syllabae vel singularum vocum vel binarum continentium, specie quidem neque contractae neque mixtae, ita tamen pronuntiando coalescant, ut pro unâ syllabâ habeantur; ut θεοὶ, μὴ οὐ pro monosyllabis, πόλεως, ἐπεὶ οὐ pro dissyllabis.

* Contractionis conspectum vide in Appendice, cap. 6.

† Craseos conspectum vide in Appendice, cap. 7.

§ II. Dativis pluralibus, et tertiis personis Verborum in *ι* vel *ε* desinentibus, necnon Adverbiis quibusdam, si vocalis vel diphthongus sequatur, frequentissimè *ν* additur (quod inde *παρωγικόν*, sive *ἐφελκυστικόν* vocatur); ut, *λέουσιν ἐκείνοις leonibus illis*; *ἔτυπτεν αὐτὸν verberabat eum*.

Obs. Et apud *Poëtas*, metri gratiâ, etiam ubi consonans sequitur; ut *ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν*, Eurip. Orest. 12.

PARTES ORATIONIS.

1. NOMEN.

Substantivum	Adjectivum
cum Pronominibus Substantivis.	cum Articulo, Pronominibus Adjectivis, et Participiis Verborum.

2. VERBUM.

3. PARTICULAE.

Conjunctio.	Praepositio.	Adverbium.	Interjectio.
-------------	--------------	------------	--------------

DECLINATIO VOCUM.

NOMEN.

§ 12. NOMINA, sive Substantiva, sive Adjectiva, eandem ferè sequuntur normam Declinationis.

NUMERI sunt tres, Singularis, Dualis, et Pluralis.

CASUS sunt quinque, Nominativus, Vocativus, Accusativus, Genitivus, Dativus; e quibus Nominativum rectum, ceteros obliquos appellamus.

GENERA sunt tria, Masculinum, Femininum, Neutrum.

Regulae Generales.

Neutra omnia similes habent Nominativum, Vocativum, et Accusativum per omnes Numeros.

Genitivus Pluralis semper desinit in $\omega\nu$.

Dativus Singularis semper desinit in ι , quod tamen plerumque subscribi solet.

Obs. Neenon Dativus Pluralis olim semper exiit in ι ; siquidem terminationes *aio*, *ois* vi Apocopes factae sunt pro *aioi*, *oisoi*; quae formae in *Atticâ* prosâ perrarè, in *Ionicâ*, et apud *Poëtas omnium Dialectorum*, non infrequenter reperiuntur.

ARTICULUS.

§ 13. ARTICULUS est δ , η , $\tau\omicron$ (*the*), qui sic declinatur;

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plural.</i>		
M.	F.	N.	M.	F.	N.	M.	F.	N.
N. δ	η	$\tau\omicron$				N. $\omicron\iota$	$\alpha\iota$	$\tau\alpha$
A. $\tau\omicron\nu$	$\tau\eta\nu$	$\tau\omicron$	$\tau\omega$	$\tau\alpha$	$\tau\omega$	A. $\tau\omicron\upsilon\varsigma$	$\tau\alpha\varsigma$	$\tau\alpha$
G. $\tau\omicron\upsilon$	$\tau\eta\varsigma$	$\tau\omicron\upsilon$				G. $\tau\omega\nu$	$\tau\omega\nu$	$\tau\omega\nu$
D. $\tau\phi$	$\tau\eta$	$\tau\phi$	$\tau\omicron\iota\nu$	$\tau\alpha\iota\nu$	$\tau\omicron\iota\nu$	D. $\tau\omicron\iota\varsigma$	$\tau\alpha\iota\varsigma$	$\tau\omicron\iota\varsigma$

Obs. 1. Articulus in priscâ linguâ Pronominis potius quàm Articuli partes gerebat, et hic ejus usus apud Homerum constans est. Conf. § 37. a. Obs.

Obs. 2. DIALECTI. Masculinum et Neutrum genus sequuntur varietates secundae declinationis, Femininum primae: quibus adde Gen. $\tau\epsilon\upsilon$ *Ep.* pro $\tau\omicron\upsilon$; Plur. Nom. $\tau\omicron\iota$, $\tau\alpha\iota$ *Ep.* et *Dor.* pro $\omicron\iota$, $\alpha\iota$. Dualis apud *Atticos* interdum caret Feminino genere. Conf. *οὗτος*. p. 35.

§ 14. NOMINA SUBSTANTIVA.

Declinationes Substantivorum sunt tres; quarum duae priores sunt parisyllabicae, hoc est, *non crescunt Genitico*; tertia verò imparisyllabica, hoc est, *Genitico crescit*.

§ 15. PRIMA DECLINATIO.

PRIMA Declinatio quatuor habet terminationes; *as* et *ης* generis masculini, ut ὁ ταμίης *dispensator*, ὁ κριτῆς *judex*; et *a* et *η* feminini generis, ut ἡ μούσα *musa*, ἡ τιμὴ *honor*.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N. ταμίης	N.V.A. ταμίᾱ	N. ταμίαι
V. ταμίᾱ	G.D. ταμίαιν	V. ταμίαι
A. ταμίᾱν		A. ταμίᾱς
G. ταμίου		G. ταμιῶν
D. ταμίᾳ		D. ταμίαις.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N. κριτῆς	N.V.A. κριτᾶ	N. κριταὶ
V. κριτᾶ	G.D. κριταῖν	V. κριταὶ
A. κριτῆν		A. κριτᾶς
G. κριτοῦ		G. κριτῶν
D. κριτῇ		D. κριταῖς.

Obs. 1. Quaedam nomina in *ης* Vocativum formant per *η*, non per *ᾱ*; ut, ὦ Ἀτρεΐδῃ *O Atride!* Et nonnulla per *η* et *α*; ut ὦ Ἑρμῇ vel -ᾱ *O Mercuri!* Hinc apud *Horatium* leguntur '*Atridē*' et '*Atridᾶ*.'

Sing. N.V. μούσᾱ A. μούσᾱν G. μούσης D. μούσῃ.
 N.V. τιμῇ A. τιμῇν G. τιμῆς D. τιμῇ.

Dualis et Pluralis sequuntur formas masculinas.

§ 16. Quòd si *a* finalis nominum femininorum vocalem vel *ρ* praeceuntem habeat, servatur *a* per omnes casus

Singulares; sin minus, in Genitivo et Dativo fit inflexio per η; ut ἡ φιλία *amicitia*; ἡ ἡμέρα *dies*.

Sing. N.V. φιλία *A.* φιλίαν *G.* φιλίας *D.* φιλίᾳ.
N.V. ἡμέρα *A.* ἡμέραν *G.* ἡμέρας *D.* ἡμέρᾳ.

Excipe μνᾶ *mina*, μνᾶς; Ἀθηνᾶ *Minerva*, -νᾶς; quippe quae contrahantur a μνάα, Ἀθηνάα; et quaedam Nomina Propria, ut Λήδα, Ἀνδρομέδα.

Obs. DIALECTI. *Iones* ā (rarius ä) per omnes casus Singulares hujus declinationis in η mutare amant; ut νεηνίης pro -as, *juvenis*, -η, -ην; φιλήη -ης, -η, -ην. *Dores* e contrario η in α; ut δεσπότας *magister*, pro -της; τιμά, ᾱς, -ᾱ, -ᾱν.

Quae sequuntur in singulari ad masculinas tantum formas pertinent:—

Sing.	Nom.	Acc.	Gen.	Plur.	Acc.	Gen.	Dat.
<i>Ep.</i>			ᾱο, ω	<i>Ep.</i>		αων	αισι
<i>Ion.</i>		εα	εω	<i>Ion.</i>	εας	εων	ησι, ης
<i>Dor.</i>			ᾱ	<i>Dor.</i>	ᾱς	ᾱν	
<i>Aeol.</i>	ᾱ pro ης			<i>Aeol.</i>	αις.		

Ex *Aeolico* Nominativo in ᾱ pro ης fluxere Latina illa *Poëta*, *Propheta*, *Nauta* et similia. Conf. § 4. Obs. 2.

§ 17. SECUNDA DECLINATIO.

SECUNDA Declinatio duas habet terminationes os et ον; os masculini, feminini, et communis generis; ut ὁ λόγος *sermo*, ἡ νόσος *morbus*, ὁ καὶ ἡ θεὸς *Deus* vel *Dea*; et ον neutrius; ut τὸ ξύλον *lignum*.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N. λόγος	N.V.A. λόγω	N. V. λόγοι
V. λόγε	G.D. λόγουν	A. λόγους
A. λόγον		G. λόγων
G. λόγου		D. λόγοις.
D. λόγῳ		

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N.V.A. ξύλον	N.V.A. ξύλω	N.V.A. ξύλα
G. ξύλου	G.D. ξύλοιν	G. ξύλων
D. ξύλῳ		D. ξύλοις.

§ 18. Nomina in εος, εον, οος, οον, in omnibus casibus contrahuntur; ut ὁ νόος, νοῦς *mens*; τὸ ὀστέον, ὀστοῦν *os*.

<i>Sing.</i>		<i>Sing.</i>	
N. νόος, νοῦς		N.V.A. ὀστέον, -οῦν	
V. νόε, νοῦ		G. ὀστέου, -οῦ	
A. νόον, νοῦν		D. ὀστέῳ, -ῷ	
G. νόου, νοῦ			
D. νόφ, νῷ			
<i>Dual.</i>		<i>Dual.</i>	
N.V.A. νόω, νώ		N.V.A. ὀστέω, -ώ	
G.D. νόοιν, νοῖν		G.D. ὀστέοιν, -οῖν	
<i>Plural.</i>		<i>Plural.</i>	
N.V. νόοι, νοῖ		N.V.A. ὀστέα, -ᾶ	
A. νόους, νοῦς		G. ὀστέων, -ῶν	
G. νόων, νῶν		D. ὀστέοις, -οῖς.	
D. νόοις, νοῖς.			

Obs. 1. Nominum in *ος* Nominativus saepe pro Vocativo ponitur, praesertim apud *Atticos*; ut ὦ θεὸς *O Deus!* ὦ φίλος *O amice!*

Obs. 2. Huc pertinent duae Voces Hebraicae; viz. Nomen Sacro-sanctum Ἰησοῦς *Jesus*, quod facit Acc. Ἰησοῦν, Voc. Gen. et Dat. Ἰησοῦ; Σάββατον, quod habet alteram formam σάββας -άτος, unde Dat. Pl. σάββασι.

Obs. 3. Quaedam sunt substantiva in *ος* quae cum in Singulari numero masculina tantum aut feminina sunt, in Plurali vel communiter vel universè neutra fiunt, praesertim in *Dialectico* vel *Poëtico* sermone: sic

ὁ δεσμός <i>vinculum</i>	Pl. -οὶ et -ὰ	ὁ σταθμός <i>statio</i>	Pl. -οὶ et -ὰ
ὁ ὄρυμνος <i>quercetum</i>	-οὶ et -ὰ	ὁ (ῆ) δίφρος <i>currus</i>	-οι et -α
ὁ θεσμός <i>lex</i>	-οὶ et -ὰ	ῆ κέλευθος <i>via</i>	-οι et -α
ὁ κύκλος <i>orbis</i>	-οι et -α	ὁ σῖτος <i>frumentum</i>	-α
ὁ λύχνος <i>lucerna</i>	-οι et -α	ὁ (ῆ) Τάρταρος <i>Tartarus</i>	-α
ὁ ῥύπος <i>sordes</i>	-οι et -α		

Contra, unum neutrum in *ον* fit in Plurali masculinum, τὸ στάδιον *stadium*; Plur. οἱ στάδιοι et -α.

Obs. 4. DIALECTI.

<i>Ep.</i> Gen. οιο.	Dual. Gen. Dat. ουν.
<i>Dor.</i> — ω.	Plur. Ac. ως, ος.
<i>Ion.</i> — εω.	Plur. (Gen. εων) Dat. οισι. vide § 12. <i>Obs.</i>

Obs. 5. Recentiores formant νοῦς, Gen. νοῶς, πλοῦς, Gen. πλοῶς; more tertiae Declinationis. Conf. § 20. *Obs. 2.*

§ 19. Ad secundam etiam Declinationem pertinent quaedam nomina, Atticorum ferè propria, quae desinunt in *ως* et *ων*; *ως* masculini ac feminini generis, ut ὁ λεὼς *populus*, ἡ ἄλως *area*; et *ων* neutrius, ut τὸ ἀνώγειον *coenaculum*.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N.V. λεὼς	N.V.A. λεὼ	N.V. λεῶ
A. λεῶν	G.D. λεῶν	A. λεῶς
G. λεῶ		G. λεῶν
D. λεῶ		D. λεῶς.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>
N.V.A. ἀνώγειον	N.V.A. ἀνώγειω	N.V.A. ἀνώγειω
G. ἀνώγειω	G.D. ἀνώγειων	G. ἀνώγειων
D. ἀνώγειω		D. ἀνώγειως.

Obs. 1. Exempla hujusmodi Nominum, *Atticè* formata, sunt

ὁ λεὼς <i>populus Att.</i> pro λαὸς	ὁ κάλως <i>rudens Att.</i> pro κάλος
ὁ νεὼς <i>templum</i> — νᾶος	ἡ ἕως <i>aurora</i> — ἡῶς
ὁ Τυνδάρως — Τυνδάρεος	ὁ Ἀμφιάρεως — Ἀμφιάραος :

Item Adjectiva

ἴλεως <i>propitius</i> — ἴλᾱος	πλέως <i>plenus</i> — πλέος
ἀγήρως <i>senii capers</i> — ἀγήραος	εὐγews <i>fertilis</i> — εὐγειος
εὐκέρως <i>benè cornutus</i> — εὐκέραιος	ἀνώγειως <i>supraterrenus</i> — ἀνώγαίος,

unde τὸ ἀνώγειον, quod reverà adjectivum est, subintellectà voce οἴκημα.

Obs. 2. Quedam etiam nomina in *ως*, vulgò imparisyllabica, *Atticè* inflexionem in quibusdam casibus Singularibus admittunt; sic

ἡ ἄλως <i>area</i> , -ως et -ω	ὁ μήτρως <i>avunculus</i> , -ως et -ω
ὁ Μίνως <i>Minos</i> , -ως et -ω	ὁ πάτρως <i>patruus</i> , -ως et -ω
ὁ τυφὼς <i>turbo</i> , -ῶνος et -ῶ	ὁ γέλως <i>risus</i> , -ωτα et -ων

ἰδρὼς *sudor* -ῶτος, apud *Homerum* facit Dat. ἰδρῶ, Acc. ἰδρῶ.

Item Adjectivum φιλόγελως *risus amans* habet -ωτος et -ω.

Obs. 3. Nonnulla interdum ν Accusativi abjiciunt, praesertim Nomina Propria; ut τὴν Κῶ, τὴν Τέω, τὴν ἄλω, τὴν ἕω.—Idem faciunt Adjectiva in neutro genere posita et in *Nominativo* et *Accusativo*; ut τὸ ἀγήρειν, τὸ ἐπιπλεω.

Obs. 4. *Epic.* Gen. desinit in *ωο*; ut Πηνέλεως, -ωο.

§ 20. TERTIA DECLINATIO.

TERTIA Declinatio, imparisyllabica, complures habet terminationes, quarum tres, *a, ι, υ*, generis neutrius sunt; ut τὸ σῶμα *corpus*; reliquae pleraeque aut masculini aut feminini; ut ὁ Τιτὰν *Titan*, ἡ χεὶρ *manus*.

Obs. Olin una tantum hujus declinationis terminatio fuisse videtur, nempe litera *s* post consonantes ferè omnes et plerasque vocales; quae litera Nominativum constituit, et *o* ante eam immissa Genitivum: σῶμα nimirum primitivum fuerit σωματς; μέλι, μελιτς *mel*; γόνυ, γονυτς vel γονατς *genu*; τιτὰν, τιταυς; μάρτυρ, μαρτυρς *testis*; νῦξ, νυκτς *nav*; φλέψ, φλεβς *vena*. Hinc in quibusdam nominibus duplex terminatio orta est; ut ῥίς et ῥίν *naris*, ἄκτις et -ίν *jubar*, δελφίς et -ίν *dolphin*.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plural.</i>	
N.V.A.	σῶμα	N.V.A.	σώματε	N.V.A.	σώματα
G.	σώματος	G.D.	σωμάτοιιν	G.	σωμάτων
D.	σώματι			D.	σώμασι.
<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plural.</i>	
N.V.	Τιτὰν	N.V.A.	Τιτᾶνε	N.V.	Τιτᾶνες
A.	Τιτᾶνα	G.D.	Τιτάνοιιν	A.	Τιτᾶνας
G.	Τιτᾶνος			G.	Τιτάνων
D.	Τιτᾶνι			D.	Τιτᾶσι.

Obs. 1. Vox anomala ἡ ναὺς *navis* sic declinatur;

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plural.</i>	
Ion.	Att.	Ion.	Att.	Ion.	Att.
N.	νηὺς	ναὺς	N. V. A. νῆε	N.	νῆες
V.	νηῦ	ναῦ	G. D. νεοῖν	V.	νῆες
A.	νηα	ναῦν		A.	νῆας ναὺς
G.	νηὸς	νεῶς		G.	νῆων νεῶν
D.	νητ			D.	νηυσί ναυσί.

Reliquae formationes sunt,

Ep. S. νηὺς, νέα, νεδς.

Pl. νέες, νέας, νεῶν, νή- et νέ-εσσι.

Dor. ναὺς, ναῦν, νᾶος, νατ.

ναῦες, νᾶας, νᾶων, ναυσί et νάεσσι.

Apud *Tragicos* etiam *Doricae* formae G. ναὸς, D. νατ reperiuntur: apud *Herodotum* *Epicae* tantum nisi in *Dativo* *Sing.* et *Plur.*

Obs. 2. Eodem modo, quo ναὺς, declinatur γρᾶς *annus*, *Ionice* γρηὺς; *Nom. Plur.* γρᾶες vel γρηῆς; βοὺς, *Gen.* βοὸς et Ποῦτ. βοῦ, *Nom. Plur.* βόες: χόος, χοὺς *convivulus*, *Gen.* χόος; sic etiam χόος, χοὺς *congius*, *Acc.* χούν et χοᾶ, *Gen.* χόος et χωός, *Dat.* χού. *Conf.* § 18. *Obs.* 5.

REGULAE TERTIAE DECLINATIONIS.

§ 21. GENITIVUS hujus Declinationis ferè formatur addendo *τος*, si nomen in vocalem desinit; ut *σῶμα* -*ατος*, si in consonantem, *ος*; ut *Τιτάν* -*ἄνος*. Sed etiam post consonantem *ν* saepè subjiçitur *τος*, ut *Ξενοφῶν* *Χενοφῶντος*. In plerisque autem ulterius fit mutatio:

(a.) Nomina, quae desinunt in *s*, vel omninò *s* abjiciunt; ut *ἥρως* *heros*, *ἥρωος*; vel ejus vice assumunt

nonnulla	τ	ut	χάρις	gratia	Gen.	χάριτος
alia	δ	ut	ἐλπίς	spes	—	ἐλπίδος
alia	θ	ut	ὄρνις	avis	—	ὄρνιθος
alia	ν	ut	Σαλαμὶς	Salamis	—	Σαλαμῖνος:

et, post *ν* addito *τος*; ut *ἱμὰς* *habena*, *ἱμάντος*.

(b.) Quae desinunt in *ξ*, *ψ*, hoc est *κς*, *γς*, *χς* vel *πς*, *βς*, *φς*, semper abjiciunt *s*; ut

κόραξ(κς)	corvus, -ακος	λαῖλαψ(πς)	procella, -απος
πτέρυξ(γς)	penna, -υγος	χάλυψ(βς)	ferrum, -υβος
ὄνυξ(χς)	ungula, -υχος	κατῆλιψ(φς)	scala, -ιφος.

Ex his duo addunt *τος*; scilicet *νύξ(κς)* *nox*, *νυκτὸς*; *ἄναξ(κς)* *rex*, -*ακτος*.

Obs. Θρίξ *coma* facit genitivum *τριχὸς* pro *θριχὸς*; vide p. 134. § 2. *φάρυγξ* *guttur*, *φάρυγγος*, et *Poeticè* *φάρυγος*.

(c.) Longa vocalis in ultimâ Nominativi posita, in penultimâ Genitivi mutatur in cognatam brevem; ut

ποιμὴν *pastor*, -*ένος*; *ρήτωρ* *rhetor*, -*ορος*:

et, post *ν* addito *τος*; ut *γέρων* *seneæ*, -*οντος*.

Excipiuntur autem multa, praesertim monosyllaba, quae vocalem longam retinent; ut

θῆρ *fera*, *θηρὸς*; *ἀγὼν* *certamen*, -*ῶνος*.

Obs. 1. Quaedam in *ων* interdum apud *Poëtas* ambabus formis *ovos* et *avos*, illâ plerumque post longam Vocalem, hac post brevem, utuntur; sic *Κρονίων* -*ovos*, et *Κρονίων* -*avos*; *Ἀκταίων* -*avos* et -*ovos*.

Obs. 2. Pleraque neutra in *ap* vice *p* assumunt *τ*; ut, *φρέαρ* *puteus*, -*ἄτος*, *ἥπαρ* *hecur*, -*ἄτος*; *στέαρ* *sebum*, -*ἄτος*, contr. *στήτος*; sic *Ἀνόμαλα* *ἕδωρ* *aqua*, *ἕδᾱτος*; *σκᾶρ* *stercus*, *σκᾶτός*. Femininum *δέμαρ*, post *p* addito *τος*, facit *δέμαρτος*.

Obs. 3. Nomen *ἄνθρωπος* *homo*, imparisyllabicum, mutatâ *e* in *δ* ex Euphoniae lege (p. 135) parisyllabicè declinatur; quâ quidem declinatione *Attici*

semper utuntur; sic N. ὁ ἀνὴρ, G. ἀνέρος, ἀνδρὸς, D. ἀνέρι, ἀνδρὶ κ. τ. λ. Idem in Dativo Plurali (pro ἀνέρσι) tantum facit ἀνδράσι. Huic similia sunt tria Nomina πατήρ pater, μήτηρ mater, θυγάτηρ filia, quae in Gen. et Dat. Sing. item in Dat. Plur. semper apud Atticos Syncopen patiuntur; sic N. ὁ πατήρ, G. πατρὸς, D. πατρὶ κ. τ. λ.

Obs. 4. Quaedam, praesertim Nomina Propria, in *is*, -idos, *Epiciè*, *Doricè*, et *Ionicè* abijciunt δ; ut Θέτις *Thetis*, -ios, D. Θέτι; Θέμις *Justitia*, -ios, et *Ep.* -istos. Conf. § 26. Obs. 1. δαῖς *pugna Ep.* Dat. δαί. Quaedam in *is* purum, ut κληῖς (*Ion.*) *clavis*, *Atticè* per omnes casus contrahuntur; sic N. κληῖς, κληῖς, G. κληίδος -ῆδος κ. τ. λ. Conf. § 30. b. Obs.

Obs. 5. Ex iis quae desinunt in *v*, alia in Genitivo omittunt τ; ut δάκρυ *lacryma*, -vos; νᾶπυ *sinapi*, -vos; alia pro *v* ante τ assumunt α; ut γόνυ *genu*, -ατος, *Ion.* γούνατος; δόρυ *hasta*, -ατος, *Ion.* δούρατος; unde per Sync. *Poëtae* usurpant G. δουρὸς, D. δουρὶ κ. τ. λ., *Attici* ex δόρατος, G. δορὸς, D. δορὶ, et rariùs δόρει.

Obs. 6. ΑΝΟΜΑΛΑ SUNT

γάλα *lac*, γάλακτος tanquam a γάλαξ.

γυνή *mulier*, γυναικὸς, tanquam a γύναιξ.

κύων *canis*, per Syncopen κυνὸς.

κτεῖς *pecten*, et πούς *pes*, correptâ diphthongo, κτενὸς, ποδὸς. Sic Σιμόεις

Simois, -εντος, more Participiorum in *eis*.

χεῖρ *manus*, Gen. χειρὸς, sed *Poët.* χερὸς. Conf. § 24. Obs. 1.

ὄδους *dens* (*Ion.* ὀδῶν), ὀδόντος; οὖς *auris* (*Dor.* ᾠς), ὠτὸς, *Ion.* οὔατος.

Ζεὺς Gen. *Poët.* Ζηνὸς, vulgo Διὸς a Δεὺς vel Δις inusitato.

κάρα *caput*, *Ion.* *Poët.* (*Ep.* κάρη -ητος -ήατος), κᾰρὰτος, D. κᾰρὰτι et κᾰρᾰ.

υῖος *filius* triplicem Declinationem sibi vindicat; sic, praeter Gen. υῖου,

Dat. υῖῳ κ. τ. λ. reperiuntur *Epicae* formae G. υῖος, D. υῖι, κ. τ. λ. Dat.

Plur. υῖάσι, tanquam a *υῖς;—et, Α. υῖέα *Ep.* G. υῖέος *Ep.* et *Att.* D. υῖέϊ

Ep. υῖεῖ *Ep.* et *Att.* κ. τ. λ. Dat. Plur. υῖέσι *Att.* tanquam a υῖῖς.

§ 22. ACCUSATIVUS desinit in *a* imparisyllabicè; ut Τιτὰν, Τιτᾶνα; nisi nomen neutrius generis sit, ut τὸ πῦρ *ignis* et *ignem*. Conf. § 12.

Obs. 1. Pauca in *is* et *us* cum Accus. imparisyllabico in *a* alterum etiam habent parisyllabicum, quo *Attici* propè solo utuntur, mutando *s* in *v*; ut

ἔρις *lis*, -ῖδα et -ῖν χάρις *gratia*, -ῖτα et -ῖν
κόρυς *galea*, -ῖθα et -ῖν κλεῖς *clavis*, κλεῖδα et κλεῖν.

Quaedam etiam, praesertim monosyllaba in *is* et *us*, hunc solum Accusat. habent *vv* et *vv*; ut

λῖς <i>leo</i> ,	λῖν	μῦς <i>mus</i> ,	μῦν	ἰσχὺς <i>vis</i> ,	-ὖν
κῖς <i>curculio</i> ,	κῖν	ῦς <i>sus</i> ,	ῦν	ἰχθὺς <i>piscis</i> ,	-ὖν

et recentiores *Poëtae* ἰχθῦα. Conf. § 20. Obs. 1. 2.

Obs. 2. Nonnulla in *ων*, -ωνος abijciunt *va* in Accusativo; sic Ἀπόλλω *Apollo*, Ποσειδῶ *Neptunum*, pro Ἀπόλλωνα κ. τ. λ. Alia in *ως*, -ωνος abijciunt *a*, ut ἥρω pro ἥρωα; sed Conf. § 19. Obs. 2.

§ 23. VOCATIVUS plerumque similis est Nominativo; nonnunquam tamen variatur:

(a.) Nomina in *ηρ, ωρ* et *ων*, quae vocalem in obliquis corripunt, eandem retinent brevem in Vocativo; ut *μήτηρ mater*, -ερος, ὦ μήτερ; *ρήτωρ -oros, rhetor*, ὦ ρήτορ; *γέρων -ontos, senex*, ὦ γέρον.

(b.) Nomina in *ις* et *υς* formant Vocativum abjiciendo *s*; ut *Θαïs Thais*, ὦ Θαϊ; *βότρυς racemus*, ὦ βότρυ.

(c.) Nomina in *ας*, Gen. *αντος*, formant Vocativum in *αν*; ut *Αἴας Ajax*, -αντος, ὦ Αἴαν; *γίγας gigas*, ὦ γίγαν; nonnulla etiam abjiciunt *υ*; ut ὦ Πολυδάμᾳ *Polydamas*.

Obs. 1. Etiam horum tamen plerisque Vocativus interdum similis est Nominativo, praesertim apud *Atticos*; sic reperiuntur

ὦ Αἴας *Ajax*, ὦ Σαλαμῖς *Salamis*, ὦ Ἐριννὺς *Furia*.

Obs. 2. Haec tria vocalem in obliquis longam, in Vocativo tamen corripunt; Ἀπόλλων -ωνος, ὦ Ἀπολλων; Ποσειδῶν -ῶνος, ὦ Πόσειδον; σωτήρ -ῆρος servator, ὦ σῶτερ.

Obs. 3. Anomala sunt ὦ γύναι a γυνή *mulier*: ὦ ἄνα ab ἄναξ, *rex Deus* (vel *Dea*, pro ἄνασσα). Nominativus tamen pro Vocativo non modò ad homines, sed etiam ad Deos usitator est; ut ὦ ἄναξ, per Crasin ὠναξ.

§ 24. DATIVUS PLURALIS formatur a Dativo Singulari inserendo *σ* ante finalem *ι*; ut

ρήτωρ	-ορι	-ορσι	λαῖλαψ	-απι	-α(πσ)ψι
βότρυς	-υι	-ῦσι	κόραξ	-ακι	-α(κσ)ξι:

et abjiciendo, ubicumque praecedunt, *δ, θ, ν, τ*; ut

ἐλπίς	-ίδι	-ίσι	τίτᾱν	-ᾱνι	-ᾱσι
ὄρνις	-ῖθι	-ῖσι	σῶμα	-ᾗτι	-ᾗσι.

Sin praecedant *ντ, νθ*, ambae abjiciuntur, et vocalis praecedens, si sit *ο*, mutatur in diphthongum *ου*; si sit *α* vel *ι*, non mutatur quidem, sed producta servatur; ut

γέρων	-οντι	-ουσι	γίγας	-αντι	-ᾱσι.
-------	-------	-------	-------	-------	-------

ἔλμυς *vermis* -ινθι, -ῖσι. (Conf. *Append.* cap. 2.)

Obs. 1. *Xelp* facit in Dativo Duali *χειρῶν* interdum *χειροῦν*, et in Dativo Plurali *χερσῖ*. Conf. § 21. Obs. 6.

Obs. 2. *Epica* lingua suum habet Dativum Pluralem, qui a Genitivo Singulari formatur mutando *ος* in *εσι* vel *εσσι*; ut ἄραξ -ακτος, Dat. Pl. ἀνάκτεσι; κύων, κυνὺς, Dat. Pl. κύνεσσι.

FORMULAE CONTRACTIONUM IN TERTIA DECLINATIONE.

Multa Nomina quae ad hanc Declinationem pertinent, contractionem patiuntur, cujus quinque sunt formulae.

§ 25. PRIMA Contractionis formula duas habet terminationes *ης* et *ος*: *ης* masculini generis, et Nominum tantum Propriorum, ut ὁ Δημοσθένης *Demosthenes*; et *ος* neutrius, ut τὸ τεῖχος *murus*.

Sing.

N. Δημοσθένης
V. Δημοσθενες
A. Δημοσθένα, -η
G. Δημοσθέneos, -ους
D. Δημοσθένει, -ει.

Sing.

N.V.A. τεῖχος
G. τεῖχος, -ους
D. τεῖχεϊ, -ει

Dual.

N.V.A. τεῖχεε, -η
G.D. τειχείων, -οῖν

Plural.

N.V.A. τεῖχα, -η
G. τειχέων, -ῶν
D. τείχεσι.

Obs. 1. Composita a κλέος *gloria*, ut Περικλῆς *Pericles*, Ἡρακλῆς *Hercules*, contrahuntur etiam in Nominativo (et hac quidem forma Comici et Prosaici Attici constanter utuntur); quapropter in Dativo, et rarius in Accusativo duplicem contractionem patiuntur.

<i>Sing.</i>	N. Ἡρακλῆς	-λῆς			
	V. Ἡράκλεες	-λεις			
	A. Ἡρακλέα	-λέα	-λῆ	<i>Ion.</i>	-ηα
	G. Ἡρακλέος	-λέους		<i>Ion.</i>	-eos et -ῆος
	D. Ἡρακλέϊ	-λέει	-λεῖ	<i>Ion.</i>	-εῖ et -ῆι.

Obs. 2. Nomina propria in *ης*, quae huc pertinent, non raro in Accusativo utuntur etiam formâ parasyllabicâ, secundum primam Declinationem, in *ην*; ut ὁ Σωκράτης, *Acc.* Σωκράτεια -η et Σωκράτην.

§ 26. SECUNDA Contractionis formula quatuor habet terminationes *ις*, *ι*, *υς* et *υ*: *ις* et *υς* masculini aut feminini generis; ut ἡ πόλις *civitas*, ὁ πῆχυς *cubitus*; et *ι* et *υ* neutrius; ut τὸ σινᾶπι *sinapi*, τὸ ἄστυ *urbs*.

Sing.

N. πόλις

V. πόλῃ

A. πόλιν

G. πόλεως, *rar.* -εος

D. πόλεϊ, -λει

Dual.

N.V.A. πόλεε

G.D. πολέοιν

Plural.

N.V. πόλεες, -εις

A. πόλεας, -εις

G. πόλεων

D. πόλεσι.

Sing.

N.V.A. σινᾶπι

G. σινάπεος, *rar.* -εως

D. σινάπεϊ, -ει

Dual.

N.V.A. σινάπεε

G.D. σιναπέοιν

Plural.

N.V.A. σινάπεα, -η

G. σιναπέων

D. σινάπεσι.

Sing.

N. πῆχυς

V. πῆχυν

A. πῆχυν

G. πήχεως, *vel* -εος

D. πήχεϊ, -ει

Dual.

N.V.A. πήχεε

G.D. πηχέοιν

Plural.

N.V. πήχees, -εις

A. πήχeας, -εις

G. πήχεων

D. πήχεσι.

Sing.

N.V.A. ἄστυ

G. ἄστεος, *rar.* -εως

D. ἄστεϊ, -ει

Dual.

N.V.A. ἄστεε

G.D. ἀστέοιν

Plural.

N.V.A. ἄστεα, -η

G. ἀστέων

D. ἄστεσι.

Obs. 1. Nomina hujusmodi in *ις* *Ion.* inflectuntur per *ι* et *Poët.* per *η*: sic *Ion.* πόλις G. πόλιος D. πόλιᾰ et πόλι Pl. N. πόλιες πόλις κ. τ. λ.

Poët. — G. πόληος D. πόληϊ A. πόληα.

Obs. 2. De formis νέος, νέῃ -ει, κ. τ. λ., tanquam a νέω, vide § 20. Obs. 3.

Obs. 3. Nomina in *-is* -*ios*, *-us* -*uos*, quae in Singulari pertinent ad tertiam Declinationem Simplicem, contrahuntur in Plurali N. V. A. : ut

<i>πόρτις vitula</i>	Pl. N. V. <i>πόρτιες, -īs</i>	A. <i>πόρτιας, -īs</i>
<i>ἰχθύς piscis</i>	Pl. N. V. <i>ἰχθύες, -ūs</i>	A. <i>ἰχθύας, -ūs</i> .

sed *ἔγχελυς anguilla* Pl. N. (*Ion. ἐγγέλυες*) vulgò *ἐγγέλεις*, G. -*εων*, κ. τ. λ. Vox *ὄϊς ovis*, in Plur. Nom. et Acc. duplicem contractionem patitur; ut N. *ὄϊες*, *ὄϊς* et *οἷς*, A. *ὄϊας*, *οἷας* et *οἷς*.

Obs. 4. Etiam *ὄρνις avis*, G. *ὄρνιθος*, praeter suam Declinationem habet in Sing. A. *ὄρνιν* et Pl. N. A. *ὄρνεις* vel -*īs*, G. *ὄρνεων*.

§ 27. TERTIA Contractionis formula unam habet terminationem in *-eus* generis masculini; ut *ὁ βασιλεὺς rex*.

<i>Sing.</i>	<i>Plural.</i>
N. <i>βασιλεὺς</i>	N. <i>βασιλέες, -εῖς</i> et <i>-ῆς</i>
V. <i>βασιλεῦ</i>	V. <i>βασιλέες, -εῖς</i>
A. <i>βασιλέᾱ, -ῆ</i>	A. <i>βασιλέᾱς, -εῖς</i>
G. <i>βασιλέος, -έως</i>	G. <i>βασιλέων</i>
D. <i>βασιλείῃ, rar. -εῖ</i>	D. <i>βασιλεῦσι</i>

Dual.

N.V.A. <i>βασιλέε</i>	G.D. <i>βασιλέοιν</i> .
-----------------------	-------------------------

Obs. 1. Apud *Ionas* fit inflectio per *η* : sic G. *βασιλῆος -ῆϊ*, *-ῆα*, κ. τ. λ.

Obs. 2. Nomina in *-eus* purum, ut *ὁ χοεὺς congius* saepius *Atticè* contrahuntur hoc modo; Sing. N. *ὁ χοεὺς*, G. *χοέως -ῶς*, A. *χοέα -ᾱ*, Plur. G. *χοέων -ῶν*, A. *χοέας, ᾱς*.

§ 28. QUARTA Contractionis formula duas habet terminationes *-ws* et *-w* generis feminini; ut *ἡ αἰδὼς pudor*, *ἡ φειδὼ parsimonia*.

<i>Sing.</i>	<i>Sing.</i>
N. <i>αἰδὼς</i>	N. <i>φειδὼ</i>
V. <i>αἰδοῖ</i>	V. <i>φειδοῖ</i>
A. <i>αἰδόα, -ῶ</i>	A. <i>φειδόα, -ῶ</i>
G. <i>αἰδόος, -οὔς</i>	G. <i>φειδόος, -οὔς</i>
D. <i>αἰδοῖ, -οῖ</i>	D. <i>φειδοῖ, οῖ</i>

Hujusmodi nomina carent Duali et Plurali.

Obs. Quaedam in *-ων*, *-ονος* *Atticè* etiam huc pertinent; ut *εἰκὼν imago*, *-ᾱνος*, et *-οὺς*, tanquam ab *εἰκῶ*; *ἀηδὼν lusciniā*, *-όνος* et *-οὺς*.

§ 29. QUINTA Contractionis formula unam habet terminationem in *as*, generis neutrius; ut τὸ κέρας *cornu*. Hujusmodi autem nomina partim ad simpliciter declinata pertinent.

Sing.

N.V.A.	κέρα̃s		
G.	κέρα̃τος	<i>Ion.</i> κέραos	<i>Att.</i> κέρως
D.	κέρα̃τι	— κέραϊ	— κέρῃ.

Dual.

N.V.A.	κέρα̃τε	— κέραε	— κέρα̃
G.D.	κεράτοι̃ν	— κεράοι̃ν	— κερῶ̃ν.

Plural.

N.V.A.	κέρα̃τα	— [κέραα]	— κέρα
G.	κεράτω̃ν	— κεράω̃ν	— κερῶ̃ν
D.	[κεράτεσι]	— κεράεσι	— κέρασι.

Obs. 1. Sic etiam declinantur

κέρας *cornu*, -ἄτος, -ᾶτος, -ως, Pl. κρεῖατα [-αε] -ᾶ, G. -ᾶτων, -ᾶων, -ᾶν. *Ion.* κρειῶν, τέρας *prodigium*, -ἄτος, -ᾶτος, sed contrahitur tantum in Plurali, ut τέρα. οἶδας *auris*, -ἄτος ad simpliciter tantum declinata referendum.

Contra γέρας *praemium honoris*, -ατος, γῆρας *senectus*, -ατος, -ως, δέπας *peculum*, -ατος, κνέφας *caligo*, -ατος, -ους. (Conf. Obs. 2.). σκέπας *tegmen*, -ατος, nunquam sumunt τ; neque (praeter γῆρας) contrahi solent in Genitivo. Contractum α in Nom. et Acc. Plur. Ποῦτα saepe corripunt, ut κέρα̃, κρέα̃, σκέπᾶ̃.

Obs. 2. Apud *Ionas* in his nonnunquam ε pro α legitur; ut G. κέρεος, pro -ατος, tanquam a κέρος. Quod etiam vulgò sequuntur haec *Poëtica*; βρέτας *simulacrum*, G. -εος, οἶδας *solum*, G. -εος, κῶας *vellus*, Pl. N. κῶεα.

OBSERVATIONES GENERALES.

Obs. 1. Nominibus cujuscunque Declinationis apud *Epicos Poëtas* additur interdum syllaba φι vel φω pro inflexione Genitivi et Dativi Singularis et Pluralis, ita ut

Parissyllabica in η vel α formant hos casus in ηφι ut εὐρύη ab εὐρή *cubile*
 os vel ον οφι θεόφιν a θεός *Deus*
 Imparissyllabica in os (Gen. εος) εσφι ὕρεσφι ab ὕρος *mons*.

Obs. 2. Eodem modo syllaba θε vel θερ pro Genitivis apponitur; ut Τροίαθε a Τροία *Troja*; οὐρανόθεν ab οὐρανός *caelum*.

NOMINA ADJECTIVA.

ADJECTIVA in tres classes dividuntur, ut apud Latinos, prout pro tribus suis generibus vel tres, vel duas, vel unam tantum terminationem habent.

Participia ferè declinantur more Adjectivorum trium terminationum.

§ 30. PRIMAE CLASSIS Adjectiva sunt,

(a.) Desinentia in *os, η, ov*; ut *καλὸς, -ῆ, -ὸν, honestus, -a, -um*. Quod si *os* vocalem vel *ρ* praeceuntem habeat, fit femininum per *a*; ut *δίκαιος, -ᾱ, ov, justus, -a, -um*; *ἐχθρὸς, -ᾱ, -ὸν, inimicus, -a, -um*. (Conf. § 16.)

Sing.

M.	F.	N.	M.	F.	N.	M.	F.	N.
N. <i>καλὸς, -ῆ, -ὸν</i>			<i>δίκαιος, -α, -ον</i>			<i>ἐχθρὸς, -ᾱ, -ὸν</i>		
V. <i>καλὲ, -ῆ, -ὸν</i>			<i>δίκαιε, -α, -ον</i>			<i>ἐχθρὲ, -ᾱ, -ὸν</i>		
A. <i>καλὸν, -ῆν, -ὸν</i>			<i>δίκαιον, -αν, -ον</i>			<i>ἐχθρόν, -ᾱν, -ὸν</i>		
G. <i>καλοῦ, -ῆς, -οῦ</i>			<i>δικαίου, -ας, -ου</i>			<i>ἐχθροῦ, -ᾱς, -οῦ</i>		
D. <i>καλῶ, -ῆ, -ῶ.</i>			<i>δικαίῳ, -α, -ῶ.</i>			<i>ἐχθρῶ, -ᾱ, -ῶ.</i>		

Dual.

N.V.A. —	<i>ω,</i>	<i>-α,</i>	<i>-ω</i>
G.D. —	<i>οιν,</i>	<i>-αιν,</i>	<i>-οιν.</i>

Plural.

N.V. —	<i>οι,</i>	<i>-αι,</i>	<i>-α</i>
A. —	<i>ους,</i>	<i>-ας,</i>	<i>-α</i>
G. —	<i>ων,</i>	<i>-ων,</i>	<i>-ων</i>
D. —	<i>οις,</i>	<i>-αις</i>	<i>-οις.</i>

Obs. 1. Quaedam in *oos* desinentia, neglectâ regulâ purorum, formant femininum per *η*; ut *ὄγδοος, -όη, -οον, octavus*.

Obs. 2. Quaedam in *oos* et *eos* per omnes casus contrahuntur; ut *διπλὸς duplex, χρύσεος aureus, ἀργύρεος argenteus*: sic

Sing. M. <i>διπλὸς, -οὺς</i>	F. <i>διπλόη, -ῆ</i>	N. <i>διπλόος, -οῦν</i>	Pl. N. <i>διπλόα, -ᾱ</i>
<i>χρῦσεος, -οὺς</i>	<i>χρυσέα, -ῆ</i>	<i>χρῦσειον, -οῦν</i>	<i>χρῦσεα, -ᾱ</i>
<i>ἀργύρεος, -οὺς</i>	<i>ἀργυρέα, -ᾱ</i>	<i>ἀργύρειον, -οῦν</i>	<i>ἀργύρεα, -ᾱ</i>

ubi notanda in Singulari contractio *εα* in *ῆ, χρυσέα, -ῆ*; sin *ρ* praeceat, in *ᾱ, ἀργυρέα, -ᾱ*. Conf. § 27. Obs. 2.

Obs. 3. Bialectos Sing. Numeri vid. § 18. Obs. 4. Plur. § 16. Obs.

(b.) Desinentia in εἰς, εσσα, εν; ut χαρίεις, *gratiosus*.

Sing.

N. χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν
V. χαρίεν	χαρίεσσα	χαρίεν
A. χαρίεντα	χαρίεσσαν	χαρίεν
G. χαρίεντος	χαρίεσσης	χαρίεντος
D. χαρίεντι	χαρίεσση	χαρίεντι.

Dual.

N.V.A. χαρίεντε	χαρίεσσᾶ	χαρίεντε
G.D. χαρίεντοιν	χαρίεσσαιν	χαρίεντοιν.

Plural.

N.V. χαρίεντες	χαρίεσσαι	χαρίεντα
A. χαρίεντᾶς	χαρίεσσᾶς	χαρίεντα
G. χαρίέντων	χαρίεσσῶν	χαρίέντων
D. χαρίεσι	χαρίεσσαῖς	χαρίεσι.

Obs. Desinentia in *ῥεις* et *ῥεις* saepè per omnes casus contrahuntur: sic τιμήεις, -ῆς, *honoratus*, -ῆεσσα, -ῆσσα, -ῆεν, -ῆν (Dor. -ᾶς, -ᾶσσα, -ᾶν), μελιτόεις, -οῦς, *mellitus*, -ύεσσα, -οῦσσα, -ύεν, -οῦν. Conf. § 21. Obs. 4.

(c.) Desinentia in ὤς, εἶα, ὦ; ut ὀξύς, *acutus*.

Sing.

N. ὀξύς	ὀξεῖᾶ	ὀξύ
V. ὀξύ	ὀξεῖᾶ	ὀξύ
A. ὀξύν	ὀξεῖᾶν	ὀξύ
G. ὀξέος	ὀξεῖᾶς	ὀξέος
D. ὀξέϊ, -εῖ	ὀξεῖᾱ	ὀξέϊ, -εῖ.

Dual.

N.V.A. ὀξέε	ὀξεῖᾶ	ὀξέε
G.D. ὀξέοιν	ὀξεῖαιν	ὀξέοιν.

Plural.

N.V. ὀξέες, -εῖς	ὀξεῖαι	ὀξέα
A. ὀξέας, -εῖς	ὀξεῖᾶς	ὀξέα
G. ὀξέων	ὀξεῖῶν	ὀξέων
D. ὀξέσι	ὀξεῖαις	ὀξέσι.

Obs. 1. *Iones* pro *ᾱ* longo ponunt *η*, ut Fem. Gen. ὀξείης, -είη, -είην. *Poëtae* insuper ponunt *ε* in penultima pro *αι*, ut Fem. N. ὀξέα, -έης, -έη, -έαρ.

Obs. 2. Est etiam Accus. *Ποῦλιος* in *ea*, ut εὐρέα πάντων, Hom.

Obs. 3. Nonnulla in *us* apud *Ποῦλος* tanquam communia usurpantur, ut Ἡρη θῆλος ἐοῦσα. Hom. Il. T. 97. τάρφος θρίξ, Aesch. ἀδέα χαίταν, Theoc.

(d.) Duo in *as*, *αινᾶ*, *ᾶν*; μέλας *νίγερ*, et τάλας *μίσερ*.

Sing.

N. μέλας	μέλαινα	μέλαν
V. μέλαν	μέλαινα	μέλαν
A. μέλανα	μέλαιναν	μέλαν
G. μέλανος	μελαίνης	μέλανος
D. μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι.

Dual.

N.V.A. μέλανε	μελαίνᾱ	μέλανε
G.D. μελάνοιν	μελαίναιν	μελάνοιν.

Plural.

N.V. μέλανες	μέλαιναι	μέλανα
A. μέλανας	μελαίνας	μέλανα
G. μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
D. μέλασι	μελαίναίς	μέλασι.

(e.) Unicum in *as*, *ασα*, *αν*, *πᾶς*, *οἱπῆς*, cum compositis, ἁπᾶς, σύμπας, κ. τ. λ. (Conf. Participia in *as*, p. 41);

Sing.

N.V. πᾶς	πᾶσα	πᾶν
A. πάντα	πᾶσαν	πᾶν
G. παντὸς	πάσης	παντὸς
D. παντὶ	πάσῃ	παντὶ.

Dual.

N.V.A. πάντε	πάσα	πάντε
G.D. πάντοιν	πάσαιν	πάντοιν.

Plural.

N.V. πάντες	πᾶσαι	πάντα
A. πάντας	πάσας	πάντα
G. πάντων	πασῶν	πάντων
D. πᾶσι	πάσαις	πᾶσι.

Duo Anomala in *us*, et *as*, πολὺς *multus* et μέγας *magnus*, plerumque declinantur, tanquam πολλὸς, et *μέγας; sic

N. πολὺς, πολλή, πολλὸ	μέγας, μεγάλη, μέγα
A. πολὺν, πολλήν, πολλὸ	μέγαν, μεγάλην, μέγα
G. πολλοῦ, πολλῆς, πολλοῦ	μεγάλου, μεγάλης, μέγαλου
D. πολλῶ, πολλῇ, πολλῶ.	μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ.

Obs. Apud *Poëtas* πολὺς per omnes casus Masc. et Neutr. inflectitur. Sing. πολὺς (*Ion.* πουλὺς), -έος, -έϊ, πολὺν. Pl. πολέες. Neutr. πολέα. G. -έων, κ.τ.λ. Ceterum πολλὸς exstat in *Ionica* dialecto; μέγας omnino inusitatum est: in Vocativo autem reperiuntur μεγάλε et μέγας.

§ 31. SECUNDAE CLASSIS Adjectiva sunt

(a.) Composita ferè omnia in os, et quaedam alia, imprimis in ιμος desinentia, quae formant Neutrum in ον; ut

ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος *immortalis*, τὸ ἀθάνατον,

ὁ καὶ ἡ δόκιμος *probabilis*, τὸ δόκιμον,

et cetera, ut καλὸς, nisi quod formae Femininae desunt.

Obs. 1. Excipe composita in κος desinentia, quae semper tres terminationes habent; ut ἐπιδεικτικός, -ής, -ὺν, *demonstrativus*, -α, -ιαι.

Obs. 2. Omnia Adjectiva composita in os apud antiquissimos Graecos per tria genera declinabantur: velut ἀθανάτη, Hom. Il. Hujusmodi formae complures etiam apud *Atticos Poëtas* reperiuntur.

(b.) Desinentia in ης, quae formant Neutrum in ες; ut

Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές *verus*,

V. ἀληθές

A. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα -ῆ, τὸ ἀληθές

G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἀληθέος -οῦς

D. τῶ, τῇ, τῷ ἀληθεί -εϊ.

Dual. N.V.A. τῶ, τὰ, τῷ ἀληθεί

G.D. τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀληθείοιν -οῖν.

Plural. N.V. οἱ καὶ αἱ ἀληθείες -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ

A. τοὺς καὶ τὰς ἀληθείας -εῖς, τὰ ἀληθέα -ῆ

G. τῶν ἀληθέων -ῶν

D. τοῖς, ταῖς, τοῖς ἀληθείσι.

Obs. 1. Quae desinunt in ης purum, in Acc. Sing. contrahunt ea in α; ut ὑγιής *sanus*, Acc. Sing. ὑγέα -ᾱ; sed in Plur. ὑγέας -εῖς, non -ᾱς.

Composita a κλέος *gloria* habent alteram formam Accusativi in -εᾶ, ultimā brevi; ut εὐκλέα *gloriosum*, tanquam ab εὐκλής.

Obs. 2. Composita ab ἔτος *annus* alteram femininam habent formam in ες; ut ὁ καὶ ἡ ἐπτέτης, et ἡ ἐπτέτις *septennis*.

- (c.) Desinentia in *is*, quae formant Neutrum in *i*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὐχαρίς, τὸ εὐχαρί gratiosus,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὐχάριτος, κ. τ. λ.

Hujusmodi Adjectiva ferè omnia composita sunt, et sequuntur inflexionem Primitivorum, nisi quod Accusativus Masc. et Fem. generis semper desinit in *iv*.

Obs. 1. Exeipe composita a πόλις, quae faciunt ἰδος; ut ἀπολις *expers civitatis*, Gen. -ιδος (*Ion. -ιος*), Dat. -ιδι (*Ion. -ι*), Acc. -ίδα et -iv. Conf. § 22. Obs. 1.

Obs. 2. Primitiva, quae huc pertinent, sequuntur tertiam Declinationem, partim ad normam secundae Contractorum formulae, partim vero secundum simplicem formam; sic

Ἰδρις <i>sciens</i>	<i>Ion. -ιος</i> (<i>Att. -εως</i>)		νηστis <i>jejunus</i>	-ιος	(-εως)	-ιδος
τρόφis <i>pinguis</i>	— -ιος		εὖνis <i>orbis</i>	-ιος	(-εως)	-ιδος

- (d.) Desinentia in *iv*, quae formant Neutrum in *ev*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἄρσην, τὸ ἄρσεν masculus,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἄρσενος, κ. τ. λ.

Obs. Unum in *iv* tres habet terminationes, τέρην, τέρεινα, τέρεν, *tener*.

- (e.) Desinentia in *ov*, quae formant Neutrum in *ov*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ σῶφρων, τὸ σῶφρον modestus,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ σῶφρονος, κ. τ. λ.

- (f.) Desinentia in *ovs*, quae formant Neutrum in *ovv*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ εὖνους, τὸ εὖνουν benevolus,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ εὖνου, κ. τ. λ.

Obs. 1. Composita a ποῦς duplicem habent formam vel secundae vel tertiae Declinationis; ut ὁ καὶ ἡ πολύπους *multipes*, τὸ πολύπουν. *G. τοῦ, τῆς, τοῦ πολύπου vel πολύποδος, κ. τ. λ.*

Obs. 2. Composita ab ὀδοὺς *dens* faciunt Neutrum per *ov*, ut ὁ καὶ ἡ μονόδους *unum habens dentem*, τὸ μονόδεν. *G. τοῦ, τῆς, τοῦ μονόδοτος.*

- (g.) Composita in *vs*, quae formant Neutrum in *v*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ δίπηχυς, τὸ δίπηχυν bicubitus,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ διπήχεος, κ. τ. λ.

- (h.) Nomina Attica in *ws*, quae formant Neutr. in *ov*; ut
Sing. N. ὁ καὶ ἡ ἱλεως, τὸ ἱλεων propitius,
G. τοῦ, τῆς, τοῦ ἱλεω, κ. τ. λ. (Conf. § 19.)

Obs. Composita in *ws* partim sequuntur tertiam Declinationem; ut ὁ καὶ ἡ ὠμοβρῶς, *crudivorus*, -α; *G. τοῦ, τῆς, τοῦ ὠμοβρῶτος*; partim duas formas, et secundae, et tertiae Declinationis, habent; ut ὁ καὶ ἡ φιλόγελως, *ridibundus*; *G. -ω et -ωτος. Conf. § 19. Obs. 2.*

§ 32. TERTIAE CLASSIS Adjectiva variè desinunt. Exemplum sit δ , καὶ ἡ, καὶ τὸ πένης *pauper*, G. πένητος.

Obs. 1. Hujusmodi Adjectiva rariùs, et vix extra Genitivum et Dativum, in neutro genere ponuntur; ut πένητι σώματι *pauperi corpori*, *μανιάσιν λυσσήμασιν* *furiosâ rabie*. Ceterum alia potiùs cum Nominibus Masculinis, alia cum Femininis concordare solent. (Conf. p. 128.) Quae ferè concordant

cum Masculinis, desinunt in	cum Femininis, desinunt in
ας, ου, ut γεννάδας <i>magnanimus</i>	ας, εδες, ut μανιάς <i>furiosus</i>
ης, ου, ut ἐβελοντής <i>lubens</i>	ις, ιδος, ut εὐώπης <i>pulchra</i> .

Alia porrò ferè communiter usurpantur cum Nominibus vel Masculini vel Feminini generis. Hujusmodi sunt quae desinunt

in ας, αντες, ut ἀκέμας <i>indefessus</i>	in ως, ὠτος, ut ἀγνώς <i>ignotus</i>
ην, ἦνος, ut ἀπτήν <i>implumis</i>	ξ, ut ἴλιξ <i>aequalis</i>
υς, υδος, ut ἐπῆλυς <i>advena</i>	ψ, ut αἰγλίψ <i>proclivis</i> ;

cum quibusdam compositis, quae ita desinunt, ut formam Substantivorum sine mutatione servant; ut

ab αἰών	αεῦμα	μακράων, -ωνος	longaevus
χείρ	manus	μακρόχειρ, -ειρος	longimanus
ῥίς	nasus	εὔρις, -ivos	nasutus.

Obs. 2. Reperiuntur δ καὶ ἡ μάκαρ *beatus* et ἡ μάκαιρα; sic

δ καὶ ἡ παιδολέτωρ	sobolis perditor	et ἡ παιδολέτειρα
δ καὶ ἡ παμμήτωρ	omnium mater	et ἡ παμμήτειρα.

COMPARATIO ADJECTIVORUM.

§ 33. Ad formandos gradus Comparisonis, Positivis plerumque additur in Comparativo *τερος*, in Superlativo *τατος*; ut μάκαρ *beatus*, μακάρ -τερος, μακάρ -τατος.

(a.) Finita in *ος* etiam abjiciunt *s*; ut

ἐνδοξος *gloriosus*, ἐνδοξό -τερος, ἐνδοξό -τατος.

Porrò quae penultimam habent brevem, mutant *o* in *ω*; ut φρόνιμος *prudens*, φρονιμ -ώτερος, φρονιμ -ώτατος.

Obs. 1. Excipe στενός	angustus	(Ion. στενός)	-ώτερος	-ώτατος
κενός	vacuus	(Ion. κενός)	-ώτερος	-ώτατος
et contra λῆρς	hilaris		-ώτερος	-ώτατος
οἰζυρς	calamitosus		-ώτερος	-ώτατος.

Obs. 2. Ex iis quae penultimam habent communem, sequente mutâ cum liquida, Dissyllaba per *o*, Hyperdissyllaba saepius per *ω*, comparantur; sic πικρός *acerbus*, -ότερος: δύσπῦτμος *infelix*, -ώτερος.

Obs. 3. Nonnulla in *aios*, solent *o* elidere; ut ἡσυχᾶιος *quiescens*, -αίτερος, -αίτατος. Sic

γεραιὸς <i>senilis</i>	-αίτερος -αίτατος	σχολαῖος <i>otiosus</i>	-αίτερος -αίτατος
παλαιὸς <i>vetus</i>	-αίτερος -αίτατος		

sic φίλος *amicus*, elidit *ω*; φίλτερος, φίλτατος.

Obs. 4. Attici etiam comparantur quaedam in *os* per αίτερος, αίτατος; ut ἴσος *aequalis*, -αίτερος, -αίτατος. Sic

εὐδῖος <i>serenus</i>	νέος <i>novus</i>	φίλος <i>carus</i>
μέσος <i>medius</i>	πλήσιος <i>propinquus</i>	ἄσμενος <i>placitus</i>

quorum haec duo μέσος, νέος, alterum quoque interdum Superlativum habent μέσματος, νέματος.

Alia in *os* comparantur per ἑστέρος, ἑστάτος, tanquam a Nominibus in *ης*; ut ἄφθονος *invidiae expers*, -ἑστέρος, -ἑστάτος. Sic

αἰδοῖος <i>venerabilis</i>	ἄμορφος <i>informis</i>	ἐρῶμένος <i>robustus</i>
ἄκρᾶτος <i>immiatus</i>	ἄσμενος <i>placitus</i>	ἄπονος <i>laboris expers</i>

postrema duo, et σπουδαῖος *diligens*, communem formam frequentius adsciscunt.

Alia porro per ἰστέρος, ἰστάτος, tanquam a Nominibus in *is*; ut λάλος *loquax*, -ίστερος, -ίστατος. Sic

ὀψοφάγος <i>gulosus</i>	πτωχὸς <i>mendicus</i> .
-------------------------	--------------------------

(b.) Finita in *eis* amittunt *ι* diphthongi; ut

χαρίεις *gratiosus*, χαρι -έστέρος, χαρι -έστάτος.

(c.) Finita in *as* et *ης*, et partim in *us* (Conf. infra, § 34.), adhibent Neutrius terminationem *αν*, *es*, et *υ*; ut

μέλας <i>niger</i> ,	Neutr. -αν,	μελ	-άντερος	-άντατος
εὐσεβής <i>pius</i> ,	Neutr. -ές,	εὐσεβ	-έστέρος	-έστάτος
εὐρύς <i>latus</i> ,	Neutr. -ὺ,	εὐρ	-ύτερος	-ύτατος.

Obs. Excipe nonnulla in *ης*, praesertim declinata e more primae Declinationis, quae comparantur tanquam a Nominibus in *is*; ut ψευδής *mendax*, -ίστερος, -ίστατος; sic κλέπτης *furax*, πλεονέκτης *avarus*.

(d.) Finita in *ων*, adhibitâ *ον* terminatione Neutrius, porro inserunt syllabam *es*; ut

εὐδαίμων *felix*, Neutr. -ον, εὐδαιμον -έστέρος, -έστάτος.

Obs. Excipe πέπων <i>maturus</i> ,	πεπαίτερος	πεπαίτατος
πίων <i>pinguis</i> ,	πίότερος	πίότατος.

(e.) Finita in *ξ*, resolutâ *ξ* in elementa sua, vocalem *ε* vel *ι* inter eadem inserunt; ut

ἀφῆλιξ (<i>κς</i>) <i>adultus</i> ,	ἀφηλικ-έστέρος	-έστάτος
ἄρπαξ (<i>γς</i>) <i>raptor</i> ,	ἄρπαγ-ίστερος	-ίστατος.

Obs. βλὰξ *mollis* facit βλακίστερος et βλακώτερος.

§ 34. Quibusdam Adjectivis usitatio forma comparationis fit per *ίων, ιστος*, praesertim exeuntibus in *us*; ut *ἡδὺς dulcis, -ίων, -ιστος*; *κακὸς malus, -ίων, -ιστος*.

Nonnulla in *pos* amittunt *ρ* ante *-ίων* et *-ιστος*; ut *αἰσχροὺς turpis, αἰσχίων, αἰσχιστος*.

Obs. 1. Penultima in *ίωρ*, a ceteris correpta, quod *Atticos* produciunt.

Obs. 2. ANOMALA sunt

ἀλγεινὸς [ἄλγος]	ἀλγίων molestior	ἄλγιστος
[*ἄμενής, i. q. ζαμενής]	ἄμείνων melior	
[*Ἀρης]	ἄρειων Poët. praestantior	ἄριστος
[βέλως]	βέλτερος et βελτίων melior	βέλτατος et βέλτιστος
βραδὺς tardus	βραδίων, βράσσω	βάρδιστος
ἐλαχὺς parvus	[*ἐλαχίων] ἐλάσσω	ἐλάχιστος
[*ἡκὺς]	[*ἡκίων] ἡσσω minor	ἡκιστος
καλὸς [κάλλος]	καλλίων honestior	κάλλιστος
κερδαλέος [κέρδος]	κερδίων quaestuosior	κέρδιστος
κρατὺς, [κράτος]	{ [*κρατίων, *κράσσω] [Ion. κρέσσω, κρείσσω] melior }	κράτιστος et κάρτιστος
[* λῶϊος gratus]	λῶϊτερος et λῶϊων potior	λῶϊστος
μακρὸς longus	{ [*μακίων] μάσσω }	μήκιστος
[*μηκὺς, *μακὺς]		
μέγας magnus	μέζων, et Ion. μέζω	μέγιστος
[* μέος, Conf. πλέος]	μέων minor	[μεῖστος]
ὀλίγος paucus		ὀλίγιστος
[* ὕπλον]	ὀπλότερος junior	ὀπλότατος
παχὺς pinguis	[*παχίων] πάσσω	πάχιστος
πλέος plenus	πλέων et πλείων	πλείστος
ῥάδιος [* ῥάος, ῥέος]	ῥάων faciliior	ῥᾶστος
ταχὺς celer	[ταχίων] θάσσω	τάχιστος
[* φερὺς a φέρω]	φέρτερος validior	φέρτατος et φέριστος
* χέρης tenuis	χείρων deterior	χείριστος.

§ 35. Comparativa in *ων*, ut *ἡσσω minor*, in quibusdam casibus contrahuntur; ut

Sing. Acc. ἡσσора [-oa]	-ω	Neutr. ἡσσον
Plur. N.V. ἡσσορες [-oes]	-ους	— ἡσσора [-oa] -ω
Acc. ἡσσονας [-oas]	-ους	— ἡσσονα [-oa] -ω.

De Comparatione Adverbiorum vide infra, p. 121.

§ 36. NUMERALIA Adjectiva sunt vel Cardinalia vel Ordinalia.

<i>Cardinalia.</i>		<i>Ordinalia.</i>	
1 α'	εἷς, μία, ἓν	<i>unus</i>	πρῶτος
2 β'	δύο	<i>duo</i>	δεύτερος
3 γ'	τρεις, τρία	<i>tres</i>	τρίτος
4 δ'	τέσσαρες	<i>quatuor</i>	τέταρτος
5 ε'	πέντε	<i>quinque</i>	πέμπτος
6 ς'	ἕξ	<i>sex</i>	ἕκτος
7 ζ'	ἑπτὰ	<i>septem</i>	ἑβδομος
8 η'	ὀκτῶ	<i>octo</i>	ὀγδοος
9 θ'	ἐννέα	<i>novem</i>	ἐννατος
10 ι'	δέκα	<i>decem</i>	δέκατος
11 ια'	ἐνδεκα	<i>undecim</i>	ἐνδέκατος
12 ιβ'	δώδεκα	<i>duodecim</i>	δωδέκατος
13 ιγ'	τρίς καὶ δέκα	<i>tredecim</i>	τρίς καὶ δέκατος
20 κ'	εἴκοσι	<i>viginti</i>	εἰκοστὸς
21 κα'	εἴκοσιν εἷς	<i>unus et vig.</i>	εἰκοστὸς πρῶτος
30 λ'	τριᾶκοντα	<i>triginta</i>	τριᾶκοστὸς
40 μ'	τεσσαράκοντα	<i>quadraginta</i>	τεσσαρακοστὸς
50 ν'	πεντήκοντα	<i>quingenta</i>	πεντηκοστὸς
60 ξ'	ἑξήκοντα	<i>sexaginta</i>	ἑξηκοστὸς
70 ο'	ἑβδομήκοντα	<i>septuaginta</i>	ἑβδομηκοστὸς
80 π'	ὀγδοήκοντα	<i>octoginta</i>	ὀγδοηκοστὸς
90 Ϙ†	ἐνενήκοντα	<i>nonaginta</i>	ἐνενηκοστὸς
100 ρ'	ἐκατὸν	<i>centum</i>	ἐκατοστὸς
200 σ'	διᾱκόσιοι	<i>ducenti</i>	διᾱκοσιοστὸς
300 τ'	τριᾱκόσιοι	<i>trecenti</i>	τριᾱκοσιοστὸς
400 υ'	τετρακόσιοι	<i>quadringenti</i>	τετρακοσιοστὸς
500 φ'	πεντακόσιοι	<i>quingenti</i>	πεντακοσιοστὸς
600 χ'	ἑξακόσιοι	<i>secenti</i>	ἑξακοσιοστὸς
700 ψ'	ἑπτακόσιοι	<i>septingenti</i>	ἑπτακοσιοστὸς
800 ω'	ὀκτακόσιοι	<i>octingenti</i>	ὀκτακοσιοστὸς
900 ϑ†	ἐννακόσιοι	<i>noningenti</i>	ἐννακοσιοστὸς

† De his figuris vide suprā, § 1. Obs. 2.

1,000 ,α χίλιοι	<i>mille</i>	χιλιοστός
2,000 ,β δισχίλιοι	<i>duo millia</i>	δισχιλιοστός
3,000 ,γ τρισχίλιοι	<i>tria millia</i>	τρισχilioστός
10,000 ,μ μύριοι	<i>decem millia</i>	μυριοστός
20,000 ,κ δισμύριοι	<i>viginti millia</i>	δισμυριοστός
100,000 ,ρ δεκακισμύριοι	<i>centum millia</i>	δεκακισμυριοστός.

(a.) CARDINALIA quatuor priora declinantur sic ;

N. εἷς	μία	ἐν	δύο	et	δύω
A. ἕνα	μῖαν	ἐν	δύο	et	δύω
G. ἐνός	μῖας	ἐνός	δυοῖν	<i>recentius</i>	δυεῖν
D. ἐνὶ	μῇ	ἐνὶ	δυοῖν		<i>raro</i> δὲ δυσὶ.

Eodem modo quo εἷς, declinantur composita οὐδεῖς et μηδεῖς *nullus*, sic οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν ; et eodem modo quo δύο declinatur ἄμφω *ambo*.

Obs. Δύω, *Atticè* semper δύο scriptum, et ἄμφω, tanquam indeclinabilia, non raro pro δυοῖν et ἀμφοῖν reperiuntur.

N. τρεῖς	τρία	τέσσαρες	τέσσαρα
A. τρεῖς	τρία	τέσσαρας	τέσσαρα
G. τριῶν		τεσσάρων	
D. τρισὶ		τέσσαρσι, <i>Poët.</i>	τέττασι.

Cetera Cardinalia a quinque usque ad centum indeclinabilia ; post centum, declinabilia sunt.

(b.) ORDINALIA omnia declinantur more Adjectivorum primae Classis in os, ut πρῶτος, -η, -ον, *primus*.

Obs. Ex his Numeralibus dependent alia, quae exprimunt

(a.) Multiplicationem.

ἁπλός -ους, *simplex*

διπλός -ους, *duplex*

sic τριπλός, τετραπλός, κ. τ. λ.

(b.) Proportionem.

διπλάσιος, *duplo major*

sic τριπλάσιος, τετραπλάσιος, κ. τ. λ.

(c.) Quoties (ποσάκις;) quid agatur.

ἅπαξ, *semel*

δὺς, *bis*

sic τρίς, τετράκις, ἑξάκις, κ. τ. λ.

(d.) Diem quo (ποσταῖος;) quid agatur.

δευτεραῖος, *secundo die*

sic τριταῖος, τεταρταῖος, κ. τ. λ.

PRONOMEN.

PRONOMINA sunt vel Substantiva vel Adjectiva.

§ 37. SUBSTANTIVA PRONOMINA sunt

a.) PERSONALIA ἐγὼ *ego*, σὺ *tu*, οὗ *sui*.

Obs. Tertia persona caret suo pronomine; εὖ enim, etsi saepe in *Epicâ* et *Ioniciâ* linguâ simpliciter tertiam personam designat, apud *Atticos* ferè semper, praeterquam in Dat. Sing. et Plur., Reflexivum est. Hunc defectum quodammodo supplet partim Demonstrativum αὐτὸς *ipse*, quod in Nominativo solo propriam vim vindicat, in ceteris autem casibus tertiae personae usui inservit; partim Articulus ὁ, ἡ, τὸ. (Conf. § 13. Obs. 1.) ; partim, quod ad accusativum attinet, formulae *Poëticae*, τιν, σφέ, et *Ionica* μιν, quae plerumque Reflexivae non sunt.

Sing.

N. ἐγὼ	σὺ	
Â. ἐμέ, με	σέ	ἐ
G. ἐμοῦ, μου	σοῦ	οὔ
D. ἐμοί, μοι	σοί	οἱ

Dual.

N.A. νὼ	σφὼ	
G.D. νῶν	σφῶν	σφῶν

Plural.

N. ἡμεῖς	ὕμεῖς	σφέῖς	N. σφέα
A. ἡμᾶς	ὕμᾶς	σφᾶς	N. σφέα
G. ἡμῶν	ὕμῶν	σφῶν	
D. ἡμῖν	ὕμῖν	σφίσι.	

Obs. DIALECTI.

Sing.

N. ἐγὼν <i>Aeol. Ep.</i>	τὸν <i>Dor.</i> , τύνη <i>Ep.</i>	ἐὲ <i>Ep.</i> νὶν <i>Dor.</i> et <i>Att.</i>
A.	τὲ <i>Dor. Ep.</i> τὶν <i>Dor.</i>	<i>Poët.</i> trium generum.
	τὸν <i>Dor.</i>	μὶν <i>Ion.</i> trium generum.
		σφέ <i>Dor.</i> et <i>Att. Poët.</i>
		trium gen. Conf. Plur.
G. ἐμέο, ἐμεῦ, μεῦ, <i>Ep. Ion.</i>	τεῦ <i>Dor.</i> σέο, σεῦ, <i>Ep. Ion.</i>	έο, εὔ, <i>Ep. Ion.</i>
ἐμέιο, ἐμέθεν, <i>Ep.</i>	σεῖο, τεοῖο <i>Ep.</i> σέθεν <i>Poët.</i>	είο, έείο, έθεν, <i>Ep.</i>
ἐμεῦς, ἐμοῦς, <i>Aeol. Dor.</i>	τεῦς, τεοῦς, <i>Aeol. Dor.</i>	έοῦς, <i>Aeol. Dor.</i>
D. ἐμῖν <i>Dor.</i>	τὶν <i>Dor.</i> , τεῖν <i>Aeol. Ep.</i>	ἱν <i>Dor.</i> , σφὶν <i>Poët.</i>
	τοῖ <i>Ep. Ion.</i>	έοι <i>Ep.</i>

Dual.

N. νῶϊ <i>Ep.</i>	σφῶϊ <i>Ep.</i>	
A. νῶϊ <i>Ep.</i>	σφῶϊ <i>Ep.</i>	σφῶΊ, σφῶ, <i>Ep.</i>
G.D. νῶϊν <i>Ep.</i>	σφῶϊν <i>Ep.</i>	σφῶϊν <i>Ep.</i>

Plur.

N. ἡμέες <i>Ion.</i>	ὑμέες <i>Ion.</i>	
ἄμες <i>Dor.</i> , ἄμμες <i>Aeol.</i>	ὑμές <i>Dor.</i> , ὕμμες <i>Aeol.</i>	
A. ἡμέας <i>Ion.</i>	ὑμέας <i>Ion.</i>	σφέας <i>Ion. Ep.</i>
ἄμμε <i>Aeol. Ep.</i>	ὕμμε <i>Aeol. Ep.</i>	σφέ <i>Ep. et Att. Poët.</i>
ἄμέ <i>Dor.</i>	ὕμέ <i>Dor.</i>	trium gen. Conf. Sing.
		ψέ <i>Dor.</i> , ἄσφε <i>Aeol.</i>
		νλν <i>Att. Poët.</i> trium
		generum.
G. ἡμέων <i>Ion. Ep.</i>	ὑμέων <i>Ion. Ep.</i>	σφέων <i>Ion. Ep.</i>
ἡμείων <i>Ep.</i>	ὕμείων <i>Ep.</i>	σφείων <i>Ep.</i>
ἄμμεών <i>Aeol.</i>	ὕμμεών <i>Aeol.</i>	
D. ἄμμι <i>Aeol. Ep.</i>	ὕμμι <i>Aeol. Ep.</i>	σφι, σφιν <i>Poët.</i>
ἄμμέσι <i>Aeol.</i>		φιν, ψιν <i>Dor.</i>

(b.) REFLEXIVA (quae derivantur a Personalibus cum Demonstrativo αὐτὸς *ipse* compositis) ἐμαυτοῦ *mei ipsius*, σεαυτοῦ, contractum σαυτοῦ, *tui ipsius*, ἐαυτοῦ, contractum αὐτοῦ, *sui ipsius*.

Obs. Ἐαυτοῦ, αὐτοῦ interdum pro ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ positum reperitur.

S. A. ἐμαυτὸν,	-ῆν	σεαυτὸν,	-ῆν	ἐαυτὸν,	-ῆν, -ὸ
G. ἐμαυτοῦ,	-ῆς	σεαυτοῦ,	-ῆς	ἐαυτοῦ,	-ῆς, -οῦ
D. ἐμαυτῶ,	-ῇ	σεαυτῶ,	-ῇ	ἐαυτῶ,	-ῇ, -ῶ
Pl. A. ἡμᾶς αὐτοὺς,	-ὰς	ὕμᾶς αὐτοὺς,	-ὰς	ἐαυτοὺς,	-ὰς, -ὰ
G. ἡμῶν αὐτῶν		ὕμῶν αὐτῶν		ἐαυτῶν	-ῶν, -ῶν
D. ἡμῖν αὐτοῖς,	-αῖς	ὕμῖν αὐτοῖς,	-αῖς	ἐαυτοῖς,	-αῖς, -οῖς.

Obs. Pro ἐαυτῶν, -οῖς, -οὺς, κ. τ. λ., leguntur etiam σφῶν αὐτῶν, σφίσι αὐτοῖς, σφᾶς αὐτοῖς.

(c.) RECIPROCUM;

Dual. A. ἀλλήλω,	-α, -ω	Plural. ἀλλήλους,	-ας, -α
G. } ἀλλήλων		ἀλλήλων	
D. }	ἀλλήλουι, -αι, -ουι	ἀλλήλοις,	-αις, -οις.

§ 38. ADJECTIVA PRONOMINA sunt

(a.) POSSESSIVA, quae a Personalibus derivantur

ἐμὸς (*Poet.* ἀμὸς) *meus* | σὸς (*Poët.* τεὸς) *tuus*
 ἡμέτερος (*Dor.* ἁμὸς) *noster* | ὑμέτερος (*Ep. et Dor.* ὑμὸς) *vester*.

Obs. 1. Tertiae personae et singularis numeri Possessivum, ἐὸς (ἐῖ) vel ἐᾶ) et ὅς *suius* *Ionicè*, *Doricè*, et *Poëticè* legitur. A Duali Personalium derivata σφώτερος et νώτερος tantum *Homérica* sunt.

Obs. 2. Pronomen σφὸς *Homericum* semper tertiae Personae et Pluralis numeri Possessivum est. Sic et σφέτερος apud *Homerum*; ut ἄστυ σφέτερον, *sua ipsorum urbs*: sed apud *Hesiodum* interdum etiam secundae Personae Plurali inservit; ut σφέτερον πατέρα, *vestram patrem*. Postea ad Nomina vel Singularis numeri referri coepit; ut σφετέραις φρεσίν, *sua ipsius mente*, Aesch. Pers. 898. Tum apud *Xenophontem* positum reperitur pro ἡμέτερος; denique apud *Theocritum* etiam pro ἐμὸς et σὸς. Itaque fit ut hoc Pronomen aliquando omnium Personarum utriusque numeri commune sit.

(b.) RELATIVUM ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quae, quod*, quod eodem modo quo Articulus inflectitur, omisso τ; sic

Sing. N. ὅς, ἥ, ὅ. G. οὗ, ἧς, οὗ, κ. τ. λ.

Obs. E Relativo et Indefinito τις componitur ὅστις (*Ep.* ὅτις) *quicumque, quicquid, ὅτι*; Gen. ὅτου, Dat. ὅτῳ. Plur. Gen. ὅτων, Dat. ὅτοις. Idem *Attici* in Plurali facit ἅττα et ἅσσα pro ἅτινα. Sed ἅττα sine aspiratione *Atticè* ponitur pro τινὰ *quaedam*.

(c.) INDEFINITUM τις *aliquis*.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>	<i>Plural.</i>	
N. τις	τι	N.A. τινε	N. τινες	τινα
A. τινα	τι	G.D. τινού	A. τινας	τινα.
G. τινος	του		G. τινων	
D. τινι	τω		D. τισι	

Obs. 1. Dialecticae varietates sunt;

Sing. Ep. G. τεο, τευ. D. τεω, τω. *Plur. Ep.* G. τεων. *Ion.* D. τεοισι.

Obs. 2. Indefinitum *Atticum* δέῃνα, omnium generum, sic declinatur:

Sing. N. δέῃνα. A. δέῃνα. G. δέῃνος. D. δέῃνι.
Plur. N. δέῃνες. A. δέῃνας. G. δέῃνων. D. δεest.

(d.) INTERROGATIVA τίς, cum accentu, *quis? ποῖος qualis? πόσος quantus? πότερος uter?*

Obs. His, cum obliquè interrogant, praefigitur vel ὅς, ut in ὅστις, vel ὅ, ut in ὅτις (*Ep.*), ὁποῖος, ὁπόσος, ὁπότερος. Conf. supr. (b.) Obs.

(e.) DEMONSTRATIVA ἐκεῖνος *is, ille*, οὗτος *hic*, ὅδε *hicce*, αὐτὸς *ipse* (tantum in Nomin., in obliquis *is*, Conf. § 37. Obs.).

ὁ αὐτὸς *idem* ; quae omnia, et ἄλλος *alius*, faciunt Neutrum genus per ο ; more Articuli ὁ, ἡ, τὸ. Sic declinatur οὗτος :—

	<i>Sing.</i>	
N. οὗτος	αὕτη	τοῦτο
A. τοῦτον	ταύτην	τοῦτο
G. τούτου	ταύτης	τούτου
D. τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ

Dual.

N.A. τούτῳ	ταῦτα	τούτῳ
G.D. τούτοιιν	ταύταιιν	τούτοιιν

Plural.

N. οὗτοι	αὗται	ταῦτα
A. τούτους	ταύτας	ταῦτα
G. τούτων	τούτων	τούτων
D. τούτοις	ταύταις	τούτοις.

Obs. 1. Dualis *Atticè* caret interdum feminino genere. Conf. § 13. Obs. 2.

Obs. 2. Composita cum οὗτος eodem modo declinantur ; viz.

a τοῖος, τοιοῦτος	<i>talis</i>	a τηλίκος, τηλικούτος	<i>iunlae aetatis</i>
a τόσος, τοσοῦτος	<i>tantus</i>	a τυννός, τυννούτος	<i>tantillus</i> :

nisi quod horum Neutrum *Atticè* vulgò desinit in ον. *Attici* etiam ταῦτόν, per Crasin pro τὸ αὐτὸ *idem*, scribunt potiùs quàm ταῦτὸ. Apud *Sophoclem* τηλικούτος legitur pro feminino τηλικαύτη.

Obs. 3. Quaedam sunt Adjectiva-Pronomina, quae inter se respondent ; sic

Interrogativa. [πός]	Indefinita. [πος]	Demonstrativa. [τός]	Relativa. ὅς, ὅστε qui.
πόσος <i>quantus</i> ?	ποσὸς <i>aliquantus</i> .	τόσος <i>tantus</i> .	ὅσος <i>quantus</i> .
ποῖος <i>qualis</i> ?	ποῖος <i>qualis</i> .	τοῖος <i>talis</i> .	οἷος <i>qualis</i> .
πηλίκος <i>ejus</i> <i>aetatis</i> ?	πηλίκος <i>alienus</i> <i>aetatis</i> .	τηλίκος <i>ejus</i> <i>aetatis</i> .	ἡλίκος <i>ejus</i> <i>aetatis</i> .

Unde Adverbialia-Pronomina oriuntur ; viz.

ποῦ <i>ubi</i> ?	ποῦ <i>alicubi</i> .	αὐτοῦ <i>ibidem</i> .	οὗ <i>ubi</i> .
πόθεν <i>unde</i> ?	ποθεν <i>alicunde</i> .	τόθεν <i>inde</i> .	ὅθεν <i>unde</i> .
ποῖ <i>quo</i> ?	ποῖ <i>aliquo</i> .	αὐτόσε <i>eodem</i> .	οἷ <i>Poët. quo</i> .
πότε <i>quando</i> ?	ποτὲ <i>aliquando</i> .	τότε <i>tunc</i> .	ὅτε <i>quàm</i> .
πηνίκα <i>quo tem-</i> <i>poris puncto</i> ?	deest.	τηνίκα <i>eo tem-</i> <i>poris puncto</i> .	ἡνίκα <i>quo ipso</i> <i>tempore</i> .
πῶς <i>quomodo</i> ?	πῶς <i>aliquo modo</i> .	τῶς <i>Poët. eo modo</i> .	ὥς <i>quomodo</i> .
πῇ <i>quo</i> ? <i>quâ</i> ?	πῇ <i>aliquo</i> .	τῇ <i>Poët. eò, hâc</i> .	ῇ <i>quo</i> .

Horum Interrogativis, cum obliquè interrogant, praefigitur ὁ ; sic ὁπόσος, ὅπου κ. τ. λ. : quae formae non raro etiam pro Relativis ponuntur ; sic ὁπόσος pro ὅσος, ὅπου pro οὗ.

VERBUM.

VERBI, quod ad formam attinet, genera sunt duo:

(a.) Unum desinit in ω , ut $\tauύπτω$ *verbero*;

(b.) Alterum in μ , ut $\zetaστημι$ *statuo*.

§ 39. Voces sunt tres, Activa, Media, et Passiva.

Activa et Passiva Vox eandem vim habent, quam apud Latinos, ut $\tauύπτω$ *verbero*, $\tauύπτομαι$ *verberor*.

Vox Media ita dicitur, quod *actionem cum passione mixtam* denotet, et sic inter Vocem Activam et Passivam reverà *mediam* se habeat; ut $\tauύπτομαι$ *verbero me ipsum*.

Nonnulla tamen verba sunt, quae formationem quidem habent partim Mediam, partim Passivam, at significationem plane Activam, ut $\deltaέχομαι$ *accipio*; itaque, *depositâ* vi propriâ, *Deponentia* vocantur, ut apud Latinos.

Obs. 1. Verborum verè Mediorum vis Reflexiva est; hoc est *ipsius in semet*, vel *sibi*, aliquid agentis, aut agendum curantis; idque tribus fere modis; sic

(a.) $\lambdaούομαι$ *luvo me ipsum*, $\lambdaούομαι$ $\tauὸ$ $\sigmaῶμα$ *meum ipsius corpus luvo*.

(b.) $\kappaατεστρέψατο$ $\tauὸν$ $Μηῆδον$ *sibi subdidit Medorum Regem*.
 $\ἀμύνομαι$ $πολέμιον$ *hostem a me ipso arceo*.

(c.) $\ διδάσκομαι$ $\tauὸν$ $υἱὸν$ *meum mihimet filium docendum curo*.

Obs. 2. Praeter.-Perfectum et Pluperfectum Medium, quae vulgò dicuntur, nec formam nec ferè sensum habent cum Mediâ Voce communem, et potius Perfectum et Pluperfectum secundum Activae Vocis haberi debent.

§ 40. MODI sunt quinque, Indicativus, Imperativus, Subjunctivus, Optativus, Infinitivus.

Obs. Modus Subjunctivus *subjicitur* Conjunctioni aut Relativo, plerumque ubi sermo est de re Praesenti, aut Futurâ. Modus, qui dicitur Optativus, tribus aequè nominibus poterat appellari; nam et Subjunctivi vicem gerit, et Optativi et Potentialis: *Subjunctivi*, quoties subjicitur Conjunctioni aut Relativo, ubi sermo est de re Praeteritâ; *Optativi*, quoties, per se positus, *optatum* exprimit; *Potentialis*, quoties conjungitur cum particulâ $\epsilonν$, vel apud *Epicos Poëtas* cum $\kappaε$, $\kappaεν$: sic

Subj. *I raise, or will raise, my arm, ἵνα τύπτω that I may strike.*

Opt. (a.) *I raised my arm, ἵνα τύπτοιμι that I might strike.*

(b.) $\tauύπτοιμι$ *might I strike!* optantis.

(c.) $\tauύπτοιμι$ $\epsilonν$, vel $\kappaε$, *I might strike, possibly, or if I chose.*

VERBA IN Ω.

§ 41. VERBORUM IN ω Modi plerumque sex TEMPORA complectuntur; quorum tria vocamus *Primaria*: reliqua tria nuncupari solent *Historica*, quia in Historiâ conscribendâ praecipuè usurpantur.

PRIMARIA Tempora sunt Praesens, Futurum, et Praeteritum-Perfectum.

HISTORICA nuncupantur Praeteritum-Imperfectum, Praeteritum-Pluperfectum, et Praeteritum-Aoristum.

Praeteritum-Aoristum per omnes Voces, et Futurum in Passivâ, duas habent formas, quibus nomina sunt Primum, Secundum; Passivae etiam tertium Futurum accedit, quod vocatur Perfectum, vel Paulo-post-Futurum.

Ceterùm Futuro carent Imperativus et Subjunctivus.

Obs. 1. Paucissimis tamen verbis exstitit, in eadem utique Voce, et apud Scriptores ejusdem aevi ac Dialecti, utraque Aoristi forma; sed verbum aliud hanc, aliud illam sibi maluit: Conf. § 66. Obs. 1. Sic Verbi τέπτω Vocis Activae Aoristum vulgò legitur έτυψα, non autem έτυπον. Contra verbi λείπω Aoristum vulgò legitur έλιπον, non autem έλειψα.

Obs. 2. De significatione Temporum, praeter sensus usitatos, singulis Temporibus infrà affixos, haec etiam notanda sunt:

(a.) Praeter.-Imperfectum non modò significat *quod quis agebat*, (*to be about a thing*), sed interdum etiam *quod agere solet* (*to be often about it*): *quod agere coeperat* (*to be just about it*; *quod agere volebat, vel conabatur* (*to be desirous or eager about it*; denique *quod quis agens dicitur* (*to be described or represented as about it*).

(b.) Praeter.-Aoristum etiam saepe significat non modò *quod quis cepit*, sed etiam *quod agere solitus est*; praesertim, si additur particula έν.

Verbis, ut Nominibus, Numeri sunt tres; Numeris tres Personae; nisi quòd Dualis, in Voce saltem Activâ, primâ Personâ caret.

Apud Tempora Primaria Modi Indicativi, et apud omnia Subjunctivi, ambae Dualis personae exeunt in *ορ*, apud Historica Indicativi, et apud omnia Optativi exeunt in *ην*.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Tempus Praesens τύπτω, *I strike.*

<i>Sing.</i> τύπτω	τύπτεις	τύπτει
<i>Dual.</i>	τύπτετον	τύπτετον
<i>Plur.</i> τύπτομεν	τύπτετε	τύπτουσι.

Futurum, *I shall strike.*

<i>Sing.</i> τύψω	τύψει	τύψει
-------------------	-------	-------

Et cetera ut Praesens.

Futurum Circumflexum -ῶ, -εῖς, -εῖ, -εῖτον, -εῖτον, -οῦμεν, -εῖτε, -οῦσι.

Praeteritum-Perfectum, *I have struck.*

<i>Sing.</i> τέτυφᾷ	τέτυφᾷς	τέτυφε
<i>Dual.</i>	τετύφᾳτον	τετύφᾳτον
<i>Plur.</i> τετύφαμεν	τετύφατε	τετύφασι.

Praeteritum-Imperfectum, *I was striking.*

<i>Sing.</i> ἔτυπτον	ἔτυπτες	ἔτυπτε
<i>Dual.</i>	ἐτυπτέτην	ἐτυπτέτην
<i>Plur.</i> ἐτύπτομεν	ἐτύπτετε	ἔτυπτον.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had struck.*

<i>Sing.</i> ἐτετύφειν	ἐτετύφεις	ἐτετύφει
<i>Dual.</i>	ἐτετυφείτην	ἐτετυφείτην
<i>Plur.</i> ἐτετύφειμεν	ἐτετύφειτε	ἐτετύφεισαν,

[vel, quod usitatus est, -εσαν.]

Praeteritum-Aoristum I. *I struck.*

<i>Sing.</i> ἔτυψᾷ	ἔτυψᾷς	ἔτυψε
<i>Dual.</i>	ἐτυψάτην	ἐτυψάτην
<i>Plur.</i> ἐτύψαμεν	ἐτύψατε	ἔτυψαν.

Praeteritum-Aoristum II. *I struck.*

<i>Sing.</i> ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
---------------------	--------	-------

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens, *strike thou.*

<i>Sing.</i> τύπτε	τυπτέτω
<i>Dual.</i> τύπτετον	τυπτέτων
<i>Plur.</i> τύπτετε	τυπτέτωσαν, vel τυπτόντων.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τέτυφε	τετυφέτω
---------------------	----------

Et cetera ut Praesens; sed rarissimè legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τύψον	τυψάτω
<i>Dual.</i> τύψατον	τυψάτων
<i>Plur.</i> τύψατε	τυψάτωσαν, vel τυψάντων.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύπε	τυπέτω
-------------------	--------

Et cetera ut Praesens.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens, *I may strike.*

<i>Sing.</i> τύπτω	τύπτῃς.	τύπτῃ
<i>Dual.</i>	τύπτητον	τύπτητον
<i>Plur.</i> τύπτωμεν	τύπτῃτε	τύπτωσι.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τετύφω	τετύφῃς	τετύφῃ
---------------------	---------	--------

Et cetera ut Praesens; sed rarò legitur. Vid. § 42. Obs. 8.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τύψω	τύψῃς	τύψῃ
-------------------	-------	------

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύπω	τύπῃς	τύπῃ
-------------------	-------	------

Et cetera ut Praesens.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens, *I might strike.*

<i>Sing.</i> τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι
<i>Dual.</i>	τυπτοίτην	τυπτοίτην
<i>Plur.</i> τύπτομεν	τύπτοιτε	τύπτοιεν.

Futurum.

<i>Sing.</i> τύψοιμι	τύψοις	τύψοι
----------------------	--------	-------

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τετύφοιμι	τετύφοις	τετύφοι
------------------------	----------	---------

Et cetera ut Praesens; sed rarò legitur. Vid. § 42. Obs. 8.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 42. Obs. 11.)

<i>Sing.</i> τύψαιμι	τύψαις (<i>cel</i> -ειας)	τύψαι (<i>cel</i> -ειε)
<i>Dual.</i>	τυψαίτην	τυψαίτην
<i>Plur.</i> τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν (<i>cel</i> -ειαι).

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύποιμι	τύποις	τύποι
----------------------	--------	-------

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens τύπτειν, <i>to strike.</i>	Futurum τύψειν.
Praet.-Perf. τετυφέναι.	Aor. I. τύψαι. Aor. II. τυπείν.

PARTICIPIA.

Praesens, *striking.*

<i>Sing.</i> N.V. τύπτων	τύπτουσᾶ	τύπτον
A. τύπτοντα	τύπτουσᾶν	τύπτον
G. τύπτοντος	τυπτούσης	τύπτοντος
D. τύπτοντι	τυπτούσῃ	τύπτοντι.
<i>Dual.</i> N.A. τύπτοντε	τυπτούσᾶ	τύπτοντε
G.D. τυπτόντων	τυπτούσαι	τυπτόντων.
<i>Plur.</i> N.V. τύπτοντες	τύπτουναι	τύπτοντα
A. τύπτοντας	τυπτούσας	τύπτοντα
G. τυπτόντων	τυπτουςῶν	τυπτόντων
D. τύπτονσι	τυπτούσαις	τύπτονσι.

Futurum, *about to strike.*

<i>Sing.</i>	N.V.	τύψων	τύψουσα	τύψον
	G.	τύψοντος,	<i>et cetera ut Praesens.</i>	

Futurum Circumflexum.

N. -ῶν, -οῦσα, -οῦν, G. -οῦντος, -ούσης, -οῦντος, κ. τ. λ.

Praeteritum-Perfectum, *having struck.*

<i>Sing.</i>	N.V.	τετυφῶς	τετυφνῖᾱ	τετυφός
	A.	τετυφότα	τετυφνῖᾱν	τετυφός
	G.	τετυφότης	τετυφνῖᾱς	τετυφότης
	D.	τετυφότηι	τετυφνῖᾱ	τετυφότηι.
<i>Dual.</i>	N.A.	τετυφότε	τετυφνῖᾱ	τετυφότε
	G.D.	τετυφότοιιν	τετυφνῖᾱιν	τετυφότοιιν.
<i>Plur.</i>	N.V.	τετυφότες	τετυφνῖαι	τετυφότα
	A.	τετυφότης	τετυφνῖᾱς	τετυφότα
	G.	τετυφότων	τετυφνῖῶν	τετυφότων
	D.	τετυφόσι	τετυφνῖᾱις	τετυφόσι.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 42. Obs. 13.)

<i>Sing.</i>	N.V.	τύψας	τύψᾱσᾱ	τύψᾱν
	A.	τύψαιτα	τύψᾱσαν	τύψᾱν
	G.	τύψαιτος	τυψάσης	τύψαιτος
	D.	τύψαιτι	τυψάση	τύψαιτι.
<i>Dual.</i>	N.A.	τύψαντε	τυψάσα	τύψαντε
	G.D.	τυψάντοιιν	τυψάσαιιν	τυψάντοιιν.
<i>Plur.</i>	N.V.	τύψαιτες	τύψασαι	τύψαιτα
	A.	τύψαντᾱς	τυψάσας	τύψαντα
	G.	τυψάιτων	τυψάσῶν	τυψάιτων
	D.	τύψαισι	τυψάσαις	τύψαισι.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>	N.V.	τυπῶν	τυποῦσα	τυπὼν
	G.	τυπόντος,	<i>et cetera ut Praesens.</i>	

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE ACTIVA.

Obs. 1. OMNIUM TEMPORUM prima persona Pluralis *Doricè* erat in *μες*, et PRIMARIORUM tertia in *ντι*; unde Latinae terminationes ortae sunt *mus*, *ut*; ut *τύπτομες verberamus*, *ήνθομες venimus*, *τύπτοντι verberant*, *ῥδήκαντι lumuerunt*. Interdum etiam PRAESENTIS et FUTURI tertia Pluralis *Dorica* erat in *οισι* pro *ουσι*, ut *περιπνέοισι*, *ναίοισι*.

Obs. 2. PRAESENTIS in secundâ personâ Singulari *Dores* pro *εις*, saepiùs ponunt *ες*, ut *συρίσδες* pro *συρίζεις*; et in tertiâ nonnunquam *η* pro *ει*, ut *διδάσκη*, pro *διδάσκει*. Et PERFECTUM inflectunt per *ης*, *η*, pro *ας*, *ε*; ut *πεπόνθης*, *ὀπῶπη*, pro *πέπονθας*, *ὀπωπε*.

Obs. 3. TEMPORUM HISTORICORUM in *Communi* Dialecto reperitur tertia Pluralis in *σαν* pro *ν*, ut *ἔσχαζοσαν* pro *ἔσχαζον*, *ἔδολιούσαν* pro *ἔδολιουν*.

Obs. 4. PLUPERFECTI forma *Ionica* erat in *εα*, *εας*, *εε*; unde *Dorica* *εια*, et contracta *Attica* antiquior in *η*; sic in Media Voce ab **εἶδω* Pluperf. *ῆδειν* et *Att.* *ῆδη*. Conf. infrâ, § 43. Obs. 5.

Obs. 5. SUBJUNCTIVI prima persona in *Epicâ* linguâ interdum fit tanquam Verbum in *μι*; ut *κτείνωμι*, pro *κτείνω*. Conf. infrâ, Obs. 7.

Obs. 6. Secundae personae, praesertim Modi Subjunctivi, *Dores* addunt *θα*; ut *τύπτησθα* pro *τύπτης*; *ἔχεισθα* pro *ἔχεις*. Conf. § 72. Obs. 1.

Obs. 7. Subjunctivi tertiae personae Singulari *Dores* addunt *τι*, *Iones* *σι*; ut *τύπτητι*, *Dor.*, *τύπτησι*, *Ion.*, pro *τύπτη*. Conf. Obs. 5.

Obs. 8. Subjunctivi primae et secundae personae Pluralis penultima longa apud *Veteres Poëtas* saepè corripitur mutato *ω* in *ο*, *η* in *ε*; ut *εἶδομεν*, *εἶδετε* pro *εἰδῶμεν*, *εἰδῆτε*.

Obs. 9. Pro SUBJUNCTIVI ET OPTATIVI PERFECTO, quod rarè legitur, circumlocutio saepiùs fit, sicut in Passivâ Voce, per Participium et eosdem Modos Verbi Substantivi; ut *τετυφῶς ᾧ* pro *τετύφω*; *τετυφῶς εἶην* pro *τετύφοιμι*.

Obs. 10. OPTATIVI Pluperfectum, necnon FUTURUM QUARTAE CONJUGATIONIS (sicuti Verborum Contractorum in *έω*, *ὄω*) desinit in *οίην*, *ης*, *η*, *κ. τ. λ.*, 3 plur. *εν*; ut *ἐκπεφευγοίην* pro *-οιμι*, *φανοίην* pro *-οἶμι*.

Obs. 11. Optativo tertium Aoristum est, nomine *Aeolicum*, quod formatur ab Aoristo primo Indicativi, interserendo *ει* ante *α*, et abjiciendo Augmentum; ut *ἔτυψα*, *τύψεια*.

τύψεια, *-ειας*, *-ειε* | *-ειάτην*, *-ειάτην* | *-εἶαμεν*, *-εἶατε*, *-εἶαν*.

Hujus Aoristi persona secunda et tertia Singularis et tertia Pluralis vulgè, apud *Atticos* etiam, alteris formis usitatiores sunt: reliquae personae vix uspiam leguntur.

Obs. 12. INFINITIVUS apud *Veteres Poëtas* desinit in *έμεναι* et *έμεν* pro *εἶν* vel *εἶν*; ut *ἐλθέμεναι* et *ἐλθέμεν* pro *ἐλθεῖν*. Idem apud *Doras* exit in *εν*, rariùs *ην*; ut *τύπτειν* pro *τύπτειν*, *ἁρμόσειν*, *λάβειν*, *χαίρειν*, *λαβῆν*.

Obs. 13. PARTICIPIA Praesentis Femininum *Doricè* formant in *οισα* pro *ουσα*, ut *τύπτοισα* pro *τύπτουσα*; et Aoristi primi Masculinum et Femininum in *αις*, *αισα*, pro *ας*, *ασα*; ut *τύψαις*, *-αισα*, pro *τύψας*, *-ᾶσα*.

§ 42. PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens, *I strike myself.*

<i>Sing.</i> τύπτομαι	τύπτει (vel -η)	τύπτεται
<i>Dual.</i> τυπτόμεθον	τύπτεσθον	τύπτεσθον
<i>Plur.</i> τυπτόμεθα	τύπτεσθε	τύπτονται.

Futurum, *I shall strike myself.*

<i>Sing.</i> τύψομαι	τύψει (vel -η)	τύψεται
----------------------	----------------	---------

Et cetera ut Praesens.

Futurum Circumflexum.

-οὔμαι, -εῖ, -εῖται, -οὔμεθον, -εῖσθον, -εῖσθον, -οὔμεθα, -εῖσθε, -οὔνται.

Praeteritum-Perfectum, *I have struck*, vid. § 39. *Obs.* 2.

<i>Sing.</i> τέτυπα	τέτυπᾱς	τέτυπε
---------------------	---------	--------

*Et cetera ut Perfectum Activum.*Praeteritum-Imperfectum, *I was striking myself.*

<i>Sing.</i> ἐτυπτόμην	ἐτύπτου	ἐτύπτετο
<i>Dual.</i> ἐτυπτόμεθον	ἐτυπτέσθην	ἐτυπτέσθην
<i>Plur.</i> ἐτυπτόμεθα	ἐτύπτεσθε	ἐτύπτοντο.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had struck*, vid. § 39. *Obs.* 2.

<i>Sing.</i> ἐτετύπειν	ἐτετύπεις	ἐτετύπει
------------------------	-----------	----------

*Et cetera ut Pluperfectum Activum.*Praeteritum-Aoristum I. *I struck myself.*

<i>Sing.</i> ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
<i>Dual.</i> ἐτυψάμεθον	ἐτυψάσθην	ἐτυψάσθην
<i>Plur.</i> ἐτυψάμεθα	ἐτύψασθε	ἐτύψαντο.

Praeteritum-Aoristum II. *I struck myself.*

<i>Sing.</i> ἐτυπόμην	ἐτύπου	ἐτύπετο
-----------------------	--------	---------

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens, *strike thyself.*

<i>Sing.</i>	τύπτου	τυπτέσθω
<i>Dual.</i>	τύπτεσθον	τυπτέσθων
<i>Plur.</i>	τύπτεσθε	τυπτέσθωσαν et τυπτέσθων.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i>	τέτυπε	τετυπέτω
<i>Et cetera ut Praes. Imperat. Activ. ; sed rariss. legitur.</i>		

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i>	τύψαι	τυψάσθω
<i>Dual.</i>	τύψασθον	τυψάσθων
<i>Plur.</i>	τύψασθε	τυψάσθωσαν et τυψάσθων.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>	τυποῦ	τυπέσθω
<i>Et cetera ut Praesens.</i>		

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens, *I may strike myself.*

<i>Sing.</i>	τύπτωμαι	τύπη	τύπηται
<i>Dual.</i>	τυπτώμεθον	τύπησθον	τύπησθον
<i>Plur.</i>	τυπτώμεθα	τύπησθε	τύπτονται.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i>	τετύπω	τετύπης	τετύπη
<i>Et cetera ut Praes. Act. ; sed raro legitur.</i>			

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i>	τύψωμαι	τύψη	τύπηται
<i>Et cetera ut Praesens.</i>			

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>	τύπωμαι	τύπη	τύπηται
<i>Et cetera ut Praesens.</i>			

MODUS OPTATIVUS.

Praesens, *I might strike myself.*

<i>Sing.</i> τυπτοίμην	τύπτοιο	τύπτοιτο
<i>Dual.</i> τυπτοίμεθον	τυπτοίσθην	τυπτοίσθην
<i>Plur.</i> τυπτοίμεθα	τύπτοισθε	τύπτοιντο.

Futurum.

<i>Sing.</i> τυψοίμην	τύψοιο	τύψοιτο
-----------------------	--------	---------

Et cetera ut Praesens.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τετύπομι	τετύποις	τετύποι
-----------------------	----------	---------

Et cetera ut Praesens Optativi Activi; sed raro legitur.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τυψαίμην	τύψαιο	τύψαιτο
<i>Dual.</i> τυψαίμεθον	τυψαίσθην	τυψαίσθην
<i>Plur.</i> τυψαίμεθα	τύψαισθε	τύψαιντο.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τυποίμην	τύποιο	τύποιτο
-----------------------	--------	---------

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens τυπτεσθαι. Futurum τύψεσθαι.

Praet.-Perf. τετυπέναι. Praet.-Aor. I. τύψασθαι.

Aor. II. τυπέσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens τυπτόμενος -η -ον, G. -ου -ης -ου.

Futurum τυψόμενος -η -ον, ut Praesens.

Praet.-Perf. τετυπὼς -υῖα -ὸς, ut Perf. Act.

Obs. De formulis contractis in ᾧς ᾧσα, ᾧς vel ὃς vide p. 101. § 83 (b.)
 τετριγῶτας Acc. Plur., a τρίζω *striden* reperitur apud Hom. II. ii. 314.

Aor. I. τυψάμενος -η -ον, ut Praesens.

Aor. II. τυπόμενος -η -ον, ut Praesens.

§ 43. PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum, *I have been struck.*

<i>Sing.</i> τέτυμμαι	τέτυψαι	τέτυπται
<i>Dual.</i> τετύμμεθον	τέτυφθον	τέτυφθον
<i>Plur.</i> τετύμμεθα	τέτυφθε	τετυμμένοι† εἰσὶ.

Praeteritum-Imperfectum ut Imperfectum Medium.

Praeteritum-Pluperfectum, *I had been struck.*

<i>Sing.</i> ἐτετύμμην	ἐτέτυψο	ἐτέτυπτο
<i>Dual.</i> ἐτετύμμεθον	ἐτετύφθην	ἐτετύφθην
<i>Plur.</i> ἐτετύμμεθα	ἐτέτυφθε	τετυμμένοι ἦσαν.

Praeteritum-Aoristum I. *I was struck.*

<i>Sing.</i> ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη
<i>Dual.</i>	ἐτυφθήτην	ἐτυφθήτην
<i>Plur.</i> ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν.

Praeteritum-Aoristum II. *I was struck.*

<i>Sing.</i> ἐτύπην	ἐτύπης	ἐτύπη
---------------------	--------	-------

*Et cetera ut Aoristum I.*Futurum I. *I shall be struck.*

<i>Sing.</i> τυφθήσομαι	τυφθήσει (vel η) τυφθήσεται
-------------------------	-----------------------------

*Et cetera ut Praesens.*Futurum II. *I shall be struck.*

<i>Sing.</i> τυπήσομαι	τυπήσει (vel η) τυπήσεται
------------------------	---------------------------

*Et cetera ut Praesens.*Paulo-post-Futurum, *I shall have been struck.*

<i>Sing.</i> τετύψομαι	τετύψει (vel η) τετύψεται
------------------------	---------------------------

Et cetera ut Praesens.

† Sed de verbis quae *ται* in tertiâ Sing. purum habent, vide § 43. Obs. 8.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum.

<i>Sing.</i> τέτυψο	τεύφθω
<i>Dual.</i> τέτυφθον	τεύφθων
<i>Plur.</i> τέτυφθε	τεύφθωσαν et τεύφθων.

Praeteritum-Aoristum I. (Conf. § 43. Obs. 10.)

<i>Sing.</i> τύφθητι	τυφθήτω
<i>Dual.</i> τύφθητον	τυφθήτων
<i>Plur.</i> τύφθητε	τυφθήτωσαν et τυφθέντων.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τύπηθι	τυπήτω
<i>Et cetera ut Aoristum I.</i>	

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum (Conf. § 43. Obs. 12.)

<i>Sing.</i> τετυμμένος	†ῶ	—ῆς	—ῆ
<i>Dual.</i> τετυμμένω		—ῆτον	—ῆτον
<i>Plur.</i> τετυμμένοι	ῶμεν	—ῆτε	—ῶσι.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τυφθῶ	τυφθῆς	τυφθῆ
<i>Et cetera ut Praesens Subjunctivi Activi.</i>		

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τυπῶ	τυπῆς	τυπῆ
<i>Et cetera ut Praesens Subjunctivi Activi.</i>		

MODUS OPTATIVUS.

Praesens ut Praesens Medium.

Praeteritum-Perfectum (Conf. § 43. Obs. 12.)

<i>Sing.</i> τετυμμένος	† εἶην	— εἶης	— εἶη
<i>Dual.</i> τετυμμένω		— εἶήτην	— εἶήτην
<i>Plur.</i> τετυμμένοι	εἶημεν	— εἶητε	— εἶησαν
—————	εἶμεν	— εἶτε	— εἶεν.

Praeteritum-Aoristum I.

<i>Sing.</i> τυφθείην	τυφθείης	τυφθείη
<i>Dual.</i>	τυφθειήτην	τυφθειήτην
<i>Plur.</i> τυφθείημεν	τυφθείητε	(τυφθείησαν)
————— εἶμεν	————— εἶτε	————— εἶεν.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i> τυπέην	τυπέης	τυπέη
---------------------	--------	-------

Et cetera ut Aoristum I.

Futurum I.

<i>Sing.</i> τυφθησοίμην	τυφθήσοιο	τυφθήσοιτο
--------------------------	-----------	------------

Et cetera ut Praesens.

Futurum II.

<i>Sing.</i> τυπήσοίμην	τυπήσοιο	τυπήσοιτο
-------------------------	----------	-----------

Et cetera ut Praesens.

Paulo-post-Futurum.

<i>Sing.</i> τετυψοίμην	τετύψοιο	τετύψοιτο
-------------------------	----------	-----------

Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens τύπτεσθαι, ut Praesens Medium.

Praet.-Perf. τετύφθαι. Aor. I. τυφθῆναι. Aor. II. τυπήναι.

Fut. I. τυφθήσεσθαι. Fut. II. τυπήσεσθαι.

Paulo-post-Fut. τετύψεσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens	τυπτόμενος	-η	-ον.
Praet.-Perf.	τετυμμένος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.
Aor. I.	τυφθεῖς	-εῖσα	-ἐν (vide infra.)
Aor. II.	τυπεῖς	-εῖσα	-ἐν ut Aor. I.
Futurum I.	τυφθησόμενος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.
II.	τυπησόμενος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.
Paulo-post-Fut.	τετυψόμενος	-η	-ον, G. -ου -ης -ου.

Sic declinatur Participium Aoristi I.

Sing.

N.V.	τυφθεῖς	τυφθεῖσα	τυφθὲν
A.	τυφθέντα	τυφθεῖσάν	τυφθὲν
G.	τυφθέντος	τυφθείσης	τυφθέντος
D.	τυφθέντι	τυφθείσῃ	τυφθέντι.

Dual.

N.A.V.	τυφθέντε	τυφθείσα	τυφθέντε
G.D.	τυφθέντοι	τυφθείσαι	τυφθέντοι.

Plur.

N.V.	τυφθέντες	τυφθεῖσαι	τυφθέντα
A.	τυφθέντας	τυφθεῖσας	τυφθέντα
G.	τυφθέντων	τυφθεισῶν	τυφθέντων
D.	τυφθεῖσι	τυφθείσαις	τυφθεῖσι.

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE MEDIA ET PASSIVA.

Obs. 1. TEMPORUM OMNIUM quorum prima persona exit in $\mu\alpha\iota$, secundae antiquior forma erat in $\sigma\alpha\iota$. Sic olim in Praesenti ac Futuris ab $\sigma\alpha\iota$ secunda persona fiebat $\epsilon\sigma\alpha\iota$, et ab $\omega\mu\alpha\iota$ in Subjunctivo $\eta\sigma\alpha\iota$; *Ionics* tollebant σ , ac deinde *Attici* contrahebant $\epsilon\alpha\iota$ et $\eta\alpha\iota$ in η ; quod, quo Modos facilius distinguerent, in Subjunctivo quidem retinuerunt, in Indicativo autem $\epsilon\iota$ pro η libentius scripserunt; praesertim in his Praesentibus $\beta\omicron\upsilon\lambda\epsilon\iota$ *vis*, $\sigma\lambda\epsilon\iota$ *putas*; in Futuro $\delta\phi\epsilon\iota$ ab $\delta\pi\tau\omicron\mu\alpha\iota$ *videō*; et in omnibus Futuris circumflexis, ut $\sigma\pi\epsilon\rho\omicron\upsilon\mu\alpha\iota$, $\sigma\pi\epsilon\rho\epsilon\acute{\iota}$; $\tau\epsilon\lambda\omicron\upsilon\mu\alpha\iota$, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\acute{\iota}$.

Obs. 2. Simili modo Temporum, quorum prima persona exit in $\acute{\omicron}\mu\eta\eta$ vel $\acute{\omicron}\mu\eta\eta$, olim secunda erat illi $\epsilon\sigma\omicron$, huic $\alpha\sigma\omicron$; *Ionics* tollebant σ , et deinde *Attici* contrahebant $\epsilon\omicron$ in $\omicron\upsilon$, $\alpha\omicron$ in ω ; sic Imperf. $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\tau\acute{\omicron}\mu\eta\eta$, - $\epsilon\sigma\omicron$, *Ion.* - $\epsilon\omega$, *Att.* - $\omicron\upsilon$; Aor. I. Med. $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\acute{\alpha}\mu\eta\eta$, - $\alpha\sigma\omicron$, *Ion.* - $\alpha\omega$, *Att.* - ω . Idem quoque factum est in Imperativo; sic $\acute{\tau}\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon\sigma\omicron$, - $\epsilon\omega$, - $\omicron\upsilon$. Quod si ϵ praecedat $\epsilon\alpha\iota$ vel $\epsilon\omicron$, *Ionice* saepius ejicitur; sic $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\alpha\iota$, *Ion.* pro $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\alpha\iota$; $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\omega$ pro $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\omega$. Deinde $\epsilon\omega$ apud *Homericum* nonnunquam producit in $\epsilon\iota\omega$, ut $\acute{\epsilon}\rho\epsilon\iota\omega$, $\sigma\pi\epsilon\acute{\iota}\omega$.

Obs. 3. In prima persona Plurali *Praesentis* pro $\mu\epsilon\theta\alpha$ saepe ponunt antiquiorem formam $\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$; ut $\tau\upsilon\pi\tau\acute{\omicron}\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$ pro $-\mu\epsilon\theta\alpha$.

Obs. 4. In tertiâ personâ Plur. pro ν , ante $\tau\omicron$, *Iones* ponunt α , mutata etiam \omicron vel α vel ϵ , si praecedat, in ϵ , ut $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\iota\alpha\tau\omicron$ pro $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\iota\omicron\upsilon\tau\omicron$; $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\epsilon\alpha\tau\omicron$ pro $\epsilon\tau\upsilon\pi\tau\omicron\upsilon\tau\omicron$; $\epsilon\delta\upsilon\tau\epsilon\alpha\tau\omicron$ pro $\epsilon\delta\upsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron$; $\epsilon\kappa\epsilon\alpha\tau\omicron$ pro $\epsilon\kappa\epsilon\iota\upsilon\tau\omicron$. Pro terminatione $\alpha\upsilon\tau\alpha\iota$ vel $\epsilon\iota\upsilon\tau\alpha\iota$ ponunt etiam $\epsilon\alpha\tau\alpha\iota$; ut $\pi\epsilon\pi\tau\epsilon\alpha\tau\alpha\iota$ pro $\pi\acute{\epsilon}\pi\tau\alpha\upsilon\tau\alpha\iota$, $\kappa\acute{\epsilon}\alpha\tau\alpha\iota$ pro $\kappa\epsilon\iota\upsilon\tau\alpha\iota$.

Obs. 5. Anomalum PERFECTUM MEDIUM $\omicron\iota\delta\alpha$ novi, sic inflectitur: *Sing.* $\omicron\iota\delta\alpha$, $\omicron\iota\sigma\theta\alpha$, (rar. $\omicron\iota\delta\alpha\varsigma$), $\omicron\iota\delta\epsilon$. *Du.* $\iota\sigma\tau\omicron\nu$, $\iota\sigma\tau\omicron\nu$. *Pl.* $\iota\sigma\mu\epsilon\nu$, (*Ion.* $\iota\delta\mu\epsilon\nu$), $\iota\sigma\tau\epsilon$, $\iota\sigma\alpha\varsigma$.

In Plur. reperiuntur $\omicron\iota\delta\alpha\mu\epsilon\nu$, $\omicron\iota\delta\alpha\tau\epsilon$, $\omicron\iota\delta\alpha\varsigma$ sed ferè tantum apud *Recent.* Modi reliqui sunt $\iota\sigma\theta\iota$, $\epsilon\iota\delta\omega$, $\epsilon\iota\delta\epsilon\iota\eta\nu$, $\epsilon\iota\delta\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota$, et Participium $\epsilon\iota\delta\omega\varsigma$. Conf. $\epsilon\iota\kappa\omega\varsigma$ ab $\epsilon\iota\kappa\alpha$. Vid. § 68. Obs. 2. Hinc PLUPERFECTUM $\eta\delta\epsilon\iota\nu$ (*Er.* $\eta\delta\epsilon\iota\delta\epsilon\iota\nu$) *noram*, quod sic inflectitur;

<i>S.</i> $\eta\delta\epsilon\iota\nu$ <i>Att.</i> $\eta\delta\eta$	<i>D.</i> $\eta\delta\epsilon\iota\tau\eta\nu$ et $\eta\sigma\tau\eta\nu$ $\eta\delta\epsilon\iota\tau\eta\nu$ et $\eta\sigma\tau\eta\nu$ <i>P.</i> $\eta\delta\epsilon\iota\mu\epsilon\nu$ et $\eta\sigma\mu\epsilon\nu$ $\eta\delta\epsilon\iota\tau\epsilon$ et $\eta\sigma\tau\epsilon$ $\eta\delta\epsilon\sigma\alpha\nu$ et $\eta\sigma\alpha\nu$.
$\eta\delta\epsilon\iota\varsigma$ $\eta\delta\eta\varsigma$ § 72. Obs. 1.	
$\eta\delta\epsilon\iota$ $\eta\delta\eta$, et $-\epsilon\iota\nu$	

Perf. Med. $\epsilon\omega\kappa\alpha$ *Epicè* facit in Duali $\epsilon\iota\kappa\tau\omicron\nu$ pro $\epsilon\omega\iota\kappa\alpha\tau\omicron\nu$ (vid. infr. p. 103, § 83) et Pluperfectum in Sing. $\eta\kappa\iota\tau\omicron$ (*Atticè*), vel $\epsilon\iota\kappa\tau\omicron$, et in Duali $\epsilon\iota\kappa\tau\eta\nu$.

Obs. 6. AORISTUM PRIMUM MEDIUM *Epicè* interdum mutat α in ϵ in penultimâ; ut $\epsilon\beta\eta\sigma\epsilon\tau\omicron$ pro $-\alpha\tau\omicron$, Imperat. $\beta\eta\sigma\epsilon\sigma$ pro $-\alpha\omicron$.

Obs. 7. PERFECTUM PASSIVUM in reliquis Conjugationibus sic inflectitur:

2. Conj. $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$	$-\epsilon\zeta\alpha\iota$	$-\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$	$-\acute{\epsilon}\gamma\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$-\epsilon\chi\theta\omicron\nu$	$-\epsilon\chi\theta\omicron\nu$, $\kappa.\tau.\lambda.$
3. Conj. $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$	$-\epsilon\iota\sigma\alpha\iota$	$-\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$	$-\epsilon\iota\sigma\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$-\epsilon\iota\sigma\theta\omicron\nu$	$-\epsilon\iota\sigma\theta\omicron\nu$, $\kappa.\tau.\lambda.$
4. Conj. $\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$	$-\alpha\tau\alpha\iota$	$-\alpha\tau\alpha\iota$	$-\acute{\alpha}\rho\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$-\alpha\theta\omicron\nu$	$-\alpha\theta\omicron\nu$, $\kappa.\tau.\lambda.$
5. Conj. $\pi\acute{\epsilon}\mu\alpha\upsilon\mu\alpha\iota$	$-\alpha\upsilon\sigma\alpha\iota$	$-\alpha\upsilon\tau\alpha\iota$	$-\acute{\alpha}\nu\mu\epsilon\theta\omicron\nu$	$-\alpha\upsilon\sigma\theta\omicron\nu$	$-\alpha\upsilon\sigma\theta\omicron\nu$, $\kappa.\tau.\lambda.$
Imperat. $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\zeta\omicron$	$-\acute{\epsilon}\chi\theta\omega$:	$\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$	$-\acute{\alpha}\rho\theta\omega$:		
$\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\omicron$	$-\epsilon\iota\sigma\theta\omega$:	$\pi\acute{\epsilon}\mu\alpha\upsilon\sigma\omicron$	$-\acute{\alpha}\upsilon\sigma\theta\omega$.		

Anomalum Perfectum $\eta\mu\alpha\iota$ *sedeo* in tertiâ Singulari facit $\eta\sigma\tau\alpha\iota$ (sed in composito $\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\tau\alpha\iota$); Pluperfectum $\eta\mu\eta\nu$ facit $\eta\sigma\tau\omicron$ (in composito $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\sigma\tau\omicron$ et $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\sigma\tau\omicron$).

Obs. 8. Perfecti et Pluperfecti Passivi tertia Pluralis ritè formatur a tertiâ Singulari, inserendo ν ante $\tau\alpha\iota$ vel $\tau\omicron$, ut $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\tau\alpha\iota$, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\rho\iota\upsilon\tau\alpha\iota$; $\epsilon\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\tau\omicron$, $\epsilon\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\upsilon\tau\omicron$. Quod si $\tau\alpha\iota$ vel $\tau\omicron$ sit impurum, ne plures consonantes concurrant (p. 135. § 6.), circumlœcutio fit per Participium et $\epsilon\iota\sigma\iota$ seu $\eta\sigma\alpha\nu$. *Iones* verò, eidem incommodo alitèr medentes, more suo pro consonante ν ante $\tau\alpha\iota$ vel $\tau\omicron$ ponunt vocalem α , tenui simul praeunte in aspiratam mutatâ, et σ in θ , aliquando in δ ; sic

α $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\tau\alpha\iota$ fit $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ pro $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\upsilon\tau\alpha\iota$	<i>Ion.</i> $\tau\epsilon\tau\upsilon\phi\alpha\tau\alpha\iota$
$\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$ $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\upsilon\tau\alpha\iota$,	$\lambda\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\chi\alpha\tau\alpha\iota$
$\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$ $\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\upsilon\tau\alpha\iota$,	$\pi\epsilon\pi\epsilon\iota\theta\alpha\tau\alpha\iota$
$\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\sigma\tau\alpha\iota$ $\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$	$\epsilon\iota\sigma\iota$ $\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\sigma\upsilon\tau\alpha\iota$,	$\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\delta\alpha\tau\alpha\iota$.

Praeterea si vocalis longa vel diphthongus praecedat, *Ionicè* corripitur; ut $\kappa\epsilon\kappa\omicron\sigma\mu\acute{\epsilon}\alpha\tau\alpha\iota$ pro $\kappa\epsilon\kappa\omicron\varsigma\mu\eta\tau\alpha\iota$, $\tau\epsilon\theta\acute{\epsilon}\alpha\tau\alpha\iota$ pro $\tau\acute{\epsilon}\theta\epsilon\iota\upsilon\tau\alpha\iota$. Conf. Obs. 4.

Obs. 9. AORISTI PASSIVI tertia persona Pluralis apud *Poëtas* interdum exit in $\epsilon\nu$ pro $\eta\sigma\alpha\nu$, ut $\epsilon\kappa\rho\upsilon\phi\theta\epsilon\nu$ pro $\epsilon\kappa\rho\upsilon\phi\theta\eta\sigma\alpha\nu$.

Obs. 10. IMPERATIVI Aoristum Primum Passivum formatur in $\tau\iota$ pro $\theta\iota$ ut $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\tau\iota$ pro $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\theta\iota$, ex euphoniae lege. Vid. Infra, p. 134, § 2. Obs. 2.

Obs. 11. SUBJUNCTIVI in Aoristis Passivis *Iones*, quod solent, circumflexam syllabam resolvunt inserendo ε; sic τυφθῶ, -ῆς, -ῇ fit τυφθέω, -έης, -έῃ, κ.τ.λ.

Obs. 12. Quaedam verba, secundum quintam Conjugationem inflexa, formant Perfectum SUBJUNCTIVI ET OPTATIVI sine circumlocutione; ut κτάομαι *acquirō*, P.P. κέκτημαι, Subj. κεκτῶμαι, Opt. κεκτῆμην; sic

* βλάω, βάλλω *jacio*, P.P. βέβλημαι, Subj. βεβλῶμαι;

καλέω *voco*, P.P. κέκλημαι, Opt. κεκλήμην, -ης, -ητο;

* μνάω *memoro*, P.P. μέμνημαι, Subj. μεμνῶμαι, Opt. μεμνήμην,

* τμάω, τέμνω *seco*, P.P. τέτμημαι, Subj. τετμῶμαι. [vel μεμνῶμην;

Obs. 13. INFINITIVI Aorista Passiva *Epicè* exeunt in ῆμεναι, *Doricè* in ῆμεν, aliquando ην, pro ῆναι; ut, φανῆμεναι, φανῆμεν pro φανῆναι; μεθύσθην pro μεθυσθῆναι.

Obs. 14. VERBA DEPONENTIA.

αἰδέομαι <i>verecundor</i>	ἐπίσταμαι <i>scio</i>	μέμφομαι <i>culpo</i>
αἰνίζομαι <i>admiror</i>	ἔπομαι <i>sequor</i>	μηκδομαι <i>mugio</i>
αἰνίσσομαι <i>aenigma do</i>	ἐργάζομαι <i>operor</i>	μνάομαι <i>recordor</i>
αἰσθάνομαι <i>sentio</i>	ἐρέπτομαι <i>edo</i>	μῦκδομαι <i>mugio</i>
αἰτιάομαι <i>accuso</i>	ἔρομαι <i>interrogo</i>	νίσσομαι <i>eo</i>
ἀκέομαι <i>medeor</i>	ἔρχομαι <i>eo</i>	ὀδύρομαι <i>lamentor</i>
ἀκροάομαι <i>audio</i>	εὖχομαι <i>precor</i>	*ὀδύσσομαι <i>odi</i>
ἀλάομαι <i>erro</i>	ἡγέομαι <i>duco</i>	οἶομαι, οἶμαι <i>puto</i>
ἀλέομαι } <i>vito</i>	ἡμαι <i>sedeo</i>	ὀσφραίνομαι <i>odoror</i>
ἀλεύομαι }	ἡσάομαι <i>vincor</i>	πατέομαι <i>gusto</i>
ἄλθομαι <i>sanus fio</i>	θεάομαι <i>specto</i>	πένομαι <i>laboro</i>
ἄλλομαι <i>salio</i>	θέρομαι <i>calefacio</i>	πέτομαι <i>volo</i>
ἀναίνομαι <i>recuso</i>	ἰάομαι <i>sano</i>	πεύθομαι }
ἀπεχθάνομαι <i>invisus sum</i>	ἰκνέομαι <i>venio</i>	πυνθάνομαι }
ἀποκρίνομαι <i>respondeo</i>	ἰλάσκομαι <i>placo</i>	ῥύομαι <i>libero</i>
ἀράομαι <i>precor</i>	καθέζομαι <i>sedeo</i>	ῥώομαι <i>ruo</i>
ἀρνέομαι <i>nego</i>	*καταπροΐκομαι vel -ίζομαι <i>impune irrideo</i>	σέβομαι <i>revereor</i>
ἀσάομαι <i>nauseo</i>	καυχάομαι <i>glorior</i>	σεβάζομαι <i>metuo</i>
ἀσπάζομαι <i>saluto</i>	κείμαι <i>Perf. jaceo</i>	σίνομαι, σινέομαι <i>laedo</i>
ἄχθομαι <i>oneror</i>	κέλομαι <i>jubeo</i>	σκέπτομαι <i>considero</i>
βιάζομαι <i>violo</i>	κῆδομαι <i>curo</i>	στέρομαι <i>privo</i>
βούλομαι <i>volo</i>	κτάομαι <i>obtineo</i>	στεύμαι <i>Ep. promitto</i>
βρῦχάομαι <i>rugio</i>	λιλαίομαι <i>curio</i>	τιτύσκομαι <i>struo</i>
γείνομαι }	λίσσομαι <i>oro</i>	ὑπισχνέομαι <i>promitto</i>
γίγνομαι }	μαίνομαι <i>insanio</i>	φείδομαι <i>parco</i>
δεδίσσομαι <i>terreo</i>	μαίομαι }	φθέγγομαι <i>sono</i>
δέρκομαι <i>video</i>	μάομαι }	χάζομαι <i>recedo</i>
δέχομαι <i>accipio</i>	μάχομαι <i>pingo</i>	χράομαι <i>utor</i>
διανοέομαι <i>meditor</i>	μέιρομαι <i>sortior</i>	χώομαι <i>irascor</i>
ἐπαυρίσκομαι <i>fruo</i>		ὠνέομαι <i>emo</i>

§ 44. PARADIGMA VERBORUM CONTRACTORUM.

Verba quae desinunt in *άω, έω, όω* in Praesenti et Imperfecto contrahuntur: ut,
τιμάω -ώ, honoro; φιλέω -ώ, amo; χρυσόω -ώ, inaurō.

VOX ACTIVA.

MODUS INDICATIVUS.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
1.	2.	3.	άει, ᾗ	άε, ᾶ	άο, ῶ	άου, ῶ
Praes.	τιμάω, ῶ	άεις, ᾗς	έει, εἷ	έει, εἶ, τον	έει, εἶ, τε	έου, οῦ, σι.
	φιλέω, ῶ	έεις, εἷς	όει, οἷ	-τον	όει, οῦ	όου, οῦ
	χρυσόω, ῶ	όεις, οἷς		όο, οῶ		
<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
1.	2.	3.	αε, α	αέ, ᾶ	άο, ῶ	αοι, ωι
Imperf.	ἐτίμαον, ῶν	αες, ας	εε, ει	έει, εἶ, την	έει, εἶ, τε	εοι, ουι
	ἐφίλεον, ῶν	εις, εις	οε, ου	-την	όει, οῦ	οοι, ουι.
	ἐχρυσόον, ῶν	οες, ους		όο, οῶ		

IMPERATIVUS.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
1.	2.	3.	αέ, ᾶ	αέ, ᾶ	αέ, ᾶ	αόν, ῶν
1.	τίμαε, α	αέ, ᾶ	έει, εἶ, τον	έει, εἶ, τε	έει, εἶ, τωσαι, et	εόν, ούν, τών
2.	φίλεε, ει	έει, εἶ, τω	όει, οῦ	όει, οῦ	οέ, ού	οόν, ούν.
3.	χρύσοε, ου	οέ, ού				

SUBJUNCTIVUS.

Sing.	Dual.			Plur.
	ἀλλ, ᾗς	ἀλλ, ᾗ	ἀλλ, ᾗ	
1. τιμάω, ᾧ	ἐλλ, ᾗς	ἐλλ, ᾗ	ἐλλ, ᾗ	ἀλλ, ᾗ
2. φιλέω, ᾧ	ὀλλ, οῖς	ὀλλ, οἷ	ὀλλ, οἷ	ἐλλ, ᾗ
3. χρυσόω, ᾧ				ὀλλ, ᾧ

OPTATIVUS.

Sing.	Dual.			Plur.
	ἀοις, ᾧς	ἀοι, ᾧ	ἀοι, ᾧ	
1. τιμάοιμι, ᾧ	ἐοις, οῖς	ἐοι, οἷ	ἐοι, οἷ	ἀοι, ᾧ
2. φιλέοιμι, οἷ, μι	ὀοις, οῖς	ὀοι, οἷ	ὀοι, οἷ	ἐοι, οἷ
3. χρυσόοιμι, οἷ				ὀοι, οἷ

(οἷς. Altera est forma Optativi in ᾗην, οἷην, eaque frequentior apud Atticos; unde Attica nuncupatur; sed apud Ionicos et Doricos scriptores etiam reperitur: ut 1. τιμήην, -ης, -η; 2. φιλόην, -ης, -η; 3. χρυσόην, -ης, -η, κ. τ. λ. Hinc in primâ personâ Plurali (ζῶμεν =) ζῶμεν, apud Sophoclem, a ζάω vivo.

INFINITIVUS.

1. τιμάειν, αἶν
2. φιλέειν, εἶν
3. χρυσόειν, οὔν

PARTICIPIUM.

1. τιμάων, ᾧν
2. φιλέων, ᾧν
3. χρυσόων, ᾧν

- τιμάον, ᾧν
- φιλέον, οὔν
- χρυσόον, οὔν

VOX MEDIA ET PASSIVA.

INDICATIVUS.

Praesens.

	<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plur.</i>		
	1. τιμάω, ὦ	2. φιλέω, οὐ	3. χρυσόω, οὐ	ἀγ, ᾧ	δέ, ᾧ	έε, εἶ, ται	ἀό, ὦ	δέ, ᾧ	έον, ὦν
	έι, ᾧ†	έι, ᾧ†	οἶ	έε, εἶ, ται	έε, εἶ, σθον	-σθον	έό, ού, μεθα	έε, εἶ, σθε	έον, οὐν, ται.
	οἶ	οἶ	οἶ	δέ, οὐ	δέ, οὐ		οό, ού	όε, οὐ	όον, οὐν

Imperfectum.

	<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plur.</i>		
	1. ἐπιμάω, ὦ	2. ἐφιλέω, οὐ, μιν	3. ἐχρυσόω, οὐ	άον, ὦ	δέ, ᾧ	έε, εἶ, το	ἀό, ὦ	δέ, ᾧ	έον, ὦν
	έον, οὐ	έον, οὐ	όον, οὐ	έε, εἶ, ται	έε, εἶ, σθον	-σθον	έό, ού, μεθα	έε, εἶ, σθε	έον, οὐν, το.
	όον, οὐ	όον, οὐ	όον, οὐ	όε, οὐ	όε, οὐ		οό, ού	όε, οὐ	όον, οὐν

IMPERATIVUS.

	<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>			<i>Plur.</i>		
	1. τιμάω, ὦ	2. φιλέω, οὐ	3. χρυσόω, οὐ	ἀέ, ᾧ	έε, εἶ, σθω	όε, οὐ	ἀέ, ᾧ	έε, εἶ, σθω	όε, οὐ
	ἀέ, ᾧ	έε, εἶ, σθω	όε, οὐ	έε, εἶ, σθον	έε, εἶ, σθων		έε, εἶ, σθωσαι, et σθων.		
	έε, εἶ, σθω	όε, οὐ	όε, οὐ	όε, οὐ	όε, οὐ		όε, οὐ		

† Vel φιλεῖ.

SUBJUNCTIVUS.

	<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
	1. τιμάω, ὦ,	ἀή, ᾗ	ἀή, ᾗ	ἀώ, ὦ	ἀή, ᾗ	ἀών, ὦν
2. φιλέω, ὦ, μαι	ἐή, ῆ	ἐή, ῆ, ται	ἐή, ῆ, σθον	εώ, ὦ, μεθα	ἐή, ῆ, σθε	έων, ὦν, ται.
3. χρυσόω, ὦ	όή, οῖ	όή, ὦ	όή, ὦ	οώ, ὦ	όή, ὦ	όων, ὦν

OPTATIVUS.

	<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>	
	1. τιμαί, φ	ἀοι, φ	ἀοί, φ	ἀοί, φ	ἀοι, φ	ἀοι, φιν
2. φιλεοί, οί, μην	έοι, οῖ, ο	έοι, οῖ, το	έοί, οῖ, σθην	εοί, οῖ, μεθα	έοι, οῖ, σθε	έοι, οῖν, το.
3. χρυσοοί, οί	όοι, οῖ	όοί, οῖ	οοί, οῖ	οοί, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖν

INFINITIVUS.

1. τιμάε, ᾗ
2. φιλέε, εῖ, σθαι.
3. χρυσόε, οῦ

PARTICIPIUM.

	<i>1. τιμασόμενος, ὦ</i>		<i>αο, ω</i>		<i>αό, ὶ</i>	
	<i>2. φιλεόμενος, ού, μενος</i>		<i>εο, ου, μένη</i>		<i>εό, ού, μενον.</i>	
	<i>3. χρυσοόμενος, ού</i>		<i>οο, ου</i>		<i>οό, ού</i>	

DIALECTI VERBORUM CONTRACTORUM.

Obs. 1. Verborum in *άω*, *έω*, *όω* formâ contractâ *Attici* semper utuntur, nisi in dissyllabis in *έω*, quae nullam ferè contractionem admittunt, praeter *ει*, quae semper fit pro *εί* vel *εε*; sic a *πλέω* *navigo*, dicunt *Attici* semper *πλεί* et *ἔπλει*, non autem *πλώ*, *πλούμην*, *πλούσι* sed *πλέω*, *πλέομεν*, *πλέουσι*. Ceterae Dialecti partim communem contrahendi normam sequuntur, partim novis varietatibus indulgent.

Obs. 2. VERBA IN *άω*.

Iones resolvunt *η* contractam in *εε*, ut *χρήται* in *χρέεται*; et *ω* contractam in *εω*, ut *χρώνται* in *χρέωνται* (Conf. p. 51. Obs. 9.); unde interdum etiam in aliis formis declinantur haec verba tanquam verba in *έω*; sic in OPTATIVO *ἔρωτοίη* pro *-ώη*.

contrahunt *εο* et *εου* (pro *αο* et *αου*) in *ευ*; ut *εἰρώτεον*, pro *-αον*, *εἰρώτευν*; *γελέουσα*, pro *-αουσα*, *γελεύσα*. Conf. Obs. 3.

Dores contrahunt *αι* et *αιι* in *η* (pro *α*); ut *τιμάετε*, *-ήτε*; *όράειν*, *-ήν*: quod etiam *Attici* sequuntur in quibusdam verbis; viz.

<i>διψάω sitio</i>	<i>πεινάω esurio</i>	<i>χράσμαι utor</i>
<i>ζάω vivo</i>	<i>σμάω abstergo</i>	<i>ψάω tergo</i>
<i>κνάω scalpo</i>	<i>χράω oraculum edo</i>	<i>ίμάω haurio</i> , Inf. <i>-ήν</i> .

sic *ζώ*, *ζῆς*, *ζῆ*, *ζήτην*, *ζήτητε*: quibus accedant nonnullae formae Duales, viz. *προσαυδήτην*, *συλήτην*, *συναντήτην*, *φοιτήτην*, pro *-άτην*. Conf. *τῇ accipe*, quasi a **τάω*, apud *Homerum*.

Aeoles contrahunt *αο* et *αου* in *ά* (pro *ω*), ut *πεινάομεν* in *-άμες*, *πεινάουσι* in *-άντι*.

Epica lingua saepius *ά* contractam extendit in *ää*, vel *ää*, et *ω* in *ow* vel *ωω*; sic *όρᾱς*, fit *όρᾱς*, *μενοινᾱ* fit *μενοινᾱᾱ*; *ναιετάσκειν* (contr. ex *ναιετάεσκειν*, Conf. p. 72. Obs. 10.) fit *ναιετάασκειν*; *όρῶ* fit *όρόω*, *δρῶσι* fit *δρώωσι* (Conf. *φάος lux* *φῶς*, et *Poëticè* *φῶς*): interdum post *ω* contractam inserit *ο*, et *φ* vertit in *ωι*: sic *ήβῶντα* fit *ήβῶντα*; *ήβῶμι* fit *ήβῶομι*.

pro INFINITIVO *ᾶν* ponit *ήμεναι*; ut *γοήμεναι* pro *γοᾶν*.

Apud recentiores, et in *Novo Testamento* legitur secunda persona Praesentis Medii, et Passivi in *ᾶσαι* pro *ᾱ*, sic *καυχᾶσαι*, *όδυνᾶσαι* pro *καυχᾱ*, *όδυνᾱ*.

Obs. 3. VERBA IN *έω*.

Iones *ε*, sequente alterâ Vocali, producant in *ει*; ut *φιλέω* in *φιλείω*, *τελέει* in *τελείει*.

ε ante *ει* vel *εο*, in secundâ personâ Singulari Mediae et Passivae Vocis saepius elidunt; ut *μυθείαι* pro *μυθέεαι*, *φοβέο* pro *φοβέεο*. (Conf. § 43. Obs. 1, et 2.) *αἴτεο* Imper. pro *αἰτέο*=*έου*=*οὔ*.

contrahunt *εο* et *εου* in *ευ* (pro *ου*); sic *φιλέομεν*, *-εὔμεν*, *φιλέου*, *-εὔ*.

Dores in INFINITIVO ponunt *έεν* vel *ήν* pro *εῖν*; ut *ποιέεν* pro *ποιεῖν*; *φιλήν* pro *φιλεῖν*. Conf. § 43. Obs. 11.

Epica lingua nonnunquam in DUALI ponit *ήτην* pro *είτην*; ut *ἀπειλήτην* pro *ἡπειλείτην*.

pro INFINITIVO *εῖν* ponit *ήμεναι*, et aliquando *ήναι*; ut *φορήμεναι* et *φορήναι* pro *φορεῖν*. Conf. ibid.

Obs. 4. VERBA IN ω .

Iones saepe contrahunt $\omega\omega$ et $\omega\upsilon$ in $\epsilon\upsilon$ (pro $\upsilon\upsilon$); ut στεφανόονται, -εύνται, δικαιόουσι, -εὔσι.

Epica lingua vel σ producit in ω : ut ἰδρώω pro ἰδρώω; vel pro contractione $\omega\upsilon$ sumit $\omega\omega$, et pro $\omega\iota$, $\omega\upsilon$, quo fit ut hujusmodi verba eandem quam verba in $\acute{\alpha}\omega$ speciem induant (Conf. supra, Obs. 2.), ut ἀρώωσι pro ἀρουῶσι, δηῶθεν pro δηϊόθεν.

Communis tertia Pluralis IMPERFECTI in $\omega\upsilon\sigma\alpha\nu$ pro $\omega\upsilon\nu$ vide § 42. Obs. 1.

Obs. 5. Duo verba, *μυγώω* rigeo, et (*Ionica* vox) ἰδρώω sudo, contrahunt $\omega\omega$ et $\omega\iota$ in ω (pro $\omega\upsilon$), et $\acute{\alpha}\eta$ in $\acute{\alpha}$ (pro $\acute{\alpha}\iota$): sic Imperf. ἐπρίγουν, -ων, Infin. πρίγειν, -ῶν pro -οῦν, Optat. ἰδρώην pro -οίην.

CONJUGATIONES VERBORUM IN Ω .

§ 45. CONJUGATIONES Verborum in ω sunt quinque, quae dignoscuntur per literam Characteristicam.

Litera Characteristica est ea litera Praesentis quae praecedit ω : sed in $\pi\tau$ prior litera est Characteristica.

Obs. 1. Nempe litera τ posterius in radicem inserta est. Idem factum est in duobus verbis, quae exeunt in $\kappa\tau$; viz. πέκτω vel -έω *Att.*, πέλω *Ep.* πέω, *como*, F. πέξω; τίκτω, *τέκω, *pario*, F. τέξω, et -ουαι. A. 2. ἔτεκον. Sic etiam in verbis exeuntibus in $\kappa\nu$, $\mu\nu$, litera ν posterius inserta est: Vide δάκνω, κάμνω, τέμνω, apud Verba Anomala; et Conf. infra, Obs. 2.

Tres priores Conjugationes habent MUTAS Characteristicas;

Prima $\pi\beta\phi$ cum $\pi\tau$ hoc est, b sonos, (Labiales.)

Secunda $\kappa\gamma\chi$ cum $\sigma\sigma\tau\tau$ — — c sonos, (Gutturales.)

Tertia $\tau\delta\theta$ cum ζ — — d sonos, (Linguales.)

Quarta, LIQUIDAS $\lambda\mu\nu\rho$;

Quinta, VOALES et DIPHTHONGOS.

Quinta Conjugatio duplex est;

1. Contracta, quae Vocales a, e, o, habet Characteristicas;

2. Non-contracta, quae quamvis aliam Vocale vel Diphthongum habet Characteristicam.

Obs. 2. Binae $\sigma\sigma$, pro quibus recentioris Atticismi sunt $\tau\tau$, primitivae non sunt, et singularum κ , γ , vel χ locum occupaverunt; sic $\phi\pi\acute{\alpha}\sigma\omega$ horreo primitus erat * $\phi\pi\acute{\alpha}\omega$: τάσσω ordino, *τάγω. ταράσσω turbo. *ταράχω. Similiter duplex ζ locum occupavit simplicis δ , et aliquando γ quo fit, ut interdum ad secundam Conjugationem pertineat; sic $\phi\pi\acute{\alpha}\omega$ dico, primitus * $\phi\pi\acute{\alpha}\omega$, κράζω clamo, *κράγω. Conf. § 1. Obs. 1; § 70. b; et § 47. c) 1. 2.

§ 46. SPECIMEN TEMPORUM PRIMARIORUM IN
CONJUGATIONE.

	PRIMA.	F. ψω	P.A. φα	P.P. μαι, μμαι.
π.	τέρπω <i>delecto</i>	τέρψω	τέτερφα	τέτερμαι
β.	λείβω <i>libo</i>	λείψω	λέλειφα	λέλειμμαι
φ.	γράφω <i>scribo</i>	γράψω	γέγραφα	γέγραμμαι
πτ.	τύπτω <i>verbero</i>	τύψω	τέτυφα	τέτυμμαι.
	SECUNDA.	F. ξω.	P.A. χα.	P.P. γμαι.
κ.	πλέκω <i>plico</i>	πλέξω	πέπλεχα	πέπλεγμαι
γ.	λέγω <i>dico</i>	λέξω	*λέλεχα	λέλεγμαι
χ.	βρέχω <i>rigo</i>	βρέξω	βέβρεχα	βέβρεγμαι
σσ.	τάσσω	τάξω	τέταχα	τέταγμαι.
ττ.	τάττω } <i>ordino</i>			
	TERTIA.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. σμαι.
τ.	ἀνῶτω <i>perficio</i>	ἀνῶσω	ἤνῶκα	ἤνυσμαι
δ.	ἐρείδω <i>firmit</i>	ἐρείσω	ἤρεικα	ἤρεισμαι
θ.	πείθω <i>persuadeo</i>	πείσω	πέπεικα	πέπεισμαι
ζ.	φράζω <i>dico</i>	φράσω	πέφρακα	πέφρασμαι.
	QUARTA.	F. ῶ.	P.A. κα.	P.P. μαι.
λ.	ἀγγέλλω <i>nuntio</i>	ἀγγελῶ	ἤγγελκα	ἤγγελμαι
μ.	νέμω <i>distribuo</i>	νεμῶ	νενέμηκα	νενέμημαι
ν.	κρίνω <i>judico</i>	κρίνῶ	κέκρικα†	κέκριμαι
ρ.	σπείρω <i>sero</i>	σπερῶ	*ἔσπαρκα†	ἔσπαρμαι†.
	QUINTA.	F. σω.	P.A. κα.	P.P. μαι.
{	ῖω. τίω‡ <i>honoro</i>	τίσω	τέτικα	τέτιμαι
	αῦω. παύω <i>sisto</i>	παύσω	*πέπαυκα	πέπαυμαι
	άω. τιμάω -ῶ <i>honoro</i>	τιμήσω	τετίμηκα	τετίμημαι
	έω. φιλέω -ῶ <i>amo</i>	φιλήσω	πεφίληκα	πεφίλημαι
	όω. χρυσόω -ῶ <i>inauro</i>	χρυσώσω	κεχρύσωκα	κεχρύσωμαι.

Verba quae habent Mutam Characteristicam, vocantur Muta; quae habent Liquidam, Liquida; quae Vocalem vel Diphthongum, Pura; quod contra, cetera Impura nuncupantur.

|| Vide § 58. Obs. 3.

† Vide § 58. Obs. 2.

‡ Vox Poëtica.

§ 47. EXCEPTIONES.

(a) In PRIMA Conjugatione.

Verbum πίπτω, per Syncopen pro πιπέτω, a *πέτω, cum syllabâ τ præfixâ π, sequitur Conjugationem radicis suae; unde Fut. πεσοῦμαι. § 56. Obs. 1.

(b) In SECUNDA Conjugatione.

Quaedam verba in σσω, ττω, etsi, Characteristicas habent secundae Conjugationis, tertiam tamen sequuntur; ut ἐρέσσω *remigo*, -έσω, ἤρεκα. Sic

ἀφάσσω <i>contrecto</i>	-άσω, ἤφασα	πάσσω <i>inspergo</i> ,	-ᾶσω, πέπᾶκα
βλίττω <i>mel exprimo</i>	-ῖσω, βέβλικα	πλάσσω <i>pingo</i>	-ᾶσω, πέπλάκα
ἰμάσσω <i>verbero</i>	-ᾶσω	πτίσσω <i>pingo</i>	-ῖσω, ἐπτίκα

ἀφύσσω *haurio*, -ξω, sed A. 1. ἤφυσα. νάσσω *aequo*, -ξω, sed P.-P. νένασμαι. κορύσσω *galeâ armo*, -ξω, sed A. 1. M. ἐκορυσάμην. Conf. § 61. Obs. 2.

(c) In TERTIA Conjugatione.

1. Nonnulla in ζω (praesertim verba, quae soni emittendi notionem habent et plerumque *Poëtica*), etsi ζ, tertiae Conjugationis Characteristicam, prae se ferunt, pertinent ad secundam, prout ζ nata est ex γ, χ: et *Doricè* omnia Verba in ζω cum ξ conjugantur; ut αἰάζω *lugeo*, -ξω. Sic

ἀλαλάζω <i>clamo</i>	-ξομαι	ἰῶζω <i>exclamo</i>	(-ξω)	πολεμίζω <i>bello</i>	-ξω
ἀλαπάζω <i>spolio</i>	-ξω	κοῖζω <i>grunnio</i>	-ξω	ῥέζω <i>facio</i>	-ξω
ἐπύζω <i>terreo</i>	-ξω	κράζω <i>clamo</i>	(-ξω)	ῥυστάζω <i>traho</i>	(-ξω)
αἰδάζω <i>luquor</i>	-ξω	κράωζω <i>crocito</i>	(-ξω)	σίζω <i>sibilo</i>	(-ξω)
βάζω <i>loquor</i>	-ξω	μερμηρίζω <i>eo gito</i>	-ξω	στάζω <i>stillo</i>	-ξω
βρίζω <i>dormio</i>	-ξω	μύζω <i>musso</i>	(-ξω)	σταλάζω <i>stillo</i>	-ξω
γρύζω <i>grunnio</i>	-ξομαι	ὀδάζω <i>mordeo</i>	-ξω	στενάζω <i>gemo</i>	-ξω
δαίζω <i>divido</i>	-ξω	οἰμώζω <i>gemo</i>	-ξομαι	στίζω <i>pungo</i>	-ξω
ἐγγυαλίζω <i>præileo</i>	-ξω	ὀλουρίζω <i>ululo</i>	-ξομαι	στυφελίζω <i>quatio</i>	-ξω
ἐλελίζω <i>clamo</i>	-ξω	ὀσπύζω <i>ploro</i>	-ξομαι	σφύζω <i>palpito</i>	-ξω
ἐλελίζω <i>convolvere</i>	-ξω	πελεμίζω <i>moveo</i>	-ξω	φεύζω <i>lamentor</i>	-ξω.
ἐναρίζω <i>interficio</i>	-ξω				

2. Pauca etiam in ζω ad ambas Conjugationes pertinent, prout ζ modo ex δ, modò ex γ, χ, nata est: ut νυστάζω *dormito*, F. -σω et -ξω. Sic

ἄρπάζω <i>rapio</i>	F. -σω et -ξω (Dor.) A. 1. ἤρπασα et ἤρπαξα.
βαστάζω <i>porto</i>	F. -σω, A. 1. ἐβάστασα, sed A. 1. Pass. ἐβαστάχθην.
παίζω <i>ludo</i>	F. -ξομαι, A. 1. ἐπαισα et -ξα, P.-P. πέπαισμαι et -γμαι.
πιέζω <i>premo</i>	F. -σω, A. 1. ἐπίεσα, P.-P. πεπίεσμαι et -γμαι.
στηρίζω <i>firmiter</i>	F. -σω, sed A. 1. ἐστήριξα, P.-P. ἐστήριγμαι.
τρίζω <i>strideo</i>	F. -σω, et -ξω συρίζω <i>sibilo</i> , F. -ξω et -σω.

+ Quaedam Verba Primitiva in ω, sicut Verba in μι, reduplicationem primæ literæ cum ι præfixam habent; quae tamen plerumque abiecit in formatione Temporum; sic

βιβρώσκω	a *βρώω	διδράσκω	a *δράω	πιπράσκω	a *πράω
γίγνομαι	a *γένω	μιμνήσκω	a *μνάω	τιτράω	a *τράω
γιγνώσκω	a *γνώω	πιπίσκω	a *πίω	τιτρώσκω	a *τρώω

quae omnia sine reduplicatione conjungantur. Contra pauca sunt, quae eam retinent; ut διδάσκω, a *δάω, F. διδάξω; βιβάζω a *βάω, F. βιβάνω.

3. Tria in ζω conjugantur tanquam Verba in γγω, prout ζ nata est ex γγ; κλάζω clamo, -γξω, πλάζω errare facio, -γξω, σαλπίζω tubā cano, -γξω.

4. Anomalum σπένδω libo ex Euphoniae lege (p. 135. § 3.) facit F. σπείσω: sic *χάδω (χαιδάνω) hio, F. χείσομαι, *πένθω (πάσχω) pator, F. πείσομαι.

(d) In QUARTA Conjugatione.

Futurum antiquius erat in έσω; unde quatuor Verba Poëtica, elisā ε, formant Futurum in σω pro ω; ut

κέλλω <i>narem appello</i> , Fut. κέλσω	δρνύω, *ύρω <i>excito</i> , ύρω
κύρω <i>consequor</i> , — κύρω	φύρω <i>misceo</i> , φύρω;

quibus addi potest *άρω *apto*, Fut. άρῶ, *Ion.* άρω.

(e) In QUINTA Conjugatione.

1. Quaedam Verba in άω, praesertim ferè omnia quae Vocalem vel ρ ante άω praecedentem habent, conjugantur non per η, sed per α productam; ut ανιάω molestiā afficio, -άσω; δράω facio, δρᾶσω, πορπάω fibulo -άσω. Sic

ἀγαλλιάω <i>gestio</i> -άσομαι	γηράω <i>senesco</i> -άσομαι	αἰτιδίαμαι <i>culpo</i> -άσομαι
έάω <i>sino</i> -άσω	*δράω <i>aufugio</i> -άσομαι	ἀκροάομαι <i>audio</i> -άσομαι
θυμιάω <i>suffio</i> -άσω	περάω <i>transco</i> -άσω	ἀράομαι <i>precor</i> -άσομαι
κοπιάω <i>laboro</i> -άσω	φυράω <i>misceo</i> -άσω	θεάομαι <i>video</i> -άσομαι
μειδιάω <i>rideo</i> -άσω	φωράω <i>deprehendo</i> -άσω	ιάομαι <i>sano</i> -άσομαι.

Adde όράω *video*, Perf. έώρᾱκα; πάομαι, P.P. πεπᾶμαι A. 1. M. έπασάμην; θοινάω *epulor*, -άσω et -ήσω; ποινάω *punio*, -άσω et -ήσω; πεινάω *esurio*, vulgò -ήσω, sed apud recentiores interdum -άσω.

Nonnulla etiam sunt, quae α brevem servant; ut χαλάω *laxo*, -άσω. (Eadem interdum Doricè conjugantur cum ξ, tanquam Verba in ζω; ut γελάω *rideo*, Fut. γελάξω, A. 1. έγέλαξα. Conf. suprā, c. 1.) Sic

*έλάω <i>agito</i> -άσω	περάω <i>transfero</i> -άσω	ἀγάομαι <i>admiror</i> -άσομαι
θλάω <i>contundo</i> -άσω	*πετάω <i>capando</i> -άσω	*δάω <i>divido</i> -άσομαι
*κεράω <i>misceo</i> -άσω	*σκεδάω <i>dissipo</i> -άσω	ιλάομαι <i>placo</i> -άσομαι
κλάω <i>frango</i> -άσω	σπάω <i>traho</i> -άσω	*μάω <i>prehendo</i> -άσομαι
*κρεμάω <i>suspendo</i> -άσω	*φθάω <i>praevenio</i> -άσω	έράω <i>amo</i> ήράσθην.

Contra βοάω *clamo* facit βοήσομαι, χράω *commodo* χρήσω, χράομαι *utor* χρήσομαι; αλοάω *trituro* facit αλοήσω et -άσω. Denique *δυνάω, δύναμαι *possum* facit A. 1. P. έδυνήθην, ήδυνήθην (§ 53. Obs. 2.) et έδυνάσθην.

2. Duo in αίω (άω) tanquam a Verbis in αίω conjugantur: καίω (*Att.* κᾱώ) *uro*, καύσω; κλαίω (*Att.* κλᾱώ) *fleo*, κλαύσομαι; interdum etiam κλαιήσω, κλαήσω.

3. Quaedam Verba in έω vocalem brevem in omnibus Temporibus retinent; ut τελέω *perficio*, τελέσω, τετέλεκα, τετέλεσμαι, έτελέσθην. Sic

ἀλέω <i>molo</i> -έσω	*έώ <i>induo</i> έσω	*στορέω <i>sterno</i> -έσω
*ἀρέω <i>placeo</i> -έσω	ζέω <i>ferveo</i> -έσω	τρέω <i>tremo</i> -έσω
ἀρκέω <i>sufficio</i> -έσω	νεικέω <i>rixor</i> -έσω	αἰδέομαι <i>verecundor</i> -έσομαι
*έδεώ <i>edo</i> -έσω	ξέω <i>rado</i> -έσω	ἄκκομαι <i>medeor</i> -έσομαι
έμέω <i>romo</i> -οὔμαι	*ὀλέω <i>perdo</i> -ῶ	*ἄχθόμαι <i>oneror</i> -έσομαι

Quaedam etiam ambabus formis, per η et ε, hāc plerumque in *Atticā*, illā in *Ioniciā* dialecto, utuntur; ut δέω *hīgo*, δήσω, ἔδησα, sed δέδεκα, δέδεμαι, ἐδέσθην (Conf. § 61. Obs. 3. § 64. Obs. 2.). Sic

αἰρέω <i>cupio</i>	-ήσω,	ἤρηκα,	ἤρημαι,	sed ἤρέθην
αἰνέω <i>laudo</i>	{ -ήσω, <i>Ion.</i> -έσω, <i>Att.</i>	ἤνεκα,	ἤνημαι	ἤνέθην
γαμέω <i>uxorem duco</i>	{ -ήσω, <i>Ion.</i> -έσω -ῶ, <i>Att.</i>	γεγάμηκα,	γεγάμημαι,	ἐγαμήθην ἐγαμέθην
*κορέω <i>satio</i>	{ -έσω -ῶ, <i>Att.</i>	κεκόρηκα,	κεκόρημαι	ἐκορέσθην
ποθέω <i>desidero</i>	{ -ήσω, -έσω et -έσομαι,	πεπόθηκα	πεπόθεσμαι,	ἐποθέσθην
*σβέω <i>extinguo</i>	{ -ήσομαι, -έσω,	ἔσβηκα	ἔσβεσμαι	ἐσβέσθην
στερέω <i>privo</i>	{ -ήσω, -έσω,	ἐστέρηκα,	ἐστέρημαι,	ἐστερήθην.

De verbo καλέω *voco*, -έσω, *Att.* -ῶ, κέκληκα, κέκλημαι, ἐκλήθην, vide § 84.

4. Dissyllaba quinque in έω conjugantur tanquam a Verbis in εύω; ut θέω *currō*, θεύσομαι; νέω *no*, νεύσομαι; πλέω *navigo*, πλεύσομαι; πνέω *spiro*, πνεύσω; ῥέω *fluo*, ῥεύσομαι.

Verbum χέω *fundo*, facit Fut. χέω, Perf. κέχυκα. Conf. § 61. Obs. 4.

5. Verbum φθίω, φθίνω *perco, perdo* (§ 91), in formandis Temporibus, vocalem ι apud *Homerum* producit, apud *Atticos* corripit:

φθίω, φθίνω *Hom.* F. φθίσω, A. I. ἔφθισα } P. P. semper ἔφθίμαι. Conf. § 81. α.
φθίνω *Att.* φθίσω ἔφθισα }

*τίω (*τίνω Hom.*, *τίνω Att.*) *solvo*, ι in omnibus Temporibus ubique producit; sic τίσω, ἔτίσα; facit tamen in Perfecto Passivo τέτισμαι et τέτιμαι.

6. Tria, ad Verba in ώω pertinentia, retinent ο; viz. ἀρώω *aro*, -ύσω; ὀρώω, ὀρνυμι *juro*, (-όσομαι -οῦμαι; *ὀνώω, ὀνομαι *vitupero*, -όσομαι.

7. Penultima Verborum in ύω, utcumque inconstans in Praesente, in formatione Temporum plerumque longa fit, ut κωλύω *prohibeo*, -ῦσω, κεκώλυκα. Excepiuntur tamen non pauca, quae in quibusdam Temporibus vocalem Praesentis vel brevem non produciunt, ut κῶω *osculari* penultima brevi facit Aor. 1. ἐκῶσα, vel etiam longam corripiunt, ut πτῶω *eisraio*, penultimā longā facit Fut. πτῦσω. Sic

ἄφῶω <i>haurio</i> , Aor. 1. ἤφῦσα.		τανῶω <i>tendo</i> , Fut. -ῦσω.
ἐλκύω <i>traho</i> , ἐλκῦσα.		μεθῶω (§ 94 (b)) A. I. ἐμέθῦσα.
δῶω <i>subeo</i> , δῦσω, ἔδῦσα, δέδῦκα,		sed δέδῦμαι, ἐδῦθην.
θῶω <i>sacrifico</i> , θῦσω, ἔθῦσα,		sed τέθῦκα, τέθῦμαι, ἐτῦθην.
λύω <i>solvo</i> , λῦσω, ἔλῦσα,		sed λέλῦκα, λέλῦμαι, ἐλῦθην.
εἰλύω <i>verso</i> , -ῦσω, P. P. εἰλῦμαι,		sed A. I. εἰλύσα A. I. P. εἰλύ-
		[σθην et ἐλύσθην ab ἐλῶω.
μῶω <i>claudio</i> , μέμῦκα,		sed A. I. ἐμῦσα.

ἐρῶω *traho*, -ῦσω et -ῦω. Vid. § 55. Obs. 2. P. P. εἰρῶμαι.

ῥύομαι *libero*, A. I. *Hom.* ῥύσάμην, *Att.* ἔρρυσάμην, A. I. P. recent. ἐρρύσθην.

Observanda ad omnes Conjugationes pertinentia.

Obs. 1. Quinque verba Spiritum Asperum ex Euphoniae lege (p. 134. § 2.) modò sumunt, modò deponunt; ut ἔχω *habeo*, ἔξω; sic

θάπτω (*τάφω) *fulio*, θάψω, P. τέταφα, A. 2. P. ἐτάφη.

τρέφω (*θρέφω) *nutrio*, θρέψω, τέτροφα, τέθραμμαι. A. 2. P. ἐτράφη.

τρέχω (*θρέχω) *curro*, θρέξομαι, (saepius δραμοῦμαι).

τύφω (*θύφω) *fumigo*, θύψω, ——— τέθυμαι. A. 2. P. ἐτύφη.

Obs. 2. Multa sunt verba, quae diversas, sive vulgo, sive pro diversis Dialectis, formas habent, quarum plerumque altera ad hanc, altera ad aliam Conjugationem pertinet; ut ἀνύω et *Atticè* ἀνύτω *μυσίω*. Sic

αἰδέομαι et *Ep.* αἰδομαι *verecundor*

ἀντάω et ἀντομαι *occurro*

ἀντιάω, ἀντιάω et *Ep.* -όω *occurro*

ἄρμόδω et *Att.* ἄρμόττω *apto*

ἄρτύω et ἄρτύνω *apto*

ἄρύω et *Att.* ἄρύτω *traho*

ἄφάω et ἄφάσσω *contrecto*

βλύω, βλύζω, et βλύττω *scaturio*

βράσσω, *Att.* -ττω, et βράζω *ferveo*

γίγνομαι et γέλνομαι (*Ep.*) *nascor*

γλύφω et γλύπτω *sculpo*

δαμάζω et *Ep.* δαμάω *domo*

δείδω et *δίω (δείω) *timeo*

δέμω et δομέω *aedifico*

δρέπω et *Poët.* δρέπτω *decerpo*

ἔλκω et ἐλκύω *traho*

ἐσθίω, *Poët.* ἔσθω, et *ἔδω, -εω *edo*

ἔχω, *σχῶ, et ἴσχω *habeo, cohibeo*

ζεύγνυμι et ζευγνύω *jungo*

θρυλλίζω, θρυλλίσσω et *Att.* -ττω *frango*

ἱκμάζω et ἱκμαίνω *humecto*

κονίω et *Att.* κονίζω *pulvero*

κτείνω, *κτονέω, et κτίνυμι *occido*

κυλίω, κυλίνδω et -έω *volvo*

λαμβάνω (*λάβω) *Poët.* λάζομαι et -υμαι *capio*

λίσσομαι et λίτομαι *oro*

μεθύω et μεθύσκω *ebrius sum*

μίγνυμι (*μίγω), μιγνύω et μίσγω *miscuo*

μένω et *Ep.* μίμνω *maneo*

νίζω et νίπτω *lavo*

ὀμνυμι et ὀμνύω *juro*

ὀνομάζω, et *Dor.* ὀνομαίνω *nomino*

ὀπτάζω *ὀπτω, ὀπταίνω, et -άνω, *video*

πελάω et πελάζω *propinquo*

πέσσω, -ττω, et πέπτω *coquo*

πίπτω (*πέτω) et πίτνω vel -έω *cado*

ρήγνυμι (*ρήγω) et *Ep.* ῥήσσω *frango*

ρίπτω *jacio* et ριπτέω *jacto*

σβέννυμι et σβεννύω *extinguo*

σταλάω, σταλάζω, et σταλάσσω *stillo*

στενάζω et στενάχω *gemo*

στερέω (στέρομαι), et στερίσκω *privo*

στρέφω, et *Poët.* et *Ion.* στρωφάω *verto*

συρίζω, *Att.* συρίττω, *Dor.* συρίσδω *sibilo*

σφάζω et *Att.* σφάττω *jungulo*

σώζω et *Ep.* σώω *servo*

ταράσσω et *Att.* θράττω *turbo*

τίνω, τίω, et τίνυμι *solvo*

τρέμω et *Ep.* et *Ion.* τρομέω *tremo*

τρέφω et *Dor.* τράφω *nutrio*

τρέχω et *Ep.* τρωχάω *curro*

φέρω et *Ep.* et *Ion.* φορέω *fero*

φθάνω et *φθάω *praevenio*

φθίνω, et φθίω *pereo*

φοβέομαι et *Poët.* φέβομαι *timeo*

φρύγω et *Dor.* φρύσσω *torreo*

χόω et χώννυμι *aggero*

χρώζω, χρωννύω et -υμι *tingo*

Indicat.		Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes. } Imp. } Fut. }	τύπτε deest	τύπῳ deest	τύπτοιμι τύψοιμι τύψαιμι	τύπτειν τύψειν τύψαι	τύπων τύψων τύψας
	Aor. 1. } Perf. } Plup. }	τέτυψε τέτυπε	τέτύφῳ τύπῳ	τετύφοιμι τύποιμι	τετυφέναι τυπένν	τετυφὼς τυπὼν
	Praes. } Imp. } Fut. }	τύπτον deest	τύπτωμαι deest	τυπτοίμην τυψοίμην τυψαίμην	τύπτεσθαι τύψεσθαι τύψασθαι	τυπτόμενος τυψόμενος τυψόμενος
	Aor. 1. } Perf. } Plup. }	τέτυπε τυποῦ	τετύπῳ τύπῳ	τετύποιμι τυποίμην	τετυπέναι τυπέσθαι	τετυπὼς τυπόμενος
	Perf. } Plup. }	τέτυμμαι έτετυμμην	τετυμμένος ὦ deest	τετυμμένοις εἶην τετυψοίμην τυφθείην τυφθροίμην τυπείην τυπητοίμην	τετύφθαι τετύψεσθαι τυφθῆναι τυφθήσεσθαι τυπῆναι τυπήσεσθαι	τετυμμένος τετυψόμενος τυφθεὶς τυφθητόμενος τυπείς τυπητόμενος
	P. p. f. } Aor. 1. } Fut. 1. }	τετύφομαι τύφθητι deest	deest τυφθῶ deest	deest τυφθῶ deest	deest τετυφθῆναι τετυψέσθαι τετυφθήσθαι τετυπῆναι τετυπήσθαι	deest τετυφθόμενος τετυψόμενος τετυφθόμενος τετυπόμενος τετυπόμενος
Medial.						
Passiva.	Praes. } Imp. } Fut. }	τύπτομαι deest	τύπωμαι deest	τύπτοίμην τυψοίμην τυψαίμην	τύπτεσθαι τύψεσθαι τύψασθαι	τυπτόμενος τυψόμενος τυψόμενος
	Aor. 1. } Perf. } Plup. }	τέτυπην τέτυπε	τέτύφωμαι τύπῳ	τετύφοιμι τύποιμι	τετυφέναι τυπένν	τετυφὼς τυπὼν
	Praes. } Imp. } Fut. }	τύπτομαι deest	τύπτωμαι deest	τυπτοίμην τυψοίμην τυψαίμην	τύπτεσθαι τύψεσθαι τύψασθαι	τυπτόμενος τυψόμενος τυψόμενος
	Aor. 1. } Perf. } Plup. }	τέτυπην τέτυπε	τέτύφωμαι τύπῳ	τετύφοιμι τύποιμι	τετυφέναι τυπένν	τετυφὼς τυπὼν
	Perf. } Plup. }	τέτυμμαι έτετυμμην	τετυμμένος ὦ deest	τετυμμένοις εἶην τετυψοίμην τυφθείην τυφθροίμην τυπείην τυπητοίμην	τετύφθαι τετύψεσθαι τυφθῆναι τυφθήσεσθαι τυπῆναι τυπήσεσθαι	τετυμμένος τετυψόμενος τυφθεὶς τυφθητόμενος τυπείς τυπητόμενος
	P. p. f. } Aor. 1. } Fut. 1. }	τετύφομαι τύφθητι deest	deest τυφθῶ deest	deest τυφθῶ deest	deest τετυφθῆναι τετυψέσθαι τετυφθήσθαι τετυπῆναι τετυπήσθαι	deest τετυφθόμενος τετυψόμενος τετυφθόμενος τετυπόμενος τετυπόμενος

Indicat.		Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	{ Praes. Imp. Fut. Aor. 1. Perf. Plup. Aor. 2.	πέιθε	πέιθω	πειθούμι	πειθεῖν	πειθών
		deest	deest	πεισοῦμι	πέισειν	πέισων
		πέισον	πέισω	πέισαιμι	πέισαι	πέισας
		πέπεικε	πέπεικω	πεπεύκοιμι	πεπεύκηναι	πεπευκώς
		πίθε	πίθω	πίθουμι	πιθεῖν	πιθών
	{ Praes. Imp. Fut. Aor. 1. Perf. Plup. Aor. 2.	πειθον	πειθῶμαι	πειθοίμην	πειθεσθαι	πειθόμενος
		deest	deest	πεισοίμην	πέισεσθαι	πέισόμενος
		πέισαι	πέισωμαι	πεισαίμην	πέισασθαι	πέισάμενος
		πέποιθε	πεποίθω	πεποίθοιμι	πεποίθηναι	πεποισθώς
Passiva.	{ Praes. Imp. Fut. Aor. 1. Perf. Plup. Aor. 2.	πιθοῦ	πιθῶμαι	πιθοίμην	πιθέσθαι	πιθόμενος
		πέπεισο	πεπεισμένος ᾧ	πεπεισμένος εἶην	πεπεύσθαι	πεπεύσμενος
		deest	deest	πεπεισοίμην	πεπεύσεσθαι	πεπευσόμενος
		πέισθητι	πέισθῶ	πεισθήην	πεισθῆναι	πεισθεῖς
		deest	deest	πεισθισοίμην	πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
	{ Praes. Imp. Fut. Aor. 1. Perf. Plup. Aor. 2.	πιθήτι	πιθῶ	πιθήην	πιθήναι	πιθήεις
		deest	deest	πιθησοίμην	πιθήσεσθαι	πιθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Praes. } Imp. } Fut. }	παύε deest	παύω deest	παύοιμι παύσοιμι παύσαιμι	παύειν παύσειν παύσαι	παύων παύσων παύσας
	Aor. I. } Perf. } Plup. }	παύσον πέπαυκε	παύσω πεπαύκω	πεπαύκοιμι	πεπαυκέναι	πεπαυκὸς
	Praes. } Imp. } Fut. }	παύον deest	παύωμαι deest	παυόμην παυσόμην παυσάμην	παύεσθαι παύσεσθαι παύσασθαι	παυόμενος παυσόμενος παυσάμενος
	Aor. I. } Perf. } Plup. }	πέπαυσο deest	πεπαυμένος ὦ deest	πεπαυμένος εἴην πεπαυσόμην παυθείην	πεπαῦσθαι πεπαύσεσθαι παυθῆναι	πεπαυμένος πεπαυσόμενος παυθεὶς
	Fut. I. } Perf. } Plup. }	παύθητι deest	παύθῶ deest	παυθήσομαι deest	παυθήσεσθαι	παυθήσομενος
Passiva.	Praes. } Imp. } Fut. }	παύομαι ἐπαυόμην	παύωμαι deest	παυόμην παυσόμην παυσάμην	παύεσθαι παύσεσθαι παύσασθαι	παυόμενος παυσόμενος παυσάμενος
	Aor. I. } Perf. } Plup. }	ἐπαύσω ἐπαύσθην	ἐπαύσωμαι deest	ἐπαυσοίμην ἐπαυσόμην ἐπαυσάμην	ἐπαυσοίμην ἐπαυσόμην ἐπαυσάμην	ἐπαυσοίμην ἐπαυσόμην ἐπαυσάμην
	Praes. } Imp. } Fut. }	παύομαι ἐπαυόμην	παύωμαι deest	παυόμην παυσόμην παυσάμην	παύεσθαι παύσεσθαι παύσασθαι	παυόμενος παυσόμενος παυσάμενος
	Aor. I. } Perf. } Plup. }	ἐπαύσω ἐπαύσθην	ἐπαύσωμαι deest	ἐπαυσοίμην ἐπαυσόμην ἐπαυσάμην	ἐπαυσοίμην ἐπαυσόμην ἐπαυσάμην	ἐπαυσοίμην ἐπαυσόμην ἐπαυσάμην
	Fut. I. } Perf. } Plup. }	παύθημι deest	παύθῶ deest	παυθήσομαι deest	παυθήσεσθαι	παυθήσομενος

Verba Quintae Conjugationis carent omnibus Temporibus secundis, necnon Perfecto et Pluperfecto Medio; praeter ἀκούω *audio*, quod facit Perfectum Medium ἀκήκοα. Vid. § 68. Obs. 3.

† et ἐπαύσθην. Vid. § 64. Obs. 1.

	Indicat.	Imperat.	Subjunct.	Optat.	Infín.	Particip.
Activa.	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-ε deest -ον -ε -ε	-ω deest -ω -ω -ω	-οιμι -σοιμι, -οῖμι -αιμι -οιμι -οιμι	-ειν -σειν, -εῖν -αι -έναι -εῖν	-ων -σων, -ῶν -ας -ὼς -ῶν
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-ου deest -αι -ε -οῦ	-ωμαι deest -ωμαι -ω -ωμαι	-οίμην -οίμην -αίμην -οιμι -οίμην	-εσθαι -σεσθαι, -εῖσθαι -ασθαι -έναι -έσθαι	-όμενος -σόμενος, -ούμενος -άμενος -ὼς -όμενος
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-σο deest deest -ηθι, or -ητι deest	-μένος ᾧ deest -θῶ deest -ᾧ deest	-μένος εἶην -σοίμην -θείην -θησοίμην -εἶην -ησοίμην	-θαι -σεσθαι -θηῖναι -θησεσθαι -ῆναι -ήσεσθαι	-μένος -σόμενος -θείς -θησόμενος -εῖς -ησόμενος
Media.	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-ου deest -αι -ε -οῦ	-ωμαι deest -ωμαι -ω -ωμαι	-οίμην -οίμην -αίμην -οιμι -οίμην	-εσθαι -σεσθαι, -εῖσθαι -ασθαι -έναι -έσθαι	-όμενος -σόμενος, -ούμενος -άμενος -ὼς -όμενος
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-ου deest -αι -ε -οῦ	-ωμαι deest -ωμαι -ω -ωμαι	-οίμην -οίμην -αίμην -οιμι -οίμην	-εσθαι -σεσθαι, -εῖσθαι -ασθαι -έναι -έσθαι	-όμενος -σόμενος, -ούμενος -άμενος -ὼς -όμενος
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-σο deest deest -ηθι, or -ητι deest	-μένος ᾧ deest -θῶ deest -ᾧ deest	-μένος εἶην -σοίμην -θείην -θησοίμην -εἶην -ησοίμην	-θαι -σεσθαι -θηῖναι -θησεσθαι -ῆναι -ήσεσθαι	-μένος -σόμενος -θείς -θησόμενος -εῖς -ησόμενος
Passiva.	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-ε deest -ον -ε -ε	-ω deest -ω -ω -ω	-οιμι -σοιμι, -οῖμι -αιμι -οιμι -οιμι	-ειν -σειν, -εῖν -αι -έναι -εῖν	-ων -σων, -ῶν -ας -ὼς -ῶν
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-ου deest -αι -ε -οῦ	-ωμαι deest -ωμαι -ω -ωμαι	-οίμην -οίμην -αίμην -οιμι -οίμην	-εσθαι -σεσθαι, -εῖσθαι -ασθαι -έναι -έσθαι	-όμενος -σόμενος, -ούμενος -άμενος -ὼς -όμενος
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-σο deest deest -ηθι, or -ητι deest	-μένος ᾧ deest -θῶ deest -ᾧ deest	-μένος εἶην -σοίμην -θείην -θησοίμην -εἶην -ησοίμην	-θαι -σεσθαι -θηῖναι -θησεσθαι -ῆναι -ήσεσθαι	-μένος -σόμενος -θείς -θησόμενος -εῖς -ησόμενος
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-ου deest -αι -ε -οῦ	-ωμαι deest -ωμαι -ω -ωμαι	-οίμην -οίμην -αίμην -οιμι -οίμην	-εσθαι -σεσθαι, -εῖσθαι -ασθαι -έναι -έσθαι	-όμενος -σόμενος, -ούμενος -άμενος -ὼς -όμενος
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-σο deest deest -ηθι, or -ητι deest	-μένος ᾧ deest -θῶ deest -ᾧ deest	-μένος εἶην -σοίμην -θείην -θησοίμην -εἶην -ησοίμην	-θαι -σεσθαι -θηῖναι -θησεσθαι -ῆναι -ήσεσθαι	-μένος -σόμενος -θείς -θησόμενος -εῖς -ησόμενος
	Praes. } Imp. } Fut. } Aor. 1. } Perf. } Plup. } Aor. 2. }	-σο deest deest -ηθι, or -ητι deest	-μένος ᾧ deest -θῶ deest -ᾧ deest	-μένος εἶην -σοίμην -θείην -θησοίμην -εἶην -ησοίμην	-θαι -σεσθαι -θηῖναι -θησεσθαι -ῆναι -ήσεσθαι	-μένος -σόμενος -θείς -θησόμενος -εῖς -ησόμενος

TEMPORUM FORMATIO.

Conspectus Temporum Formationis.

I. FORMATA A PRAESENTE.

- (a.) *Praesens Medium et Passivum.*
- (b.) *Praeter.-Imperfectum Act. Med. et Pass.*
- (c.) *Futurum Activum.*

II. FORMATA A FUTURO ACTIVO.

- (a.) *Futurum Medium.*
- (b.) *Praeter.-Aoristum 1. Activum ; unde*
- (c.) *Praeter.-Aoristum 1. Medium.*
- (d.) *Praeter.-Perfectum Activum.*

III. FORMATA A P. PERFECTO ACTIVO.

- (a.) *Praeter.-Pluperfectum Activum.*
- (b.) *Praeter.-Perfectum Passivum.*

IV. FORMATA A P. PERFECTO PASSIVO.

- (a.) *Praeter.-Pluperfectum Passivum.*
- (b.) *Paulo-post-Futurum.*
- (c.) *Praeter.-Aoristum 1. Passivum.*

V. FORMATUM AB AORISTO 1. PASSIVO.

Futurum 1. Passivum.

VI. FORMATA AB† ANTIQUIORE FORMA PRAESENTIS.

- (a.) *Praeter.-Aoristum 2. Act. Med. et Pass. ; unde*
- (b.) *Futurum 2. Passivum.*
- (c.) *Praeter.-Perfectum Medium ; unde*
- (d.) *Praeter.-Pluperfectum Medium.*

† Tirones illud intelligant, minimè esse credendum formas antiquiores, quas Radices appellamus, omnes in ipsâ linguâ unquam exstitisse ; sed potiùs a Grammaticis recentioribus plerasque fictas esse, ut tota haec doctrina, secundum Analogiae leges, faciliùs animo et distinctiùs comprehendatur.

PRAESENS MEDIUM ET PASSIVUM.

Praesens Medium et Passivum formatur a Praesente Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

PRAET. IMPERFECTUM ACT. MED. ET PASS.

Imperfectum Activum formatur a Praesente, mutando ω in ον, et praeponendo Augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando ομαι in όμην et praeponendo Augmentum, ut τύπτομαι, ἔτυπτόμην.

§ 53. DE AUGMENTO.

Augmentum praefigitur omnibus Temporibus Historicis Modi Indicativi; in reliquis Modis abjicitur.

Obs. Unum *ἔπω dico, ut Grammatici volunt, etiam per omnes Modos in Aoristis servat Augmentum (Conf. infr. b. Obs. 2); ut Aor. 2 εἶπον, εἰπέ, εἶπω, εἶποιμι, εἰπέω, εἰπών: quae tamen, ne contra Analogiam peccent, a radice *ἔπω fortasse melius derivantur. Item ex *ἄγω frango reperiuntur A. 1. Part. ἔαξας, A. 2. P. Subj. ἔαγῶ, et Part. ἔαγεις. Conf. infr. b. Obs. 7.

Augmentum est duplex, Syllabicum et Temporale.

(a.) SYLLABICUM AUGMENTUM *syllabá auget* verbum, quod a consonante incipiat, praefixâ ε; ut τύπτω, ἔτυπτον.

Si verbum incipiat a ρ, ferè geminatur ρ post Augmentum, ut ῥίπτω *jacio*, ἔρριπτον.

Obs. 1. Geminantur etiam ceterae semivocales apud *Epicos Poëtas*, post Augmentum (Conf. p. 139.); ut λαμβάνω *cipio* A. 2. ἔλλαβον, μείρω *divido*, A. 2. ἔμμερον, νέω *no*, Imperf. ἔννεον, et, quod Attici quoque usurpant, σεύω *agilo*, ἔσσευον. Conf. § 61. Obs. 4. 6.

Obs. 2. Haec tria, βούλομαι *volo*, δύναμαι *possum*, μέλλω *futurus sum*, nonnunquam pro Syllabico Augmento praefigunt ἦ, praesertim apud Atticos; sic Imperf. ἐβουλόμην et ἠβουλόμην; ἐδυνάμην et ἠδυνάμην; ἔμελλον et rarius ἠμελλον, sed ferè semper ἐμέλλεσα.

(b.) TEMPORALE AUGMENTUM *tempore*, hoc est, quantitate, verbum *auget*, quod a vocali brevi incipiat; scilicet mutando

ᾱ	brevem in η, ut ἀκούω <i>audio</i>	ἥκουον
ε	in η, ut ἐγείρω <i>excito</i>	ἤγειρον
ο	in ω, ut ὀρύσσω <i>fodio</i>	ὠρυσσον

ι brevem in ι longam, ut ἵκετεύω *supplico* ἱκέτευον
 υ brevem in υ longam, ut ὑφαίνω *texo* ὑφαινον.

In diphthongis augendis prior Vocalis Augmentum capit ; posterior, si sit ι, subscribi solet.

Auctae diphthongi sunt tres, αι, αυ, οι.

sic αι mutatur in η, ut αἶρω *tollo* ἥρον
 αυ ——— in ηυ, ut αὐξάνω *augeo* ἡύξανον
 οι ——— in ω, ut οἰκίζω *aedifico* ὤκισον.

Tres diphthongi, ει, ευ, ου, ferè non capiunt Augmentum ; ut εἶκω *cedo*, εἶκον ; εὐθύνω *dirigo*, εὐθυνον ; οὐτάζω *cul-nero*, οὐταζον.

Verbum, quod incipit a *vocali longâ*, nullius Augmenti capax est, ut ἡχέω *sono*, ἤχουν ; ὠθίζω *impello*, ὠθιζον ; ἰθύνω *dirigo*, ἰθυνον ; ὑλίζω *defueco*, ὑλιζον.

Obs. 1. Pauca verba, incipientia ab α brevi, sequente alterâ vocali, augentur non mutando α in η, sed eandem producendo, ut ἄω *spiro*, Imperf. ἄων. Sic αἶτω (*Poët.*) *audio* αἶων | ἀηθέσσω *insuetus sum* ἀήθεσσον.

Obs. 2. Quaedam ab ε incipientia pro Augmento η assumunt ει diphthongum, ut ἔλκω *traho*, εἶλκον.

Sic ἐάω <i>sino</i>	εἶαον, -ων	*ἔπω <i>dico</i>	A. 2. εἶπον
ἐθίζω <i>assuefacio</i>	εἴθιζον	ἐπομαι <i>sequor</i>	εἰπόμην
ἔω <i>colloco</i>	A. 1. εἶσα	ἐργάζομαι <i>operor</i>	εἰργαζόμην
ἐλίσσω <i>volvo</i>	ἐλίσσον	ἐρπω <i>serpo</i>	εἶρπον
ἐλκῶ <i>traho</i>	εἶλκον	ἐρπύζω <i>serpo</i>	εἶρπυζον
*ἔλω <i>capio</i>	A. 2. εἶλον	ἐστιάω <i>convivor</i>	εἰστίαον, -ων
*ἔω <i>induo</i>	P. P. εἶμαι	ἔχω <i>habeo</i>	εἶχον ;

quibus accedant εἰστήκειν, non minùs repertum quàm ἐστήκειν, Plusq.-Perf. ab ἴστημι, et Anomalum εἴωθα *assuetus sum*, Perf. Med. ab *ἔθα inusitato, interpositâ ω.

Obs. 3. Unum ἐορτάζω *festum celebro* in secundâ syllabâ capit Augmentum, ut ἐώρταζον ; nisi hujus aucta Tempora melius ad ὀρτάζω referantur. Conf. infr. Obs. 7. Eundem modum in augendo Plusquam-Perfecto sequuntur etiam haec tria (Conf. infrâ, Obs. 8.)

*εἶκω <i>similis sum</i>	Perf. εἶκα	Plusq.-Perf. ἐέκειν
*ἔλπω <i>sperare facio</i>	ἔολπα	ἐώλπειν
*ἔργω <i>operor</i>	ἔοργα	ἐάργειν.

Obs. 4. Unum, quod incipit ab αυ diphthongo, sequente vocali, non augetur ; ἀνείρω *sicco*, αὔαινον. Et quaedam incipientia ab οι, scilicet

οἰνίσσω *vinum resipio*, οἰκουρέω *domum custodio*, οἰστρέω *oestro agito*, nec non composita cum οἶαξ *gubernaculum*, et οἶανος *avis*, rejicere solent Augmentum; οἰνόομαι *in vinum vertor*, nonnunquam capit Augmentum, saepius rejicit; unde Perf. Pass. οἶνωμαι et ὀνῶμαι.

Obs. 5. Unum ab εἰ diphthongo incipiens, εἰκάζω *assimilo*, interdum augetur, mutatā εἰ in η, ut ἡκάζον. Et incipientia ab εὐ interdum Atticè capiunt augmentum η, ut εὐχομαι *precor*, ἡχόμην.

Obs. 6. Verbum ἀνάλωω *consumo*, praeterquam apud Atticos, ā, longam vocalem, interdum mutat in η, ut Aor. 1. ἀνήλωσα. Conf. § 54. Obs. 2.

Obs. 7. Nonnulla verba etiam a Vocali vel Diphthongo incipientia Augmentum sumunt Syllabicum cum Spiritu Praesentis, praesertim si vocalis inceptiva Augmenti Temporalis non capax sit; ut *ἄγω, ἔγνομαι *frango*, A. 1. ἔαξα contr. ἦξα, A. 2. P. ἔαγην, P. M. ἔαγα.

Sic *ἄλωω, ἀλίσκομαι *capior*, A. 2. ἐάλων contr. ἦλων (sed ἄλλω, ἄλοῖην, ἄλῶναι, ἄλοῦς), P. ἐάλωκα contr. ἦλωκα.

*ἄδω, ἀνδάνω *placeo*, A. 2. ἔαδον, P. ἔαδα, Imp. ἐάνδανον.

οὐρέω *tingo*, Imp. εὐόρουν, P. εὐόρηκα.

*ἄθω, ὠθέω *pello*, Imp. ἐώθουν, A. 1. ἔωσα, P. ἔωκα, P. P. ἔωσμαι.

ὠνέομαι *emo*, Imp. ἐωνούμην, A. 1. ἐωνησάμην, P. ἐώνημαι.

quibus adde haec Anomala (Conf. suprā, Obs. 3.)

*ἔθω *assuesco*, P. M. εἴωθα (Obs. 2. 3.). ἔλπομαι *spero*, P. M. ἔολπα.

*εἴκω *similis sum*, εἴοικα, Ion. οἴκα. *ἔργω *facio*, ἔοργα.

Conf. οἶδα, quasi pro εἰοῖδα *novi*, ab *εἶδω.

Obs. 8. Duo verba duplex Augmentum, et Syllabicum et Temporale capiunt; viz.

ὁράω *video*, Imp. ἐώρων, P. ἐώρᾱκα Atticè ἐόρᾱκα, P. P. ἐώρᾱμαι.

ἀνοίγω *aperio*, Imp. ἀνέφγον, A. 1. ἀνέφξα, (Ion. ἀνῶξα, et recentiores ἥνοιξα), P. ἀνάρχα, P. M. ἀνέφγα, P. P. ἀνέφγμαι: quibus addi potest ἐφνοχόουν Imp. ab οἰνοχοέω *vinum fundo*, et ἐήνδανον, non minùs quàm ἥνδανον, repertum apud Homerum, ab ἀνδάνω. Conf. Obs. 7.

Obs. 9. Poëtae saepissimè, exceptis Atticis, utrumque Augmentum abjieiebant; et apud Ionas etiam Prosae orationis scriptores abjieiebant Temporale passim, rariùs Syllabicum. Contrā in Attico sermone, sive poëtico sive pedestri, Augmentum aut omninò nunquam, aut perrarè certè abjectum est, praeterquam in Temporibus Plusquam-Perfectis et in Imperfecto verbi χρῆ *oportet*, quae Syllabico Augmento saepe carent; ut τετύφειν pro ἐτετύφειν; χρῆν pro ἐχρῆν. Adde Aoristum ἐξόμην *consedi*, quod nullum capit Augmentum.

Obs. 10. Iones et Dores interdum pro initiali Augmento utuntur finali σκον in Imperfecto et Aoristis, scilicet secundae personae Singulari addendo κον; ut ἔτυπτες, τύπτεσκον, ἔτυψας, τύψασκον. Ceterum σκον sit σκόμην in Mediā et Passivā voce; ut τύπτεσκον, -όμην, τύψασκον, -όμην.

§ 54. DE AUGMENTIS COMPOSITORUM.

Verba a Compositis derivata plerumque sumunt Augmentum in initio, ut μυθολογέω *fabulam narro*, ἐμυθολόγουν; οἰκοδομέω *domum ædifico*, ὠκοδόμουν.

At cum Praepositione composita Augmentum ferè habent in medio, ut προσβάλλω *adjicio*, προσέβαλλον.

Obs. 1. Omnes praepositiones, quae in vocalem exeunt, sic positae, elisionem patiuntur, ut καταβάλλω, κατέβαλλον; praeter περί, quod apud Pindarum quidem interdum, et in Aeolicâ dialecto, sed nunquam apud Atticos vocalem amittit; ut περιβάλλω, περιέβαλλον; ἀμφί, quod in quibusdam vocibus non eliditur, ut ἀμφιέννυμι, ἡμφίεσα; et πρό, quod aliàs immutatum manet, aliàs Crasin facit cum ε (πρὸ; ut προάγω, προῆγον; προβάλλω, προῦβαλλον. Ceterum εν et συν finalem literam, quam in compositione, Euphoniae causâ, vel mutaverant vel amiserant, ante ε recipiunt, ut ἐμβάλλω, ἐνέβαλλον; συλλέγω, συνέλεγον; συσπάω, συνέσπαον, -ων.

Obs. 2. Nonnulla sunt verba etiam cum praepositione composita, quae Augmentum ferè sumunt in initio; praesertim quorum Simplicita vel nusquam vel rarissimè obvia sunt; ut καθεύδω *dormio*, ἐκάθευδον; et interdum καθηύδον.

Sic ἀμφιγνῶέω <i>ambigo</i> ,	ἡμφιγνῶουν	ἀφίημι <i>dimitto</i> ,	ἡφίουν
ἀμφιέννυμι <i>vestio</i> ,	ἡμφίεσα	καθίζω <i>sedere facio</i> ,	ἐκάθιζον
ἀμφισβητέω <i>disputo</i> ,	ἡμφισβήτουν	καθεζομαι <i>sedeo</i> ,	ἐκαθεζόμην
ἀνοίγω, <i>aperio</i> ,	ἡνοιξα (§ 53. 8.)	κάθημαι <i>sedeo</i> ,	ἐκαθήμην;

leguntur etiam καθίζον, καθεζόμην, καθήμην, sine Augmento. Conf. § 53. Obs. 9. Sic ἀνάλω, praeterquam apud Atticos, facit Aor. 1. ἡνάλωσα et ἀνήλωσα, Perf. ἡνάλωκα et ἀνήλωκα. Conf. *ibid.* Obs. 6.

Obs. 3. Quaedam interdum et in principio et in medio augentur; ut ἀμπέχω *circumdo*, Imp. Med. ἡμπειχόμεν, A. 2. ἡμπεσχόμεν.

Sic ἀμφιγνῶέω *ambigo*, Imp. ἡμφιγνῶουν (et ἡμφιγνῶουν, ut *suprà*.)
 ἀμφισβητέω *disputo*, Imp. ἡμφισβήτουν (et ἡμφισβήτουν, ut *suprà*.)
 ἀνέχω *sustineo*, Imp. Med. ἡνειχόμεν A. 2. ἡνεσχόμεν.
 ἀνρθέω *surrigo*, Imp. ἡνάρθουν, Perf. ἡνάρθωκα, A. 1. ἡνάρθωσα.
 ἀντιβολέω *occurreo*, A. 1. ἡντεβόλησα.
 ἐνοχλέω *turbo*, Imp. ἡνώχλουν, Perf. ἡνώχληκα, A. 1. ἡνώχλησα.
 παραινέω *vinolentiù pecto*, Imp. ἐπαράφουν, Perf. πεπαράφηκα.

His similia videntur duo Anomala a nominibus formata; viz
 διαιτάω (α διαίτα) *arbitror*, A. 1. ἐδιήτησα, et ἐδιαίτησα, vel διήτησα.
 διακονέω (α διάκονος) *ministro*, Imp. ἐδιηκόνουν et διηκόνουν.

Obs. 4. Composita cum δυς et εὖ, quae a Consonante incipiunt, sequuntur regulam, ut δυστυχέω *infelix sum*, ἐδυστήχουν; εὐδοκιμέω *cellebris sum*, ἡδδοκίμουν: quae autem incipiant a vocali, excipiuntur, ut δυσπαραστέω *morosus sum*, δυσπηρεστουν; εὐεργετέω *benefacio*, εὐηργέτουν.

§ 55. FUTURUM ACTIVUM.

Futurum Activum formatur a Praesente, mutando ultimam syllabam in Conjugatione

Primâ, in ψω, ut τύπτω, τύψω

Secundâ, in ξω, ut πλέκω, πλέξω

Tertiâ, in σω, ut πείθω, πείσω

Quartâ, in ω, ut σπείρω, σπερῶ, penult. correptâ.

Quintâ, in σω, ut τῖω, τῖσω, penult. productâ.

Verba tertiae Conjugationis in αῖω, ἰῖω, οῖω, υῖω, penultimam Futuri corripunt, ut φράξω dico, φράῖσω.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri corripitur,

(a.) vel elidendo secundam Consonantem, ut τέμνω, scindō, τεμῶ; (b.) vel secundam Vocalem diphthongi, ut φαίρω ostendo, φαρῶ; (c.) vel corripiendo vocalem ancepitē, ut κρῖνω iudico, κρῖνῶ.

In quintâ Conjugatione penultima Futuri ferè producit̃ur; ita ut vocales Characteristicae α, ε, ο, mutantur in cognatas longas η, ω; ut τιμάω, -ήσω; φιλέω, -ήσω; χρυσόω, -ώσω.

Obs. 1. Omnium Futurorum Characteristica olim erat litera s, quod in plerisque etiamnum constat; sic τύπτω *τίπιω, τύπ-σω; πλέκω πλέκ-σω; πείθω, πεί-σω (vid. p. 135. § 3.; σπείρω *σπέρω, σπερέσω, -έω, -ῶ. Conf. Obs. 2.

Obs. 2. Ex quibusdam Futuris hyperdissyllabis tertiae et quintae Conjugationis in ᾱσω, ἑσω, ῥσω, quae penultimam et antepenultimam brevem habeant, Iones tollunt σ, et deinde Attici contrahunt in ῶ circumflexum; ut σκεδάξω dissipō, -ᾱσω, Ion. -άω, Att. -ῶ, τελέω perficiō, -έσω, Ion. -έω, Att. -ῶ.

Obs. 3. Ex Futuris hyperdissyllabis tertiae Conjugationis in ῖσω, Attici tollunt σ, et circumflectunt ῶ; ut κομίζω fero, -ίσω, Att. -ιῶ. Eodem modo ex Futuris verborum in ῖω Poëtae interdum omittunt σ, ut ἐρίω, Fut. pro -ῖσω, ab ἐρίω traho; τανύω, pro -ῡσω a τανύω extendo.

Obs. 4. Quaedam sunt Futura Anomala et Activae et Mediae Vocis, quae speciem Praesentis habent; ut χέω fundam a χέω, φάγομαι edam. Sic δῆω inveniam vox Epica βέομαι vivam vox Epica νέομαι νεύομαι ibo vox Poët. κέω iacebo vox Epica ἔδομαι edam (ἐσθίω πίομαι bibam (πίνω).

Obs. 5. Dores circumflectunt omnia Futura Vocis Activae, ut τυψῶ, -εῖς, -εῖ, κ.τ.λ.

Obs. 6. Verbum κατάγνυμι, vel -ύω perfringo, pro κατάξω, interdum facit Futurum κατεῖξω, ne cum Futuro verbi κατάγω deduco confundatur.

§ 56. FUTURUM MEDIUM.

Futurum Medium formatur a Futuro Activo, mutando ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι; sed ω circumflexum in οῦμαι, ut σπερῶ, σπεροῦμαι.

Obs. 1. *Doribus* Futurum Medium semper erat in οῦμαι: quo saepe utebantur etiam reliqui in quibusdam verbis, etsi in Activā voce non circumflexis; ut φεύγω *fugio*, φευξοῦμαι et -ομαι. Sic

κλαίω <i>fleo</i> ,	κλανσοῦμαι et -ομαι	πνέω <i>flo</i> ,	πνευσοῦμαι et -ομαι
νέω <i>no</i> ,	νευσοῦμαι et -ομαι	παίζω <i>ludo</i> ,	παixoῦμαι et -ομαι
πλέω <i>navigo</i>	πλευσοῦμαι et -ομαι		

quibus adde *πέτω, πίπτω *cado*, Fut. πεσοῦμαι; *πεύθομαι, πυνθάτομαι: *audio*, Fut. πείσομαι et nonnunquam πεισοῦμαι.

Obs. 2. Duo Verba etiam Mutam Characteristicam habentia, formant Futurum in οῦμαι; viz. μάχομαι *mitto*, Fut. μαχοῦμαι *Ion.* μαχέσομαι. *έδω, έξομαι *sedeo*, Fut. *έδοῦμαι, ut in composito καθεδοῦμαι.

Obs. 3. De Futuris Anomalis βέομαι, έδομαι, κ.τ.λ. Vide § 55. Obs. 4.

Obs. 4. Multa sunt verba quae Futuro Activo, apud *Atticos* certè, carent, et Futurum Medium ejus loco adsiscunt; praesertim ferè omnia in ζω, quae soni emittendi notionem habent; Conf. § 47. c. 1. ut ἀκούω *audio*. Fut. ἀκούσομαι, nusquam (nisi apud recentissimos scriptores) ἀκούσα.

Sic ἄδω <i>cano</i>	ἄσομαι	*λήχω <i>sortior</i>	λήσομαι
*ἄλώω <i>capio</i>	ἄλώσομαι	*μάθω <i>disco</i>	μαθήσομαι
ἁμαρτάνω <i>erro</i>	ἁμαρτήσομαι	*μόλω <i>venio</i>	μολοῦμαι
ἅπαντάω <i>occurro</i>	ἅπαντήσομαι	νέω <i>no</i>	νέυσομαι. Obs. 1.
ἅπαλάνω <i>frigor</i>	ἅπολαύσομαι	οἰμῶζω <i>ploro</i>	οἰμῶξομαι
*βάω <i>eo</i>	βήσομαι	ὑμνυμι <i>juro</i>	ὑμοῦμαι
βοάω <i>clamo</i>	βοήσομαι	παίζω <i>ludo</i>	παίξομαι. Obs. 1.
γελάω <i>rideo</i>	γελάσομαι	*πένθω <i>patior</i>	πείσομαι
γηράω <i>senesco</i>	γηράσομαι	*πέτω <i>cado</i>	πεσοῦμαι
γρύζω <i>grunnio</i>	γρύξομαι	*πίω <i>bibo</i>	πίομαι
*γνῶω <i>novi</i>	γνώσομαι	πλέω <i>navigo</i>	πλεύσομαι. Obs. 1.
*δάρθω <i>dormio</i>	δαρθήσομαι	πνίγω <i>suffoco</i>	πνίξομαι
*δάω <i>divido</i>	δάσομαι	ρέω <i>fluo</i>	ρέυσομαι
*δήκω <i>mordeo</i>	δήξομαι	ροφάω <i>sorbeo</i>	ροφήσομαι
*δράω <i>aufugio</i>	δράσομαι	σιγάω <i>sileo</i>	σιγήσομαι
*δρέμω <i>curro</i>	δραμοῦμαι	σιωπάω <i>sileo</i>	σιωπήσομαι
θαυμάζω <i>admiror</i>	θαυμάσομαι	σκώπτω <i>cavillor</i>	σκώψομαι
θέω <i>curro</i>	θεύσομαι	τρέχω <i>curro</i>	θρέξομαι
θνήσκω <i>morior</i>	θανοῦμαι	τρώγω <i>rodo</i>	τρώξομαι
*θόρω <i>salio</i>	θοροῦμαι	φεύγω <i>fugio</i>	φεύξομαι. Obs. 1.
*καμω <i>laboro</i>	καμοῦμαι	*φθάω <i>praevenio</i>	φθήσομαι
κλαίω <i>fleo</i>	κλαύσομαι	χωρέω <i>eo</i>	χωρήσομαι <i>rar.σω.</i>
*λήβω <i>capio</i>	λήψομαι	in compositis	χωρήσω, et -ομαι.

Alia sunt, quae utramque Futuri formam vi Activā promiscuè usurpant; ut ἄρπάζω *rapio*, -άσω et -άσομαι.

Sic βαδίζω *ingredior* -ίσω et -ιοῦμαι } διέκω *persequor* -ξω et -ξομαι

ἐπαινέω <i>laudo</i>	-έσω et -έσομαι	πνέω <i>flo</i>	-εύσω et -εύσομαι
ἐστήκω <i>sto</i>	-ξω et -ξομαι	ποθέω <i>desidero</i>	-έσω et -έσομαι
ζάω <i>vivo</i>	ζήσω et ζήσομαι	παραινέω <i>hortor</i>	-έσω et -έσομαι
*θίγω <i>tango</i>	-ξω et -ξομαι	συρίζω <i>sibilo</i>	-ξω et -ξομαι
κολάζω <i>punio</i>	-άσω et -άσομαι	τεθνήκω <i>morior</i>	-ξω et -ξομαι
κωκύω <i>ejulo</i>	-ύσω et -ύσομαι	*τέκω <i>pario</i>	-ξω et -ξομαι
ναυστολέω <i>navigo</i>	-ήσω et -ήσομαι	φροντίζω <i>cogito</i>	-ιώ et -ιούμαι.

§ 57. PRAET.-AORISTUM I. ACT. ET MED.

Aoristum Primum Activum formatur a Futuro, mutando ω in α, et praeponendo Augmentum; ut τύψω, ἔτυψα.

Aoristum Primum Medium formatur ab Aoristo Primo Activo, addendo μην; ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

In quartâ Conjugatione penultima Futuri brevis in Aoristo Primo producitur, mutando Futuri

ἀ impuram	in η, ut φαίνω ostendo,	φᾶνῶ, ἔφηνα
α puram	} in ā, {	{
post ρ		
	πιαίνω <i>pinquefacio</i> ,	πιᾶνῶ, ἐπιᾶνα
	περαίνω <i>finio</i> ,	περᾶνῶ, ἐπέρᾶνα
ε	in ει, ut στέλλω mitto,	στελῶ, ἔστειλα
ι	in ι, ut κρῖνω judico,	κρῖνῶ, ἔκρῖνα
υ	in υ, ut ἀμῦνω, arceo,	ἀμῦνῶ, ἤμῦνα.

Eadem mutatio per omnes modos servatur; ut φήνον, φήνω, φήναιμι, κ.τ.λ. Sed αἶρω tollo, ἦρα, ἄρον, ἄρω, κ.τ.λ.

Obs. 1. Verba in αίνω in penultima Aoristi Primi parum sibi constant, et non raro quae η, ex regulâ, habitura essent, assumunt ā longam, imprimis apud recentiores, ut κερδαίνω *luccro*, κερδανῶ, ἐκέρδᾶνα.

Sic ἰσχυαίνω <i>attenuo</i> ἰσχνᾶνα	ὀργαίνω <i>irrito</i> ὀργᾶνα
λευκαίνω <i>dealbo</i> ἐλεúčᾶνα	πεπαίνω <i>matureo</i> ἐπέπᾶνα
καθαίρω <i>purgo</i> ἐκάθηρα et -ᾶρα	σημαίνω <i>significo</i> ἐσήμηνα et -ᾶνα
κοιλαίνω <i>cavo</i> ἐκοίληνα et -ᾶνα	ύφαίνω <i>texo</i> ὕφηνα et -ᾶνα
σαίνω <i>quatio</i> ἔσηνα et -ᾶνα	φλεγμαίνω <i>ardeo</i> ἐφλέγμηνα et -ᾶνα

Contra quae ā longam debebant, interdum sumunt η, ut κραίνω *efficio*, ἔκρηνα; κρααίνω *Epicè*, geminatâ η, ἐρκήνηνα.

Sic εὐφραίνω <i>exhilaro</i> εὐφρηνα et -ᾶνα	μαίνω <i>maculo</i> ἐμίμηνα et -ᾶνα
μαραίνω <i>extinguo</i> ἐμαρήνηνα et -ᾶνα	τιτραίνω <i>perforo</i> ἐτίτρηνα et -ᾶνα

Legitur etiam apud recentiores ἔφαᾶνα pro ἔφηνα a φαίνω.

Obs. 2. Duo Verba inusitata, quae Futuro carent, formant Aoristum Primum a Praesente, vel Radice; ut *ἔπω vel εἶπω (§ 53. Obs.) *dico*, A. 1. εἶπα; *ἐνέγκω *fero*, A. 1. ἤνεγκα; quibus addas quatuor *Epicæ* Aorista; viz. ἔκηνα et ἔκεινα, a καίω *uro*; ἔσσενα a σεύω *agito*; ἡλεάμην ab ἀλέομαι *vito*; ἔδατέαμην a δατέομαι *divido*.

Verbum χέω *fundo*, ab anomalo Futuro χέω (§ 55. Obs. 4.), rite facit A. 1. ἔχεα, *Ep.* ἔχενα.

§ 58. PRAET.-PERFECTUM ACT.

Perfectum Activum formatur a Futuro, praeponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione, et mutando in Conjugatione

Primâ	ψω	in φα, ut	τύψω,	τέτυφα
Secundâ	ξω	in χα, ut	πλέξω,	πέπλεχα
Tertiâ	σω	} in κα, ut	πέισω,	πέπεικα
Quartâ	ῶ		ἀγγελῶ,	ἡγγέλκα.
Quintâ	σω		παύσω,	πέπαυκα.

Obs. 1. Verba Muta, imprimis dissyllaba, quae habent ε in penultimâ Futuri, eandem plerumque mutant in ο in Perfecto Activo; in Passivo tamen eadem partim ε continuò recipiunt, partim insuper ο in α convertunt; sed et haec quoque ε in reliquis Temporibus resumunt; ut κλέπτω *furor*, κλέψω, κέκλοφα, κέκλεμαι. Sed στρέφω *verto*, στρέψω, ἔστροφα, ἔστραμαι, ἔστρέφην, (Conf. § 68. Obs. 2);

Sic βρέχω <i>rigo</i>	βρέξω,	(βέβροχα)	βέβρεγμαι	
δέιδω <i>timeo</i>	δέισομαι	δέδοικα		
ἔδω *ἐδέω <i>edo</i> ,	ἐδέσσω,	ἐδήδοκα,	ἐδήδεσμαι,	ἡδέσθην,
*ἐνέκω <i>fero</i> ,		ἐνήνοχα,	ἐνήνεγμαι,	ἡνέχθην.
λέγω <i>dico</i> ,	λέξω,	εἴλοχα,	εἴλεγμαι (§ 59. Obs. 2.)	
πέμπω <i>mitto</i> ,	πέμψω,	πέπομφα,	πέπεμμαι;	
Sed τρέπω <i>verto</i> ,	τρέψω,	τέτροφα,	τέτραμαι,	ἔτρεφθην.
τρέφω <i>nutrio</i> ,	θρέψω,	τέτροφα,	τέτραμαι,	ἔθρεφθην.

Iones et Dores dicebant etiam ἔστράφην et ἔτράφην.

Obs. 2. Verba Liquida, dissyllaba, quae habent ε in penultimâ Futuri, eandem in Perfecto plerumque mutant in α, quae servatur etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut στέλλω *mitto*, στέλλω, ἔσταλκα, ἔσταλμαι, ἔστάλθην.

Sic φθείρω <i>corrumpo</i> ,	φθερῶ,	ἔφθαρκα	πέιρω <i>transfigo</i> ,	περῶ,	πέπαρμαι
τείνω <i>tendo</i> ,	τενῶ,	τέτακα	σπείρω <i>sevo</i> ,	σπερῶ,	ἔσπαρμαι
κτείνω <i>occido</i> ,	κτενῶ,	ἔκτακα	*μείρω <i>divido</i> ,		εἵμαρμαι.

Obs. 3. Verba quae Liquidam ν Characteristicam habent, hanc in Perfecto (α.) vel mutant in γ; ut φαίνω *ostendo*, φανῶ, πέφαγκα;

Sic μολύνω *contamino*, -υνῶ, μεμόλυγα;

(b.) vel omnino ejiciunt, idque non modò in Perfecto, sed etiam in reliquis Temporibus inde deductis; ut κρίνω *judico*, κρίνῶ, κέκρικα, κέκριμαι, ἔκριθην (et Poët. -νθην);

Sic πλύνω *lavo*, πλύνῶ, πέπλυκα, πέπλυμαι, ἐπλῆθην et Poët. -νθην. Adde κλίνω *reclino*, τείνω *tendo*, et fortasse κτείνω *occido*; Conf. Obs. 2;

(c.) vel denique Perfectum formant quasi a novo themate in ἔω; ut μένω *maneo*, quasi α μενέω, format Perf. μεμένηκα.

Et hoc modo conjugantur, quae habent μ Characteristicam; ut νέωω *distribuo*, format Perf. νενέμηκα, *δρέμω *curro*, δεδράμηκα; Obs. 2.

§ 59. DE REDUPLICATIONE.

Reduplicatio est prima consonans verbi *reduplicata* cum ε.

Reduplicatione utuntur verba quae incipiunt

(a.) vel a simplici consonante, exceptâ ρ; ut *τύψω*, *τέτυφα*, sed *ρίψω*, *ῥῥίφα*;

(b.) vel a mutâ cum liquidâ, exceptis γν, et plerumque βλ, γλ; ut *γράψω*, *γέγραφα*; sed *γνωρίζω*, *notifico*, *γνωρίσω*, *ἐγνώρικα*.

Cetera verba Augmento-pro-Reduplicatione utuntur; scilicet incipientia

a duplici consonante, ut *ψάλλω psallo*, *ψᾱλῶ*, *ἔψαλκα*
a binis sine liquidâ, ut *σκάπτω fodio*, *σκάψω*, *ἔσκαφα*
a vocali vel diphthongo, ut *ἀμείβω muto*, *ἀμείψω*, *ἤμειφα*.

Si Verbum incipiat ab *aspiratâ*, assumit suam tenuem in Reduplicatione; ut *θύω sacrifico*, *θύσω*, *τέθυκα*.

Obs. 1. Excipiuntur quatuor verba, quorum duo a binis mutis, duo a binis liquidis incipiunt, quae tamen sumunt Reduplicationem; ut

κτάομαι acquirō, *κέκτημαι* (Ion. *ἔκτημαι*) *μνάομαι recordor*, *μέμνημαι*
**πτόω*, *πίπτω*, *cado*, *πέπτωκα* *μνηστεύω spondeo*, *μεμνήστευκα*.

Obs. 2. Quatuor verba a liquidâ λ vel μ incipientia pro Reduplicatione sumunt εἰ diphthongum; ut

λέγω dico (εἶλοχα tantum in Compositis, P.P. *λέλεγμαι* et *εἶλεγμαι*).

**λήβω*, *λαμβάνω capio*, *εἴληφα* (Ion. *λελάβηκα*, *εἴλημαι* et *λέλημαι*).

**λήχω*, *λαγχάνω sortior*, *εἴληχα*. *μέλω divido* *εἵμαρμαι*, 3. pers. *εἵμαρται*, cum spiritu aspirato. Conf. **ρέω dico*, *εἶρηκα* (pro *ῥῥήκα*).

Obs. 3. Quaedam verba, hyperdissyllaba, incipientia ab ᾱ brevi, ε, ο, praeter temporale Augmentum, novam Reduplicationem, sive duas priores literas thematis, adseiscunt, praesertim apud *Atticos*, unde Attica Reduplicatio vocata est; ut *ἀλέω molo*, **ἤλεκα*, *ἀλήλεκα*; Conf. § 68. Obs. 3.

Sic <i>ἀρώ aro</i>	* <i>ῥροκα</i> , <i>ᾠρήροκα</i>	* <i>ἐνέκω</i> , <i>fero</i> § 58. Obs. 1.	<i>ἐνήνοχα</i>
<i>ἀγείρω colligo</i>	* <i>ῥηγεκα</i> , <i>ᾠγήγεκα</i>	<i>ἐρείδω firmo</i>	* <i>ῥρειακα</i> , <i>ἐρήρειακα</i>
<i>ἐγείρω excito</i>	* <i>ῥηγεκα</i> , <i>ᾠγήγεκα</i>	<i>ἐρίζω contendo</i>	* <i>ῥρρισμαι</i> , <i>ἐρήρρισμαι</i>
<i>ἐδέω edo</i> , § 58. Obs. 1.	<i>ἐδήδοκα</i>	* <i>ὀλέω perdo</i>	* <i>ῶλεκα</i> , <i>ὀλώλεκα</i>
* <i>ἐλάω agito</i>	* <i>ῥηλακα</i> , <i>ᾠλήλακα</i>	* <i>ὀμώω juro</i>	* <i>ῶμοκα</i> , <i>ὀμῶμοκα</i>
<i>ἐμέω vomo</i>	* <i>ῥημεκα</i> , <i>ᾠμήμεκα</i>	<i>ὀρύττω fodio</i>	* <i>ῶρυχα</i> , <i>ὀρῶρυχα</i> ;

Et penultima longâ correptâ, *ἀλείφω unguo*, *ῥλοιφα*, *ἀλήλιφα*. Quibus addi potest *συνόχωκα*, pro *συνόκωχα*, a *συνέχω continuo*, *ἀλάλημαι* *En*. ab *ἀλάομαι enno*, et Anomalum Perf. *ᾠγήοχα* (pro *ᾠγηχα*) ab *ἔγω duco*. Adde etiam unum, quod incipit a Diphthongo αι; *αἰρέω capio*, Ion. *ἀραιρηκα*.

Reduplicatio, sive Augmentum-pro-Reduplicazione, locum habet in Perfecto, Pluperfecto, ac Paulo-post-Futuro; et servatur per omnes modos.

§ 60. PRAET.-PLUPERFECTUM ACT.

Pluperfectum Activum formatur a Perfecto, mutando α in ειν, et praeponendo Augmentum; ut τέτυφα ἐτετύφειν, ἔρριφα ἤρριφειν.

Obs. 1. De Augmento interdum abjecto conf. § 53. Obs. 9.

Obs. 2. Attica Reduplicatio Perfecti in Pluperfecto retinetur, sed interdum sine Augmento; ut ὀράρυχα, ὠωρύχειν, et interdum ὀωρύχειν.

§ 61. PRAET.-PERFECTUM PASS.

Perfectum Passivum formatur a Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Primâ	φα	purum	in μμαι ut τέτυφα,	τέτυμμαι
		impurum	in μαι ut τέτερφα,	τέτερμαι
Secundâ	χα		in γμαι ut πέπλεχα,	πέπλεγμαι
Tertiâ	κα		in σμαι ut πέπεικα,	πέπεισμαι
Quartâ	κα		in μαι ut ἤγγελκα,	ἤγγελμαι
Quintâ	κα	penult. longâ	in μαι ut πεφίληκα,	πεφίλημαι
		penult. brevī	in σμαι ut τετέλεκα,	τετέλεσμαι.

Obs. 1. Triâ Verba ο penultimae Perfecti Activi, in Perfecto Passivo mutant in α; ut ἔστροφα, α στρέφω, ἔστραμαι; τέτροφα, α τρέπω, τέτραμαι; τέτροφα, α τρέφω, τέθραμαι. Conf. § 58. Obs. 1. Quibus addi potest τέταλμαι, α τέλλω excieo.

Obs. 2. Duo Verba Poëtica, ad Tertiam Conjugationem pertinentia, pro σ ante μαι retinent δ, vel θ Praesentis sui; κορύσσω, *κορύθω *galeâ armo*, κεκόρυθμαι; φράζω, *φράδω *dico*, πέφραδμαι. Quibus addi potest κέκαδμαι *Dor.* pro κέκασμαι, tanquam a *κάζω, *κάδω *excello*. Conf. καίνομαι. p. 97. Obs.

Obs. 3. Verborum in αίνω, ύνω Characteristica ν, quae facta est γ in Perfecto Activo, in Perfecto Passivo reducitur quidem ante ceteras consonantes, sed ante μ

(a.) vel iterum mutatur in σ; ut

φαίνω	πέφαιγα,	πέφαιμαι,	-σμεθα; -σμέρος; sed -νσαι, -νται. Sic
λυμναίνομαι <i>pingo</i>	λελύμασμαι	παχύνω <i>pinguefacio</i>	πεπάχυσμαι
μαλύνω <i>inquinō</i>	μεμίλασμαι	περάνω <i>finio</i>	πεπέρασμαι
μολύνω <i>polluo</i>	μεμόλυσμαι	δαίνω <i>madesco</i>	ἔδδρασμαι.

(b.) vel mutatur in μ; ut

αἰσχύνω *pudefacio*, ἤσχυμαι; ξηραίνω *arescio*, ἐξήραμαι.

(c.) vel omnino ejicitur; ut

τραχύνω *aspero*, τετράχμαι.

Obs. 4. Quaedam verba quintae Conjugationis, etsi penultimam habent longam in Perfecto Activo, sumunt tamen σ in Perfecto Passivo, et Temporibus inde deductis; ut ἀκούω *audio*, ἤκουκα, ἤκουσμαι, ἤκούσθην, ἀκουσθήσομαι.

Sic *βύω, βυνέω <i>obturo</i>	βέβυσμαι	πλέω <i>navigo</i>	πέπλευσμαι
*γνῶ <i>nosco</i>	ἔγνωσμαι	πρίω <i>serro</i>	πέπρισμαι
*ζώω <i>cingo</i>	ἔζωσμαι	πταίω <i>impingo</i>	(ἐπταισμαι)
θραύω <i>frango</i>	τέθραυσμαι	ράίω <i>frango</i>	(ἐρβραισμαι)
κναίω, κνάω <i>rudo</i>	κέκναισμαι	σειώ <i>qualio</i>	σέσεισμαι
κελεύω <i>jubeo</i>	κεκέλευσμαι	ῥύω <i>pluo</i>	(ῥύσμαι)
κυλίω <i>voluto</i>	κεκύλισμαι	χόω <i>cumulo</i>	κέχωσμαι
λέω <i>lapido</i>	λέλευσμαι	χράω <i>commodo</i>	κέχρησμαι
ξύω <i>rudo</i>	ἔξυσμαι	χρίω <i>unguo</i>	κέχρισμαι
παίω <i>percutio</i>	πέπαισμαι	ψαύω <i>tango</i>	ἔψαυσμαι
παλαίω <i>luctor</i>	πεπάλαισμαι		

quaedam modò sumunt, modò omittunt σ; ut ἐράω *facio*, δέδραμαι et -σμαι;

Sic κλαίω *fleo* κέκλαυμαι et -σμαι | ψάω *tergo* ἔψημαι et -σμαι
κολούω *amputo* κεκόλουμαι et -σμαι
κλείω *claudio* κέκλειμαι et -σμαι sed solum ἐκλείσθην
κρούω *pulso* κέκρουμαι et -σμαι sed solum ἐκρούσθην.

Contrà quaedam, etsi penultimam Perfecti Activi brevem habent, faciunt tamen ραι, omissà σ; ut λύω *solvo*, λέλυκα, λέλυμαι, ἐλύθην.

Conf. § 47. (e.) 7.

Sic αἰνέω <i>laudo</i>	ἤνεκα	ἠνέθην.	Conf. § 47. (e.) 3.
ἀρώ <i>aro</i>	ἄρῃροκα	ἄρῃρομαι	ἠρόθην. Conf. § 47. (e.) 6.
δέω <i>ligo</i>	δέδεκα	δέδεμαι	ἐδέθην. Conf. § 47. (e.) 3.
*ἐλάω <i>agito</i>	ἐλήλακα	ἐλήλαμαι	ἠλάθην, et <i>Ion.</i> ἠλάσθην
θύω <i>sacrifico</i>	τέθυκα	τέθυμαι	ἐτύθην. Conf. § 47. (e.) 7.
σεύω <i>agito</i>		ἔσσυμαι	ἐσσύθην et ἐσύθην.
φθίω <i>perco</i> vel <i>perdo</i> § 94. (b.)	ἔφθῃμαι.		Conf. § 47. (e.) 5.
χέω <i>fundo</i>	κέχυκα	κέχυμαι	ἐχύθην. Conf. § 47. (e.) 4.

quibus adde *πετάω *extendo*, cum duplici formâ, πεπέτασμαι, et πέπταμαι, per Syncopen, pro πεπέτᾱμαι. Conf. § 83.

Obs. 5. Duo in Perfecto Passivo corripunt penultimam, quae in activo longa est; ut δύω *subeo*, δέδυκα, δέδυμαι; *πώω *libo*, πέπωκα, πέπομαι. Conf. § 79. 3.

Obs. 6. Quaedam verba Poëtica, quae in penultimâ habent diphthongum ευ, in Perfectis Passivis usurpant tantum υ vocalem, abjectâ ε; ut πεύθομαι *audio*, πέπυσμαι.

Sic σεύω <i>agito</i>	ἔσσυμαι	ἐσσύθην	φεύγω <i>fugio</i>	πέφυγμαι.
τεύχω <i>fabricor</i>	τέτευχα	τέτυγμαι		

Obs. 7. Duo sunt Anomala, ἦμαι *sedeo*, κέῃμαι *jaceo*, (tanquam ab *ἔω, *κέω,) quae sub formâ Perfecti vim Praesentis habent, et sic conjugantur;
(α.) ἦμαι, ἦσο (in Compos. κάθον, κάθωμαι, καθοίμην), ἦσθαι, ἦμενος.
(β.) κέῃμαι, κέῃσο, κέωμαι, κεοίμην, κέῃσθαι, κείμενος; Fut. κείσομαι.

§ 62. PRAET.-PLUPERFECTUM PASS.

Pluperfectum Passivum formatur a Perfecto, mutando *μαι* in *μην*, et praeponendo Augmentum; ut *τέτυμμαι*, *ἐτετύμην*.

Obs. Quaedam verba apud *Epicos Poëtas* sub formâ Pluperfecti Passivi, abjectâ Reduplicatione, vim Aoristi habent; ut *δέχομαι*, *ἐδέγμην* pro *ἐδε-δέγμην*, *αυερεῖ*. 3 Sing. *δέκτο*, Imperat. *δέξο*, Infin. *δέχθαι*. Sic *λέγομαι* *κυβο*, *ἐλέγμην*; *πάλλω* *νίβο*, *ἐπάλμην*; **μίγω* *μίσεο*, *ἐμίγμην*. Conf. § 83.

§ 63. PAULO-POST-FUTURUM.

Paulo-post-Futurum formatur a secundâ personâ singulari Perfecti Passivi, mutando *αι* in *ομαι*; ut *τέτυψαι*, *τετύψομαι*.

§ 64. PRAET.-AORISTUM PRIMUM PASS.

Aoristum Primum Passivum formatur a tertiâ personâ singulari Perfecti, mutando *αι* in *ην*, tenues in aspiratas, et detrahendo literam Reduplicationis; ut *τέτυπται*, *ἐτύθην*.

Obs. 1. Quaedam verba quintae Conjugationis *σ*, contra regulam, etsi in Perfecto non assumperant, sumunt tamen in penultimâ Aoristi Primi; ut **μνᾶω* in memoriam voco, *μένμηναι*, *ἐμνήσθην*. Sic

<i>πνέω</i> flo,	Poët. <i>πέπνυμαι</i> ἐπνεύσθην		<i>χράομαι</i> ulor,	<i>κέχρημαι</i> ἐχρήσθην
<i>ῥωννύω</i> roboro,	<i>ῥρῶμαι</i> ἐρρώσθην		<i>παύω</i> sisto,	<i>πέπαυμαι</i> ἐπαύσθην

et *ἐπαύθην*. Contrâ *σώζω* servo, *σέσωμαι*, *ἐσώθην*: quod tamen ab antiquo *σῶω*, unde et *Atticum* Perfectum *σέσωμαι*, deduci potest.

Obs. 2. Pauca sunt Aorista Prima Passiva, quae penultimam Perfecti longam corripunt; ut *εὐρίσκω* invenio, *εὔρημαι*, *εὔρέθην*.

Sic <i>*θέω</i> pono	<i>τέθειμαι</i> , <i>ἐτέθην</i>		<i>*ἔω</i> mitto	<i>εἴμαι</i> , <i>εἴθην</i> et <i>ἔθην</i>
<i>*σχέω</i> habeo	<i>ἔσχημαι</i> , <i>ἔσχέθην</i>		<i>*ῥέω</i> dico	<i>εἴρημαι</i> , <i>ἐρρήθην</i> et <i>-έθην</i> .

Conf. *αἰνέω*, *ἦνμαι*, *ἦνέθην*; *αἰρέω*, *ἦρημαι*, *ἦρέθην*. Vid. § 47. c. 3. **ὁμῶω* juro, P.P. *ὁμώμοσμαι* (Conf. § 59. Obs. 3.) sed in tertiâ personâ *ὁμώμοσαι*, unde Aor. 1. *ὠμόθην*.

Obs. 3. Haec duo *θύω* et **θέω*, *τίθηναι*, abjectâ Praesentis aspiratione, faciunt Aoristum 1. Pass. *ἐτύθην*, *ἐτέθην*; unde Fut. 1. *τυθήσομαι*, *τεθήσομαι*.

§ 65. FUTURUM PRIMUM PASS.

Futurum Primum Passivum formatur ab Aoristo Primo, mutando *ην* in *ησομαι*, et abjiciendo Augmentum; ut *ἐτύθην*, *τυφθήσομαι*.

§ 66. PRAET.-AORISTUM 2. ACT. MED. ET PASS.

Aoristum Secundum Activum formatur a Praesente, mutando ω in ον, et praeponendo Augmentum; sed a Praesentis ferè antiquiore ac simpliciore formâ, quae *Radix* appellatur; ut *τύπω, *Radix* verbi τύπτω, ἔτυπον.

Aoristum Secundum Medium formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando ον in ομην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Obs. 1. Paucissima sunt verba, quorum Aorista Secunda Activum et Passivum ambo reperiuntur; sic a στρέφω reperitur ἐστράφην, non autem *ἔστραφον; a λείπω reperitur ἔλιπον, non autem *ἔλίπην.

Obs. 2. Verba impura, imprimis dissyllaba, quae habent ε in penultimâ Praesentis, vel *Radiceis*, eandem in Aoristo Secundo plerumque mutant in σ; ut δέρω *excorio*, ἐδόρην, σπείρω *σπέρω *sevo*, ἐσπάρην. Conf. § 68. Obs. 2.

Obs. 3. Quaedam Aorista secunda in *Epica* linguâ sumunt Reduplicationem, quae per omnes modos servatur; ut πείθω *persuadeo*, Aor. 2. Act. πέπιθον, pro ἔπιθον, πέπιθε, πεπίθω, κ. τ. λ.; Med. πεπιθόμην, κ. τ. λ.

Sic κάμνω <i>laboro</i>	κέκαμον	μάρπτω <i>prehendo</i>	μέμαρπον
κεύθω <i>celo</i>	κέκυθον	πλήσσω <i>percutio</i>	πέπληγον
κλύω <i>audio</i> Imperat.	κέκλυθι	τέρπω <i>delecto</i>	τεταρπόμην
λαγχάνω <i>sortior</i>	λέλαχον	τυγχάνω <i>consequor</i>	τέτυχον
λαμβάνω <i>recipio</i>	λελαβόμην	φείδομαι <i>parco</i>	πεφιδόμην
λανθάνω <i>lateo</i>	λέλαθον	*χάζω <i>recedo</i>	κέκαδον.

Adde πάλλω *vibro* πέπαλον, (ἀμπεπαλόν); φράζω *dico*, πέφραδον, quod etiam, Augmento cumulatam, fit ἐπέφραδον; Conf. ἐμέμνηκον a μηκάομαι *bulo*, ἐκεκλόμην a κέλομαι *jubeo*; ἡρύκακον, unde Infin. ἐρυκακέειν, ab ἐρίκω *arceo* reduplicatione in medio adhibita; ἡνίπαπον, ab ἐπίπτω, *objurgo*.

Obs. 4. Interdum etiam Aoristo Secundo Attica Reduplicatio praefigitur, Augmento simul e secundâ in primam syllabam promotum; ut ἄγω *duco*, ἦγον, ἦγάγον; ἄρω *sporto*, ἦρον, ἦῤῥον.

Eadem Reduplicatio servatur per omnes modos, Augmento tantum deposito; ut ἦγαγον, ἄγαγε, ἀγάγω, ἀγάγοιμι, ἀγαγεῖν, ἀγαγών.

Obs. 5. Verbum πίπτω, pro *πιπέτω (Vid. § 47. a.) facit Aor. 2. ἔπεσον, pro ἔπετον, quod tantum *Doricum* est.

§ 67. FUTURUM SECUNDUM PASS.

Futurum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo (sicut Futurum Primum ab Aoristo Primo), mutando ην in ησομαι, et abjiciendo Augmentum; ut ἐτύπην, τυπήσομαι.

§ 68. PRAET.-PERFECTUM MEDIUM.

Perfectum Medium formatur a Praesente, vel *Radice*, mutando ω in α, et praeponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione; ut φεύγω *fugio*, πέφευγα; *βάω, *Radix* βαίνω *eo*, βέββα.

Obs. 1. Verba impura in Perfecto Medio penultimam Praesentis vel Radicis brevem saepe produciunt; mutando scilicet

ā in η, ut φαίνω *ostendo*, Radix *φᾶνω, P.M. πέφνηα

ε in η, ut μέλω *curae sum*,

μέμηλα

ι in οι, ut λείπω *linguo*, Radix *λῖπω, λέλοιπα. Conf. Obs. 2.

Obs. 2. Verba impura, imprimis dissyllaba, quae habent ε in penultimā Praesentis vel Radicis, eandem in Perfecto Medio semper mutant in ο; ut δέρω *ercorio*, δέδορα, σπείρω *sero*, *σπέρω, ἔσπορα. (Conf. § 58. Obs. 1.); praeterquam in μέμηλα a μέλω *curae sum*. Sic

βρέχω <i>rigo</i> ,	ἐβράχην		*πένθω <i>patior</i> ,	ἔπαθον	πέπονθα
*γένομαι <i>nascor</i> ,	*ἐγανόμην	γέγονα	πέρθω <i>vasto</i> ,	ἔπραθον	πέπορθα
δέμω <i>aedifico</i> ,		(δέδομα)	στέλλω <i>mitto</i> ,	ἔστάλην	*ἔστολα
δέρκομαι <i>video</i> ,	ἔδρακον	δέδορκα	στέργω <i>diligo</i> ,	ἔστοργα	
*δρέμω <i>curro</i> ,	ἔδραμον	*δέδρομα	στρέφω <i>verto</i> ,	ἔστράφην	§ 58. Obs. 1.
κλέπτω <i>furor</i> ,	ἐκλάπην	*κέκλοπα	τέρπω <i>delecto</i> ,	ἔταρπην	
κτείνω <i>occido</i> ,	ἔκτανον	ἔκτονα	τρέπω <i>verto</i> ,	ἔτραπον	*τέτροπα
*λέγχω <i>sortior</i> ,	ἔλαχον	λέλογχα	τρέφω <i>nutrio</i> ,	ἔτράφην	§ 58. Obs. 1.
μείρομαι <i>sortior</i> ,		ἔμμορα	φθείρω <i>corrumpo</i>	ἐφθάρην	ἔφθορα.
πέμνω <i>mitto</i> ,		*πέπομπα			

Quaedam autem in Aoristo Secundo retinent ε; ut βλέπω *video*, ἐβλέπην. Sic

λέγω <i>dico</i> ,	ἐλέγην		ψέγω <i>vituperor</i> ,	ἐψέγην	(ἔψογα)
λέπω <i>decortico</i> ,	ἐλέπην	*λέλοπα	πλέκω <i>plico</i> ,	ἐπλέκην	et ἐπλάκην
*τέκω <i>pario</i> ,	ἔτεκον	τέτοκα	τέμνω <i>seco</i> ,	ἔτεμον	et ἔταμον.
φλέγω <i>uro</i> ,	ἐφλέγην	*πέφλογα			

His addi possunt Anomala Perfecta Media ἔοικα, Ion. οἶκα, et Att. rar. εἶκα (Part. εἰκῶς; Conf. εἰδῶς ab οἶδα, § 43. Obs. 5., ἔοιπα, ἔοργα, et οἶδα (Conf. § 53. b. Obs. 7., ἐγρήγορα ab ἐγείρω *ercito*, et ἀνήνοθα ab *ἀνέθω *prosilio*. Conf. εἶωθα ab *ἔθω *assuesco*, ἔρρωγα a *ῥήγω *frango*, ὄχωκα ab ἔχω *habeo*).

Obs. 3. Interdum etiam in Perfecto Medio *Attica Reduplicatio* fit; ut ἄρᾱρα, ab *ἄρω *upto*. Sic

ἔχω <i>habeo</i> ,	ὄχωκα	οἴχομαι <i>abeo</i> ,	οἴχωκα	*ὄπτω <i>video</i> ,	ὄπωπα
ὄζω <i>oleo</i> ,	ὄδωδα	*ὄλω <i>perdo</i> ,	ὄλωλα	*ὄρω <i>ercito</i> ,	ὄρωρα,

et, penultimā correptā, ἀκούω *audio*, ἀκήκοα, *ἐλεύθω *venio*, ἐλήλυθα.

Obs. 4. De Perfectis Mediis, quae plerumque Syncopen admittunt, vide § 81. b.

§ 69. PRAET.-PLUPERFECTUM MEDIUM.

Pluperfectum Medium formatur a Perfecto (sicut Pluperfectum Activum a Perfecto Activo), mutando α in ειν, et praeponendo Augmentum; ut τέτυπα, ἐτετύπειν.

§ 70. DE ANTIQUIORE FORMA VERBORUM.

Antiquior forma, sive *Radix*, Verborum, penultimam plerumque brevem habet, et rarò ultra duas syllabas extenditur; itaque tribus ferè modis deprehendi potest:

(a.) Vel reducendo vocalem longam aut diphthongum penultimae in vocalem brevem; sic reducitur

			Aor. 2.	Perf. Med.
η in α, ut	λήθω <i>lateo</i>	in	*λάθω, ἔλαθον,	λέληθα
ι in ι, ut	πνίγω <i>suffoco</i>	in	*πνίγω, ἐπνίγην	
αι in α, ut	φαίνω <i>ostendo</i>	in	*φάνω, ἐφάνην,	πέφνηα
ει in ι, ante mutam,				
	ut λείπω <i>linquo</i>	in	*λίπω, ἔλιπον,	λέλοιπα
in ε ante liquidam,				
	ut σπείρω <i>sero</i>		*σπέρω, ἐσπάρην, (ἐσπορα)	
ευ in υ, ut	φεύγω <i>fugio</i>	in	*φύγω, ἐφυγον,	πέφευγα

(b.) Vel duarum consonantium abjiciendo posteriorem; mutando geminas πτ, item σσ, ττ, in cognatam Characteristicam ejusdem Conjugationis; et pro duplici ζ reponendo simplicem δ, aliquando γ, vel γγ; sic

abjicitur	{	λ ut	βάλλω <i>jacio</i> ,	*βάλω,	ἔβαλον,	*βέβολα
		ν ut	κάμνω <i>laboro</i> ,	*κάμω,	ἔκαμον	
		τ ut	τίκτω <i>pario</i> ,	*τέκω,	ἔτεκον,	τέτοκα
			τύπτω <i>verbero</i> ,	*τύπω,	ἔτυπον	
			κλέπτω <i>furor</i> ,	*κλέπω,	ἐκλάπην,	*κέκλοπα.
πτ fit	{	β ut	βλάπτω <i>noceo</i> ,	βλάβω,	ἐβλάβην	
			κρύπτω <i>celo</i> ,	*κρύβω,	ἐκρύβην (-ον)	
			καλύπτω <i>celo</i> ,	*καλύβω,	ἐκαλύβην	
		φ ut	βάπτω <i>tingo</i> ,	*βάφω,	ἐβάφην	
			θάπτω <i>sepelio</i> ,	*τάφω,	ἐτάφην	
			θρύπτω <i>frango</i> ,	*τρύφω,	ἐτρύφην	
			ράπτω <i>suo</i> ,	*ράφω,	ἐρράφην	
			ρίπτω <i>jacio</i> ,	*ρίφω,	ἐρρίφην	
			σκάπτω <i>fodio</i> ,	*σκάφω,	ἐσκάφην.	

σσ, ττ fit	κ ut	φρίσσω <i>horreo</i> ,	*φρίκω,	πέφρῖκα
	γ ut	νύσσω <i>pungo</i> ,	*νύγω,	ἐνύγην
		πλήσσω <i>percutio</i> ,	*πλήγω,	ἐπλήγην, πέπληγα
		σφάττω <i>mactō</i> ,	*σφάγω,	ἐσφάγην
		τάσσω <i>ordino</i> ,	*τάγω,	ἐτάγην
		φράσσω <i>munio</i> ,	*φράγω,	ἐφράγην
χ ut	ὀρύσσω <i>fodio</i> ,	*ὀρύχω,	ὠρύχην	
	ταράσσω <i>turbo</i> ,	*ταράχω,	(ταραχή).	
ζ fit	δ ut	φράζω <i>dico</i> ,	*φράδω,	πέφραδον
		χάζομαι <i>recedo</i> ,	*χάδω,	κέχαδον
	γ ut	κλάζω <i>sono</i> ,	*κλάγω,	ἐκλαγον, κέκληγα
		κράζω <i>clamo</i> ,	*κράγω,	ἐκραγον, κέκρᾱγα
		τρίζω <i>strideo</i> ,	*τρίγω,	τέτρῖγα
	γγ ut	κλάζω <i>sono</i> ,	*κλάγγω,	κέκλαγγα
		πλάζω <i>decipio</i> ,	*πλάγγω	
		σαλπίζω <i>buccino</i> ,	*σαλπίγγω.	

Conf. § 45. Obs. 2. § 47. (c.) I. 2.

(c.) Vel ejiciendo penultimam syllabam insititiam; sic

ejicitur	α, ut	μυκάομαι <i>muqio</i> ,	*μύκω,	ἔμυκον, μέμῡκα
	ε, ut	γηθέω <i>gaudeo</i> ,	*γῆθω,	γέγηθα
	αν, ut	ἁμαρτάνω <i>erro</i> ,	*ἁμάρτω,	ἦμαρτον
	αιν, ut	ὀσφραίνομαι <i>odoror</i> ,	*ὀσφρω,	ὠσφρόμην
	νε, ut	ικνέομαι <i>venio</i> ,	*ἴκω,	ἰκόμην
	ισκ, ut	εὐρίσκω <i>invenio</i> ,	*εὔρω,	εὔρον.

(α.) Obs. 1. Excipe πλήσσω *percutio*, quod facit ἐπλήγην (vide b.), et Ep. A. 2. Act. πέπληγον (§ 66. Obs. 3., sed ἐπλάγην in Compositis. Radix *πᾱγω, unde πᾱσσω, naturā longa est.

Verbum τρώγω *rodo*, facit ἔτραγον, quasi α τρήγω. Conf. *ῥήγω *frango*, A. 2. ἐρράγην, P.M. ἔρρωγα.

Obs. 2. Adde radicem *θάφω, ἔταφον, τέθηπα, *obstupui*.

Obs. 3. In nonnullis prior consonans, non posterior, ejicienda est. Sic

*λέγχω <i>sortior</i>	*λέχω	ἔλαχον	λέλογχα
*πένθω <i>pator</i>	*πέθω	ἐπαθον	πέπονθα.

(b.) Obs. 4. An praeterea aspirata χ reduci debeat in Cognatam Mediam γ, vix satis liquet; ψέχω *refrigero*, facit fortasse ἐψύγην, et -χην.

VERBA IN MI.

§ 71. Verba in μ fiunt a verbis, vel radicibus, quintae Conjugationis, in ω , mutando ω in μ , et producendo brevem penultimam, ut $\ast\phi\acute{\alpha}\omega$, $\phi\eta\mu\acute{\iota}$ *dico*: et plerumque Reduplicationem praefigendo, modò Radix sit dissyllaba, ut $\ast\delta\acute{o}\omega$ *do*, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$.

Reduplicatio duplex est, Propria et Impropria.

(a.) Propria, cùm repetitur prima consonans thematis (vel, si sit aspirata, ejus tenuis), cum ι ; ut

$\ast\delta\acute{o}\omega$ *do*, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$; $\ast\theta\acute{é}\omega$ *pono*, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$.

(b.) Impropria, cùm ι aspirata tantùm praefigitur; quod fit cùm Verbum incipiat vel a $\sigma\tau$, $\pi\tau$, ut $\ast\sigma\tau\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\iota}\sigma\tau\eta\mu\iota$ *statuo*; $\ast\pi\tau\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\iota}\pi\tau\acute{\alpha}\mu\alpha\iota$ *volo*; vel ab aspiratâ vocali, ut $\ast\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\iota}\eta\mu\iota$ *mitto*.

Quatuor sunt Formationes Verborum in μ :

Prima, in $\eta\mu\iota$, ab $\alpha\omega$, ut $\acute{\iota}\sigma\tau\eta\mu\iota$, a $\ast\sigma\tau\acute{\alpha}\omega$ *statuo*.

Secunda, in $\eta\mu\iota$, ab $\epsilon\omega$, ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$ a $\ast\theta\acute{é}\omega$ *pono*.

Tertia, in $\omega\mu\iota$, ab $\omicron\omega$, ut $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ a $\ast\delta\acute{o}\omega$ *do*.

Quarta, in $\nu\mu\iota$, ab $\nu\omega$, ut $\delta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\kappa\nu\mu\iota$ a $\delta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\kappa\nu\omega$ *ostendo*.

Obs. Omnia ferè Verba quartae Formationis, utpote hyperdissyllaba, carent Reduplicatione. Nimirum verba in $\acute{\nu}\omega$, a quibus illa profluunt, ferè ipsa ab alio themate profecta sunt, interpositis $\nu\nu$ vel $\nu\nu$ ante ω ; ut $\delta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\kappa\text{-}\acute{\nu}\acute{\nu}\text{-}\omega$, a $\delta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\kappa\omega$; unde reliqua Tempora formantur; ut Fut. $\delta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\xi\omega$, Aor. 1. $\acute{\epsilon}\delta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\xi\alpha$, κ.τ.λ. Sic

$\acute{\alpha}\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>frango</i>	ab $\ast\acute{\alpha}\gamma\omega$	$\acute{\epsilon}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>induo</i>	ab $\ast\acute{\epsilon}\omega$
$\delta\acute{\alpha}\acute{\iota}$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>victum do</i>	a $\ast\delta\acute{\alpha}\acute{\iota}\omega$	$\zeta\acute{\omega}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>cingo</i>	a $\ast\zeta\acute{\omega}\omega$
$\acute{\epsilon}\lambda\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>cohibeo</i>	ab $\ast\acute{\epsilon}\lambda\gamma\omega$	$\kappa\epsilon\rho\acute{\alpha}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>misceo</i>	a $\ast\kappa\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$
$\zeta\acute{\epsilon}\nu\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>jungo</i>	a $\ast\zeta\acute{\epsilon}\nu\gamma\omega$	$\kappa\omicron\rho\acute{\epsilon}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>satio</i>	a $\ast\kappa\omicron\rho\acute{\epsilon}\omega$
$\mu\acute{\iota}\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>misceo</i>	a $\ast\mu\acute{\iota}\gamma\omega$	$\kappa\rho\epsilon\mu\acute{\alpha}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>suspendo</i>	a $\ast\kappa\rho\epsilon\mu\acute{\alpha}\omega$
$\omicron\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>aperio</i>	ab $\ast\omicron\gamma\omega$	$\pi\epsilon\tau\acute{\alpha}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>extendo</i>	a $\ast\pi\epsilon\tau\acute{\alpha}\omega$
$\acute{\omicron}\mu(\acute{\omicron}\mu\acute{o})$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>juro</i>	ab $\ast\acute{\omicron}\mu\acute{o}\omega$	$\rho\acute{\omega}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>roboro</i>	a $\ast\rho\acute{\omega}\omega$
$\acute{\omicron}\mu\acute{o}\rho\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>abstergo</i>	ab $\ast\acute{\omicron}\mu\acute{o}\rho\gamma\omega$	$\sigma\kappa\epsilon\delta\acute{\alpha}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>dissipo</i>	a $\ast\sigma\kappa\epsilon\delta\acute{\alpha}\omega$
$\acute{\omicron}\rho$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>erecto</i>	ab $\ast\acute{\omicron}\rho\omega$	$\sigma\tau\omicron\rho\acute{\epsilon}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	} <i>sterno</i>	a { $\ast\sigma\tau\omicron\rho\acute{\epsilon}\omega$
$\pi\acute{\eta}\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>figo</i>	a $\ast\pi\acute{\eta}\gamma\omega$	$\sigma\tau\rho\acute{\omega}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$		
$\rho\acute{\eta}\gamma$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>frango</i>	a $\ast\rho\acute{\eta}\gamma\omega$	$\sigma\beta\acute{\acute{\epsilon}}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>extinguo</i>	a $\ast\sigma\beta\acute{\acute{\epsilon}}\omega$
$\tau\acute{\iota}$	$\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>poenas do</i>	a $\ast\tau\acute{\iota}\nu\omega$	$\chi\rho\acute{\omega}$	$\text{-}\nu\nu\nu\text{-}\mu\iota$	<i>coloro</i>	a $\ast\chi\rho\acute{\omega}\omega$

quibus adde $\acute{\omicron}\lambda\lambda\acute{\upsilon}\mu\iota$ *perdo*, tanquam pro $\acute{\omicron}\lambda\text{-}\nu\nu\text{-}\mu\iota$, ab $\ast\acute{\omicron}\lambda\omega$.

Verbis in *μ* tria ut plurimum sunt Tempora; Praesens, Imperfectum, et Aoristum Secundum. Cetera nempe formantur a Radicibus in *ω*, ut a radice *δόω, Futurum δώσω, Perfectum δέδωκα, κ. τ. λ.

Etiam Aoristo Secundo carent Verba in *υμ*.

Obs. 1. Excipitur σβέννυμι *extinguo*, quod facit Aor. 2. ἔσβην; 1 Plur. ἔσβημεν; Subj. σβῶ; Opt. σβείην; Infin. σβῆναι; Part. σβείς.

Obs. 2. Haec duo post Reduplicationem inserunt *μ* ante *π*;
πλέω, πίμπλημι *impleo*; πράω, πίμπρημι *uro*.

Obs. 3. Multa sunt verba in *ω*, quae *Aeolica* dialectus formare gaudet per *μ*; ut πεφίλημι *amo*, νίκημι *vinco*, pro φιλέω, νικάω.

Obs. 4. A verbis in *μ* *Ionicè* deduci solent alia verba in *ω*; ut ἰστώ ab ἴστημι, τίθω a τίθημι, ἴω ab ἴημι; unde ἤφιεν, ab ἀφίω, in *Nor. Test.* Conf. § 72. Obs. 2.

§ 72. PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴστημι,	ης,	ησι	ἄτοι, ἄτον	ἄμει, ἄτε, (ἁᾶσι) ἁσι
τίθημι,	ης,	ησι	ετοι, ετον	εμει, ετε, ἑᾶσι et εἴσι
δίδωμι,	ως,	ωσι	οτοι, οτον	ομει, οτε, ὁᾶσι et οῦσι
δείκνυμι,	υς,	υσι	ῥτοι, ῥτον	ῥμει, ῥτε, ῥᾶσι et ῥσι.

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴστην,	ης,	η	ἄτην, ἄτην	ἄμει, ἄτε, ἄσαν
ἐτίθην,	ης,	η	έτην, έτην	εμει, ετε, εσαν
ἐδίδων,	ως,	ω	ότην, ότην	ομει, οτε, οσαν
ἐδείκνυν,	υς,	υ	ῥτην, ῥτην	ῥμει, ῥτε, ῥσαν.

Verba τίθημι, δίδωμι, et his similia, Imperfectum, in Singulari numero, saepiùs formant ex more Contractorum in *έω*, *όω*; ut

ἐτίθουν, εις, ει; ἐδίδουν, ους, ου.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
ἔστην, ἡς, ἦ		ἦτην, ἦτην		ἡμεν, ἦτε, ἦσαν
†(ἔθην, ἡς, ἦ)		†έτην, έτην		†εμεν, ετε, εσαν
†(ἔδων, ὤς, ὦ)		†ότην, ότην		†ομεν, οτε, οσαν.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
‡(ἴσταθι) ἴστη, ἄτω		ατον, άτων		ατε, άτωσαν et άντων
(τίθετι) τίθει, έτω		ετον, έτων		ετε, έτωσαν et έντων
(δίδοθι) δίδου, ότω		οτον, ότων		οτε, ότωσαν et όντων
(δείκνυθι) δείκνυ, ύτω		υτον, ύτων		υτε, ύτωσαν et ύντων.

Praeteritum-Aoristum II.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
στῆθι, (στα†), στήτω		ῆτον, ῆτων		ῆτε, ῆτωσαν et άντων
(θέτι) θές, θέτω		έτον, έτων		έτε, έτωσαν et έντων
(δάθι) δός, δότω		ότον, ότων		ότε, ότωσαν et όντων.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
ἴστω, ῆς, ῆ		ῆτον, ῆτον		ῶμεν, ῆτε, ῶσι
τιθώ, ῆς, ῆ		ῆτον, ῆτον		ῶμεν, ῆτε, ῶσι
διδώ, ῶς, ῶ		ῶτον, ῶτον		ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

δείκνυω, ἡς, ἦ, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in *ω*.

Praeteritum-Aoristum II.

Sing. 1. στω, ῆς, ῆ. 2. θω, ῆς, ῆ. 3. δω, ῶς, ῶ.

Et cetera ut Praesens.

† Vide infra, § 72. *Obs.* 6.

‡ Vide infra, § 72. *Obs.* 8.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>			<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
ἰσταίνην,	ης,	ἡ	αἰήτην, αἰήτην		αἰήμεν, αἰήτε
			αἴτην, αἴτην		αἴμεν, αἴτε, αἴεν
τιθείην,	ης,	ἡ	ειήτην, ειήτην		εἰήμεν, εἰήτε
			εἴτην, εἴτην		εἴμεν, εἴτε, εἴεν
διδοίην,	ης,	ἡ	οἰήτην, οἰήτην		οἰήμεν, οἰήτε
et ῥήν, § 72. Obs. 10.			οἴτην, οἴτην		οἴμεν, οἴτε, οἴεν.

δεικνύοιμι, οἰς, οἱ, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in ω.

Praeteritum-Aoristum II.

1. σταίνην, ης, ἡ. 2. θέιην, ης, ἡ. 3. δοίην et δῶήν, ης, ἡ.

Et cetera ut Praesens; nisi quod contractae formae in Duali et Plurali rariùs occurrunt.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens.

1. ἰσᾶναι. 2. τιθέναι. 3. διδόναι. 4. δεικνύναι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. στῆναι. 2. θείναι. 3. δοῦναι.

PARTICIPIA.

Praesens.

N. ἰσᾶς	ᾶσα,	ᾶν	G. ἄντος,	άσης,	άντος
N. τιθείς,	εἷσα,	ἐν	G. έντος,	είσης,	έντος
N. διδούς,	οὔσα,	ὄν	G. όντος,	ούσης,	όντος
N. δεικνύς,	ῦσα,	ῦν	G. ύντος,	ύσης,	ύντος.

Praeteritum-Aoristum II.

1. σᾶς, ᾶσα, ᾶν. 2. θείς, εἷσα, ἐν. 3. δούς, οὔσα, ὄν.

Et cetera ut Praesens.

Verbum ἔημι mitto eodem ferè modo declinatur quo τίθημι; et φημί dico eodem modo quo ἵστημι.

Obs. Ab ἔημι Praesentis tertia persona Pluralis exit in -ᾶσι, ut in compos. μεθιᾶσι.

DIALECTI ET ALIA OBSERVANDA IN VOCE ACTIVA.

Obs. 1. Praesentis Secundae personae Singulari in η s *Dores* addunt $\theta\alpha$ (Conf. § 42. Obs. 5, ut $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\theta\alpha$ pro $\tau\acute{\iota}\theta\eta$ s; quod etiam *Attici* sequuntur in his quatuor :

$\eta\sigma\theta\alpha$	ab $\epsilon\acute{\iota}\mu\lambda$ <i>sum</i>	$\eta\epsilon\iota\sigma\theta\alpha$	ab $\epsilon\acute{\iota}\mu$ <i>ibo</i>
$\epsilon\phi\eta\sigma\theta\alpha$	a $\phi\eta\mu\lambda$ <i>dico</i>	$\eta\delta\eta\sigma\theta\alpha$	ab $\omicron\delta\alpha$ <i>novi</i> ;

quibus accedat $\omicron\lambda\sigma\theta\alpha$ pro $\omicron\lambda\omega\sigma\theta\alpha$ *vesti*, ab eodem. Conf. § 42. Obs. 5.

Obs. 2. In secundâ et tertiâ Conjugatione *Iones*, non solum Imperfecti, sed etiam Praesentis secundam et tertiam personam formant ex more contractorum in $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\epsilon}\omega$; ut $\tau\iota\theta\acute{\epsilon}\omega$ s, $-\acute{\epsilon}\acute{\iota}$; $\delta\iota\delta\acute{\epsilon}\omega$ s, $-\omicron\acute{\iota}$; Part. $\sigma\upsilon\mu\iota\acute{\omega}\nu$, a $\sigma\upsilon\mu\iota\acute{\epsilon}\omega$, $-\acute{\iota}\eta\mu\iota$. Conf. § 71. Obs. 4.

Obs. 3. Praesentis tertia Singularis *Doricè* exit in $\tau\iota$, et tertia Pluralis in $\nu\tau\iota$, ut $\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\tau\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\tau\iota$; $\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\nu\tau\iota$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\nu\tau\iota$.

Obs. 4. Pro IMPERFECTO $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, vel $-\omicron\nu\nu$, *Iones* dicunt $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\alpha$, $-\epsilon\alpha$ s, $-\epsilon\epsilon$; et pro $\acute{\iota}\eta\nu$ vel $\acute{\iota}\omicron\nu\nu$, ab $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, *Ionica* atque *Attica* forma est $\acute{\iota}\epsilon\nu$. Conf. § 42. Obs. 3; $\acute{\epsilon}\alpha$ Imperf. *Ion.* verbi $\epsilon\acute{\iota}\mu\lambda$, *sum*; et $\acute{\iota}\epsilon\nu$, Imperf. ab $\epsilon\acute{\iota}\mu$ *ibo*.)

Obs. 5. Tempora quae finale sive *Ioniceum* Augmentum adseiscunt, corripiunt vocalem ante $\sigma\kappa\omicron\nu$; ut $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\kappa\omicron\nu$; $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omega\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\kappa\omicron\nu$; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta\nu$, $\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\kappa\omicron\nu$; $\acute{\epsilon}\delta\omega\nu$, $\delta\acute{\delta}\sigma\kappa\omicron\nu$.

Obs. 6. AORISTUM SECUNDUM eodem modo declinatur, quo Aorista Passiva Verborum in ω ; praeterquam quod haec tria $\acute{\epsilon}\theta\eta\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\omega\nu$, et $\acute{\eta}\nu$ ab $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, sicut omnia Imperfecta, in Duali ac Plurali brevem faciunt vocalem penultimam. In Singulari Numero eadem planè non occurrunt; sed Aoristi Primi formas mutantur. Ceterum in compositis ab $\acute{\eta}\nu$ penultima Dualis ac Pluralis plerumque producitur vi Augmenti $\epsilon\iota$; ut $\acute{\alpha}\phi\epsilon\acute{\iota}\mu\epsilon\nu$, $\acute{\alpha}\phi\epsilon\acute{\iota}\tau\epsilon$, $\acute{\alpha}\phi\epsilon\acute{\iota}\sigma\alpha\nu$. Conf. § 79. 2.

Obs. 7. IMPERFECTI ET AORISTI SECUNDI Tertia persona Pluralis apud *Epicos* Syncopen patitur. Sic $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$ corripitur in $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\epsilon\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\nu$, $\acute{\epsilon}\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\epsilon}\theta\epsilon\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\epsilon}\delta\omicron\nu$. Conf. § 42. Obs. 1. Idem fit, etiamsi penultima vocalis longa fuerit. Sic $\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$ corripitur in $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\nu$, $\acute{\epsilon}\phi\upsilon\sigma\alpha\nu$ in $\acute{\epsilon}\phi\upsilon\nu$.

Reperitur etiam $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\alpha\nu$, pro $\acute{\epsilon}\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$, in Aor. 1; et $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\sigma\alpha\nu$, pro $\epsilon\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota\sigma\alpha\nu$, in Plupf. apud Homerum et in Pf. Med. apud *Att.* Conf. § 81. b.

Obs. 8. IMPERATIVI Praesentis prisca terminatio $\theta\iota$ vix reperitur, praeterquam in his quatuor :

$\phi\acute{\alpha}\theta\iota$ a $\phi\eta\mu\lambda$ *dico*, $\acute{\iota}\sigma\theta\iota$ ab $\epsilon\acute{\iota}\mu\lambda$ *sum*, $\acute{\iota}\sigma\theta\iota$ ab $\omicron\delta\alpha$ *novi*, $\acute{\iota}\theta\iota$ ab $\epsilon\acute{\iota}\mu$ *ibo*.

In Aoristo Secundo formae concisae $\sigma\tau\alpha$ et $\beta\alpha$ pro $\sigma\tau\acute{\eta}\theta\iota$, $\beta\acute{\eta}\theta\iota$, leguntur tantum in Compositis; ut $\acute{\alpha}\pi\acute{\omicron}\sigma\tau\alpha$, $\pi\rho\acute{\omicron}\beta\alpha$ $-\acute{\alpha}\tau\omega$, $\kappa\tau.\lambda.$

Obs. 9. In SUBJUNCTIVO *Iones* circumflexam syllabam resolvunt (Conf. § 44. Obs. 2.) inserendo ϵ , et *Paëticè* $\epsilon\iota$, in primâ et secundâ Conjugatione, et ω in tertiâ; sic $\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ pro $\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\omega}$, $\tau\iota\theta\acute{\epsilon}\omega$ pro $\tau\iota\theta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$ pro $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$, $\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ et $\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$ pro $\sigma\tau\acute{\omega}$, $\theta\acute{\epsilon}\omega$ et $\theta\acute{\epsilon}\omega$ pro $\theta\acute{\omega}$, $\delta\acute{\omega}$ pro $\delta\acute{\omega}$. Apud Homerum legimus etiam formas non contractas $\sigma\tau\acute{\eta}\eta$ s, η ; $\theta\acute{\eta}\eta$ s, η .

Obs. 10. Verbum δίδωμι et quaedam alia in OPTATIVO duas habent formas; Praes. δίδοιμν et διδόμεν, Aor. 2. δόλιμν et δώμεν. Reperitur etiam Optativus quartae Conjugationis in ν ίην vel ϵ ίην, ut φύίην a φύμι nascor; ἐκδύμεν pro ἐκδύιμεν, ab ἔκδυμι exuo.

Obs. 11. Tertiae personae non modò Subjunctivi (Conf. § 42. Obs. 6), sed interdum etiam Optativi *Iones* addunt σι; ut παραφθαίησι (Opt.)

Obs. 12. Haec duo, ἄμμι *spiro*, *κίχμμι *consequor*, retinent η in INFINITIVO; ut ἄῆναι, κίχῆναι.

Obs. 13. Vetus Infinitivi forma in μ εναι, et per Apocopen in μ εν, apud *Epicos Poëtas*, et in *Herodoto*, legitur Conf. § 42. Obs. 11); ut

ιστάμεναι et ιστάμεν pro ιστάναι | διδόμεναι et διδόμεν pro διδόναι
τιθέμεναι et τιθέμεν pro τιθέναι | δεικνύμεναι, δεικνύμεν pro δεικνύναι.

Eadem in Aoristo Secundo thematis vocalem brevem servat; ut θέμεναι et θέμεν pro θεῖναι, δόμεναι et δόμεν pro δούναι, praeterquam in his formis, στήμεναι et στήμεν pro στήναι, δύμεναι et δύμεν pro δύναι.

Obs. 14. Variæ occurrunt formæ in quibus brevem thematis vocalem *Poëtae* metri causâ produciunt; (Conf. supr. Obs. 12.) ut διδοῦναι pro διδόναι, ζευγνύμεν pro ζευγνύμεναι, ἴληθι pro ἴλᾱθι.

§ 73.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

MODUS INDICATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
ἰστᾶμαι,	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον		μεθα, σθε, νται
τίθεται,	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον		μεθα, σθε, νται
δίδομαι,	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον		μεθα, σθε, νται
δείκνυμαι,	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον		μεθα, σθε, νται

Praeteritum-Imperfectum.

<i>Sing.</i>		<i>Dual.</i>		<i>Plur.</i>
ἰστᾶμην,	ασο, et ω, ατο	μεθον, σθην, σθην		μεθα, σθε, ντο
ἐτιθέμην,	εσο, et ου, ετο	μεθον, σθην, σθην		μεθα, σθε, ντο
ἐδιδόμην,	οσο, et ου, οτο	μεθον, σθην, σθην		μεθα, σθε, ντο
ἐδεικνύμην,	υσο, υτο	μεθον, σθην, σθην		μεθα, σθε, ντο.

Praeteritum-Aoristum II.

1. *ἔστóμην. 2. ἐθέμην (εσο), ου, ετο. 3. ἐδόμην
(οσο), ου, οτο.

Et cetera ut Imperfectum.

MODUS IMPERATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴστασο εἰ ἴστω, ἀσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν εἰ σθων
τίθεςο εἰ τίθου, ἐσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν εἰ σθων
δίδοσο εἰ δίδου, ὀσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν εἰ σθων
δείκνυσσο ὕσθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν εἰ σθων.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †στάσο εἰ στῶ, ἀσθω. 2. (θέσο) θοῦ, ἐσθω.

3. (δόσο) δοῦ, ὀσθω.

Et cetera ut Praesens.

MODUS SUBJUNCTIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἰστώμαι, ἦ, ἦται	ώμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ώμεθα, ἦσθε, ὦνται
τιθώμαι, ἦ, ἦται	ώμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ώμεθα, ἦσθε, ὦνται
διδώμαι, ῶ, ὦται	ώμεθον, ὦσθον, ὦσθον	ώμεθα, ὦσθε, ὦνται.

δεικνύωμαι, η, ἦται, ex Declinatione Verborum in ω .

Praeteritum-Aoristum II.

1. *στώμαι, ἦ, ἦται. 2. θώμαι, ἦ, ἦται.

3. δώμαι, ῶ, ὦται.

Et cetera ut Praesens.

MODUS OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἰσταίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
τιθείμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
διδοίμην, ο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο.

δεικνυοίμην, ο, το, κ.τ.λ. ex Declinatione Verborum in ω .

† Leguntur tantum in Compositis.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †σταίμην, ο, το. 2. θέίμην, ο, το. 3. δοίμην, ο, το.
Et cetera ut Praesens.

MODUS INFINITIVUS.

Praesens.

1. ἵστασθαι. 2. τίθεσθαι. 3. δίδοσθαι. 4. δείκνυσθαι.

Praeteritum-Aoristum II.

1. †στάσθαι. 2. θέσθαι. 3. δόσθαι.

PARTICIPIA.

Praesens.

1. ἱστάμενος,	η,	ον
2. τιθέμενος,	η,	ον
3. διδόμενος,	η,	ον
4. δεικνύμενος,	η,	ον

Aoristum II.

†1. στάμενος,	η,	ον
2. θέμενος,	η,	ον
3. δόμενος,	η,	ον.

DIALECTI IN VOCE MEDIA ET PASSIVA.

Obs. 1. **PRÆSENTIS** secundam personam in *εσαι* *Attici* frequentius contrahunt in η , ut *τίθεσαι* in *τίθη; et nonnunquam in *Poëtico* sermone *ασαι* in α , ut *ἐπίστασαι* in *ἐπίστα*. *Iones*, ex *ασαι* abjectâ σ , pro *ασαι* dicunt *εαι*, ut *ἐπίσται*, *δύναι*; unde contracta forma *δύναι* apud *Atticos* *Poëtas* reperitur. Conf. § 43. Obs. 1.*

Obs. 2. In tertiâ personâ Plurali *Iones* ν ante *ται* vel *το* mutant in α , ut *τιθέεται* pro *τίθενται*, *ἐδεικνύατο* pro *ἐδείκνυντο*; et α , si praecessit, mutatur in ϵ , ut *ἱστέεται* pro *ἱστανται*, *ιστέατο* pro *ἱσταντο*.

Obs. 3. In **IMPERFECTI** et **IMPERATIVI** secundâ personâ *Epici* interdum utuntur formis *Ioniciis*, abjectâ σ ; ut *μάρναο*, *φάο*, *ἐνθεο*, *δαίνο*.

Obs. 4. Verba *τίθεμαι* et *ἵεμαι* in **OPTATIVO** interdum sequuntur formas verborum in *ομαι*; sic Praes. *τιθοίμην* pro *τιθείμην*, Aor. 2. *προοίμην* pro *προείμην* a *πρόεμαι*. Contrâ reperitur etiam quartae Conjugationis **Optativus** in *ῡμην* (pro *υμην*) ex formâ verborum in μ ; ut *ἐπιδεικνῡμην*, *πηγνῡμην*.

Obs. 5. In **Aoristo Secundo Optativi** a *τίθημι* *Iones* resolutâ formâ utuntur, tanquam a *θέω*; ut *προσθέοιτο*.

Obs. 6. **PARTICIPIMUM** *τιθήμενος* pro *τιθέμενος* occurrit apud *Epicos Poëtas*. Conf. § 72. Obs. 14. Verba *δίζημαι*, et *ἄημαι* per omnes formas longam penultimae vocalem retinent. Conf. § 72. Obs. 12.

† Leguntur tantum in Compositis.

§ 74. *Modi et Tempora in Voce Activa.*

Indicat.		Imper.	Subjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Praes.	ἴστημι	ἴστη	ἴσῳ	ἴσταῖν	ἴσταναι	ἴσας
Imperf.	ἴστην	στῆθι	στῶ	σταῖν	στῆναι	σας
Aor. 2.	ἔστην					
Praes.	τίθημι	τίθει	τιθῶ	τιθεῖν	τιθέναι	τιθείς
Imperf.	ἐτίθην					
Aor. 2.	ἔθην	θές	θῶ	θείν	θεῖναι	θείς
Praes.	δίδωμι	δίδου	διδῶ	διδόην	διδόναι	διδούς
Imperf.	ἐδίδων					
Aor. 2.	ἔδων	δός	δῶ	δοῖν	δοῖναι	δούς
Praes.	δείκνυμι	δείκνυ				
Imperf.	ἐδείκνυν				δεικνύναι	δεικνύς

Reliquia Tempora a Radicibus in ω.

Fut. στήσω	Aor. 1. ἔστησα	Perf. ἔστηκα†	P. Perf. εἰσθήκειν
θήσω	ἔθηκα†	τέθεικα*	ἐτεθείκειν
δώσω	ἔδωκα†	δέδωκα	ἔδεδώκειν
δείξω	ἔδειξα	δέδειχα	ἔδεδειχεν.

Obs. 1. Aorista Prima ἔδωκα, et ἦκα (et plerumque ἔθηκα) extra Modum Indicativum non leguntur.

Obs. 2. Perfectum ἔστηκα Spiritum asperum, quasi Reduplicationis loco, assumit.

† De concisis formis ἔστατον, κ.τ.λ., vide § 81. (b.) ‡ Vide § 79. 1. * Vide § 79. 2.

§ 75. *Modi et Tempora in Voce Mediâ et Passivâ.*

	Indicat.	Imper.	Subjunct.	Optat.	Infinit.	Particip.
Praes.	ἵσταμαι	ἵτασο	ἵσῶμαι	ἵσταίμην	ἵτασθαι	ἵστάμενος
Imperf.	ἵστανται	[et ἵτω	* σῶμαι	* σταίμην	* στάσθαι	* στάμενος
Aor. 2.	* ἑστάνην	* στῶ				
Praes.	τίθεται	τίθεσο	τιθῶμαι	τιθείμην	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imperf.	ἐπιθέμην	[et τίθου				
Aor. 2.	ἐθέμην	θοῦ	θῶμαι	θείμην	θέσθαι	θέμενος
Praes.	δίδεται	δίδοσο	διδῶμαι	διδόμην	δίδοσθαι	διδόμενος
Imperf.	ἐδιδόμην	[et δίδου				
Aor. 2.	ἐδόμην	δοῦ	δῶμαι	δοίμην	δόσθαι	δόμενος
Praes.	δείκνυμαι				δείκνυσθαι	δεικνύμενος
Imperf.	ἐδεικνύμην					

Reliqua Tempora a Radicibus in ω.

In Voce Mediâ.		In Voce Passivâ.	
Fut. στήσομαι	Aor. ἐστησάμην	Perf. ἔσταμαι†	P.P. ἐστέμην Aor. I. ἐστάθην Fut. σταθήσομαι
θήσομαι	* ἐθηκάμην	τέθειμαι	ἐτεθείμην† τεθήσομαι
ώσομαι	* ἐωκάμην	δέδομαι†	ἐδεδόμην δοθήσομαι
δείξομαι	ἐδειξάμην	δέδειγμαι	ἐδεδείκην δειχθήσομαι.

* Leguntur tantum in Compositis.

† Vide § 79. 2.

‡ Vide § 79. 3.

TEMPORUM FORMATIO.

§ 76. PRAESENS MED. ET PASS.

Praesens Medium et Passivum formatur a Praesente Activo, mutando *μ* in *μαι*, et resumendo vocalem *Radicis* brevem in penultimâ, ut ἴσθημι, ἴσταμαι.

Obs. Excipiuntur haec tria, quae vocalem longam retinent in penultimâ; ἄσπαι *spiro*, δίζμαι *quaero*, κίχμαι *consequor*.

§ 77. PRAET.-IMPERFECTUM ACT. MED. ET PASS.

Imperfectum Activum formatur a Praesente, mutando *μ* in *ν*, et praeponendo Augmentum; ut τίθημι, ἐτίθην.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando *μαι* in *μην*, et praeponendo Augmentum; ut τίθεμαι, ἐτιθέμην.

§ 78. PRAET.-AORISTUM 2. ACT. MED. ET PASS.

Aoristum Secundum Activum formatur a Praesente, mutando *μ* in *ν*, praeponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut τίθημι, ἔθην.

Aoristum Secundum Medium et Passivum formatur a Praesente suo, mutando *μαι* in *μην*, praeponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut τίθεμαι, ἐθέμην.

§ 79. Verborum in *μ* Tempora Anomala.

1. Tria verba, τίθημι, ἵημι, δίδωμι, σ, Futuri Characteristicam, in Aoristo Primo mutant in *κ*; ut θήσω, ἔθηκα; ἦσω, ἦκα, *Ion.* ἔηκα; ὠσω, ἔδωκα.

2. Duo verba, τίθημι et ἵημι, ne cum Aoristo Primo Perfectum confundatur, vocalem *η* Futuri penultimam in Perfecto mutant in *ει*; ut θήσω, τέθεικα, τέθειμαι; ἦσω, εἶκα, εἶμαι.

Obs. 1. Perf. εἶκα *Doricè* fit ἔωκα; unde in *Nor. Test.* ἀφένται pro ἀφείνται.

Obs. 2. Etiam in Aoristo Secundo verbum ἵημι, vel potius ejus composita, diphthongum *ει* quasi Augmentum adhibent (vide § 72. Obs. 6), praesertim in Voce Mediâ; ut ἀφείμην, -εἶσο, -εἶτο, κ. τ. λ.

3. A Perfectis Activis ἔσθηκα, δέδωκα anomalè formata sunt Perfecta Passiva ἔσταμαι, δέδομαι; et inde Aorista Prima ἐστάθην, ἐδόθην, sicut ἐτέθην et ἔθην ab ἡμι, penultimâ correptâ. Conf. § 61. Obs. 4. § 64. Obs. 2.

Obs. Quaedam sunt VERBA DEPONENTIA quae pertinent ad Conjugationes verborum in μι;

ἄγαμαι <i>admiror</i>	ἔραμαι Poët. <i>amo</i>	μάρναμαι Poët. <i>pugno</i>
δύναμαι <i>possum</i>	ἵπταμαι <i>volo</i>	πίλναμαι <i>propinquo</i>
ἐπίσταμαι <i>scio</i>	κρέμαμαι <i>suspendor</i>	*πρίαμαι <i>emo</i> ;

quae omnia ad primam Conjugationem, ὄνομαι *ritulpero*, ad tertiam, αἴνυμαι, *capio*, ἄρνυμαι *acquirō*, ἄχνυμαι *doleo*, καίνυμαι *excello*, κίνυμαι *incedo*, λάζνυμαι *capio*, ad quartam pertinent.

§ 80. Verba in μι anomalè Declinata.

(a.) VERBUM SUBSTANTIVUM εἰμι *sum*.

INDICATIVUS.

Praesens.

Sing.	Dual.	Plur.
εἰμι, εἶ, ἐστὶ εἶς I.	ἐστὸν, ἐστὶν	ἐσμέν, ἐστέ, εἰσὶ εἰμὲν I. ἔασιν I. D. εἰμές D. ἔντι } D. ἐμὲν P. ἔοντι }

Futurum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἔσομαι, ἔσῃ vel -ει, ἔσται ἐσοῦμαι D. ἔσσει, ἔσεται I.	-έμεθον, εσθον, εσθον	-όμεθα, εσθε, ονται.

Practeritum-Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἦν, ἦσθα, ἦν et ἦ, et ἦ ἔα, ἔας, ἔην I. ἦς rec. A. ἦς D.	ἦτην, ἦτην ἦστην, ἦστην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν ἦστε ἔατε, ἔσαν I. ἔσαν P.
ἦα, ἔησθα, ἦεν E. ἔον E. ἔσκον, ἔσκε E. I.		ἦμες } D. ἔμεν } εἶμεν }
ἦμην A.		εἶατο E.

Pro Perfecto et Aoristo usurpantur Perf. γέγονα,
Aor. 2. ἐγενόμην Verbi γίνομαι.

IMPERATIVUS.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἴσθι, ἔστω	ἔστων, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν vel ἔστων
ἔσο <i>E.</i> ἦτω <i>A.</i>		έόντων <i>I.</i>

SUBJUNCTIVUS.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ᾤ, ᾗς, ᾗ,	ᾗτον, ᾗτον	ᾤμεν, ᾗτε, ᾤσι.
ἔω, ἔης, ἔη	ἔητον, κ. τ. λ., <i>I.</i>	
	είη <i>E.</i>	

OPTATIVUS.

Praesens.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
εἴην, εἴης, εἴη	εἴητην, εἴητην	εἴημεν, εἴητε, εἴεν
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι <i>I.</i>	εἴτην <i>A.</i>	rar. εἴμεν, εἴτε, εἴσαν.

Futurum.

<i>Sing.</i>	<i>Dual.</i>	<i>Plur.</i>
ἐσοίμην, οιο, οιοτο	-μεθον, σθην, σθην	-μεθα, σθε, ντο.

INFINITIVUS.

Praesens.

εἶναι
ἔμεναι, ἔμεν <i>I.</i>
ἔμμεναι, ἔμμεν <i>P.</i>
εἶμεν, ἦμεν, ἦμεναι <i>D. P.</i>

Futurum.

ἔσεσθαι.

PARTICIPIUM.

Praesens.

ὄν,	οὖσα,	ὄν
έών,	έούσα,	έόν <i>I.</i>
	έοῖσα	
	έδσα	
	έασσα	
	} <i>D.</i>	

Futurum.

ἐσόμενος, η, ον.

(b.) VERBUM εἶμι ἰδο, rarius eo.

INDICATIVUS.

Significationi Praesentis inservit Verbum ἔρχομαι.

Praesens *plerumque cum significatione Futuri.* (Conf. § 82.)

Sing.			Dual.		Plur.		
εἶμι,	εἶ,	εἴσι	ἴτον,	ἴτον	ἴμεν,	ἴτε,	ἴασι.
	εἷς I.						

Praeteritum-Imperfectum.

Sing.			Dual.		Plur.		
ἦεν,	ἦεις,	ἦει	ἦέλτην,	ἦέλτην	ἦειμεν,	ἦεῖτε,	ἦεσαν
ἦια, et ἦα,			ἦτην,	ἦτην	ἦμεν,	ἦτε	
ἴον,	ἴες,	ἴε	ἴτην,	ἴτην E.			ἴσαν P.
ἦον,	ἦες,	ἦε I.			ἦομεν,		ἦῖσαν } E.
		ἦε E.					ἦσαν }

IMPERATIVUS.

Sing.		Dual.		Plur.	
ἴθι,	ἴτω	ἴτον,	ἴτων	ἴτε,	ἴτωσαν
εἴ in comp.					vel ἰόντων
					ἴτων A.

SUBJUNCTIVUS. ἴω,

ἴης,

ἴη, κ.τ.λ.

OPTATIVUS. ἴοιμι,

ἴοις,

ἴοι, κ.τ.λ.

ἰοίην A.

INFINITIVUS. ἰέναι

ἴμεναι, ἴμεν E.

PARTICIPIUM. ἰὼν,

ἰούσα,

ἰὼν.

Obs. Mediae Vocis Fut. εἴσομαι et Aor. εἰσάμην leguntur apud *Homerum*.

Conspectus Modorum ac Temporum.

Ind.	Imp.	Subj.	Opt.	Inf.	Part.
εἶμι <i>sum</i> ἦν	ἴσθι	ᾧ	εἴην	εἶναι	ᾧν
ἔσομαι			ἐσοίμην	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
εἶμι ἰδο ἦεν	ἴθι	ἴω	ἴοιμι	ἰέναι	ἰὼν

§ 81. Verba in ω quae in quibusdam Temporibus Verborum in μ Formationem sequuntur

(u.) Quaedam sunt Verba, plerumque Poëtica, ancipitis formulae, quae etsi Praesens, vel Radicem habent in ω, in ξorismo secundo sequuntur formationem Verborum in μ; sic ex more

Formationis Primae.

Aor. 2. Act. ἔβην	βῆθι	βῶ	βαίνην	βῆναι	βὰς
Act. ἔβλην				βλήναι	
Med. ἐβλήμην		βλῶμαι	βλείμην	βλήσθαι	βλήμενος
Act. ἐγήραν				γήρᾶναι	γήρας
Act. ἔδραν	δράθι	δρῶ	δράην	δρᾶναι	δρᾶς
Act. ἔκταν		κτῶ	κταίην	κτᾶναι	κτᾶς
Med. ἐκτάμην				κτάσθαι	κτάμενος
Act. οὐτᾶν				οὐτάμεναι	Med. οὐτάμενος
Med. ἐπλήμην				πτῆναι	πτῆς
Act. ἔπτην				πτάσθαι	πτάμενος
Med. ἐπτάμην				πλάηναι	
Act. ἔσκλην	τλήθι		σκαλήην	τλήναι	τλᾶς
Act. ἔτλην		φθῶ	φθαίην	φθῆναι	φθᾶς
Act. ἐφθην					φθάμενος.
Med.					
Secundae.					
Med. ἐπλήμην	πλήσο	{	{	{	{
Act. ἔσβην	σβῆθι				
Act. [ἔσχον]	σχῆς				
Tertiae.					
Act. ἦλawn § 53. (b. Obs. 6.)		ἄλῶ	ἀλούην	ἐλῶναι	ἐλοῦς
Act. ἐβίων		βιῶ	βιῶην	βιῶναι	βιοῦς
Act. ἔγνων	γνώθι	γνώ	γνοίην	γνώναι	γνοῦς
Med.			γνοίμην		πλᾶς.
Act. ἔπλων					
* βάω, βαίνω eo					
* βλάω, βάλλω jacio					
γηράω, γηράσκω senesco					
* δράω, διδράσκω aufero					
* κτάω, κτείνω occido					
οὐτάω, οὐτίνω					
* πλάω, πελάζω proluquo					
* πτάω, πτάμαι volo					
* σκλάω, σκέλλω siccō					
* τλάω, τλίνω					
* φθάω, φθάνω praevengo					
* πλέω, πίμπλημι impleo					
* σβέω, σβέννυμι extinguo					
* σχω, ἔχω habeo					
* ἄλίσω, ἀλίσκομαι capio					
βιάω vivo					
* γνώω, γιγνώσκω noī					
πλάω, Ion., πλέω pario					

Quartae.		[δύω]		δύη		δύναι		δὺς	
δύω	subeo	Aor. 2. Act.	ἔδυν	δοθι					
κλύω	audio		[ἐκλυνον]	κλῶθι					
λύω	solvo	Med.	ἐλύμην						
σεύω	agilo	Med.	ἐσσύμην						
φύω	gigno		ἔφυν						
χέω	fundo	Med.	ἐχύμην						
Anomala sunt									
πίνω	bibo								
φθίω	phivō corrupto	Med.	ἐφθίμην						
h.) Quaedam Perfecta et Pluperfecta Media, sive Secunda, formata a radicibus in ω, et linguae Poëticae forè propria, penultimaque vocali per Syncopen omisâ, praesertim in Duali ac Plurali et in modo Infinitivo, juxta rationem Praesentis et Imperfecti Verborum in μι aptissimè formantur; sic									
*βίωω	βαίνω eo	Perf. M.	*βέβωα	Pl.	βέβαμεν	φθίωμαι	φθίμην	φθίσθαι	φθίμενος.
*γῶω	γίγνομαι nascor		*γέγωα	Pl.	γέγαμεν			βεβῶς et βεβῶς	
*δία	δεῖδω timeo		δέδια	Du.	δέδιτον	γεγάμεν		γεγάως et γεγάως	
*θνώω	θνήσκω morior		*τέθνωα	Pl.	τέθναμεν	δεδιέναι		δεδιέναι	
*μάω	morio		*μέμωα	Pl.	μέμαμεν	τεθνάην		τεθνάην	
*στώω	στήμι statuo		*έσταα	Du.	έστατον	τεθνάην		τεθνάην	
*τλώω	fero		*τέτλαα	Du.	τέτλατον	έσταίν		έσταίν	
						τετλάην		τετλάην	

Conf. Anomala Imperativa ἀνωχθι ab ἄνωγα (§ 94 d.) κέκραχθαι a κέκραγα, Pf. Med. verbi κρέζω clamor, πέπεισθαι a πείθω persuadeo.

Perfectorum hujusmodi 3 pers. Plur. Syncopen non patitur, ut δεδιάσι; sed, a radicibus in άω, άασι contrahitur in άσι, ut έστάσι, -άσι; quod Iones resolvunt, inserta ε ante α circumflexum, ut έστέάσι.

Participia quaedam, quae ad hanc formationem pertinent, modo adς Poëticae productum in ης exhibent, ut τεθνηώς, τετληώς, κειμηώς a *κμάω, κάμνω laboro, quae faciunt Genitivum in ότος et ώτος; modo hoc in έως Ionicè resolutum, ut τεθνεώς (et, έστώς, βεβώς a *βρώω, βιβρώσκω edo, πεπτώς a *πτώω, πίπτω cado; modo hoc in έως Femininum in ώσα et Neutrum in ώς, aliquando metri gratiā, τεθνεώς), έστώς, πεπτώς; quae formae, in ώς et έως, formant Femininum in ώσα et Neutrum in ώς, aliquando des, (gen. -ώσος -ώσος, κ. τ. λ. (ceterum cum his Participiis confer Participia Perfecti Iipica κεκορηώς, a *κορέω salū: κεκοτηώς a κοτέω irascor; πεπτηώς a *πτάω, πτήσσω cernere; τεπτηώς a *τμάω vel *τμέω, τέμνω secō.

§ 82. VERBA DEFECTIVA ALIUNDE SUPPLETA.

Paucissima Verba inveniuntur, quae Conjugationem suam omnibus Temporibus absolutam habent. Ex quo fit ut nonnulla, ab alio Themate cognatae significationis Tempora, quibus ipsa carent, mutuentur.

αἰρέω *carpio*, F. αἰρήσω, P. ἤρῃκα, P.P. ἤρῃμαι, A. 1. P. ἤρέθην. Vide § 64. *Obs.* 2. *έλω, A. 2. έιλον, Fut. έλοῦμαι. Vocem Passivam suppeditat in Praes. αλίσκομαι, in Futuro et Praeteritis *άλώω, F. αλώσομαι, κ.τ.λ. Vide § 53. (b.) *Obs.* 7.

Perf. *Ion.* ἀραίρηκα, ἀραίρημαι, A. 2. M. *Ep.* 3. pers. γέντο pro έλετο.

έρχομαι *venio*, eo, Imperf. *Poët.* ἤρχόμην, *ελεύθω, F. έλεύσομαι, P. ελήλυθα, *ελύθω, A. 2. ἤλυθον, et per Syncopen ἦλθον. Neenon pro Futuro usurpatur verbum εἶμι *ibo*, (rarius et vix extra *Homerum*, eo) et pro Imperf. ἦειν vel ἦα, cum signif. Aoristi.

Perf. *Ep.* εἰλήλουθα, 1 pers. Plur. εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, Part. εἰληλουθώς et έληλουθώς A. 2. *Dor.* ἦνθον. Adverbium *Poëticum* δεῦρο vicem gerit Imperativi 2 pers. Singularis, δεῦτε Pluralis.

έσθίω, *Ep.* έδω *edo*, F. έδομαι, vide § 55. *Obs.* 3. P. έδήδοκα, P. P. έδήδεσμαι, vide § 59. *Obs.* 3; A. 1. P. ἠδέσθην. *φάγω, A. 2. έφαγον. F. φάγομαι. Vide § 55. *Obs.* 3.

Inf. *Ep.* έδμεναι Perf. *Ep.* Part. έδηδώς, P.P. έδήδομαι.

έχω *habeo*, Conf. § 85. F. έξω, *σχω, A. 2. έσχον unde F. σχήσω, vide not. p. 106. P. έσχηκα, P.P. έσχημαι. A. 1. P. έσχήθην. Verb. Adj. έκτός et σχετός.

όράω *video*, Imp. έώρων, P. έώρᾱκα, vide § 53. (b.) *Obs.* 8. P. P. έώρᾱμαι, et ab *όπω, P.P. όμμαι, F. όψομαι, A. 1. P. όφθην, F. όφθήσομαι. *είδω, ίδω *video*, A. 2. είδον.

Praes. *Ion.* όρέω, Perf. M. *Ion.* et *Poët.* όπωπα. A. 2. *Ep.* ίδον.

Huc etiam referendum Perf. οἶδα *scio*, Imperat. ἴσθι, Subj. είδῶ, Opt. είδείην, Inf. είδέναι, Part. είδώς. Vide § 43. *Obs.* 5.

Inf. *Ep.* ίδμεναι, ίδμεν; et ίδμεν *Ion.* 1. pers. plur.

τρέχω *curro*, F. θρέξομαι, A. 1. ἔθρεξα, ambo rarissima.

*δρέμω, A. 2. ἔδραμον, F. δραμοῦμαι, P. δεδράμηκα.

Perf. M. *Er.* δέδρομα.

φέρω *fero*, *οῖω, F. οῖσω, Imperat. *Er.* οῖσε. *ἔγκω, *ἐνέκω, *ἐνέγκω, A. 1. ἤνεγκα, Conf. § 57. Obs. 2. A. 2. ἤνεγκον. P. ἐνήνοχα, vide § 59. Obs. 3. P. P. ἐνήνεγμαι, A. 1. P. ἤνέχθην, F. ἐνεχθήσομαι et οἰσθήσομαι. Verb. Adj. οἰστὸς -έος, *Poët.* φερτὸς.

φημί *dico*, A. 2. ἔφην. φάσκω, Imp. ἔφασκοι. ‡ἔπω, A. 2. εἶπον, A. 1. εἶπα. εἶρω *Er. dico*, F. *Ion.* ἐρέω, *Att.* ἐρῶ. *ἔρω, per Metathesin *ρέω, P. εἶρηκα, vide § 59. Obs. 2. P. P. εἶρημαι, A. 1. P. ἐρρήθην, vide § 64. Obs. 2. F. ῥηθήσομαι, P. p. F. εἰρήσομαι. Verb. Adj. ῥητὸς et -έος.

ὠνέομαι *emo*, F. ὠνήσομαι. *πρίαμαι, A. 2. ἐπριάμην.

§ 83. SYNCOPÉ VERBORUM.

Verba, quae vulgò Syncopen admittunt, haec sunt
ἐγείρω *excito*, A. 2. M. ἡγρόμην pro ἡγερόμην.

ἔρχομαι *venio*, A. 2. ἦλθον pro ἡλυθον, vide § 82.

πετάννυμι *extendo*, P. P. πέπταται pro πεπέταται.

πέταμαι, πέτομαι *volo*, F. πτήσομαι pro πετήσομαι, A. 2.

ἐπτάμην pro ἐπετάμην et ἐπτόμην pro ἐπετόμην.

πίπτω, pro *πιπέτω *cado*. Vide § 47. (a.)

ἀγρόμενος pro ἀγερόμενος A. 2. M. Part. *Er.*, ab ἀγείρω *colligo*.

ἀνέπαλτο pro ἀνεπάλετο A. 2. M. ab ἀναπάλλω *sursum vibro*.

ἐκεκλόμην pro ἐκεκελόμην A. 2. cum Redupl., *Hom.* α κέλομαι *jubeo*.

ἐλέγμην pro ἐλεγόμην A. 2. M. (declin. quasi Plusq. Perf., 3. per. Sing.

ἔλεκτο, Imperat. λέξω, vel λέξω) α λέγομαι *cubo*. Conf. § 62 Obs.

ἐἵκτον pro εἰόικατον 2 pers. Dual. Perf. M. ab *εἴκω, εἰόκα *videor*.

ἔοιγμεν pro εἰόικαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. ab εἴκω *videor*.

ἐπέπιθμεν pro ἐπεπίθειμεν 1 pers. Plur. Pluperf. ab ἐπιπείθεμαι *obedire*.

ἔπεφνον pro ἐπέφενον A. 2. cum Redupl. *Er.*, α *φένω *occido*.

ἐρύμην pro ἐρύομην Imperf. ab ἐρύομαι *custodio*, Inf. ἐρύσθαι.

κράγαμην pro κεκράγαμεν 1 pers. Plur. Perf. M. α κράζω *clamo*.

§ 84. METATHESIS VERBORUM.

Verba, quae vulgò Metathesin admittunt, haec sunt:
βάλλω (*βάλω, per Metath. βλάω) *jacio*, P. βέβληκα,
P. P. βέβλημαι, A. 1. P. ἐβλήθην.

δαμάζω, *Er.* δαμάω (*δάμω, per Metath. δμάω) *domo*,
P. P. δέδμημαι, A. 1. P. ἐδμήθην.

δέμω *Ion.* et *Poët.* (per Metath. δμέω) *aedifico*, P. P. δέδμη-
μαι. Conf. *Verb. praeced.*

θινήσκω (*θάνω, per Metath. θνάω) *morior*, P. τέθνηκα.

καλέω (*κάλω, per Metath. κλάω) *coco*, P. κέκληκα, P. P.
κέκλημαι, A. 1. P. ἐκλήθην.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, P. κέκμηκα.

κεράννυμι, *Poët.* *κεράω, (*κέρω, per Metath. κράω) *misceo*.
P. P. κέκρᾱμαι, A. 1. P. ἐκρᾷθην.

πιπράσκω (περάω, *πέρω, per Metath. πράω) *vendo*, P.
πέπρᾱκα, P. P. πέπρᾱμαι, A. 1. P. ἐπρᾷθην.

πίπτω (πιπέτω, conf. § 47. (a.)) *πέτω, per Metath. πτέω,
πτώω) *cado*, P. πέπτωκα. Part. *Er.* πεπτεὺς, *Att.*
πεπτῶς. Vide § 81. (b.)

σκέλλω vel σκελέω (*σκάλω, per Metath. σκλάω vel σκλέω)
siccō, F. σκλήσομαι, P. ἔσκληκα, A. 2. ἔσκλην. Vide
p. 100. § 81. (a.)

στορέννυμι, στρώννυμι (*στόρω, per Metath. στρώω) *sterno*,
F. στρώσω, A. 1. ἔστρωσα. P. P. ἔστρωμαι, A. 1.
ἐστρώθην.

τέμνω (*τέμω et *τάμω, per Metath. τμάω) *sciundo*, P.
τέτμηκα, P. P. τέτμημαι, A. 1. P. ἐτμήθην.

δαρθάνω *dormio*, A. 2. *Poët.* ἔδραθον pro ἔδαρθον.

δέρκομαι *video*, A. 2. *Poët.* ἔδρακον pro ἔδαρκον.

πέρθω *vasto*, A. 2. *Poët.* ἔπραθον pro ἔπαρθον.

πελάζω, *Er.* πελάω *prolucio* per Syncopen πλάω, A. 1. *Poët.* ἐπλάθην,
P. P. *Er.* πέπλημαι, A. 2. M. ἐπλήμην, vide § 81. (a.): Nisi hoc melius
per Syncopen expediri possit, πελάω, πλάω.

*πορέω *impertior* (*πόρω, per Metath. πρόω), P. P. πέπρωμαι.

ρίζω *facio*, F. -ζω, per Metath. ab ἔργω, ἔρδω, F. -ζω, P. P. ἔοργα.

*ταλάω *fero* (*τάλω, per Metath. τλάω), F. τλήσομαι, P. τέτληκα, A. 2. ἔτλην.

VERBA ANOMALA.

Verba sunt anomala vel formatione, vel significatione.

ANOMALA FORMATIONE.

Verborum Formatione Anomalorum septem sunt classes.

§ 85. PRIMA CLASSIS.

Verba Impura formata quasi Pura in έω vel άω, ut έθέλω (-έω) *volo*, F. έθελήσω. Sic

ἀλέξω (-έω) *arceo*.

αὔξω (-έω) αὐξάνω *augeo*.

ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*.

βάλλω (-έω) *jacio*.

βόσκω (-έω) *pasco*.

βούλομαι (-έομαι) *volo*.

γίγνομαι *sum* vel *fiō*.

διδάσκω *doceo*.

εἶλω, εἶλλω vel εἴλλω, ἴλλω,

εἰλέω vel εἰλέω *volo*.

ἐλκω *traho*.

ἐρομαι (-έομαι) *interrogo*.

ἐρρω (-έω) *abeo*.

εὔδω (-έω) *dormio*.

ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*.

ἔψω (-έω) *coquo*.

ἵζω, καθίζω (-έω) *sedeo*, vel

sedere facio.

κέλομαι *Poët.* (-έομαι) *jubeo*.

κερδαίνω *lucror*.

κῆδω *turbo*.

λαμβάνω *cipio*.

μάχομαι (-έομαι) *pugno*.

μέλλω (-έω) *futurus sum*.

μέλω, unde Impers. μέλει,

(-έω) *curae sum*.

μένω *maneo*.

μύζω (-έω) *sugo*.

νέμω *distribuo*.

ὀζω (-έω) *oleo*.

οἶχομαι (-έομαι) *abeo*.

ὀλλυνμι, *ὀλω (-έω) *perdo*.

ὀφείλω (-έω) *debeo*.

πέτομαι (-έομαι) *volo*.

τύπτω *verbero*.

χαίρω (-έω) *gaudeo*.

§ 86. Etiam Pura quaedam dissyllaba simili modo formantur: ut δέω (-έω) *egeo*, F. δείησω. Sic

δάω *Ep.* (-έω) *doceo*.

κλαίω, κλάω, (κλαέω) *fleo*.

λόω, λοέω *Poët.* (unde contr.

λούω) *lavo*.

οῶμαι (-έομαι) *puto*.

παίω *percutio*.

ρέω (*ρέέω, ρυέω) *fluo*.

§ 87. SECUNDA CLASSIS.

Verba quae literas $\iota\sigma\kappa$ post consonantem ante finalem ω in themate inserunt, $\sigma\kappa$ post vocalem, quae, si sit α , aliquando in η , si o , nonnunquam in ι , saepius in ω mutatur; ut $\epsilon\acute{\upsilon}\rho\iota\sigma\kappa\omega$ (* $\epsilon\acute{\upsilon}\rho\omega$) *invenio*, F. $\epsilon\acute{\upsilon}\rho\eta\sigma\omega$; $\alpha\acute{\rho}\epsilon\sigma\kappa\omega$ (* $\alpha\acute{\rho}\epsilon\omega$) *placeo*, F. $\alpha\acute{\rho}\epsilon\sigma\omega$. Sic

$\alpha\lambda\acute{\upsilon}\sigma\kappa\omega$ Poët. (* $\alpha\lambda\epsilon\acute{\upsilon}\sigma\alpha\iota$) *vito*.

$\alpha\lambda\acute{\iota}\sigma\kappa\alpha\iota$ (* $\alpha\lambda\acute{o}\omega$) *capior*.

$\alpha\mu\beta\lambda\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$, $\alpha\mu\beta\lambda\acute{o}\omega$ *abortior*.

$\alpha\mu\pi\lambda\alpha\kappa\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$ Poët. (* $\alpha\mu\pi\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega$) *erro*.

$\alpha\pi\alpha\phi\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$ (* $\alpha\phi\omega$) Ep. *de-cipio*.

$\alpha\pi\alpha\rho\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$ Poët. (* $\alpha\rho\omega$) *apto*.

$\beta\iota\beta\rho\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$ (* $\beta\rho\acute{o}\omega$) *edo*.

$\beta\lambda\acute{o}\sigma\kappa\omega$ Poët. (* $\beta\lambda\acute{o}\omega$) *venio*.

$\gamma\epsilon\gamma\omega\nu\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$ Poët. *clamo*.

$\gamma\eta\rho\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$, $\gamma\eta\rho\acute{\alpha}\omega$ *senesco*.

$\gamma\iota\gamma\nu\acute{o}\sigma\kappa\omega$ (* $\gamma\nu\acute{o}\omega$) *novi*.

$\delta\iota\delta\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ (* $\delta\acute{\alpha}\omega$) *doceo*.

$\delta\iota\delta\rho\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ (* $\delta\rho\acute{\alpha}\omega$) *aufugio*.

$\epsilon\pi\alpha\nu\rho\acute{\iota}\sigma\kappa\alpha\iota$ (* $\epsilon\pi\alpha\acute{\upsilon}\rho\omega$) *fructum percipio*.

$\eta\beta\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ *pubesco* ($\eta\beta\acute{\alpha}\omega$ *pu-beo*).

$\theta\nu\eta\sigma\kappa\omega$ (* $\theta\acute{\alpha}\nu\omega$, $\theta\nu\acute{\alpha}\omega$) *morior*.

$\theta\rho\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$ (* $\theta\acute{o}\rho\omega$, $\theta\rho\acute{o}\omega$) *salio*.

$\iota\lambda\acute{\alpha}\sigma\kappa\alpha\iota$, $\iota\lambda\alpha\mu\alpha\iota$, $-\epsilon\omicron\alpha\iota$, $-\acute{\alpha}\omicron\alpha\iota$, *propitium reddo*.

$\iota\sigma\kappa\omega$ vel $\acute{\epsilon}\iota\sigma\kappa\omega$ *assimilo* ($\acute{\epsilon}\iota\kappa\omega$ *similis sum*).

$\lambda\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ (* $\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega$) *sono*.

$\mu\epsilon\theta\acute{\upsilon}\sigma\kappa\omega$, *ebrium reddo* ($\mu\epsilon\theta\acute{\upsilon}\omega$ *ebrius sum*).

$\mu\iota\mu\nu\eta\sigma\kappa\omega$ (* $\mu\nu\acute{\alpha}\omega$) *in memoriam revoco*.

$\pi\acute{\alpha}\sigma\chi\omega$ (* $\pi\acute{\alpha}\theta\omega$, $\pi\acute{\eta}\theta\omega$) *patior*.

$\pi\iota\pi\acute{\iota}\sigma\kappa\omega$ (* $\pi\acute{\iota}\omega$) *potum do*.

$\pi\iota\pi\rho\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$ (* $\pi\epsilon\rho\acute{\alpha}\omega$, $\pi\rho\acute{\alpha}\omega$) *vendo*.

$\tau\iota\tau\rho\acute{\omega}\sigma\kappa\omega$ (* $\tau\omicron\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\tau\rho\acute{o}\omega$) *vulnero*.

$\tau\iota\tau\acute{\upsilon}\sigma\kappa\omega$ *paro* ($\tau\epsilon\acute{\upsilon}\chi\omega$ *fabrico*).

§ 88. TERTIA CLASSIS.

Verba quae literam ν ante finalem ω in themate inserunt; ut $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\omega$ (* $\tau\acute{\epsilon}\mu\omega$) *scindo*, F. $\tau\epsilon\mu\acute{\omega}$. Sic

$\beta\alpha\acute{\iota}\nu\omega$ (* $\beta\acute{\alpha}\omega$) *eo*.

$\delta\acute{\alpha}\kappa\nu\omega$ (* $\delta\acute{\alpha}\kappa\omega$, $\delta\acute{\eta}\kappa\omega$) *mordeo*.

$\delta\acute{\upsilon}\nu\omega$ ($\delta\acute{\upsilon}\omega$) *subeo*.

$\acute{\epsilon}\lambda\alpha\acute{\upsilon}\nu\omega$ ($\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\omega$) *agito*.

$\kappa\acute{\alpha}\mu\nu\omega$ (* $\kappa\acute{\alpha}\mu\omega$, $\kappa\acute{\mu}\acute{\alpha}\omega$) *laboro*.

$\pi\acute{\iota}\nu\omega$ (* $\pi\acute{\iota}\omega$) *bibo*.

$\tau\acute{\iota}\nu\omega$ (* $\tau\acute{\iota}\omega$) *solvo*.

$\phi\theta\acute{\alpha}\nu\omega$ (* $\phi\theta\acute{\alpha}\omega$) *praevenio*.

$\phi\theta\acute{\iota}\nu\omega$, $\phi\theta\acute{\iota}\omega$, Ep. *pereo*, *perdo*.

§ 89. QUARTA CLASSIS.

Verba quae literas *av* vel *av* ante finalem *ω* in the-
mate inserunt; ut ἁμαρτάνω (*ἁμάρτω) *erro*, A. 2.
ἡμαρτον, ὀσφραίνομαι (*ὄσφρομαι) *odoror*, A. 2. ὠσφρόμην.
Sic

αἰσθάνομαι (*αἴσθομαι) *sen-
tio*.

ἀλιταίνω *Poët.* (*ἀλίτω) *pecco*.

ἀλφάνω et -αίνω *Poët.* (*ἄλ-
φω) *consequor*.

ἀπεχθάνομαι, *Poët.* ἔχθομαι,
invisus sum.

αὐξάνω, αὖξω *augeo*.

βλαστάνω (*βλάστω) *ger-
mino*.

δαρθάνω (*δάρθω) *dormio*.

ἐριδαίνω (*ἐρίδω) *rixor*.

κερδαίνω (*κέρδω) *lucror*.

κιχάνω (*κίχω, -ημι) *conse-
quor*.

οἰδαίνω, -άνω, οἰδέω *tumeo*.

ὀλισθαίνω, -άνω (*ὀλίσθω)
elabor.

ὀφλισκάνω (*ὄφλω) *debeo*.

§ 90. QUINTA CLASSIS.

Verba quae praeter literas *av* ante finalem *ω*, literam
v vel *γ*, vel *μ* post primam thematis syllabam inserunt;
ut λαιθάνω (λάθω) *latro*, A. 2. ἔλαθορ. Sic

ἀνδάνω (ἄδω) *placeo*.

ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι *eructo*.

θιγγάνω (*θίγω) *tango*.

λαγχάνω (*λάχω, λήχω) *sor-
tior*.

λαμβάνω (*λάβω, λήβω) *ca-
pio*.

μανθάνω (*μάθω, μήθω) *disco*.

πυνθάνομαι, *Poët.* πεύθομαι,
sciscitor.

τυγχάνω (τεύχω) *sum* vel
consequor.

χανδάνω (*χάδω, χήδω, χάνδω)
contineo.

§ 91. SEXTA CLASSIS.

Verba quae syllabam *νε* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *κυνέω* (*κύω*) *osculor*, F. *κῦσω*. Sic

<i>ἀμπισχνέομαι</i> (* <i>ἴσχομαι</i> , ἔχο- μαι) <i>circuminduor</i> .	<i>ἰκνέομαι</i> , <i>Ep.</i> ἴκω, <i>venio</i> .
<i>βυνέω</i> (<i>βύω</i>) <i>obturo</i> .	<i>ὑπισχνέομαι</i> , vide <i>ἀμπισχνέομαι</i> .

§ 92. SEPTIMA CLASSIS.

Verba pura partim formata quasi impura, ejiciendo literam *a* vel *ε* ante finalem *ω*; ut *δοκέω* (**δόκω*) *videor*, F. *δόξω*. Sic

<i>ἀπαυράω</i> (* <i>ἀπαύρομαι</i>) <i>au-fero</i> .	<i>κυρέω</i> <i>Ion.</i> et <i>Poët.</i> (* <i>κύρω</i>) <i>sum</i> vel <i>consequor</i> .
<i>ἀχέω</i> (* <i>ἄχω</i>) <i>doleo</i> .	<i>μηκάομαι</i> (* <i>μήκομαι</i>) <i>ballo</i> .
<i>βρυχάομαι</i> (<i>βρύχομαι</i>) <i>frendeo</i> .	<i>μυκάομαι</i> (<i>μύκομαι</i>) <i>mugio</i> .
<i>γαμέω</i> (* <i>γάμω</i>) <i>duco uxorem</i> .	<i>ξυρέω</i> (<i>ξύρομαι</i>) <i>rado</i> .
<i>γηθέω</i> (* <i>γήθω</i>) <i>gaudeo</i> .	<i>πατέομαι</i> (* <i>πάτομαι</i>) <i>vescor</i> .
<i>δαμάω</i> <i>Ep.</i> (<i>δάμω</i>) <i>domo</i> .	<i>ρίγέω</i> <i>Poët.</i> (* <i>ρίγω</i>) <i>horreo</i> .
<i>δουπέω</i> <i>Poët.</i> (* <i>δούπω</i>) <i>sono</i> .	<i>στυνγέω</i> (* <i>στύγω</i>) <i>odi</i> .
<i>καλέω</i> (* <i>κάλω</i>) <i>voco</i> .	<i>χραισμέω</i> <i>defendo</i> .
<i>κτυπέω</i> (* <i>κτύπω</i>) <i>strepo</i> .	<i>ῶθέω</i> (* <i>ῶθω</i>) <i>pello</i> .

Obs. 1. Huc accedant nonnulla verba pura apud *Poëtas* reperta, quae literam *ι* ante finalem *ω* in themate inserunt; ut *δαίω* (**δάω*) *divido* F. *δᾶσσομαι*. Sic

<i>ἀγαίομαι</i> <i>Ep.</i> et <i>Ion.</i> , ἀγάδομαι <i>Ep.</i> <i>invideo</i> .	<i>μαίομαι</i> <i>Poët.</i> (* <i>μάω</i>) <i>cupio</i> .
<i>δαίω</i> <i>Poët.</i> (* <i>δάω</i>) <i>incendo</i> .	<i>ναίω</i> <i>Poët.</i> (* <i>νάω</i>) <i>habito</i> .

Obs. 2. Adde etiam quae primam literam thematis reduplicant cum *ι*; ut *τιτράω* (**τράω*) *perforo*. Vide *not.*, p. 59.

§ 93. Verborum Formatione Anomalorum Synopsis
Alphabetica.

ἀγαίομαι *Ep. et Ion.*, ἀγάομαι *Ep.*, *invideo*, *F.* ἀγᾶσομαι,

A. 1. ἡγᾶσάμην. Vide ἄγαμαι, p. 97.

αἰσθάνομαι (*αἰσθομαι) *sentio*, *A.* 2. ἡσθόμην†, unde *F.* αἰσθήσομαι.

ἀλέξω (-έω) *arceo*, *A.* 1. ἡλεξάμην, *F.* ἀλεξήσω.

A. 2. *Poët.* (ab *ἀλέκω, ἄλκω) cum Reduplic. ἡλαλκον, unde *F.* ἀλαλκήσω.

ἀλίσκομαι (*ἀλόω) *capior*, *F.* ἀλώσομαι, *A.* 2. ἐᾶλων et

+ Quaedam sunt Aorista Secunda, praesertim Verborum in ἀνω vel αῖνω. a quibus, tanquam a novo themate in έω, conjugatio oritur in -ήσω, -ηκα ;

sic	Aor. 2.	Fut.
ἀμπλακίσκω <i>erro</i> ,	ἤμπλακον,	ἀμπλακήσω
αἰσθάνομαι <i>sentio</i> ,	ἡσθόμην,	αἰσθήσομαι
ἀλιταίνω <i>pecco</i> ,	ἤλιτον,	ἀλιτήσω
ἀμαρτάνω <i>erro</i> ,	ἡμαρτον,	ἀμαρτήσομαι
ἀνδάνω <i>placeo</i> ,	έαδον,	ἀδήσω
ἀπαφίσκω <i>decipio</i> ,	ἡπαφον,	ἀπαφήσω
ἀπεχθάνομαι <i>invisus sum</i> ,	ἡχθόμην,	ἀπεχθήσομαι
ἀκαχίζω <i>veho</i> ,	ἡκαχον,	ἀκαχήσω
βλαστάνω <i>pullulo</i> ,	έβλαστον,	βλαστήσω
γίγνομαι <i>nascor</i> ,	έγενόμην,	γενήσομαι
δαρθάνω <i>dormio</i> ,	έδαρθον,	δαρθήσομαι
*δρέμω <i>curro</i> ,	έδραμον,	δεδράμηνκα
έπαυρίσκομαι <i>fruo</i> ,	έπηυρόμην,	έπαυρήσομαι
έρομαι <i>interrogo</i> ,	ἡρόμην,	έρήσομαι
εύρίσκω <i>invenio</i> ,	έυρον,	εύρήσω
κέλομαι <i>jubeo</i> ,	έκλόμην,	κεκλήσομαι
κιχάνω <i>consequor</i> ,	έκιχον,	κιχήσομαι
λάσκω <i>sono</i> ,	έλακον,	λακήσω
μανθάνω <i>disco</i> ,	έμαθον,	μαθήσομαι
όλισθαίνω <i>elabor</i> ,	ώλισθον,	όλισθήσω
όσφραίνομαι <i>odoror</i> ,	ώσφρόμην,	όσφρήσομαι
όφείλω <i>debeo</i> ,	ώφελον,	όφειλήσω
όφλισκάνω <i>debeo</i> ,	ώφλον,	όφλήσω
πείθω <i>persuadeo</i> ,	έπιθον,	πιθήσω
ρέω <i>fluo</i> ,	έρρύην,	ρύήσομαι
*σχω <i>habeo</i> ,	έσχον,	σχήσω
τυγχάνω <i>consequor</i> ,	έτυχον,	τετύχηκα
χαίρω <i>gaudeo</i> ,	έχάρην,	κεχάρηκα.

ἤλων, P. ἐάλωκα et ἤλωκα. Vide § 53. (b.) Obs. 7.

Tempora Activae vocis suppeditat verbum αἰρέω.

A. 2. Opt. ἀλοίην, vide § 81. (a.) Hom. ἀλώην.

ἀλύσκω Poët. (ἀλεύομαι) cito, F. ἀλύξω, A. 1. ἤλυξα.

ἀλιταίνω Poët. (*ἀλίτω) pecco, A. 2. ἤλιτον, unde F. ἀλιτήσω : vide not. p. 109.

Part. Perf. (vel Aor. per Sync.) Ep. ἀλιτημένος.

ἀλφάνω et -αίνω Poët. (*ἄλφω) consequor, A. 2. ἤλφον.

ἀμαρτάνω (*ἀμάρτω) erro, A. 2. ἤμαρτον, unde F. ἀμαρτήσομαι, P. ἡμάρτηκα : vide not. p. 109.

A. 2. Ep. per Metath. ἡμβρότον (cum Spiritu leni) β inserta, et a mutata in o.

ἀμβλίσκω, ἀμβλώω abortior, F. ἀμβλώσω, P. ἤμβλωκα.

ἀμπισχνέομαι (*ἴσχομαι, ἔχομαι) circuminduo, A. 2. ἡμπεσχόμην, vide § 54. Obs. 3 ; F. ἀμφέξομαι. Sic ὑπισχνέομαι, Ion. ὑπίσχομαι, promitto, A. 2. ὑπεσχόμην, F. ὑποσχέσομαι, P. ὑπέσχημαι.

ἀμπλακίσκω Poët. (*ἀμπλάκω) erro, formatum ab A. 2. ἡμπλακον (vel ἤπλακον), unde F. ἀμπλακίσω. Vide not. p. 109.

ἀνδάνω Ion. et Poët. (*ἄδω, conf. ἤδομαι) placeo, A. 2. ἔαδον, Hom. cum Digamm. εὐαδον, P. ἔαδα : vide § 53. (b.) Obs. 7 ; F. ἀδήσω : vide not. p. 109.

Imperf. Herod. ἐάνδανον, Hom. ἐήνδανον et ἤνδανον.

ἀπανράω (*ἀπαύρω) aufero, A. 1. m. ἀπηνράμην.

A. 1. Part. ἀπούρας et A. 1. m. ἀπουράμενος. Ep. tanquam ab ἀπούρω.

ἀπαφίσκω Ep. (*ἄφω, cum Redupl. *ἀπάφω, unde recentius ἀπατάω) decipio, A. 2. ἤπαφον, unde F. ἀπαφήσω : vide not. p. 109. Conf. ἀμπλακίσκω.

ἀπεχθάρομαι, Poët. ἔχθομαι, invisus sum, A. 2. ἀπηχθόμην, unde F. ἀπεχθήσομαι, vide not. p. 109, P. P. ἀπήχθημαι.

ἀραρίσκω Poët. (*ἄρω, cum Reduplic. vide ἀπαφίσκω) arto, F. ἄρσω, A. 1. ἤρσα : vide § 47. (d.) A. 2. cum Reduplic. ἤρᾱρον, P. ἄρηρα, Att. ἄρᾱρα. Conf. § 68. Obs. 3.

P. P. Ep. ἀρήρεμαι. A. 2. M. Part. per Sync. ἄρμενος.

ἀρέσκω (*ἀρέω) *placeo*, F. ἀρέσω, A. 1. ἤρεσα, P. P. ἤρεσμαι. Conf. *Verb. praeced.*

αὔξάνω, αὔξω *augeo*, F. αὔξήσω, A. 1. ἡύξησα, P. ἡύξηκα, κ.τ.λ., tanquam a themate in έω: vide *not.* p. 109.

ἀχέω, (*ἄχω) *doleo*, Praes. M. ἄχομαι vel ἄχυνμαι, A. 2. cum reduplic. ἤκαχον, unde F. ἀκαχήσω: vide *not.* p. 109; A. 1. ἡκάχησα, et novum thema ἀκαχίζω *vezo*, P. P. ἀκίχεται et per Metathesin quantitatis ἀκάχημαι. Infin. ἀκαχήσθαι.

ἄχθομαι (-έομαι) *oneror*, F. ἀχθέσομαι. Conf. § 47. (e.) 3. A. 1. ἡχθέσθην.

βαίνω (*βάω, ejus a producitur in αι, conf. ἐλαύνω) *eo*, F. βήσομαι, P. βέβηκα, A. 1. ἔβησα *ire feci*, vide § 94. (b.) A. 2. ἔβην, vide § 81. (a.) P. M. *βέβασα, Pl. βέβαμεν, vide § 81. (b.) P. P. βέβαμαι in compositis, ut παραβέβᾶμαι; A. 1. P. παρεβᾶθην, Verb. Adj. βατὸς.

F. Dor. βάσειμαι, Aor. M. Ep. ἐβήσετο et -ατο, Imperat. βήσεο. Vide p. 50. § 43. Obs. 6.

βάλλω (-έω) *jacio*, F. interdum βαλλήσω, et A. 1. ἐβάλ-λησα, vulgò F. βαλῶ, A. 2. ἔβαλον, P. per Metath. βέβληκα, P. P. βέβλημαι: vide § 84.

A. 2. Ep. ἔβλην, Med. ἐβλήμην, vide § 81. (a.); Fut. βλήσομαι; P. P. βεβόλημαι.

βιβρώσκω (*βρώω, cum praefixo βι, vide *notam* p. 59) *edo*, P. βέβρωκα, P. P. βέβρωμαι, A. 1. ἐβρώθην. Reliqua Tempora suppeditat verbum ἐσθίω: vide p. 102.

A. 2. Ep. ἔβρων. Perf. Part. βεβρώς, vide § 81. (b.)

βλαστάνω (*βλάστω) *germino*, A. 2. ἔβλαστον, unde F. βλαστήσω, vide *not.* p. 109, Aor. 1. ἐβλάστησα, P. ἐβλάστηκα.

βλώσκω *Proët.* (*βλόω, *μλόω, per Metath. a *μόλω) *renio*, A. 2. ἔμολον, F. μολοῦμαι, P. μέμβλωκα.

βόσχω (-έω) *pasco*, F. βοσκήσω, A. 1. ἐβόσκησα.

βούλομαι (-έομαι) *colo*, F. βουλήτομαι, P. P. βεβούλημαι.

βρυχάομαι (βρύχομαι) *frendeo*, P. M. *Poët.* βέβρυχα, cum vi Praesentis, F. βρυχήσομαι.

βυνέω (βύω) *obturo*, F. βῦσω, A. 1. ἔβῡσα, P. P. βέβυσμαι, A. 1. P. ἐβύσθην.

γαμέω (*γάμω) *duco uxorem*, A. 1. ἔγημα, P. γεγάμηκα.

γεγωνίσκω *Poët. clamo*, P. M. γέγωνα cum vi Praesentis unde novum thema γεγωνέω, F. γεγωνήσω.

γηθέω (*γῆθω) *gaudeo*, P. M. γέγηθα, F. γηθήσω.

γηράσκω, γηράω *senesco*, F. γηράσομαι, A. 1. ἐγήρᾱσα, A. 2. ἐγήρᾱν, Inf. γηρᾶναι: vide § 81. (a.)

γίγνομαι, per Sync. pro γιγέρομαι (*γέρομαι cum praefixo γι, vide *notam* p. 59.) *sum* vel *fiō*, A. 2. ἐγενόμην, P. M. γέγονα, F. γενήσομαι, P. P. γεγέννημαι, A. 1. apud *recent.* ἐγενήθην, P. M. Part. γεγώς: vide § 81. (b.)

Praes. *Er.* γείνομαι, A. 1. M. ἐγεινάμην *genui*, Perf. *Poët.* Plur. γέγαμεν, κ. τ. λ. vide § 81. (b.) A. 2. *Poët.* ἔγεντο per Sync. pro ἐγένετο.

γιγνώσκω (*γνῶω, cum praefixo γι, vide *notam* p. 59.) *novi*, F. γνώσομαι, A. 2. ἔγνω, vide § 81. (a.) P. ἔγνωκα, P. P. ἔγνωσμαι. Verb. Adj. γνωτὸς et -στὸς.

δαίω *Poët.* (*δάω) *divido*, F. δᾶσομαι, P. P. δέδασμαι, A. 1. M. ἐδᾶσάμην.

δαίω *Poët.* (*δάω) *incendo*, A. 2. P. ἐδάην, P. M. δέδηα.

δάκνω (*δάκω, δήκω) *mordeo*, A. 2. ἔδακον, F. δήξομαι, P. δέδηχα, P. P. δέδηγμαι, A. 1. P. ἐδήχθην.

δαμάω *Er.* (δάμω) *domo*, A. 2. ἔδαμον, A. 2. Pass. ἐδάμην.

δαρθάνω (*δάρθω) *dormio*, A. 2. ἔδαρθον, F. δαρθήσομαι, vide *not.* p. 109, P. δεδάρθηκα.

A. 2. *Poët.* per Metath. ἔδραθον.

*δάω *Er.* (-έω) *doceo*, A. 2. P. ἐδάην. Subj. δαῶ, *Er.* δαείω.

Inf. δαῖναι *Er.* δαίμεναι, F. δαίσομαι, P. P. δεδάημαι.

δέω, unde Impers. δεῖ, (-έω) *egeo*, F. δεήσω, A. 1. ἐδέησα.

διδάσκω (*δάω cum praefixo δι, vide *notam* p. 59) *doceo*, F. διδάξω, P. δεδίδαχα.

Fut. *Poët.* διδασκῆσω.

διδράσκω (*δράω, cum praefixo δι, vide notam p. 59) *ausugio*, F. δράσομαι, A. 1. ἔδρασα, A. 2. ἔδρᾱν, vide § 81. (a.) P. δέδρακα.

δοκέω (*δόκω) *videor*, F. δόξω, A. 1. ἔδοξα, P. P. δέδογμαι, F. *Poët.* δοκήσω, (Conf. ὤσω et ὠθήσω ab ὠθέω,) A. 1. ἔδόκησα, P. P. δεδόκημαι.

δουπέω, *Poët.* (*δούπω) *sono*, P. M. δέδουπα, F. δουπήσω, A. 1. ἐδούπησα.

δύνω (δύω) *subeo*, F. δῦσω, A. 1. ἔδῦσα, A. 2. ἔδῡν, vide § 81. (a.); P. δέδῡκα, P. P. δέδῡμαι, A. 1. P. ἐδῡθην, vide § 61. *Obs.* 3.

Aor. M. *Ep.* ἐδύσετο, Imperat. δύσεο, Part. δυσόμενος. Conf. ἐβήσετο a βαίνω.

ἐθέλω (-έω) *volo*, F. ἐθελήσω, A. 1. ἠθέλησα, P. ἠθέληκα. Conf. θέλω.

εἶλω, εἶλλω vel εἴλλω, ἴλλω, εἰλέω vel εἰλέω, *volo*, F. εἰλήσω, P. P. εἴλημαι.

Praeter Praes. et Imperf. *Homerus* reliqua Tempora deducit ab ἔλω, sic A. 1. ἔλσα, P. P. ἔελμαι, A. 2. Pass. ἔαλην, Inf. ἀλῆμαι, Part. ἀλεῖς.

ἐλαύνω (ἐλάω, cujus a producitur in αυ, conf. βαίνω) *agito*, F. ἐλᾶσω, vide § 47. (e.); A. 1. ἤλᾶσα, P. ἐλήλακα, P. P. ἐλήλαμαι, vide § 61. *Obs.* 3.; A. 1. P. ἤλᾰθην. Verb. Adj. ἐλατὸς.

Perf. P. non-Att. ἐλήλασμαι, A. 1. P. ἠλάσθην.

ἐλκω *traho*. Atticè tempora formantur ab ἐλκύνω.

(έω) F. *Hom.* ἐλκήσω, A. 1. ἤλκησα.

ἐπαυρίσκομαι (*ἐπαύρω) *fructum percipio*, A. 2. ἐπηῦρον, unde F. ἐπαυρήσομαι, A. 2. M. ἐπηυρόμην, vide not. p. 109.

ἐριδαίνω (*ἐρίδω, -έω) *rixor*, F. ἐριδήσω, A. 1. M. Inf. ἐριδήσασθαι.

ἐρομαι (-έομαι) *interrogo*, A. 2. ἠρόμην, unde F. ἐρήσομαι. Reliqua Tempora suppeditat verbum ἐρωτάω.

Praes. *Ion.* εἶρομαι, F. εἶρήσομαι.

ἐρρω (-έω) *abeo*, F. ἐρρήσω, A. 1. ἤρρησα.

ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι *eructo*, A. 2. ἔρυγον, F. ἐρεύξομαι.

εὔδω (-έω) *dormio*, F. εὐδήσω.

εὐρίσκω (*εὔρω) *invenio*, A. 2. εὔρον, unde F. εὐρίψω,
vide *not.* p. 109. P. εὐρήκα, P. P. εὐρημαι, A. 1. P.

εὔρεθην, vide § 64. *Obs.* 2. Verb. Adj. εὔρετος, et -έος.

A. i. m. εὐράμην, Part. εὐράμενος in Nov. Test.

ἔχω (*σχω, -έω) *habeo*, A. 2. ἔσχον; F. σχήσω, vulgò ἔξω,
P. ἔσχηκα, P. P. ἔσχημαι, A. 1. P. ἐσχέθην. Conf. § 64.

Obs. 2. Verb. Adj. σχετός et ἐκτός, -έος.

A. 2. *Poët.* ἔσχεθον, tanquam a *σκέθω; Perf. *Erp.* ὄχα, ᾤχα cum
Reduplic. ὄκωχα per Metath. ὄχωκα. Conf. οἴχωκα ab οἴχομαι.

ἔψω (-έω) *coquo*, F. ἐψήσω. Verb. Adj. ἐφθός, ἐψητός
et ἐψητέος.

ἡβάσκω *rubesco* (ἡβάω *rubeo*), F. ἡβήσω, A. 1. ἡβησα.

θέλω (-έω) *colo*, F. θελήσω, A. 1. ἐθέλησα. Conf. ἐθέλω.

θιγγάνω (*θίγω) *tingo*, A. 2. ἔθιγον, F. θίξομαι.

θιγήσκω (*θάνω, per Metath. θράω) *morior*, A. 2. ἔθαρον, F.
θανοῦμαι, P. τέθνηκα, Plur. τέθναμεν, κ.τ.λ. vide § 81. (b.)

θρώσκω (*θόρω, per Metath. θρόω) *salio*, A. 2. ἔθορον,
F.θοροῦμαι, P. M. τέθορα.

ἵζω, καθίζω (-έω) *sedere facio* vel *sedeo*, F. καθιῶ, F. M.
καθιζήσομαι.

ικνέομαι, *Erp.* ἴκω, *venio*, F. ἴξομαι, P. P. ἴγμαι, A. 2.
ἴκωμην, unde *Poët.* per Sync. ἴκτο, et Part. ἴκμενος.

ιλάσκομαι, ἱλαμαι -έομαι -άομαι, *propitium reddo*, F.
ιλάσομαι, A. 1. ιλασάμην.

Imperat. *Erp.* Ἰληθι *Dor.* Ἰλᾶθι *propitius sis*, tanquam ab Ἰλημι.

κάμνω (*κάμω, per Metath. κμάω) *laboro*, F. καμοῦμαι,
A. 2. ἔκαμον, P. κέκμηκα, Part. κεκμηώς, Gen. -ότος
et -ώτος: vide § 81. (b.)

κέλομαι *Poët.* (-έομαι) *jubeo*, A. 2. (ἐκελόμην per Sync.
ἐκλόμην) cum Reduplic. ἐκεκλόμην, F. κελήσομαι, vide
not. p. 109, A. 1. ἐκελησάμην.

κερδαίνω *lucror*.

(*κέρδω -έω) F. *Ion.* κερδήσομαι.

κήδω *turbo*, F. κηδήσω.

κιχάνω (*κίχω -ημι) *consequor*, A. 2. ἔκιχον, unde F. κιχήσομαι: vide *not.* p. 109.

Praes. Subj. Ep. (κίχῶ) κίχείω, Opt. κίχείην, Inf. κίχῆμαι, Part. κίχείς, Imperf. ἐκίχην.

κλαίω, Att. κλάω (-έω) *fleo*, F. -ήσω, vulgò κλαύσομαι, A. 1. ἔκλαυσα, P.P. κέκλαυμαι et -σμαι. Verb. Adj. κλαυτὸς -στὸς -στέος.

κτυπέω (*κτύπω) *strepo*, A. 2. ἔκτυπον, F. κτυπήσω, A. 1. ἐκτύπησα.

κυνέω (κύω) *osculor*, F. κύσω, A. 1. ἐκύσα. Sed προσκυνέω, -ήσω, A. 1. προσεκύνησα, et *Poët.* quoque προσέκυσα.

κῦρέω *Ion.* et *Poët.* (*κῦρω) *sum* vel *consequor*, Imperf. ἐκῦρον, F. κύρσω et κυρήσω, A. 1. ἔκυρσα et ἐκύρησα: vide § 47. (*d.*)

λαγχάνω (*λάχω, λήχω) *sortior*, A. 2. ἔλαχον, F. λήξομαι, P. εἴληχα et λέλογχα (tanquam a *λέγχω, Conf. πέποιθα a πένθω sub voc. πάσχω), P.P. εἴληγμαι: vide § 59. *Obs.* 2. Fut. *Ion.* λάξομαι, A. 2. Ep. λέλαχον: vide § 66. *Obs.* 3.

λαμβάνω (*λάβω, λήβω) *capio*, A. 2. ἔλαβον, F. λήψομαι, P. εἴληφα, P.P. εἴλημμαι et λέλημμαι, vide § 59. *Obs.* 2; A. 1. P. ἐλήφθην.

Pref. *Ion.* λελάβηκα, F. *Dor.* λαβούμαι, *Ion.* λάμψομαι (tanquam a λάμψω. P.P. λέλαυμαι, A. 1. P. ἐλάμψθην. Verb. Adj. λαμπτέος.

λατθάνω (*λάθω) λήθω *luteo*, A. 2. ἔλαθον, F. λήσω, P. M. λέληθα, P. P. λέλησμαι *oblitus sum*.

λάσκω (*λάκω) *sopo*, A. 2. ἔλασκον; unde F. λακήσω, A. 1. ἐλάκησα, vide *not.* p. 109; P. M. λέλάκα, unde novum thema λακέω *Dor.*, ληκέω *Ion.* vide sub γεγωνίσκω, p. 111.

λόω, λοέω *Poët.* (unde contr. λούω, F. λούσω) *luteo*.

A. 1. *Hom.* (ἐλθέσα) Inf. λοέσσαι F. M. λοέσσομαι.

μαίρομαι *Poët.* (*μάω) *capio*, F. μάσομαι, A. 1. ἐμαῖσάμην.

μαρθάνω (*μάθω, μήθω) *disco*, A. 2. ἔμαθον, F. μαθήσομαι, vide *not.* p. 109, P. μεμάθηκα.

Fut. M. *Dor.* μαθεύμαι pro -οῦμαι, tanquam a μαθέσθαι.

μάχομαι (-έομαι) *grugno*, F. *μαχοῦμαι*, A. 1. *ἐμαχεσάμην*, P. P. *μεμάχημαι*. Verb. Adj. *μαχετέος* et *-ητέος*.

μεθύσκω *ebrium reddo*, μεθύω *ebrius sum*, F. *μεθύσω*, A. 1. *ἐμέθυσα*.

μέλλω (-έω) *futurus sum*, F. *μελλήσω*, A. 1. *ἐμέλλησα*.

μέλω, unde Impers. μέλει, (-έω) *curae sum*, F. *μελήσω*, A. 1. *ἐμέλησα*, P. *μεμέληκα*.

Perf. M. *ἔρμηνλα*, P. P. (*μεμέληται*) *μέμβλεται*.

μένω *maneo*, P. *μεμένηκα*: vide § 58. Obs. 3. (c.)

μηκάομαι (*μήκομαι) *ballo*, A. 2. *ἔμακον*, P. *μέμηκα*.

μυμνήσκω (*μνάω, cum praefixo *μι*, vide *notam* p. 59) *in memoriam reddo*, F. *μνήσω*, A. 1. *ἔμνησα*, P. P. *μέμνημαι*, A. 1. P. *ἐμνήσθην*: vide § 64. Obs. 1.

μύζω (-έω) *sugo*, F. *μυζήσω*.

μυκάομαι (*μύκομαι) *muquo*, A. 2. *ἔμυκον*, P. *μέμυκα*.

ναίω *Poët. (*νάω) habito*, A. 1. *ἐνάσσα*, *ἑνασσα habitare feci*. Conf. § 94. (b.) F. M. *νάσσομαι*, A. 1. M. *ἐνασσάμην*, A. 1. P. *ἐνάσθην*.

νέμω *distribuo*, P. *νενέμηκα*, vide § 58. Obs. 3. (c.)

ξυρέω (ξύρομαι) *rado*, A. 1. M. *ἐξυράμην*, P. P. *ἐξύρημαι*.

ὄζω (έω) *oleo*, F. *ὄζήσω*, A. 1. *ὠζησα*, P. M., cum vi *Praesentis*, *ὄδωδα*.

οἰδαίνω, -άνω, οἰδέω *tumeo*, F. *οἰδήσω*.

οἶομαι (-έομαι) *puto*, F. *οἰήσομαι*, A. 1. *ὥήθην*.

Praes. ἔρ. ὄτω, ὀτομαι, A. 1. *ὠϊσάμην* et *ὠϊσθην*.

οἶχομαι (-έομαι) *abeo*, F. *οἰχήσομαι*, P. P. *ὥχημαι tantum in compositis, ut παρῳχημαι*.

Perf. ἔρ. et Att. Poët. (οἶχα cum Reduplic. οἶκωχα) per Metath. οἷχωκα. Conf. ὕχωκα ab ἔχω.

ὀλισθαίνω, -άγω, (*ὀλίσθω) *elabor*, A. 2. *ὠλισθον*, F. *ὀλισθήσω*, P. *ὠλίσθηκα*: vide *not.* p. 109.

ὀλλυμι, *ὀλω (-έω) *perdo*, A. 1. *ὠλεσα*, P. cum reduplic. *ὀλώλεκα*, F. *ὀλώ*, F. M. *ὀλοῦμαι*, A. 2. M. *ὠλόμην*, P. M. *ὀλωλα*. Vide § 68. Obs. 3.

ὀσφραίνομαι (*ὄσφρομαι) *odoror*, A. 2. ὀσφρόμην, F.
ὀσφρήσομαι : vide *not.* p. 109.

A. 1. *Ion.* ὀσφράμην.

ὀφείλω (-έω) *debeo*, A. 2. ὄφελον, F. ὀφειλήσω, vide *not.*
p. 109. A. 1. ὀφείλησα. Conf. ὀφλισκάνω.

ὀφλισκάνω (*ὄφλω) *debeo*, A. 2. ὠφλον, F. ὀφλήσω, vide
not. p. 109. P. ὠφληκα. Conf. ὀφείλω.

παίω *percutio*.

(-έω) F. *Att.* παίήσω.

πάσχω, pro πάθσκω, (*πάθῶ, πήθω) *patior*, A. 2. ἔπαθον ;
F. πείσομαι, et P. M. πέπονθα† a *πένθω. Verb. Adj.
παθητὸς.

Perf. 2. Pl. *Hom.* πέποσθε pro πεπόνθατε, Part. πεπαῖθς ; A. 1. Part.
Aesch. πήσας.

πατέομαι (*πάτομαι) *vescor*, A. 1. ἐπασάμην, P. P. πέ-
πασμαι.

πέτομαι (-έομαι) *volo*, F. πετήσομαι, vulgò πτήσομαι, A. 2.
per *Synec.* ἐπτόμην, P. πεπότῃμαι a ποτάομαι.

De alterâ formâ Aoristi Secundi Act. ἔπτην, Med. ἐπτάμην, vide § 81. (α.)

πίνω (*πίω) *bibo*, F. πῖομαι, A. 2. ἔπιον, Imperat. πῖθι,
vide § 81. (α.) ; — (*πόω), P. πέπωκα, P. P. πέπομαι,
A. 1. P. ἐπόθην. Verb. Adj. ποτὸς, et -έος.

A. 2. Imperat. *Poët.* πῖε.

πιπίσκω (*πίω, cum praefixo πι, vide *notam* p. 59) *potum do*,
F. πῖσω, A. 1. ἐπῖσα.

πιπράσκω (*περάω, per *Synec.* πράω, cum praefixo πι, vide
notam p. 59) *vendo*, P. πέπρᾱκα, P. P. πέπρᾱμαι.

πυνθάνομαι, *Poët.* πεύθομαι, *sciscitor*, F. πεύσομαι, A. 2.
ἐπυνθόμην, P. P. πέπυσμαι, ὕσαι, κ.τ.λ. Verb. Adj. πευστὸς
et -έος.

ρέω (*ρέέω, ῥνέω) *fluo*, vulgò F. ρεύσομαι, A. 1. ἔρρευσα.

Att. A. 2. ἐρρύην, F. ῥυήσομαι, P. ἐρρύηκα.

ρίγέω *Poët.*, (*ρίγω) *horreo*, P. M. ἔρρηγα, F. ριγήσω.

† Conf. σπείσω a σπένδω ; χείσομαι, κέχανδα a *χάνδω, χανδάνω.

στυγέω (*στύγω) *odī*, A. 1. *Er.* ἔστυξα, A. 2. ἔστυγον, F. στυγήσω, A. 1. ἐστύγησα.

τέμνω (*τέμω, per *Metath.* τμέω, conf. § 84) *scindo*, F. τεμῶ, A. 2. ἔτεμον et ἔταμον, P. τέτμηκα, P. P. τέτμημαι, A. 1. P. ἐτμήθην.

Praes. Ion. τάμνω, *Er.* τμήγω, A. 1. ἔτμηξα, A. 2. ἔτμαγον.

τίνω (*τίω) *solvo*, F. τίσω, A. 1. ἔτισα, P. τέτικα, P. P. τέτισμαι, A. 1. P. ἐτίσθην.

Praes. Ion. τίνυμι.

τιτράω (*τράω) *perforo*, F. τρήσω, P. τέτρηκα. *Vide notam p. 59.*

τιτρώσκω (*τορέω, per *Synec.* τρώω, cum praefixo τι, vide *notam p. 59*) *vulnero*, F. τρώσω, P. P. τέτρωμαι.

τυγχάνω (τεύχω) *sum vel consequor*, F. τεύξομαι, A. 2. ἔτυχον, P. τετύχηκα, vide *not. p. 109*. A. 1. *Er.* ἐτύχησα.

τύπτω *verbero*.

(-έω) F. *Att.* τυπτήσω, P. P. τετύπτημαι. Verb. Adj. τυπτητέος.

ὑπισχνέομαι, *vide ἀμπισχνέομαι.*

φθάνω (*φθάω) *praevenio*, F. φθήσομαι, A. 1. ἔφθᾶσα, A. 2. ἔφθην, vide § 81. (a.); P. ἔφθᾶκα.

Fut. Dor. φθαξῶ, A. 1. ἔφθαξα, A. 2. M. *Er.* ἐφθάμην.

φθίνω, φθίω *Er.*, *perreo, perdo*, F. φθίσω, A. 1. ἔφθισα, P. P. ἔφθιμαι, A. 2. M. ἐφθίμην. Verb. Adj. φθιτὸς.

χαίρω (-έω) *gaudeo*, A. 2. ἐχάρην, F. χαιρήσω, P. κεχάρηκα. Verb. Adj. χαρτὸς.

A. 1. M. *Er.* χήρατο, A. 2. cum Redupl. κεχαρόμην, P. P. Part. *Eurip.* κεχαρμένος, *Fut. Er.* cum. Redupl. κεχαρήσω.

χανδάνω (*χάδω, χήδω, χάνδω) *continueo*, A. 2. ἔχαδον, P. κέχανδα, F. χείσομαι, (conf. ἔπαθον, πέπονθα, πείσομαι α πάσχω, σπείσω α σπένδω.)

χραιομέω *defendo*, A. 2. ἔχραιομον, sed F. χραιομήσω.

ώθέω (*ώθω) *pello*, F. ὤσω et ὠθήσω, (conf. δόξω et δοκήσω α δοκέω,) P. ἔωθα, § 53. (b.) *Obs.* 7. P. P. ἔωσμαι, A. 1. ἐώσθην.

§ 94. ANOMALA SIGNIFICATIONE.

(a.) Quaedam sunt Verba Transitiva, quae in Perfecto, Pluperfecto et Aoristo Secundo Vocis Activae vim Intransitivam sive Passivam habent; ut Transitiva *στάω, ἵστημι *statuo*, στήσω, ἔστησα; Intransitiva ἕστηκα, ἔστην.

Sic	Transitiva.		Intransitiva.	
δύω <i>subdo</i> ,	δῦσω,	ἔδῦσα	δέδῡκα,	ἔδῡν
*σβέω <i>extinguo</i> ,	σβέσω	ἔσβεσα	ἔσβηκα,	ἔσβην
*σκλάω <i>exsiccō</i> ,	σκλησομαι,		ἔσκληκα,	ἔσκλην
φύω <i>gigno</i> ,	φῦσω,	ἔφῡσα	πέφῡκα,	ἔφυν.
ἐρείπω <i>everto</i> ,	ἐρείψω,		ἐρήριπα <i>Poët.</i>	ἤριπον <i>Poët.</i>

His addi potest Radix *άλόω, cujus Perfectum et Aoristum Secundum formae Activae vim Passivam habent. Vide § 53. (b.) *Obs.* 7. et § 82. sub voc. αἰρέω.

(b.) Pauca Verba in ceteris Intransitiva, in Futuro et Aoristo Primo vim Transitivam habent; ut Intransitiva *βάω, βαίνω *eo*, βέβηκα, ἔβην; Transitiva βήσω, ἔβησα.

Sic	Intransitiva.	Transitiva.
μεθύω <i>ebrius sum</i> ,		μεθύσω ἑμέθυσα.
ναίω <i>habito</i> ,	} Intransitiva.	(ἐνασσα) ἑνασσα <i>Ep.</i> }
φθίω <i>Ep. pereō</i>		φθίσω ἑφθισα }

(c.) Nonnulla verba sunt, quorum Praesens Perfecti vim habet; ut ἦκω *veni*, οἶχομαι *perii*.

(d.) Nonnulla etiam sunt quorum Perfectum vim Praesentis habet; ut οἶδα *novi*.

Sic ἀνωγα *jubeo*, εἶοκα *videor*, κέκτημαι *possideo*.

(e.) Futura Media, quae vim Activorum habent, vide *suprà*, § 56. *Obs.* 4.

(f) Futurum medium aliquandò passivè significat :
ut λέξομαι, pro λεχθήσομαι dicar.

INDECLINABILIA.

PRAEPOSITIONES.

§ 95. PRAEPOSITIONES sunt octodecim, quae in tres classes dividuntur, prout singulae vel unum, vel duos, vel tres casus regunt.

(a.) Octo unum casum regunt, videlicet

Genitivum	Dativum	Accusativum.
ἀντὶ <i>against</i>	ἐν <i>in</i>	ἀνὰ <i>up</i>
ἀπὸ <i>ab</i>	σὺν, ξὺν <i>cum</i>	εἰς, εἰς <i>into</i>
ἐκ, ἐξ <i>ex</i>		[ὥς <i>to</i>]
πρὸ <i>pro</i>		

(b.) Quatuor binos casus regunt, Genitivum et Accusativum, viz.

διὰ *per* κατὰ *down* μετὰ *with* ὑπὲρ *super*

(c.) Reliquae sex ternos casus regunt, Genitivum, Dativum, et Accusativum, viz.

ἀμφὶ <i>about</i>	παρὰ <i>beside</i>	πρὸς <i>from</i>
ἐπὶ <i>upon</i>	περὶ <i>around</i>	ὑπὸ <i>sub</i>

ADVERBIA.

§ 96. ADVERBIA ferè omnia derivativa sunt (vide infra, p. 130), nonnulla verò primaria; ut

νῦν *nunc* οὐ *non* ἐκεῖ *illic* ἅλῃς *satis*.

Adverbia saepe abjiciunt s; ut

ἀτρέμας et -μα <i>quietè</i>	πολλάκις et -κι <i>saepe</i>
ἀντικρὺς et -ρὺν <i>contrà</i>	οὕτως et -τω <i>sic</i> .

COMPARATIO ADVERBIORUM.

§ 97. Adverbia, ab Adjectivis derivata, cū comparantur, mutuari solent neutra Adjectivorum, in Comparativo, Neutrum Singulare, in Superlativo, Plurale; ut

ἡδέως <i>jucundè</i>	ἡδῖον,	ἡδιστα
ἀληθῶς <i>verè</i>	ἀληθέστερον,	ἀληθέστατα
σοφῶς <i>sapienter</i>	σοφώτερον,	σοφώτατα.

Reliqua si qua comparantur utrinque ferè exeunt in ω; ut

ἐκὰς <i>longè</i>	ἐκαστέρω,	ἐκαστάτῳ.
-------------------	-----------	-----------

Obs. 1. Quaedam primaria formantur quasi ab Adjectivis derivata; ut μάλα *valdè*, μᾶλλον, μάλιστα.

Obs. 2. Quaedam ambabus formis utuntur; ut ἐγγὺς *propè*, ἐγγυτέρῳ, et ἐγγύτερον, ἐγγυτάτῳ et ἐγγύτατα. Reperiuntur etiam ἐγγίον et ἐγγιστα; ἄγχι *propè*, ἄγχιον et ἄσσον, ἄχιστα et recentius ἀγχοτάτῳ.

§ 98. SYLLABAE PRAEFIXAE SUNT

ἀρι	ut ἀρίδακρυς <i>lacrymosus</i>
ἐρι	ut ἐρίβρομος <i>fremibundus</i>
βου	ut βουλιμία <i>ingens fames</i>
δα	ut δάσκιος <i>valdè umbrosus</i>
ζα	ut ζάκοτος <i>valdè iratus</i>

quae omnia significationem augent.

εὖ	ut εὖειδής <i>formosus</i>	ἀνα	ut ἀνάελπτος <i>inopinatus</i>
δυσ	ut δυσώδης <i>maleolens</i>		ἀνόμοιος <i>dissimilis</i>
α	ut ἀβαρής <i>non onerosus</i>	νη	ut νήκερος <i>cornibus carens</i>
	ἄβρομος <i>valdè fre-</i>		rens
	mens		νήνεμος <i>ventis carens.</i>

§ 99. SYLLABAE SUFFIXAE SUNT

ι	ut νυνὶ <i>nunc</i> ,	φι, φω	apud <i>Epicos Poetas</i> ,
	οὔτοσὶ <i>hicce</i>		vide § 29. Obs. Gen. 1.
ουν	ut ὅστισοῦν <i>quicumque</i>	θε, θει	vide <i>ibid.</i> Obs. Gen.
τι	ut νεωστὶ <i>nuper</i>		2. et <i>infra</i> , § 113.
περ	ut ὅθενπερ <i>undecunque</i>	δε, τε, σι, θι,	vide <i>ibid.</i>

DERIVATIO VOCUM.

NOMINA SUBSTANTIVA.

SUBSTANTIVA derivata plerumque vel ab aliis Substantivis, vel a Verbis deducuntur, nonnulla etiam ab Adjectivis.

SUBSTANTIVA DERIVATA AB ALIIS SUBSTANTIVIS.

Derivata ab aliis Substantivis sunt Patronymica, Diminutiva, Amplificativa, et Localia.

§ 100. PATRONYMICA, hoc est, *progeniem significantia*, ferè descendunt a Genitivis Primitivorum.

(a.) Masculina sunt, quae desinunt in
άδης, ut *Βορεάδης* a *Βορέας*; *Ἰπποτάδης* ab *Ἰππότης*.
ίδης, ut *Κρονίδης* a *Κρόνος*; *Νεστορίδης* a *Νέστωρ*;
Πηλείδης, contr. *Πηλείδης*, a *Πηλεὺς*.
ιάδης, a nominibus imparisyllabicis, si penultima Genitivi
sit longa, ut *Ἀτλαντιάδης* ab *Ἄτλας*, -ντος; *Πη-*
ληϊάδης a *Πηλεὺς*, -ῆος *Ion.*

Obs. 1. Apud Poëtas formatio Patronymicorum ex necessitate versûs sive Heroici, sive Iambici, maximè pendebat. Hinc apud *Homerum* legitur *Λαερτιάδης* pro *Λαερτίδης* a *Λαέρτης*; apud *Tragicos* *Παλλαντίδης* pro *Παλλαντιάδης* a *Πάλλας*.

Obs. 2. Scriptoribus *Ioniciis* in usu erat alia forma ancipitis penultimae in *ίων*, ut *Κρονίων* a *Κρόνος*, *Πηλείων* contr. *Πηλείων* a *Πηλεὺς*; *Aeolicis* alia in *άδιος*, ut *Ἐρράδιος* ab *Ἐρρας*.

Obs. 3. Anomala sunt

<i>Ἀκρισιωνιάδης</i> ab <i>Ἀκρίσιος</i>		<i>Ἰαπετιονίδης</i> ab <i>Ἰάπετος</i>
<i>Δευκαλίδης</i> a <i>Δευκαλίων</i>		<i>Λαμπετίδης</i> a <i>Λάμπος</i> .

(b.) Feminina sunt, quae desinunt in
ίς, ut *Νηρεΐς* a *Νηρεὺς*; *Νεστορίς* a *Νέστωρ*.
ιάς, ut *Λατωιάς* a *Λατὼ*; et, ejectâ literâ *ι*, *Βορεὰς* a
Βορέας.
ίνη, ut *Ἀδραστίνη* ab *Ἄδραστος*; *Νηρείνη*, contr. *Νηρείνη*
a *Νηρεὺς*.

ώνη, ut Ἀκρισιώνη ab Ἀκρίσιος; Ἡλεκτρυνώνη ab Ἡλεκτρύων.

(c.) Animalium Patronymica, sive Nomina pullorum, desinunt in

ιδεὺς, ut κυνιδεὺς *catellus* a κύων *canis*; λυκιδεὺς *lupi catulus* a λύκος *lupus*; λαγιδεὺς *leporis pullus* a λαγὼς *lepus*.

§ 101. DEMINUTIVA, vel *deminutionem* significant, vel *amoris quandam fatuitatem*, vel denique *vilitatem ac despectum rei*.

(a.) Masculina sunt, quae desinunt in

ισκος, ut χιτωνίσκος *tunicula* a χιτὼν; ἀνθρωπίσκος *homunculus* ab ἄνθρωπος *homo*; et, elisâ literâ ι, νεανίσκος *juvenculus* a νεανίας *juvenis*.

(b.) Feminina sunt, quae desinunt in

ις, ut λιθὶς *lapillus* a λίθος *lapis*; κρηνῖς, ἶδος *fonticulus* a κρήνη *fons*.

ισκη, ut παιδίσκη *puellula* a παῖς *puella*, νεανίσκη *juvenacula* a νεάνις *juvenca*.

(c.) Neutra sunt, quae desinunt in

ιον, ut παιδίον *pullus* a παῖς *puer*; ἀνθρώπιον *homuncio* ab ἄνθρωπος; et, τ mutatâ in δ, ut κρεάδιον *caruncula* a κρέας *caro*.

ἰδιον, ut γνωμῖδιον *sententiola* a γνώμη *sententia*;

ἀργυρίδιον *pecuniola* ab ἄργυρος *pecunia*.

et, literâ ι vel elisâ vel contractâ, γῆδιον *agellus*

a γῆ *terra*, *ager*; ἱματῖδιον *vesticula* ab ἱμάτιον

vestis; ἰχθυῖδιον *pisciculus* ab ἰχθὺς *piscis*.

ἄριον, ut παιδάριον *puerculus* a παῖς *puer*; ἀνθρωπάριον *homunculus* ab ἄνθρωπος *homo*; ἱππάριον *vilis equus* ab ἵππος *equus*.

ύλλιον, ut μειρακύλλιον *juvenculus* a μεῖραξ *juvenis*.

εἰδύλλιον *formula* ab εἶδος *forma*.

ύφιον, ut ζώύφιον *animalculum* a ζῶον *animal*.
 αιον, ut γύραιον *muliercula* a γυνή *mulier*.

Obs. Reperiuntur et quae desinunt in
 υλος, ut ἐρώτῳλος ab ἔρως *amor*; unde Latina terminatio *-ulus*
 ίχνη, ut πολίχνη *urbecula* a πόλις *urbs*,
 ίχνιον, iteratâ deminutionis formâ,
 ut πολίχνιον *parva urbecula* a πολίχνη.
 ίσκιον, item iteratâ deminutionis formâ,
 ut κοτυλίσκιον *parvula cotula* a κοτυλίσκη *parva cotula*.
 άσιον, ut κοράσιον *puellula* a κόρη *puella*.

§ 102. AMPLIFICATIVA significant vel *augmentum* vel *contentum rei*.

(a.) Masculina sunt quae desinunt in
 ωρ, ut χείλων *labeo* a χεῖλος *labium*. Vide Adjectiva.

(b.) Feminina sunt quae desinunt in
 às, ut αἷμας *profluvium sanguinis* ab αἷμα *sanguis*;
 λιθὰς *lapidum imber* a λίθος *lapis*;
 φυλλὰς *congeries foliorum* a φύλλον *folium*.

§ 103. LOCALIA significant *locum*, sive habitationem
 nominis, a quo derivantur.

(a.) Masculina sunt quae desinunt in
 ὠρ, ut ἀνδρῶν *conclave virorum* ab ἀνὴρ *vir*;
 ρόδων *rosetum* a ρόδον *rosa*;
 κοπρῶν *fimetus* a κόπρος *fimus*;
 εὼν, ut περιστερεὼν *columbarium* a περιστερὰ *columba*.

(b.) Feminina sunt quae desinunt in
 ιά, ut ἰωνιά *violarium* ab ἶον *viola*.

Cujusmodi omnia, utpote a Plurali derivata, habent
 notionem quoque multitudinis, seu collectionis, unde
Collectiva nuncupantur.

(c.) Neutra sunt quae desinunt in
 αἶον, ut Ἡραῖον *Junonis templum* ab Ἥρα *Juno*.
 εἶον, ut Ἑκατείον et -αἶον *Hecatae templum* ab Ἑκάτη
 Hecata.
 διδασκαλείον *schola* a διδάσκαλος *magister*.

σια, ut *θυσία sacrificium* a *θύω sacrifico*; quae terminatio non solum actionem, sed saepiùs etiam actum significat. Adde desinentia in
 εια, ut *δουλειά servitus* a *δουλεύω*.

Hujusmodi Verbalia in *σις, σια*, orta esse videntur a secundâ personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione. Perfecti autem penultima longa interdum in Verbalis corripitur; ut *θέσις positio* a *τέθεισαι*, secundâ personâ Perfecti Pass. Verbi **θέω, τίθημι pono*.

(c.) Verbalia, quae denotant *actum*, sive *effectum*, desinunt in

μα, ut *ποίημα factum* a *ποιέω facio*.

μη, ut *γραμμὴ lineā* a *γράφω scribo*.

μὸς, ut *ὀδυρμὸς lamentum* ab *ὀδύρομαι lamentor*; quae terminatio non solum actum, sed interdum etiam actionem vel instrumentum significat.

Hujusmodi Verbalia orta esse videntur a primâ personâ Perfecti Passivi Verborum, abjectâ reduplicatione; penultima autem Perfecti brevis plerumque in Verbalis producit, inserendo *σ*; ut *δέδεραι*, a *δέω vincio*, facit *δέσμα, -μὸς*, et *-μη cinctura*. Contrâ interdum longa penultima Perfecti in Verbalis corripitur; ut Perfectum *τέθειμαι* a **θέω, τίθημι pono*, facit Verbale *θέμα thema*.

SUBSTANTIVA DERIVATA AB ADJECTIVIS.

§ 105. Substantiva derivata ab Adjectivis denotant *qualitatem*, quae dicitur, *abstractam*, et ferè desinunt in

ία, ut *σοφία sapientia* a *σοφὸς sapiens*.

εια, ut *ἀλήθειā veritas* ab *ἀληθὴς verus*.

της, ut *παχύτης densitas* a *παχὺς densus*.

οσύνη, ut *δικαιοσύνη justitia* a *δίκαιος justus*.

ωσύνη, ut *ἱερωσύνη sacerdotium*.

Obs. Desinentia in *οσύνη*, item in *έη*, quae pellem significant, ut *λεοντή* contract. *λεοντή leonis pellis*, reverà Feminina Adjectivorum sunt. Vide § 106 et § 109.

NOMINA ADJECTIVA.

ADJECTIVA vel a Substantivis, vel a Verbis, vel denique ab aliis Adjectivis derivantur.

ADJECTIVA DERIVATA A SUBSTANTIVIS.

Derivata a Substantivis sunt Possessiva et Gentilia.

§ 106. POSSESSIVA, hoc est, *possessionem* aut *proprieta-tem* significantia, ferè desinunt in

εος,	ut ἀργύρεος <i>argenteus</i> ab ἀργυρος <i>argentum</i> .	
ιος,	ut οὐράνιος <i>coelestis</i> ab οὐρανὸς <i>coelum</i> .	
ειος,	ut ἀνθρώπειος	} <i>humanus</i> ab ἄνθρωπος <i>homo</i> .
ινος,	ut ἀνθρώπινος	
ικος,	ut ἀνθρωπικὸς <i>homini conveniens</i> ab eodem.	
εῖδης,	ut ἀνθρωπεῖδης	} <i>homini similis</i> ab eodem.
ώδης,	ut ἀνθρωπώδης	
ανὸς,	ut πιθανὸς <i>persuasorius</i> a πειθὼ <i>suada</i> .	
ων,	ut μνήμων <i>memor</i> a μνήμη <i>memoria</i> .	
ρος,	ut λυπρὸς <i>dolorosus</i> a λύπη <i>dolor</i> .	
ιμος,	ut πόσιμος <i>potabilis</i> a πόσις <i>potus</i> .	
ίλος,	ut ὀργίλος <i>iracundus</i> ab ὀργή <i>ira</i> .	
αλέος,	ut θαρσαλέος <i>audax</i> a θάρσος <i>audacia</i> .	
ήσιος,	ut ἐτήσιος <i>annuus</i> ab ἔτος <i>annus</i> .	
ήεις,	ut πετρήεις <i>saxosus</i> a πέτρα <i>saxum</i> .	
όεις,	ut ἀνεμόεις <i>ventosus</i> ab ἄνεμος <i>ventus</i> .	

Desinentia in ήεις et όεις, et quaedam in ώδης, significant abundantiam; ut θηριώδης *belluosus*.

§ 107. GENTILIA, hoc est, *gentem*, aut *patriam* significantia, ferè desinunt in

ς,	ut Ἀρκὰς <i>Arcas</i> ab Ἀρκαδία.
ὸς,	ut Ἰταλὸς <i>Italus</i> ab Ἰταλία.
ιος,	ut Κορίνθιος <i>Corinthius</i> a Κόρινθος.
σιος,	ut Ἰθακήσιος <i>Ithacensis</i> ab Ἰθάκη <i>Ithaca</i> .
άσιος,	ut Φλιάσιος <i>Phliuntius</i> a Φλιουῖς <i>Phlius</i> .
αῖος,	ut Ῥωμαῖος <i>Romanus</i> a Ῥώμη.

κός, ut Ἀχαιῖκός *Achaicus* ab Ἀχαΐα.
 ανός, ut Σαρδιανός *Sardianus* a Σάρδεις.
 ηνός, ut Ἀβυδηνός *Abydeneus* ab Ἀβυδός.
 ἱνός, ut Ταραντῖνος *Tarentinus* a Τάρας.
 άτης, ut Τεγεάτης *Tegeeus* a Τεγέα.
 ήτης, ut Αἰγινήτης *Aegineta* ab Αἰγίνη.
 ίτης, ut Συβαρίτης *Sybarita* a Σύβαρις.
 ώτης, ut Σικελιώτης *Siciliota* a Σικελία.

Hujusmodi desinentia in *της*, ferè habent Femininum in *τις*, ut *Συβαρίτις*; sic etiam desinentia in

s, ut Λίβυς <i>Libys</i> .	} habent femininum in	σσα, ut Λίβυσσα.
Κρής <i>Cres</i> .		—, ut Κρήσσα.
Κίλιξ (κς) <i>Cilix</i> .		—, ut Κίλισσα.
Αἰθίοψ (πς) <i>Aethiops</i> .		ις, ut Αἰθιοπίς.
Τρὼς <i>Tros</i> .		ὰς, ut Τρῶας.
ης, ut Σκύθης <i>Scythæ</i> .		ις, ut Σκυθίς.
Μάγνης <i>Magnes</i> .		ήτις, ut Μαγνήτις.
εὺς, ut Μεγαρεὺς <i>Megarensis</i> .		ις, ut Μεγαρίς.
ην, ut Ἑλληγν <i>Græceus</i> .		ηνίς, ut Ἑλληνίς.
ων, ut Λάκων <i>Lacon</i> .		αῖνα, ut Λάκαινα.
		ωνίς, ut Λακωνίς.

Κὰρ *Car* habet Femininum Κάειρα.

Nonnulla, ut Κὰρ a Καρία, Ἀκαρναν ab Ἀκαρνανία, carent terminationis formulâ.

Obs. Unum in *ος*, Αἰτωλός *Aetolus*, habet Femininum in *ις*, ut Αἰτωλίς tauquam ab Αἰτωλεὺς.

ADJECTIVA DERIVATA A VERBIS.

§ 108. Verbalia Adjectiva, seu Participialia, ferè desinunt in

ής, ut ἐκλιπής *deficiens* ab ἐκλείπω *deficio*.
 ός, ut φιλητός { *amatus*
 amabilis } a φιλέω *amo*.
 έος, ut φιλητέος *amandus*
 έον, ut φιλητέον *amandum*

Obs. Quaedam Verbalia in *ός* interdum vim habent Activam, ut ὑπο-

πτὸς *suspiciens* ab ὑπόπτομαι; καλυπτὸς *tegens* a καλύπτω; interdum etiam ponuntur tanquam desinentia in έος, ut ἀελπτος *non expectandus*, ἀπώμοτος *abjurandus*.

Hujusmodi Verbalia in ὃς, έος, et έον, formantur a tertiâ personâ Perfecti Passivi, mutando ται in suam terminationem, et abjiciendo reduplicationem, ut πεφίληται, φιλητὸς, -έος, -έον, a φιλέω.

Obs. 1. Quaedam Verbalia insertam habent literam σ, quae in penultimâ Perfecti Passivi non reperitur; sic κέχρηται a χράσμαι, χρηστὸς; πέπαυται a παύω, παυστέος; κέκλαυται a κλαίω, κλαυτὸς et κλαυστὸς.

Et, versâ vice, quibusdam in Verbalibus σ deest, quae exstat in penultimâ Perfecti Passivi; sic ἔγνωσμαι a *γνώω, γνωτὸς et recentius γνωστὸς.

Obs. 2. Verbalia nonnulla corripunt longam penultimam Perfecti Passivi, mutando η in ε, praesertim si in Aoristo Primo Passivo idem factum sit; sic εὔρηται ab εὔρίσκω, Aor. 1. P. εὔρέθην. Verbale εὔρετὸς et -έος.

A Substantivis Verbalibus in μα vel mos descendunt Adjectiva in

ιος, ut δέσμιος *vinctus* a δέσμος *vinculum*.

ADJECTIVA DERIVATA AB ALIIS ADJECTIVIS.

§ 109. Adjectiva, quae ab aliis Adjectivis oriuntur, ferè desinunt in

ειος, ut μεγαλειος *magnificus* a μέγας *magnus*.

ηλὸς, ut αἰσχυνηλὸς *pudendus* ab αἰσχυντὸς *pudens*.

όννος, ut δουλόσυνος *servilis* a δοῦλος *servus*.

VERBUM.

VERBA DERIVATA A NOMINIBUS.

§ 110. Verba, quae a Nominibus derivantur, ferè desinunt in άω, έω, όω, εύω, ίζω, αίνω. Quae desinunt in

άω, significant *esse* vel *agere* quod nomen exprimit, ut ὠχριάω *palleo* ab ὠχρίας *pallidus*; ὀρμάω *excito* ab ὀρμή *impetus*.

έω, significant *esse* vel *habere* quod nomen exprimit, ut εὐσεβέω *pius sum* ab εὐσεβής *pius*; οἰκέω *domum habeo* ab οἶκος *domus*.

όω, significant *facere* quod nomen exprimit, ut κοινόω *communico* (sive *communem facio*) a κοινός *communis*.

ευω, significant *partes gerere* quas nomen exprimit, ut βασιλεύω *regis partes gero* (sive *rex sum*) a βασιλεύς *rex*.

ίζω, significant

(a.) *efficere* id quod nomen exprimit, ut καθαρίζω *purum reddo* a καθαρός *purus*.

(b.) *imitari* vel *partes sequi* quas nomen exprimit, ut ἐλληνίζω *Graecos imitor* ab Ἕλλην *Graecus*.

αίνω, significant *esse* vel *efficere* quod nomen exprimit, ut χαλεπαίνω *iratus sum* a χαλεπός *morosus*, λευκαίνω *album reddo* a λευκός *albus*.

VERBA DERIVATA AB ALIIS VERBIS.

§ III. Verba, quae ab aliis Verbis derivantur, sunt Frequentativa, Inceptiva et Desiderativa.

(a.) FREQUENTATIVA desinunt in

άζω, ut ριπτάζω *jacto* a ρίπτω *jacio*.

ίζω, ut αἰτίζω *mendico* ab αἰτέω *rogo*.

ύζω, ut ἐρπύζω *repto* ab ἔρπω *repo*.

(b.) INCEPTIVA desinunt in

σχω, ut ἡβάσχω *juvenesco* ab ἡβάω *juvenis sum*.

(c.) DESIDERATIVA desinunt in

είω, ut δρασεῖω *facturio* a δράω *facio*, Fut. δράσω.

ιάω, ut στρατηγιάω *exercitūs praefecturam affecto* a στρατηγέω *exercitum duco*.

Praeterea a Perfectis Verborum interdum derivantur alia Verba, ejusdem ferè significationis; ut θνήσκω, Perf. τέθνηκα, unde τεθνήκω *morior*; imprimis apud *Epicos* et *Doricos* Poëtas; ut κλάζω Perf. M. κέκληγα, unde κεκλήγω *clamo*.

Sic δεδοίκα <i>timeo</i> a δέδουκα		πεφύγω <i>fugio</i> a πέφευγα
δεδύκω <i>subeo</i> a δέδυκα		πεφύκω <i>nascor</i> a πέφυκα.

ADVERBIA.

ADVERBIA plerumque derivantur a Nominibus, et significant Modum, vel Locum vel Tempus actionis.

§ 112. Adverbia, MODUM significantia,

Derivata ab adjectivis, ferè desinunt in

ως, ut καλῶς *honestè* a καλός: ἀληθῶς *verè* ab ἀληθής: ὀξέως *acutè* ab ὀξύς: σωφρόνως *modestè* a σώφρων: quibus addi potest οὔτω *sic*, ante consonantem abjecto s, pro οὕτως ab οὗτος *hic*.

ι, ut ὀνομαστὶ *nominatim* ab ὀνομαστός *nominatus*.
 δην, ut λογάδην *selectè* a λογὰς *selectus*: ἄρπάδην *raptim* ab ἄρπαξ *raptax*: κρύβδην et -δὰ *clam* a κρυπτός *occultus*.

ίνδην, ut ἀριστίνδην *optimos eligendo* ab ἄριστος *optimus*.

Obs. Nonnulla Adverbia in δην orta esse videntur a tertiâ personâ Singulari Perfecti Passivi Verborum; ut ἀνέδην *remissè* ab ἀνεῖται, Perf. Pass. Verbi ἀνίημι, ἄρδην *sublatè* ab ἤρται, Perf. Pass. Verbi αἶρω.

Derivata a Substantivis ferè desinunt in

ει, ut ἀμαχεὶ *absque pugnâ* a μάχη *pugna*.

ηδὸν, ut κυνηδὸν *canum more* a κύων *canis*.

ἀγεληδὸν *gregatim* ab ἀγέλη *grex*.

υδὸν, ut βοτρυδὸν *racematim* a βότρυς *racemus*.

ιστὶ, ut ἀνδριστὶ *viriliter* ab ἀνὴρ *vir*.

Σκυθιστὶ *Scytharum more* a Σκύθης *Scythia*.

ξ, ut ἐναλλάξ *alternatim* ab ἐναλλαγή *immutatio*.

§ 113. Adverbia LOCUM significantia,

(α.) denotant *quâtem*, quae desinunt in

οι, ut οἴκοι *domi* ab οἶκος *domus*.

χοῦ, ut πανταχοῦ } *ubique* a πᾶς *omnis*.
 χῇ, ut πανταχῇ }

quibus addi possunt veteres Dativi Singulares in οι, ut οἶκοι *domi*, Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, et Plurales in σι, ut Ἀθή-

νησι *Athenis*, Ὀλυμπιάσι *Olympiac*, θύρασι *foris*. Item quaedam in ω, a Praepositionibus derivata, ut ἄνω *suprà* ab ἀνὰ, κάτω *infra* α κατὰ; sic εἴσω, ἔξω, πρόσω.

(b.) denotant *motum ad locum*, quae desinunt in

δε, ut οἶκονδε et οἶκαδε *ad domum* ab οἶκος *domus*;

ξε, ut Ἀθήναζε (pro Ἀθήναςδε) *ad Athenas*; θύραζε (pro θύραςδε) *foras*; Θριῶζε (irreg. pro Θρίαςδε) *ad Thrias*.

σε, ut ἐκεῖσε *illuc* ab ἐκεῖ *illic*.

(c.) denotant *motum de loco*, quae desinunt in

θε, ut Εὐβοίηθε *ab Euboea*.

θεν, ut οἶκονθεν *de domo* ab οἶκος. Conf. § 29. Obs. Gen. 2.

§ 114. Adverbia TEMPUS significantia desinunt in

άκις, ut πολλάκις, et abjecto s, πολλάκι *multoties* α πολὺς *multus*. Cujusmodi omnia *repetitionem* denotant.

Conf. § 36. (b.) Obs. c.

APPENDIX.

CAP. I.

LITERARUM NEXUS ET CONTRACTIONES.

LITERARUM nexus, qui Librariis festinantibus, tanquam viae compendiariae, in usum venerunt, sunt fere hi :

αι	αι	κτ	κατὰ	ος	σσ
αη	αλ	μρ	μὰρ	ς	στ
αυ	αν	μβ	μεθ	ςα	στα
απο	ἀπο	μρ	μεν	ςι	στι
αρ	γὰρ	μ	μὲν	χ	σχ
γρ	γεν	κτ	μετὰ	ι	ται
δ	δὲ	οι	οἶον	ς	ταῖς
δια	δια	ος	ος	ς	τήν
ει	ει	ου	ου	ς	τῆς
ει	ει	οὐτος	οὐτος	ς	τὸν
ειναι	εἶναι	παρα	παρα	ς	τοῦ
ελ	ἐλ	περ	περ	ς	τοῦ
εν	ἐν	περι	περι	ς	τρ
εξ	ἐξ	προ	προ	ς	τρ
ερ	ερ	ρο	ρο	ς	των
ευ	ευ	σαν	σαν	ς	τῶν
ην	ην	σθ	σθ	ς	υι
και	καὶ	σθαι	σθαι	ς	υν
και	καὶ	σπ	σπ	ς	ύπ

CAP. II.

EUPHONIAE LEGES.

§ 1. MUTAE cum Mutis ejusdem generis facillimè congregantur, Tenuis cum Tenui, Media cum Mediâ, Aspirata cum Aspiratâ; sic ex ἐπτά fit ἑβδομος, ex ὀκτώ fit ὀγδοος. Quod si in vocibus inflectendis, derivandis, vel componendis, binæ mutae diversi generis conveniant, pro priore ejus Cognata ex genere posterioris substitui solet. Sic mutatur

(a.) Tenuis ante Mediam in Cognatam Mediam; ut
pro πλέκδην fit πλέγδην, pro ῥάπδος fit ῥάβδος.

(b.) Tenuis ante Aspiratam in Cognatam Aspiratam; ut
pro ἐτύπθην fit ἐτύφθην, pro ἐλέκθην fit ἐλέχθην.

Obs. Excipe Praepositionem ἐκ, quae semper suam Tenuem retinet; ut ἐκδιδόναι, ἐκθεῖναι.

(c.) Aspirata ante Tenuem in Cognatam Tenuem; ut
pro τέτυφται fit τέτυπται, pro λέλεχται fit λέλεκται.

(d.) Aspirata ante Mediam in Cognatam Mediam; ut
pro γράφδην fit γράβδην.

Sive, ut rem clariùs ante oculos ponamus,

Tenuis	τ	} solas praeecunes habet Cognatas suas	$\left\{ \begin{array}{l} \pi, \kappa \\ \beta, \gamma \\ \phi, \chi. \end{array} \right.$
Media	δ		
Aspirata	θ		

§ 2. ASPIRATAE non geminantur, sed priorem locum obtinet Cognata Tenuis, sic Σαπφὼ non Σαφφῶ; praeterquam in Passivis verborum terminationibus, quae incipiunt a θ, ut ἐτύφθην, ἐλέχθην. Immò ne in eâdem quidem voce vel diversae Aspiratae possunt consistere, sed prior ferè mutatur in Cognatam Tenuem; sic θριξ facit Genitivum τριχὺς, pro θριχὺς; θύω facit Perfectum τέθυκα, pro θέθυκα; a *θείω fit τίθημι, pro θίθημι.

Obs. 1. Excipiuntur nomina composita, ut ἀνθοφόρος; Passivae terminationes verborum, quae incipiunt a θ, ut ἐχῦθην a χέω (praeter ἐτέθην a *θείω, ἐτύθην a θύω); et Adverbiorum terminationes in θεν, θι, ut πανταχόθεν.

Obs. 2. Interdum posterior Aspirata, non prior, mutatur in Cognatam Tenuem, ut τύφθῃσι pro τύφθῃσι. Conf. p. 50. § 43. Obs. 9.

§ 3. LITERA σ, ex Mutis labialibus, ac gutturalibus, solas Tenues π, κ, ex lingualibus omninò nullam praeuntem fert; sic, *τέρπω* facit -ψω (i. e. -πσω), nec minùs *τρίβω* -ψω, *γράφω* -ψω, *πλέκω* facit -ξω (i. e. -κσω), nec minùs *λέγω* -ξω, *βρέχω* -ξω; sed *ἀνύτω* -σω non -τσω, *ἐρείδω* -σω non -δσω, *πείθω* -σω non -θσω; sic et *φράζω* -σω non -ζσω; item *σῶμα* Dat. Pl. -ασι non -τσι.

Porro ν, si praecedat, abjicitur; et praecedens vocalis vel ipsa producitur, vel mutatur in diphthongum; sic *λέων* facit Dat. Plur. *λέουσι*, pro -οντσι: *σπένδω* facit Fut. *σπείσω*, pro *σπένδσω*; *δείκνυμι* tertiam Plur. *δείκνυσι* pro -υντσι.

§ 4. LIQUIDA μ praeuntem Labialem sibi assimilat; sic

λείπω, *λελειμ-μαι*; *τρίβω*, *τέτριμ-μαι*; *γράφω*, *γέγραμ-μαι*;

praeuntem Palatalem mutat in γ; sic

πλέκω, *πέπλεγ-μαι*; *βρέχω*, *βέβρεγ-μαι*;

praeuntem Linguaalem mutat in σ; sic

ἀνύτω, *ἤνυσ-μαι*; *ἐρείδω*, *ἤρεισ-μαι*; *πείθω*, *πέπεισ-μαι*.

Sic et *φράζω*, *πέφρασ-μαι*.

§ 5. LIQUIDA ν ante Labialem, vel ψ, transit in μ; sic

συμπάσχω, *ἐμβάλλω*, *συμφέρω*, *ἐμφύχω*;

ante Palatalem, vel ξ, transit in γ; sic

ἐγκαλῶ, *συγγενής*, *συγχαίρω*, *συγξαίνω*;

ante Liquidas reliquas λ, μ, ρ, ipsa assimilatur; sic

συλλέγω, *ἐμμένω*, *συρρίπτω*;

ante σ, et Duplicem ζ plerumque abjicitur; sic

συσπάω, *συζυγία*; *αἶων* in Dat. Plur. facit *αἰῶσι*, pro *αἰῶνσι*.

Obs. Excipiuntur nonnulla, ut *πέφανσαι*, *ἐλμυς*, et composita cum Praepositione ἐν, ut *ἐνσπονδος*.

§ 6. TRES CONSONANTES ne concurrant, σ saepius ejicitur; ν mutatur aliquando in vocalem; sic

τέτυψθε pro *τέτυψθε*, *λελέχθαι* pro *λελέχσθαι*, *τετέφатаι* pro *τέτυφνται*. Conf. § 43. Obs. 7.

§ 7. Vocalis ε, posita inter duas liquidas, interdum in Media mutatur; ut *μεσημερία*, *μεσημβρία*; *ἀνέρος*, *ἀνδρός*.

CAP. III.

CONSPECTUS DIALECTICAE VARIETATIS.

§ 1. DORICA Dialectus

ponit \bar{a} pro η , ut $\phi\acute{\alpha}\mu\alpha$ pro $\phi\acute{\eta}\mu\eta$, $\acute{\alpha}\delta\acute{\upsilon}$ pro $\acute{\eta}\delta\acute{\upsilon}$, $\tau\epsilon\theta\nu\alpha\kappa\acute{\omega}\varsigma$ pro $\tau\epsilon\theta\nu\eta\kappa\acute{\omega}\varsigma$.

\bar{a} — ω , in Gen. Plur. ut $\tau\hat{\alpha}\nu$ μουσᾶν pro $\tau\hat{\omega}\nu$ μουσῶν.

\bar{a} — \bar{a} , in Acc. Plur. Primae Declinationis, ut $\beta\omicron\upsilon\lambda\acute{\alpha}\varsigma$ pro $-\bar{a}\varsigma$.

\bar{a} — ϵ , ut $\epsilon\gamma\omega\gamma\alpha$ pro $-\gamma\epsilon$, $\phi\rho\alpha\sigma\acute{\iota}\nu$ pro $\phi\rho\epsilon\sigma\acute{\iota}\nu$; $\sigma\kappa\iota\alpha\rho\acute{\omicron}\varsigma$ pro $\sigma\kappa\iota\epsilon\rho\acute{\omicron}\varsigma$.

ϵ — $\epsilon\iota$, in Verbis, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\epsilon\varsigma$ pro $-\epsilon\iota\varsigma$, $\acute{\alpha}\epsilon\iota\delta\epsilon\nu$ pro $-\epsilon\iota\nu$.

η — $\epsilon\iota$, ut $\kappa\eta\nu\omicron\varsigma$ pro $\kappa\acute{\epsilon}\iota\nu\omicron\varsigma$; $\lambda\alpha\beta\eta\nu$ pro $-\epsilon\acute{\iota}\nu$; $\kappa\omicron\sigma\mu\eta\nu$ pro $-\epsilon\acute{\iota}\nu$.

\omicron — $\omicron\upsilon$, praesertim in Acc. Plur. ut $\Theta\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$ pro $\Theta\epsilon\omicron\upsilon\varsigma$.

ω — $\omicron\upsilon$, ut $\mu\acute{\omega}\sigma\alpha$ pro $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha$; praesertim in Gen. Sing. et Acc. Plur. Secundae Declinationis, ut $\tau\hat{\omega}$ λόγῳ, $\tau\acute{\omega}\varsigma$ λόγῳς.

$\alpha\iota$ — \bar{a} , ut $\tau\alpha\acute{\iota}\varsigma$ τιμαῖς pro $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ τιμὰς; $\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha\iota\varsigma$ pro $-\alpha\varsigma$.

$\omicron\iota$ — $\omicron\upsilon$, ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\tau\omicron\iota\sigma\alpha$ pro $-\omicron\upsilon\sigma\alpha$; $\text{Μοῖ}\sigma\alpha$ pro $\text{Μοῦ}\sigma\alpha$.

κ — τ , ut $\pi\acute{\omicron}\kappa\alpha$ pro $\pi\omicron\tau\acute{\epsilon}$.

ν — λ , in vocibus $\eta\nu\theta\omicron\nu$, et $\beta\acute{\epsilon}\nu\tau\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$.

ξ — σ , in inflectione Verborum in $\zeta\omega$, ut $\kappa\alpha\theta\acute{\iota}\xi\alpha\varsigma$, $\acute{\alpha}\rho\mu\acute{\omicron}\xi\omega\nu$.

τ — κ , ut $\tau\eta\nu\omicron\varsigma$ pro $\kappa\eta\nu\omicron\varsigma$, hoc est $\kappa\acute{\epsilon}\iota\nu\omicron\varsigma$.

τ — σ , ut $\kappa\acute{\alpha}\pi\epsilon\tau\omicron\nu$, in 3 per. Sing. $\phi\alpha\tau\acute{\iota}$, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\tau\iota$.

$\nu\tau$ — σ , in 3 per. Plur. ut $\phi\alpha\nu\tau\acute{\iota}$, $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\tau\iota$ et $-\epsilon\acute{\upsilon}\nu\tau\iota$.

$\sigma\delta$ — ζ , ut $\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\sigma\delta\epsilon\nu$, $\sigma\nu\rho\acute{\iota}\sigma\delta\epsilon\nu$.

abjicit \omicron post \bar{a} in $\text{Μεν}\acute{\epsilon}\lambda\alpha\varsigma$, $\text{Ποσειδ}\acute{\alpha}\nu$.

§ 2. AEOICA

ponit ϵ pro $\epsilon\iota$, geminatâ sequente consonante, ut $\phi\alpha\epsilon\nu\nu\acute{\omicron}\varsigma$ pro $\phi\alpha\epsilon\iota\nu\acute{\omicron}\varsigma$, $\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha$ pro $\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha$.

\omicron — α , ut $\sigma\tau\rho\omicron\tau\acute{\omicron}\varsigma$ pro $\sigma\tau\rho\alpha\tau\acute{\omicron}\varsigma$.

δ — γ , in $\delta\hat{\alpha}$, et γ pro β in $\gamma\lambda\acute{\epsilon}\phi\alpha\rho\omicron\nu$ (Dor.)

$\pi.\delta.$ — $\mu.\tau.$, in $\pi\epsilon\delta\hat{\alpha}$ pro $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$.

$\pi\pi$ — $\mu\mu$, $\omicron\pi\pi\alpha\tau\alpha$ pro $\omicron\mu\mu\alpha\tau\alpha$.

§ 3. IONICA

ponit α pro ϵ , ut $\tau\acute{\alpha}\mu\nu\omega$ pro $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\omega$, $\kappa\tau\alpha\nu\hat{\omega}$ pro $\kappa\tau\epsilon\nu\hat{\omega}$.

α — η , ut $\mu\epsilon\sigma\alpha\mu\beta\rho\acute{\iota}\eta$ (- α).

ϵ — α , ut $\kappa\acute{\epsilon}\rho\epsilon\omicron\varsigma$, $\delta\acute{\rho}\epsilon\omega\nu$, $\tau\acute{\epsilon}\sigma\sigma\epsilon\rho\epsilon\varsigma$, $\delta\acute{\rho}\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\alpha\iota$, $\pi\lambda\alpha\upsilon\epsilon\omicron\nu\tau\alpha\iota$.

η — α , ut $\acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\rho\eta$, $\lambda\acute{\iota}\eta\nu$, $\pi\rho\acute{\eta}\sigma\sigma\omega$, $\acute{\eta}\acute{\epsilon}\rho\omicron\varsigma$.

η — $\alpha\iota$, in Dat. Plur. Fem. $\mu\acute{\omicron}\acute{\upsilon}\sigma\eta\varsigma$ pro $\mu\acute{\omicron}\acute{\upsilon}\sigma\alpha\iota\varsigma$.

ι — ϵ , ut in $\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\iota}\eta$ pro $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\eta$ hoc est - α .

\omicron — ω , ut $\zeta\omicron\eta$ pro $\zeta\omega\eta$; $\lambda\alpha\gamma\omicron\varsigma$ pro $\lambda\alpha\gamma\omega\varsigma$.

ω — $\omicron\upsilon$, ut $\hat{\omega}\nu$ pro $\omicron\hat{\upsilon}\nu$.

$\eta\nu$ — $\alpha\nu$, ut $\nu\eta\upsilon\varsigma$ pro $\nu\alpha\upsilon\varsigma$.

$\omicron\upsilon$ — \omicron , ut $\mu\acute{\omicron}\omicron\nu\omicron\varsigma$ pro $\mu\acute{\omicron}\omicron\nu\omicron\varsigma$; $\nu\acute{\omicron}\upsilon\varsigma\omicron\varsigma$ pro $\nu\acute{\omicron}\varsigma\omicron\varsigma$.

$\omega\nu$ — $\alpha\nu$, ut $\theta\acute{\omega}\nu\mu\alpha$ pro $\theta\alpha\upsilon\mu\alpha$.

κ — χ , ut $\delta\acute{\epsilon}\kappa\omicron\mu\alpha\iota$ pro $\delta\acute{\epsilon}\chi\omicron\mu\alpha\iota$.

lenem consonantem pro asperâ, ut $\alpha\upsilon\tau\iota\varsigma$ pro $\alpha\upsilon\theta\iota\varsigma$.

transponit aspiratam, ut $\kappa\iota\theta\hat{\omega}\nu$ pro $\chi\iota\tau\hat{\omega}\nu$; $\acute{\epsilon}\nu\theta\alpha\upsilon\tau\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha\upsilon\theta\alpha$.

contrahit $\epsilon\omicron$ in $\epsilon\nu$, ut $\pi\lambda\acute{\epsilon}\omicron\nu\epsilon\varsigma$, $\pi\lambda\epsilon\upsilon\nu\epsilon\varsigma$; $\pi\omicron\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omicron\upsilon\varsigma\iota$ - $\epsilon\upsilon\varsigma\iota$.

$\omicron\eta$ — ω , in medio verborum, ut $\acute{\epsilon}\beta\omega\varsigma\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\beta\acute{\omicron}\eta\varsigma\alpha$;

$\acute{\epsilon}\nu\omega\varsigma\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\nu\acute{\omicron}\eta\varsigma\alpha$; $\acute{\epsilon}\beta\acute{\omega}\theta\epsilon\epsilon$, $\delta\gamma\delta\acute{\omega}\kappa\omicron\nu\tau\alpha$,

Homer. pro $\acute{\epsilon}\beta\acute{\omicron}\eta\theta\epsilon\iota$, $\delta\gamma\delta\acute{\omicron}\eta\kappa\omicron\nu\tau\alpha$.

abjicit ϵ in $\omicron\acute{\iota}\kappa\omega\varsigma$, $\acute{\omicron}\rho\tau\acute{\eta}$, $\phi\omicron\beta\acute{\epsilon}\alpha\iota$, $\acute{\eta}\gamma\acute{\epsilon}\omicron$.

ι — $\acute{\alpha}\pi\acute{\omicron}\delta\epsilon\chi\iota\varsigma$, $\acute{\epsilon}\pi\iota\tau\acute{\eta}\delta\epsilon\omicron\varsigma$, $\beta\alpha\theta\acute{\eta}$ (*Ep.*)

inserit ϵ plerumque ante longam vocalem

(*a.*) in nonnullis Genit. tertiae Declinationis ante ω , atque in $\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$ et $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$, ante terminationes longas, ut $\alpha\acute{\nu}\delta\rho\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\alpha\upsilon\tau\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\tau\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}\omicron\upsilon$.

(*b.*) in verbis, ut $\acute{\iota}\sigma\tau\acute{\epsilon}\alpha\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\acute{\tau}\acute{\epsilon}\omega$, $\chi\rho\acute{\epsilon}\omega\mu\epsilon\omicron\varsigma$, $\delta\upsilon\nu\acute{\epsilon}\omega\mu\alpha\iota$.

α in Verborum term. ante $\tau\omicron$, ut $\acute{\epsilon}\beta\omicron\upsilon\lambda\acute{\epsilon}\alpha\tau\omicron$.

resolvit Diphthongos et circumflexas vocales. Vid. p. 51.

Obs. 9.

patitur Hiatus, ut $\phi\iota\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\alpha\iota$ pro $\phi\iota\lambda\acute{\eta}$.

usu contractionum, et paragogici ν plerumque abstinet; ut $\pi\acute{\alpha}\sigma\iota$ $\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$ pro $\pi\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$ $\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$; nonnullas tamen contractiones amat, quibus etiam *Attica* abstinerebat, ut $\acute{\iota}\rho\acute{\omicron}\varsigma$, $\acute{\iota}\rho\epsilon\upsilon\varsigma$ pro $\acute{\iota}\epsilon\rho\acute{\omicron}\varsigma$, $\acute{\iota}\epsilon\rho\epsilon\upsilon\varsigma$; praecipue contractionem $\omicron\eta$ in ω in medio verborum $\beta\omicron\acute{\omicron}\alpha\nu$ et $\nu\acute{\omicron}\epsilon\acute{\iota}\nu$, ut $\acute{\epsilon}\nu\nu\epsilon\nu\hat{\omega}\kappa\alpha$ pro $\acute{\epsilon}\nu\nu\epsilon\nu\acute{\omicron}\eta\kappa\alpha$. Conf. § 44. *Obs.* 6.

§ 4. ATTICA, Duplex est, Vetus et Nova:

(a.) *Vetus*, quae, utpote ceteris usitatio ac perfectior, quasi fundamentum Grammaticae omnis ponitur:

ponit *a* pro *ai*, in *ἀεὶ*, *ἀετὸς*, *κάω*.

gaudet imprimis contractionibus.

(b.) *Nova*,

ponit *η* pro *ει*, ut *κληῖθρα* pro *κλειῖθρα*.

ρρ — *ρσ*, ut *ἄρρην* pro *ἄρσιν*.

ττ — *σσ*, ut *γλῶττα*, *πράττω* (*Ion.*)

ττ — *ζ*, ut *ἄρμόττειν*, *συρίττειν*. Vide p. 62. § 47. Obs. 2.

§ 5. EPICA

ponit *ε* pro *ᾶ*, ut *βέρεθρον*, *δύσετο*, *βήσετο*, *μενοίνετον*.

ε — *η*, in Mod. Subj., ut *εἶδετε*, *γέννεται*, *ἄλεται*.

ε — *ει*, ut *βαθέης*, *ώκέα*, *θηλέας*, a Nom. in *us*.

η — *α*, ut *Ἄδρηστος*, *ἡνεμόεις* ab *ἄνεμος*.

η — *ε*, ut *ἡῦ* pro *εῦ*, *ἡῦτε*, *βασιλῆϊον* (*Ion.*)

ο — *ω*, in Mod. Subj., ut *θείομεν*, *εἶδομεν*.

ο — *ου*, ut *τρίπος*, *βόλεσθε*.

υ — *ο*, in compositis, sic *ἄλλυδης*, *διαπρύσιος*.

ω — *ο*, ante vocales vel semivocales, ut *Διώνυσος*.

αι — *ᾶ*, ut *αἰεὶ*, *αἰετὸς*, *παραὶ*, *ὑπαὶ*, *καταιβάτης*, *ναίω*.

ει — *ε*, ut *κεινὸς* (*Ion.*), *εἵνεκα*, *πέϊρας*, *ὑπεῖρ*, *χρύσειος*,
τελείω, *εἰοικῶς*.

οι — *ο*, ut *ἀγνοῖῃ*, *πνοιῇ* (*Ion.*)

ου — *ο*, ante semivocales, ut *γοίνατα*, *νοῦσος*, *οὔνομα*,
Οὔλυμπος, *οὐλόμενος*.

σ — *ξ*, ut *συν* pro *ξυν*.

praefigit *ε* ante *ε* initialem, longá syllabá sequente, ut in *ἐέρση*,
εἰκοσι, *ἔειπον*, *ἐέργει*, *ἐέλσαι*, *ἐέδωρ*; quo-
rum ferè omnia per Digamma incipiebant.

ante *η*, ut *ἔηκα* pro *ἦκα*.

redupl. in Aorist. Secund. ut *λελαβέσθαι* *λελαθέσθαι*.

inserit *α*, ut in *φάανθεν* pro *φάνθεν* (pro *ἐφάνθησαν*).

η, — in *εὐηγενῆς*, *πολεμήϊος*, *πολιήτης*.

τ, — in *πτόλις*, *πτόλεμος*, et aliquando *θ*, ut in
μαλθακὸς, *διχθὺς*.

abjicit α, ut στεροπή pro ἀστεροπή; εἰλήλουθμεν pro εἰληλού-
θαμεν.

ε, ut ῥύομαι pro ἑρύομαι; ἰδυῖα pro εἰδυῖα.

ι, ut βαθέη pro βαθεία.

λ, ut Ἀχιλεὺς pro Ἀχιλλεὺς.

transponit ρ, in vocibus θάρσος, κραδίη, βάρδιτος, ἄταρπος.
geminat semivocales λ, μ, ν, ρ, σ;

(a.) post Augmentum, ut ἔλλαβον, ἔμμαθον, ἔννεον
α νέω; ἔρρεον, ἔσσευα. Conf. § 53. Obs. 1.

(b.) in compositis, ut νεόλλουτος (α νέος et λούω);
ἄμμορος, ἀννέφελος, ἐϋστειλμος.

σ, (a.) in formatione Dativi in σι exeuntis, ut κύ-
νεσσι, νέκυσσι; et in Futuro, atque Aoristo
Primo, ut φράσσομαι, κάλεσσα.

(b.) in medio quorundam vocabulorum, ut ὄσσον,
ὀπίσσω, πρόσσω, μέσσος, θυσσανόεις.

consonantes π in pronom. interrog., quae ab ὅπ in-
cipiunt, ut ὅππως; δ in ἔδδειςεν; κ in πε-
λεκκάω; τ in ὅττι, quodcunque.

CAP. IV.

VOCES QUAE PRO DIVERSITATE SPIRITÛS DIVERSAM
VIM HABENT.

ἀγνός, -ή, -ὄν <i>castus.</i>	αὐτός <i>ipse.</i>	ἕκτος <i>sextus.</i>
ἄγνος, -ον, ἡ <i>viteæ.</i>	αὐτός <i>idem.</i>	ἐκτός <i>extra.</i>
*ἀδέω <i>placeo.</i>	ἥλος, ὁ <i>clavus.</i>	ἦκα <i>lente.</i>
*ἀδέω <i>taedio afficio.</i>	ἥλός, -ή, -ὄν <i>stolidus.</i>	ἦκα <i>misi.</i>
ἄδος, -ον, ὁ <i>gaudium.</i>	ἴασι <i>eunt.</i>	ἦκιστος <i>dulcissimus.</i>
ἄδος, -εος, τὸ <i>satietas.</i>	ἰᾷσι <i>mittunt.</i>	ἦκιστος <i>minimus.</i>
ἄζω <i>sicco.</i>	εἰλέω <i>volvo.</i>	ἦσαν <i>fuerunt.</i>
ἄζω <i>veneror.</i>	εἰλέω <i>calefacio.</i>	ἦσαν <i>miserunt.</i>
αἴμων <i>cruentus.</i>	εἵλησις <i>convolutio.</i>	ὀδός, ὁ <i>limen.</i>
αἴμων <i>peritus.</i>	εἵλησις <i>calefactio.</i>	ὀδός, ἡ <i>via.</i>
ἀλέω <i>colligo.</i>	εἵλη, ἡ <i>agmen.</i>	οἶος <i>solus.</i>
ἀλέω <i>molo.</i>	εἵλη, ἡ <i>splendor.</i>	οἶος <i>qualis.</i>
ἄλιος <i>salinus.</i>	εἶργω <i>arceo.</i>	ὄσσος, τὸ <i>oculus.</i>
ἄλιος <i>retibus carens.</i>	εἶργω <i>includo.</i>	ὄσσος <i>quantus.</i>

CAP. V.

ACCENTÛS REGULAE.

ACCENTUS duo sunt : Acutus ' , et Circumflexus ^.

Voces quae in ultimâ Syllabâ acutum habent, vocantur *acutitoniae* (ὀξύτονα), quae in penultimâ, *praeacutitoniae* (παροξύτονα), quae in antepenultimâ, *peracutitoniae* (προπαροξύτονα).

I. ACUTUS in fine dictionis invertitur, ut Θεός λέγει; nisi ante colon, ut λέγει Θεός.

Si ultima syllaba sit *brevis*, acutus erit in antepenultimâ, ut ἄνθρωπος; si *longa*, in penultimâ, ut ἄνθρώπον.

Obs. In πόλεως, ἀνώγειων, Μενέλεως, et similibus *Atticorum* formis, duae ultimae Syllabae pro una habentur; item in compositis a γέλως, κέρας, ἔρως, ut φιλόγελως, βούκερως, δύσερως.

Syllabae *αι* et *οι*, in fine dictionis, pro *brevibus*, non *longis*, habentur, ut ἄνθρωποι, ἔχιδναι; nisi in tertiâ personâ Singulari Optativi, ut φιλοί, ποιήσαι.

Acuuntur ferè in *ultimâ* :

(a.) Verbalia simplicia in *μη, mos, της, tos*, ut γραμμή, σπασμός, ποιητής, ποιητός, a γέγραμμαι, ἔσπασμαι, πεποίηται; et in *a* et *η*, ut φορὰ, γραφή.

(b.) Substantiva in *εus*, ut βασιλεὺς; in *as* et *is* quae crescunt in *άdos, ίnos*, ut λαμπάς, ἑλενσις; deminutiva, patronymica, et gentilia in *is*, ut νησις, Μινωίς, Εὐβωίς; collectiva in *ων*, ut δενδρῶν *arboretum*.

(c.) Adjectiva simplicia in *ικος, vos, ros, et us*, ut λογικός, δεινός, ἱερός, ὀξύς.

(d.) Numeralia in *στος*, ut πολλοστός.

(e.) Participia Aoristi Secundi Activi, et Aoristi utriusque Passivi, ut τυπὼν, τυφθεὶς, τυπεὶς; Participia Perfecti Activi et Perfecti Medii, ut τετυφῶς, τετυπῶς; Verborum in *μι* Participia Activa, quae a verbis in *ω* non formantur, ut τιθεὶς, στὰς, ζευγνύς.

(f.) Praepositiones dissyllabae, ut περὶ; adverbia in *δον*, ut κυνηδόν; et *Attica* pronomina et adverbia in *ι*, ut ὁδὶ, νυνὶ.

Obs. Praepositiones post casum suum positae retrahunt accentum, ut Θεῶν ἀπο; aut Verborum sensum complexae, ut πάρα pro πάρεστι.

(g.) Imperativi εὐρέ, ἐλθέ, εἰπέ; et *Atticè* λαβέ, ἰδέ.

(h.) Composita ab ἄγω, ποιέω, φέρω, ἔργον, οὔρος, ut λοχαγός, κ.τ.λ.
 Acuuntur in *penultimā* :

(a.) Verbalia in εος, ut τυπτός, τυπτέα, τυπτέον.

(b.) Deminutiva in ισκος, et ιον, ut νεανίσκος, χωρίον.

(c.) Composita *activè* significantia, ut μητροκτόνος *matricida* ;
 sed μητρόκτονος *a matre occisus*.

(d.) Monosyllaba composita in Imperativo, ut ἀπόδος.

(e.) Infinitivi omnes in ναι, *penultimā brevī*, ut τετυφέναι, ιστάναι.

(f.) Infinitivi Aoristi Primi Activi et Praeteriti Passivi, nisi
penultima sit longa naturā, ut καλέσαι, τετίφθαι, sed πρᾶ-
 ξαι, στήσαι ; et Infinitivi Aoristi Secundi Medii, ut τυπέσθαι.

(g.) Participia Praeteriti Passivi, ut τετυμμένος ; et Neutra
 Participia omnia in ον, a Masculinis in ων, ut τυγχάνον.

(h.) Adverbia in αζε, οσε, οθι, οθεν, a nominibus acutis in *ultimā*,
 ut Πλαταιαίξε, οὐρανόσε, οὐρανόθι, οὐρανόθεν, a Πλαταιαί, οὐρανός.

II. CIRCUMFLEXUS oritur ex contractione duarum syllabarum,
 quarum prior acuebatur ante contractionem ; ut φιλέω, φιλῶ,
 φιλέοιμι, φιλοῖμι ; quare, si ultima syllaba sit *brevis naturā*,
 et *penultima sit vel contracta, vel longa naturā*, circumflexus
 erit in *penultimā* ; ut θαῦμα, πρᾶγμα, αἶλαξ - ἄκος.

Circumflectuntur in *ultimā* :

(a.) Genitivi Plurales nominum Primae Declinationis, ut
 ταμιῶν, μονσῶν (ex ταμίων, μονσίων), et Genitivi et Dativi
 Singulares, Duales, Plurales substantivorum Primae et
 Secundae Declinationis, quae acuuntur in Nominativo ;
 ut a τιμή, τιμῆς, τιμῇ, τιμαῖν, τιμῶν, τιμαῖς ; ab οὐρανός,
 οὐρανοῦ, -ῶ, -οῖν, -ῶν, -οῖς.

(b.) Futura Prima Activa Quartae Conjugationis, ut σπερῶ.

(c.) Infinitivi Aoristi Secundi Activi, ut τυπεῖν (a τυπέειν) ;
 Imperativi Aoristi Secundi Medii, ut τυποῦ ; Subjunctivi
 utriusque Aoristi Passivi, ut τυφθῶ, τυπῶ.

Obs. 1. Nominativi *plurales* Primae Declinationis eundem accentum
 habent ac Nominativi *singulares*, ut ταμίας, ταμίαί, ἔχιδνα, ἔχιδναι,
 praeter πολίτης, πολῖται, et similia.

Obs. 2. Substantiva monosyllaba, crescentia in Genitivo, accentum
 ferè habent in *ultimā*, in Genitivis et Dativis omnium numerorum ; ut
 χεῖρ, χεῖρς, χειρῖ, χειροῖν, χειρῶν, χερσῖ.

Enclitica rejiciunt accentum in ultimam syllabam vocis præcedentis, si non acuatur in penultimâ; ut ἄνθρωπός ἐστι, ἀνδρός ἐστι, sed ἀνθρώπου ἐστὶ, ἄνδρες φασιν.

Enclitica sunt τις indefinitum, obliqui casus pronominum personalium, ut μου, σου, νιν, μιν, σφε; Indicativi Præsentes verborum εἰμι, φημι (exceptis secundis personis εἶ, φῆς, et si quando εἰμὶ significat *existere*); adverbia indefinita πως et similia; particulae τε, γε, νυν pro οὖν.

Accentu carent οὐ, ὥς, εἰ, ἐν, ἐκ, ἐξ, εἰς, ἐς, nisi vel in fine orationis, vel cum substantivis suis postponuntur, et Nominativi ὁ, ἡ, οἱ, αἱ articuli praepositivi ὁ, ἡ, τὸ, ne confundantur cum ὅ, ἥ, οὔ, αὖ, a relativo ὅς *qui*.

Obs. Si eliditur acutus, rejicitur in penultimam, ut δεινὸν ἔπη, pro δεινὰ ἔπη; sed in praepositionibus, et in ἀλλὰ, οὐδὲ, μηδὲ, ἥδὲ cum vocali amittitur.

VOCES QUAE PRO DIVERSITATE ACCENTÛS DIVERSAM VIM HABENT.

ἄγων <i>agens.</i>	ἐξ <i>sex.</i>	νόμος <i>lex.</i>
ἄγων <i>certamen.</i>	ἐξ <i>ex.</i>	νομὸς <i>tribus.</i>
ἀληθὲς <i>verum.</i>	ἐχθρα <i>inimicitia.</i>	οἶκοι <i>domicilia.</i>
ἄλθες; <i>itane?</i>	ἐχθρὰ <i>inimica.</i>	οἴκοι <i>domi.</i>
ἄλλα <i>alia.</i>	ἐγείραι 1. Aor. Inf.	ὅμως <i>attamen.</i>
ἀλλὰ <i>sed.</i>	ἐγείραι — Opt.	ὁμῶς <i>una cum.</i>
αὕτη <i>haec.</i>	ἔγραι 1. A. Imp. Med.	οὐ <i>ubi.</i>
αὐτὴ <i>ipsa.</i>	ἔπαινος <i>laus.</i>	οὐ <i>non.</i>
Βασιλεῖα <i>regina.</i>	ἐπαινὸς <i>verendus.</i>	πείθω <i>suadeo.</i>
Βασιλεία <i>regnum.</i>	ἦ <i>reverd.</i>	πειθῶ <i>suadela.</i>
βίος <i>vita.</i>	ἦ <i>aut.</i>	ποιός <i>qualis?</i>
Βιὸς <i>arcus.</i>	θέα <i>visus.</i>	ποιὸς <i>quispiam.</i>
βροτὸς <i>mortalis.</i>	θεὰ <i>dea.</i>	σίγα <i>sile.</i>
βρότος <i>cruor.</i>	θολὸς <i>faex.</i>	σίγα <i>silenter.</i>
δῆμος <i>populus.</i>	θόλος <i>fastigium.</i>	σιγᾷ <i>silet.</i>
δημὸς <i>pinguedo.</i>	κάλως <i>funis.</i>	φόρος <i>tributum.</i>
εἰπὼν <i>dic.</i>	καλῶς <i>pulchrè.</i>	φορὸς <i>ferax.</i>
εἶπον <i>dixi.</i>	κεῖνος <i>ille.</i>	φῶς <i>lux.</i>
εἶμι <i>ibo.</i>	κεινὸς Ion. <i>vacuus.</i>	φῶς <i>homo.</i>
εἰμὶ <i>sum.</i>	κῆρ <i>cor.</i>	ψύχη <i>frigora.</i>
εἷς, ἐν <i>unus -um.</i>	κῆρ <i>fatum.</i>	ψυχὴ <i>anima.</i>
εἰς, ἐν <i>in.</i>	κούρη Ion. <i>puella.</i>	ῶμος <i>humerus.</i>
	κουρὴ — <i>tonsura.</i>	ῶμος <i>crudelis.</i>

CAP. VI.

CONSPECTUS CONTRACTIONIS.

(a.)	$\alpha + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	ut σέλαα,	= σελᾱ.
	$\alpha + \epsilon$	}	τίμαε	= τίμα.
	$\alpha + \eta$		τιμάητε	= τιμάτε.
	$\alpha + \iota$	= α	γήραϊ	= γήρα.
	$\alpha + \omicron$	}	τιμάομεν	= τιμάμεν.
	$\alpha + \omega$		τιμάωμεν	= τιμάμεν.
	$\alpha + \epsilon\iota$	}	τιμάεις	= τιμάς.
	$\alpha + \eta$		τιμάης	= τιμάς.
	$\alpha + \omicron\iota$	= ω	τιμαοίμην	= τιμάμην.
	$\alpha + \omicron\upsilon$	= ω	τιμάου	= τιμά.
(b.)	$\epsilon + \alpha$	= η	τείχεα	= τέιχη;
		sed in secundâ Declin. ac praecedente vocali,		
	$\epsilon + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	ὀστέα	= ὀστᾶ, ὕγι-έα = ὕγι-ᾶ.
	$\epsilon + \epsilon$	= $\epsilon\iota$	φίλεε	= φίλει.
	$\epsilon + \iota$	= $\epsilon\iota$	τείχεϊ	= τέιχει.
	$\epsilon + \omicron$	= $\omicron\upsilon$	φιλέομεν	= φιλοῦμεν.
	$\epsilon + \omega$	= ω	φιλέω	= φιλῶ.
	$\epsilon + \alpha\iota$	= η	τύπτειαι	= τύπτῃ.
	$\epsilon + \epsilon\iota$	= $\epsilon\iota$	φιλέεις	= φιλεῖς.
	$\epsilon + \eta$	= η	φιλέης	= φιλῆς.
	$\epsilon + \omicron\iota$	= $\omicron\iota$	φιλέοις	= φιλοῖς.
	$\epsilon + \omicron\upsilon$	= $\omicron\upsilon$	φιλέου	= φιλοῦ.
(c.)	$\eta + \epsilon$	= η	ὑλήεσσα	= ὑλῆσσα.
	$\eta + \iota$	= η	Θρήϊσσα	= Θρηῖσσα.
(d.)	$\iota + \alpha$	}	πόλιας	= πόλις (Ion.)
	$\iota + \epsilon$		οῖες	= οῖς.
	$\iota + \iota$	= $\bar{\iota}$	Χίϊος	= Χῖος.
(e.)	$\omicron + \alpha$	= ω	αἰδόα	= αἰδῶ.
	$\omicron + \epsilon$	= $\omicron\upsilon$	δήλοε	= δήλον.
	$\omicron + \eta$	= ω	δηλόητε	= δηλῶτε.
	$\omicron + \iota$	= $\omicron\iota$	αἰδόϊ	= αἰδοῖ.
	$\omicron + \omicron$	= $\omicron\upsilon$	νόος	= νοῦς.
	$\omicron + \omega$	= ω	δηλόω	= δηλῶ.
	$\omicron + \alpha\iota$	= $\alpha\iota$	ἀπλόαι	= ἀπλαῖ.
	$\omicron + \epsilon\iota$	}	δηλόει	= δηλοῖ.
	$\omicron + \eta$		δηλόη	= δηλοῖ.
	$\omicron + \omicron\iota$		δηλόοι	= δηλοῖ.
	$\omicron + \omicron\upsilon$	= $\omicron\upsilon$	δηλόουσι	= δηλοῦσι.
(f.)	$\upsilon + \alpha$	}	ἰχθύας	= ἰχθῦς.
	$\upsilon + \epsilon$		ἰχθύες	= ἰχθῦς.
	$\upsilon + \eta$		δεικνύηται	= δεικνῦται.
	$\upsilon + \iota$		λελύιτο	= λελύτο.
	$\upsilon + \iota$	= $\upsilon\iota$	νέκυϊ	= νέκυι (Epic).
(g.)	$\omega + \alpha$	= ω	ἥρωα	= ἥρω (Conf. § 22. Obs. 2.)
	$\omega + \eta$	= φ	ζώμην	= ζῶμεν.
	$\omega + \iota$	= φ	λώϊστος	= λῶστος.

CAP. VII.

CONSPECTUS CRASEOS.

(a.)	$\alpha + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	ut τὰ ἀγαθὰ	= τὰγαθὰ.
	$\alpha + \epsilon$	= $\bar{\alpha}$	— τὰ ἐμὰ	= τὰμὰ.
	$\alpha + o$	= ω	— τὰ ὕπλα	= θῶπλα.
(b.)	$\eta + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	— ἡ ἀρετὴ	= ἀρετὴ.
	$\eta + \alpha$	= η	— τυχεῖ ἀγαθῇ	= τυχήγαθῇ.
	$\eta + \epsilon$	= η	— ἡ ἐμὴ	= ἡμὴ.
	$\eta + \eta$	= η	— τῇ ἡμέρᾳ	= θῆμέρᾳ.
	$\eta + \epsilon\upsilon$	= $\eta\upsilon$	— ἡ εὐγένεια	= ηῦγένεια.
(c.)	$o + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	— ὁ ἀνὴρ	= ἀνὴρ.
	$o + \epsilon$	= ou	— ὁ ἐπὶ	= οὐπὶ.
	$o + i$	= oi	— τὸ ἱμάτιον	= θοῖμάτιον.
	$o + o$	= ou	— τὸ ὄνομα	= τοῦνομα.
	$o + v$	= ou	— τὸ ὕδωρ	= θοῦδωρ.
	$o + ai$	= α	— τὸ αἶτιον	= τᾶτιον.
	$o + av$	= av	— τὸ αὐτὸ	= ταῦτὸ.
	$o + oi$	= ω	— ὁ οἶνος	= ῥῆνος.
(d.)	$\omega + \alpha$	= ω	— ὦ ἄνθρωπε	= ὦνθρωπε.
	$\omega + \epsilon$	}	— τὼ ἐργάτα	= τῶργάτα.
	$\omega + o$		— τὼ ὀφθαλμῶ	= τῶφθαλμῶ.
	$\varphi + \epsilon$	}	— τῷ ἐμῷ	= τῶμῷ.
	$\varphi + o$		— τῷ ὕχλω	= τῶχλω.
	$\varphi + av$	= av	— τῷ αὐτῷ	= ταῦτῷ.
	$\omega + \epsilon\upsilon$	= $\omega\upsilon$	— ὦ Εὐριπίδῃ	= ὠνριπίδῃ.
	$\omega + oi$	= ω	— ἐγὼ οἶδα	= ἐγῶδα.
(e.)	$ai + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	— καὶ ἀρετὴ	= κἀρετὴ.
	$ai + \epsilon$	= $\bar{\alpha}$	— καὶ ἐγὼ	= κἀγὼ.
	$ai + \eta$	= η	— καὶ ἡ	= χῆ.
	$ai + i$	= i	— καὶ ἵσος	= κῖσος.
	$ai + o$	= ω	— καὶ ὅτι	= χῶτι.
	$ai + av$	= av	— καὶ αὐτὸς	= καὐτὸς.
	$ai + ei$	= $\bar{\alpha}$	— καὶ εἴτα	= κᾶτα.
(f.)	$oi + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	— μέντοι ἄν	= μεντᾶν.
	$oi + \alpha$	= ω	— οἱ ἄνδρες	= ὦνδρες.
	$oi + \epsilon$	= ou	— οἱ ἐμοὶ	= οὐμοὶ.
	$oi + \epsilon$	= $\bar{\alpha}$	— οἱ ἕτεροι	= ᾗτεροι.
(g.)	$ou + \alpha$	= $\bar{\alpha}$	— τοῦ ἀνδρὸς	= τᾶνδρὸς.
	$ou + \epsilon$	= ou	— τοῦ ἔστιν	= ποῦστιν.
	$ou + \epsilon$	= $\bar{\alpha}$	— τοῦ ἑτέρου	= θᾶτέρου.
	$ou + \eta$	= η	— τοῦ ἡμετέρου	= θῆμετέρου.
	$ou + o$	= ou	— τοῦ ὀνόματος	= τοῦνόματος.
	$ou + v$	= ou	— τοῦ ὕδατος	= θοῦδατος.
	$ou + av$	= av	— τοῦ αὐτοῦ	= ταῦτοῦ.
	$ou + ou$	= ou	— τοῦ οὐρανοῦ	= τοῦρανοῦ.

VOCABULARIUM.

SUBSTANTIVA.

VOCABULA PRIMAE DECLINATIONIS.

In ας.

Βορέας *Boreas*.
βύας *bubo*.
κοχλίας *cochlea*.
λάας *lapis*.
Λοξίας *Apollo*.
νεανίας *juvenis*.
ὄρνιθοθήρας *auceps*.

In ης.

ἀγύρτης *circulator*.
Ἄιδης *Pluto*.
ἀκροάτης *auditor*.
ἀρότης *arator*.
αὐλητῆς *tibicen*.
βούτης *bulbus*.
δεσπότης *dominus*.
ἐρέτης *remex*.
Ἑρμῆς *Mercurius*.
θεάτης *spectator*.
θεριστῆς *messor*.
θηρευτῆς *venator*.
ἱππότης *eques*.
κιθαριστῆς *citharoedus*.
κλέπτῆς *fur*.
κτιστῆς *conditor*.
μαθητῆς *discipulus*.

ναύτης *nauta*.
νομοθέτης *legislator*.
οἰκέτης *domesticus*.
ὄρχηστῆς *saltator*.
ὀφειλέτης *debitor*.
παλαιστῆς *luctator*.
πελταστῆς *peltasta*.
Πέρσης *Persa*.
ποιητῆς *poëta*.
προφήτης *propheta*.
πύκτης *pugil*.
πωλητῆς *venditor*.
Σκύθης *Scytha*.
σκωπτῆς *cavillator*.
σοφιστῆς *sophista*.
τελώνης *publicanus*.
τεχνίτης *artifex*.
τοξότης *sagittarius*.
ὑποκριτῆς *actor*.
φυλέτης *tribulis*.
ὠνητῆς *emtor*.

Patronymica.

Ἄλκμαιωνίδης.
Ἀτρείδης.
Βορεάδης.
Ἡρακλείδης.

Ἱπποτάδης.
 Κεκροπίδης.
 Κρονίδης.
 Μενoitιάδης.
 Παλλαντίδης.
 Πανθοίδης.
 Πηλείδης.
 Πηληϊάδης.
 Τελαμωνιάδης.
 Τυδείδης.
 Φερητιάδης.

In α.

ἄελλα *procella*.
 ἄκανθα *spina*.
 ἄμιλλα *certamen*.
 γλῶσσα *lingua*.
 δόξα *opinio*.
 ἔχιδνα *vipera*.
 θάλασσα *mare*.
 μάκελλα *ligo*.
 μέλισσα *apis*.
 μέριμνα *cura*.
 παῦλα *quies*.
 ῥίζα *radix*.
 τράπεζα *mensa*.
 χάλαζα *grando*.
 χλαῖνα *tunica*.

In η.

ἄκοη *auditus*.
 γαλῆ *mustela*.
 γῆ *terra*.
 γνώμη *opinio*.
 δίκη *justitia*.
 δίνη *vortex*.
 εἰρήνη *pax*.
 ἐορτὴ *festum*.
 ζώνη *cingulum*.

ἡδονὴ *voluptas*.
 θοῖνη *convivium*.
 κεφαλὴ *caput*.
 λίμνη *palus*.
 λύπη *dolor*.
 νίκη *victoria*.
 νύμφη *sponsa*.
 ὀργὴ *ira*.
 πλάνη *error*.
 πύλη *porta*.
 ῥώμη *vigor*.
 σελήνη *luna*.
 στέγη *tectum*.
 σχολή *otium*.
 ταραχὴ *turbatio*.
 τέχνη *ars*.
 τύχη *fortuna*.
 ὕλη *lignum*.
 φάτνη *praesepe*.
 ψυχὴ *anima*.
 ᾠδὴ *carmen*.
 ὠλένη *cubitus*.
 ὠτειλὴ *vulnus*.

In α purum.

ἄγνοια *ignorantia*.
 ἄγυιὰ *vicus*.
 ἀθυμία *animi dejectio*.
 αἰτία *causa*.
 ἀκρίβεια *accuratio*.
 ἀλήθεια *veritas*.
 ἀνδρεία *fortitudo*.
 βασιλεία *regnum*.
 βία *robur*.
 βοήθεια *auxilium*.
 γαῖα *terra*.
 γενεὰ *generatio*.
 δουλεία *servitus*.
 ἐκκλησία *concio*.

ἐλαία *oliva*.
 ἐστία *focus*.
 εὐγένεια *nobilitas*.
 εὐκλεία *gloria*.
 εὐσέβεια *pietas*.
 εὐτυχία *felicitas*.
 ἡλικία *adolescentia*.
 ἡνία *habena*.
 ἡσυχία *quies*.
 θυσία *sacrificium*.
 ἱκετεία *supplicatio*.
 κακία *malitia*.
 κλισία *tabernaculum*.
 λατρεία *servitus*.
 μαλακία *mollities*.
 μανία *furor*.
 μωρία *stultitia*.
 οἰκία *domus*.
 ὁμιλία *conversatio*.
 παιδεία *educatio*.
 πενία *paupertas*.
 σκιά *umbra*.
 σοφία *sapientia*.

στοὰ *porticus*.
 στρατιά *exercitus*.
 ὑγίεια *sanitas*.
 φιλία *amicitia*.
 χρεία *usus*.

In α, praeunte ρ.

ἀγορά *forum*.
 ἄγκυρα *anchora*.
 ἄρουρα *arvum*.
 γέφυρα *pons*.
 ἡμέρα *dies*.
 θύρα *janua*.
 λαύρα *vicus*.
 λέπρα *lepra*.
 μοῖρα *pars, fatum*.
 πλευρά *latus*.
 σφαῖρα *globus*.
 σφῦρα *malleus*.
 φρουρά *praesidium*.
 χαρά *gaudium*.
 χώρα *regio*.
 ὥρα *tempus*.

VOCABULA SECUNDAE DECLINATIONIS.

In ος.

ἄγγελος *nuntius*.
 αἰτὸς *aquila*.
 ἄθλος *certamen*.
 ἄμπελος, ἡ, *vinea*.
 ἄνθρωπος *homo*.
 ἄργιλος, ἡ, *argilla*.
 ἄργυρος *argentum*.
 ἄρριχος *corhinus*.
 ἀτμός *vapour*.
 αὐλὸς *tibia*.
 βάρβιτος *barbitus*.
 βάσανος, ἡ, *lapis Lydius*.
 βίβλος, ἡ, *liber*.
 βροτὸς *mortalis*.

βύσσος, ἡ, *byssus*.
 βῶλος *gleba*.
 γέρανος *grus*.
 γνάθος, ἡ, *maxilla*.
 γύψος, ἡ, *gypsum*.
 δῆμος *plebs*.
 διδάσκαλος *magister*.
 δρόσος, ἡ, *ros*.
 Εὐρος *Eurus*.
 Ζέφυρος *Zephyrus*.
 ἡπειρος, ἡ, *terra continens*.
 Θεὸς, *Deus*; ἡ, *Dea*.
 ἱατρός *medicus*.
 καιρὸς *opportunitas*.
 κάμινος, ἡ, *fornax*.

κασσίτερος *stannum*.
 κέρασος *cerasus*.
 κεραυνὸς *fulmen*.
 κέρκος, ἡ, *cauda*.
 κόπος *labor*.
 κρύσταλλος, ἡ, *glacies*.
 λόγος *sermo*.
 μίλτος, ἡ, *minium*.
 μόλυβδος *plumbum*.
 νῆσος, ἡ, *insula*.
 νόσος, ἡ, *morbus*.
 Νότος *Notus*.
 ὁδὸς, ἡ, *via*.
 οἶμος, ἡ, *semita*.
 οἶκος *domus*.
 πύελος, ἡ, *pelvis*.
 ῥινὸς, ἡ, *pellis*.
 σίδηρος *ferrum*.
 σπασμὸς *convulsio*.
 στρατὸς *exercitus*.
 φηγὸς, ἡ, *fagus*.
 χαλκὸς *aes*.
 χρυσὸς *aurum*.
 ψῆφος, ἡ, *suffragium*.
 ψίαθος, ὁ et ἡ, *teges*.

In ον.

ἄθλον *praemium certaminis*.
 ἀργύριον *pecunia*.
 ἄρθρον *artus*.
 ἄριστον *prandium*.
 ἄροτρον *aratrum*.
 βάραθρον *fossa*.
 δάπεδον *solum*.
 δείπνον *coena*.
 δεσμωτήριον *carcer*.
 δῶρον *donum*.
 ἔργον *opus*.
 ζυγὸν *jugum*.
 ζῶον *animal*.
 θέατρον *theatrum*.
 ἱμάτιον *vestimentum*.
 ἴον *viola*.
 κέντρον *stimulus*.
 μῆλον *promum*.
 μόριον *particula*.
 ξύλον *lignum*.
 οἰκίον *domicilium*.
 παιδίον *puerulus*.
 ῥόδον *rosa*.
 φάρμακον *venenum*.
 φορτίον *sarcina*.

VOCABULA TERTIAE DECLINATIONIS SIMPLICIS.

In α, ι, υ.

γόνυ, ατος, *genu*.
 δόρυ, ατος, *hasta*.
 μέλι, ιτος, *mel*.
 κῦμα, ατος, *fluctus*.
 ὄνομα, ατος, *nomen*.
 σῆμα, ατος, *signum*.
 στόμα, ατος, *os (oris)*.
 τέρμα, ατος, *meta*.
 φύτευμα, ατος, *planta*.
 χεῖμα, ατος, *hyems*.
 χρῶμα, ατος, *color*.
 ψήφισμα, ατος, *decretum*.

In ν.

ἀγκών, ὦνος, *cubitus*.
 ἀγών, ὦνος, *certamen*.
 ἀηδών, ὄνος, ἡ, *luscinia*.
 αἶων, ὦνος, *aevum*.
 ἄκτιν, ἱνος, ἡ, *jubar*.
 ἄξων, ὄνος, *axis*.
 αὐχὴν, ἑνος, *cervix*.
 γέρων, ὄντος, *senex*.
 γλωχὶν, ἱνος, ἡ, *acies*.
 δαίμων, ὄνος, *genius*.
 δελφιν, ἱνος, *delphin*.
 δράκων, ὄντος, *draco*.

Ἑλλήν, ἦνος, *Graecus*.

θεράπων, οντος, *servus*.

κανών, όνος, *canon*.

κώδων, ωνος, *campana*.

Λάκων, ωνος, *Lacon*.

λειμών, ώνος, *pratium*.

λέων, οντος, *leo*.

λιμήν, ένος, *portus*.

μήν, μηνός, *mensis*.

παιάν, άνος, *paean*.

ποιμήν, ένος, *pastor*.

Σειρήν, ἦνος, ἡ, *Siren*.

Τιτάν, άνος, *Titan*.

φρήν, ενός, ἡ, *mens*.

χειμών, ώνος, *hyems*.

χελιδών, όνος, ἡ, *hirundo*.

χην, ηνός, ό et ἡ, *anser*.

χθών, ονός, ἡ, *terra*.

χιτών, ώνος, *tunica*.

χιών, όνος, ἡ, *nix*.

ώδιν, ίνος, ἡ, *dolor*.

In ρ.

ἔαρ, αρος, τὸ, *ver*.

Κάρ, αρός, *Car*.

νέκταρ, αρος, τὸ, *nectar*.

ούθαρ, ατος, τὸ, *uber*.

ῥαρ, αρος, ἡ, *uxor*.

στέαρ, άτος, τὸ, *sebum*.

φρέαρ, άτος, τὸ, *puteus*.

ψάρ, αρός, *sturnus*.

αἴρ, έρος, *aër*.

αιθήρ, έρος, *aether*.

αορτήρ, ἦρος, *lorum*.

άστήρ, έρος, *stella*.

γαστήρ, έρος, -τρός, ἡ, *venter*.

δαήρ, έρος, *levir*.

θήρ, ηρός, *fera*.

μυκτήρ, ἦρος, *nasus*.

σπινθήρ, ἦρος, *scintilla*.

ἄορ, ορος, τὸ, *ensis*.

ἦτορ, ορος, τὸ, *cor*.

μάρτυρ, υρος, *testis*.

πῦρ, υρός, τὸ, *ignis*.

ἔλωρ, ωρος, τὸ, *praeda*.

φῶρ, φωρός, *fur*.

φθείρ, ρός, *pediculus*.

χείρ, ρός, ἡ, *manus*.

In ς.

άνδριάς, άντος, *statua*.

γίγας, αντος, *gigas*.

δας, δαδός, ἡ, *taeda*.

ελέφας, αντος, *elephas*.

ικμάς, άδος, ἡ, *humor*.

ίμάς, άντος, *lorum*.

λαμπάς, άδος, ἡ, *lampas*.

λυκάβας, αντος, *annus*.

πέρας, ατος, τὸ, *finis*.

γότης, ητος, *incantator*.

λέβης, ητος, *pelvis*.

σῆς, σητός, *tinea*.

τάπης, ητος, *tapes*.

άκρις, ίδος, ἡ, *locusta*.

άσπις, ίδος, ἡ, *clypeus*.

άψις, ίδος, ἡ, *testudo*.

βαλβις, ίδος, ἡ, *meta*.

γλωχίς, ίνος, ἡ, *acies*.

δελφίς, ίνος, *delphin*.

έλπις, ίδος, ἡ, *spes*.

ἔρις, δος, ἡ, *lis*.

ίς, ίνός, ἡ, *fibra*.

κερκίς, ίδος, ἡ, *tela*.

κηκίς, ίδος, ἡ, *nidor*.

κηλίς, ίδος, ἡ, *macula*.

κνημίς, ίδος, ἡ, *tibiale*.

κρηπίς, ίδος, ἡ, *fundus*.

μέρμις, ιθος, ἡ, *funis*.

ὄρνις, ιθος, ό et ἡ, *avis*.

ράσφανις, ίδος, ἡ, *radicula*.

ρίς, ρίνός, ἡ, *nasus*.

Σαλαμίς, ίνος, ἡ, *Salamis*.

σφραγίς, ἴδος, ἡ, *sigillum*.
 φροντίς, ἴδος, ἡ, *cura*.
 χάρις, ἴτος, ἡ, *gratia*.
 ψηφίς, ἴδος, ἡ, *calculus*.
 ὠδὶς, ἴνος, ἡ, *dolor*.
 κώμυς, υθος, ἡ, *fascis*.
 ἰδρὼς, ὠτος, *sudor*.
 φῶς, φωτὸς, *vir*.
 φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*.
 χρῶς, χρωτὸς, ὁ, *cutis*.
 δαίς, δαιτὸς, ἡ, *epulum*.
 κλεῖς, κλειδὸς, ἡ, *clavis*.
 κτεῖς, κτενὸς, *pecten*.
 ἔλμυς, νθος, ἡ, *tinea*.
 πείρις, νθος, ἡ, *crates*.
 Τίρυνς, νθος, *Tiryns*.

In ζ.

ἄναξ, ακτος, *rex*.
 αὔλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.
 δόναξ, ακος, *arundo*.
 Θράξ, ακὸς, *Thrax*.
 θώραξ, ἄκος, ἡ, *thorax*.
 ἰέραξ, ἄκος, *accipiter*.
 κλίμαξ, ακος, ἡ, *scala*.
 οἷαξ, ἄκος, *gubernaculum*.
 πίναξ, ακος, *tabula*.
 ῥάξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*.
 φέναξ, ἄκος, *derisor*.
 ἀλώπηξ, εκος, ἡ, *vulpes*.
 βήξ, βηχὸς, ἡ, *tussis*.
 αἶξ, αἶκος, ἡ, *impetus*.
 αἶξ, αἰγὸς, ἡ, *capra*.
 βέμβιξ, ἱκος, ἡ, *turbo*.
 θρίξ, τριχὸς, ἡ, *coma*.

κύλιξ, ἱκος, *calix*.
 μάστιξ, ἱγος, ἡ, *flagrum*.
 πέρδιξ, ἱκος, ὁ et ἡ, *perdix*.
 τέττιξ, ἱγος, *cicada*.
 φοῖνιξ, ἱκος, *palma arbor*.
 ψῖξ, ψιχὸς, ἡ, *mica*.
 βόμβυξ, υκος, *vermis*.
 κήρυξ, ὕκος, *praeco*.
 κόκκυξ, ὕγος, *cuculus*.
 νύξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.
 ὄνυξ, υχος, *unguis*.
 ὄρνυξ, υγος, *coturnix*.
 πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*.
 πτύξ, υχὸς, ἡ, *plica*.
 Στύξ, γὸς, ἡ, *Styx*.
 φάλαγξ, γγος, ἡ, *phalanx*.
 φάραγξ, γγος, ἡ, *vallis*.
 σάλπιγξ, γγος, *tuba*.
 Σφίγξ, γγὸς, ἡ, *Sphinx*.
 φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.
 λάρυγξ, γγος, *guttur*.
 λύγξ, γγὸς, ἡ, *singultus*.
 λύγξ, γκὸς, ὁ et ἡ, *lynx*.
 σάρξ, κὸς, ἡ, *caro*.
 φλόξ, γὸς, ἡ, *flamma*.

In ψ.

γρύψ, υπος, *Gryphus*.
 γύψ, υπὸς, *vultur*.
 κατῆλιψ, ποσ et φος, ἡ, *scala*.
 κώνωψ, ωπος, ὁ et ἡ, *culex*.
 λαῖλαψ, απος, ἡ, *turbo*.
 φλέψ, βὸς, ἡ, *vena*.
 ὠψ, ὀπὲς, *vultus*.

VOCABULA TERTIAE DECLINATIONIS CONTRACTAE.
 FORMULAE PRIMAE.

In ης.

Ἱπποκοάτης *Hippocrates*.
 Περικλῆς *Pericles*.
 Σοφοκλῆς *Sophocles*.
 Σωκράτης *Socrates*.

In ος.

ἄλκος *vallis*.
 ἄλγος *moeror*.
 ἄλσος *nemus*.
 ἄνθος *flos*.

ἄχθος *pondus*.
 βάθος *profunditas*.
 γένος *genus*.
 ἔγχος *hasta*.
 ἔδαφος *solum*.
 ἔθνος *gens*.
 ἔθος *consuetudo*.
 ἦθος *mos*.
 θέρος *aestas*.
 θράσος *audacia*.
 ἵχνος *vestigium*.
 κέρδος *lucrum*.
 κῆτος *balaena*.
 κράτος *robur*.

κῦδος *decus*.
 μέγεθος *magnitudo*.
 μέλος *membrum*.
 μένος *ira*.
 μῆκος *longitudo*.
 νείκος *rixa*.
 νέφος *nubes*.
 ξίφος *gladius*.
 ὄρος *mons*.
 ὄξος *acetum*.
 ῥίγος *rigor*.
 τεῖχος *murus*.
 ψύχος *frigus*.

FORMULAE SECUNDAE CONTRACTORUM.

In ις.

δάμαλις *juvenca*.
 δύναμις *potestas*.
 μάθησις *cognitio*.
 μάντις *vates*.
 ὄφεις, ὁ, *serpens*.
 ὄψις *vultus*.
 λύσις *solutio*.
 πίστις *fides*.
 ποίησις *poësis*.
 πόλις *civitas*.
 πόσις *potus*.
 πόσις *maritus*.
 πρᾶξις *actio*.
 τέρψις *delectatio*.
 ὕβρις *superbia*.
 φρόνησις *prudencia*.
 φύσις *natura*.

In υς.

ἄχλὺς, ὕος, ἡ, *caligo*.

βότρυς, vos, ὁ, *racemus*.
 δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*.
 ἔγχελυς, vos, ἡ, *anguilla*.
 ἰλὺς, ὕος, ἡ, *coenum*.
 ἰσχὺς, ὕος, ἡ, *robur*.
 μῦς, υὸς, ὁ, *mus*.
 οἰζὺς, ὕος, ἡ, *aerumna*.
 ὀφρὺς, ὕος, ἡ, *supercilium*.
 πέλεκυς, εως, ὁ, *securis*.
 πίτυς, vos, ἡ, *picea*.
 πρέσβυς, εως, *senex*.
 στάχυς, vos, ὁ, *spica*.
 χέλυς, vos, ἡ, *testudo*.

In ι.

κόμμι *gymni*.
 πέπερι *piper*.

In υ.

γένν *mentum*.
 μέθυ *vinum*.

FORMULAE TERTIAE CONTRACTORUM.

In εὺς.

βαφεὺς *tinctor*.

βραβεὺς *arbiter*.

γναφεὺς *fullo*.

γραφεὺς *pictor*.
 ἑρμηνεὺς *interpres*.
 ἱερεὺς *sacerdos*.
 ἵππεὺς *eques*.
 κεραμεὺς *figulus*.
 ὄρεὺς *mulus*.
 Πειραιεὺς *Piraeus*.

πορθμεὺς *portitor*.
 σπορεὺς *sator*.
 φαρμακεὺς *veneficus*.
 φονεὺς *homicida*.
 φορεὺς *bajulus*.
 χαλκεὺς *faber aerarius*.

VOCABULA QUARTAE FORMULAE CONTRACTORUM.

In *ως*.
 ἡὼς *aurora*.

In *ὠ*.
 γληχὼ *pulegium*.

Γοργὼ *Gorgo*.
 ἦχὼ *Echo*.
 Ἰὼ *Io*.
 Λητὼ *Latona*.
 πειθὼ *suada*.

VOCABULA QUINTAE FORMULAE CONTRACTORUM.

In *ας*.
 γέρας -ᾶος, *praemium honoris*.
 γῆρας -ᾶος, *senectus*.
 δέpas -ᾶος, *poculum*.
 δέρας -ᾶτος, *pellis*.

κρέας -ᾶτος, *caro*.
 οὔδας -εος, *humus*.
 σέλας -αος, *fulgor*.
 σφέλας *scabellum*.
 τέρας -ᾶτος, *prodigium*.

NOMINA ADJECTIVA.

PRIMA DECLINATIO.

ος, η, ον.
 ἄλκιμος *fortis*.
 ἀπαλὸς *tener*.
 γυμνὸς *nudus*.
 δῆλος *clarus*.
 δειλὸς *timidus*.
 δεινὸς *dirus*.
 ἐσθλος *bonus*.
 θερμὸς *calidus*.
 ἱκανὸς *aptus*.
 ἴσος *aequus*.
 κοινὸς *communis*.
 κομψὸς *scitus*.
 κοῦφος *levis*.

κωφὸς *hebes*.
 λευκὸς *albus*.
 λοξὸς *obliquus*.
 μέσος *medius*.
 μεστὸς *plenus*.
 μόνος *solus*.
 νόμιμος *legitimus*.
 ξύλινος *ligneus*.
 ὄρεινός *montanus*.
 πιθανὸς *probabilis*.
 σεμνὸς *venerabilis*.
 τυφλὸς *caecus*.
 φαεινὸς *lucidus*.
 φυσικὸς *naturalis*.

χαλεπὸς *molestus*.
 χρήσιμος *utilis*.
 ψιλὸς *nudus*.
 ὠμὸς *crudus*.
 ὠφέλιμος *utilis*.

ος, ᾱ, ον.

ἀθρόος *confertus*.
 ἄριστερός *laevus*.
 ἀφαιρός *debilis*.
 ἄγριος *agrestis*.
 αἰδοῖος *venerandus*.
 γενναῖος *ingenuus*.
 γαῦρος *arrogans*.
 δέξιος *dexter*.
 δημόσιος *publicus*.
 δίκαιος *justus*.
 δροσερός *roscidus*.
 ἐλαφρὸς *levis*.
 ἐχυρὸς *firmus*.
 ἐχθρὸς *inimicus*.
 ἐσπέριος *vespertinus*.
 ζοφερὸς *caliginosus*.
 ζῶς *vivus*.
 θαλερὸς *floridus*.
 θέσμιος *legitimus*.
 θαρσάλεος *audax*.
 ἱκέσιος *supplex*.
 ἰσχῦρὸς *fortis*.
 λεπρὸς *leprosus*.
 λυγρὸς *tristis*.
 μιαρὸς *pollutus*.
 μικρὸς *parvus*.
 νύτιος *humidus*.
 ὄμβριος *pluvius*.
 παλαιὸς *antiquus*.
 πετραῖος *saxeus*.
 στερεὸς *solidus*.
 τρομερὸς *tremulus*.
 τρυφερὸς *luxuriosus*.
 ὑπτίος *superius*.

φλόγεος *flammeus*.
 φοίνιος *cruentus*.
 φαιδρὸς *lucidus*.
 χρόνιος *diuturnus*.
 χλωρὸς *pallidus*.
 ψυχρὸς *frigidus*.

εις, εσσα, εν.

ἄστερόεις *stellis plenus*.
 δενδρήεις *nemorosus*.
 δινήεις *vorticosus*.
 ἐρσήεις *roscidus*.
 ἤχηεις *resonans*.
 ἱμερόεις *desiderabilis*.
 ἰχθυοῖς *piscosus*.
 θυήεις *recolens suffimentis*.
 νιφόεις *nivosus*.
 ὀφρυοῖς *excelsus*.
 πτερόεις *velox*.
 ῥοδόεις *rosaceus*.
 σκιοῖς *umbrosus*.
 ὑλήεις *silvosus*.
 φωνήεις *sonorus*.
 χαρίεις *gratiosus*.

ὕς, εῖα, ὕ.

αἰπὺς *altus*.
 ἀμβλὺς *hebes*.
 βαθὺς *profundus*.
 βραδὺς *tardus*.
 βραχὺς *brevis*.
 βριθὺς *gravis*.
 γλυκὺς *dulcis*.
 δασὺς *densus*.
 δριμὺς *asper*.
 ἐλαχὺς *parvus*.
 εὐθὺς *rectus*.
 εὐρὺς *latus*.
 ἡδὺς *dulcis*.
 θῆλυσ *faemineus*.
 θρασὺς *audax*.

ὀξύς *acutus.*παχύς *crassus.*τραχύς *asper.*ὠκύς *celer.*

SECUNDA DECLINATIO.

ος, ον.

ἀγλαός *splendidus.*ἀλαός *caecus.*αἰσιμος *fatalis.*αἰώνιος *aeternus.*ἴρτιος *integer.*βάρβαρος *barbarus.*βέβαιος *firmus.*γελάσιμος *ridiculus.*δίδυμος *duplex.*ἤκηλος *quietus.*ἔνδοξος *nobilis.*ἔρημος *solitarius.*ἔτοιμος *promptus.*ἔτυμος *verus.*θανάσιμος *mortalis.*ἤσυχος *tranquillus.*καθάρσιος *expiatorius.*καρφαλέος *siccus.*κερτόμος *mordax.*μόνιμος *stabilis.*μόρσιμος *fatalis.*νόθος *spurius.*πελώριος *immanis.*ῥάδιος *facilis.*ῥάθυμος *remissus.*σκυθρωπός *torvus.*σύντομος *concisus.*

ης, ες.

ἀληθής *verus.*ἀκριβής *accuratus.*ἀκλεής *inglorius.*ἀολλής *confertus.*ἀπηνής *crudelis.*ἀφελής *tenuis.*ἀτρεμής *securus.*ἀτρεκής *certus.*ἀλσώδης *frondosus.*δαψιλής *largus.*δημώδης *popularis.*ἐναργής *clarus.*ἐπιτηδής *idoneus.*θειώδης *sulphureus.*θηριώδης *belluosus.*θρομβώδης *grumi similis.*θυμώδης *animosus.*κομπώδης *sui jactabundus.*λιπαρής *assiduus.*ληρώδης *nugator.*λυσσώδης *rabiosus.*νημερτής *verus.*πετρώδης *petrosus.*πιμελής *pinguis.*πλήρης *plenus.*πρηνής *praeceps.*τρανής *perspicuus.*φρικώδης *horribilis.*χρειώδης *utilis.*ψευδής *mendax.*ψοφώδης *sonorus.*

ων, ον.

ἀμύμων *exculpatus.*ἀλιτήμων *peccans.*δαήμων *gnarus.*δειδήμων *meticulosus.*δηλήμων *nocivus.*ἐλεήμων *misericors.*εὐδαίμων *beatus.*εὐσχήμων *decens.*

μνήμων *memor.*
 μεθήμων *negligens.*
 οἰκτίρων *misericors.*

τλήμων *patiens.*
 φράδμων *solers.*

TERTIA DECLINATIO.

ἄγνως, ὠτος *ignarus.*
 αἶθων, ὠνος *ardens.*
 ἄργης, ἡτος *albus.*
 δίπλαξ, ακος *duplex.*
 λογὰς, ἄδος *electus.*
 μελάγχρους, ὠτος *nigri coloris.*
 νομάς, ἄδος *in pascuis degens.*
 οἶνοψ, ὀπος *vinei coloris.*
 πτώξ, ὠκός *timidus.*

σποράς, ἄδος *dispersus.*
 τανυγλώχιν, *extensas habens cus-*
pides.
 τανύθριξ, τρίχος *hirsutus.*
 τρίκορυς, υθος *tres cristas ges-*
tans.
 φορβὰς, ἄδος *gregalis.*
 φθινοπωρίς, ἴδος *auctumnalis.*
 φωλὰς, ἄδος *in lustris degens.*

VERBA IN Ω.

PRIMA CONJUGATIO.

βλέπω Α. 2. P. *video.*
 δρέπω *δράπω Α. 1. et 2. *de-*
cerpo.
 ἐρείπω *ἐρίπω Α. 1. et 2. Α. et
 P. ; P. M. *evertō.*
 ἔρπω *serpo.*
 θάλπω *calefacio.*
 λάμπω P. M. *luceo.*
 λείπω *λίπω Α. 1. et 2. ; P. M.
linquo.
 λέπω Α. 2. P. *excorio.*
 ῥέπω *inclino.*
 σήπω P. M. ; *σάπω Α. 2. P.
putrefacio.
 τέρπω *τάρπω Α. 1. et 2. P. et
 M. *delecto.*
 ἀμείβω *mutō.*
 θλίβω Α. 2. P. *contero.*
 λείβω *fundo.*
 ῥέμβω *circumago.*
 στείβω *στίβω Α. 2. Α. P. et
 M. *calco.*
 στίλβω *illustro.*

τρίβω Α. 1. et 2. P. *tero.*
 ἀλείφω *ἀλίφω Α. 1. et 2. P.
ungo.
 γλύφω *sculpo.*
 γράφω Α. 2. P. *scribo.*
 δέφω *excorio.*
 ἐρέφω *tego.*
 κάρφω *sicco.*
 νίφω Α. 2. *ningo.*
 στέφω *corono.*
 στύφω *adstringo.*
 ἄπτω *ἄπω *incendo.*
 ἀστράπτω *ἀστράπω *fulguro.*
 βάπτω *βάφω Α. 2. P. *mergo.*
 βλάπτω *βλάβω Α. 1. et 2. P.
laedo.
 δάπτω *δάπω *voro.*
 δρύπτω *δρύφω *lacero.*
 θώπτω *θώπω *adulor.*
 ἰάπτω *jacio.*
 καλύπτω *καλύβω *tego.*
 κάμπω *κάμω *flecto.*
 κáπτω *κάπω *spiro.*

κνάμπτω *κνάμφω *flecto*.
κνάπτω *κνάφω *carpo*.
κολάπτω *κολάφω *tundo*.
κόπτω *κόπω A. 2. P.; P. M.
seco.
κρύπτω *κρύβω A. 1. et 2. P.
celo.
κύπτω *κύβω, κύφω, *inclinio*.
μάρπτω *μάρπω A. 2.; P. M.
prehendo.
νίπτω *νίβω (Att. νίζω) *abluo*.
ὀλόπτω *ὀλόφω *vello*.

πέπτω *πέπω *coquo*.
ράπτω *ράφω A. 1. et 2. A.; A.
2. P. *suo*.
ρίπτω *ρίφω A. 2. P. *prosterno*.
ρύπτω *ρύπω *purgo*.
σκάπτω *σκάφω A. 2. P. *fodio*.
σκήπτω *σκήπω *fulcio*.
σκολύπτω *σκολύφω, -βω, *evello*.
σκώπτω *σκώπω *cavillor*.
τύπτω *τύπω A. 1. et 2. A.; A.
2. P. *verbero*.
χρίμπτω *allido*.

SECUNDA CONJUGATIO.

βρύκω *mordeo*.
δίκω *jacio*.
διώκω *persequor*.
έκω *cedo*.
έλκω, Augm. ει, *traho*.
έρύκω *impedio*.
ήκω *adveni*.
κρέκω *pulso*.
πλέκω A. 2. P. *necto*.
τήκω P. M.; A. 2. P. *lique-*
facio.
άγω A. 1. et 2. *duco*.
άμέλγω *mulgeo*.
άρήγω *auxilior*.
είργω *arceo*.
έπείγω *urgeo*.
έρεύγομαι *eructo*.
θέλγω *mulceo*.
θήγω *acuio*.
οίγω, άνοίγω P. M.; A. 2. P.
aperio.
ὀρέγω *extendo*.
πνίγω A. 2. P. *suffoco*.
στέγω *tego*.
στέργω P. M. *desidero*.
τρώγω A. 1.; *τράγω A. 2. A.
et P. *rodo*.

φεύγω P. M.; A. 2. *fugio*.
φλέγω A. 2. P. *uro*.
φρύγω A. 2. P. *torreo*.
ψέγω A. 2. P.; P. M. *vituperor*.
άγχω *strangulo*.
άρχω *impero*.
βρέχω A. 2. P. *irrigo*.
βρύχω *frendeo*.
έλέγχω *convinco*.
λείχω *lambo*.
νήχω *nato*.
σμύχω *σμύγω; A. 2. P. *at-*
tero.
σπέρχω *urgeo*.
στείχω *στίχω; A. 1. et 2. *vado*.
στενάχω *gemo*.
τεύχω *τύχω *fabricor*.
τρέχω *curro*.
τρύχω *afflicto*.
ψήχω *frico*.
ψύχω *ψύγω A. 1 et 2. P. *re-*
frigero.
αΐθυσσω *calefacio*.
αΐμάσσω *eruento*.
αΐνιττω *occulto*, *innuo*.
αΐσσω *αΐκω *irruo*.
άλλάσσω *άλλάγω A. 2. P. *mutor*.

ἀνάσσω *impero*.
 ἀράσσω *abscindo*.
 ἀφάσσω (ἀφάω) *contrecto*.
 ἀφύσσω *ἀφύω *haurio*.
 βλίττω *βλίω *mel exprimo*.
 δράσσω *prehendo*.
 ἐλίσσω *ἐλίκω *volvo*.
 ἐρέσσω (ἐρέθω) *remigo*.
 θρυλλίσσω *collido*.
 θωρήσσω *θωρήκω *armo*.
 θωύσσω *clamo*.
 ἱμάσσω (ἱμάω) *caedo*.
 κηρύσσω *κηρύκω *praedico*.
 κορύσσω *armo*.
 λαφύσσω *deglutio*.
 λιμώσσω *esurio*.
 μαλάσσω *μαλάκω *mollio*.
 μάσσω *μάγω *abstergo*.
 μορύσσω *μορύκω *inquino*.
 νάσσω *νάκω *aequo*.
 νύσσω *pungo*.
 ὀρύσσω *ὀρύγω, ὀρύκω, *fodio*.
 παλάσσω *παλάκω *contamino*.
 πάσσω *inspergo*.
 πατάσσω *πατάκω *percutio*.

πήσσω *πήγω, P. M.; A. 2. P. *coagulo*.
 πλάσσω *finigo*.
 πλήσσω *πλήγω A. 2. P. *frango*.
 πλίσσω *πλίκω, πλίχω, *gradior*.
 πράσσω *πράγω P. M. *ago*.
 πτήσσω *πτήκω P. M.; A. 2. *ex-
 pavesco*.
 πτίσσω *pinso*.
 πτύσσω *πτύχω *complico*.
 πυρέσσω *febricito*.
 σάττω *σάκω *onero*.
 σπαράσσω *lacero*.
 σταλάσσω *σταλάγω *stillo*.
 συρίττω *συρίγγω *fistulo*.
 σφάττω *σφάγω A. 1. et 2. P. *macto*.
 ταράσσω *ταράκω *turbo*.
 τάσσω *τάγω A. 1. et 2. P. *ordino*.
 τυλίττω *persecutor*.
 φαρμάσσω φαρμάκω *tingo*.
 φοινίσσω *φοινίκω *rubefacio*.
 φράσσω *φράγω *sepio*.
 φρίσσω *φρίκω P. M. *horreo*.

TERTIA CONJUGATIO.

ἀνύτω *perficio*.
 ἀρύτω *haurio*.
 ἐρείδω *fulcio*.
 ἦδω *delecto*.
 σπεύδω *propero*.
 φείδομαι *parco*.
 κεύθω P. M.; A. 2. *occulto*.
 κλώθω *neo*.
 πείθω A. 1. et 2. A. et M. *per-
 suadeo*.
 πέρθω *πράθω A. 2. *deleo*.
 πλήθω P. M. *impleo*.
 πύθω *putrefacio*.
 αἰχμάζω *hastam mitto*.

ἀκμάζω *maturesco*.
 ἀλαλάζω *ejulo*.
 ἀλαπάζω *diripio*.
 ἀναγκάζω *cogo*.
 ἀντιάζω *occurro*.
 ἀρπάζω *ἀρπάγω *rapio*.
 αὐγάζω *illustro*.
 βαστάζω *βαστάγω *bajulo*.
 βιβάζω *venire facio*.
 γυμνάζω *γυμνάδω *exerceo*.
 δελεάζω *inesco*.
 δικάζω *judico*.
 δοιάζω *dubito*.
 δοκιμάζω *probo*.

δοξάζω *laudo*.
 εικάζω *assimilo*.
 έορτάζω *festum celebro*.
 έπηρεάζω *vexo*.
 έτάζω *examino*.
 έτοιμάζω *paro*.
 εύνάζω *sorpio*.
 θοάζω *celeriter moveor*.
 ικμάζω *humecto*.
 κλάζω *κλάγω A. 1. et 2.; P. M.
clangor.
 κολάζω *punio*.
 κράζω *κράγω A. 2.; P. M. *clamo*.
 κραυγάζω *vociferor*.
 κορηβάζω *cornibus pugno*.
 κωμάζω *choreas ago*.
 λιάζομαι *evado*.
 λιθάζω *λιθάδω *lapido*.
 όλβίζω *beo*.
 όνομάζω *nomino*.
 όπάζω *όπάδω *praebeo*.
 όργάζω *όργάδω *instigo*.
 ούτάζω *vulnero*.
 πελάζω *πελάθω *appropinquo*.
 πλάζω *πλάγχω *errare facio*.
 πλησιάζω *appropinquo*.
 σκάζω *claudico*.
 σκεδάζω *dispergo*.
 σκευάζω *σκευάδω *instruo*.
 σπουδάζω *festino*.
 στάζω *στάγω *stillo*.
 στεγάζω *tego*.
 στιβάζω *στιβάδω *calco*.
 σφαδάζω *pedes jacto*.
 σχάζω *σχάδω *pungo*.
 σχεδιάζω *σχεδιάδω *temere ago*.
 τωθάζω *dicteteris incesso*.

φοιβάζω *φοιβάδω *vaticinor*.
 φράζω *φράδω, A. 1. et 2. *dico*.
 χάζομαι *χάδω, A. 1. et 2. M.
recedo.
 πιέζω *premo*.
 ρέζω *ρέγω *facio*.
 αικίζω *indigne afficio*.
 βαδίζω *ingredior*.
 γνωρίζω *noscito*.
 έθίζω *assuefacio*.
 έλπίζω *έλπιδω *spero*.
 έρίζω *contendo*.
 κνίζω *κνίδω *seco*.
 κομίζω *κομίδω *veho*.
 κτίζω *condo*.
 νομίζω *existimo*.
 όνειδίζω *convitior*.
 όπλίζω *armo*.
 όρίζω *termino*.
 πορίζω *suppedito*.
 σαλπίζω *σαλπίγγω *buccino*.
 στηρίζω *στηρίγω *figo*.
 συρίζω *συρίγω *sibilo*.
 σχίζω *σχίδω *findo*.
 τρίζω *τρίγω P. M. *murmuro*.
 ύβρίζω *ύβριδω *contumeliá afficio*.
 φροντίζω *φροντίδω *curo*.
 ψηφίζω *ψηφίδω decerno*.
 παίζω *παίγω *ludo*.
 δανείζω *foenero*.
 άρμόζω *άρμόδω *apto*.
 δεσπόζω *δεσπότω *dominor*.
 άθροίζω *congrego*.
 βλίζω *scaturio*.
 κλύζω *κλύδω *abluo*.
 σφύζω *σφύκω *palpito*.

QUARTA CONJUGATIO.

άγάλλω *orno*.
 άγγέλλω A. 1. et 2. A.; A. 2. P.
nuntio.

άσχάλλω *moereo*.
 βάλλω A. 2. *jacio*.
 βδάλλω *sugro*.

δαιδάλλω vario.
 εἶλω congreco.
 θάλλω A. 2.; P. M. vireo.
 ἴλλω oculis conniveo.
 ὀφείλω A. 2. debeo.
 ὀφέλλω A. 2. augeo.
 πάλλω A. 1. et 2. A. et M. vibro.
 ποικίλλω variego.
 στέλλω A. 1. et 2. P. apparo.
 σφάλλω A. 1. et 2. A.; A. 2. P.
 fallo.
 τέλλω perficio, orior.
 τίλλω vellico.
 ψάλλω fidibus cano.
 βρέμω murmuro.
 γέμω plenus sum.
 δέμω P. M. aedifico.
 νέμω distribuo.
 τρέμω horreo.
 μένω maneo.
 στένω gemo.
 ἀσθμαίνω anhele.
 αὐαίνω sicco.
 δειμαίνω timeo.
 εὐφραίνω exhallo.
 θερμαίνω calefacio.
 ἱαίνω exhallo.
 ἱσχναίνω emacio.
 καίνω A. 2. perimo.
 κερδαίνω lucror.
 κραίνω perficio.
 λεαίνω laevigo.
 λευκαίνω dealbo.
 μαραίνω flaccidum reddo.
 μιαίνω inquino.
 ξαίνω rado.
 ὀλισθαίνω A. 1. et 2. labor.
 περαίνω finio.
 πημαίνω laedo.
 πιαίνω pinguefacio.
 πικραίνω exacerbo.

ραίνω aspergo.
 σαίνω blandior.
 σημαίνω signo.
 τεκταίνομαι fabricor.
 τετραίνω perforo.
 ὑγιαίνω sanus sum.
 ὑφαίνω texo.
 φαίνω P. M.; A. 1. et 2. P.
 ostendo.
 χραίνω coloro.
 ἀλεείνω evito.
 κτείνω P. M.; A. 1. et 2. A.
 interficio.
 τείνω tendo.
 κλίνω A. 1. et 2. P. inclino.
 κρίνω judico.
 ὀρίνω excito.
 τίνω luo.
 ὠδίνω parturio.
 κάμνω A. 2. laboro.
 τέμνω A. 2. seco.
 ἐλαύνω *εἰλάω agito.
 ἀβρύνω orno.
 αἰσχύνω contemno.
 ἀλγύνω dolore afficio.
 ἀμβλύνω obtundo.
 ἀμύνω arceo.
 βραδύνω cunctor.
 δηθύνω tardo.
 εὐθύνω complano.
 θαρσύνω fiduciam affero.
 ἰθύνω dirigo.
 λαμπρύνω clarum reddo.
 μηκύνω prolongo.
 μολύνω contamino.
 ὀξύνω acuo.
 ὀτρύνω incito.
 πλύνω lavo.
 πραῦνω lenio.
 ταχύνω accelero.
 ἀγείρω A. 2. M. congreco.

ἀθύρω *lusito*.
 αἶρω A. 2. M. *tollo*.
 ἀσπαίρω *singultio*.
 δέρω A. 2. P.; P. M. *excorio*.
 ἱμείρω *desidero*.
 καθαίρω *purgo*.
 κείρω A. 2. P. *tondeo*.
 οἰκτείρω *commiseror*.

πείρω A. 1. et 2. *transfodio*.
 σπαίρω *palpito*.
 σπείρω A. 2. P. *semino*.
 σύρω A. 2. P. *traho*.
 τεκμαίρω *probo*.
 φθείρω P. M.; A. 2. P. *cor-
 rumpro*.

QUINTA CONJUGATIO.

ω.

ἀκούω *audio*.
 γεύω *gustare facio*.
 δακρύω *fleo*.
 δεύω *rigo*.
 δουλεύω *servio*.
 θραύω *frango*.
 θύω *suffio*.
 ἰδρύω *statuo*.
 ἰσχύω *possum*.
 κινδυνεύω *periclitor*.
 κλείω *claudio*.
 κολούω *amputo*.
 κρούω *ferio*.
 κωλύω *impedio*.
 λύω *solvo*.
 μηνύω *indico*.
 ναίω *habito*.
 νεύω *nuo*.
 παλαίω *luctor*.
 παιδεύω *erudio*.
 παύω *cessare facio*.
 πιστεύω *fidem habeo*.
 πορεύω *trajicio*.
 πρίω *serro*.
 πταίω *offendo*.
 πτύω *expuo*.
 σείω *concutio*.
 στρατεύω *mito*.
 τίω *aestimo*.

ῥω *pluo*.
 φυτεύω *planto*.
 χορεύω *salto*.
 χρίω *ungo*.
 ψάω *tango*.

άω.

ἀγαπάω *diligo*.
 αἰτιάομαι *causam attribuo*.
 ἀκροάομαι *audio*.
 ἀλάομαι *vagor*.
 ἀλοάω *trituro*.
 ἀμάω *meto*.
 ἀνιάω *moerore afficio*.
 ἀπαντάω *occurro*.
 ἀπατάω *fallo*.
 ἀράομαι *precor*.
 ἀρτάω *suspendo*.
 βοάω *clamo*.
 βροντάω *tono*.
 γελάω *rideo*.
 γεννάω *gigno*.
 δαπανάω *sumtus facio*.
 διαιτάω *alo*.
 διψάω *sitio*.
 δράω *facio*.
 έάω *sino*.
 έγγνάω *spondeo*.
 έράω *amo*.
 έρευνάω *investigo*.
 έρυθριάω *ruhefio*.

ἐρωτάω *quaero*.
 ἐστιάω *convivio excipio*.
 ζάω *vivo*.
 ἡβάω *adolesco*.
 ἡττάω *supero*.
 θεάομαι *contemplor*.
 θηράω *venor*.
 θλάω *frango*.
 θαμιάω *suffio*.
 ἰάομαι *medeor*.
 ἰμάω *haurio*.
 καυχάομαι *glorior*.
 κλάω A. 1. et 2. *frango*.
 κνάω A. 1. et 2. *scalpo*.
 κοιμάω *sopio*.
 κολλάω *glutino*.
 κολυμβάω *nato*.
 λωφάω *respiro*.
 μηχανάομαι *molior*.
 νικάω *vinco*.
 ὀπτάω *asso*.
 ὀρμάω *impello*.
 πειράω *tento*.
 πλανάω *errare facio*.
 σιωπάω *sileo*.
 τιμάω *honoro*.
 τολμάω *audeo*.
 τρυπάω *perforo*.
 φοιτάω *ventito*.
 φυσάω *inflo*.
 χαλάω *laxo*.
 ψάω *abstergo*.

έω.

ἀγνοέω *ignoro*.
 ἀδικέω *injuriā afficio*.
 ἀλγέω *doleo*.
 ἀμφισβητέω *ambigo*.
 ἀριθμέω *numero*.
 ἀρκέω *arceo*.
 ἀσκέω *exerceo*.

αὐλέω *tibiā cano*.
 βουκολέω *pasco*.
 δηλέω *laedo*.
 διακονέω *ministro*.
 ἐγχειρέω *tracto*.
 ἐλεέω *miseror*.
 ἐνοχλέω *turbo*.
 ἐπιθυμέω *cupio*.
 εὐεργετέω *benefacio*.
 εὐσεβέω *colo*.
 εὐωχέω *convivio accipio*.
 ζέω *ferveo*.
 ζητέω *quaero*.
 ἡγέομαι *duco*.
 θαρρέω *confido*.
 θρηνέω *lamentor*.
 ἱστορέω *inquiro*.
 κεντέω *stimulo*.
 κινέω *moveo*.
 κοινωνέω *communico*.
 κορέω *satio*.
 κοσμέω *orno*.
 κρατέω *fortiter impero*.
 κτυπέω A. 2. *strepito*.
 λιπαρέω *persevero*.
 λυπέω *dolore afficio*.
 μαρτυρέω *testor*.
 μετρέω *metior*.
 μισέω *odi*.
 νοέω *intelligo*.
 ξέω *polio*.
 οἰκέω *habito*.
 πωλέω *vendo*.
 τελέω *finio*.
 τηρέω *observo*.
 φθονέω *invideo*.
 χωρέω *vado*.

όω.

αίματόω *cruento*.
 ἀκριβόω *exquiro*.

ἀξιώω *dignor.*
 ἀρόω *aro.*
 βιόω A. 1. et 2. *vivo.*
 δεξιόομαι *dextram jungo.*
 δηλόω *declaro.*
 δουλόω *servum facio.*
 ἐναντιόομαι *adversor.*
 ἐρημόω *vasto.*
 ζηλόω *aemulor.*
 ζημιόω *punio.*
 ἡμερόω *mansuefacio.*
 θυμόω *incito.*

ἰδρώω *sudo.*
 κακώω *infesto.*
 κληρόω *sorte lego.*
 κοινόω *communico.*
 ὀρθώω *erigo.*
 πληρόω *impleo.*
 πτερόω *alatum facio.*
 ῥιζώω *radicor.*
 σημειώω *signo.*
 στεφανόω *corono.*
 τρυχώω *attero.*
 χειρόω *domo.*

VERBA IN MI.

μι, μαι.

ἀγαμαι *admiror.*
 δίξημαι *quaero.*
 δύναμαι *possum.*
 ἐπίσταμαι *scio.*
 ἵπταμαι A. 2. A. et M. *volo.*
 ἴσῃμι *scio.*
 ἵστημι *statuo.*
 κίχρημι *utendum do.*
 μάρναμαι *pugno.*
 πετάννυμι *pando.*
 πίμπλημι A. 1. et 2. M. *impleo.*
 πίμπρημι *incendo.*
 πρίαμαι *emo.*
 *τλήμι, *τλάω A. 2.; P. M.
 Sync. *perfero.*
 τίθημι A. 1. et 2. A. et M.
pono.
 δίδωμι A. 1. et 2. A.; A. 2.
 M. *do.*
 ὄνομαι *vitupero.*

ἄγνυμι A. 2. P.; P. M. *frango.*
 δείκνυμι *ostendo.*
 εἴργνυμι *cohibeo.*
 ζεύγνυμι A. 1. et 2. P. *jungo.*
 ζώννυμι *cingo.*
 καίνυμαι *vinco.*
 κεράννυμι *misceo.*
 κορέννυμι *saturo.*
 κρεμάννυμι *suspendo.*
 μίγνυμι A. 1. et 2. P. *misceo.*
 ὀλλυμι A. 2. M.; P. M. *perdo.*
 ὀμνυμι *juro.*
 ὀρνυμι A. 2. M. *excito.*
 πήγνυμι A. 1. et 2. P. et M.;
 P. M. *compingo.*
 ῥήγνυμι A. 2. P.; P. M. *rumpo.*
 ῥώννυμι *corroboro.*
 σβέννυμι *extinguo.*
 σκεδάννυμι *dispergo.*
 στορέννυμι *sterno.*
 χρώννυμι *coloro.*
 χώννυμι *aggerem duco.*

SYNTAXIS VOCUM.

DE ARTICULO.

§ 115. ARTICULUS ferè additur Nominibus demonstrationis, distinctionis, eminentiæ gratiâ, interdùm etiam irrisionis; ut

ὁ ἄνθρωπος, *homo, is sc. quem scis, vel de quo dicitur.*

οἱ ἄνθρωποι, *homines, sc. genus humanum, non belluæ.*

τὸ ἀγαθόν, *summum bonum.* οἱ πολλοί, *plerique.*

ἡ τοῦ καλοῦ σοῦ προὔθανεν νεανίου,

quæ pro te pulcro scilicet adolescentulo mortua est.

Eur. Alcest. 714.

Obs. 1. Articulus etiam Propriis Nominibus, iisque quæ *materiam*, aut *notionem*, quæ dicitur, *abstractam* significant, præponi solet; ut

ὁ Σωκράτης, αἱ Ἀθῆναι; ὁ χρυσός, ἡ ἀρετή, ἡ φιλία.

Quod si Nomini Proprio aliud nomen *apponitur*, omittitur Articulus; ut

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, *Socrates ille Philosophus.*

Obs. 2. Articulus sæpe vice fungitur Pronominis Possessivi; ut

ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἐκουσίως,

amicos tuos sponte lædere injustum est. Gnom. Monost. 510.

Obs. 3. Articulus interdùm distributioni inservit; ut

ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν οὐ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικά τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ, *Cyrus se stipendii, quod prius ferebant, sesquiplum omnibus daturum pollicetur, nimirum pro darico tres dimidiatos daricos singulis in mensem militibus.* Xen. Anab. i. iii. 21.

§ 116. Articulus præpositus distinguit *Subjectum a Prædicato*; ut

νῦξ ἡ ἡμέρα ἐγένετο, *dies factus est nox.* Herod. i. 102.

Obs. 1. Interdùm tamen omittitur Articulus ante *Subjectum*; ut

οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἀν εἴῃ αἰδώς, *ergo temperantia pudor non erit.* Plat. Charm. 161 A.

Obs. 2. Substantivo si præponitur Articulus, non autem Adjectivo, Adjectivum pro Prædicato accipiendum; ut

οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην,

non enim ulliberis hæc ars est, quam exerceo. Soph. Aj. 1094.

§ 117. Articulus in neutro genere positus cuilibet

dictioni præfigi potest, ut ipsam dictionem significari ostendat; ut

τὸ ἄνθρωπος, i. e. hæc dictio ἄνθρωπος.

Obs. Idem etiam interdum cum orationis membro construitur, imprimis apud recentiores; ut

ἐξήτουν τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν, *quaerebant quomodo eum interficerent.*
S. Luc. xxii. 2.

§ 118. Articulus, ut in priscâ linguâ pronomem erat potius quàm Articulus, (§ 13. Obs. 1), ita in linguâ recentiori Pronominis vim habebat cum Demonstrativi, tum etiam Relativi.

(a.) Demonstrativi passim, præsertim in oratione distributâ, et sequentibus particulis μὲν, δὲ, γὰρ; ut

ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους,

hic quidem navis tuæ socius, ille autem exterus. Soph. Phil. 536.

ἄνῃρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον,

vir mulierque et quicquid illorum medium est. Æsch. Sept. 179.

(b.) Relativi sæpissime in Ionico et Dorico sermone, nonnunquam etiam in Attico apud Tragicos Poëtas; ut

τὰ μὲν Ὀτάνης εἶπε . . λελέχθω κάμοι ταῦτα, *quæ Otanes dixit, ea mihi quoque dicta sunt.* Herod. iii. 81.

σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ,

dolus, quo me illum mox capturum arbitror. Soph. Phil. 14.

§ 119. Articulus sæpe asciscit Genitivum, subaudito suo nomine, præsertim ubi affinitas vel possessio indicatur; ut

εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χὼ Διὸς Φοῖβος σαφὴς (sub. παῖς),

si Jupiter adhuc est Jupiter, et Jovis filius Apollo verax. Soph. Œd. Col. 623.

σπλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν Θεῶν (sub. χρήματα),

spoliantem meas et Deorum possessiones. Soph. Œd. Col. 926.

Obs. Huc refer usum Neutrius Articuli qui frequens est ejusmodi, ut interdum circumlocutioni, interdum amplificationi, interdum etiam breviloquentiæ inserviat; ut

ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὐνοῦν πάρα,
ego dicam, si hæ (mulieres) benevolentes adsunt. Soph. Electr. 1203.
 φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης,
age nunc, o nate, et insulæ hujus naturam discce. Phil. 300.
 εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖη λέγειν,
si fas sit tibi dicere quæ ad matrem et patrem attinent. CEd. Col. 269.

DE CONCORDANTIIS.

Concordantiarum Trium eadem ferè ratio est quæ apud Latinos. (Lat. Gram. § 124—127. § 134. § 137.)

SYNTAXIS NOMINUM.

§ 120. Res Dualis semper exponi potest per Pluralem numerum; itaque Poëtæ cum Duali Substantivo nonnunquam construunt Adjectivum Plurale; ut

φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
caris circa manibus amplexi. Hom. Od. xi. 210.

Nonnunquam Plurale Substantivum ponunt, Adjectivum verò, et imprimis Participium, Duale; ut

βασιλῆες...πεπνυμένω ἄμφω,
reges...prudentes ambo. Hom. Od. xviii. 64.

§ 121. Nomina, imprimis gentilia quæ frequentius Substantiva sunt, interdum tanquam Adjectiva ponuntur (*Conf.* § 32. *Obs.* 1. Lat. Gram. § 136); ut

τὸν ἥ μήτηρ γλῶσσαν Ἑλλάδα ἐδίδαξεν, *hunc mater*
linguam Græcam docuit. Herod. iv. c. 78.

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
a quo spoliabitur sceptro regio? Æsch. Prom. 767.

§ 122. Nomen quod dicitur antecedens, interdum,posito suo casu, asciscit casum Relativi, idque vel sequente Relativo vel præeunte; ut

Ἐλένην μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
ἤμαρτες,...ἧδ' ἐστίν.

Helenam quidem, quam tu cupiens perdere frustratus es, hæc est. Eur. Orest. 1646.

μετὰ δ' ἔσσεται ἡν τότε ἀπηύρων,

Κούρην Βρισῆος,

interque illas erit, quam tunc aufereram,

Briseïs. Hom. Il. ix. 131. Conf. § 149.

§ 123. Adjectiva et Participia sæpe concordant genere aut numero, non cum Substantivo ipso, sed cum eo quod significat Substantivum (h.e. κατὰ σύνεσιν; vide Lat. Gram. § 136.); ut

ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,

O carissime, o fili summo perè dilecte. Eurip. Troad. 741.

Τροίαν ἐλόντες δῆποτ' Ἀργείων στόλος,

cum Trojam ceperant tandem classis Argicorum. Æsch.

Ag. 588.

§ 124. Adjectiva et Participia neutralia, præfixo Articulo, sæpissimè partes agunt Substantivorum, imprimis ubi *qualitas rei* significatur; ut

τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·

τό τε φιλότιμον

γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον,

immo verò hoc decus est lubricum, et ambitio

dulcis quidem est, cùm adest verò, angit. Eur. Iph.

Aul. 22.

οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα,

neque in illius voluntatem concessi. Ibid. 1270.

§ 125. Adjectiva neutralia non raro loco Adverbiorum ponuntur, ut apud Latinos (Conf. § 97. Lat. Gr. § 166); ut

αὐτεῖ δ' ὄξυν, *clama verò argutè.* Æsch. Pers. 1015.

καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιούσ' ἐπεστράφη,

et sæpe thalamum, egressura, rediit. Eur. Alc. 188.

Obs. Etiam cæteri casus et genera Adjectivorum, et Pronominum, usurpantur tanquam Adverbia, per ellipsin Substantivorum; ut

καὶ τῶνδε κοινῇ Δοξίας ἐπαίτιος, (sub. γνῶμη),

et horum pariter Apollo auctor fuit. Æsch. Eum. 443.

φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν, (sub. ὁδῶ),
solet enim hoc non ita evenire. Soph. Antig. 722.

§ 126. Cùm res de quopiam manifesta, certa, vel æquitatis esse dicitur, adjectiva δῆλος, φανερός, δίκαιος et similia elegantè cum personâ construuntur; ut

ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν,
manifestum est aristocratiā te quærere. Arist. Av. 125.
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν,
acquum est ab his me esse liberatum malis. Soph.
 Antig. 400. (Lat. Gramm. p. 127.)

DE CASIBUS NOMINUM.

NOMINATIVI SYNTAXIS.

§ 127. NOMINATIVUS sæpe ponitur pro Vocativo, (Conf.

§ 18. Obs. 1., § 23. Obs. 1. Lat. Gram. § 139); ut
 ὦ δύσμορ' Αἴας, *O! infelix Ajax.* Soph. Aj. 923.

ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος, *O! pessimè periture!* Arist.
 Av. 1467.

§ 128. Nominativus interdum absolutè ponitur; ut

λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοὶ,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα,
acerba verò dicta utrobique inter eos fremebant,
custode custodem arguente. Soph. Antig. 259.

§ 129. Nominativum utrinque habent Verba Substantiva, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 134); ut

θνητῶν οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων φύσει,
nemo mortalium est naturâ beatus. Eur. Med. 1225.

GENITIVI SYNTAXIS.

§ 130. GENITIVUS denotat quidvis proprium sive agentis, sive patientis vel recipientis: (Lat. Gram. § 141.)

(a.) agentis; hic est Genitivus qui dicitur *subjectivus*; ut
 τὰ τοῦ Ὀμήρου ποιήματα,
poëmata quorum Homerus auctor est.

ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἣν φόβους λέγει,
sed cuilibet nuntio se dat, si modo terrores nuntiet.

Soph. Œd. Tyr. 917.

πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενὰ,
magne stultitiæ (est) etiam venari inania. Soph.
 Electr. 1054.

οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ', ἐπεὶ στρατηλάτου
 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τὰνδεᾶ λέγειν,
adversa non nuntiabimus, boni enim ducis est offi-
cium lata, nec vero quæ secus sunt, dicere. Soph.
 Œd. Col. 1429.

Obs. Hinc verba γίγνεσθαι, φῦναι, εἶναι, et similia *ortum* significantia, genitivum *gignentis*, imprimis apud Poëtas, asciscunt, omissâ præpositione ἐκ vel ἀπὸ, quam pedestris orationis scriptores usurpare plerumque solent; ut

τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ, *ex hoc verò ego nata sum.* Eurip. Iph. Taur. 4.

πατρὸς λέγεται δὲ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου,

Cyrus natus fuisse dicitur ex patre Cambyse. Xen. Cyr. i. ii. 1.

(b.) patientis; hic est Genitivus qui dicitur *Objectivus*; ut

νευτέρων δωρήματα,
donaria Inferorum propria. Eurip. Orest. 123.

Παλλάδος θεᾶς...εὐγμάτων προσήγορος,
ad Palladem Deam preces faciens. Soph. Ant. 1184.

ἢ τῶν Πλαταιέων ἐπιστρατεία,
expeditio adversus Platæenses. Thucyd. ii. 79.

Obs. Huc refer quæ defensionem significant; ut πύργος θανάτων *præsidium adversus funera.* Soph. Œd. Tyr. 1200.

§ 131. In Genitivo ponuntur nomina quæ significant tempus, pretium, materiam, causam rei; item locum adversus quem itur.

(a.) Tempus; ut

νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque.*

καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος, *et æstate et hieme.*

Herod. iv. 48.

Obs. 1. Haud rarò tamen Nomen Temporis in Dativo ponitur, vel cum, vel sine præpositione ἐν; ut

ἐν τε θέρεϊ καὶ χειμῶνι. Herod. ibid. 50. ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ. Plat. Phæd. 1.

Obs. 2. Interdum etiam in Genitivo ponuntur quæ locum significant, imprimis apud Poëtas; ut

λαιᾶς δὲ χειρὸς . . οἰκοῦσι Χάλυβες,
ad sinistram autem manum Chalybes habitant. Æsch. Prom. 714.
 οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνή κατ' Ἀχαΐδα γαῖαν,
 οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἀργεος, οὔτε Μυκῆνης,
qualis nunc non est mulier per Achaïcam terram
nec Pyli sacræ, neque Argis, nec Mycenis. Hom. Od. xxi. 107.

(b.) Pretium; ut

ὠνέονται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων μεγάλων
 χρημάτων, *emunt uxores a parentibus ingenti*
pretio. Herod. v. 6.

Obs. Similiter Nomina quæ pœnam capitis, adeoque crimen ipsum significant, in Genitivo ponuntur; ut

Ξάνθιππος θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα, ἐδίωκε,
Xanthippus Miltiadem capitis reum egit apud populum. Herod. vi. 136.
 διώξομαι σε δειλίας, *timiditatis reum te agam.* Arist. Eq. 367.
 ἐάν τις ἀλφῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, κ.τ.λ. *Si quis de peculatu*
convictus, capitis tamen damnatus non fuerit, &c. Demosth. in
 Timoc. p. 732. c. 27. *Conf. infra, § 132. d.*

(c.) Materiam; ut

δάφνης ἢ πελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
e lauro (factæ) vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
 Hesiod. Op. et Dies, ii. 53.

(d.) Causam; ut

δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
infelix ob istum animum et calamitatem pariter.
 Soph. Œd. Tyr. 1347.
 εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης,
sive is ob cota non reddita nos incusat, sive ob
hecatomben. Hom. Il. i. 65.

Obs. Ejusmodi Genitivus interdum absolutè ponitur, præsertim antecedente exclamationis voce: est autem vel dolentis, vel indignantis, aliquando etiam admirantis et laudantis; ut

οἶμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἶμοι δ' ἐμοῦ!
proh meam uxorem et liberos! proh me! Eur. Herc. Fur. 1374.
 τῆς μωρίας! *O stultitiam!* Aristoph. Eccles. 782.
 Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος!
Apollo Avertente, qui rictus! Aristoph. Av. 61.
 χρυστοῦ κοικτήριμονος ἀνδρός! *O virum probum et misericordem!*
 Theoc. xv. 75.

Cæterum cum ejusmodi Genitivis nonnunquam construitur verbum infinitum; ut

ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι, κ.τ.λ. *sed te admiror quod non dixisti.* Eur. Alcest. 848.

(e.) Locum adversus quem itur; ut

εὐθὺ Πελλήνης, *rectā viā in Pellenem.* Arist. Av. 1421.

§ 132. Genitivus construitur cum Verbis, Nomini-
bus et Adverbiis, cum partitio, comparatio, præstantia,
dignitas,—studium, sensus, facultas, aut his contraria,
significantur.

(a.) Partitio; ut

ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται,

hominum ad bonos ibit. Arist. Plut. 495.

Partitioni autem affinis est communio; itaque etiam
quæ hanc significant cum Genitivo construuntur; ut

ἐγὼ δὲ καὶ τὴ τῆςδε κοινωνῶ τύχης,

ego vero ipsa quoque participo sum hujus fortune.

Eur. Med. 303.

συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος,

multa enim ad hunc metum conferunt. Ibid. 284.

Obs. 1. Huc pertinent imprimis composita cum μετὰ et σύν, ut μέτειμι,
μετέχω, μεταδίδωμι, συλλαμβάνω, συναίρομαι, κ.τ.λ.

Obs. 2. Etiam cum vis verbi transitivi non ad totum id quod nomen sig-
nificat sed tantum ad partem ejus attinet, nomen in Genitivo ponitur; ut

τῆς γῆς ἔτεμον, *agri partem vastarunt.* Thuc. i. 30.

βεβρωκὼς κρεῖων τε καὶ αἵματος, *pastus carnibus et cruore.* Theoc. xxv. 224.

(b.) Comparatio; ut

τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο,

nil vanius curiositate.

διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωϋτοῦ, *duplo major fiebat
quam consentaneum erat.* Herod. viii. 137.

Obs. Huc refer Comparativa omnia; inde quæ differentiam significant, viz.

διάφορος *diversus*

ἄλλος *alius*

ἄλλοιος *diversus*

ἄλλότριος *alienus*

ἄλλόκοτος *diversus*

ἕτερος *alter*

ἐναντίος *adversus*

διαφερόντως *aliter*

ἐμπαλιν *e contrario.*

Ex his tamen ἐναντίος frequentius cum Dativo legitur.

(c.) Præstantia; ut

δικαιοτάτοι ἀνθρώπων, *hominum justissimi*.

τῇ δόξῃ καὶ τῇ δυνάμει πολλῶ διήνεγκε τῶν ἄλλων,
gloriâ et potentiâ multum præstitit aliis. Isocr.

Panath. p. 272.

Obs. Huc refer Superlativa omnia, item verba quæ subigendi, imperandi dominandi et his contrariam notionem habent; videlicet,

ἀριστεύω	ὑπερέχω	ἄρχω	βασιλεύω	ἐλαττόμαι
κρατιστεύω	προέχω	ἐπιστατέω	τυραννεύω	μειόμαι
καλλιστεύω	ὑπερφέρω	κυριεύω	εἴκω	πείθομαι
πρωτεύω	προφέρω	δεσπόζω	ὑστερέω	ἀκούω
πρεσβεύω	ἀνέχομαι	στρατηγέω	δευτερεύω	ἀνηκουστέω
περίειμι	κρατέω	κοιρανέω	λείπομαι	ἐπιδεδύομαι
περιγίγνομαι	κραίνω	ἐπιτροπεύω	νικάομαι	μειονεκτέω.
ὑπερβάλλω	ἡγέομαι	ἀνάσσω	ἡττάομαι	

Multa tamen ex his cum Dativo construuntur, imprimis apud Poëtas; ut

Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε, *Myrmidonibus impera*. Hom. Il. i. 180.

Et nonnulla cum Accusativo; ut

τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;

quid vero lucri facies victo domino? Eur. Alc. 506.

(d.) Dignitas; ut

ἐπαίνου ἄξιος, *laude dignus*. Xen. Mem. ii. xiii. 14.

ἐμάχοντο ἀξίως λόγον, *prænaverunt equegrè*. Herod.

vi. 112.

Obs. Huic Genitivo interdum additur Dativus personæ, quæ pretium dignitatis præstare debet; ut

ἡμῖν δ' Ἀχιλλεύς ἄξιος τιμῆς, γύναι, *dignus autem Achilles, qui a nobis honorem accipiat, o mulier*. Eur. Hec. 513.

Hinc post verba accipiendi, is, a quo res accipitur, ponitur in Dativo; ut

δέξατό οἱ σκῆπτρον *accepit ab eo sceptrum*. Hom. Il. ii. 186.

(e.) Studium; etiam admiratio, desiderium, adeoque conatus vel principium; ut

Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης οὐ τοῦ βίου τοῦ Σωκράτους ἐπιθυμήσαντε, ὥρεξάσθην τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ, ἀλλὰ, κ. τ. λ. *Critias et Alcibiades non quia vivere more Socratis cupiebant, appetiverunt societatem ejus, sed, &c.* Xen. Mem. i. ii. 15.

πειρεώμενος τῶν μαρτητίων, *experimentum faciens oraculorum*. Herod. i. 46.

πημάτων ἄρχει λόγος, *hic sermo malorum est initium*. Eur. Alc. 814.

Obs. Huc refer, cum multa alia, tum imprimis verba mediæ vocis quæ in activâ voce ferè capiunt Accusativum, viz.

φροντίζω	ἐπιβάλλομαι	μετατρέπομαι	ἀντιποιέομαι
κῆδομαι	ἄπτομαι	θαυμάζω	γεύομαι
ἐπιμελέομαι	ψαύω	ἐφίεμαι	μεθίεμαι
δέομαι	θιγγάνω	ἐραμαι	ἀκηδέω
ἐπιστρέφομαι	εὐλαβέομαι	ἔχομαι	ὀλιγωρέω
ἐπείγομαι	δράσσομαι	ἄρχομαι	παραμελέω
ὀρμάομαι	ἐντρέπομαι	ὑπάρχω	καταφρονέω.

Adde hæc Poëtica :

ἔλδομαι	λιλαίομαι	τιτύσκομαι	ἀλεγίζω
ἔσσυμαι	γλίσχομαι	τοξεύω	τῆμελέω.
ἐμπάζομαι	ὀψείω	ἀκοντίζω	
ὄθομαι	στοχάζομαι	ἀλέγω	

Etiam horum nonnullis interdum Accusativus jungitur ; ut

τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν,

hæc autem apud mortuos curabit pater tuus. Eur. Troad. 1234.

(f.) Sensus, etiam intellectus, peritia, adeòque memoria; ut

καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ φωνεῦντος ἀκούω,

mutum percipio, fantis nihil audio vocem. Herod.

i. 47.

τόξων εὖ εἰδώς, *arcuum benè sciens.* Hom. Il. ii. 718.

μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀρύμονος Αἰγίσθοιο,

recordabatur enim animo eximii Ægisthi. Hom.

Od. i. 29.

Obs. Huc refer, præter verba videndi et audiendi usitatiora,

αἰσθάνομαι	ὀσφραίνομαι	ἡθὰς	μνημονεύω
πυνθάνομαι	ἐνθυμέομαι	τρίβων	λήθομαι.
ἄτω	ἐπιστήμων	ἄδαῆς	
θεάομαι	ἐμπειρος	ἀπαίδευτος	

Multa tamen quæ huc pertinent, imprimis quæ *audiendi* et *videndi* notionem habent, frequentius asciscunt Accusativum; ut

ὁρᾷ φάος ἡέλλοιο, *videt lumen solis.*

ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἤκουσαν, *immitem vero vocem audierunt.*

Obs. Necnon ἀκούω, πυνθάνομαι, et similia, interdum cum Genitivo personæ construuntur, et Accusativo rei; ut

ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον,

ab ipso rege omnem rem gestam comperiam. Æsch. Ag. 599.

(g.) Facultas sive copia, adeoque fructus vel successus; ut

ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις, *peritus suppeditandi necessaria militibus.* Xen. Mem. iii. 1. 6.

ἄλῃς δὲ παίδων· τῶνδ' ὄνησιν εὖχομαι

Θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα,

satis enim liberorum habeo; horum autem ut fructus mihi contingat

Deos precor; tui enim fructum non percepi. Eur. Alc. 344.

Ad contrariam notionem pertinent quæ defectum, frustrationem vel separationem significant; ut

πλήρης στεναγμῶν, οὐδὲ δακρύων κενός,

plenus gemituum, neque lacrymarum vacuus. Eur. Hec. 230.

γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες, *uxore bonâ pricatus es.* Eur. Alc. 425.

Obs. 1. Huc generaliter referri possunt nomina quæ desinunt in ἴκος; item composita cum α privativâ; quibus adde

τυγχάνω	εὐπορέω	ἀλάομαι	στερέω
κύρω	βρύω	σφάλλομαι	κωλύω
ἀντιάω	πλήθω	ψεύδομαι	εἴργω
ἐφικνέομαι	γέμω	λείπομαι	ἐρητύω
λαγχάνω	βρίθω	ἔρημος	νοσφίζω
κληρονομέω	μεστὸς	ὀρφανὸς	ἀπαλλάσσω
γεύομαι	ἐνδεής	γυμνὸς	λύω
ἐπαυράω	σπανίζω	παύω	ἐλεύθερος
ἀπολαύω	ἁμαρτάνω	λήγω	χωρίζω.

Poëtica ἀφνειὸς *dives*, ἐπιστεφής *coronatus*, et similia.

Obs. 2. Huc etiam referendi sunt Genitivi cum verbis ὄζω *aleo*, πνέω *spiro*, et similibus constructi; ut

ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν,

redolent picem et apparatus navium. Arist. Acharn. 190.

Obs. 3. Impersonale δεῖ ferè capit Genitivum rei et personæ Accusativum; et

ὥς πάντα πράξας, ὧν σε δεῖ, στείχης παλιν,

ut omnibus peractis quorum tibi opus est, abeas rursus. Eur. Hec. 1015.

Sic etiam ponitur impersonale χρῆ apud Homerum.

§ 133. Quibuslibet verbis additur Genitivus ita ut rem, in quâ actio verbi sita est, planius designet, et significet quod attinet ad; ut

συνετρίβη τῆς κεφαλῆς, cervicem sibi defregit. Arist.

Pac. 71.

Imprimis verba ἔχω, ἤκω, sumptis adverbiiis, sic construuntur; ut

Ἀθηναῖοι δὲ ὥς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβοήθειον ἐς τὸ ἄστυ, Athenienses vero quantum pedibus valere celerrimè urbi succurrerunt. Herod. vi. 46.

γένους μὲν ἦκεις ὧδε τοῖσδε, Δημοφῶν,

attinquis igitur sic hos genere, O Demophoon. Eur.

Heracl. 124.

Obs. Eodem ferè modo Superlativis additur Genitivus Pronominis Reflexivi, ita ut indicet tempus vel modum, in quo persona, de quo dicitur, se ipsum superasset; ut

εἴθε σοι τότε συνεγενόμην, ὅτε δεινότατος παντοῦ ἦσθα, utinam tecum essem tunc cum te ipse in his studiis superabas. Xen. Mem. Lib.

I. c. ii. § 46.

DATIVI SYNTAXIS.

§ 134. Dativus indicat personam cujus interest vel refert aut esse aliquid aut agi (Lat. Gram. § 143.); ut

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί!

O Antigone, patri egregium germen in domo! Eur. Phœn. 88.

Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν,

Menelaus, cujus gratiâ huc navigavimus. Soph. Aj. 1045.

Obs. Huc pertinet Dativi usus, ex quo res cum limite quodam vel respectu ad quendam habito narratur; ut

καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,

Bene dixit ei qui cavet sibi, ne cadat. Soph. Oed. Tyr. 616.

ἀληθεὶ δὲ λόγῳ χρεωμένῳ οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἔστιν ὁ θησαυρὸς,
ille autem thesaurus, verè ut dicam, non publicus civitatis Corin-
thiorum est. Herod. i. 14.

Præsertim additâ particulâ ὥς; ut

μακρὰν γὰρ, ὥς γέροντι, προῦστάλης ὁδόν,
longiorem enim quam pro sene confecisti viam. Soph. Œd. Col. 20.

Hinc quæ dandi, dicendi, auxiliandi et his similium
 vel contrariorum notionem habent, ferè Dativum ascis-
 cunt Personæ, sive Transitive sint sive Intransitive; ut

αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
illi mollia dicam verba. Eur. Med. 774.

ὥς τοῖς θανούσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ,
nam mortuis divitiæ nihil prosunt. Æsch. Pers. 842.

§ 135. In Dativo ponitur instrumentum, locus, et
 modus actionis; necnon agens ipse post Verba Passiva.

(a.) Instrumentum; ut

ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις,
argenteis pugna telis, atque omnia vinces.

(b.) Locus, sed ferè tantum apud Poëtas; ut

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου,
sed Achilles dormiit in recessu tentorii benè compacti.
 Hom. Il. ix. 663.

(c.) Modus; ut

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρυθες ὥς,
Trojani quidem cum clangoreque clamoreque incede-
bant, avium instar. Hom. Il. iii. 2.

(d.) Agens; ut

αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῖα πράγματ' ἐκδιδάσκειται,
a turpibus enim turpia docentur. Soph. Elect. 621.

Interdum etiam causa rei in Dativo ponitur; ut

οἳ δὲ μὴ παρῆεν, τούτους ἡγεῖτο ἢ ἀκρατεία τιτὶ, ἢ ἀδικία,
 ἢ ἀμελεία ἀπεῖναι, *si qui verò non adessent, eos vel*
intemperantiæ vel injustitiæ vel negligentiae causâ
putabat abesse. Xen. Cyrop. viii. i. 16.

§ 136. Dativus ferè construitur cum verbis, nomini-
bus, vel adverbis, cum similitudo, societas, obedientia, et
his similia aut contraria significantur. (Lat. Gr. § 144.)

(a.) Similitudo, item æqualitas; ut

τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαίταν σφηξὶν ἐμφερέστατοι,
moribus et vitæ ratione respis simillimi. Arist. Vesp.
1102.

καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί,
et amicum eodem, quo pater, prosequuntur honore.
Soph. Antig. 644.

Obs. 1. Huc pertinet ὁ αὐτὸς *idem* cum Dativo constructus; ut
ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, *vos eòdem quidem quò nos
tenditis.* Xen. Cyr. i. iii. 4.

Obs. 2. ὅμοιος construitur etiam cum Genitivo; ut
ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια τοῦ Ἡφαίστου,
sunt autem hæc similia Vulcani. Herod. iii. 37.
conf. ἐναντίος supra, § 132. b. Obs.

(b.) Societas; inde consensus, concordia, usus; ut

ὁ Δημοκρήδης . . . Πολυκράτει ὠμίλησε,
Democedes Polycrate familiariter usus est. Herod. iii. 131.
ὁμογνωμονῶ σοὶ καὶ τοῦτο, *consentio tibi etiam de hoc.*
Xen. Mem. iv. iii. 10.

ἐμάχοντο οἱ Ἕλληνες τοῖσι Πέρσησι, *pugnaverunt Græci
contra Persas.* Herod. vi. 29.

κείνους δὲ κλαίῳ ξυμφορᾷ κεχρημένους,
illos vero calamitate premi lugeo. Eur. Med. 347.

Obs. Huc pertinent imprimis cum σὺν et ὁμοῦ composita, quibus adde

ἐπομαι	διάδοχος	παλαίω	μάρναμαι
ἀκολουθέω	συγγινώσκω	διάφορος	πολεμέω
ὀπηδέω	φθονέω	στασιάζω	ἀνδάνω
ὁμαρτέω	ἐρίζω	ἀγωνίζομαι	

ἀρέσκω *placeo* et cum Dativo et Accusativo legitur.

(c.) Obedientia; ut

Ἀράβιοι δὲ οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσησι,
*Arabes verò neutiquam parebant Persis ita ut eorum
servi essent.* Herod. iii. 88.

§ 137. Dativus interdum ponitur, subauditâ præpositione σὺν, præsertim ubi locum habet pronomen αὐτός; ut
 τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε,
procul cum ipsâ galeâ caput excussit. Hom. Il. xx. 482.

ACCUSATIVI SYNTAXIS.

§ 138. ACCUSATIVUS construitur cum plerisque Verbis Transi-
 tivis; etiam Verba Neutra Accusativum quem
 vocant *cognatæ significationis*, asciscere solent, ut apud
 Latinos (Lat. Gram. § 146.); ut

εἶμι τλημονεστάτην ὁδὸν

ibo miserrimam viam. Eur. Med. 1063.

Obs. Quædam etiam Verba Neutra, quæ gaudium, misericordiam, et
 similia vel contraria significant, Accusativum asciscunt ejus ob quod ista
 sentiuntur; ut

τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν ἤδοιο,

id autem quod dicturus sum forsitan gaudeas. Soph. Œd. Tyr. 936.

§ 139. Duplex Accusativus et rei et personæ con-
 struitur cum verbis, quæ significant benè aut malè
 dicere vel facere, docere, rogare, exigere, privare, et
 similia; ut

ὅς κακὰ μὲν πλείστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον
 οἶκον, *qui ex omnibus Græcis unus vestram familiam
 plurimis affeci malis.* Thuc. i. 137.

μηδὲ σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἔων, ἀποαίρεο κούρην,
neque tu ab isto, præstans licet sis, auferas puellam.

Hom. Il. i. 275.

Sæpius pro Accusativo rei adverbia εἶ vel κακῶς po-
 nuntur; ut

ἄνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς,

mi homo, in mortuos ne sis injurius. Soph. Aj. 1154.

Obs. Huc pertinet verbum γεύω *gustandum præbeo*.

Βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;

Visne ut primum tibi vinum gustandum præbeam? Eur. Cycl. 149.

§ 140. Interdum Accusativus rei constructur cum Passivis horum, quorum Activa duplicem capiunt Accusativum, vel etiam Dativum personæ cum Accusativo rei; ut

ἀπαραιρημένοι τὰ ὄπλα, *armis eruti*. Herod. vii. 103.

οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, *Athenienses illi quibus arcis custodia commissa erat*. Thuc. i. 126.

§ 141. In Accusativo ponuntur quæ significant spatium temporis aut loci; (Lat. Gram. § 151, 152.)

(a.) Temporis; ut

ἡ δὲ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, *florebat autem tunc maximè Sybaris*. Herod. vi. 127.

(b.) Loci; ut

ἀπέχει δ' ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα, *Plataeae autem a Thebis septuaginta stadia absunt*. Thuc. ii. 5.

§ 142. Accusativus sæpiissimè sic ponitur quasi subaudiatur præpositio κατὰ; ut

οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός,
nemo hominum ipse in omnibus sapiens est.

πληγείς τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ, *percussus caput secure*. Herod.

§ 143. Quædam nomina in Accusativo posita, subaudita præpositione κατὰ, tanquam adverbia vel præpositiones usurpantur; ut

ἀρχὴν *primum* vel *omniñò*. τέλος *denique*.

χάριν *gratiâ* vel *propter*. δέμας Hom., δίκην Att., *instar*.

§ 144. Accusativus interdum per se positus ad sententiam refertur; ut

Ἑλένην κτάνωμεν—Μειέλεω λύπην πικράν,

Helenam interficiamus, quod erit Menelao magnus dolor.

Eur. Orest. 1105.

SYNTAXIS PRONOMINUM.

§ 145. PRONOMEN POSSESSIVUM interdum ponitur pro Primitivo; ut

σὸς πόθος, *desiderium tui*. Hom. Od. xi. 202.

Obs. Genitivus Adjectivi vel Participii sæpe concordat cum Genitivo Primitivi Pronominis, in Possessivo subauditi (Lat. Gram. § 154); ut

τὰμὰ δυστήνου κακά, *mala mei infelicis*. Soph. Œd. Col. 344.

§ 146. REFLEXIVUM Pronomen interdum ponitur pro Reciproco; ut

ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύροντες σφίσιν αὐτοῖς, *in servitutem redacti sunt cum sibi mutuò opem non ferrent*. Thuc. vi. 77.

§ 147. RELATIVO Pronomini forma olim eadem erat ac Demonstrativo; ut

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
sed quæ quidem ex urbibus depredati sumus, ea divisa sunt. Hom. Il. i. 125.

Unde factum est ut etiam apud Atticos exstet Relativum aliquando Demonstrativè positum, præsertim in formulis ἢ δ' ὅς, ὅς δ' ἔφη, *ille verò dicit*, et in oratione distributâ; ut

πόλεις Ἑλληνίδας ἅς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἅς δὲ τοὺς φυγάδας κατὰγων, *urbes Græciæ alias funditus evertens, in alias exsules reducens*. Demosth. De Cor. § 22.

§ 148. Relativum aliquando non ad antecedens sed ad sequens refertur substantivum genere et numero; ut

Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, *Persicus gladius, quem acinacem vocant*. Herod. vii. 54. (Lat. Gram. § 137.)

ἡ ἄκρη, αἱ καλεῖνται κληῖδες τῆς Κύπρου, *promontorium quæ cluces Cypri vocantur*. Herod. v. 108.

§ 149. Relativum, imprimis apud Atticos, *attrahi* solet in casum antecedentis, nullâ ratione habitâ sequentis verbi; ut

χρῶμαι βιβλίῳ, οἷς ἔχω,
utor libris quos habeo. Conf. § 122.

Obs. DEMONSTRATIVUM ὅδε frequenter idem fere valet ac δεῦρο vel ὧδε, præsertim apud Tragicos ubi sermo est de personâ in scenam prodeunte; ut

ἀλλ' ἦδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται,
sed ecce quædam famularum ex ædibus egreditur. Eur. Alc. 137.

SYNTAXIS VERBI.

§ 150. VERBUM Singulare construi solet cum Plurali nomine neutrius generis; ut

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει,
improbi enim viri dona jucamen non habent. Eur. Med.
 614.

Obs. 1. Aliàs tamen Plurale nomen neutrius generis Verbum etiam asciscit Plurale, præsertim ubi de animantibus agitur; ut

τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτεον, *tot quidem gentes cum Atheniensibus militarunt. Thuc. vii. 57.*

Obs. 2. Reperiuntur loci apud Poëtas ubi Verbum Singulare ponitur etiam cum nominibus Pluralibus reliquorum generum, hoc est Masculinis vel Fæmininis, per *Schema*, quod vocant, *Bæotium* vel *Pindaricum*; ut

πρόφρονες ἀντ' ᾧδῆς βίον θυμήρε' ὕπαξε,
propitiæ pro cantu vitam jucundam præbe. Hom. Hymn. in Cer. xi. 5.
 (De Pindaricis exemplis vix satis constat.)

Obs. 3. Locutio ἔστιν ὅς aliquis in Pluralem transiit, manente tamen verbo in Singulari, unde ἔστιν οἱ, i. e. ἔνιοι, ἔστιν ὧν, ἔστιν οἷς, κ.τ.λ. neglectâ concordantiæ regulâ; ut

ἔστιν οὕστινας ἀνθρώπων τεθαύμακας ἐπὶ σοφίᾳ; *Hominiū sunt quos admirari soles ob sapientiam? Xen. Mem. I. iv. § 2.*

§ 151. Verbum Plurale concordare potest cum Duali Nomine; ut

τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύροντ' ὠκέας ἵππους,
illi rerò citò prope venerunt incitantes veloces equos.
 Hom. Il. v. 275.

§ 152. Verbum Plurale constare potest cum Nomine Singulari, multitudinem significante, ut apud Latinos ; ut
ὥς φάσαν ἡ πληθὺς, sic dixerunt multitudo. Hom. II.
ii. 278.

Obs. Plurale Verbum rectè infertur, sive duo Singularia Nomina conjunguntur, sive disjunguntur. Pors. ad Hec. 86. Alcest. 367.

§ 153. Interdum Verba Substantiva non cum Subjecto sed Prædicato concordant ; ut

τὸ μὲν μήκος τοῦ ὀρύγματος ἐπὶ τὰ στάδιοι εἰσι, *longitudo fossæ septem stadiorum est.* Herod. iii. 60.

DE MODIS VERBORUM.

§ 154. *Hypothetica* oratio modò Indicativum postulat, modò Subjunctivum, modò Optativum, pro diverso tempore et eventu ejus rei, quæ cogitationi *supposita* est.

(a.) INDICATIVI Tempus Historicum ponitur in Protasi cum conjunctione εἰ, et ejusmodi Tempus in Apodosi cum particulâ ἂν (Epic. κε, κεν), ubi res *hypothetica* in præterito tempore non evenerat, adeoque evenire non potest ; ut

εἰ τοῦτο ἔλεξας, ἤμαρτες ἂν,

si hoc dixisses, errasses. (At hoc, scio, non dixisti ; ergo non errasti.)

(b.) SUBJUNCTIVUS ponitur cum conjunctione ἐὰν, ἤν, vel ἂν, ubi res *hypothetica* præsentis temporis incerta quidem, sed verisimilis, adeoque eventura videatur ; ut

ἤν τοῦτο λέγῃς, vel λέξῃς, ἁμαρτάνεις, vel ἁμαρτήσῃς,
si hoc dicis (quod te dicere puto) erras, vel errabis.

(c.) OPTATIVUS ponitur cum conjunctione εἰ, ubi res *hypothetica* præsentis vel futuri temporis incerta ac non verisimilis, adeoque non eventura videatur ; ut

εἰ τοῦτο λέγοις, vel λέξεις, ἁμαρτάνοις ἂν,

si hoc dicas, vel diceres (quod tamen te minimè dicere, aut dicturum esse sentio), *erres, vel errares.*

§ 155. *Finalis* oratio, cum dicitur de re præsenti vel futurâ, plerumque Subjunctivum postulat; cum dicitur de re præteritâ, Optativum (*Conf.* § 40. *Obs.*); ut

ταῦτα γράφω, vel γράψω, vel γέγραφα, ἵν' ἔλθῃς,
hæc scribo, vel scribam, vel scripsi, ut venias.

ταῦτα ἔγραφον, ἐγεγράφειν, ἔγραφα, ἵν' ἔλθοις,
hæc scribebam, scripseram, scripsi, ut venires.

Idem obtinet in oratione *subjunctâ* post Pronomina, vel Particulas Pronominales; ut

οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι, *non habeo quo me certam.*

οὐκ εἶχον ὅποι τραποίμην, *quo me certerem, non habebam.*

Obs. Sed hanc regulam per omnia non servabant optimi auctores; scilicet quoties, neglectâ, ex alterutrâ parte, melius vel sensui vel *ἐνεργείᾳ* dictionis consulere poterant; sic Euripides,

πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα

πατὴρ, ἵν', εἴποτ' Ἰλίου τέιχῃ πέσοι,

τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ σπάνις βίου,

multum vero mecum auri emittit occultè

pater: quo, si quando Ilii mœnia caderent

viventibus liberis non esset penuria victûs. Eur. Hec. 10.

ubi ἐκπέμπει est, quod dicitur *Historicum præsens*. Idem Euripides, ex alterâ parte, paulo postea:

κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν

ξένος πατρώος, καὶ κτανὼν ἐς οἶδμ' ἄλòς

μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ,

interfecit me auri miserum gratiâ

hospes paternus; et cum interfecisset in pelagus

abjecit, ut ipse aurum in domo habeat. Ibid. 26.

§ 156. *Obliqua* oratio, precedente Verbo præteriti temporis, post Conjunctiones ὥς, ὅτι, et Pronomina Relativa, plerumque Optativo utitur, interdum verò (imprimis si res minus ex narrantis ore pendere videatur) Indicativo; ut

Οὔτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ ἐν τῇ

σταθμῷ εἶη, καὶ λέγοι, κ.τ.λ. *Hi narrabant Cyrum*

mortuum esse, Ariacum verò esse in statione et dicere,

&c. Xen. Anab. ii. 1. c. 3. (Lat. Gram. § 165.)

§ 157. *Oratio frequentativa*, sive *Indefinita*, post Conjunctiones et Pronomina Relativa, si dicitur de re præsenti, postulat Subjunctivum, plerumque cum particulâ *ἂν*, si dicitur de re præteritâ, Optativum sine istâ particulâ; ut

ὃν ἂν ἴδῃ . . . , κολλάζει, si quem viderit, punit.

ὃν ἴδοι . . . , ἐκόλαζε, si quem vidisset, punivit.

§ 158. SUBJUNCTIVI prima persona vim quasi futuram sæpissimè obtinet, præsertim in oratione interrogativâ; subauditur scilicet *χρὴ ἵνα*, vel tale aliquid; ut

εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν; ἢ τι δράσομεν;

dicemus, an tacebimus? aut quid agemus? Eur. Ion. 758.

§ 159. OPTATIVUS, adjunctâ particulâ *ἂν*, modò Futuri, modò lenioris ac modestioris Imperativi vice fungitur:

(a.) Futuri; ut

οὐκ ἂν μεθείμην — οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι,

non relinquam — neque ego dimittam. Eur. Iphig.

Aul. 310.

(b.) Imperativi; ut

χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει,

I intro propere. Soph. Elect. 1491.

§ 160. INFINITIVUS interdum *ellipticè* ponitur, ita ut imperandi vel optandi notionem exprimat; ut

Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητεύειν ἐπέεσσιν,

Vos autem aliunde alius eos cohibete verbis. Hom. Il. ii. 75.

αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

semper optimè te gere et aliis esto præstantior. Hom.

Il. vi. 208.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν,

O Di! urbis tutelares, cave ne in servitutem redigat.

Æsch. Sept. 253.

Obs. Infinitivus etiam *absolutè* ponitur, particulâ *ὥς* vel adjunctâ vel subauditâ; ut

ὥς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, ut paucis absolvam. Xen. Mem. III. viii. 10.

ὁ δὲ οὗτ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοί, puto equidem nihil mali fuisse eum passurum. Herod. vi. 30.

§ 161. Infinitivus cum neutro Articuli vice fungitur Substantivi, vel potius (quod ad obliquos casus attinet) ejus, quod Latinis grammaticis est *gerundium*; (Lat. Gram. § 51. 159.) ut

τὸ λέγειν ὥς δεῖ τοῦ φρονεῖν εἶ μέγιστον σημεῖον
ποιούμεθα, *dicere ut decet*, vel *orationem rectam*
maximum benè sapiendi indicium putamus. Isocr.
Nicoel. § 3.

Obs. 1. Interdum, imprimis apud Poëtas, omittitur Articulus; ut
παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν,
ad invitos venit prudentia. Æsch. Ag. 180.

Obs. 2. Nec minus in hujusmodi formulis poni potest Subjectum Infinitivi in suo casu, sive Accusativo, sive Nominativo (*Conf.* § 162); ut
τὸ θνήσκειν τινα ὑπὲρ τῆς πατρίδος καλὴ τις τύχη, *morì aliquem pro patriâ pulchra quædam fortuna est*. Xen. Cyr. V. iv. 19.
ὁ Κῦρος διὰ τὸ φιλομαθῆς εἶναι πολλὰ τοὺς παρόντας ἀνθρώπα, *Cyrus cum discendi studiosus esset, de multis rebus solebat eos quibuscum erat interrogare*. Xen. Cyr. I. iv. 2.

§ 162. Infinitivus Nominativum antecedentem capit, cum ejusdem ac Verbum præcedens Subjecti est; cum ad diversum transit, Accusativum, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 134.); ut

Ξέρξης οὐκ ἔφη ὅμοιος ἔσεσθαι Λακεδαιμονίοισι κείνους
μὲν γὰρ συγχέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα,
ἀποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ ταῦτα οὐ ποιήσειν,
Xerxes respondit non se similem futurum Lacedæmoniiis; illos enim occidendo præcones jura hominibus omnibus sancta violasse, se verò id non admissurum.
Herod. vii. 136.

οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκείνον στρατηγεῖν, *dixit (Cleon) non se, sed illum (Nician) prætorem esse*. Thuc. iv. 28.

Obs. Nominativus Pronominis ante Infinitivum nisi emphasis causâ non exprimitur; ut

ὁ Ἀλέξανδρος ἔφασκεν εἶναι Διὸς υἱὸς, *Alexander prædicabat se esse Jovis filium*.

SYNTAXIS PARTICIPII.

§ 163. PARTICIPIUM absolutè positum cum nomine suo construi solet in Genitivo ; ut

ἐμοῦ διδάσκοντος, *me docente.*

Obs. Interdum verò Participium absolutè ponitur in Accusativo (præsertim additâ particulâ ὡς) ; quod quidem in Participiis Impersonalium, e.g. ἐξῆν, παρὸν, δέον, ὑπάρχον, προσήκον, δόξαν, κ.τ.λ. usitatissimum est; ut

ὡς τοδ' αἶμα χειμάζον πόλιν,

hæc enim cædes exagitat urbem. Soph. Œd. Tyr. 101.

θνήσκω, παρὸν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,

morior pro te, licito mihi non mori. Eur. Alc. 295.

§ 164. Participia Græcè poni solent ubi Latinè plerumque ponitur Infinitivus, præsertim cum verbis quæ ad sensum, intelligentiam, initium, perseverantiam pertinent ; ut

ἴστω νυν εὐκλείης γε κάθανουμένη,

sciat igitur se gloriosè certè morituram esse. Eur.

Ale. 151.

... πῶς δ' ἂν μάλλον ἐνδείξαιτο τις

πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν ;

quomodo enim magis ostendat ulla

se magis facere maritum quam si velit pro eo mori ?

Ibid. 155.

παῦσαι λέγουσα, *desiste loqui.* Eur. Hipp. 703.

Obs. Verba quæ sciendi notionem habent, si cum Infinitivo construuntur, sensum longè alium præbent, ac cum Participio. Scilicet ἐπίσταμαι ποιῶν, significat, *scio me facere* ; ἐπίσταμαι ποιεῖν, *scio quomodo faciam.*

§ 165. Participium aliquando ponitur, quasi per Periphrasin, cum verbis, imprimis, ἔχω, τυγχάνω, κυρῶ ; ut

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει,

alterum honoravit, alterum privavit honore. Soph.

Ant. 22.

τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον,

tantum novi, atque ipse præsens adfui. Aj. 748.

σίγα νυν ἔστως, καὶ μέν' ὥς κυρεῖς ἔχων,
tacitus igitur adsta et mane quo es in loco. Aj. 87.

Obs. Verba λανθάνω et φθάνω, necnon τυγχάνω et κυρῶ, cum Participiis constructa optimè plerumque vertentur, si pro Participio Verbum, pro Verbo Adverbium supponetur; ut

ὁ Κροῖτος φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, *Cræsus filii interfec-
 torem imprudenter alebat.* Herod. i. 44.

οὐκ ἂν φθανοίτην τοῦτο πράττοντε,
*non nimis celeriter hoc agere possetis; quod idem valet atque hoc
 quam celerrimè agite.* Aristoph. Plut. 487.

SYNTAXIS VERBALIUM.

§ 166. VERBALIA Adjectiva in τέος, τέον, duplici modo construuntur, prout vel Activa sunt vel Passiva.

(a.) Activa regunt Substantivum; quod eo scilicet casu ponitur, quem postulat Verbum, a quo Verbale ductum est; ut

ἀσκητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τὴν ἀρετὴν,
 ἐπιθυμητέον (vel — τέα Neut. Pl.) ἐστὶ τῆς ἀρετῆς,
virtutem oportet colere—cupere.

(b.) Passiva concordant cum Substantivo, prorsus ut Latine Participia in *das* (Lat. Gram. § 159.); ut

ἀσκητέα ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, *colenda est virtus.*

Utrobique Dativus personæ sæpissimè additur; ut

ἐξοιστέον τὰρ' ὄπλα Καδμείων πόλει,
sunt igitur urbi Cadmeorum ejferenda arma. Eur.
 Phœn. 712.

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα,
mihi quidem igitur ad Salamina est navigandum. Arist.
 Lys. 411.

Obs. Interdum post Verbalia pro Dativo personæ ponitur Accusativus; ut πολλὴν τὴν μετὰστασιν δευκτέον, ἐισφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἐτούμεως, *ostendenda est insignis conversio nobis conferentibus tributa, militantibus, omnia alacriter gerentibus.* Demosth. Olynth. ii. § 6. Conf. Thucyd. i. 86.

SYNTAXIS ADVERBIORUM.

³Av.

§ 167. Particula ἂν (*Epicè* κε, κεν) vim ferè *potentialem*, et futuri temporis notionem tribuere solet partibus Verbi, etiam Participiis, quibuscum construitur. *Indicativi* autem Præsens, et Præteritum Perfectum nunquam, nec Futurum nisi apud *Epicos*, Particulam istam secum conjunctam habent; nec verò *Optaticus*, quoties optatum significat. *Conf.* § 40. *Obs.* et § 154.

οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι, *nihil amplius dicam.* Soph.
 Œd. Tyr. 343.

πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε,
scito te nihil non timere posse siquidem hoc metuis.
 Eur. Rhes. 80.

Obs. 1. Particula ἂν, præsertim cum Optativo constructa, sæpiùs repetitur; ut

σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλῦειν βουλοίμεθ' ἂν,
ex te igitur sciscitari et audire velimus. Eur. Hipp. 270.

Obs. 2. Formula πῶς ἂν cum Optativo frequens apud Euripidem significat *utinam*; ut

πῶς ἂν δλοίμην, *utinam peream.* Eur. Alcest. 881.

Obs. 3. Temporibus Historicis Modi Indicativi, adhibitâ particulâ ἂν, notio consuetudinis vel iterationis accedit; ut

ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἂν,
aliquando victum habere solebam, aliquando non habere. Eur.
 Phœn. 412.

Obs. 4. Particula ἂν cum Participio juxta posito suam vim interdum et cum Participio et cum Verbo communicat, præsertim ubi conditio in Participio inest; ut

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἀ
 διηλθον, οὐχ ἁμαρτάνοι, *ex his autem signis quæ dixi si quis res a
 me narratas tales potissimum esse ducat, (quales eas esse dixi)
 hic profecto non erraverit.* Thuc. i. 21.

De usu Particulæ ἂν, cum Historicis Temporibus Indicativi, *vide suprâ*, § 154. *a*; cum Conjunctionibus, *infra*, § 175, 176.

Οὐ, Μὴ.

§ 168. Οὐ, *non**, præcisè negantis est, μὴ, *ne*, vetantis vel deprecantis. Idem ferè obtinet in familiâ vocabulorum utrinque manantium, sc. οὔτε, μήτε, οὐδεὶς, μηδεὶς, κ.τ.λ.; ut

οὐ δράσεις τοῦτο, *non facies hoc.*

μὴ δρᾷ ἐκεῖνο, *illud ne facito.*

οὔτ' ἂν δυναίμην, μητ' ἐπιστάμην λέγειν,

nec possim, nece (opto) *sciam dicere.* Soph. Antig. 612.

Sed *negat* etiam μὴ *hypotheticè*, hoc est, in oratione ubi res non tam ad *factum* quam ad *cogitatum* refertur; itaque ponitur imprimis post Conjunctiones εἰ, ἐὰν *si*, ὥς, ὅπως, ἵνα, ὅφρα *ut*, ὥστε *ita ut*.

Obs. 1. Μὴ (vetantis) cum Imperativi Præsente, vel Aoristo Subjunctivi jungitur; non autem cum Subjunctivi Præsente, neque, nisi rarissimè, cum Aoristo Imperativi. Rectè dicitur μὴ μέμφου, vel μὴ μέμψῃ; perperam μὴ μέμφῃ, et vix aut ne vix quidem rectè, μὴ μέμψαι.

Obs. 2. Μὴ post Verba, quæ prohibendi, negandi, timendi, liberandi notionem habent, redundare solet; ut

* Ἀριστόδικος . . ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους, *Aristodicus inhibuit Cymæos ne id facerent.* Herod. i. 158.

Particulæ οὐ μὴ sæpiùs ita conjunguntur, ut altera alterius vim non tollat. Hinc ortæ sunt duæ Syntaxeos formulæ planè diversæ, prout οὐ μὴ cum Futuro Indicativi, aut Aoristo Subjunctivi construuntur.

(a.) Οὐ μὴ, cum Futuro Indicativi constructæ, Interrogationi inserviunt, et plerumque *Imperandi* significationem, vim *prohibendi* obtinent; ut

οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις; *nonne non-infestus eris amicis?* quod idem fere valet ac *ne infestus sis amicis.* Eur. Med. 1148.

(b.) Οὐ μὴ cum Subjunctivo per *Ellipsin* constructæ significationem *Futuri*, vim *negandi* obtinent; ut

* Scribitur οὐκ ante vocalem lenem, οὐχ ante aspiratam. Οὐχὶ Atticum est.

καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλω. *Intellige οὐ δέδοικα μή. Et his auditis, non (verecor ne) capiar dolo.* Æsch. Sept. 38.

Obs. 3. Particulæ μὴ οὐ, negativâ sententiâ plerumque præeunte, cum Infinitivo construuntur, idemque significant, quod Latine *quîn, quominus* ; ut

οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν,
non prætermittam quîn omnem de hâc re veritatem scisciter. Soph.
 Trach. 90.

Obs. 4. Locutiones οὐ φημι, οὐ θέλω, οὐκ ἔάω, idem ferè valent ac Latine *nego, nolo, prohibeo.*

οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν,
semper negabo nuptias gaudii plus quàm doloris afferre. Eur. Alcest.
 244.

Scilicet in his et similibus negationes οὐ et μὴ, non solum rem esse negant, sed etiam contrarium affirmant. Sic οὐ πάνυ, *non omnino*, significat *rem omnino aliter se habere.*

§ 169. Negationes duæ aut plures plerumque Græcè vehementiùs negant ; ut

ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδέενος,
nec quisquam cuiquam quidquam paret. Eur. Cycl. 120.

§ 170. Adverbium, præfixo Articulo, vice fungitur Adjectivi, subauditâ scilicet parte aliquâ Participii ὄν ; ut
 ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
O filii, veteris Cadmi nova progenies. Soph. Œd.
 Tyr. 1.

Obs. Articulus Adverbio præfixus interdum abundat ; ut

τὸ νῦν, τὰ νῦν *nunc*, τὸ πρὶν *antea*, τὰ μάλιστα *maximè*, et plurima ejusmodi.

§ 171. Adverbia cum verbo ἔχω eleganter construuntur eâdem ferè vi, quam habent Adjectiva et Verbum Substantivum ; ut καλῶς ἔχει idem ferè valet ac καλόν ἐστι. *Conf. suprâ, § 133.*

§ 172. Genitivus additur Adverbiis quæ locum significant, ut apud Latinos (Lat. Gram. § 166.) ; ut

ποῦ γῆς ; *ubi terrarum ?* ποῖ γῆς ; *quo gentium ?*

§ 173. Adverbia complura Præpositionum naturam habent, et cum casibus alia aliis construuntur; ut

(a.) Cum Genitivo e. g. ἄγχι vel ἀγχοῦ *prope*; ut

ἄγχι πολιᾶς ἁλὸς,
prope canum mare. Pind. Ol. i. 114.

(b.) Cum Dativo e. g. ἅμα *simul*; ut

ἅμα τοῖσι ἀνδράσι, *simul cum hominibus.* Herod. iv. 116.

(c.) Cum Accusativo e. g. μὰ, νῆ, jurandi formulæ; ut

μὰ τοὺς παρ' Ἀιδὸν ιερτέρους ἀλάστορας,
non, per daemones infernos, qui sunt apud Plutonem. Eur. Med. 1049.

§ 174. Nonnulla nomina facta sunt Adverbia, plerumque per ellipsin Præpositionum (*Conf. suprâ*, § 125); ut ἄγχι *prope*, χάριν *gratiâ*, προῖκα *gratis.* *Conf. infrâ*, § 189. b. *Obs.*

CONJUNCTIONUM SYNTAXIS.

§ 175. CONJUNCTIONUM usus plurimum pendet ex Modo Verborum, prout res Indicativum, Subjunctivum, aut Optativum postulat. *Conf. suprâ*, § 154—156.

Conjunctiones licet in duas ferè classes digerere, *Finalium* scilicet et *non-Finalium*.

§ 176. FINALES Conjunctiones (sive eæ, quæ ad finem spectant) sunt ὥς, ὅπως, ἵνα, et Poëticè ὅφρα *ut*; quarum Syntaxis, quod ad Modos, Subjunctivum scilicet et Optativum, attinet, ex iis, quæ supra dicta sunt de finali oratione, repetenda est. *Vide* § 155.

Ex his Conjunctionibus cum Subjunctivo constructis ὥς et ὅπως frequentius asciscunt ἀν, ἵνα verò et ὅφρα plerumque rejiciunt. Eædem Conjunctiones omnes, cum Optativo constructæ, particulam istam ferè non admittunt.

Obs. 1. Si forte Conjunctio finalis una cum ἀν et Optativo reperiatur, particula ἀν non cum Conjunctione sed potius cum Verbo construi debet.

Obs. 2. Quoties prior sententiæ pars non quid factum sit, sed quid fieri oportuerit designat, Conjunctiones ὥς, ὅπως, ἵνα, Indicativi tempora præ-

terita post sese asciscunt, modò de re præsente aut præterità sermo sit; ut

ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν

ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἔδειξα μήποτε

ἔμαυτὸν ἀνθρώποισιν, ἔνθεν ἦν γεγώς;

Io Cithæron, quare me recepisti? cur non acceptum

statim me peremisti, quod si fecisses, nunquam docuissem

homines unde natus essem? Soph. Œd. Tyr. 1391.

Obs. 3. Particula ὅπως, vel ὅπως μὴ, in re futurâ, non modò cum Subjunctivo sed etiam cum Futuro Indicativi sæpe construitur; ut

δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανεῖ σοφῇ,

metuo ne mihi nimis sapiens videaris. Eur. Hipp. 520.

Et nonnunquam post ellipsin verbi δέδοικα, vel ὅρα; ut

ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ

vereor ne aliquando te ipsum misereris. Æsch. Prom. 68.

§ 177. Conjunctiones NON-FINALES partim ad factum vel causam respiciunt, partim conditionales vel relativæ sunt.

(a.) Quæ ad *factum* vel *causam* respiciunt, sunt ὥς, ὅτι *quod*; quæ ponuntur imprimis in oratione obliquâ, et interdum cum Indicativo, frequentius cum Optativo construuntur. *Vide suprâ, § 156.*

(b.) Quæ *conditionales* aut *relativæ* sunt, si res Indicativum aut Optativum postulat, ponuntur simpliciter, sine particulâ ἄν; ut εἰ *si*, ὅτε, ὁπότε, ὥς, (ὅπως *Att. Poët.*, ὅκως *Ion.*), ἡνίκα *cum, quando*, ἐπεὶ, ἐπειδὴ *postquam*, πρὶν, πρὶν ἢ *prius quam*, ἕως, ἔστε *dum, donec*, necnon Pronomina Relativa, et Adverbia Pronominalia conjunctivè posita, ὅς, οἷος, ὅσος, οὗ, οἷ, ὅπου, ὅποι, κ.τ.λ.

Sin autem res Subjunctivum postulat, postulantur item eadem Conjunctiones cum ἄν compositæ, sive conjunctæ, scilicet ἐὰν (hoc est εἰ ἄν), ἥν vel ἄν, ὅταν, ὁπότε, ἡνίκ' ἄν, ἐπὶν, ἐπειδᾶν, πρὶν ἄν, ἕως ἄν, ἔστ' ἄν, ὅς ἄν, ὅπου ἄν, κ.τ.λ.

Obs. 1. Non rarò tamen in nonnullis horum etiam cum Subjunctivo constructis supprimitur particula ἄν, præsertim apud Tragicos; ut

ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνας σοφοί;

si vero Apollo indoctus est, quinam sapientes sunt? Eur. Elect. 972.

Obs. 2. Particula πρὶν neque cum Optativo nec Subjunctivo construi solet nisi in priore sententiæ membro adsit negandi aut prohibendi significatio; ut

οὐκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν
πρὶν ἂν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλλω,

non redibo domum

priusquam ejecero te e finibus hujus terræ. Eur. Med. 270.

Eadem tamen sæpiùs cum Infinitivo quoque construitur, cujuscumque generis sententia præcedat, sive affirmativa, sive negativa; ut

οὐδὲ παύσεται
χόλου, σαφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαι τινα,

neque desistet ab irâ,

bene scio, priusquam fulmine feriat aliquem. Ibid. 92.

Obs. 3. Particula εἰ, vel εἰ γάρ, sicut εἴθε, interdum optantis est; sed notanda in hoc usu differentia Indicativi et Optativi; εἰ γάρ εἶχον, valet *utinam haberem*, vel *habuissem* (de re præteritâ); εἰ γάρ ἔχοιμι, *utinam habeam* (de re præsentî vel futurâ).

§ 178. Conjunctiones quæ extra has duas classes censendæ sunt, facile dignoscuntur; scilicet

(a.) Copulativæ, ut καὶ, καὶ—καὶ, τε—καὶ, τε—τε, κ.τ.λ.

(b.) Disjunctivæ, ut οὔτε—οὔτε, μήτε—μήτε, κ.τ.λ.

(c.) Partitivæ, ut μὲν—δὲ, κ.τ.λ.

SYNTAXIS PRÆPOSITIONUM.

§ 179. Præpositiones apud Poëtas sæpe per *Tmesin* a verbis segregantur, cum quibus compositæ sunt; ut

ὄν...χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψεν, pro κατεκάλυψεν,
quem...aggesta terra cooperuit. Hom. Il. xiv. 114.

Obs. Aliquando Præpositiones, apud Poëtas, post verba sua ponuntur; ut

Νύμφη δ' ἐτίθει παρά πᾶσαν ἐδωδήν,

Nympha vero apposuit omnem cibum. Hom. Od. v. 196.

§ 180. Præpositiones interdum tanquam Adverbia usurpantur, imprimis ἐν et πρὸς; ut

ἐν δὲ καὶ Λεσβίους εἶλε,

et simul vel inter alios, Lesbios cepit. Herod. iii. 39.

§ 181. Præpositiones ἄνα, μέτα, πάρα, ἐνι, accentu retracto, eandem simplices vim exerunt quam cum verbo εἰμι, vel, quod rarius, quam cum ἵστημι compositæ; ut

οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ, (pro μέτεστι),

non enim adest aliquis talis vir. Hom. Od. xxi. 93.

ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο (pro ἀνάστα),

sed surge, neque amplius jace. Hom. Il. xviii. 178.

PRÆPOSITIONUM PRIMA CLASSIS.

In primâ Præpositionum classe continentur, *primo*, ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, et πρὸ, quæ cum Genitivo solo construuntur; *secundo*, ἐν et σὺν, quæ cum Dativo solo construuntur; *tertio*, ἀνὰ et εἰς, vel ἐς, quæ cum Accusativo solo construitur.

(a.) Ἀντὶ, ἀπὸ, ἐκ vel ἐξ, et πρὸ cum Genitivo solo construuntur.

Ἀντὶ.

§ 182. Præpositio ἀντὶ significat i. q. *pro*, vel *vice*, *propter*, *instar*.

Pro; ut χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω, *gratia pro gratiâ veniat*. Eurip. Hel. 1234.

Vice; ut χώρας λείπεται μόνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ, *solus relictus est tui loco hujus terræ custos*. Soph. Œd. Tyr. 1418.

Propter; ut ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, *quapropter implorans per Deos obtestor vos*. Œd. Col. 275.

Instar; ut ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ, *is, quem Jupiter carum habet, est instar multarum copiarum*. Hom. Il. ix. 116.

Obs. Est ubi significat id quod πρὸ, *præ* vel *ante*; ut χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών, *chlamydem purpuream ante oculos obtendens*. Hom. Od. iv. 115.

Interdum etiam obtestando inservit, velut πρὸς; ut οἶ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ, ἱκετεύομεν, *qui te per hasce tuas filias et tuam vitam, pater, obtestamur*. Soph. Œd. Col. 1326.

In COMPOSITIS porro significat *ex adverso*, vel *e regione*; deinde *quamlibet oppositionem* sive *repugnantiam*.

E regione; ut ἀντίθυρον, *locus e regione ostii*.

Oppositionem; ut ἀντιλέγω *contradico*, ἀντιποιόμαι *mihimet contra omnes vindico*.

Ἀπὸ.

§ 183. Præpositio ἀπὸ (Poet. ἀπαὶ) significat i. q. *a*, *ab*;

et propriè locum habet, ubi *origo, progressio, distantia* vel *intervallum loci* aut *temporis, occasio et opportunitas*, vel etiam *causa rei faciendæ* indicantur.

a, ab; ut

οἱ ἀπὸ Σπάρτης, *Spartani. Conf. Virgilianum illud, Pastor ab Amphryso.*

ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, *a principio usque ad finem.*

ἡ θάλασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ λίμνης, *abest mare a lacu quatuor stadia. Herod. iv. 195.*

ἀπὸ παίδων, *statim a pueritid. ἀφ' οὗ (sc. χρόνου), ex quo.*

ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, *dies abhinc quatuor. Act. x. 19.*

τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων ἔπραξε, *eadem minore sumptu fecit. Thuc. viii. 87.*

ζῶουσι ἀπὸ θήρης, *venatione vitam sustentant. Herod. iv. 22.*

ζήτησις μεγάλη ἀπὸ σφέων ἐγένετο τῶν γυναικῶν τουτέων, *(ubi ἀπὸ idem ferè valet quod ὑπὸ) magna cura ab illis adhibita fuit ad investigandas mulieres. Herod. ii. 54.*

Hinc profecti sunt usus paulò remotiores; e. g.

κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,

miserrimè ob res gestas nobilissimas perit. Soph. Antig. 695.

ἐπεὶ δὲ ἀπὸ δείπνου ἦσαν, *postquam verò cenandi finem fecerunt. Herod. i. 126.*

ἀπὸ δ' αὐτοῦ (sc. δείπνου) θωρήσσοντο, *absolutà verò cenà sese armaverunt. Hom. Il. viii. 54. Conf. Cæsar. ap.*

Cic. Ep. Fam. viii. iv. 1. a repulsâ, h. e. post repulsam.

οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις, *non secus ac sentio dicis. Soph. Trach. 389.*

Obs. 1. Præpositio ἀπὸ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant, ut ἀπὸ σπουδῆς, i. q. σπουδαίως, *seriò. Sic*

ἀπὸ τοῦ προφανοῦς *palam*
ἀπὸ μνήμης } *memoriter*
ἀπὸ στόματος }
ἀπὸ γλώσσης *vivâ voce*
ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα *ex tempore*

ἀπὸ τοῦ ἀδοκίτου *inopinato*
ἀπὸ ταυτομάτου } *fortuito*
ἀπὸ τύχης }
ἀπὸ ξυνθήματος *composito*
ἀπὸ μικροῦ γαρρι (sc. pretii).

Obs. 2. Præpositio ἀπὸ interdum redundat; ut ἀπὸ κρήθην, *a capite. Hes. Cl. Her. 7.*

Interdum deest; ut τὰς πολυχρύσους Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας Θήβας, *ornatis a Delphis nobiles adiisti Thebas. Soph. Œd. Tyr. 152.*

In COMPOSITIS porrò significat quid *abundanter, perfectè, absolutè* facere, atque adeo *cessationem*, vel etiam *negationem* rei.

Abundanter; ut ἀποδείκνυμι *demonstro*; ἀποθανμάζω *demi-ror*, h. e. *valde miror*.

Absolutè; ut ἀποτελεσμένος *omnibus numeris absolutus*; ἀπέχουσι μισθὸν *omnem mercedem habent*.

Cessationem; ut ἀπογίνεσθαι *denasci*, h. e. *mori*; ἀποστράτης *exprætor*.

Negationem; ut ἀπόφημι *nego*; ἀπειπεῖν ὁμιλίαν *renuntiare consuetudinem*, sed ἀπειπεῖν ἄλλῃ *præ luctu deficere*; ἀπαρέσκω *displiceo*.

Ἐκ.

§ 184. Præpositio ἐκ, ante vocalem ἐξ, significat i. q. *e, ex*, et propriè locum habet *ubi motus ex interiore* indicatur; sed plerumque simpliciter tantum idem ferè valet quod ἀπὸ. *Ide suprà*, § 183.

E, ex; ut ἐξ ἀειρύτου χοῦς κρήνης ἐνέγκου,

e jugi fonte fer libamina. Soph. Œd. Col. 470.

ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος, *ex mortalibus evanescam.* Soph. Œd. Tyr. 831.

οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῖνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων, *non e ligno faciunt navigia sua sed ex pellibus.* Herod. i. 194.

ἐξ οὗτος νέας τροφῆς ἔληξε, *ex quo (sc. tempore) pueritiam egressa est.* Soph. Œd. Tyr. 346. *Conf. ἀπὸ.*

ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας (i. q. Αἰτωλός), *sextus erat Ætolus.* Soph. Elect. 704. *Conf. ἀπὸ.*

φιᾶλας ἐκ τῶν ζωστήρων φορέουσι Σκίθαι, *Scythæ gestant phialas ex cingulis suspensas.* Herod. iv. 10.

καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήμενοι, *consedimus prope a summis tumultis vento non expositi.* Antig. 411.

καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,

etenim somnium quoque ex Jove est. Hom. Il. i. 63.

ἐκ τοῦ κατ' ἄστν βασιλέως τάδ' ἄρχεται (ubi ἐκ idem ferè valet quod ὑπὸ, qui usus apud ceteros auctores infrequentior Herodoto admodum familiaris est),

hæc loca a rege, qui urbi præest, gubernantur. Soph. Œd.

Col. 67. *Conf. ἀπό.*

ὥς ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, *postquam sacrificandi finem fecit.*

Herod. i. 50. *Vide ἀπό.*

τυφλὸς . . . ἐκ δεδορκότος, *nunc cæcus cum antea vidisset.*

Soph. Œd. Tyr. 454.

Obs. 1. Præpositio ἐκ additur Nominibus ita ut hujusmodi formulæ vim Adverbiorum habeant; ut ἐκ βίας i. q. *βιαίως violentè.* *Vide ἀπό supra, § 183. Obs. 1. Sic*

ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς *palam*

ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatè*

ἐκ πρώτου, δευτέρου, κ.τ.λ. *primò, iterum*

ἐξ ὕσου *aqualiter*

ἐκ παρασκευῆς *compositè*

ἐκ περισσίας *superabundanter*

ἐξ ἐτοίμου *promptè*

ἐκ βραχείος *brevi*

ἐκ ταυτομάτου *fortuitò*

ἐκ τῆς ἰθείης *rectà*

ἐξ ὑστέρης *postea* } Herod.

ἐκ νέης *denuò*

ἐξ ἱκανῆς *satìs.*

Obs. 2. Præpositio ἐκ interdum abundat; ut ἐξ οὐρανóθεν, *e caelo.* Hom. Il. viii. 19.

In COMPOSITIS porro significat *eminentiam* quandam et *perfectionem* sive *successum.*

Eminentiam; ut ἐκπρεπῆς *præ cæteris conspicuus.*

Perfectionem; ut ἐξαυτέομαι *impetro, h. e. precando consequor.*

Πρὸ.

§ 185. Præpositio πρὸ significat i. q. *ante, præ, vice vel in gratiam alicujus.*

Ante (de tempore); ut ταῦτα πρὸ τῆς Πεισιστράτου ἡλικίης ἐγένετο, *hæc ante Pisistrati ætatem evenerunt.* Herod. v. 71.

Ante (de loco); ut πρὸ θυρῶν *ante fores.* Arist. Vesp. 273.

Præ; ut οὐδεὶς - - οὕτω ἀνόητός ἐστι ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται, *nemo ita amens est ut bellum præferat paci.* Herod. i. 87.

Vice (i. q. ἀντί); ut ἦτις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου, *quæ volebat pro eo, sive ejus vice, mori.* Eur. Alcest. 17. *Conf. ibid. 434.*

In gratiam vel commodum (i. q. ὑπέρ); ut οὐκ ἐτολμήσας

θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, *non ausus es mori tuo pro filio.*

Eur. Alc. 644. *Conf. ibid. 701.*

In COMPOSITIS porro significat quid *palam agere*, vel *vulgare*; ut προιέναι *in publicum prodire*, προκηρύττω *publicè denuntio.*

(b.) Ἐν et σὺν cum Dativo solo construuntur.

Ἐν.

§ 186. Præpositio ἐν significat i. q. *in, inter, penes.*

In (de loco); ut ἐν ἀγορᾷ *in foro*, ἐν Πλαταιαῖς *Plataeis.*

In (de tempore); ut ἐν τῷ νῦν χρόνῳ *præsenti tempore.* *Conf. suprà, § 131. a. Obs. 1.*

Ponitur etiam Græcè præpositio ἐν ubi Latinè *in* rariùs habet, imprimis de *indumentis* vel *instrumentis*; ut

ὁ δ' εἰσῆει - ἐν τῇ Περσικῇ στολῇ, *ille verò intravit Persicâ veste indutus.* Xen. Cyr. ii. iv. 4.

ἐν πέλταις διαγωνίζονται, *clypeis armati pugnant.* Xen. Mem. iii. ix. 2.

Inter, vel Apud vel Coram; ut ἦστο ἐν μνηστήρσι, *sedebat inter prôcos.* Hom. Od. i. 114.

ἐν τοῖς Μήδοις ταῦτα ἐγένετο, *hæc apud Medos, h. e. in Mediâ, evenerunt.* Xen. Cyr. iv. 25.

ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν, *coram tantis viris.* Arist. Plut. 1061.

Penes; ut ἐν σοὶ νῦν ἐστι - καταδουλώσαι Ἀθήνας, *penes te est Athenas ad servitutem redigere.* Herod. vi. 109.

ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν, *in te enim posita est omnis spes nostra.* Cæd. Tyr. 314.

Obs. 1. Notabilis locutio est ἐν ἑαυτῷ (vel ἑαυτοῦ) γίγνεσθαι, *sui com- potem esse*; ut ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. Soph. Phil. 950.

Obs. 2. Etiam hæc Præpositio locutionibus adverbialibus inservit; ut ἐν τάχει, i. e. ταχέως, *celeriter.* Sic

ἐν ἡσυχᾷ *quietè*

ἐν τούτῳ } *intercè*

ἐν μέσῳ }

ἐν ὥρῃ (Herod.) *tempestivè*

ἐν δίκῃ *justè*

ἐν μέρει *vicissim*

ἐν κεφαλᾷ *summatim*

ἐν καιρῷ *opportunè.*

Quibus adde formulas ejusmodi, ubi Præpositio cum casu suo pro simplici Nomine accipitur; ut ἐν ἴσῳ, ἐν ὁμοίᾳ *par, simile esse*; ἐν

εὐμαρῇ *facile*, ἐν ἡδονῇ *jucundum*, ἐν νόσῳ, *aeger*; ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι, *parvi pendere*; ἐν αἰσχύναις ἔχω (pro αἰσχυντικῶς) *pudibundus sum*.

In COMPOSITIS porrò nonnullis *minuendi* vim habet; ut ἐνδιδόναι *remittere*.

Σύν.

§ 187. Præpositio σύν (Atticè ξύν) significat i. q. *cum*; ut σύν στρατῷ, *cum exercitu*.

Ponitur etiam ubi Latīna præpositio locum non habet, imprimis ubi *consensus, favor, auxilium* indicatur; ut σύν νόμῳ, *consentiente lege*, seu secundùm legem, σύν Θεῷ, *Deo jurante*.

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio nonnullas genuit formulas, quæ adverbialiter accipiendæ sunt; ut σύν τάχει *celeriter*. Sic

σύν νόμῳ *legitimè* | σύν χρόνῳ *tandem*.

Obs. 2. Præpositio σύν aliquando deest. *Conf. supra*, § 137.

In COMPOSITIS porrò nonnullis *augendi* vim habet; ut συνεταμένως, *enixè*, sc. *conjunctis viribus*.

(c.) Ἀνὰ et εἰς vel ἐς, rarò ὡς, cum Accusativo solo construuntur.

Obs. De ἀνὰ etiam cum Dativo apud Poëtās constructâ, *vide infra*, § 188. Obs. 2.

Ἀνὰ.

§ 188. Præpositio ἀνὰ significat i. q. *per*, de loco, vel propriè *sursum per, passim per, inter*.

Per (de loco); ut ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, *per Græciam*.

ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν, *adverso flumine navigare*. Herod.

i. 194.

ἐσκεδάσθησαν ἀνὰ τὰς πόλεις, *passim per urbes dispersi sunt*.

Herod. v. 102.

Inter; ut ἀνὰ τοὺς πρώτους ἔσαν, *inter primos erant*. Herod. ix. 86

In numeris *distributivam* vim habet; ut

ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, *in quinos parasangas diem*. Xen. Anab. iv. vi. 4.

ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, *quotidie*. Xen. Cyr. i. ii. 8.

ἀνὰ πᾶν ἔτος vel πάντα ἔτεα, quotannis. Herod. i. 136.
viii. 65.

Indicat etiam *intervallum* temporis; ut

ἀνὰ χρόνον, *interjecto tempore*. Herod. i. 173.

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio interdum Nominibus ita jungitur, ut adverbialiter reddi possit; ut ἀνὰ κράτος, *vehementer*, sive *totis viribus*, ἀνὰ μέρος, *alternatim*, sive *per partes*.

Obs. 2. Apud Ionicos et Doricos Poëtas Præpositio ἀνὰ cum Dativo quoque construitur, et significat i. q. *super* vel *cum*; ut

εὕδει δ' ἀνὰ σκαπτῷ Διὸς αἰετὸς,
dormit vero in sceptrum Jovis aquila. Pind. Pyth. i. 10.

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *sursum*, *re —*, *retro* vel *retrorsum*.

Sursum; ut ἀνέχειν τὰς χεῖρας, *attollere manus*, ἀναβοάω, *elata voce clamo*.

Re —; ut ἀναβλέπω, *visum recipio*, ἀνατίθεμαι, *retracto*, inde *corrigo*, ἀναβάλλω, *rejicio* sive *differo*.

Retrorsum; ut ἀναχωρέω, *retrorsum cedo*.

Εἰς.

§ 189. Præpositio εἰς, vel ἐς significat i. q. *in* cum Accusativo constructa (*into*), *ad* vel *usque ad*, de loco et tempore, *ad*, de fine, *quod attinet ad*, inde *ob* vel *propter*, *erga*, et in numeralibus *circiter*.

In; ut ἐμβαλοῦ μ' εἰς ἀντλίαν, *inijce me in sentinam*. Soph. Phil. 481.

Ad (de loco); ut εἰς Τροίαν μολεῖν, *ad Trojam venire*. Ib. 112.

εἰς τοῦτο συμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, *eò usque calamitatis processimus*. Thuc. iii. 57.

Ad et Sub (de tempore); ut ἔτι καὶ ἐς τὸδε, *ad hoc usque tempus*. Herod. vii. 123.

εἰς ἡέλιον καταδύντα, *sub solis occasum*. Hom. Od. iii. 138.

Ad (de fine); ut ἐς χλαῖναν . . πόκον . . δωρήσομαι, *ad vel in lanam* (sc. faciendam) *vellus dabo*. Theoc. v. 98.

Quod attinet ad; ut κάμηλοι ἵππων οὐκ ἥσσορες ἐς ταχύτητά εἰσι, *cameli equis, quod ad celeritatem attinet, non inferiores sunt*. Herod. iii. 102.

Ob vel Propter; ut εἰς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; quamobrem hoc me interrogas? Eur. Phœn. 642.

Erga, in; ut τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρήτο ἐς πάντας, iracundiā gravi in omnes utebatur. Thuc. i. 130.

ὑπέркоπον μηδέν ποτ' εἶπης αὐτὸς εἰς Θεοὺς ἔπος,
cave ne quid unquam superbè in vel adversùs Deos dicas.
Soph. Aj. 128.

Circiter; ut εἰς δισχιλίους, circiter duo mille.

Obs. 1. Etiam hæc Præpositio inservit Periphrasi, et cum Nomine suo quandoque adverbialiter redditur; ut εἰς καιρὸν, opportunè. Sic

εἰς κενὸν frustra

εἰς δέον rectè

εἰς ἅπαντα omninò

ἐς τὰ πρῶτα imprimis

εἰς τὸ ἀκριβέστατον accuratissimè

ἐς τὸ παραχρῆμα statim

εἰς εὐτέλειαν viliter

εἰς ἀφθονίαν copiosè.

Obs. 2. Si quando Præpositio εἰς Genitivo præponitur, subauditur Accusativus alterius Nominis, scilicet οἶκον, ἱερὸν, vel tale aliquid; ut εἰς Αἴδου (sc. οἶκον) in Plutonis domum, εἰς Ἀσκληπιοῦ (sc. ἱερὸν) in Æsculapii templum.

Obs. 3. Interdum pro εἰς legitur altera forma ὥς, sed ibi tantum ubi motus imprimis ad personas significatur; ut ἔπεμπον πρέσβεις ὥς τοὺς Ἀθηναίους, miserunt legatos ad Athenienses. Thuc. v. 44. ὥς τὸν Δι' ἐς τὸν οὐρανόν, ad Jovem in cælum. Aristoph. Pac. 104. Vide Herm. ad Soph. Trach. 365.

PRÆPOSITIONUM SECUNDA CLASSIS.

In secundâ Præpositionum classe continentur διὰ, κατὰ, ὑπὲρ et μετὰ, quæ cum binis casibus, Genitivo scilicet et Accusativo, construuntur.

Obs. De μετὰ etiam cum Dativo apud Poëtas constructâ, vide inf. a, § 193. Obs. 2.

Διὰ.

§ 190. (a.) Præpositio διὰ (Poëticè διαί), cum Genitivo constructa significat i. q. per, de causâ efficiente vel instrumentali, de loco, de tempore, inter vel in.

Per (de causâ efficiente—by means of); ut αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει, ipse per se, h. e. suâ unius operâ, omnia faciebat. Isæ.

Per (de spatio loci transeundo); ut ὑπάξας διὰ θυρῶν, *elapsus per fores*. Soph. Aj. 301.

Per (de tempore continuo, sive duratione); ut δι' ἡμέρης, i. q. δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, *per totum diem*. Herod. i. 27.

Per (de temporis intervallo); ut διὰ τρίτου ἔτους, *tertio quoque anno*. Herod. ii. 4.

διὰ μακροῦ χρόνου, *post longum tempus*. Æsch. Pers. 741.

Inter vel in; ut φλέγει λαμπὰς διὰ χειρῶν, *lampas fulget inter manus, vel in manibus*. Æsch. Sept. 433.

Obs. 1. Præpositio διὰ cum Genitivis Nominum Substantivorum Verbisque constructa, imprimis cum verbis ἵεναι, ἔρχεσθαι, εἶναι, γίγνεσθαι, ἔχειν, λαμβάνειν, inservit Periphrasi ita ut Nomen additum ferè positum sit pro Verbo cujus significationem cognatam habeat; ut διὰ πόθου ἐλθεῖν, i. q. ποθεῖν *desiderare*, Eur. Phœn. 385; δι' ἡσυχίης εἶναι, i. q. ἡσυχάζειν, *quietum esse*. Herod. i. 206.

Obs. 2. Apud Herodotum Præpositio διὰ cum Genitivo constructa porrò *eminentiam* significat; ut διὰ πάντων ἄξια θαυμάσαι, *præ omnibus digna admiratione*. Herod. viii. 37.

Obs. 3. Etiam hæc Præpositio cum Nomine suo interdum adverbiascit; ut διὰ τάχους *celeriter*. Sic

διὰ κενῆς *temerè*
διὰ μέσου *intereà*

δι' ὀργῆς *iracundè*
διὰ τέλους *perpetuò*.

(b.) Præpositio διὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per vel propter*, de causâ meritoriâ, rarius de loco.

Per (de causâ meritoriâ—*on account of*); ut ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σέ, *habeo quæ habeo per te, h. e. tuo beneficio*. Soph. Œd. Col. 1129.

Per (de loco); ut διὰ πόντον, *per mare*. Pind. Isth. iv. 10.

Obs. Cæterum διὰ non rarò cum Accusativo construitur, etiam tum, cum *causam efficientem vel impellentem* indicat; ut Δρ' ἐνέπετε... ὅντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε, *Jovem celebrate, per quem mortales homines sunt pariter obscurique clarique*. Hes. Op. i. 3.

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *dis* —, *trans*, valdè, *penitus*.

Dis; ut διαγινώσκω *dignosco*, διατέμνω *disseco*.

Trans; ut διαβάλλω *trajicio*.

Valdè; ut δαῖσχυρίζομαι *valdè vel obmixè contendo*.

Penitus; ut διαπράττω *rem totam facio*, διαχράομαι *conficio, interficio, perdo*.

Κατὰ.

§ 191. (a.) Præpositio κατὰ cum Genitivo constructa significat i. q. *de* vel potius *deorsum a* in loco, rarius *de* vel *super* (i. q. *περὶ*) in re, *contra*, *sub*.

De, deorsum per (in loco—*adown*) ; ut

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰξασα,

ivitque deorsum ab Olympi verticibus concitato motu. Hom.

Il. ii. 167.

De vel super (in re—i. q. *περὶ*) ; ut ταῦτα κατὰ πάντων

Περσῶν ἔχομεν λέγειν, *hæc de omnibus Persis dicenda habemus.* Xen. Cyr. i. ii. 16.

Contra (de re *in*senso animo, et nocendi causâ susceptâ) ; ut κατὰ τινος εἰπεῖν, *contra aliquem dicere.*

Sub (sæpiùs cum significatione motûs *deorsum* instituti) ; ut

προῦπτον ἐς Ἄιδαν στείχω κατὰ γᾶς,

vado manifestam ad mortem sub terram. Eur. Hipp. 1366.

οἱ κατὰ χθονὸς Θεοὶ, *Dii qui sub terrâ sunt*, h. c. *Inferi.*

Eur. Alcest. 75.—κατὰ νότον est *a tergo.* Herod. i. 9.

Obs. In formulis precandi, vel vovendi κατὰ cum Genitivo ita ponitur ut *votum* significet ; ut τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρήνεσα εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, *auctor fui ut Dianæ mille capellæ voverentur.* Arist. Eq. 660.

(b.) Præpositio κατὰ cum Accusativo constructa significat i. q. *per* vel *in* de loco et tempore, *e regione*, *secundùm*, *quod attinet ad*, *ob* vel *propter*, et in numeralibus *circiter*.

Per (de loco—proprie cum significatione motûs *deorsum* facti) ; ut κατὰ ῥόον *secundo flumine.* Hom. κατ' ἄστν *per urbem.* Eur. Alc. 430. κατ' ἵχνος *sequens vestigia.* Soph. Aj. 32.

Et, contracto sensu, simpliciter *in loco*, vel *apud*, *circa*, *juxta locum* ; ut κατ' οἶκον *domi.*—Sed κατὰ γῆν *sub terrâ.*

Etiam interdùm significat i. q. *adversùs* (de loco), *e regione* ; ut κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους ἔστησε Πέρσας, i. q. *ἀντίον Λακεδαιμονίων*, *adversùs Lacedæmonios collocavit Persas.* Herod. ix. 31.

Per (de temporis duratione) ; ut κατ' εὐφρόνην *per noctem*, et contractiori sensu simpliciter *noctu* ; ut κατὰ τὸν κατὰ

Κροῖσον χρόνον, *Cræsi ætate*. Herod. i. 67. *Conf. ibid.* 91.
οἱ καθ' ἑαυτὸν *æquales*. Thuc. i. 127. κατὰ φῶς, *cum adhuc
luceret*. Xen. Cyr. iii. iii. 13.

Secundum; ut κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος, *secundum vaticinia
Apollinis*. Soph. Œd. Col. 102. κατὰ νόμον, *ex more*.
Herod. vii. 41. κατ' ἀξίαν, *pro dignitate*, κατὰ δύναμιν,
pro viribus, κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν, *parem sibi conjugem
conjungere*. Æsch. Prom. 890. οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν,
non, ut hominem decet, sentiens. Soph. Aj. 777. τὸ κατ'
ὑμέας, *quantum in vobis est*. Herod. v. 109.

Hoc ferè sensu comparisonibus inservit; ut

τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
*quonam enim graviori quàm pro humanâ sorte, laboras
malo?* Soph. Œd. Col. 598.

Quod attinet ad; ut κατὰ τὸν Μασίστεω θάνατον τοσαῦτα
ἐγένετο, *quod attinet ad Masistis mortem talia evenerunt*.
Herod. ix. 113.

Hinc separandi, atque adeò partiendi sive distribuendi vim
asciscit; ut καθ' ἑαυτὸν, *seorsim, solus*; κατ' ἄνδρα, *virim-
tim*; κατ' ἐνιαυτὸν, *singulis annis*. Herod. ii. 109. κατὰ
κώμας, *per pagos*. Id. i. 96.

Ob, Propter; ut οἱ Φωκῆες οὐκ ἐμήδιζον κατ' ἄλλο μὲν οἶδεν,
*κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν, Phocenses Medorum partibus
non favebant ullam aliam ob causam, quam propter Thessa-
lorum odium*. Herod. viii. 30.

Circiter; ut ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους, *occisi
sunt Barbarorum circiter sex millia*. Herod. vi. 117.

Obs. Ponitur etiam κατὰ cum Nomine suo interdum adverbialiter; ut
καθ' ἡσυχίαν *otiosè*. Sic

κατὰ μοῖραν *rectè*
κατὰ καιρὸν *opportunè*
κατὰ μικρὸν *paulatim*
κατὰ τύχην *fortè*
κατὰ κόσμον *rectè*
κατὰ μέρος *vicissim*
κατὰ στόμα *coram*

κατὰ τὸ καρτερὸν *summis viribus*
κατὰ κράτος *vehementer*
κατὰ τὸ ἰσχυρὸν *vì et armis*
κατὰ συντυχίην *casu*. Herod.
κατ' ἐξαίρετον *imprimis*. Id.
κατὰ πόδα *illicd*
κατ' ἀρχὰς *initio*.

Est ubi Nomen solum ponitur, subaudita Præpositione; ut καιρὸν *op-*

portunè. Pind. Pyth. i. 157. *μάκος procul*. Id. Ol. x. 86. *τέλος tandem*. Xen. Mem. ii. vii. 12. *Conf. supra*, § 173.

In COMPOSITIS porro simplicis Verbi significationem intendit; ut *καταπράττω perficio*, *καθοράω clarè video*, *κατακαίω comburo*, *καταλιθόω saxis obruo*.

Inde significat ita agere ut *penes* nos sit id in quo versabamur; ut *κατεργάζομαι acquirō*. Interdum etiam *consumere*, *perdere*; ut *κατακυβεύω aled perdo*.

Obs. In formulis quæ ad exsilium spectant *κατὰ* in compositis idem significat quod Latine *re—*; ut *κατάγειν ersulem reducere*, *κάθοδος reditus*, *κατιέναι redire*, κ.τ.λ.

Ὑπέρ.

§ 192. (a.) Præpositio ὑπέρ cum Genitivo constructa significat i. q. *super* vel *supra*, *pro*, *de*, et rariùs *propter*.

Supra; ut *πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστὶ κοῦ χθονὸς κάτω*; *quomodo igitur supra terram est et non subter humum?* Eur. Alc. 45.

Pro (cum significatione *commodi*); ut *μὴ θηῆσκ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ*, *neque tu morere pro me, neque ego moriar tui causâ*. Eur. Alc. 701.

De (i. q. *περὶ*); ut *τὰ λεγόμενα ὑπὲρ ἐκάστων*, *quæ de quâque re memorantur*. Herod. ii. 123.

Propter; ut *βραδυτήτος ὕπερ, propter tarditatem*. Soph. Ant. 932.

(b.) Præpositio ὑπέρ cum Accusativo constructa significat i. q. *supra* vel *ultra*, plerumque de rebus modum excedentibus.

Ultra (de loco); ut *Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν*, *Parnassium ultra clivum*. Soph. Antig. 1131.

Ultra (de eo quod *excedit*); ut *ὑπὲρ ἐλπίδα*, *ultra spem*.

Ibid. 366. *ἔπεσον ὑπὲρ τεσσεράκοντα ἄνδρας*, *ceciderunt plusquam quadraginta homines*. Herod. v. 64. *ὑπὲρ μῶρον*, *præter fatum*. Hom. Od. i. 34. *ὑπὲρ ὄρκια*, *contra fœdus*.

Id. Il. iv. 67. *ὑπὲρ Θεὸν*, *invito Deo*. Ibid. xvii. 327.

Ante (de tempore); ut *ὑπὲρ τὰ Μηδικὰ*, *ante Persicum bellum*. Thuc. i. 41.

In COMPOSITIS ferè significat i. q. *per-* vel *præ-* hoc est, *maius* quid aut *valdius*, atque adeo *abundantiam*, *eminentiam*, *præstantiam* indicat; ut *ὑπερμεγέθης permagnus*, *ὑπερμήκης prælongus*, *ὑπερήδομαι vehementer lætor*, *ὑπερβάλλω excello*.

Μετὰ.

§ 193. (a.) Præpositio μετὰ cum Genitivo constructa significat i. q. *cum* de quâlibet ferè *societate* vel *conjunctione*, inde *ope*, *juxta*.

Cum; ut μετὰ νεκρῶν κείσομαι, *mortua cum mortuis jacebo*.

Eur. Hec. 209. μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιείσθαι, *cum periculis*, h. e. *mediis in periculis exercitationes facere*.

Thuc. i. 18. μετὰ τινος εἶναι, πολεμεῖν, *a partibus alicujus stare, pugnare*. Thuc.

Ope vel auxilio; ut Θεῶν μέτα (i. q. σὺν Θεοῖς), *ope divinâ*. Soph. Aj. 950.

Juxta; ut μετὰ τῶν νόμων, *juxta leges*. Demosth. Lept. § 90. p. 490, 13.

Obs. Interdum cum Nomine suo ita ponitur ut adverbii vice fungatur; ut μετὰ παρησίᾱς liberè, μετ' ἀληθείας verè.

(b.) Præpositio μετὰ cum Accusativo constructa significat *a tergo sequi*, atque adeò *petitum ire*, hinc i. q. *post*, cum de ordine vel loco, tum de tempore, et secundum.

A tergo sequi; ut αἰσῶν ὥστ' αἰγυπιδὸς μετὰ χῆνας, *ruens tanquam vultur insequens anseres*. Hom. Il. xvii. 460.

Petitum ire; ut τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων, *Jason navigavit ad arcessendum aureum vellus*. Theoc. xiii. 16.

Post (de ordine); ut ποταμὸς μέγιστος μετὰ Ἰστρου, *fluviorum maximus post Istrum*, h. e. *excepto Istro*. Herod. iv. 53.

Post (de tempore); ut μετὰ Σόλωνα οἰχόμενον, *post Solonis decessum*. Herod. i. 34.

Secundum; ut νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμόν, *secundum tuam et meam voluntatem*. Hom. Il. xv. 52.

Obs. 1. Rariùs et vix extra Homerum significat i. q. *ad*, h. e. *motum ad*, *inter*, vel *apud*; ut Ζεὺς μετ' Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, *Jupiter ad Æthiopas heri epulandi causâ ivit*. Hom. Il. i. 423. μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος, *inter omnes aequales eras optimus*. Ibid. ix. 54. μεθ' ἡμέραν, *interdiu*. Eur. Orest. 58. μετὰ χείρας ἔχειν, *apud manus*, sive *in manibus haberi*, h. e. *occupatum esse in re aliquâ*. Herod. i. 14 et 16. Thuc. i. 138.

Obs. 2. Apud Poëtas, imprimis Epicos, etiam cum Dativo construitur et significat i. q. *cum* vel *inter*; ut μετ' ἀθανάτοις, *inter immortales*. Hom. κισσύβιον μετὰ χειρὸν ἔχωρ, *psaculum in manibus tenens*. Hom.

Od. ix. 346. κραταιᾷς μετὰ χερσίν, *non sine validâ manu*. Soph. Phil. 1110.

In COMPOSITIS porrò ferè *mutationem* significat, interdùm *communione*, atque adèò *id quod inter duo intervenit*.

Mutationem; ut μεταγινώσκω *sententiam muto*, μεταβαίνω *decedo*; hinc mutationem retrò vel in pejus; ut μεθίημι *remitto, omitto, negligo*.

Communione; ut μετέχω *particeps sum*, μεταδίδωμι *communico*.

Quod intervenit; ut μεθόρια, *confinia*. Thuc. iv. 91.

PRÆPOSITIONUM TERTIA CLASSIS.

In tertiâ Præpositionum classe continentur ἀμφὶ, περὶ, ἐπὶ, παρὰ, πρὸς et ὑπὸ, quæ cum Genitivo, Dativo et Accusativo construuntur.—Ex his ἀμφὶ et περὶ, ut constructione, sic ferè significatione conveniunt.

Ἀμφὶ.

§ 194. (a.) Præpositio ἀμφὶ (Poëticè ἀμφὶς, quæ forma semper post nomen ponitur), cum Genitivo constructa, significat i. q. *circa, de, vel quod attinet ad*.

Circa; ut ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι, *circa urbem habitant*. Herod. viii. 104.

De, quod attinet ad (i. q. περὶ); ut τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω παιδὸς θανούσης, *talìa dico de filie tue morte*. Eur. Hec. 580. *Conf. ibid.* 72.

(b.) Præpositio ἀμφὶ cum Dativo constructa significat i. q. *circa, de vel propter, vel quod attinet ad*.

Circa; ut πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι, *vestes lacerat circa corpus*. Æsch. Pers. 199.

Obs. Hinc apud Poëtas interdùm significat ferè i. q. *juxta, in vel apud*; ut ἀμφὶ δῖναις Εὐρίπου, *juxta vel apud Euripi vortices*. Eurip. Iph. Taur. 6. ἀμφὶ τραπέζαις κρέα διεδάσαντο, *in mensis partiti sunt* (i. e. upon the tables). Pind. Ol. i. 80.

De vel propter; ut τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; *cur, quæso, hospes, med causâ ita ingemiscis?* Soph. Elect. 1180. φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικί, *de salute mulieris metuens*. Herod. vi. 62.

Quod attinet ad ; ut ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοιςιν εὖ σχήσει, *sed de his jam satis*. Soph. Aj. 684.

Hinc cum significatione causæ ; ut ἀμφὶ φόβῳ, *præ metu*. Eur. Orest. 825. θέλγει φρένας ἀμφὶ Λατοίδα σοφία, *mulcet mentes per Apollinis artem*. Pind. Pyth. i. 12.

(c.) Præpositio ἀμφὶ cum Accusativo constructa significat *circa*, in tempore et numero *circiter*, *de* vel *super*, in negotiis *occupatum esse*.

Circa ; ut ἀμφὶ ῥέεθρα, *circa vel propter flumina*. Hom. Il. ii. 461.—Hinc *ad* vel *apud*, ut ἰκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ, *supplex ad tua genua cado*. Eur. Hel. 894.

Circiter (de tempore) ; ut ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν, *circiter occasum Pleiadum*. Æsch. Ag. 826. ἀμφὶ δειλὴν, *sub vesperam*. Xen. Cyr. v. iv. 16. Circiter (de numero) ; ut ἦν ἀμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, *erat annos circiter triginta natus*. Xen. Anab. ii. vi. 14.

De, super ; ut ἀμφὶ Ἰλίον . . . ἄεισον ᾠδάν, *de Ilío dic carmen*. Eur. Troad. 511.

Occupatum esse in ; ut πότε', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰς ἔξομεν ; *quandò, nisi nunc, in precibus occupabimur ?* Æsch. Sept. 102.

Obs. De locutione οἱ ἀμφὶ τινα, vide infra § 195. (c.) Obs.

In COMPOSITIS porrò significat *in utroque latere*, *ab utràque parte* ; ut ἀμφιλέγειν, *in utramque partem disputare*. Xen. Anab. i. v. 11.

Περὶ.

§ 195. (a.) Præpositio περὶ (Ion. περὶξ) cum Genitivo constructa significat i. q. *de*, vel *quod attinet ad*, *pro* vel *propter*, rariùs *circa* (i. q. ἀμφὶ) *de loco*.

De ; ut τί βούλει μάχεσθαι ; πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν ; *Quid vis discere ? Utrum de metris, an de versibus ?* Arist. Nub. 636.

Quod attinet ad ; ut ἀριθμοῦ πέρι, *quod ad numerum attinet*. Herod. ii. 102.

Pro (i. q. ὑπὲρ) ; ut θνήσκειν περὶ τινος, *pro aliquo mori*. Eur. Alcest. 178.—Sed περὶ ἐριδος μάχεσθαι, *præ rivali pugnare*. Hom. Il. vii. 301.

Circa (de loco); ut τετάνυστο περὶ σπέιους γλαφυροῦ ἡμερίς,
extensa erat circa speluncam cavam vitis. Hom. Od. v. 68.

Obs. Apud Homerum Pindarumque etiam *dignitatem* vel *præstantiam* significat, ut ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, *vult se esse omnibus aliis superiorem.* Hom. Il. i. 287.

Hinc locutiones passim obvix apud recentiores ποιεῖσθαι vel ἡγεῖσθαι περὶ πολλοῦ, πλείονος, πλείστου, μικροῦ, ἐλάττονος, ἐλαχίστου, οὐδενός, κ.τ.λ., *æstimare magni, pluris, plurimi, parvi, minoris, minimi, nihili, &c.*

(b.) Præpositio περὶ cum Dativo constructa significat i. q. *circa*, hinc *in* vel *apud*, *de*.

Circa; ut στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων, *coronam circa caput servans.* Theoc. vii. 64.

In; ut περὶ δουρὶ ἦσπαιρε, *incumbens in hastile palpitabat.*

Hom. Il. xiii. 571. περὶ ἑαυτῷ σφάλλῃσθαι, *in se offendere*, hoc est *suâ stultitiâ res male gerere.* Thuc. i. 69.

De (i. q. ἀμφὶ) post verba *timendi* et similia; ut ταρασσόμενος περὶ παιδί, *turbatus de puero* vel *propter puerum.* Theoc. xiii. 55. δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ, *metuentes ne locus caperetur.* Thuc. i. 60.

Obs. Adde *præ* et *pro* apud Poëtas; ut περὶ φόβῳ, *præ metu.* Æsch. Choëph. 33. περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενος, *pro suâ patriâ pugnans.* Tyrt. i. 2.

(c.) Præpositio περὶ cum Accusativo constructa significat i. q. ἀμφὶ, *circa* (de loco), *numero*, et *tempore*, *de*, *erga* vel *quod attinet ad*.

Circa (de loco); ut θώραξ περὶ τὰ στέρνα, *thorax circa pectus.* Xen. Cyr. ii. 1. 6. Hinc *apud locum* vel *alicubi in loco*, ut περὶ Πιερίην διέτριψε ἡμέρας συχνὰς, *aliquam-multos dies in Pierid est commoratus.* Herod. vii. 131.

Circa (de numero); ut περὶ μυρίους, *circa decem mille.*

Circa (de tempore); ut περὶ τούτους τοὺς χρόνους, *circa hæc tempora*, vel *hoc ferè tempore.*

De; ut περὶ σιτία λέγειν, *de frumento dicere.* Plat. Gorg. p. 490 E.

Erga, adversus; ut εὐσέβει περὶ ξένους, *pius esto erga hospites.* Eur. Alcest. 1148.

Quod attinet ad; ut αἱ περὶ σῶμα ἡδοναὶ, *voluptates corporis*, sive *quæ ad corpus attinent.*

Obs. Præpositiones ἀμφὶ et περὶ cum Accusativo, præcedente Articulo, inserviunt periphrasi; ut τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον, i. e. τὰ πολεμικά, *res bellicæ*. Xen. Cyr. ii. 1. 8. οἱ περὶ τοὺς λόγους, *oratores*. Isocr. Et imprimis in personis, ita ut modò asseclæ, modò persona ipsa cum asseclis indicetur; ut οἱ ἀμφ' αὐτὸν ὑπηρέται, *adjutores ejus*. Xen. Cyr. v. iii. 19. οἱ περὶ Ἀρχίδαμον, *Archidami comites*. Id. Hist. Græc. vii. v. 12. οἱ ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἐρασινίδην, *Thrasybulus et Erasinides cum suis collegis*. Id. Mem. i. i. 18. οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον, *Thrasybulus ejusque milites*. Thuc. viii. 105. Etiam interdum ita ut persona sola indicetur, sine asseclis, sed ferè tantum apud recentiores. Vide S. Johan. xi. 19.

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *per*—, *admodum*, *valdè*—cum notione *abundantiæ* vel *excellentiæ*; ut περικαλλὴς *perpulcher*, περίλυπος *admodum tristis*; περιγίγνομαι *superior sum*; interdum verò, h. e. cum verbis videndi juncta, *contemptus* et *negligentiæ*; ut περιόπτεσθαι *negligere*.

Ἐπὶ.

§ 196. (a.) Præpositio ἐπὶ cum Genitivo constructa significat i. q. *super*, *in* (*on*, *upon*), de loco, *versus*, *in*, de tempore, de personis, *coram*, *super*, de potestate, curâ, munere; denique quibuslibet ferè nominibus præfigitur quæ notionem continent rei *suppositæ* vel *præcedentis*, quæque adeo *originem*, *causam*, *subsidium*, *materiam*, *cogitationis* sive *sermonis* indicant.

Super, In (de loco—*on*, *upon*, *at*); ut τὰ ἄχθεια οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων, *onera viri capitibus ferunt, mulieres humeris*. Herod. ii. 35. ξέινος ἐπὶ ξένης, *peregrinus peregrinû in terrâ*. Soph. Œd. Col. 184. ἐπὶ τῶν θυρέων, *juxta vel ad fores*. Herod. v. 92. προσκεψάμενος ἐπὶ σεωϋτοῦ, *re diligenter tecum deliberatâ*. Herod. vii. 10. οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, *vivamus soli nobiscum, nostrisque rebus solis fidentes*. Herod. iv. 114. Huc pertinent locutiones τέταχθαι ἐφ' ἐνός, *singulis singulos subsequentibus*, ἐπὶ τεττάρων, *in quaternos*. Xen.

Versus (de motu ad locum); ut πλεῖν ἐπὶ Σάμον, *Samum versus navigare*. Thuc. i. 116.

In (de tempore); ut ἐπ' εἰρήνης, *in pace*. Hom. Il. ii. 797. ἐπὶ Κίρον βασιλεύοντος, *regnante Cyro*. Herod. ἐφ' ἡμῶν, *nostrâ memoriâ*.

Coram, imprimis juramenti testibus; ut ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν, *juraverunt coram ducibus*. Demosth.

Super (de potestate, curâ, &c.); ut ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, *super quâ re constituti sumus*, h. c. *cui rei præfecti sumus*. Herod. v. 109.

Refertur variè ad rem quæ subest vel præcessit; ut εἶπον ἐπ' ὄρκου, *jurati sive juramento fulti dixerunt*. Herod. ix. 11.

Hinc refertur ad originem; ut ἐπὶ Λυδοῦ τοῦ Ἄττυος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, *ex Lydo Attyos filio habuerunt cognomen*. Herod. vii. 74. ἐπ' ἐμοῦ, *exemplo meo*. Plat.

Causam; ut ἐπ' ὅτεν; *quare?* h. c. *quâ de causâ?* Herod. ἐπ' ἑωυτοῦ, *sud sponte*. Id.

Subsidium; ut ἐπὶ προσπόλου μίᾱς, *unâ famulâ comitatus et adjutus*. Soph. Œd. Col. 746.

Materiam cogitationis vel sermonis; ut ὅπερ ἐπὶ τῶν δούλων ἐλέγομεν, *quod in servorum sorte considerandâ diximus*. Plat. Leg. p. 793 E.

(b.) Præpositio ἐπὶ cum Dativo constructa significat i. q. *super, in, apud* de loco, *in* de tempore, *post* de ordine, *penes, adversus, super* de imperio, denique *consilium, causam, pactum ex quo, et pretium propter quod* quid fit.

Super, in, apud (de loco); ut ἄγγος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσα, *vas super caput habens*. Herod. v. 12. οἰκούντες ἐπὶ Στρυμόνι, *habitantes in ripis Strymonis*. Herod. vii. 75. θεῶν ἐπὶ βωμοῖς, *super vel apud aras Deorum*. Eur. Alcest. 134.

In (de tempore); ut ἐπὶ νυκτὶ, *noctu*. Hom. Il. viii. 529.

Post (de ordine); ut ἀνέστη ἐπ' αὐτῷ, *post eum surrexit*. Xen. Cyr. ii. iii. 4.

Hinc de eo quod accedit; ut ἐσθίουσι ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, *edentes carnem ad panem adhibent*. Xen. Mem. iii. xiv. 2. ἐπὶ τούτοις, *præterea*. Xen. Cyr. iv. v. 38. Conf. Soph. Antig. 556.

Penes; ut τὸ ἐπὶ σοὶ quod te *penes est*, vel, cum significatione officii, *quod tuum est, quod tu potes, et debes facere*.

Adversus; ut ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, *adversus Trojanos pugnare*. Conf. Eur. Phœn. 1379.

Super (de imperio); ut ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι, *reipublicæ præesse*. Demosth.

Consilium vel finem; ut ἐπὶ θήρᾳ ἐξιέναι, *venatum exire*.

Xen. Venat. vi. 5. et cum significatione incommodi; ut συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, *Arcadas, eo ut Spartam aggrederentur, sollicitans*. Herod. vi. 74.

Causam; ut χαίρειν ἐπὶ τινι, *gaudere ob aliquid*; μέγα φρονεῖν ἐπὶ τινι, *superbire de aliquo*.

Pactum; ut ἐπ' ἐλευθερίᾳ, *ad conditione ut liberi essent*. Xen.

Cyr. vii. iv. 2. ἐπὶ τοῖσδε, *hac conditione*. Eur. Alc. 375.

Sic ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧτε, *ad conditione ut*.

Pretium; ut ἐπὶ μύσῳ ᾄδειν, *pro vitulo canere*. Arist. Acharn. 13.

(c.) Præpositio ἐπὶ cum Accusativo constructa significat i. q. *super, in* de loco, propriè cum motûs significatione, *versûs, ad, usque ad*, de loco et tempore, item de numeris, *penes vel quod attinet ad, ad*, ita ut *finem, consilium* indicet, inde *adversûs et secundûm*.

Super, in; ut ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππον, *equum ascendere*; ἐπ' ἐννέα κέϊτο πελεθρα, *jacebat super novem extentus jugera*. Hom. Od. xi. 577.

Versûs, ad; ut ὁρώων ἐπὶ οἶνοπα πόντον, *spectans ad nigrum pontum*. Hom. Il. i. 350. ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, *redibant ad exercitum*. Xen. Cyr. iii. ii. 1. ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερὰ, *dextrorsum, sinistrorsum*. Hom. Hinc τετάχθαι ἐπὶ πολλοὺς, i. q. ἐπὶ πολλῶν. Conf. suprâ. (a.) De tempore. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu*. ἐπὶ δύο ἡμέρας, *per biduum*. Thuc. ii. 35. ἐπ' ἐμέ, *usque ad meam ætatem*. De numeris. ἐπὶ τριακόσια, *ad vel circiter tercentum*. Herod. iv. 198.

Penes, vel quod attinet ad; ut τὸ ἐπὶ σε, *quantum in te est*. Eur. Hec. 514. Hinc ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν, *ut plurimum, generatim*.

Ad (de fine vel consilio); ut ἐπὶ τί; *quare? quorsum?* Arist. Nub. 256. ἐπὶ θήρην ἵεναι, *venatum ire*. Herod. i. 37.

πρὸς σέ ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, *ad te veni ut pecuniam peterem*.

Adversûs (cum motûs significatione); ut στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδοῦς, *bellum gerere adversûs Lydos*. Herod. i. 71.

Secundûm; ut ἐπὶ στάθμῳ, *ad amussim*. Hom. Od. v. 245.

Obs. Præpositio ἐπὶ cum Nomine suo omnium casuum adverbiascit; ut ἐπ' ἀληθείας, *verè*. Demosth. ἐπ' ἀληθείᾳ. Æsch. Suppl. 628. ἐφ' ἑξῆς, *deinceps*. Xen. ἐπ' ἐλαφρῶ, *facile*. Theoc. ἐπίπαν, *omnino*. Thucyd. ἐπὶ πολὺ, *longè*. Xen. ἐπ' ἴσα, i. q. ἴσως, *aquè*. Pind. ἐπὶ πόδα, *pedetentim*. Xen.

In COMPOSITIS porro significat *insuper*, ita ut *additamentum*, *accessionem* indicet; ut ἐπιγαμέω, *mortuâ uxore alteram duco*. Eur. Alcest. 316.

Παρά.

§ 197. (a.) Præpositio παρὰ cum Genitivo constructa significat propriè *motum a latere*, hinc i. q. *a, ab, de*. Scilicet jungitur Genitivo eorum a quibus quocumque modo aliquid proficisci significatur, ita ut omnino *causam et originem* indicet.

A, ab; ut φάσγανον ἐρύσματο παρὰ μηροῦ, *ensem strinxit a femore*. Hom. Il. i. 190.

ἀγγελίῃ ἦκει παρὰ βασιλῆος, *nuntius venit a rege*. Herod. viii. 140. οἱ παρ' ἡμῶν, *qui a nostrâ erant parte*. Eur. Phœn. 1189.

De; ut παρ' ἐωῦτοῦ διδόναι, *dare de suo*. Herod. viii. 5.

Obs. Apud Poëtas interdum significat i. q. *apud, juxta*; ut τὰ παρ ποδὸς, *præsentia*. Pind. Pyth. x. 97. Conf. Soph. Antig. 966. 1123.

(b.) Præpositio παρὰ cum Dativo constructa significat i. q. *apud*; ut αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένοισι, *turpe est apud lugentes hospites, sive in ædibus lugentium hospitum epulari*. Eur. Alcest. 542. παρ' ἐωῦτῳ, *secum*. Herod. iii. 74. παρ' ἐμοί, *meo judicio*. Herod. i. 33.

(c.) Præpositio παρὰ cum Accusativo constructa significat *ad*, propriè *ad latus, juxta, penes—per de tempore—præter—propter*.

Ad, apud; ut ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσει, *Deus qui apud Acherontem imperat*. Soph. Elect. 184.

ἀπίκοντο παρὰ Κροίσῳ, *ad Crasum venerunt*. Herod. i. 56.

Hinc comparisonem vel proportionem designat; ut παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ Θεοὶ οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι, *præ reliquis*

animalibus homines ut Dii vivunt. Xen. Mem. i. iv. 14. *παρ' οὐδέν, pro nihilo.* Soph. Œd. Tyr. 983.

Penes; ut ἡ νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσα δύναμις, potentia quæ nunc mea est. Herod. viii. 140.

Per, de tractu et duratione temporis; ut παρ' ὅλον τὸν βίον, per totam vitam. Plat. proximè post, una cum, inter, *παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, flagrantibus criminibus.* Demosth. *παρὰ τὴν πόσιν, inter potandum.* Anacr. xxii. 1. Sed *παρ' ἡμέραν, modo in diem,* Demosth., *modo alternis diebus,* Soph.

Præter; ut παρὰ πόλιν - - ἄγειν, præter urbem ducere agmen. Xen. Cyr. i. vi. 19. Hinc *παρὰ δόξαν, παρὰ φύσιν, præter opinionem, contra naturam, &c.*

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, non sunt alia præter hæc. Arist. Nub. 698.

παρὰ ἐν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν Ὀλυμπιάδα, prætermisso, h. e. excepto uno luctationis certamine, erat in eo ut Olympicâ victoriâ potiretur. Herod. ix. 33.

παρ' ὀλίγον διέφευγον, parum aberat quin evaderent. Thuc. vii. 71.

Propter; ut οἱ δὲ ἐνέλπιδες εἰσὶ παρὰ τὴν ἐμπειρίαν, hî verò bonâ spe sunt propter experientiam. Arist. Eth. Nic. iii. 9.

In COMPOSITIS porrò significat a scopo aberrare, atque adeò quid male, perperam, negligenter facere; ut *παραφρονέω desipio, παρακούω perperam audio.*

Πρὸς.

§ 198. (a.) Præpositio πρὸς (*Doricè ποτὶ*) cum Genitivo constructa significat i. q. a, ab variis notionibus, quæ exemplis optimè dignoscentur; item per in obtestationibus.

a, ab (de loci situ); ut *πρὸς μεσαμβρίας Ἀραβίη ἐστὶ, ab oriente, h. e. versus orientem vel a latere orientali, est Arabia.* Herod. iii. 107. Sic *πρὸς μητρός, a matre, i. e. relations on the mother's side.* Æsch.

a, ab (de origine, auctore vel mancipe); ut *πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες ξεινοί τε πτωχοί τε, a Jove enim sunt omnes hospitesque et egeni.* Hom. Od. vi. 207. *πρὸς ἄλλης ἰστόν ὑφαίνειν, alius jussu telam texere.* Hom. Il. vi. 456. *οἷτοι πρὸς ἡμῶν ὤλετο, nequaquam a nostrâ manu periit.* Eur. Alc. 718. *Conf. ὑπὸ.*

Hinc quod cui *proprium*, *conveniens*, vel *ex officio* est ; ut τὸ μεταστρέφεισθαι δεξιῶν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ, *se ad varias res convertere ingeniosi hominis est*. Arist. Ran. 540. ἄτοπα λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ, *inepta dicis, O Socrates, et te prorsus indigna*. Xen. Mem. ii. iii. 15.

Deinde ponitur ubi quid fit *pro aliquo*, vel *in aliqujus gratiam* aut *commodum* ; ut πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης, *e re divitum, O Apollo, legem ponis*. Eur. Alc. 58. εἶναι πρὸς τινος, *stare ab aliquo*, h. e. *ab ejus parte*. Herod. i. 124.

Per (in jurejurando et obtestationibus) ; ut πρὸς Θεῶν, *per Deos*, et, interposito pronomine, quod sæpius fit in hujusmodi formulis ; ut πρὸς σε δεξιᾷς ἱκνοῦμαι, *per te dextram oro*. Eur. Iph. Taur. 1068.

(b.) Præpositio πρὸς cum Dativo constructa significat i. q. *juxta* vel *apud*, *præter*.

Juxta, apud ; ut οἷχ' ἐκὰς ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, *cum non procul sed juxta ipsum portum sit*. Thuc. viii. 98. Hinc πρὸς πράγματι εἶναι vel γίγνεσθαι, *versari in aliquâ re*.

Præter (de accedentibus) ; ut πρὸς τοῦτῳ, *præterea*. Xen.

(c.) Præpositio πρὸς cum Accusativo constructa significat i. q. *ad*, *versùs*, *adversùs*.

Ad (de loco) ; ut προτὶ ἄστν δῖω κήρυκας ἔπεμπε, *ad urbem duos præcones misit*. Hom. Il. iii. 116.

Sic de domo ; ut πρὸς ἡμᾶς, *in nostras ædes*. Arist. Plut. 398. πρὸς τὸν Θεόν, *in templum Dei*. Ibid. 653. λέγειν πρὸς τινα, *dicere ad aliquem*. Plat. σκοπεῖν πρὸς τι, *speculare ad aliquid, considerare*. Ibid. Hinc

Quod attinet ad ; ut τέλειος πρὸς ἀρετὴν, *perfectus quod ad virtutem attinet*. Plat.

Relativè ad, si spectes ad, ita ut comparationibus inserviat ; ut σκοπεῖτε τὰ ἑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, *considerate res vestras cum rebus aliarum gentium collatas*. Demosth. Et cum notione non modo æquiparandi, sed etiam superandi, imprimis apud Herodotum ; ut Ἰνδοὶ φάρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους, *Indi tributum afferebant supra quam reliqui omnes*. Herod. iii. 94. Hinc, i. q. *propter* ; ut πρὸς ταῦτα, *propterea*. Soph. πρὸς

οὐδὲν, *nullâ de causâ*. Ibid. Et secundùm, congruenter, accommodatè; ut *πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα*, *secundùm eventus enim sapere aut non sapere putamur*. Eur. Hipp. 698. *πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην*, *ad ejus voluntatem pacem fecerunt*. Demosth.

Ad, versùs; ut *ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν*, *tendens ad sidera palmas*. Xen. Cyr. vi. i. 3. Hinc i. q. erga; ut *Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ οἶον δεῖ*, *facere ut Chærophon erga me animatus sit qualem eum oportet esse*. Xen. Mem. ii. iii. 10. Adversùs, cum bono tum malo sensu; ut *σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς τοὺς στρατηγούς τῶν Ἀθηναίων*, *inducias facere cum ducibus Atheniensium*. Thuc. iv. 15. *μάχεσθαι πρὸς τινα*, *pugnare adversùs aliquem*. Thuc. i. 18. *πρὸς κέντρα λακτίζειν*, *adversùm stimulos calcare*. Æsch. Ag. 1207. Conf. Terent. Phorm. i. ii. 28.

Ad, i. q. sub vel circa (de tempore); ut *πρὸς ἡμέραν ἦν*, *erat sub, circa lucem*. Xen. Anab. iv. v. 21. Item i. q. circiter (de numeris); ut *πρὸς ἑκατόν*, *circiter centum*. Conf. εἰς.

Ad, i. q. apud; ut *πρὸς δεξιάν*, *ad dextram*. Eur. Orest. 475.

Obs. 1. Præpositio *πρὸς*, præcedente Articulo, cum omnibus casibus constructa, inservit Periphrasi; ut *οἱ πρὸς αἵματος*, *consanguinei*. Soph. *οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι*, *pincernæ*. Herod. *τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς*, *res divinæ*. Isocr.

Obs. 2. Præpositio *πρὸς* cum Accusativo constructa in quibusdam formulis adverbiascit; ut *πρὸς βίαν*, i. q. *βιαίως*, *violenter*. Sic

<i>πρὸς φιλίαν amicè</i>	<i>πρὸς ὑπερβολὴν egregiè</i>
<i>πρὸς χάριν spontè</i>	<i>πρὸς εὐσεβίαν piè</i>
<i>πρὸς ἡδονὴν lubenter</i>	<i>πρὸς τὸ ἀνδρεῖον viriliter</i>
<i>πρὸς τὸ καρτερὸν violenter</i>	<i>πρὸς τὸ ἀναιδὲς impudenter</i>

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *insuper*, ut *προσερωτάω*, *insuper interrogo*. Xen.

Ὑπὸ.

§ 199. (a.) Præpositio *ὑπὸ*, Poëtice *ὑπαὶ*, cum Genitivo constructa significat i. q. *sub*, sæpiùs cum notione *motùs ab infra*, *a*, *ab*, de auctore, vel causâ.

Sub; ut *κρήνη ὑπὸ σπέιους*, *fons subter e specu labens*. Hom.

Od. ix. 141. *τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος*, *hunc percussit sub malâ et aure*. Il. xvi. 606.

A, ab (de agente—cum Verbis Passivis, vel passivam notionem indicantibus); ut κτείνεσθαι ὑπό τινος, vel ἀποθανεῖν ὑπό τινος, *ab aliquo interfici*.

A, ab (de causâ—i. q. præ vel propter); ut ὑπὸ μέθης μαίνεσθαι, *præ vinolentiâ insanire*. Plat. Hinc de remotiore causâ, vel re quâpiam præeunte sive deducente et adjuvante; ut ἐστρατεύετο ὑπὸ συρίγγων, *expeditionem fecit ad cantum fistularum*. Herod. i. 17. ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε, *præconis voce proclamavit*. Herod. ix. 98. ὑπ' ἐκλείας θανεῖν, *bonâ cum famâ mori*. Eur. Hipp. 1299.

(b.) Præpositio ὑπὸ cum Dativo constructa significat i. q. *sub*, ita ut etiam notionem causæ, ferè similiter ac Genitivo juncta, indicet.

Sub; ut καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, *pulchrâ sub platano*. Hom. Il. ii. 307.

Causam (imprimis de eo, qui subdit alterum); ut ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται, *sub imperio est Persarum*. Herod. iii. 95. ἰφ' αἰτῷ ποιεῖσθαι τοῖς φίλοις ταῖς εὐεργεσίαις, *devincire sibi amicos beneficiis*. Xen. Cyr. i. x. 4. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δῆγματι φοινίῳ, *perculsus autem sum morsu cruento*. Æsch. Ag. 1164. Quo in loco, ut sæpiùs alibi (præsertim apud Homerum), præpositio ferè nullam sibi vim obtinet, quæ non in Dativo solo continetur. Hinc ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύειν, *saltare ad barbiton*. Anacr. vi. 4. *Conf. suprâ (a.)*

(c.) Præpositio ὑπὸ cum Accusativo constructa significat i. q. *sub*, de loco, tempore, ac personis.

Sub (de loco—imprimis cum notione motûs); ut ὑπ' Ἰλίου ἦλθον, *sub Trojæ mœnia venerunt*. Hom. λῦπαι φίλων τῶν ὑπὸ γαῖαν, *dolores amicorum qui mortui sunt*. Eur. Alc. 895.

Sub (de tempore); ut ὑπὸ νύκτα, *sub noctem*. Herod. i. 31. ὑπὸ τὴν νύκτα, *sub nocte*. Herod. ix. 5.

Subjectum esse, sc. alicujus imperio; ut ἦν ὑπὸ βασιλῆα δασμοφόρος, *erat regi tributarius*. Herod. vii. 108.

In COMPOSITIS porrò significat i. q. *clam*, *furtim*; ut ὑπεκπέμπω, *clam emitto*. Eur. Item quod *leniter*, vel *imperfectiùs* fit; ut ὑποδείκνυμι *subindico*, ὑπόλευκος *subalbus*.

INDEX.

A

Acc. Synt., *Synt.* § 138—144.
 ἄγαγε, ἀγαγεῖν, p. 82. § 66. *obs.* 4.
 ἀγάγωμι, p. 42. § 42. *obs.* 4.
 ἀγαλλιάω, -ᾶσομαι, p. 60. § 47. (e.) 1.
 ἀγάομαι, ἀγαίομαι, -ᾶσομαι, *ibid.*
 ἄγαμαι, p. 97. *obs.*
 ἀγείρω, ἀγήγερκα, p. 78. § 59. *obs.* 3.
 ἀγήροχα, ab ἄγω, *ibid.*
 ἀγήρων, τὸ, pro ἀγήρων, p. 13. § 19.
obs. 3.
 ἀγήρως, Att. dec. p. 13. § 19. *obs.* 1.
 ἄγνυμι, caret reduplicatione, p. 86. §
 71. *obs.*
 ἀγνῶς, -ῶτος, ὁ, et ἡ, p. 27. § 32. *obs.* 1.
 ἀγρόμενος, ab ἀγείρω, p. 103.
 ἄγχι, -ιον, et ἄσσον, -ιστα et -οτάτω,
 p. 121. § 97. *obs.* 2.
 ἄγων, ἡγαγον, p. 82. § 66. *obs.* 4.
 ἀγωνίζομαι, seq. Dat. *Synt.* § 136.
 (b.) *obs.*
 ἄδαῖς, seq. Gen. § 132. (f.) *obs.*
 ἄδέα χαίταν, p. 24. *obs.* 3.
 ἄδῃσω, ab ἀνδάνω, p. 109. *not.*; p. 110.
 Adjectiva neutr. loco Adverb. posita,
Synt. § 125.
 Adjectiva neutr. præfixo Artic. partes
 agunt Substant. *Synt.* § 124.
 Adjectivum Plurale cum Duali Sub-
 stant. construct. *Synt.* § 120.
 ἄελπτος, non expectandus, p. 128. §
 108. *obs.*
 ἀηδόνος et -οῦς, p. 20. § 28. *obs.*
 ἀθήεσσον, ab ἀθηέσσω, p. 71. § 53.
 (b.) *obs.* 1.
 ἄημαι longam vocalem retinet, p. 93.
 § 73. *obs.* 6; p. 96. § 76. *obs.*
 ἄηναι, ab ἄημι, p. 91. § 72. *obs.* 12.

ἀθανάτη, pro ἀθάνατος, p. 25. § 31.
obs. 2.
 Ἀθηνᾶ, -ᾱς, p. 11. § 16. *Exc.*
 αἰάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 Αἶας, ὦ, pro ὦ Αἶαν, p. 17. § 23. *obs.* 1.
 αἰγίλιψ, ὁ, et ἡ, p. 27. § 32. *obs.* 1.
 αἰδέομαι, -έσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14;
 p. 60. § 47. (c.) 3: Ep. αἰδομαι, p.
 62. *obs.* 2.
 αἰδοῖος, -έστερος, p. 28. § 33. (a.) *obs.* 4.
 αἰνέω, -ήσω, Ion.; -έσω, Att. p. 61.
 § 47. (c.) 3; ἡνεκα, ἡνέθην, p. 80.
 § 65. *obs.* 4.
 αἰνίζομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 αἰνίσσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 αἶον, ab αἶω, p. 71. § 53. (b.) *obs.* 1.
 αἰρέω, -ήσω, ἡρέθην, p. 61. § 47. (c.)
 3; p. 102.
 αἰρέω, ἀραίρηκα, p. 78. § 59. *obs.* 3;
 ἡρημαι, ἡρέθην, p. 81. § 64. *obs.* 2.
 -αις, -αισα pro -ας -ασα, p. 42. § 42.
obs. 13.
 αἰσθάνομαι, ἡσθόμην, αἰσθήσομαι, p.
 51. § 43. *obs.* 14. p. 109. et *not.*;
 seq. Gen. *Synt.* § 132 (f.) *obs.*
 αἰσχύνω, ἡσχυμμαι, p. 79. § 61. *obs.*
 3. (b.)
 αἰτιόδομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 Αἰτωλῖς, p. 128. § 107. *obs.*
 αἶω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*
 ἀκάμας, -αντος, ὁ, et ἡ, p. 27. § 32.
obs. 1.
 ἀκαχήσω, ab ἀκαχίζω, ἡκαχον, p. 109.
not.; ab ἀχέω, p. 111. § 93.
 ἀκαχίζω, -χω, p. 111.
 ἀκέομαι, -έσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14;
 p. 60. § 47. (c.) 3.

- ἀκηδέω, seq. Gen. desiderii, *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ἀκήκοα, P. M. ab ἀκούω, p. 67. § 52; p. 83. § 68. *obs.* 3.
 ἀκήχεται, ἀκάχηται, ab ἀχέω, p. 111.
 ἀκολουθέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 ἀκοντίζω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
 ἀκουσθήσομαι, p. 79. § 61. *obs.* 3.
 ἀκούω, ἀκούσομαι, p. 75. § 56. *obs.* 4; ἡκουσμαι, p. 79. § 61. *obs.* 4; ἀκήκοα. p. 83. § 68. *obs.* 3; seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*; construitur interdum cum Gen. personæ, et Acc. rei, *Synt.* § 132. (f.) *obs.*
 ἄκρατος, -έστερος, p. 28. § 33. (a.) *obs.* 4.
 Ἀκρισιωνιάδης, p. 122. § 100. (a.) *obs.* 3.
 ἀκροάομαι, -ασομαι, p. 51. § 43; *obs.* 14; p. 60. § 47. (e.) 1.
 Ἀκταίων, -ωνος et -ονος, p. 15. (c.) *obs.* 1.
 ἀκτὴν et ἀκτὶς, p. 14. § 20. *obs.*
 ἀλαλάζω, -ξομαι, p. 59. § 47. (c.) 1.
 ἀλαλήσω, Poët. F. ab ἀλέξω, p. 109.
 ἀλάλημαι, P. P. ab ἀλάομαι, p. 78. § 59. *obs.* 3.
 ἀλάομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14; seq. gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 ἀλαπάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 ἀλγίω, -ιστος, p. 29. § 34. *obs.* 2.
 ἀλεγίζω, ἀλέγω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
 ἀλεις, Part. A. 2. P. ab εἶλω, p. 113.
 ἀλείφω, ἀλήλιφα, p. 78. § 59. *obs.* 3.
 ἀλέξω, -έω, -ήσω, p. 109.
 ἀλέομαι, et ἀλεύομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 ἀλέω, ἀλήλεκα, p. 78. § 59. *obs.* 3; ἀλέσω, p. 60. § 47. (e.) 3.
 ἀληθέστερον, -τατα, p. 121.
 ἀλήλεκα, ab ἀλέω, p. 78. § 59. *obs.* 3.
 ἀλήλιφα, ab ἀλείφω, *ibid.*
 ἀλῆναι, Inf. A. 2. P. ab εἶλω, p. 113.
 ἄλθομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 ἀλίσκομαι, vide αἰρέω, p. 102; ἤλων, p. 100. (a.); p. 106.
 ἀλιταίνω, ἡλιτον, ἀλιτήσω, p. 109. *not.*; ἀλιτήμενος, Part. P. vel A. Ep. p. 110.
 ἄλλομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 ἄλλος, ἄλλοιός, ἀλλότριος, ἀλλόκοτος, seq. Gen. differentiae, *Synt.* § 132. (b.) *obs.*
 ἀλοάω, ἀλοᾶσω et ἀλοήσω, p. 60. § 47. (c.) 1.
 ἀλοῖην, ἀλοῦς, ab ἀλίσκομαι, p. 72. § 53. (b.) *obs.* 7; p. 100. (a.); p. 108.
 ἀλύσκω, -ξω, p. 110.
 ἀλφάνω, -αίνω, p. 110.
 ἄλω, τῆν, pro ἄλων, p. 13. § 19. *obs.* 3.
 ἄλῶ, ἄλῶναι, ab ἀλίσκομαι, p. 73. § 53. (b.) *obs.* 7; p. 100. (a.)
 ἀλφῆν, Hom., p. 110.
 ἄλως, ἡ, τῆς, -ως et -ω, p. 13. § 19. *obs.* 2.
 ἀλώσομαι, F. M. p. 75. § 56. *obs.* 4; p. 102; ab ἀλίσκομαι, p. 109.
 ἁμαρτάνω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 ἁμαρτήσομαι, F. M. p. 75. § 56. *obs.* 4; ab ἁμαρτάνω, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἀμβλίσκω, -όω, -ώσω, p. 110.
 ἀμείνων, *melior*, p. 29. § 34. *obs.* 2.
 ἀμέ, ἀμές, ἄμμε, ἄμμες, ἀμμέσι, ἀμμένων, ἄμμι, p. 33.
 ἄμορφος, -έστερος, p. 28. § 33. (a.) *obs.* 4.
 ἄμους Poët. pro ἐμους, p. 34. § 38. (a.)
 ἄμους, Dor. pro ἡμέτερος, p. 34. § 38. (a.)
 ἀμπεπαλὼν, pro ἀναπεπαλὼν, p. 82. § 66. *obs.* 3.
 ἀμπισχνέομαι, ἀμφέξομαι, p. 110.
 ἀμπλακήσω, ἀμπλακίσκω, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἀμφι, apud Poët. interdum signif. *juxta*, *Synt.* § 194. (b.) *obs.*
 — cum Acc. præced. Art. inservit periphrasi, *Synt.* 194. (c.) *obs.*
 Ἀμφιδάρεως, Att. pro Ἀμφιδάραος, p. 13. § 19. *obs.* 1.
 ἄμφω pro ἀμφοῖν, p. 31. § 36. (a.) *obs.*

- ἀν, sæpius repetita, *Synt.* 167. *obs.* 1;
 tempor. histor. Indic. adhibita consuetudinem exprimit, *ib.* *obs.* 3.
 — cum participio iuxta posita, *ib.* *obs.* 4.
 — non raro supprimitur, *Synt.* § 176. *obs.* 1.
 ἀνα, cum nomine interdum Adverbii vim habet, *Synt.* § 188. *obs.* 1.
 — apud Ion. et Dor. Poët. cum Dat. constr. *Synt.* § 188. *obs.* 2.
 ἀνα, ᾧ, ab ἀναξ, p. 17. § 23. (c.) *obs.* 3.
 ἀναίνομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 ἀνάκτεσι, Dat. Plur. Ep. ab ἀναξ, p. 17. § 24. *obs.* 2.
 ἀνάσσω, seq. Gen. et Dat. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ἀνδάνω, ἀδήσω, p. 109. *not.*; p. 113; seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 Ἀνδρομέδα, -έδας, p. 11. § 16. *Exc.*
 ἀνέδην, remissè, p. 131.
 ἀνέπαλτο, per Sync. pro ἀνεπάλετο, p. 103.
 ἀνέρι, ἀνέρος, ab ἀνῆρ, p. 15. § 21. (c.) *obs.* 3.
 ἀνέχομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ἀνέφγα, ἀνέφγον, ἀνέφχα, ab ἀνοίγω, cum duplici Augm. p. 72. *obs.* 8.
 ἀνηκουστέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ἀνήλωσα, ab ἀνᾶλῶ, p. 72. *obs.* 6.
 ἀνήνοθα, P. M. ab ἀνέθω, p. 83. § 68. *obs.* 2.
 ἀνῆρ, p. 15. § 21. (c.) *obs.* 3.
 ἀνιάω, -ᾶσω, p. 60. § 47. (c.) 1.
 ἀνοίγω, habet duplex Augm. p. 72. *obs.* 8.
 ἀντάω et ἄντομαι, p. 62. *obs.* 2.
 ἀντί, id quod πρὸς, vel πρὸς, *Synt.* § 182. *obs.*
 ἀντιάω et ἀντιάω, *ibid.*; seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 ἀντικρὺς, -ρὺ, p. 120.
 ἀντιποιέομαι, seq. Gen. studii, *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ἀνύω et ἀνύτω, p. 62. *obs.* 2.
 ἄνωγα, cum vi Præsentis, *jubeo*, p. 119. (d.)
- ἀνώγειν, Forma Att. p. 140. *obs.*
 ἀνώγειν, Att. pro ἀνώγειος, p. 13. *obs.* 1.
 ἀνῶξα, Ion. pro ἀνέφξα, ab ἀνοίγω, p. 72. *obs.* 8.
 ἀνωχθι, Imp. P. M. p. 101. § 81. (b.)
 ἄξιος, seq. Gen. dignitatis et Dat. personæ, *Synt.* § 132. (d.) *obs.*
 ἀπαίδευτος, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*
 ἀπαλλάσσω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 ἀπαντήσομαι, F. M. p. 75. *obs.* 4.
 ἄπαξ, *semel*, p. 31. (b.) *obs.*
 ἀπαφήσω, ab ἀπαφίσκω, p. 109. *not.* p. 110.
 ἀπειλήτην, Dual Ep. pro ἡπειλείπην, p. 56. § 44. *obs.* 3.
 ἀπεχθάνομαι, ἀπεχθήσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14; p. 109. *not.*; ἀπεχθόμην, -ημαι, p. 110.
 ἀπυρράμην, A. 1. m. ab ἀπαυράω, p. 110.
 ἀπλός, -οὺς, p. 31. (b.) *obs.*
 ἀπὸ cum Nominæ, Adverbii vim habet, *Synt.* § 183. *obs.* 1; interdum re-
 dundat, interdum deest, *ib.* *obs.* 2.
 ἀποκρίνομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 ἀπολαύσομαι, F. M. p. 75. *obs.* 4.
 ἀπολαύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 ἄπολις, -ιδος, p. 26. (c.) *obs.* 1.
 Ἀπολλον, ᾧ, p. 17. § 23. (c.) *obs.* 2.
 Ἀπόλλω, τὸν, pro Ἀπόλλωνα, p. 16. § 22. *obs.*
 ἄπονός, -έστερος, p. 28. *obs.* 4.
 ἀπούρας, ἐπουράμενος, Ep. Particip. p. 110.
 ἀπόστᾱ, pro -στηθι, p. 90. § 72. *obs.* 8.
 ἀπρίξ, *tenaciter*, p. 131. § 112. *obs.*
 ἀπτήν, ὅ ἐστι ἡ, p. 27. § 32. *obs.* 1.
 ἄπτομαι, seq. Gen. studii, *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ἀπώμοτος, *abjurandus*, p. 128. § 108. *obs.*
 ἀραίρηκα, Perf. Ion. ab αἰρώ, p. 78. § 59. *obs.* 3; ἀραίρημαι, p. 102.
 ἀράσμαι, -ᾶσμαι, p. 34. § 43. *obs.* 14; p. 60. § 47. (c.) *obs.* 1.

ἄραρα, P. M. ab *ἄρω, p. 83. § 68.

obs. 3; p. 110.

ἀραρίσκω, F. ἄρσω, p. 110.

ἀργύρεος, ἀργυροῦς, p. 22. obs. 2.

ἄρδην, *sublate*, p. 131.

ἀρείων, -ιστος, p. 29. § 34. obs. 2.

ἀρέσκω, -έσω, p. 111; seq. Dat. et Acc. *Synt.* § 136. (b.) obs.

ἀρέσω, ab *ἀρέω, p. 60. § 47. (e.) 3.

ἄρηρά,

ἄρήρεμαι, } ab ἀραρίσκω, p. 110.

ἄρήροκα, ab ἀρόω, p. 78. § 59. obs. 4.

ἄρήρομαι, omissâ σ, p. 80. § 61. obs. 4.

ἄριστεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.

ἄριστος, p. 29. § 34. obs. 2.

ἀρκέω, -έσω, p. 60. § 47. (e.) 3.

ἄρμενος, A. 2. M. Part. ab ἀραρίσκω, p. 110.

ἀρμόζω et ἀρμόττω, p. 62. obs. 2.

ἀρνέομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

ἀρόω, -όσω, p. 61. (e.) 6; ἄρήροκα, p.

78. § 59. obs. 3; ἄρήρομαι, p. 80.

§ 62. obs. 4.

ἀρόωσι, pro ἀρούσι, p. 57. § 44. obs. 4.

ἀρπάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 2; -άσω et -άσομαι, p. 76. § 56. obs. 4.

ἄρσω, Ion. pro ἀρῶ, p. 60. § 47. (d); F. ab ἀραρίσκω, p. 110.

Articulus, additus Nomin. demonstrationis. *Synt.* § 115;—præpositus Nomin. Propr. *Synt.* § 115. obs. 1;—vice fungitur Pronominis Possess. *Synt.* § 115. obs. 2;—distributioni inservit, *Synt.* § 115. obs. 3.

—præpositus distinguit Subiectum a Prædicato, *Synt.* § 116.

—in neutro genere dictioni cui libet præfixus, *Synt.* § 117.

—Pronominis vim habens, *Synt.* § 118.

—Genitivum asciscens, subaudivito suo nomine, *Synt.* § 119.

ἀρτύνω, -ύω, p. 62. obs. 2.

ἀρύτω, -ύω, p. 62. obs. 2.

ἄρχομαι, seq. Gen. studii, *Synt.* § 132. (e.) obs.

ἄρχω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.

ἄσάομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

ἄσμενος, -ώτερος, -έστερος, -αίτερος, p. 28. obs. 4.

ἄσομαι, F. M. p. 75. § 56. obs. 4.

ἄσπάζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

ἄσσα, et ἄττα, pro ἄτινα, p. 34. (b.) obs.

ἄσφε, Æol. pro σφᾶς, p. 33. § 37. (a.)

Ἀτρείδη, ᾧ, p. 10. § 15. obs. 1.

ἄτρεμας, et -μα, p. 120.

ἄττα, Att. pro τινὰ, p. 34. § 38. (b.) obs.

Ἀττικά γράμματα, p. 2. obs. 1.

ἀτύζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.

αἰνᾶίνω, αἰναινον, p. 72. obs. 4.

αἰδάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.

αὔξω, -έω, -άνω, -ήσω, p. 105; p. 111.

ἀφείμεν, ab ἀφήμι, p. 90. § 72. obs. 6.

ἀφείμην, ab ἀφήμι, p. 96. § 79. obs. 2.

ἀφείωνται, pro ἀφείνται, p. 96. § 79. obs. 1.

ἄφθονος, -έστερος, p. 28. obs. 4.

ἄφνειος, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.

ἀφύσσω, -ξω, ἥφυσσα, p. 59. § 47. (b.)

ἄχέω, ἄχομαι, ἄχυνμαι, p. 111.

ἄχυνμαι, *doleo*, p. 97. § 79. 3. obs.

ἄχθομαι, -έομαι, p. 51. § 43. obs. 14; p. 111; -έσομαι, p. 60. (e.) 3.

B.

βαδίζω, -ίσω, et -ιοῦμαι, p. 76. § 56. obs. 4.

βάζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.

βαλῆν, a *βάω, βαίνω, p. 100; 111.

βάλλω, ἔβλην, p. 100; βέβληκα, p. 104; -έω, -ήσω, βαλῶ, p. 105.

βᾶς, a *βάω, βαίνω, p. 100.

βασεῦμαι, a βαίνω, F. Ep. pro βήσομαι, p. 111.

βασιλεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.

βασιλῆος, Ion. pro -έως, p. 20. § 7. obs. 1.

βαστάζω, ἐβαστάχθην, p. 59. § 47. (c.) 2.

βάρδιστος, α βραδὺς, p. 29. § 34. obs. 2.
 Baṽ, sive Digamma p. 2. obs. 2.
 βεβαμεν, P. M. α βαίνω; βεβάναι, βεβαῶς, p. 101. (b.); p. 111.
 βέβηκα, α βαίνω, p. 111.
 βέβληκα, -μαι, α βάλλω, p. 104; 111.
 βέβλικα, α βλίττω, p. 59. § 47. (b.)
 βεβλωμαι, P. P. Subj. α βάλλω, p. 51. obs. 12.
 βεβόλημαι, pro βέβλημαι, α βάλλω, p. 111.
 βεβούλημαι, α βούλομαι, p. 111.
 βέβρωκα, α βιβρώσκω, p. 111.
 βέβρυχα, P. M. α βρυχάομαι, p. 112.
 βεβρώς, P. M. α βιβρώσκω, p. 101. (b.); p. 111.
 βέβυσμαι, α βυνέω, p. 80. obs. 4; p. 114.
 βέβω, βεβῶς, P. M. α βαίνω, p. 101. (b.)
 βέλτερος, -ατος, βελτίων, -στος, p. 29. § 34. obs. 2.
 βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, p. 136.
 βέομαι, vīnam, p. 74. § 55. (c.) obs. 4.
 βῆθι, βῆναι, α βαίνω, p. 100.
 βήσεο, Imp. A. M. α βαίνω, p. 111.
 βήσομαι, F. M. α βαίνω, p. 75. obs. 4; p. 111.
 βιάζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 βιβάζω, βιβάσω, p. 59. § 47. not.
 βιβρώσκω, α βρώω, p. 59. § 47. not.; βεβρώς, p. 101. (b.); p. 111.
 βιούς, βιώ, βιῶην, βιῶναι, α βιώω, p. 100.
 βλαξ, βλακίστερος, et βλακώτερος, p. 28. (e.) obs.
 βλαστάνω, βλαστήσω, p. 109. not.; p. 111.
 βλείμην, βλήμενος, βλήναι, βλήσθαι, α βάλλω, p. 100.
 βλέπω, ἐβλέπην, p. 83. § 68. obs. 2.
 βλήσομαι, F. Ep. α βάλλω, p. 111.
 βλίσω, α βλίττω, p. 59. § 47. (b.)
 βλύζω, βλύττω, βλύω, p. 62. obs. 2.
 βλώμαι, Conj. A. M. α βάλλω, p. 100.
 βλώσκω, ἔμολον, p. 111.

βοήσομαι, α βοάω, p. 60. § 47. (e.) 1; p. 75. § 56. obs. 4.
 βόσκω, -έω, -ήσω, p. 111.
 βούκερως, -ωτος, et -ω, propter accent., p. 140. obs.
 βούλει, nunquam βούλη, p. 49. § 43. obs. 1.
 βούλομαι, -ήσομαι, p. 51. § 43. obs. 14; 111.
 βόες, βοός et βοῦ, α βοῦς, p. 14. § 20. obs. 2.
 βραδὺς, βράσσων, p. 29. § 34. obs. 2.
 βράσσω et βράζω, p. 62. obs. 2.
 βρέτας, βρέτεος, p. 21. § 29. obs. 2.
 βρέχω, ἐβράχην, p. 83. § 68. obs. 2; (βέβροχα), p. 77. § 58. obs. 1.
 βρίζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 βρίθω, seq. Gen. Synt. § 132. (g.) obs. 1.
 βρυχάομαι, βέβρυχα, p. 51. § 43. obs. 14; 112.
 βρύω, seq. Gen. Synt. § 132. (g.) obs. 1.
 βυνέω, βέβυσμαι, p. 80. § 61. obs. 4; (βύω) p. 112.
 βύσω, α βυνέω, p. 112.
 βῶ, Conj. A. 2. α βαίνω, p. 100.
 Γ.
 γάλα, -κτος, p. 16. obs. 6.
 γαμέω, -έσω, ήσω, p. 61. § 47. (e.) 3.
 γέγαμεν, γεγάμεν, γεγαῶς, P. M. α γίγνομαι, p. 101. (b.); p. 112.
 γεγένημαι, α γίγνομαι, p. 112.
 γέγηθα, P. M. α γηθέω, p. 115.
 γέγονα, P. M. α (*γένομαι) γίγνομαι, p. 83. § 68. obs. 2; p. 112.
 γεγωνίσκω, -ωνα, -ωνήσω, p. 112.
 γεγῶς, Part. P. M. α γίγνομαι, p. 101. (b.)
 γείνομαι, Ep. pro γίγνομαι, p. 112.
 γελάω, -ξω, p. 60. (e.) 1; -άσομαι, p. 75. obs. 4.
 γελέουσα, -εῦσα, pro -άουσα, p. 56. obs. 2.
 γέλως, -ωτα et -ων, p. 13. obs. 2.
 γέμω, seq. Gen. Synt. § 132. (g.) obs. 1.
 γενήσομαι, α γίγνομαι, p. 112; 109. not.

- Genit. subjectivus, *Synt.* § 130. (a); object. *ib.* (b.);—tempus exprimens, *Synt.* § 131. (a.); locum *ib.* obs. 2.—pretium, *ib.* (b.);—pœnam capitis, *ib.* obs.—materiam, *ib.* (c.);—causam, *ib.* (d.);—antecedente exclamationis voce, *ib.* obs.—defensionem, p. 168. § 130. (b.) obs.
- Genitivi constructio cum Verbis, Nomin. et Adverb. *Synt.* § 132.
- Genit. partitionis, *Synt.* § 132. (a.);—comparationis, *ib.* (b.);—præstantiæ, *ib.* (c.);—dignitatis, *ib.* (d.);—studii, *ib.* (e.);—sensus, *ib.* (f.);—copiæ, *ib.* (g.);—partitivus, *Synt.* § 132. (a.) obs. 2.
- γεννάδας, ου, ὅ, p. 27. § 32. obs. 1.
- γέντο, A. 2. M. Ep. pro ἔλετο, p. 102.
- γεραῖδς, -αῖτερος, -αῖτατος, p. 28. obs. 3.
- γέρας, -αος, p. 21. § 29. obs. 1.
- γεύομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs. et (g.) obs. 1.
- γεύω, seq. dupl. Acc. *Synt.* § 139. obs.
- γηθέω, γέγηθα, p. 112.
- γηρᾶναι, γηρᾶς, A. 2. a γηράσκω, p. 100; 112.
- γῆρας, -αος, -ως, p. 21. § 29. obs. 1.
- γηράσκω, ἐγήραν, p. 100; 112.
- γηράσσομαι, F. M. a γηράω, p. 75. obs. 4; p. 112.
- γηράω, -ᾶσσομαι, p. 60. (e.) 1; ἐγήρᾶν, p. 100; ἐγήρᾶσα, p. 112.
- γήρως, et -αος, a γῆρας, p. 21. § 29. obs. 1.
- γίγᾱς, ᾧ γίγᾱν, p. 17. § 23. (c.)
- γίγνεσθαι, genit. asciscens, omissâ præpos. ἐκ vel ἀπὸ, *Synt.* § 130. (a.) obs.
- γίγνομαι, a *γένω, p. 51. § 43. obs. 14; 59. § 47. not.; et γείνομαι p. 62. obs. 2; γέγαμεν, p. 101. (b.); pro γιγένομαι, p. 59. not.; γενήσομαι, p. 109. not.
- γιγνώσκω, a *γνώω, p. 59. § 47. not.; ἔγνων, p. 100; γνώσομαι, p. 112.
- γλέφαρον, Dor. pro βλέφαρον, p. 136.
- γλίχομαι, seq. Gen. studii, *Synt.* 132. (e.) obs.
- γλύπτω, et γλύφω, p. 62. obs. 2.
- γνοίην, γνοίμην, γνοῦς, γνῶ, γνῶθι, γνῶναι, A. 2. a γιγνώσκω, p. 100.
- γνώσομαι, F. M. a *γνώω, p. 75. § 56. obs. 4; sub γιγνώσκω, p. 112.
- γνωτὸς, Verb. Adj. a γιγνώσκω, p. 106; et γνωστὸς, p. 129. obs. 1.
- γοήμεναι, Ep. pro γοᾶν, p. 56. § 44. obs. 2.
- γόνυ, -ατος, Ion. γούνατος, p. 16. obs. 5.
- γρᾶες vel γρῆες, a γραῦς, γρηῦς, p. 14. § 20. obs. 2.
- γρύζω, -ξομαι, p. 59. § 47. (c.) 1; F. M. p. 75. § 56. obs. 4.
- γυμνὸς, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
- γύναι, ᾧ, a γυνή, p. 17. § 23. (c.) obs. 3.
- γυναικὸς, a γυνή, p. 16. obs. 6.
- Δ.
- δᾱ, Æol. pro γᾱ, p. 136.
- δαείω, pro δαῶ, A. 2. P. Subj. a *δᾱώ, p. 112.
- δαήμεναι, pro δαῆναι, *ib.*
- δαήσομαι, a δᾱώ, p. 112.
- δαῖ, Dat. Ep. a δαῖς pro δαῖδι, p. 16. § 21. obs. 4.
- δαῖζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
- δαίω, δᾱσσομαι, p. 112.
- δαίνυμι, a *δαίω, p. 86. § 71. obs.
- δαίνυο, Ep. pro ἐδαίνυσο, p. 93. § 73. obs. 3.
- δάκνω, (*δᾱκω, δήκω), p. 112.
- δάκρυ, -υος, p. 16. § 21. obs. 5.
- δαμάζω, -ᾶω, δέδμηκα, p. 104.
- δάμαρ, δάμαρτος, p. 15. § 21. obs. 2.
- δαμάω, et δαμάζω, p. 62. obs. 2; ἐδᾱ-μην, p. 112.
- δαρθάνω, ἔδραθον, p. 104; δαρθήσομαι, p. 75. § 56. obs. 4; p. 109. not.; p. 112.
- δᾱσσομαι, a *δᾱώ, p. 60. (e.) 1; F. M. p. 75. § 56. obs. 4; a δαίω, p. 112.
- Dativi *Synt.*, *Synt.* § 134.—§ 137.
- δᾱώ, -έω, δαήσομαι, δεδάμηναι, p. 112.

δεδάρθηκα, α δαρθάνω, p. 112.
 δέδασμαι, α δαίω, p. 112.
 δέδεκα, δέδεμαι, α δέω, p. 80. § 61.
obs. 3.
 δέδηα, P. M. α δαίω, p. 112.
 δέδηχα, -γμαι, α δάκνω, p. 112.
 δέδια, δεδιάσι, δεδιέναι, δέδιθι, δέδιτον
 δεδιώς, α δείδω, *δίω, p. 101. (b.)
 δεδίδαχα, α διδάσκω, p. 112.
 δέδμηκα, -μαι, α δέμω, p. 104.
 δέδογμαι, -κημαι, α (δόκω) δοκέω, p. 113.
 δέδοικα, omiss. per Ellipsin. p. 191.
 § 176. *obs.* 3.
 δεδοίκω, p. 130. § 111. (c.)
 δέδομα, P. M. α δέμω, p. 83. § 68.
obs. 2.
 δέδομαι, P. P. α δίδωμι, p. 97. § 79. 3.
 δέδορκα, P. M. α δέρκομαι, p. 83. §
 68. *obs.* 2.
 δέδουπα, P. M. α δουπέω, (*δούπω),
 p. 113.
 δέδρακα, α διδράσκω, p. 113.
 δέδρᾶμαι, et δέδρασμαι, α δράω, p. 80.
 § 61. *obs.* 4.
 δεδράμηκα, α *δρέμω, p. 77. § 58, *obs.*
 3. (c.); p. 109. *not.* sub τρέχω,
 p. 103.
 δέδρασμαι, et -ᾶμαι, α δράω, p. 80. §
 61. *obs.* 4.
 δέδρομα, P. M. Ep. sub τρέχω, p. 103.
 δεδύκα, p. 130. § 111. (c.)
 δεήσω, α δέω, p. 112.
 δεῖ, seq. Gen. rei et Acc. personæ,
Synt. § 132. (g.) *obs.* 3.
 δειδίσσομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 δείδω, P. M. δέδια, p. 101. (b.); P. A.
 δέδοικα, p. 77. § 58. *obs.* 1.
 δεικνύμεν, -ύμεναι, Ep. pro δεικνύναι,
 p. 91. *obs.* 13.
 δέικνυμι, caret redupl., p. 86. § 71. *obs.*
 δέιν' ἔπη, pro δεινὰ ἔπη, p. 142. *obs.*
 δέκτο, α δέχομαι, p. 81. 862. *obs.*
 δελφίς, et -ιν, p. 14. §. 20. *obs.*
 δέμω, et δομέω, p. 62. *obs.* 2; δέ-
 δημκα, p. 104.
 δέξω, α δέχομαι, p. 81. § 62. *obs.*
 δέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*

δέον, absol. posit. in acc. *Synt.* § 163.
obs.
 δέπας, -αος, p. 21. § 29. *obs.* 1.
 δέρκομαι, P. M. δέδορκα, p. 51. § 43.
obs. 14; 83. § 68. *obs.* 2; A. 2.
 Poët. ἔδρακον, p. 104.
 δέρω, P. M. δέδορα, p. 83. § 68. *obs.* 2.
 δεσμοί, et -ὰ, p. 12. § 18. *obs.* 3.
 δεσπόζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 δεσπότης, Dor. pro -της, p. 11. § 16.
obs.
 δευήσομαι, ap. Hom. α δέω, p. 105.
 Δευκαλίδης, α Δευκαλίων, p. 122. §
 100. (a) *obs.* 3.
 δεύομαι, ap. Hom. α δέω, p. 112.
 δεῦρο, δεῦτε, vicem gerunt Imperativi,
 p. 102. § 82.
 δευτεραῖος, secundo die, p. 31. (b.) *obs.*
 δευτερεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
obs.
 δέχθαι, α δέχομαι, p. 81. § 62. *obs.*
 δέχομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 — cum Dativo, *Synt.* p. 171. § 132.
 (d.) *obs.*
 δέω, δέδεκα, p. 61. § 47. (e.) *obs.* 3;
 δέδεμαι, p. 80. § 61. *obs.* 3; δεήσω,
 p. 112.
 δηϊόφεν, Ep. pro δηϊοῖεν, p. 57. § 44.
obs. 4.
 δηῖλος εἰμι, construitur cum personâ,
Synt. § 126.
 δῆξομαι, F. M. α *δήκω, p. 75. § 56.
obs. 4; sub δάκνω, p. 112.
 δῆω, inveniam, vox Epica, p. 74. § 55.
 (c.) *obs.* 4.
 διὰ πόθου ἐλθεῖν, i. q. ποθεῖν, δι' ἡσυ-
 χίας εἶναι, i. q. ἡσυχάζειν, *Synt.*
 § 190. *obs.* 1.
 — πάντων, præ omnibus, *Synt.*
 § 189. *obs.* 2.
 — cum nomine interdum Adv. vim
 habet, *Synt.* § 190. *obs.* 3.
 — seq. Acc. pro Gen. *Synt.* § 190.
 (b.) *obs.*
 διάδοχος, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 διανοόμαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 διάφορος, διαφερόντως, seq. Gen. dif-

- ferentia, *Synt.* § 132. (b.) *obs.*
 Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 Digamma, p. 2. *obs.* 2.
 διδάξω, a διδάσκω, p. 112.
 διδάσκη, Dor. pro διδάσκει, p. 42. § 42.
obs. 2.
 διδασκῆσω, F. Poët. a διδάσκω, p.
 105 ; 112.
 διδάσκω, retinet redupl. p. 59. § 47.
not. ; F. διδασκῆσω, p. 105 ; F.
 διδάξω, p. 112.
 διδοῖς, Ion. pro δίδως, p. 90. § 72.
obs. 2.
 διδόμεν, -όμεναι, Ep. pro δίδοναι, p. 91.
obs. 13.
 δίδοσκον, Ion. pro ἐδίδων, p. 90. *obs.* 5.
 διδοῦναι, Poët. pro δίδοναι, p. 91. *obs.* 14.
 διδράσκω, a *δράω, cum redupl. p. 59.
 § 47. *not.* ; A. 2. ἐδρᾶν, p. 100. (a.)
 διδῶν, idem quod διδοῖν, p. 91. *obs.* 10.
 διδώω, Ion. et Poët. pro διδῶ, p. 90.
obs. 9.
 δίζημαι, longam vocalem retinet, p.
 93. *obs.* 6 ; p. 96. § 76. *obs.*
 διήτησα, vel ἐδιήτησα, a διαιτώ, p.
 73. § 54. *obs.* 3.
 διηκόνουν, et ἐδιηκόνουν, a διακονέω,
 p. 73. § 54. *obs.* 3.
 δικαιοῦσι, Ion. contrahitur e δικαίω-
 ουσι, p. 57. § 44. *obs.* 4.
 δίκαιός εἰμι, cum personâ constr. *Synt.*
 § 126.
 Διὺς, G. a Ζεὺς, p. 16. *obs.* 6.
 διπλάσιος, duplo major, p. 31. (b.) *obs.*
 διπλῶς, διπλοῦς, per omnes casus con-
 trahitur, p. 22. § 30. (a.) *obs.* 2 ;
 duplex, § 31. (b.) *obs.*
 δις, bis, p. 31. (b.) *obs.*
 δίφροι et -α, p. 12. § 18. *obs.* 3.
 διψάω, contrahit αε et αει in η, p. 56.
 § 44. *obs.* 2.
 διώξομαι, et διώξω, p. 76. § 56.
 δοκέω, δόξω, et Ep. δοκήσω, p. 113.
 δόμεν, -εναι, Ep. pro δοῦναι, p. 91.
obs. 13.
 δόξαν, absol. posit. in Acc. *Synt.*
 § 163. *obs.*
- δόρατος, δορὺς, δορὶ, δόρει, δούρατος,
 δουρὶ, δουρὺς, a δόρυ, p. 16. § 21.
 (c.) *obs.* 5.
 δόσκον, Ion. pro ἔδων, p. 90. *obs.* 5.
 δουπέω, p. 113.
 δρᾶθι, δρατῆν, Imp. et Opt. A. 2. a
 διδράσκω, p. 100.
 δραμοῦμαι, F. M. a *δρέμω, p. 75. *obs.*
 4 ; sub τρέχω, p. 103.
 δρᾶναι, δρὰς, Inf. et Part. A. 2. a δι-
 δράσκω, p. 100.
 δρᾶσομαι, a *δράω, p. 60. (e.) 1 ;
 F. M. p. 75. *obs.* 4 ; sub διδράσκω,
 p. 113.
 δρᾶσσομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
 δράω, F. δρᾶσω, p. 60. (e.) 1 ; δέδρᾶ-
 μαι, et -σμαι, p. 80. *obs.* 4.
 δρέπτω et δρέπω, p. 62. *obs.* 2.
 δρυμοὶ et -ὰ, p. 12. *obs.* 4.
 δρῶ, Subj. A. 2. a διδράσκω, p. 100.
 δρώωσι, Ep. pro δρῶσι, p. 56. § 44.
obs. 2.
 Dualis res per Pluralem numerum
 expressa, *Synt.* § 120.
 δῦθι, δύην, Imp. et Opt. A. 2. a δύω,
 p. 101. (a.)
 δῦμεν, -μεναι, Ep. pro δύναι, p. 91.
obs. 13.
 δύνᾳ et δύνῃ, ap. Att. Poët. pro δύ-
 νασαι, p. 93. § 73. *obs.* 1.
 δύναι, Inf. A. 2. δύω, p. 101. (a.)
 δύναμαι, Verb. Dep. pertinens ad
 Verba in μι, p. 97. *obs.*
 δύνει, Ion. pro δύνασαι, p. 93. *obs.* 1.
 δύνω, δύσω, etc. p. 113.
 δύο pro δυοῖν, p. 31. (a.) *obs.*
 δὺς, Part. A. 2. a δύω, p. 101. (a.)
 δύσσο, Imp. A. M. Ep. a δύνω, p. 113.
 δύσπεως, propter accent., p. 140. *obs.*
 δυσηρέστουν, a δυσαρεστέω, p. 73.
obs. 4.
 δυσόμενος, Part. A. M. Ep. a δύνω,
 p. 113.
 δυσποτμώτερος, a δύσποτμος, p. 27.
 § 33. (a.) *obs.* 2.
 δύνᾳ, Att. δύο, pro δυοῖν, p. 31. (a.)
obs.

- δύω, δέδῡμαι, p. 61. § 47. (c.) 7; 80.
 § 61. obs. 5; A. 2. ἔδῡν, p. 101.
 § 81. (a.); Trans. et Intrans. p.
 119. § 94. (a.)
 δῶην, idem quod δοίην, p. 90. obs. 10.
 δῶω, Ion. pro δῶ, p. 90. obs. 9.
 E.
 ἔα, ἔας, ἔασι, ἔατε, ab εἶμι, p. 97. § 80.
 (a.)
 ἔα, Imperf. Ion. Verbi εἶμι, p. 90.
 obs. 4.
 ἔαγα, ἔαγεις, ab ἄγνυμι, cum Augm.
 Syllab. p. 72. obs. 7; p. 70. § 53.
 obs.
 ἔαδον, ab ἀνδάνω, cum Augm. Syllab.
 p. 72. obs. 7; p. 110; ἀδήσω, p.
 109. not.
 ἔάλην, A. 2. P. ab εἴλω, p. 113.
 ἔάλωκα et ἤλωκα, ab ἀλίσκομαι, p. 109.
 ἔάλων et ἤλων, A. 2. ab ἀλίσκομαι,
 p. 109; cum Augm. Syllab. p. 72.
 obs. 7.
 ἔάνδανον, Imperf. Herod. ab ἀνδάνω,
 p. 110.
 ἔάξας, Part. A. 1. cum Augm. Syllab.
 ab ἄγνυμι, p. 70. § 53. obs.
 ἔας, ἔασι, ab εἶμι, p. 97. § 80. (a.)
 ἔασσα, Dor. pro οὔσα, p. 98.
 ἔατε, pro ἦτε, p. 97. § 80. (a.)
 ἔαυτοῦ pro ἔμυτοῦ et σεαυτοῦ, p. 33.
 (h.) obs.
 ἔάω, F. ἔᾶσω, p. 60. (c.) 1.
 ἐβάλλησα, ἔβαλον, A. 1. et 2. a βάλλω
 (-έω), p. 111.
 ἐβην, A. 2. a *βάω, βαίνω, p. 100.
 81; 111. § 93; 119. § 94. (b.)
 ἐβησα, A. 1. a *βάω, βαίνω, p. 111.
 ἐβήσατο et -ετο, A. M. Ep. ib. p. 50.
 § 43. obs. 6.
 ἐβίων, A. 2. a βιώω, p. 100.
 ἐβλάστησα, -κα, a βλαστάνω, ἔβλα-
 στον, βλαστήσω, p. 109. not.; p. 111.
 ἐβλέπην, A. 2. P. a βλέπω, retinet ε,
 p. 83. obs. 2.
 ἐβλήθην, A. 1. P. a βάλλω, p. 104.
 ἐβλήμην, ἔβλην, A. 2. a *βάω, βάλλω,
 p. 100; 111.
- ἐβόσκησα, a βόσκω (-έω), p. 111.
 ἐβρώθην, ἔβρων, A. 1. P. et A. 2. A.
 a βιβρώσκω, p. 111.
 ἔβωσα, contractum ex ἐβόησα, p. 57.
 § 44. obs. 6; p. 137.
 ἔβυσσα, -σθην, a βυνέω, p. 112.
 ἐγγυαλίζω, -ξω, p. 59. § 47. (c.) 1.
 ἐγγὺς, -ύτερον, -υτέρω, -ύτατον, -υτά-
 τω, ἐγγίον, -ιστα, p. 121. § 97. obs. 2.
 ἐγεινάμην, A. 1. M. a γίγνομαι, p. 112.
 ἐγείρω, ἐγήγερκα, p. 78. obs. 3; ἡγρό-
 μην, p. 103.
 ἐγενήθην, a γίγνομαι, p. 112.
 ἐγενόμην, γενήσομαι, p. 109. not.;
 p. 112.
 ἐγεντο, A. 2. Poët. a γίγνομαι, p. 102.
 ἐγήγερκα, ab ἐγείρω, cum Att. redupl.
 p. 78. obs. 3.
 ἐγημα, A. 1. a γαμέω, p. 112.
 ἐγήρᾱν, A. 2. a γηράω, -άσκω, p. 100;
 ἐγήρασα, p. 112.
 ἐγνων, A. 2. a γνῶω, γιγνώσκω, p.
 100; 112.
 ἐγνωσμαι, ἔγνωκα, a *γνῶω, γιγνώσκω,
 p. 80. § 61. obs. 4; 112.
 ἐγχευς, Pl. N. ἐγχέλεις, p. 20. obs. 3.
 ἐγρήγορα, P. M. ab ἐγείρω, p. 83. obs. 2.
 ἔγωγα, Dor. pro ἔγωγε, p. 136.
 ἐγῶδα, per Crasin ex ἐγὼ οἶδα, p. 144.
 Cap. VII.
 ἐγών, Æol. Ep. pro ἐγὼ, p. 32. obs.
 Dial.
 ἐδάην, A. 2. P. a δαίω, p. 112.
 ἔδακον, A. 2. a δάκνω, p. 112.
 ἐδάμην, A. 2. P. a δαμάω, p. 112.
 ἐδάρην, A. 2. P. a δέρω, p. 82. § 66.
 obs. 2.
 ἔδαρθον, δαρθήσομαι, p. 109. not.; A.
 2. a δαρθάνω, p. 112.
 ἔδασάμην, A. 1. M. a δαίω, p. 116.
 ἔδατεάμην, A. 1. M. formatum a Præs.
 δατέομαι, p. 76. obs. 2.
 ἐδέγμην, a δέχομαι, p. 81. § 62. obs.
 ἐδέθην, a δέω, p. 61. obs. 3; p. 80. obs. 4.
 ἐδεικνύατο, Ion. pro ἐδείκνυντο, p. 93.
 obs. 2.
 ἐδέσω, F. ab *ἐδέω, edo, p. 60. (c.) 3.

ἐδεύησα, a δέω, ap. Hom. p. 112.
 ἐδήδεσμαι, ab ἐδέω, p. 77. *obs.* 1; sub
 ἐσθίω, p. 102.
 ἐδήδοκα, P. A. ab *ξῶω, *ἐδέω, p. 77.
obs. 1; cum Att. redupl. p. 78. §
 59. *obs.* 3; sub ἐσθίω, p. 102.
 ἐδήδομαι, P. P. Ep., ἐδηδώς, P. Part.
 Ep. sub ἐσθίω, p. 102.
 ἐδήχθην, A. 1. P. a δάκνω, p. 112.
 ἐδιάλτησα et ἐδιήτησα, vel διήτησα, a
 διαιτάω, p. 73. *obs.* 3.
 ἐδιδον, Ep. pro ἐδίδοσαν, p. 90. *obs.* 7.
 ἐδικόνουν et διηκόνουν, a διακονέω, p.
 73. *obs.* 3.
 ἐδμεναι, Inf. Ep. ab ἐσθίω, p. 102.
 ἐδμήθην, A. 1. P. a δαμάζω, δαμάω,
 p. 104.
 ἐδόθην, A. 1. P. a δίδωμι, p. 97. §
 79. 3.
 ἐδόκησα, ἔδοξα, a δοκέω, p. 113.
 ἐδολιούσαν, pro ἐδολίουν, p. 42. *obs.* 1.
 ἔδομαι, F. Verbi ἐσθίω, p. 74. (c.)
obs. 4; p. 102.
 ἔδον, Ep. pro ἔδωσαν, p. 90. *obs.* 7.
 ἔδραθον, A. 2. Poët. pro ἔδαρθον, a
 δαρθάνω, p. 104; 107; 112.
 ἔδρακον, A. 2. Poët. pro ἔδαρκον, a
 δέρκομαι, p. 104.
 ἔδραμιν, δεδράμηκα, p. 109. *not.*; sub
 τρέχω, p. 103.
 ἔδρῶν, A. 2. a *δράω, διδράσκω, p. 100;
 et A. 1. -σα, p. 113.
 ἐδύθην, A. 1. P. a δύνω (δύω), p. 113.
 ἔδυν, A. 2. a δύω, p. 101. (a.); a δύνω,
 p. 113.
 ἐδυνάσθην, a δύναμαι, p. 60. (e.) 1.
 ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, p. 50.
obs. 4.
 ἐδύσето, A. M. Ep. a δύνω, p. 113.
 ἐδυστύχουν, a δυστυχεύω, p. 73. *obs.* 4.
 ἔε, Ep. pro ἐ; ἐεῖο pro οὐ, p. 32.
 ἔελμαι, P. P. ab ἔλω, ap. Hom. p. 113.
 ἐζόμεν, Aor. sine Augmento, p. 72.
obs. 9.
 ἐζωσμαι, p. 80. § 62. *obs.* 4.
 ἔη, ἔης, ἔητον, p. 98.
 ἔην, ἔησθα, p. 97.

ἐήνδανον, ab ἀνδάνω, cum duplici
 Augm. ap. Hom. p. 72. *obs.* 8; p.
 110.
 ἔητον, Ion. pro ἦτον, p. 98.
 ἔθανον, A. 2. a θνήσκω, p. 114.
 ἐθελήσω, -σα, ab ἐθέλω (-έω), p. 113.
 ἐθελοντής, -οῦ, ὁ, p. 27. § 32. *obs.* 1.
 ἐθέλω, -έω, p. 113.
 ἔθεν, Ep. pro ἔθεσαν, p. 90. *obs.* 7.
 ἔθεν, Ep. pro οὐ, p. 32.
 ἔθην, A. 1. P. ab ἵημι, p. 97. 3.
 ἔθιγον, A. 2. a θιγγάνω, p. 114.
 ἔθορον, A. 2. a θρώσκω, p. 114.
 ἔθρεξα, A. 1. a τρέχω, p. 103.
 εἰ, εἰ γὰρ, εἴθε, interdum optantis sunt,
 quando cum Indic. et Opt. constr.
 Synt. § 177. *obs.* 3.
 εἶαον, Imperf. ab εἶω, p. 71. *obs.* 2.
 εἶατο, Ep. pro ἦσαν, p. 97.
 εἰδείην, εἰδέναι, Opt. et Inf. ab οἶδα,
 p. 50. *obs.* 5; sub γιγνώσκω, p. 102.
 εἴδετε pro εἰδήτε, εἴδομεν pro εἰδῶμεν,
 p. 42. *obs.* 8.
 εἶδον, A. 2. ab ὀράω, p. 102.
 εἰδῶ, εἰδῶς, Subj. et Part. ab οἶδα, p.
 50. *obs.* 5; sub γιγνώσκω, p. 102.
 εἴη, Ep. pro ἦ; εἴησαν pro εἶεν, p. 98.
 εἴθην, ἔθην, A. P. ab *έω, p. 81. § 64.
obs. 2.
 εἴθιζον, Imperf. ab ἐθίζω, p. 71. *obs.* 2.
 εἶκα, P. M. εἰκῶς, Part. Att. rar. p.
 83. § 68. *obs.* 2.
 εἰκόνος, et -οῦς, ab εἰκῶν, p. 20. § 28.
obs.
 εἵκτην, p. 50. § 43. *obs.* 5.
 εἵκτο, p. 50. § 43. *obs.* 5.
 εἵκτον, pro εἰόκατον, p. 50. § 43. *obs.*
 5; p. 103. § 83.
 εἵκω, εἵσκω, p. 106. seq. Gen. Synt.
 § 132. (c.) *obs.*
 εἵλεγμαi et λέλεγμαi, a λέγω, p. 78.
obs. 2; p. 77. *obs.* 1.
 εἰλέω, εἰλέω, -ήσω, -μαι, p. 113.
 εἰληγμαi, P. P. a λαγχάνω, p. 115.
 εἰλήλουθα, P. Ep. ab ἔρχομαι, p. 102.
 εἰλήλουθμεν pro εἰληλούθαμεν, *ib.*;
 p. 139.

εἴλημμαι et λέλημμαι, εἴληφα, a *λή-
 βω, λαμβάνω, p. 78. *obs.* 2.; p. 115.
 εἴληχα, P. a *λήχω, λαγχάνω, p. 78.
obs. 2.; p. 115.
 εἴλισσον, Imperf. ab ἐλίσσω, p. 71.
obs. 2.
 εἴλιχα et ἐλήλιχα, P. ab ἐλίσσω, p.
 78. *obs.* 3.
 εἴλκον et εἴλκυνον, Imperf. ab ἔλκω,
 ἐλκύω, p. 71. § 53. (b.) *obs.* 2.
 εἴλλω, εἴλλω, p. 113.
 εἴλον, A. 2. ab αἰρέω, p. 102.
 εἴλοχα, P. a λέγω, p. 77. *obs.* 1; tan-
 tum in compositis, p. 78. *obs.* 2.
 εἴλυω, A. 1. εἴλυσα, p. 61. *obs.* 7. A.
 1. P. εἰλύσθην, *ib.*
 εἴλω, εἴλλω, εἰλέω, p. 113.
 εἶμαι, P. P. ab *ἔω, p. 71. *obs.* 2.
 εἶμαρμαι, εἶμαρται, P. P. a *μείρω, p.
 77. *obs.* 2; p. 78. *obs.* 2.
 εἶμην, εἶμεν, εἶμῆς, εἶμες, ab εἶμι, p. 97.
 εἶναι, Genit. asciscens, omissâ Præp.
 ἐκ vel ἀπό, *Synt.* § 130. (a.) *obs.*
 εἶο, Ep. pro οὐ, p. 32.
 εἶπα, A. 1. ab *ἔπω, p. 76. § 57. *obs.*
 2; sub φημί, p. 103.
 εἰπόμην, Imperf. ab ἔπομαι, p. 71. *obs.* 2.
 εἶπον, A. 2. ab *ἔπω, *ἔπω, p. 70. §
 53. *obs.*; p. 71. *obs.* 2; sub φημί,
 p. 103.
 εἰργαζόμην, Imperf. ab ἐργάζομαι, p.
 71. *obs.* 2.
 εἰργνυμι, ab *ἔργω, p. 86. § 71. *obs.*
 ἔργω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 εἶρηκα pro ἔρρηκα, a *ῥέω, p. 78. *obs.*
 2; sub φημί, p. 103.
 εἶρημαι, εἰρήσομαι, sub φημί, p. 103.
 εἰρήσομαι, Ion. pro ἐρήσομαι, ab ἔρομαι,
 p. 113.
 εἶρομαι, Ion. pro ἔρομαι, p. 113.
 εἶρπον, εἶρπυζον, Imperf. ab ἔρπω,
 ἔρπύζω, p. 71. *obs.* 2.
 εἶρω, Ep. sub φημί, p. 103.
 εἶρύμαι, P. P. et εἶρύμην, Pl. Perf. ab
 ἐρύω, p. 61. *obs.* 7.
 εἰρώτεον, εἰρώτευν, Ion. pro εἰρώταον,
 -ων, p. 56. *obs.* 2.

εἶς, cum Nomine Adv. vim habet,
Synt. § 189. *obs.* 1.
 εἶς, cum Gen. subaudito οἶκον, *Synt.*
 § 189. *obs.* 2.
 εἶς, Ion. pro εἶ, ab εἶμι, ac εἶμι, p. 97; 99.
 εἶσα, A. 1. ab ἔω, p. 71. *obs.* 2.
 εἰσάμην, εἴσομαι, A. et F. M. ab εἶμι,
 ap. Hom. p. 99. *obs.*
 εἶσχω, vel ἴσχω, p. 106.
 εἰστήκειν, vel ἐστήκειν, p. 71. *obs.* 2.
 εἰστίων, Imperf. ab ἐστιάω, *ibid.*
 εἶτε, εἶτην, pro εἴητε, εἴητην, ab εἶμι,
 p. 98.
 εἶχον, Imperf. ab ἔχω, p. 71. *obs.* 2.
 εἴωθα, P. M. ab *ἔθω, p. 71. *obs.* 2;
 p. 72. *obs.* 7; p. 83. *obs.* 2.
 εἶων, εἶαον, Imperf. ab ἐάω, p. 71.
obs. 2.
 ἐκ cum Nomine adverbii vim habet,
Synt. § 184. *obs.* 1:—interdum
 abundat, *ib.* *obs.* 2.
 ἐκαθεζόμην, ἐκάθειδον, ἐκαθήμην, ἐκά-
 θιζον, a καθέζομαι, καθέδω, κάθημαι,
 καθίζω, p. 73. *obs.* 2.
 ἔκαμον, A. 2. a κάμνω, p. 114.
 ἐκάς, -τέρω, -τάτω, p. 121. § 97.
 ἐλοῦμαι, F. M. ab αἰρέω, p. 102. § 82.
 ἐνδύμεν pro ἐκδύημεν, ab ἔκδυμι, p.
 91. *obs.* 10.
 ἐκέατο, Ion. pro ἔκειντο, p. 50. *obs.* 4.
 ἐκέιμην, a κείμαι, p. 80. *obs.* 6. (b.)
 ἐκεκλόμην, A. 2. a κέλομαι, p. 82. §
 66. *obs.* 3; pro ἐκεκελόμην, p. 103.
 § 83; p. 114.
 ἐκελησάμην, A. 1. a κέλομαι, p. 114.
 ἐκελόμην, per Sync. ἐκλόμην, p. 114.
 ἔκηα, Aor. Ep. a καίω, p. 76. *obs.* 2.
 ἐκίχην, -ον, sub κιχάνω, p. 115.
 ἐκλάπην, A. 2. a κλέπτω, p. 83.
obs. 2.
 ἐκλανσα, A. 1. a κλαίω, p. 115.
 ἐκλήθην, A. 1. P. a καλέω, p. 104.
 ἐκλείσθην, A. 1. P. a κλείω, p. 80.
obs. 4.
 ἐκλόμην, A. 2. M. a κέλομαι, p. 109.
noi.; per Sync. pro ἐκελόμην, p. 114.
 ἐκπεφευγούην pro -οιμι, p. 42. *obs.* 10.

- ἐκράθην, A. 1. P. a κεράννυμι, p. 104.
 ἔκρηνα, A. 1. pro ἔκρᾱνα, a κραίνω, p. 76. § 57. obs. 1.
 ἐκρήνηνα, Epic. a κραιαίνω, p. 76. § 57. obs. 1.
 ἐκρίθην, Poët. ἐκρίνθην, p. 77. obs. 3. (b.)
 ἐκρούσθην, A. 1. P. a κρούω, p. 80. obs. 4.
 ἔκρυφθεν, Poët. pro ἐκρύφθησαν, p. 50. obs. 9.
 ἔκτακα, P. A. a κτείνω, p. 77. obs. 2.
 ἐκτάμην, ἔκτᾱν, A. 2. M. et A. a *κτάω, κτείνω, p. 100.
 ἔκτημαι, Ion. pro κέκτημαι, p. 78. obs. 1.
 ἔκτονα, ἔκτανον, P. M. et A. 2. a κτείνω, p. 83. obs. 2.
 ἐκτὸς, -έος, et σχετὸς, -έος, sub ἔχω, p. 102; 114.
 ἔκτυπον, A. 2. a κτυπέω, p. 115.
 ἔκυρον, -σα, et -ησα, A. 2. et 1. a κυρέω, p. 115.
 ἔκυσσα, A. 1. a κυνέω, p. 114.
 ἔλαβον, A. 2. a λαμβάνω, p. 115.
 ἔλακον, A. 2. a λάσκω, F. λακήσω, p. 109. not.; A. 1. -ησω, p. 115.
 ἔλαθον, A. 2. a λανθάνω, p. 115.
 ἔλατὸς, Verb. Adj. ab ἐλαύνω, p. 113.
 ἐλάμφθην, A. 1. P. Ion. a λαμβάνω, p. 115.
 ἐλάσσω, ab ἐλαχὺς, p. 29. obs. 2.
 ἐλάσσω, F. ab *ἐλάω, ἐλαύνω, p. 60. (e.) 1; p. 113.
 ἐλαττόμαι, seq. Gen. Synt. § 132. (c.) obs.
 ἐλαχον, A. 2. a *λέχω, λαγχνῶν, p. 85. obs. 3; p. 115.
 ἐλαχὺς, -ιστος, p. 29. obs. 2.
 ἔλδομαι, seq. Gen. apud Poët. Synt. § 132. (e.) obs.
 ἐλέγμην, a λέγομαι, p. 81. § 62. obs.
 ἐλέγχω, P. ἐλήλεγχα, p. 78. obs. 3.
 ἐλελίζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 ἐλεύθερος, seq. Gen. Synt. § 132. (g.) obs. 1.
 ἐλεύσους, F. ab ἔρχομαι, p. 102.
 ἐλήλακα, P. ab *ἐλάω, ἐλαύνω, p. 78. obs. 3; P. P. ἐλήλαμαι, p. 80. 61. obs. 4; et non-Att. ἐλήλασμαι, p. 113.
 ἐλήλεγχα, P. ab ἐλέγχω, p. 78. obs. 3.
 ἐλήλιχα, et εἴλιχα, P. ab ἐλίσσω, ib.
 ἐλήλυθα, P. ab *ἐλεύθω, ἔρχομαι, p. 83. § 68. obs. 3; p. 102.
 ἐλήφθην, A. 1. P. a λαμβάνω, p. 115.
 ἔλιπον, A. 2. a λείπω, sine A. 2. P. p. 82. obs. 1.
 ἐλίσσω, P. εἴλιχα et ἐλήλιχα, p. 78. obs. 3.
 ἔλκω, F. Hom. ἐλκήσω, p. 113.
 ἔλκω, et -ύω, p. 62. obs. 2.
 ἔλλαβον, Ep. pro ἔλαβον, p. 70. obs. 1.
 Ἑλληνισταί, Alexandrinā dial. scripserunt, p. 5. obs. 2.
 ἔλμινς, retinet vante σ, p. 135. § 5. obs.
 ἔλσα, A. 1. Hom. ab εἴλω, p. 113.
 ἐλύθην, A. 1. P. a λύω, omisṣá σ, p. 80. obs. 4.
 ἐλύμην, A. 2. M. a λύω, p. 101. (a.)
 ἐλύσθην, A. 1. P. ab ἐλύω, p. 61. § 47. (e.) 7.
 ἔμαθον, A. 2. a μαθάνω, F. μαθήσομαι, p. 109. not.; p. 115.
 ἔμακον, A. 2. a μηκάομαι, p. 116.
 ἔμασάμην, A. 1. a μαίομαι, p. 115.
 ἐμέθεν, ἐμεῖο, Ep. pro ἐμοῦ, p. 32. obs. Dial.
 ἐμέθουσα, A. 1. a μεθύσκω, p. 116.
 ἐμέλλησα, a μέλλω, nunquam ἡμέλλησα, p. 70. obs. 2.
 ἐμέμηκον a μηκάομαι, p. 82. § 66. obs. 3.
 -έμεν, -έμεναι, Poët. pro -εἶν vel -εἶν, p. 42. obs. 12.
 ἐμὲν, Poët. pro ἐσμέν, p. 97.
 ἔμεν, ἔμεναι, Ion. pro εἶναι, p. 98.
 ἐμέο, ἐμεῦ, Ep. ἐμεῦς, Æol. pro ἐμοῦ, p. 32. obs. Dial.
 ἐμέω, F. ἐμοῦμαι, p. 60. (e.) 3; P. ἐμήμεκα, p. 78. obs. 3.
 ἐμῖν, Dor. pro ἐμοί, p. 32. obs. Dial.
 ἔμμα, Æol. pro εἶμα, p. 136. § 2.
 ἔμμεν, ἔμμεναι, Poët. pro εἶναι, p. 98.

ἐμιλ, Dor. pro εἰμι, p. 97.

ἐμμορα, P.M. a μείρομαι, p. 83. *obs.* 2.

ἐμμορον, A. 2. Poët. a μείρω, p. 70.
obs. 1.

ἐμνησα, A. 1. a μιμνήσκω, p. 116.

ἐμνήσθην, A. 1. P. a *μνάω, μιμνήσκω,
p. 81. § 64. *obs.* 1; p. 116.

ἐμπάζομαι, seq. Gen. apud Poët. *Synt.*
§ 132. (e.) *obs.*

ἐμολον, A. 2. a βλώσκω, p. 111.

ἐμοῦμαι, F. ab ἐμέω, p. 60. (e.) 3.

ἐμοῦς, Dor. pro ἐμοῦ, p. 32. *obs.*
Dial.

ἐμπαλιν, seq. Gen. differentiae, *Synt.*
§ 132. (b.) *obs.*

ἐμπειρος, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.)
obs.

ἐμυκον, A. 2. a μυκάομαι, p. 115.

ἐν cum nomine adverbii vim habet,
Synt. § 186. *obs.* 2.

ἐν ἑαυτῷ, (vel ἑαυτοῦ) γίνεσθαι, *sui*
comptem esse, *Synt.* § 186. *obs.* 1.

ἐναντίος, seq. Gen. differentiae, *Synt.*
§ 132. (b.) *obs.*

ἐναρίζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.

ἐνασα, ἔνασσα, ἐνασσάμην, -σθην, A.
1. A. M. et P. a ναίω, p. 116.

ἐνδεής, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.

ἐννενῶκα, Ion. pro ἐννενόηκα, p. 137.

ἐννεον, Ep. pro ἐνεον, ανέω, p. 70. *obs.* 1.

ἐνεχθήσομαι, F. P. a φέρω, p. 103.

ἐνήνεγμαι, P. P. ab *ἐνέκω, p. 77. *obs.*
1; sub φέρω, p. 103.

ἐνήνοχα, P. ab *ἐνέκω, p. 77. *obs.* 1;
p. 78. *obs.* 3; sub φέρω, p. 103.

ἐνθεο, Ion. pro ἐνθεσο, p. 93. *obs.* 3.

ἐνθυμέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132
(f.) *obs.*

ἐννυμι, ab *έω, p. 86. *obs.*

ἐνσπονδος, retinet ν ante σ, p. 135. §
5. *obs.*

ἐντὶ, ἐντι, Dor. pro ἐστὶ, εἰσὶ, p. 97.

ἐντρέπομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132.
(g.) *obs.*

ἐνωσα, contract. ex ἐνόησα, p. 57. §
44. *obs.* 6; p. 137.

ἐξάκεις, *sexies*, p. 31. (b.) *obs.*

ἐξήραμαι, P. P. a ξηραίνω, p. 79. §
61. *obs.* 2. (b.)

ἐξδν, absol. posit. in Acc. *Synt.* § 163.
obs.

ἐξυράμην, -ημαι, A. 1. M. et P. P. a
ξυρέω, p. 116.

ἐξυσμαι, P. P. a ξύω, p. 80. § 62.
obs. 4.

ἐξω, F. ab ἔχω, p. 102; 114.

ἔο, ἐοῖ, Ep. pro οἶ, οἷ, p. 32. *obs.* *Dial.*

ἔοιγμεν, pro εοίκαμεν, p. 103. § 83.

ἔοικα, P. ab *εἴκω, p. 71. *obs.* 3; p.
72. *obs.* 7; p. 83. § 68. *obs.* 2; p.
119. § 94. (d.)

ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Ion. Optat. pro εἶην,
εἴης, εἴη; ἔοισα, Dor. pro οὔσα, p.
98.

ἐολπα, P. M. ab ἔλπομαι, p. 72. *obs.*
7; p. 83. *obs.* 2.

ἐδν, Ion. pro δν, p. 98.

ἔον, Ep. pro ἦν, p. 97.

ἔοντι, Dor. pro εἰσὶ, ib.

ἐόντων, Ion. pro ἔστωσαν, p. 98.

ἔοργα, P. et ἐώργειν, Plusq. P. ab
*ἔργω, p. 71, *obs.* 3; p. 72. *obs.* 7;
p. 83. *obs.* 2; sub ῥέζω, p. 104.

ἐούρουν, Imperf. et ἐούρηκα, P. ab
οὔρέω, p. 72. *obs.* 7.

ἐοῦς, Æol. Dor. pro οὔ, p. 32. *obs.* *Dial.*

ἐοῦσα, pro οὔσα ab εἰμι, p. 98.

ἐπαθον, A. 2. a *πένθω, p. 83. *obs.* 2;
a *πέθω, p. 85. *obs.* 3; sub πάσχω,
p. 117.

ἐπαινέσομαι et -έσω, ab ἐπαινέω, p.
76. § 56.

ἐπάλμην a πάλλω, p. 81. § 62. *obs.*

ἐπαρῶνουν, Imperf. a παροινέω, p. 73.
obs. 3.

ἐπασάμην, A. 1. a πατέομαι, p. 117.

ἐπαύθην, et -σθην, a παύω, p. 81. §
64. *obs.* 1.

ἐπαυράω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.

ἐπαυρίσκομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

ἐπαυρήσομαι, ab -ίσκομαι, ἐπηυρόμην,
p. 113; p. 109. *not.*

- ἐπείγομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
ἐπέπιθμεν, pro -θειμεν, ab ἐπιπείθομαι, p. 103.
ἔπεσον, A. 2. a πίπτω, Dog. ἔπετον, p. 82. *obs.* 5.
ἔπεφρον, pro ἐπέφερον, A. 2. a *φένω, p. 103.
ἐπῆλυς, -υδος, ὁ et ἡ, p. 27. § 32. *obs.* 1.
ἐπηυρόμην, ἐπηῦρον, A. 2. ab ἐπαυρίσκομαι, p. 113 ; p. 109. *not.*
ἐπὶ cum nomine Adv. vim habet, *Synt.* § 196. (c.) *obs.*
ἐπιβάλλομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
ἐπιδεικνύμην, pro -οίμην, p. 93. *obs.* 4.
ἐπιδεικτικὸς, -ῆ, ὄν, p. 25. § 31. (a.) *obs.* 1.
ἐπιδένομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
ἐπιθον, A. 2. a πείθω, p. 109. *not.*
ἐπιμελέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
ἐπιμῖξ, *mistim*, p. 131. § 112. *obs.*
ἐπιον, A. 2. a πίνω, p. 117.
ἐπίπλεω, τὸ, pro -ων, p. 13. *obs.* 3.
ἐπισα, A. 1. a πιπίσκω, p. 117.
ἐπίστα, Poët. pro ἐπίστασαι, p. 93. *obs.* 1.
ἐπίσταμαι, Verb. Dep. p. 51. § 43. *obs.* 14 ; 97. *obs.* ; cum part. et inf. quomodo differant. *Synt.* § 164. *obs.*
ἐπιστατέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
ἐπίσται, Ion. pro ἐπίστασαι, p. 93. *obs.* 1.
ἐπιστεφῆς, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
ἐπιστήμων, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*
ἐπιστέφομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
ἐπιτροπεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
ἐπλάθην, A. 1. Poët. a πελάζω, p. 104.
ἐπλήγην, in Compos. ἐπλάγην, a πλήσσω, p. 85. (a.) *obs.* 1.
ἐπλήμην, A. 2. M. a *πλάω, πελάζω, p. 100 ; 104.
ἐπλύθην, A. 1. P. a πλύνω, Poët. ἐπλύνθην, p. 77. *obs.* 3. (b.)
ἔπλων, A. 2. a πλώω, πλέω, p. 100.
ἐπνεύσθην, A. 1. P. a πνέω, p. 81. § 64. *obs.* 1.
ἐπόθην, A. 1. P. a πίνω, p. 117.
ἔπομαι, P. 51. § 43. *obs.* 14.
ἔπομαι, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
ἔπραθον, pro ἔπαρθον, p. 4. *obs.* ; A. 2. a πέρθω, p. 83. *obs.* 2. ; p. 104.
ἐπράθην, A. 1. P. a πιπράσκω, p. 104.
ἐπριάμην, A. 2. sub ὠνέομαι, p. 103.
ἔπταισμαι, P. P. a πταίω, p. 80. § 61. *obs.* 4.
ἐπτάμην, A. 2. M. a *πτάω, πέτομαι, p. 100 ; 103 ; 117.
ἐπτέτις, ἡ, ab ἐπτέτης, p. 25. § 31. (b.) *obs.* 2.
ἔπτην, A. 2. a *πτάω, πέτομαι, p. 100 ; 117.
ἔπτικα, P. a πτίσσω, p. 59. (b.)
ἐπτόμην, A. 2. pro ἐπετόμην, a πέτομαι, p. 103.
ἐπυθόμην, A. 2. a πυνθάνομαι, p. 117.
ἔραμαι, Verb. Dep. p. 97. *obs.* ; seq. Gen. *Synt.* ; § 132. (e.) *obs.*
ἐράω, A. 1. P. ἡράσθην, p. 60. (e.) 1.
ἐργάζομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
ἐργω, ἔρδω, ἔοργα, sub ῥέζω, p. 104.
ἐρείδω, ἐρήρεικα, p. 78. *obs.* 3.
ἔρειο, ap. Hom. pro ἔρεο, p. 59. *obs.* 2.
ἐρείπω, ἐρείψω, Trans. ; ἐρήριπα, ἥριπον, Intrans. p. 119. (a.)
ἐρέπτομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
ἐρέσσω, F. ἐρέσω, p. 59. (b.)
ἐρέω, ἐρῶ, F. sub φημί, p. 103.
ἐρεύγομαι, -ξομαι, sub ἐρυγγάνω, p. 114.
ἐρημος, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
ἐρήρισμαι, P. P. ab ἐρίζω, p. 78.
ἐρήρεικα, P. ab ἐρείδω, p. 78. *obs.* 3.
ἐρήριπα, P. Intrans. ab ἐρείπω, Trans., p. 119. (u.)
ἐρήσομαι, F. ab ἔρομαι, p. 109. *not.*

ἐρητύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 ἐρίζω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 Ἐριννὺς, ᾧ, pro -νύ, p. 17. § 23. (c.)
obs. 1.
 ἐρίδαίνω, F. ἐριδήσω, A. 1. M. Inf.
 ἐριδήσασθαι, p. 113.
 ἔρις, A. -ῖδα, et -ιν, p. 16. § 22. *obs.* 1.
 Ἐρμᾶ, ᾧ, et Ἐρμῇ, p. 10. § 15. *obs.* 1.
 ἔρξω, F. ab ἔργω, sub ῥέξω, p. 104.
 ἔρομαι, ἡρόμην, ἐρήσομαι, p. 51. § 43.
obs. 14; 109. *not.* 113.
 ἐρράγην, A. 1. P. a *ῥήγω, p. 85. (a.)
obs. 1.
 ἔρραισμαι, a ῥαίω, p. 80. § 61. *obs.* 4.
 ἔρρασμαι, P. P. a ῥαίνω, p. 79. § 61.
obs. 2. (a.)
 ἐρρέθην, A. 1. P. a *ῥέω, εἴρημαι, p.
 81. § 64. *obs.* 2.
 ἔρρευσα, A. 1. a ῥέω, p. 117.
 ἐρρήθην, A. 1. P. a *ῥέω, sub φημι,
 p. 103.
 ἐρρήσω, F. ab ἔρρω, p. 113.
 ἔρριγα, P. M. a ῥιγέω, p. 117.
 ἔρριγων, pro ἐροίγουν, a ῥιγώω, p. 57.
obs. 5.
 ἐρρύηκα, P. sub *ῥνέω, a ῥέω, p. 117.
 ἐρρύην, ῥηήσομαι, a ῥέω, p. 109. *not.*;
 A. 2. Att. p. 117.
 ἔρρω, F. ἐρρήσω, p. 113.
 ἔρρωγα, Anomal. P. M. a *ῥήγω, p.
 83. *obs.* 2; p. 85. *obs.* 1.
 ἐρρωμένος, -έστερος, p. 28. *obs.* 4.
 ἐρρώσθην, A. 1. P. a ῥωννύω, ἔρρωμαι,
 p. 81. § 64. *obs.* 1.
 ἐρυγγάνω, A. 2. ἡρυγον, p. 114.
 ἐρυκακέειν, ab ἐρύκω, p. 82. § 66. *obs.* 3.
 ἐρύω, -ύσω, p. 61. 7; F. Poët. pro
 -ύσω, p. 74. *obs.* 3.
 ἔρχομαι, F. ἐλεύσομαι, p. 51. § 43. *obs.*
 14; 102.
 ἐρωτοίη, pro ἐρωτώη, p. 56. *obs.* 2.
 ἐρώτυλος, ab ἔρως, p. 124. § 101.
 ἔσαν, Ion. ab ἦσαν, p. 97.
 ἔσβην, A. 2. a σβέννυμι, p. 87. *obs.*
 1; a *σβέω, p. 100.
 ἔσαι, Dor. pro ἔση, ἔσεται, Ion. pro
 ἔσται, p. 97.

ἔσθίω, Poët. ἔσθω, p. 62. *obs.* 2; Ep.
 ἔδω, p. 102.
 ἔσκε, Ep. et Ion. pro ἦν, p. 97.
 ἔσκενάδαται, Ion. pro ἔσκενασμένοι
 εἰσι, p. 50. *obs.* 8.
 ἔσκληκα, P. a σκέλλω, p. 104.
 ἔσκλην, A. 2. a *σκλάω, σκέλλω, p.
 100; 104.
 ἔσκοι, Ep. pro ἦν, p. 97.
 ἔσο, Ep. pro ἴσθι, p. 98.
 ἐσοῦμαι, Dor. pro ἔσομαι, p. 97.
 ἐσπάρην, A. 2. P. a σπείρω, p. 82.
obs. 2.
 ἔσπαρμαι, P. P. a σπείρω, p. 77. *obs.* 2.
 ἔσπορα, P. M. a σπείρω, p. 83. *obs.* 2.
 ἔσσαν, Poët. pro ἦσαν, p. 97.
 ἔσσευα, A. 1. a σεύω, p. 76. § 57. *obs.* 2.
 ἔσσευον, a σεύω, p. 70. § 53. (a.) *obs.* 1.
 ἔσσι, Dor. pro εἰ, p. 97.
 ἐσσύθην, ἔσσυμαι, a σεύω, p. 80. *obs.* 4. 6.
 ἔσσυμαι, seq. Gen. apud Poët. *Synt.*
 § 132. (e.) *obs.*
 ἐσσύμην, A. 2. M. a σεύω, p. 101. (a.)
 ἔσταθι, ab ἴστημι, p. 101. (b.)
 ἐσταῖην, ἐσάναι, ἐστᾶσι, ἔστατον,
 ἐσταῶς, ἐστεῶς, p. 101. (b.)
 ἐστάλην, A. 2. P. a στέλλω, p. 83.
obs. 2.
 ἔσταλκα, P. a στέλλω, p. 77. *obs.* 2.
 ἔσταμαι, ἐστάθην, p. 97. *obs.* 3.
 ἔσταν, corrept. ex ἔστησαν, p. 90.
obs. 7.
 ἔστασαν, ἔστασαν, pro ἔστησαν, εἰ-
 στήκεισαν, p. 90. *obs.* 7.
 ἐστήξομαι, et -ξω ab ἐστήκω, p. 76.
 § 56.
 ἔστοργα, P. M. a στέργω, p. 83. § 62.
obs. 2.
 ἔστραμμαι, P. P. a στρέφω, ἔστροφα,
 p. 77. *obs.* 1; p. 79. § 61. *obs.* 1.
 ἐστράφην, A. 2. P. a στρέφω, sine A.
 2. A. p. 82. *obs.* 1; p. 83. *obs.* 2.
 ἐστρέφθην, Ion. et Dor. ἐστράφθην,
 A. 1. P. a στρέφω, p. 77. § 58. *obs.* 1.
 ἔστροφα, P. a στρέφω, P. P. ἔστραμ-
 μαι, p. 77. § 58. *obs.* 1; p. 79. § 61.
obs. 1.

- ἐστρώθην, -μαι, -σα, α στρώννυμι, p. 104.
 ἔστυγον, -ξα, Α. 2. et Ι. α στυγέω, p. 118.
 ἔστω, ἐστῶς, -ῶσα, ἐστῶτος, ab ἴστημι, p. 101. (b.)
 ἐσύθην, et ἐσσύθην, Α. 1. Ρ. α σεύω, p. 80. obs. 4.
 ἐσχάζουσιν, pro ἔσχαζον, p. 42. obs. 3.
 ἐσχέθην, Α. 1. Ρ. α *σχέω, p. 81. § 64. obs. 2; sub ἔχω, p. 102; 114.
 ἔσχεθον, Α. 2. Ροῦτ. ab ἔχω, p. 114.
 ἔσχηκα, Ρ. ab ἔχω, p. 102; 114.
 ἔσχημαι, Ρ.Ρ. α *σχέω, p. 81. obs. 2; sub ἔχω, p. 102; 114.
 ἔσχω, Α. 2. ab ἔχω, p. 102; 114. α *σχω, F. σχήσω, p. 109. nol.
 ἔσω, F. ab *έω, p. 60. (c.) 3.
 ἐσώθην, Α. 1. Ρ. α σώζω, p. 81. § 64. obs. 1.
 ἔταμον, et ἔτεμον, Α. 2. α τέμνω, p. 83. obs. 2; p. 118.
 ἐτάφην, α θάπτω, p. 62. obs. 1.
 ἔταφον, α *θάφω, p. 85. obs. 2.
 ἐτέθην, Α. 1. Ρ. α τίθημι, p. 81. § 64. obs. 2. 3; p. 97. 3.
 ἔτεκον, Α. 2. α *τέκω, Ρ.Μ. τέτοκα, p. 83. obs. 2. p. 57. § 45. obs. 1.
 ἔτεμον, et ἔταμον, Α. 2. α τέμνω, p. 83. obs. 2; p. 118.
 ἔτερος, seq. Dat. et Gen. differentiae, Synt. § 132. (b.) obs.
 ἐτίθεα, Ion. pro ἐτίθην, p. 90. obs. 4.
 ἔτιθεν, Ep. pro ἐτίθεσαν, p. 90. obs. 7.
 ἐτίθουν, vel ἐτίθην, p. 90. obs. 4.
 ἔτισα, -σθην, Α. 1. Α. et Ρ. α τίνω, p. 118.
 ἔτλην, Α. 2. α *τλάω, p. 100. § 81. (a.) vel *ταλάω, p. 104.
 ἔτμαγον, Α. 2. α Præs. Ion. τάμνω, p. 118.
 ἐτμήθην, Α. 1. Ρ. α τέμνω, p. 104; 118.
 ἔτμηξα, Α. 1. α Præs. Ep. τμήγω, p. 118.
 ἔτραγον, Α. 2. α τρώγω, p. 85. (a.)
 ἔτραπον, Α. 2. α τρέπω, p. 83. obs. 2.
 ἐτράφην, Α. 2. Ρ. α τρέφω, p. 62. obs. 1; p. 83. obs. 2.
 ἐτράφθην, Ion. et Dor. pro ἐτρέφθην, α τρέφω, p. 77. obs. 1.
 ἐτύθην, Α. 1. Ρ. α θύω, p. 81. § 64. obs. 3.
 ἐτυπτέατο, Ion. pro ἐτύπτοντο, p. 50. obs. 4.
 ἐτύφην, Α. 2. Ρ. α τύφω, p. 62. obs. 1.
 ἔτυχον, Α. 2. α τυγχάνω, p. 109. nol.; Α. 1. Ep. -ησα, p. 118.
 εὖ, Ion. pro οὖ, p. 32.
 εὐαδον, Α. 2. Hom. ab ἀνδάνω, p. 110.
 Εὐβοίηθε, p. 132. § 113.
 εὐγεως, Att. pro εὐγειος, p. 13. obs. 1.
 εὐδιος, εὐδιαίτερος, p. 28. obs. 4.
 εὐδω, -έω, F. -ήσω, p. 114.
 εὐηργέτουν, ab εὐεργετέω, p. 73. obs. 4.
 εὐθὺ, εὐθὺς, de loco et tempore dicuntur, p. 120. § 96. obs.
 εὐκέρως, Att. pro εὐκέραος, p. 13. obs. 1.
 εὐκλέα, Acc. ab εὐκλεής, p. 25. § 31. (b.) obs. 1.
 εὐλαβέομαι, seq. Gen. Synt. § 132. (c.) obs.
 εὐνήφι, ab εὐνή, p. 25. obs. Gener. 1.
 εὐνις, -ιος, -εως, -ιδος, p. 26. (c.) obs. 2.
 εὐπορέω, seq. Gen. Synt. § 132. (g.) obs. 1.
 εὐρέα, Ροῦτ. pro εὐρὺν, p. 24. obs. 2.
 εὐρετέος, εὐρετὸς, Verb. Adj. ab εὐρίσκω, Ρ. Ρ. εὐρηται, p. 129. § 108. obs. 2; p. 114.
 εὔρις, -ίνος, p. 27. § 32. obs. 1.
 εὐρίσκω, Ρ. Ρ. εὐρημαι, Α. 1. Ρ. εὐρέθην, p. 81. § 64. obs. 2; Α. 2. εὐρον, F. εὐρήσω, p. 109. nol.; Ρ. εὐρηκα, p. 114. εὐράμενος, *ibid.*
 εὔσα, Dor. pro οὔσα, p. 98.
 εὐφραίνω, Α. 1. εὐφρηναι, et -ᾶναι, p. 76. obs. 1.
 εὐχομαι, p. 51. § 43. obs. 14.
 εὐώπις, -ιδος, p. 27. § 32. obs. 1.
 ἔφαγον, Α. 2. ab ἐσθίω, p. 102.
 ἔφανα pro ἔφηναι, p. 76. obs. 1.
 ἔφασκον, Imperf. α φάσκω sub φημί, p. 103.
 ἔφησθα, Dor. pro ἔφης, p. 90. obs. 1.
 ἐφθάμην, ἐφθαξα, ἐφθασα, -κα, α φθάνω, p. 118.
 ἐφθαρκα, Ρ. α φθείρω, p. 77. obs. 2.

ἔφθην, A. 2. a *φθάω, φθάνω, p. 100; 118.
 ἔφθίμαι, P. P. a φθίω, p. 80. obs. 4.
 ἔφθιμην, A. 2. M. a φθίνω, p. 101. (a.)
 ἔφθορα, P. M. a φθείρω, p. 83. obs. 2.
 ἐφθός, Verb. Adj. ab ἔψω, p. 114.
 ἐφθισα, -μαι -μην, a φθίνω, p. 118.
 ἐφίεμαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ἐφικνέομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 ἐφλέγην, A. 2. P. a φλέγω, p. 83. obs. 2.
 ἔφυν, pro ἔφυσαν, p. 90. § 72. obs. 7;
 A. 2. a φύω, p. 101. (a.)
 ἔχαδον, A. 2. a χανδάνω, p. 118.
 ἔχεα, ἔχενα, A. 1. a F. χέω, p. 76.
 obs. 2.
 ἐχάρην, A. 2. a χαίρω, P. κεχάρηκα,
 p. 109. not.
 ἔχεισθα, pro ἔχεις, p. 42. obs. 6.
 ἔχομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ἐχρῆν et χρῆν, a χρῆ, p. 72. obs. 9.
 ἐχρήσθην, A. 1. P. a χράομαι, κέχρη-
 μαι, p. 81. § 94. obs. 1.
 ἐχύθην, A. 1. P. a χέω, p. 80. § 61.
 obs. 4; p. 134. § 2. obs. 1.
 ἐχύμην, A. 2. M. a χέω, p. 101. (a.)
 ἔχω, F. ἔξω, p. 62. obs. 1; et ἴσχω, ib.
 obs. 2; *σχω, A. 2. ἔσχω, p. 100;
 102; F. σχήσω, p. 109. not. 114;
 seq. Gen. et Adv. *Synt.* § 133.
 ἔψαυσμαι, a ψαύω, p. 80. obs. 4.
 ἐψέγην, A. 2. P. a ψέγω, P. M. ἔψογα,
 p. 83. § 68. obs. 2.
 ἐψημαι et -σμαι, p. 80. § 61. obs. 4.
 ἐψύγην et ἐψύχην, A. P. a ψύχω, p.
 85. obs. 4.
 ἔψω, -έω, -ήσω, -ητός, p. 114.
 ἔω, τῆν, pro ἔων, p. 13. obs. 3.
 ἔω, Subj. pro ὦ, p. 98.
 ἐώθουν, Imperf. ab ὠθέω, p. 72. obs. 7.
 ἔωκα, Dor. pro εἴκα, p. 96. § 79. obs. 1.
 ἔωκα, P. ab ὠθέω, p. 118.
 ἐώκειν, ἐώλπειν, Plusq. Perf. ab *εἴκω,
 et *ἐλπω, p. 71. obs. 3.
 ἔων, Part. pro ὦν, p. 98.
 ἑωνούμην, ἑφνοχόουν, Imperf. ab ὠνέο-
 μαι, οἰνοχούω, p. 72. obs. 7.
 ἐώρᾱκα, P. ab ὁράω, p. 60. (c.) 1; cum

dupl. Augm. p. 72. obs. 8; ἐώραμαι,
 p. 102.
 ἐώργειν, Plusq. Perf. ab *ἐργω, P.
 ἔοργα, p. 71. obs. 3.
 ἐώρταζον, ab ἐορτάζω, *ibid.*
 ἐώρων, Imperf. ab ὁράω, cum dupl.
 Augm. p. 72. obs. 8; p. 102.
 ἔως ἡ, Att. pro ἡώς, p. 13. obs. 1.
 ἔωσμαι, -θην, P. et A. 1. P. ab ὠθέω,
 *ὤθω, p. 118.
 ἔωντοῦ, Ion. pro ἑαυτοῦ, p. 3. § 2. obs. 2.

Z.

ζάω, ζῆς, ζῆ, p. 56. obs. 2.
 ζευγνύμεν, Poët. pro ζευγνύμεν, p. 91.
 obs. 14.
 ζεύγνυμι, a *ζεύγω, p. 86. obs.
 ζεύγνυμι et -ύω, p. 62. obs. 2.
 Ζεὺς, G. Ζηνός, vulgò Διός, p. 16. obs. 6.
 ζέω, F. ζέσω, p. 60. (e.) 3.
 ζήσομαι, F. M. et ζήσω, a ζάω, p. 76. §
 56.
 ζώννυμι, a *ζόω, p. 86. obs.

H.

ἥ, quo, p. 35. obs. 2.
 ἦα, pro ἦν, ab εἶμι, p. 97. § 80. (a.);
 ἦα et ἦια pro ἦειν, ab εἶμι, p. 99; pro
 Imperf. Verbi ἔρχομαι, p. 102.
 ἡβάσκω, -άω, -ήσω, -ησα, p. 114.
 ἡβουλόμην, et ἐβουλόμην, p. 70. § 53.
 (a.) obs. 2.
 ἡβώοιμι, ἡβώνοντα, Ep. pro ἡβῶμι,
 ἡβώντα, p. 56. § 44. obs. 2.
 ἡγαγον et ἡγον, p. 82. § 66. obs. 4;
 p. 50. obs. 5.
 ἡγέομαι, p. 51. § 43. obs. 14; seq.
 Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 ἡγρόμην, pro ἡγερόμην, A. 2. M. ab
 ἐγείρω, p. 103.
 ἦδε, hæcce, p. 34. (e.) obs.
 ἦδειν, Att. ἦδη, p. 42. obs. 4.
 ἦδιον, -ιστα, ab ἡδέως, p. 121.
 ἡδέεσθην, A. 1. P. ab *ἔδω, p. 77. obs. 1.
 ἦδησθα, noras, ab εἶδω, p. 90. obs. 1.
 ἦδομαι, seq. Acc. *Synt.* § 138. obs.
 ἡδυνάμην, et ἔδυνάμην, p. 70. § 53.
 (a.) obs. 2.
 ἦε, Ep. pro ἦει, ab εἶμι, p. 99.

- ἡδυνήθην et ἐδυνάσθην, a δύναμαι, p. 60. (e.) 1.
 ἡεῖδεν, Ep. pro ἡδεῖν, *notam*, p. 50. *obs.*
 ἡεῖν, usurpat. pro Imperf. Verbi ἔρχομαι, p. 102.
 ἡεῖσθα pro ἡεῖς, ab εἶμι, p. 90. *obs.* 1.
 ἡέλιος, Ion. pro ἥλιος, p. 6. § 5. *obs.* 2.
 ἡεν et ἡην, Ep. pro ἦν, ab εἶμι, p. 97.
 ἡθάς, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*
 ἡθέλωκα, -σα, P. et A. 1. ab ἐθέλω, p. 105.
 ἡῖε, ἡῖες, ἡῖον, ἡῖσαν, pro ἦει, ἦεις, ἦειν, ἦεσαν, ab εἶμι, p. 99.
 ἡῖκτο, Plup. M. ab *εἶκω, p. 50. § 43. *obs.* 5.
 ἡῖκαζον, pro εἶκαζον, ab εἰκάω, p. 72. *obs.* 5.
 ἡκαχον, A. 2. ab ἀκαχίζω, F. -ήσω, p. 109. *not.*; et ἡκάχησα, sub ἀχέω, p. 111. § 92.
 ἡκιστος, ab [ἡκὺς], p. 29. § 34. *obs.* 2.
 ἡκουκα, ἡκούσθην, ἡκουσμαι, ab ἀκούω, p. 79. § 61. *obs.* 3.
 ἡκω, Præteriti vim habet, p. 119. (c.); seq. Gen. et Adv. *Synt.* § 133.
 ἡλάθην, Ion. ἡλάσθην, ab *ἐλάω, ἐλαύνω, p. 80. *obs.* 4; p. 113.
 ἡλαλκον, A. 2. Poët. ab ἀλέξω, p. 109.
 ἡλασα, A. 1. ab ἐλαύνω, p. 113.
 ἡλεάμην, A. 1. ab ἀλέομαι, p. 76. § 57. *obs.* 2.
 ἡλεξάμην, A. 1. M. ab ἀλέξω, p. 109.
 ἡλυθον, et ἡλυθον, A. 2. ab ἔρχομαι, p. 102; 103.
 ἡλίκος, *cujus ætatis*, p. 35. *obs.* 2.
 ἡλιξ, ὁ et ἡ, p. 27. § 32. *obs.* 1.
 ἡλιτον, A. 2. ab ἀλιταίνω, F. -ήσω, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἡלקησα, A. 1. ab ἔλκω, ap. Hom. p. 113.
 ἡλοιφα, et ἀλῆλιφα, ab ἀλείφω, p. 78. § 59. *obs.* 3.
 ἡλυξα, A. 1. ab ἀλύσκω, p. 110.
 ἡλφον, A. 2. ab ἀλφάνω, p. 110.
 ἡλωκα et ἐάλωκα, P. ab ἀλίσκομαι, p. 110.
 ἡλων, A. 2. ab *ἀλόω, ἀλίσκομαι, p. 100; 110.
 ἡμαι, ἡσαι, ἡσται, etc. p. 50. § 43. *obs.* 7; 51. *obs.* 14; cum vi Præsentis, p. 80. *obs.* 7. (a.)
 ἡμαρτον, A. 2. ab ἀμαρτάνω, F. -ήσομαι, P. -ηκα, p. 109. *not.*; p. 110.
 ἡμβλωκα, P. ab ἀμβλίσκω, p. 110.
 ἡμβροτον, A. 2. Ep. ab ἀμαρτάνω, p. 110.
 ἡμέες, ἡμέων, ἡμείων, ἡμέας, Ep. et Ion. pro ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμᾶς, p. 33. (a.)
 ἡμελλον, rarius pro ἔμελλον, p. 70. *obs.* 2.
 ἡμεν, ἡμεναι, pro εἶναι, p. 98.
 ἡμενος, Part. ab ἡμαι, p. 80. *obs.* 7. (a.)
 ἡμες, Dor. pro ἡμεν, p. 97.
 ἡμην, Pluperf. ab ἡμαι, p. 80. *obs.* 6. (a.)
 ἡμην, Att. pro ἦν, p. 97.
 ἡμπεσχόμην, A. 2. M. ab ἀμπέχω, p. 73. *obs.* 3.
 ἡμπλακον, A. 2. ab ἀμπλακίσκω, F. -ήσω, p. 109. *not.*; 110.
 ἡμφεγνόουν et ἡμφιγνόουν, Impf. ab ἀμφιγνοέω, p. 73. *obs.* 2, 3.
 ἡμφίεσα, A. 1. ab ἀμφιέννυμι, p. 73. *obs.* 1, 2.
 ἡμφισβήτουν et ἡμφεσβήτουν, Imp. ab ἀμφισβητέω, p. 73. *obs.* 3.
 ἡνάλωσα et ἀνήλωσα, A. 1. ab ἀναλῶω, *ibid.*
 ἡνδανον et ἐήνδανον, Imp. ab ἀνδάνω, p. 72. *obs.* 8; p. 110.
 ἡνεγκα, A. 1. ab *ἐνέγκω, p. 76. *obs.* 2; A. 2. ἡνεγκον, sub φέρω, p. 103.
 ἡνέθην, A. 1. P. ab αἰνέω, p. 80. *obs.* 4; p. 81. § 64. *obs.* 2.
 ἡνεχόμην, Imp. M. ab ἀνέχω, p. 73. *obs.* 3.
 ἡνεκα, P. ab αἰνέω, p. 80. *obs.* 4.
 ἡνέχθην, A. 1. P. ab *ἐνέκω, p. 77. *obs.* 1; sub φέρω, p. 103.
 ἡνθομες, Dor. pro -μεν, p. 42. *obs.* 1.
 ἡνθον, A. 2. Dor. ab ἔρχομαι, p. 102.
 ἡνίπαπον, ab ἐνίπτω, p. 82. § 66. *obs.* 3.
 ἡνίκα, *quo ipso tempore*, p. 35.
 ἡνοιξα, A. 1. pro ἀνέφξα, ab ἀνοίγω, p. 72. *obs.* 8; p. 73. *obs.* 2.
 ἡντεβόλησα, A. 1. ab ἀντιβολέω, p. 73. *obs.* 3.

ἡνώρθουν, Imp. ab ἠνορθώω, p. 73.

obs. 3.

ἡνώχλουν, Imp. ab ἠνοχλέω, *ibid.*

ἥομεν, pro ἥειμεν, p. 99.

ἥπαρ, -ατος, p. 15. obs. 2.

ἥπαφον, A. 2. ab ἀπαφίσκω, F.

-φήσω, p. 109. *not.*; p. 110.

ἥπλακον vel ἥμπλακον, A. 2. ab ἀμ-
πλακίσκω, p. 110.

Ἡρακλῆης, -λῆς, -έους, p. 18. obs. 1.

ἥραρον, A. 2. ab *ἄρω, ἀραρίσκω, p.
82. obs. 4; p. 110.

ἡράσθην, A. 1. P. ab ἐράω, p. 60. (e.) 1.

ἡρέθην, A. 1. P. ab αἰρέω, p. 81. § 64.
obs. 2.

ἥρεκα, P. ab ἐρέσσω, p. 59. (b.)

ἥρεσα, -σμαι, A. 1. et P. P. ab ἀρέσκω,
p. 111.

ἥριπον, A. 2. Intrans., a Transit.
ἐρείπω, p. 119. (a.)

ἡρόθην, A. 1. P. ab ἀρώω, p. 80. obs. 4.

ἡρόμην, A. 2. ab ἐρομαι, F. ἐρήσομαι,
p. 109. *not.*; p. 113.

ἥρρησα, A. 1. ab ἔρρω, p. 113.

ἥρσα, A. 1. ab ἀραρίσκω, p. 110.

ἥρυγον, A. 2. ab ἐρυγγάνω, p. 114.

ἡρύκακον, ab ἐρύκω, p. 82. § 66. obs. 3.

ἥρω, pro ἥρωα, p. 16. § 22. obs. 2.

ἦς, apud rec. Att. pro ἦσθα, et Dor.
pro ἦν, p. 97.

ἦσαι, ab ἦμαι, p. 80. obs. 6. (a.)

ἦσαν, pro ἦδεσαν, p. 50. § 43. obs. 5.

ἦσαν, pro ἦεσαν, p. 99. § 80.

ἦσθα, Dor. et Att. pro ἦς, p. 90. obs. 1.

ἦσθαι, Inf. ab ἦμαι, p. 80. obs. 7. (a.)

ἡσθόμην, F. αἰσθῆσομαι, ab αἰσθάνομαι,
p. 109. *not.*; p. 110.

ἦσμεν, ἦσθε, ἦσαν, Pluperf. ab *εἶδω
p. 50. obs. 5.

ἦσο, Pluperf. ab ἦμαι, p. 80. obs. 6. (a.)

ἦσσομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

ἦσσων, ab [ἦκός], p. 29. obs. 2.

ἦσται, ἦστο, ab ἦμαι, p. 50. § 43. obs. 7.

ἦσυχαιος, -αίτερος, p. 28. obs. 3.

ἦσχυμαι, P. P. ab αἰσχύνω, p. 79. §
61. obs. 2. (b.)

ἡττάομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.

ἦτω, Att. pro ἔστω, p. 98.

ἡυδοκίμουν, Imp. ab εὐδοκιμέω, p. 73.
obs. 4.

ἦϋτε, Ep. pro εϋτε, p. 138. § 5.

ἡϋξησα, -κα, A. 1. et P. ab αὐξάνω, p.
111.

ἡϋχόμην, Imp. ab εϋχομαι, p. 72. obs. 5.

ἦφιεν, in Nov. Test., ab ἀφίω, -ίημι,
p. 87. obs. 4.

ἦφίουν, Imp. ab ἀφίημι, p. 73. obs. 2.

ἦφυσσα, A. 1. ab ἀφύσσω, p. 59. (b.)

ἡχθόμην, A. 2. ab ἀπεχθάνομαι, F.
-ήσομαι, p. 109. *not.*

Θ.

Θαῖς, V. ᾧ Θαῖ, p. 17. § 23. (b.)

θανοῦμαι, F. M. a θνήσκω, p. 75. obs.
4. p. 110.

θάσσω, a ταχύς, p. 29. obs. 2.

θαυμάζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.

θαυμάσομαι, F. M. a θαυμάζω, p. 75.
obs. 4.

θεάομαι, F. -ᾶσομαι, p. 51. § 43. obs.
14; 60. (e.) 1. seq. Gen. *Synt.* §
132. (f.) obs.

θείω, Poët. pro θῶ, p. 90. obs. 9.

θέμεν, θέμεναι, Ep. pro θεῖναι, p. 91.
obs. 13.

Θέμις, -ιος, -ιστος, p. 16. § 21. obs. 4.

θεὸς, ᾧ, p. 12. obs. 1; τὸς—pro τοὺς
θεοὺς, Dor. p. 136. § 1.

θεόφιν, a θεός, p. 21. obs. Gener. 1.

θερομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

θεσμοὶ et -ὰ, p. 12. obs. 3.

Θέτις, -ιος, D. Θέτι, p. 16. § 21. obs. 4.

θεύσομαι, F. a θέω, p. 61. 4; F. M.
p. 75. obs. 4.

θέω et θέλω, Poët. pro θῶ, p. 90. obs. 9.

θήης, -η, Hom. pro θῆς, θῆ, p. 90.
obs. 9.

θῆλυς, ὁ et ἡ, p. 24. obs. 3.

θῆμετέρου, per Crasin ex τοῦ ἡμετέρου,
p. 144. Cap. VII.

θῆμέρα, per Crasin ex τῇ ἡμέρᾳ, p. 144.
Cap. VII.

θίξομαι, et -ξω, F. a *θίγω, p. 76. §
56; p. 114.

θλάω, F. θλάω, p. 60 (e.) 1.

- θνήσκω, P. M. τέθναμεν, p. 101. (b.);
 A. 2. ἔθανον, p. 114.
 θοροῦμαι, F. M. a *θόρω, p. 75. obs. 4.
 sub θρώσκω, p. 114.
 θοῦδατος, θοῦδωρ, per Crasin ex τοῦ
 ὕδατος, τὸ ὕδωρ, p. 144. Cap. VII.
 θράσσω et τaráττω, p. 62. obs. 2.
 θραύω, P. P. τέθραυσμαι, p. 80. obs. 4.
 θρέξομαι, F. a τρέχω, p. 62. obs. 1;
 p. 103.
 θρέψω, F. a τρέφω, p. 62. obs. 1.
 θριξ, τριχὸς, p. 15. § 21. (b.); p. 134.
 § 2.
 θρυλίζω et θρυλίσσω, p. 62. obs. 2.
 θρώσκω, θοροῦμαι, p. 114.
 θυγάτηρ, θυγατρὸς, p. 16. § 21. obs. 3.
 θυμιάω, -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 θύρασι, foris, p. 131. § 113.
 θυσσανόεις, σ geminatâ, p. 139.
 θύψω, F. a τύφω, p. 62. obs. 1.
 θῦω, θῦσω, τέθῦκα, p. 61. 7; P. P.
 τέθῦμαι, p. 80. obs. 3; A. 1. P.
 ἐτύθην, p. 81. § 64. obs. 4.
 θάωμα, Ion. pro θαῦμα, p. 137.
 I.
 ἰάομαι, F. ἰᾶσομαι, p. 51. § 43. obs. 14;
 60. (e.) 1.
 Ἰαπετιονίδης, ab Ἰάπετος, p. 122. §
 100. (a.) obs. 3.
 ἱγμαι, P. P. ab ἰκνέομαι, p. 114.
 ἱδμεν, ἱδμεναι, Inf. Ep. et ἱδμεν, 1. pers.
 plur. Ep. ab οἶδα, sub ὀρώω, p. 102;
 p. 50. obs. 5.
 ἱδον, A. 2. Ep. ab ὀράω, p. 102.
 ἱδρις, Ion. -ιος, Att. -εως, p. 26. (c.)
 obs. 2.
 ἱδρώω, ἱδρόφην, pro ἱδροίην, p. 57. obs. 5.
 ἱδρῶς, -ῶτος, ὦτι et -ῶ, ὦτα et -ῶ,
 p. 13. § 19. obs. 2.
 ἱδρώω, Ep. pro ἱδρώω, p. 57. obs. 4.
 ἱε, ἱες, pro ἦει, ἦεις, ab εἶμι, p. 99.
 ἱεῖν, Ion. et Att. pro ἦην ab ἦμι; ἱεῖν,
 Imperf. ab εἶμι, p. 90. obs. 4.
 ἱζω, F. M. καθιζήσομαι, p. 114.
 ἱημι, ab *ἔω, p. 86.
 ἱην, Ion. et Att. ἱεῖν, p. 90. obs. 4.
 Ἰησοῦς, Voc. Ἰησοῦ, p. 12. obs. 2.
 ἱθι, Imperat. ab εἶμι, p. 90. obs. 8.
 ἱθὺ, ἱθὺς, de loco et tempore dicuntur,
 p. 120. § 96. obs. 2.
 ἱκμάζω et -αίνω, p. 62. obs. 2.
 ἰκνέομαι, ἰκόμεν, ἱκτο, ἱκμενος, p. 51.
 § 43. obs. 14; 114.
 ἱλαθι, Imperat. Dor. ab ἰλάσκομαι,
 p. 114.
 ἰλάσκομαι, -αμαι, -ασάμην, p. 51. § 43.
 obs. 14; 114.
 ἰλᾶσομαι, ab ἰλάομαι, p. 60. (e.) 1.
 ἱλεως, Att. pro ἱλαος, p. 13. § 19.
 obs. 1.
 ἱληθι, Poët. pro ἱλᾶθι, p. 91. obs. 14;
 sub ἰλάσκομαι, p. 114.
 ἰμάσσω, -ᾶσω, p. 59. (b.)
 ἱμεν, ἱμεναι, Ep. pro ἰέναι, ab εἶμι,
 p. 99.
 ἱν, Dor. pro ἦ, p. 32. obs. Dial.
 ἱνα, cum temp. præterit. Indic. Synt.
 § 175. obs. 2.
 ἱξομαι, F. ab ἰκνέομαι, p. 114.
 ἰοίην, Att. pro ἰοιμι, ab εἶμι, p. 99.
 ἱον, pro ἦειν, *ibid.*
 ἱουν vel ἱην, Att. et Ion. ἱεῖν, p. 90.
 obs. 4.
 ἱπταμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
 ἱσαν, Poët. pro ἦεσαν, ab εἶμι, p. 99.
 ἱσασι, 3 Plur. ab οἶδα, p. 50. obs. 5.
 ἱσθι, Imperat. ab εἶμι, p. 90. obs. 8;
 Imperat. ab οἶδα, sub γιγνώσκω,
 p. 102.
 ἱσχω vel ἔϊσχω, p. 106.
 ἱσμεν, 1 Plur. ab οἶδα, p. 50. obs. 5.
 ἱστος, -αίτερος, p. 28. obs. 4.
 ἱστάμεν, ἱστάμεναι, pro ἱστάναι, apud
 Ep. p. 91. obs. 13.
 ἱσταντι, ἱστατι, Dor. pro ἱστανται,
 ἱστησι, p. 90. § 72. obs. 3.
 ἱστάει, Verb. Ion. ab ἱστημι, p. 87.
 obs. 4.
 ἱστε, 2 Plur. ab οἶδα, p. 50. obs. 5.
 ἱστέαται, Ion. pro ἱστανται, p. 93.
 obs. 2.
 ἱστέω, Ion. pro ἱστώ, p. 90. obs. 9.
 ἱστημι, P. M. *ἔσται, p. 101. (b.)
 ἱστον, 2 et 3 Dual. ab οἶδα, p. 50. obs. 5.

ἰσχυαίνω, A. 1. ἰσχυᾶνα, p. 76. § 57.

obs. 1.

ἰσχύς, Acc. -ὺν, p. 16. § 22. obs. 1.

ἴτην, Ep. pro ἦτην; ἴτων, Att. pro ἰόντων, ab εἶμι, p. 99.

ἰύζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.

ἰχθύς, Acc. -ὺν, Poët. -ύα, p. 16. § 22. obs. 1.

ἰχθύς, contract. ex ἰχθύες et -ύας p. 20. obs. 3.

ἴω, Verb. Ion. ab ἴημι, p. 87. obs. 4.

Ἰωνικά, τὰ, γράμματα, p. 2. obs. 1.

K.

*κάζω, *κάδω, P.P. κέκαδμαι, p. 79. § 61. obs. 2.

καθαίρω, A. 1. ἐκάθηρα et -ᾶρα, p. 76. § 57. obs. 1.

καθεδούμαι, F. a καθέζομαι, p. 75. obs. 2.

καθέζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

καθεζόμεν, καθήμεν, καθηύδον, καθίζον, et ἐκαθεζόμεν, ἐκάθειδον, ἐκαθήμεν, ἐκάθιζον, p. 73. obs. 2.

καθίζω, F. -ιῶ, p. 114.

κάθου, καθοίμεν, p. 80. § 61. obs. 7. (a.)

κάθωμαι, Subj. a κάθημαι, sub ἦμαι, p. 80. obs. 7. (a.)

καίνυμαι, excello, p. 97. obs.

καίω, F. καύσω, p. 60. (e.) 2.

καλέω, P. κέκληκα, p. 104.

καλλιστεύω, seq. Gen. Synt. § 132. (c.) obs.

κάλλιστος, -ίων, a καλός, p. 29. obs. 2.

καλυπτὸς, tegens, p. 128. § 108. obs.

κάλως, ὁ, Att. pro ὁ κάλος, p. 13. obs. 1.

κάμνω, A. 2. κέκαμον, p. 82. obs. 3;

Part. P.M. κεκμηώς, p. 101. (b.);

P. κέκμηκα, p. 104; F. καμούμαι, p. 114.

καμούμαι, F.M. a *κάμω, p. 75. obs. 4; sub κάμνω, p. 114.

κάρα, (Ep. κάρη, -ητος, -ήατος), Dat. κάρᾳ, p. 16. obs. 6.

κάρτιστος, et κράτιστος, a [κράτος], p. 29. obs. 2.

κατὰ, cum nomine Adv. vim habet, Synt. § 191. (b.) obs.

—, saepe subaudit. *ibid.*

κατὰ σύνεσιν concordantia Adj. et Pronom. Synt. § 123.

καῖτα, per Crasin ex καὶ εἶτα, p. 144. Cap. VII.

καταιβάτης, Ep. pro καταβάτης, p. 138.

*καταπρόϊκομαι vel -ίζομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

καταφρονέω, seq. Gen. Synt. § 132. (e.) obs.

κατεάξω, F. a κατάγνυμι, p. 74. § 55. obs. 6.

καύσω, F. a καίω, p. 60. (e.) 2.

καυχάομαι, p. 51. § 43. obs. 14.

καυχᾶσαι, in Nov. Test., pro καυχᾶ, p. 56. obs. 2.

κέαται, Ion. pro κείνται, p. 50. obs. 4.

κεῖμαι, κείμενος, κείσθαι, p. 51. § 43. obs. 14; 80. obs. 7. (b.)

κεῖσο, κείσομαι, p. 80. § 61. obs. 7. (b.)

κείω, Fut. Ep. p. 74. obs. 4.

κέκαδον, A. 2. a *κάζω, p. 82. § 66. obs. 3.

κέκαμον, A. 2. Ep. a κάμνω, p. 82. obs. 3.

κεκέλευσμαι, P. P. a κελεύω, p. 80. obs. 4.

κέκλαυμαι et -σμαι, P. P. a κλαίω, κλάω, p. 80. obs. 4; p. 115.

κέκλειμαι et -σμαι, P. P. a κλείω, p. 80. obs. 4.

κεκλήγω, a κλάζω, κέκληγα, p. 130. § 111.

κέκληκα, -μαι, P. A. et P. a καλέω, p. 104.

κεκλήμεν, -ηο, -ητο, Opt. P. P. a καλέω, p. 51. obs. 12.

κεκλήσομαι, F. a κέλομαι, A. 2; ἐκλόμεν, p. 109. *not.*

κέκλοφα, P. a κλέπτω, p. 77. obs. 1.

κέκλυθι, Imperat. A. 2. a κλύω, p. 82. obs. 3.

κέκμηκα, P. a κάμνω, p. 104; 114.

κεκμηώς, -ότος et ὠτος, p. 101. (b.); p. 114.

κέκναισμαι, P. P. a κναίω, -άω, p. 80. obs. 4.

κεκόλουμαι et -σμαι, P. P. a κολούω, p. 80. obs. 3.

κεκόρεσμαι, P. P. a *κορέω, p. 60, 3.

κεκορηώς, p. 101. § 81. (b.)
 κεκοσμέεται, Ion. pro κεκόσμηται,
 p. 50. obs. 8.
 κεκοτηώς, Perf. Part. Ep. a κοτέω,
 p. 101.
 κέκραμαι, P.P. a κεράννυμι, p. 104.
 κέκραχθι, p. 101. § 81. (b.)
 κέκρικα, κέκριμαι, P. A. et P. a κρίνω
 p. 77. obs. 3. (b.)
 κέκρουμαι et -σμαι, P. P. a κρούω,
 p. 80. obs. 4.
 κέκτημαι, P. a κτάομαι, p. 78. obs. 1;
 cum vi Præsentis, p. 119. (d.)
 κεκτῆμην, κεκτῶμαι, Opt. et Subj. P. P.
 a κτάομαι, p. 51. obs. 12.
 κεκύλισμαι, P. P. a κυλίω, p. 80. obs. 4.
 κέκυθον, A. 2. a κεύθω, p. 82. § 66.
 obs. 3.
 κέλευθαι et -α, p. 12. obs. 3.
 κελεύω, P. P. κέκλευσμαι, p. 80. obs. 4.
 κέλομαι, A. 2. ἐκεκλόμην, p. 51. § 43.
 obs. 14; 82. obs. 3; p. 103. § 83; F.
 κεκλήσομαι, p. 109. not.; p. 114.
 κέλσω, F. a κέλλω, p. 60. (d.)
 κενός, -ότερος, p. 27. § 33. obs. 1.
 κοιίμην, Opt. a κείμαι, p. 80. obs. 7. (b.)
 κέρᾱ, Poët. pro κέρατα, p. 21. obs. 1.
 κεράννυμι, a *κεράω, p. 86. obs.; P. P.
 κέκραμαι, p. 104.
 κεράσω, F. a *κεράω, p. 60. (e.) 1.
 κερδαίνω, A. 1. ἐκέρδᾱνα, p. 76. obs. 1;
 F. Ion. κερδήσομαι, p. 114; 113.
 κερδίων, -στος, a [κέρδος], p. 29. obs. 2.
 κέρεος, Ion. pro -αος, p. 21. obs. 2.
 κέχανδα, P. a *χάνδω, χανδάνω, p.
 117. not.; p. 118.
 κεχάρηκα, P. a *χαίρω, A. 2. ἐχάρην,
 p. 109. not.; p. 118.
 κεχαρήσω, κεχαρμένος, κεχαρόμην, a
 χαίρω, p. 118.
 κέχρησμαι, κέχρισμαι, P. P. a χράω,
 χρίω, p. 80. obs. 4.
 κέχυκα, P. a χέω, p. 61. 4; P. P.
 κέχυμαι, p. 80. obs. 3.
 κέχωσμαι, P. P. a χόω, p. 80. obs. 4.
 κέωμαι, Subj. a κείμαι, p. 80. obs.
 7. (b.)

κήδομαι, p. 51. § 43. obs. 14; seq.
 Gen. Synl. § 132. (e.) obs.
 κήδω, F. -ήσω, p. 105. § 85.
 κιθών, Ion. pro χιτών, p. 137. § 3.
 κίνυμαι, incedo, p. 97. obs.
 κίς, Acc. κιν, p. 16. § 22. obs. 1.
 κιχάνω, -ήσομαι, p. 115.
 κιχείην, κιχείς, κιχείω, Ep. Formæ, a
 κιχάνω, p. 115.
 κίχημαι, vocal. longam retinet, p. 96.
 § 76. obs.
 κιχῆναι, retinet η, p. 91. obs. 12; Ep.
 Inf. a κιχάνω, p. 115.
 κλάζω, -γξω, p. 60. (c.) 3.
 κλαίω, F. κλαύσομαι, interdum κλαι-
 ήσω, p. 60. (e.) 2; F. M. p. 75.
 obs. 4; P. P. κέκλαυμαι et -σμαι,
 p. 80. obs. 4; 115.
 κλαυσοῦμαι, Dor. et Att. pro -σομαι,
 p. 75. obs. 1.
 κλαυστός, κλαυτός, Verb. Adj. a
 κλάω, p. 115; 129. obs. 1.
 κλάω, F. κλάσω, p. 60. (e.) 1.
 κλάω, Att. pro κλαίω, p. 60. (e.) 2;
 p. 115.
 κλείς, Acc. κλείδα et κλείν, p. 16.
 § 22. obs. 1.
 κλείω, P. P. κέκλειμαι et -σμαι, p. 80.
 obs. 4.
 κλέπτης, -ίστερος, p. 28. (c.) obs.
 κλέπτω, P. κέκλοφα, p. 77. obs. 1;
 A. 2. P. ἐκλάπην, p. 83. obs. 2.
 κληῖς, κληῖς, G. κληῖδος, -ῆδος, p. 16.
 obs. 4.
 κληρονομέω, seq. Gen. Synl. § 132.
 (g.) Obs. 1.
 κλίνω, P. κέκλικα, p. 77. obs. 3. (b.)
 κλῦθι, Imper. A. 2. a κλύω, p. 101.
 (a.)
 κνάω, κνής, etc. p. 56. obs. 2; vel
 κναίω, P. P. κέκναισμαι, p. 80.
 obs. 4.
 κνέφας, -αος, -ους, p. 21. obs. 1.
 κοῖζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 κοιλαίνω, A. 1. ἐκοίληνα et -ᾶνα, p. 76.
 obs. 1.
 κοιρανέω, seq. Gen. Synl. § 132. (c.) obs.

κολάσσομαι, et -άσω, p. 76. § 56.
 κολουῶ, P. P. κεκόλουμαι et -σμαι,
 p. 80. obs. 4.
 κομῶ, Att. F. pro κομίσω, p. 74.
 obs. 3.
 κονίζω et κονίω, p. 62. obs. 2.
 κοπιῶ, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 Κόππα, p. 2. Obs. 2.
 κοράσιον, a κόρη, p. 124. § 101.
 κορέννυμι, a *κορέω, p. 86. obs.
 κορέσω, -ῶ, Att. a *κορέω, p. 61. 3.
 κόρυς, Acc. -υθα et -υν, p. 16. § 22.
 obs. 1.
 κορύσσω, -ξω, A. 1. M. ἐκορυσάμην,
 p. 59. § 47. (b.); a *κορύθω, P. P.
 κεκόρυθμαι, p. 79. § 62. obs. 2.
 κοτυλίσκιον, a κοτυλίσκη, p. 124.
 § 101.
 κραδίη, Ep. pro καρδιά, p. 4. obs.
 κράζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 κραίνω, κραταίνω, κρατέω, seq. Gen.
 et Acc. apud Poët. *Synt.* § 132.
 (c.) obs.
 κρατῖ, -τὸς, a κάρα, p. 16. obs. 6.
 κρατιστεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132.
 (c.) obs.
 κράτιστος, a [κρατὺς], p. 29. § 34.
 obs. 2.
 κρέας, Gen. -ᾶτος, -ᾶος, -ως, p. 21.
 § 29. obs. 1.
 κρείσων, κρέσσων, a [κράτος], p. 29.
 § 34. obs. 2.
 κρειῶν, a κρέας, Ion. pro κρεάτων,
 -ῶν, p. 21. § 29. obs. 1.
 κρέμαμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
 κρεμάννυμι, a *κρεμάω, p. 86. obs.
 κρεμᾶσω, a *κρεμάω, p. 60. (e.) 1.
 κρέως, contract. ex -αος, a κρέας, p. 21.
 § 29. obs. 1.
 κρίνω, P. κέκρικα, p. 77. obs. 3. (b.)
 Κρονίων, -ονος, et -ωνος, p. 15. (c.)
 obs. 1; a Κρόνος, p. 122. (a.) obs. 2.
 κρούω, P. P. κέκρουμαι et -σμαι, p. 80.
 obs. 4.
 κρώζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 κσένος, Æol. et Dor. pro ξένος, p. 4.
 (b.) obs. 2.

κταίην, κτάμενος, κτάναι, κτὰς, κτά-
 σθαι, ab ἔκταν, ἐκτάμην, A. 2. A.
 et M. Verbi *κτάω, κτείνω, p. 100.
 κτάομαι, P. κέκτημαι, p. 51. § 43.
 obs. 14; 78. obs. 1.
 κτείνω, P. ἔκτακα, p. 77. obs. 2. 3.
 (b.); P. M. ἔκτονα, p. 83. obs. 2;
 A. 2. ἔκταν, p. 100; et κτίνυμι,
 p. 62. obs. 2.
 κτείνωμι, Subj. Ep. pro κτείνω, p. 42.
 obs. 5.
 κτεῖς, κτενὸς, p. 16. § 21. obs. 6.
 κτυπέω, A. 2. ἔκτυπον, p. 115.
 κτῶ, Subj. ab ἔκταν, A. 2. Verbi
 *κτάω, p. 100.
 κύκλοι et -α, p. 12. § 18. obs. 3.
 κυλίνδω, -έω, et κυλίω, p. 62. obs. 2.
 κυλίω, P. P. κεκύλισμαι, p. 80. obs. 4.
 κυναγὸς, a κύων et ἄγω, p. 125. obs. 1.
 κύνεσσι, Dat. Pl. Ep. a κύων, p. 17.
 § 24. obs. 2.
 κυνέω, F. κύσω, p. 115.
 κυρέω, *κύρω, F. κύρσω, p. 60. (d.) et
 κυρήσω, p. 115; cum part. quo-
 modositvertendum, *Synt.* § 165. obs.
 κυριεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 κύρω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 κύων, κυνὸς, p. 16. obs. 6.
 Κῶ, τήν, pro Κῶν, p. 13. obs. 3.
 κῶεα, Pl. N. a κῶας, p. 21. obs. 2.
 κωκύσομαι, et -σω, a κωκύω, p. 76.
 § 56.
 κωλύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 Λ.
 λαβῆν, Poët. pro λαβεῖν, p. 42. obs. 12.
 λαγχάνω, P. ἐλληχα, p. 78. obs. 2;
 A. 2. Ep. λέλαχον, p. 82. obs. 3;
 F. λήξομαι, p. 115. seq. Gen. *Synt.*
 § 132. (g.) obs. 1.
 Λαερτιάδης, pro Λαερτίδης, p. 122.
 obs. 1.
 λάζυμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
 λακέω, Dor. pro λάσκω, p. 115.
 λακήσω, a λάσκω, A. 2. ἴλακον, p.
 109. not.; p. 115.

- ἄλος, -ίστερος, p. 28. *obs.* 4.
 λαμβάνω, P. εἴληφα, p. 78. *obs.* 2;
 A. 2. M. Ep. λελαβόμην, p. 82.
obs. 2; F. λήψομαι, p. 115; P. Ion.
 λελάβηκα, p. 115; et λάζομαι, p.
 62. *obs.* 2.
 Λαμπετίδης, a Λάμπος, p. 122. *obs.* 3.
 λαμπτός, λάμψομαι, Verb. Adj. et
 F. Ion. a λαμβάνω, p. 115.
 λανθάνω, A. 2. Ep. λέλασθον, p. 82.
obs. 2; F. λήσω, p. 115; cum Part.
 quomodo vertendum, *Synt.* §. 165.
obs.
 λὰξ, *calce*, p. 131. § 112. *obs.*
 λάζομαι, F. Ion. a λαγχάνω, p. 115.
 λαρώτερος, -ώτατος, a λᾶρός, p. 27.
 § 33. (a) *obs.* 1.
 λάσκω, ἔλακον, λακήσω, p. 109. *not.*;
 P. M. λέλακα, p. 115.
 λαψούμαι, F. Dor. a λαμβάνω, p. 115.
 λέγω, P. εἶλοχα, p. 77. *obs.* 1; P. P.
 λέλεγμαι et εἴλεγμαι, p. 78. *obs.* 2.
 λείπομαι, seq. Gen. *Synt.* § 32. (c.)
obs. et (g.) *obs.* 1.
 λείπω, reperitur ἔλιπον, non *ἐλίπην,
 p. 82. *obs.* 1; P. M. λέλοιπα, p. 83.
obs. 1.
 λελάβηκα, P. Ion. pro εἴληφα, a λαμ-
 βάνω, p. 78. *obs.* 2; p. 105; p. 115.
 λελαβόμην, A. 2. M. Ep. a λαμβάνω,
 p. 82. *obs.* 3; p. 138. § 5.
 λέλασθον, A. 2. Ep. a λανθάνω.
 λέλακα, P. M. a λάσκω, p. 115.
 λέλαμμαι, P. P. Ion. a λαμβάνω, p.
 115.
 λέλαχον, A. 2. Ep. a λαγχάνω, *ib.*
 p. 82. *obs.* 3; p. 115.
 λέλεγμαι, et εἴλεγμαι, P. P. a λ'γω,
 p. 78. *obs.* 2.
 λέλευσμαι, P. P. a λεύω, p. 80. *obs.* 4.
 λελέχεται, Ion. 3 Pl. P. P. a λέγω,
 p. 50. *obs.* 8.
 λέληθα, λέλησμαι, P. M. et P. a λαν-
 θάνω, p. 115.
 λέλημμαι, et εἴλημμαι, P. P. a λαμ-
 βάνω, p. 78. *obs.* 2; p. 115.
 λέλογχα, P. M. a *λέγχω, p. 83.
obs. 2; p. 85. *obs.* 3; et εἴληχα,
 sub λαγχάνω, p. 115.
 λέλοιπα, P. M. a λείπω, p. 83. *obs.* 1.
 λελύμασμαι, P. P. a λυμαίνομαι, p. 79.
 § 61. *obs.* 2. (a.)
 λεοντή, -τῆ, leonis *pellis*, p. 126.
 § 105. *obs.*
 λευκαίνω, A. 1. ἐλεύκανα, p. 76. § 57.
obs. 1.
 λεύσσω, F. λεύσω, p. 59. (b.)
 λεύω, P. P. λέλευσμαι, p. 80. *obs.* 4.
 λεῶς, ὁ, Att. pro λᾶς, p. 13. § 19.
obs. 1.
 λήγω, seq. Gen. *Synt.* §. 132. (g.)
obs. 1.
 Λήδα, -ας, p. 11. § 16. *Exc.*
 λήθομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*
 ληκέω, Ion. pro λάσκω, p. 115.
 λήξομαι, F. M. a *λήχω, p. 75. *obs.* 4;
 sub λαγχάνω, p. 115.
 λήψομαι, F. M. a *λήβω, p. 75. *obs.* 4;
 sub λαμβάνω, p. 115.
 λιλαίομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14. seq.
 Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (e.)
obs.
 λῖς, Acc. λῖν, p. 16. § 22. *obs.* 1.
 λίσσομαι et λίτομαι, p. 51. § 43. *obs.*
 14; 62. *obs.* 2.
 λόγως, τῶς, Dor. pro τοὺς λόγους,
 p. 136. § 1.
 λοέσσαι, λοέσσομαι, Inf. A. 1. et
 F. M. Hom. a λῶω, p. 115.
 λουτρὸν, a λουτήρ, p. 125. *obs.* 2.
 λῶω, -έω, contr. λούω, F. -σω, p. 115.
 λυμαίνομαι, P. λελύμασμαι, p. 79.
 § 61. *obs.* 3. (a.)
 λύτρον, a λυτήρ, p. 125. *obs.* 2.
 λύχνα et -αι, p. 12. *obs.* 3.
 λύω, F. λύσω, P. λέλυκα, p. 61. 7;
 P. P. λέλύμαι, p. 80. *obs.* 4; A. 2.
 M. ἐλύμην, p. 101. (a.); seq. Gen.
Synt. § 132. (g.) *obs.* 1.
 λῶϊος, λῶϊτερος, λῶων, λῶστος, p. 29.
obs. 2.
 M.
 μαθεῖναι, F. M. Dor. αμανθάνω, p. 115.
 μαθήσομαι, F. a *μάθω, p. 75. § 56.

- obs.* 4; sub *μανθάνω*, p. 115; p. 109. *Not.*
- μαίνομαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.
- μαίομαι*, F. *μᾶσομαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14; 115.
- μάκαρ*, *μάκαιρα*, p. 27. § 32. *obs.* 2.
- μακραίων*, -ωνος, p. 27. § 32. *obs.* 1.
- μακρόχειρ*, -ειρος, *ibid.*
- μάλα*, *μᾶλλον*, *μάλιστα*, p. 121. § 97. *obs.* 1.
- μανθάνω*, A. 2. *ξμαθον*, F. *μαθήσομαι*, p. 109. *not.*; p. 115.
- μανιὰς*, -άδος, p. 27. § 32. *obs.* 1.
- μάσμαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.
- μαραίνω*, A. 1. *ἐμάρηνα* et -ᾶνα, p. 76. *obs.* 1.
- μάρναμαι*, Verh. Dep. p. 97. *obs.*; seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
- μάρναο*, Ep. pro *μάρνασο*, p. 93. *obs.* 3.
- μάσσομαι*, F. a *μαίομαι*, p. 115.
- μάσσων*, a *μακρὸς*, p. 29. *obs.* 2.
- μαχέσομαι*, Ion. pro *μαχοῦμαι*, a *μάχομαι*, p. 75. *obs.* 2; p. 116.
- μάχομαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.
- μέγιστος*, *μέζων*, a *μέγας*, p. 29. *obs.* 2.
- μεθιᾶσι*, 3 pers. plur. a *μεθήμι*, p. 89. *obs.*
- μεθίεμαι*, seq. Gen. *Synt.* 132. (c.) *obs.*
- μεθύσθην*, Dor. pro -ῆναι, p. 51. *obs.* 13.
- μεθύσκω*, et *μεθύω*, p. 62. *obs.* 2. F. -ύσω, p. 116: Intrans. in Præs. Trans. in Fut. p. 119.
- μειδιάω*, F. -ᾶσω, p. 60. (c.) 1.
- μείζων*, a *μέγας*, p. 29. *obs.* 2.
- μειονεκτέω*, *μειδομαι*, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
- μείρομαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.
- μείστος*, *μείων*, a [*μέος*], p. 29. *obs.* 2.
- μελίσδεν*, Dor. pro *μελίζειν*, p. 136. § 1.
- μελίσδεται*, Æol. Dor. pro *μελίζεται*, p. 4. *obs.* 2.
- μελιτόεις*, -οῦς, p. 23. *obs.*
- μέλλω*, -ήσω, *μέλω*, -ήσω, p. 116.
- μεμάθηκα*, P. a *μανθάνω*, p. 115.
- μέμαθι*, *μέμαμεν*, *μεμαῶς*, Formæ P. M. a **μάω*, p. 101. (b.)
- μέμαρπον*, A. 2. a *μάρπτω*, p. 82. 66. *obs.* 3.
- μέμβλεται*, P. P. Ep. a *μέλω*, p. 116.
- μέμβλωκα*, P. a *βλώσκω*, p. 111.
- μεμένηκα*, P. a *μένω*, p. 77. (c.); p. 105.
- μέμηκα*, P. a *μηκάομαι*, p. 116.
- μέμηλα*, P. M. a *μέλω*, p. 83. *obs.* 1; p. 116.
- μεμίσσμαι*, P. P. a *μιαίνω*, p. 79. § 61. *obs.* 2. (a.)
- μεμνεώμην*, Ion. pro *μεμνέμην*, p. 51. *obs.* 11.
- μέννημαι*, P. P. a *μνᾶομαι*, *μιμνήσκω*, p. 78. *obs.* 1; p. 116.
- μεμνήμην*, vel *μεμνέμην*, Opt. P. P. a **μνᾶω*, p. 51. *obs.* 12.
- μεμνήστευμαι*, P. P. a *μνηστεύω*, p. 78. *obs.* 1.
- μεμνῶμαι*, Subj. P. P. a **μνᾶω*, p. 51. *obs.* 12.
- μεμόλυγκα*, P. a *μολύνω*, p. 77. (a.)
- μεμόλυσμαι*, P. P. a *μολύνω*, p. 79. § 61. (a.)
- μέμυκα*, P. a *μυκάομαι*, p. 116.
- μέμφομαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.
- Μενέλεως*, propter accentum, p. 140. *obs.*
- μενοινᾶα*, Ep. pro *μενοινᾶ*, p. 56. *obs.* 2.
- μεντᾶν*, per Crasin ex *μέντοι ἄν*, p. 144. Cap. VII.
- μένω*, P. *μεμένηκα*, p. 77. (c.); et *μῖμνω*, p. 62. *obs.* 2; p. 116.
- μερμηρίζω*, -ξω, p. 59. (c.) 1.
- μεσαίτερος*, -ατος, a *μέσος*, p. 28. *obs.* 4.
- μεσαμβρία*, Ion. pro *μεσημβρία*, p. 137.
- μεστὸς*, seq. Gen. *Synt.* 132. (g.) *obs.* 1.
- μετὰ cum nomine Adv.* vim habet, *Synt.* § 193. (a.) *obs.*
- μετὰ*, rariùs signif. *ad*, *Synt.* § 193. (b.) *obs.* 1.
- *cum Dat. constr.*, *Synt.* § 193. (b.) *obs.* 2.
- μεταδίδωμι*, *μετέχω*, seq. Gen. partitionis, *Synt.* § 132. (a.) *obs.* 1.
- μετατρέπομαι*, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
- μεῦ*, Ep. pro *μοῦ*, p. 32.
- μή* (vetantis) constructio, *Synt.* § 168. *obs.* 1.

μὴ redundare solet, *ib. obs. 2.*
 — οὐ, *quin, quominus, ib. (b.) obs. 3.*
 μηκάομαι, A. 2. ἔμακον, p. 51. § 43.
obs. 14; 116.
 μήκιστος α μακρὸς, p. 29. *obs. 2.*
 μήνυτρον, α μηνυτήρ, p. 125. *obs. 2.*
 μήτηρ, -τρὸς, p. 16. § 21. *obs. 3.*
 μήτρως, -ως, et -ω, p. 13. *obs. 2.*
 μιαίνω, A. 1. ἐμίηνα et -ᾶνα, p. 76.
obs. 1.; P.P. μεμίασμαι, p. 79. § 61.
obs. 3. (a.)
 μίγνυμι, α *μίγω, p. 86. *obs.; et μίσγω,*
 p. 62. *obs. 2.*
 μιμνήσκω, α *μνάω, p. 59. *not.; F.*
 μνήσω, p. 116.
 μίμνω et μένω, p. 62. *obs. 2.*
 μιν, Ion. pro ἐ, p. 32. *obs. Dial.*
 Μίνως, -ως et -ω, p. 13. *obs. 2.*
 μνᾶ, μνᾶς, p. 11. § 16. *Exc.*
 μνάομαι, p. 51. § 43. *obs. 14.*
 μνημονεύω, seq. Gen. *Synt. § 132.*
 (f.) *obs.*
 μνήσω, F. α μιμνήσκω, p. 116.
 μνηστεύω, P. P. μεμνήστευμαι, p. 78.
obs. 1.
 μοῖσα, Dor. pro μουσα, p. 136.
 μολουμαι, F. M. α *μόλω, p. 75.
obs. 4; sub βλώσκω, p. 111.
 μολύνω, P. μεμόλυγκα, p. 77. (a.);
 P. P. μεμόλυσμαι, p. 79. § 61.
obs. 3. (a.)
 μονόδους, μονόδον, -όδοντος, 'p. 26.
 (f.) *obs. 2.*
 μουσᾶν, τᾶν, Dor. pro τῶν μουσῶν, p.
 136.
 μύζω, (-ξω), p. 59. (c.) 1; -ήσω, p. 116.
 μυθεῖαι, Ion. pro -θέει, p. 56. *obs. 3.*
 μυκάομαι, A. 2. ἔμυκον, p. 51. § 43.
obs. 14; 116.
 μῦς, Acc. μῦν, p. 16. § 22. *obs. 1.*
 μύω, P. μέμυκα, A. 1. ἐμῡσα, p. 61. 7.
 N.
 ν παραγωγικὸν, sive ἐφελκυστικὸν, p.
 8. § 11.
 ναῖ, Dor. pro νηῖ, α ναῦς, p. 14. *obs. 1.*
 ναιετάασκον, Imperf. Ep. α ναιετάω, p.
 56. § 44. *obs. 2.*

ναίοισι, Dor. pro ναίουσι, p. 42. *obs. 1.*
 ναίω, A. 1. ἑᾶσα, p. 116; Trans. et
 Intrans. p. 119. (b.)
 νᾶν, Acc. Dor., νὰς, Gen. Dor. α
 ναῦς, p. 14. *obs. 1.*
 νᾶπυ, -vos, p. 16. *obs. 5.*
 νὰς, Dor. pro ναῦς, p. 14. *obs. 1.*
 νάσσομαι, F. M. α ναίω, p. 116.
 νάσσω, F. νάξω, P. P. νένασμαι, p. 59.
 (b.)
 ναῦς, Acc. ναῦν, p. 14. *obs. 1.*
 ναυστολήσομαι, et -ήσω, α -έω, p. 76.
 ναῶν, Dor. pro νεῶν, p. 14. § 20. *obs. 1.*
 νέα, νέας, νέες, νέεσσι, νεὺς, Formæ
 Ep. α ναῦς, p. 14. *obs. 1.*
 νεαίτερος, νεαίτατος et νέατος, α νέος,
 p. 28. *obs. 4.*
 νεηνίης, Ion. pro -ᾶς, p. 11. § 16. *obs.*
 νεικέσω, F. α νεικέω, p. 60. (c.) 3.
 νέμω, P. νενέμηκα, p. 77. *obs. 3. (c.);*
 p. 116.
 νένασμαι, P. P. α νάσσω, F. νάξω, p.
 59. § 47. (b.) p. 116.
 νεοῖν, G. D. Dual. α ναῦς, p. 14. *obs. 1.*
 νέομαι, νεῦμαι, *ibo*, p. 74. *obs. 4.*
 νεύσομαι, F. α νέω, p. 61. 4; et -οῦμαι,
 F. M. p. 75. *obs. 1.*
 νεῶν, νεὺς, G. Pl. et Sing. α ναῦς, p.
 14. *obs. 1.*
 νεῶς, ὅ, Att. pro νᾶς, p. 13. *obs. 1.*
 νῆα, νῆας, νῆε, νῆες, νηῖ, νηὶς, νηῦ,
 νηῦς, νηῖς, νηυσί, νηῶν, Formæ
 Ion. α ναῦς, p. 14. *obs. 1.*
 νῆστις, -ιος, -ews et -ιδος, p. 26. (c.)
obs. 2.
 νίξω et νίπτω, p. 62. *obs. 2.*
 νικάομαι, seq. Gen. *Synt. § 132. (c.) obs.*
 νίκημι, Æol. pro νικάω, p. 87. *obs. 3.*
 νιν, Att. et Poët. pro σφᾶς, σφέα, p. 33.
 νίσσομαι, p. 51. § 43. *obs. 14.*
 Nomen antecedens, casu suo posito,
 casum Relativi asciscens, *Synt. §*
 122.
 Nomina gentilia tanquam Adj. po-
 nuntur, *Synt. § 121.*
 Nominat. pro Vocat. ponitur, *Synt.*
 § 127.—absolutè pon. § 128.

Nominat. post Verba Subst. *Synt.* § 129.

νοδς, Gen. a *νοῦς*, p. 12. *obs.* 5.

νοσφίζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.

νυστάζω, -σω et -ζω, p. 59. (c.) 2.

νῶϊ, *νῶϊν*, Ep. pro *νῶ*, *νῶν*, p. 33.

νωίτερος, ap. Hom. derivat. a Dual. *νῶ*, p. 34. *obs.* 1.

Ξ.

ξέω, F. *ξέσω*, p. 60. (c.) 3.

ξηραίνω, P.P. *ξηράμμαι*, p. 79. § 61. *obs.* 3. (b.)

ξυρέω, A. 1. M. *ξηράμην*, p. 116.

ξύω, P.P. *ξενύσμαι*, p. 80. *obs.* 4.

Ο.

ὁ αὐτὸς, seq. Dat. *Synt.* § 136. (a.) *obs.* 1.

ὀγδὴ, pro -δα, p. 22. *obs.* 1.

ὀγδώκοντα, pro *ὀγδοήκοντα*, p. 137.

ὀδάζω, -ζω, p. 59. (c.) 1.

ὀδᾶξ, *mordicus*, p. 131. § 112. *obs.*

ὄδε, idem valens ac *δεῦρο* vel *ᾧδε*, *Synt.* § 149. *obs.*

ὀδοὺς, *ὀδόντος*, p. 16. *obs.* 6.

ὀδυνᾶσαι, in Nov. Test. pro *ὀδυνᾶ*, p. 56. *obs.* 2.

ὀδύρομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

**ὀδύσσομαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.

ὀδωδα, F. M. ab *ὄζω*, p. 83. *obs.* 3 ; p. 116.

ὀδῶν, Ion. pro *ὀδοὺς*, p. 16. *obs.* 6.

ὄζω, -ήσω, p. 116 ; seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 2.

ὄθεν, unde, p. 35. *obs.* 2.

ὄθομαι, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*

οἶ, Poët. *quid*, *ib.*

οἴγνυμι, ab **οἴγω*, p. 86. § 71. *obs.*

οἶδα, *οἶστα*, etc. p. 50. *obs.* 5 ; quasi pro *ᾔοιδα*, p. 72. *obs.* 7 ; P. ab **εἶδω*, p. 102 ; cum vi Præsentis, p. 119. (d.)

οἶδαίνω, -άνω, -οἶδέω, F. -ήσω, p. 116.

οἶδαμεν, *οἶδατε*, *οἶδας*, *οἶδε*, ab *οἶδα*, p. 50. *obs.* 5.

οἶει, non *οἶη*, p. 49. *obs.* 1.

οἰζυρώτερος, ab *οἰζυρὸς*, p. 27. § 33. (a.) *obs.* 1.

-οἶην pro -οἶμι et -οἶμι, p. 42. *obs.* 9.

οἰήσομαι, F. ab *οἶομαι*, p. 116.

οἶκα, Ion. pro *ἔοικα*, ab **εἶκω*, p. 72. *obs.* 7 ; p. 83. § 68. *obs.* 2.

οἰκουρέω, non augetur, p. 72. *obs.* 4.

οἶμοι, seq. Gen. *Synt.* § 131. (d.) *obs.*

οἰμῶξομαι, ab *οἰμάζω*, p. 59. (c.) 1 ; F. M. p. 75. *obs.* 4.

οἰνᾶζω, non augetur, p. 72. *obs.* 4.

οἶνωμαι et *ᾤνωμαι*, P. P. ab *οἶνόομαι*, p. 72. *obs.* 4.

οἶομαι, *οἶμαι*, p. 51. § 43. *obs.* 14.

ὀτομαι, Ep. pro *οἶομαι*, p. 116.

οἶος, *qualis*, p. 35. *obs.* 2.

ὄϊς, *ovis*, Pl. *ὄϊες*, contr. *ὄϊς* et *οἶς*, p. 20. § 26. *obs.* 3.

-οἶσα, Dor. pro -οῦσα, p. 42. *obs.* 13.

οἶσε, Imp. Ep. ab **οἶω*, p. 103. § 82.

οἶστα, pro *οἶδασθα*, p. 90. *obs.* 1 ; rar.

οἶδας, p. 50. *obs.* 5.

οἰσθήσομαι, et *ἐνεχθήσομαι*, F. P. a *φέρω*, p. 103.

οἰστρεω, non augetur, p. 72. *obs.* 4.

οἰστὸς, -έος, Verb. Adj. a *φέρω*, p. 103.

οἶσω, F. a *φέρω*, p. 103.

οἶχωκα, P. Ep. et Att. ab *οἶχομαι*, p. 116 ; 83. § 68. *obs.* 3.

οἶω, Ep. pro *οἶομαι*, p. 116.

οἶχομαι, -ήσομαι, p. 116 : cum vi Præteriti, p. 119. (c.)

ὄκωχα, per Metath. *ὕχωκα*, P. Ep. ab *έχω*, p. 114.

ὀλίγιστος, ab *ὀλίγος*, p. 29. § 34. *obs.* 2.

ὀλιγωρέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*

ὀλισθαίνω, A. 2. *ᾠλισθον*, F. *ὀλισθήσω*, p. 109. *not.* ; p. 116.

ὀλλυμι, ab **ὀλω*, p. 86. § 71. *obs.* ; p. 116.

ὀλολύζω, -ξομαι, p. 59. (c.) 1.

ὀλοῦμαι, F. M. ab *ὀλλυμι*, p. 116.

ὀλῶ, F. ab **ὀλέω*, *ὀλλυμι*, p. 60. § 47. (c.) 3 ; p. 116.

ὀλωλα, P. M. ab **ὀλω*, *ὀλλυμι*, p. 83. *obs.* 3 ; p. 116.

ὀλώλεκα, P. ab **ὀλέω*, *ὀλλυμι*, p. 78. § 59. *obs.* 3 ; p. 116.

- ὁμαρτέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 ὁμνυμι, ab *ὁμώω, p. 86. § 71. obs.
 ὁμνυμι et -ύω, p. 62. obs. 2.
 ὁμοιος, seq. Dat. et Gen. *Synt.* § 136.
 (u.) obs. 2.
 ὁμόργνυμι, ab *ὁμόργω, p. 86. § 71. obs.
 ὁμοῦμαι, (-όσομαι), p. 61. obs. 6. F. M.
 ab ὁμνυμι, p. 75. obs. 4.
 ὁμάμοκα, P. ab *ὁμώω, p. 78. obs. 3.
 ὁμάμοσμαι, ὁμάμοται, P. P. ab *ὁμώω,
 p. 81. § 64. obs. 2.
 ὀνομάζω et -αίνω, p. 62. obs. 2.
 ὀνομαι, -όσομαι, p. 61. 6.
 ὀξέα, -έης, Poët.; ὀξείης, Ion. p. 24.
 obs. 1.
 ὀπηδέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 ὀπλότερος, ab [ὀπλος], p. 29. obs. 2.
 ὀποῖος, ὀπόσος, ὀπότερος, obliquè in-
 terrogant, p. 34. (d.) obs.
 ὀπόσος, ὅπου, pro ὅσος, οὐ, p. 35.
 obs. 2.
 ὀππατα, Æol. pro ὅμματα, p. 136. § 2.
 ὀππως, Ep. pro ὅπως, p. 139. Cap. III.
 ὀπτάζω et -αίνω, p. 62. obs. 2.
 ὀπωπα, P. M. ab *ὀπτω, p. 83. obs. 3;
 Ion. et Poët. sub ὀράω, p. 102.
 ὀπώπη, Dor. pro ὀπωπε, p. 42. obs. 2.
 ὀπως, cum temp. præterit. indic. *Synt.*
 p. 190. § 175. obs. 2; —et ὀπως μὴ
 cum Fut. indic. § 176. obs. 3.
 ὀράας, Ep. pro ὀράς, p. 56. obs. 2.
 ὀράω, Verb. Defect. p. 102.
 ὀργαίνω, A. 1. ὀργᾶνα, p. 76. obs. 1.
 ὀρεσφι, ab ὄρος, p. 21. obs. Gener. 1.
 ὀρέω, Ion. pro ὀράω, p. 102.
 ὀρήν, Dor. pro ὀράν, p. 56. obs. 2.
 ὀρμάομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) obs.
 ὀρνιθοθήρας, ab ὄρνις et θηράω, p. 125.
 obs. 1.
 ὄρνις, -ίθος, p. 20. obs. 3.
 ὄρνυμι, ab *ὄρω, p. 86. obs.
 ὀρώω, Ep. pro ὀρώ, p. 56. obs. 2.
 ὄρσω, F. ab *ὄρω, p. 60. (d.)
 ὀρύττω, P. ὀρώρυχα, p. 78. obs. 3. Plu-
 perf. ὀρωρύχειν et ὠρωρύχειν, p. 79.
 § 60. obs. 2.
 ὄρωρα, P. M. ab *ὄρα, p. 83. obs. 3.

- ὄς, ὅστε, qui, p. 35. obs. 2.
 ὄσος, quantus, ib.
 ὄστις, ἥτις, ὅτι, quicunque, p. 34. (b.)
 obs.
 ὀσφραίνομαι, A. 2. ὠσφρόμην, F. ὀσ-
 φρήσομαι, p. 51. § 43. obs. 14: 109.
 Not.; 117; seq. Gen. *Synt.* § 132.
 (f.) obs.
 ὀρφανός, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) obs. 1.
 ὅτε, quum, p. 35. obs. 2.
 ὅτις, Ep. pro ὄστις, p. 34. § 38. (b.) obs.
 ὀτοτύζω, -ξομαι, p. 59. (c.) 1.
 ὅτου, ὅτῳ, ὅτων, ὅτοις, G. D. ab ὄστις,
 p. 34. (b.) obs.; (d.) obs.
 ὅττι, Ep. pro ὅτι, quodcunque, p. 139.
 Cap. III.
 οὐ πάννυ, non omnino, *Synt.* § 168. (b.)
 obs. 4.
 οὐ φημι, οὐ θέλω, οὐκ ἔδω, idem ac
 nego, nolo, prohibeo, *Synt.* § 168.
 (b.) obs. 4.
 οὐ, ubi, p. 35. obs. 2.
 οὔας, -ατος, p. 21. obs. 1.
 οὔατος, Ion. pro ὠτὸς, ab οὐς, p. 16.
 obs. 6.
 οὔδας, -εος, p. 21. obs. 2.
 οὐρανόθεν, ab οὐρανός, p. 21. obs. Ge-
 ner. 2.
 οὐς, ὠτὸς, Ion. οὔατος, p. 16. obs. 6.
 οὐτάω, A. 2. οὐταν, Infin. οὐτάμεναι,
 Part. οὐτάμενος, p. 100.
 οὐτάω et -άζω, p. 62. obs. 2.
 οὕτως et -ω, p. 120. § 96; p. 131. §
 112.
 ὀφειλήσω, F. ab ὀφείλω, A. 2. ὠφελον,
 p. 109. not.
 ὀφείλω, A. 1. ὠφείλησα, p. 117.
 ὀφθῆσθαι, F. P. ab ὀράω, p. 102.
 ὀφλισκάνω, A. 2. ὠφλον, F. ὀφλήσω,
 p. 109. not.; p. 117.
 ὤχωκα, P. ab ἔχω, p. 83. obs. 3; p.
 114.
 ὤψει, nunquam ὤψη, p. 49. obs. 1.
 ὀψείω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* §
 132. (e.) obs.
 ὤσομαι, F. ab ὀράω, p. 102.
 ὀσοφάγος, -ίστερος, p. 28. obs. 4.

Π.

παθητὸς, Verb. Adj. a πάσχω, p. 117.
 παιδολέτωρ, ὁ, ἡ, et ἡ -έτειρα, p. 27.
 § 32. *obs.* 2.
 παίζω, P. P. πέπαισμαι et -γμαι, p. 59.
 (c.) 2.
 παιήσω, F. Att. a παίω, p. 117.
 παίξομαι, παιζοῦμαι, F. M. a παίζω, p.
 75. *obs.* 1. 4.
 παίω, P. P. πέπαισμαι, p. 80. *obs.* 4;
 F. Att. -ήσω, p. 117.
 παλαιότερος, -αίτατος, a παλαιός, p. 28.
obs. 4.
 παλαίω, P. P. πεπάλαισμαι, p. 80. *obs.*
 4; seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 Παλλαντίδης, pro -ιάδης, p. 122. *obs.* 1.
 παμμήτωρ, ὁ, ἡ, et ἡ -τειρα, p. 27. § 32.
obs. 2.
 πανταχόθεν, p. 134. § 2. *obs.* 1.
 παρὰ, apud Poët. signif. interdum
 apud, *Synt.* § 197. (a.) *obs.*
 παραβέβαιμαι, P. P. a παραβαίνω, p. 111.
 παραινέσομαι, et -έσω, a -έω, p. 76. § 56.
 παραμελέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.)
obs.
 παραφθαίησι, Ion. Opt. pro -φθαίη, p.
 91. *obs.* 11.
 παρεβάθην, A. 1. a παραβαίνω, p. 111.
 παρὸν, absol. posit. in acc. *Synt.* § 163. *obs.*
 Participia neutr. praefixo artic. partes
 agunt substant. *Synt.* § 124.
 παρόψχημαι, P. P. a παροίχομαι, sub
 οίχομαι, p. 105 et 116.
 πάσσω, F. πᾶσω, p. 59. (b.)
 πάσσω, a παχὺς, p. 29. *obs.* 2.
 πάσχω, προπάσσω, A. 2. ἔπαθον, p. 117.
 πατέομαι, A. 1. ἐπασάμην, p. 51. § 43.
obs. 14; 117.
 πατήρ, πατὴρ, p. 16. *obs.* 3.
 πάτρω, -ως et ω, p. 13. *obs.* 2.
 πανστέος, Verbale, a παύω, πέπανται,
 p. 129. § 108. *obs.* 1.
 παύω, A. 1. P. ἐπαύσθην, p. 81. § 64.
obs. 1. seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.
 παχύνω, P. P. πεπάχυσμαι, p. 79. § 61.
obs. 3. (a.)

παχὺς, πάσσω, p. 29. *obs.* 2.
 πεδὰ, Aeol. pro μετὰ, p. 136.
 πείθομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 πείθω, A. 2. ἔπιθον, F. πιθήσω, p. 109. *not.*
 πεινᾶμες, πεινᾶντι, Aeol. pro πεινῶμεν,
 πεινῶσι, p. 56. *obs.* 2.
 πεινάω, F. -ήσω et -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 πείρω, P. P. πέπαρμαι, p. 77. *obs.* 2.
 πείσομαι, F. a *πένθω, (πάσχω), p. 60.
 (c.) 4; F. M. p. 75. *obs.* 4; sub
 πάσχω, p. 117.
 πέκτω, vel -έω, F. πέξω, p. 57. § 45.
obs. 1.
 πελάζω, A. 2. M. ἐπλήμην, p. 100; a
 *πελω, per Metath. πλάω, p. 104.
 πελεμίζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 Πέλοψ, Aeol. ac Dor. pro Πέλοψ, p. 4.
obs. 2.
 πέμπω, P. M. πέπομπα, p. 83. *obs.* 2;
 P. F. πέπεμμαι, p. 77. *obs.* 1.
 πένομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 πεπαθὼς, Part. P. M. Hom. a πάσχω,
 p. 117.
 πεπαίνω, A. 1. ἐπέπαῖνα, p. 76. *obs.* 1.
 πέπαισμαι, P. P. a παίω, p. 80. *obs.* 4.
 πέπακα, P. a πάσσω, p. 59. (b.)
 πεπάλαισμαι, P. P. a παλαίω, p. 80.
obs. 4.
 πέπαμαι, P. P. a πάομαι, p. 60. (e.) 1.
 πέπαρμαι, P. P. a πείρω, p. 77. *obs.* 2.
 πεπαρώνηκα, P. a παροινέω, p. 73. *obs.* 3.
 πέπασμαι, P. P. a πατέομαι, p. 117.
 πεπάχυσμαι, P. P. a παχύνω, p. 79. §
 61. *obs.* 2. (a.)
 πέπεισθι, a πείθω, p. 101.
 πεπειθатаι, Ion. 3. Pl. P. P. a πείθω,
 p. 50. *obs.* 8.
 πεπέρασμαι, P. P. a περαίω, p. 79. §
 61. *obs.* 2. (a.)
 πεπέτασμαι et πέπταμαι, P. P. a *πε-
 τᾶω, p. 80. § 61. *obs.* 4.
 πέπιθον, A. 2. Ep. pro ἔπιθον, a πείθω,
 p. 82. § 66. *obs.* 3.
 πέπλακα, P. a πλάσσω, p. 59. (b.)
 πέπλευσμαι, P. P. a πλέω, p. 80. *obs.* 4.
 πέπληγον, A. 1. a πλήσσω, p. 82. § 66.
obs. 3.

- πέπλημαι, P. P. Ἐρ. α πελάζω, -άω, p. 104.
 πέπλυκα, πέπλυμαι, P. A. et P. α πλύ-
 νω, p. 77. *obs.* 3. (b.)
 πέπνῡμαι, P. P. α πνέω, p. 81. 64. *obs.* 1.
 πέπομαι, P. P. α *πόω, p. 80. *obs.* 5;
 sub πίνω, p. 117.
 πέπομφα, P. α πέμπω, p. 77. *obs.* 1.
 πέπονθα, P. M. α *πένθω, p. 83. *obs.* 2;
 p. 85. *obs.* 3; sub πάσχω, p. 117.
 πεπόνθης, Dor. pro πέπονθας, p. 42.
obs. 2.
 πέπορθα, P. M. α πέρθω, p. 83. *obs.* 2.
 πέποσθε, Hom. pro πεπόνθατε, p. 117.
 πεπότῃμαι, P. α ποτάομαι, sub πέτο-
 μαι, p. 117.
 πέπρακα, -μαι, sub πιπράσκω, p. 117.
 πέπρισμαι, P. P. α πρίω, p. 80. *obs.* 4.
 πέπρωμαι, P. P. α *πορέω, p. 104.
 πέπταμαι, P. P. α *πετάω, p. 80. *obs.* 4.
 πέπταται, P. P. α πετάννυμι, p. 103.
 πεπτέεται, Ion. pro πέπτανται, 50.
obs. 4.
 πεπτηῶς, p. 101. § 81. (b.)
 πέπτω, et πέσσω, p. 62. *obs.* 2.
 πέπτωκα, P. α *πτόω, p. 78. *obs.* 1;
 sub πίπτω, p. 104.
 πεπτῶς, et πεπτεῶς, Part. P. M. α
 *πτόω, πίπτω, p. 101. (b.); p. 104.
 πέπυσμαι, α πεύθομαι, p. 80. *obs.* 6.
 πέπωκα, P. α *πόω, p. 80. *obs.* 5;
 sub πίνω, p. 117.
 πέπων, πεπαίτερος, p. 28. (d.) *obs.*
 περαίνω, P. P. πεπέρασμαι, p. 79. §
 61. *obs.* 3. (a.)
 περάω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 πέρθω, P. M. πέπορθα, p. 83. *obs.* 2;
 A. 2. Poët. ἔπραθον, p. 104.
 περὶ, cum acc. praeced. Art. inservit
 periphrasi, *Synt.* § 195. (c.) *obs.*
 περὶ πάντων, prae omniūbus, *Synt.* §
 194. (a.) *obs.*
 — πολλοῦ, *ib.*
 — φόβῳ prae metu, *ib.* (b.) *obs.*
 περιγίγνομαι, περίεμι, seq. Gen. *Synt.*
 § 132. (c.) *obs.*
 Περικλέης, Περικλῆς, p. 18. *obs.* 1.
 περιπνέοισι, Dor. pro -πνέουσι, p. 42.
obs. 1.
 πεσοῦμαι, F. M. α *πέτω, πίπτω, p.
 75. *obs.* 1. 4.
 πετάννυμι, α *πετάω, p. 86. § 71.
obs.; P. P. πέπταται, p. 103.
 πετάσω, α *πετάω, p. 60. (e.) 1.
 πέτομαι et -αμαι, A. 2. ἔπτην, p. 51
 § 43. *obs.* 14; 100: F. πτήσομαι,
 p. 103; 117.
 πεύθομαι, P. P. πέπυσμαι, p. 51. § 43.
obs. 14; 80. *obs.* 6.
 πευσοῦμαι et πεύσομαι, F. α *πευθομαι,
 πυνθάνομαι, p. 75. *obs.* 1; p. 117.
 πέφαγκα, P. α φαίνω, p. 77. *obs.* 3. (a.)
 πέφανσαι, (-ται, πέφασμαι), P. P. α
 φαίνω, p. 79. § 61. *obs.* 2. (a.);
 pro πέφασαι, p. 135. § 5. *obs.*
 πέφηνα, P. M. α φαίνω, p. 83. *obs.* 1.
 πεφιδέσθαι, πεφιδοίμην, Inf. et Opt.
 A. 2. α φείδομαι, p. 82. *obs.* 3.
 πεφίλημι, Aeol. pro φιλέω, p. 87.
obs. 3.
 πέφραδον, A. 2. α φράζω, p. 82. *obs.* 3.
 πέφυγμαι, P. P. α φεύγω, p. 80. *obs.* 6.
 πεφύγω, p. 130. § 111. (c.)
 πεφύκω, p. 130. § 111. (c.)
 πῆ, *quid* 2 et πῆ *aliquo*, p. 35. *obs.* 2.
 πηγνύμην, pro -ύμην, p. 93. *obs.* 4.
 πήγνυμι, α *πήγω, p. 86. *obs.*
 Πηλείων, α Πηλεὺς, p. 122. *obs.* 2.
 πηλίκος, *cujus aetatis*, p. 35. *obs.* 2.
 Πηνέλεως, Ἐρ. Gen. -ῶ, p. 13. *obs.* 4.
 πηνίκα, *quo temporis puncto*, p. 35.
obs. 2.
 πῆσας, A. 1. Part. α πάσχω, p. 117.
 πῆ, A. 2. Imperat. Poët. α πίνω, p.
 117.
 πιέζω, P. P. πεπίεσμαι, et πεπίεγμαι,
 p. 59. (c.) 2.
 πιθήσω, F. α πείθω; A. 2. ἔπιθον, p.
 109. *not.*
 πῖθι, A. 2. Imperat. α πίνω, p. 101.
 (a.); p. 117.
 πικρότερος, α πῖκρὸς, p. 27. § 33. (a.)
obs. 2.
 πίλναμαι, *propinquo*, p. 97.

πίμπλημι, Α πλέω, p. 87. obs. 2;
 Α. 2. Μ. ἐπλήμην, p. 100.
 πίμπρημι, α πράω, p. 87. obs. 2.
 πίνω, Imper. Α. 2. πῖθι, p. 101. (α.);
 F. πίομαι, p. 74. obs. 4; p. 75. obs.
 4; p. 117.
 πιπίσκω, α *πίω, p. 59. nol.; F. πίσω,
 p. 117.
 πιπράσκω, α *πράω, P. πέπρακα, *ibid.*
 πίπτω et πίνω, p. 62. obs. 2; Part.
 P. M. πεπτῶς, p. 101. (b.); pro
 *πιπέτω, p. 104.
 πίσω, F. α πιπίσκω, p. 117.
 πίων, πióτερος, p. 28. (d.) obs.
 πλάζω, F. -γξω, p. 60. (c.) 3.
 πλάσσω, F. πᾶσω, p. 59. (b.)
 πλείμην, Opt. Α. 2. Μ. α πίμπλημι,
 p. 100.
 πλείων, πλεῖστος, α πλέος, p. 29. §
 34. obs. 2.
 πλέομεν, nunquam πλοῦμεν, p. 56.
 obs. 1.
 πλεονέκτης, -ίστερος, p. 28. (c.) obs.
 πλεύσομαι, tanquam α πλεύω, p. 61.
 4; F. M. α πλέω, p. 75. obs. 4. et
 πλευσούμαι, p. 75. obs. 1.
 πλέω, non contrahitur, p. 56. obs. 1;
 P. P. πέπλευσμαι, p. 80. obs. 4;
 Α. 2. ἔπλων, p. 100.
 πλέων, et πλείων, α πλέος, p. 29. obs. 2.
 πλέως, Att. pro πλέος, p. 13. obs. 1.
 πλήθω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
 obs. 1.
 πλήμενος, Part. Α. 2. Μ. πίμπλημι,
 p. 100.
 πλήσιος, -αίτερος, p. 28. obs. 4.
 πλήσο, Imper. Α. 2. Μ. α πίμπλημι,
 p. 100.
 πλήσσω, Α. 2. P. ἐπλήγην, in Comp.
 ἐπλάγην, p. 85. obs. 1.
 πλοῦς, G. α πλοῦς, p. 12. obs. 5.
 πλύνω, P. πέπλυκα, p. 77. obs. 3. (b.)
 πλώω, Α. 2. ἔπλων, Part. πλῶς, p. 100.
 πνέω, F. πνεύσω, p. 61. 4. et -σομαι,
 p. 76. § 56. et -σούμαι, p. 75. obs.
 1; P. P. πέπνυμαι, Α. 1. P. ἐπνεύ-
 σθην, p. 81. § 64. obs. 1.

πνίξομαι, F. M. α πνίγω, p. 75. obs. 4.
 ποδός, G. α ποῦς, p. 16. obs. 6.
 πόθεν, ποθὲν, unde, alicunde, p. 35.
 obs. 2.
 ποθέω, F. ποθήσω, -έσω et -έσομαι,
 p. 61. 3; p. 76. § 56.
 ποῖ, πολί, quo, aliquo, p. 35. obs. 2.
 ποίεον, Dor. pro ποιεῖν, p. 56. obs. 3.
 ποινάω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 ποῖος, ποῖος, qualis, p. 35. obs. 2.
 πόκα, Dor. pro ποτέ, p. 136. § 1.
 πολεμέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) obs.
 πολεμίζω, F. -ξω, p. 59. (c.) 1.
 πολεμήιος, Ep. pro πολέμιος, p. 138.
 § 5.
 πόλεως, propter accentum, p. 140.
 obs. 1.
 πόλις, πόλιος, πόληος, p. 19. obs. 1.
 πολῖται, non πολίται, p. 141. obs. 1.
 πολίχινον, α πολίχνη, p. 124 § 101.
 πολλάκις, et -κι, p. 120. § 96.
 πολλός, Ion. pro πολὺς, p. 25. obs.
 πολύπους, ὁ, ἡ, et τὸ, -ουν, G. -ου, et
 -οδος, p. 26. (f.) obs. 1.
 πολὺς, -έος, -εῖ, Poët. p. 25. § 30. obs.
 πόρτις, Pl. N. πόρτιες, -ίς, p. 20. obs. 3.
 Ποσειδῶν, G. ὦνος, V. ᾧ Πόσειδον, p.
 17. § 23. obs. 2; Acc. Ποσειδῶ, p.
 16. § 22. obs. 2.
 πόσος, ποσός, quantus, aliquantus, p.
 35. obs. 2.
 πότε, ποτέ, quando, aliquando, p. 35.
 obs. 2.
 ποτὸς, Verb. Adj. α πίνω, p. 117.
 ποῦ, ποῦ, ubi, alicubi, p. 35. obs. 2.
 πολὺς, Ion. pro πολὺς, p. 25. § 30. obs.
 ποὺς, G. ποδός, p. 16. obs. 6.
 ποῦστιν, per Crasin ex ποῦ ἔστιν, p.
 144. Cap. VII.
 πρεσβεύω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
 obs.
 *πρίαμαι, Verb. Dep. p. 97. obs.
 πρην, quando cum Opt. et Subj. constr.
Synt. § 176. obs. 2.
 πρίω, P. P. πέπρισμαι, p. 80. obs. 4.
 πρόβα, pro πρόβηθι, p. 90. obs. 8.
 προέχω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) obs.

προσίμην, pro -είμην, p. 93. *obs.* 4.
 πρὸς, praeced. Art. cum omnib. cas.
 constr. inservit periphrasi, *Synt.* §
 198. (c.) *obs.* 1; cum acc. interdum
 Adv. vim habet, *ibid.* *obs.* 2.
 προσαυδήτην, pro -δάτην, p. 56. *obs.* 2.
 προσήκον, absol. posit. in Acc. *Synt.*
 163. *obs.*
 προσθέοιτο, Ion. pro -θεῖτο, p. 93.
obs. 5.
 προσκυνέω, A. 1. -εκύνησα, et -έκυσα,
 p. 114. § 91.
 προῦβαλλον, Imperf. a προβάλλω, p.
 73. *obs.* 1.
 προφέρω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
obs.
 πρωτεύω, seq. Gen. *ibid.*
 πταίω, P.P. ἔπταισμαι, p. 80. *obs.* 4.
 πτὰς, πτάμενος, πτάσθαι, πτήναι,
 Formae A. 2. A. et M. a πέτομαι,
 p. 100.
 πτήσομαι, pro πετήσομαι, a πέτομαι,
 p. 103; 117.
 πτίσσω, F. πτίσω, p. 59. (b.)
 πτύω, F. πτύσω, p. 61. 7.
 πτωχὸς, -ίστερος, p. 28. *obs.* 4.
 πυνθάνομαι, p. 51. § 43. *obs.* 13. seq.
 Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*; inter-
 dum Gen. personae, et acc. rei, *ibid.*
 πνῆξ, *pugno*, p. 131. § 112. *obs.*
 πῶς, πῶς, *quomodo*, *aliquo modo*, p.
 35. *obs.* 2; πῶς ἄν, *utinam*, *Synt.*
 § 167. *obs.* 2.
 P.
 ραίνω, P.P. ἔρρασμαι, p. 79. § 61. *obs.*
 3. (a.)
 ῥάων, -στος, a ῥάδιος, p. 29. *obs.* 2.
 ῥέζω, F. -ξω, p. 59. (c.) 1; p. 104. *not.*
 ρεύσομαι, F. a ῥέω, p. 61. 4; F. M.
 p. 75. *obs.* 4; Att. ῥυήσομαι, p. 117.
 ῥέω, Att. F. ῥυήσομαι, p. 109. *not.*;
 117; ρεύσομαι, p. 61. 4.
 ῥήγνυμι, et ῥήσσω, p. 62. *obs.* 2; a
 *ῥήγω, p. 86. *obs.*
 ῥηθήσομαι, F.P. a φημί, p. 103.
 ῥητὸς, -εός, Verb. Adj. a φημί, p. 103.
 ἔω, P.M. ἔσοιγα, p. 117.

ρίγῶν, pro ῥιγούν, p. 57. *obs.* 5.
 ῥιν et ῥις, p. 14. § 20. *obs.*
 ῥιπτέω, et ῥίπτω, p. 62. *obs.* 2.
 ῥοφήσομαι, F.M. a ῥοφάω, p. 75. *obs.* 4.
 ῥυήσομαι, Att. F. a ῥέω, p. 109. *not.*
 ῥύομαι, A. 1. Hom. ῥυσάμην, Att.
 ἔρρυσάμην, p. 51. § 43. *obs.* 14. p.
 61. § 47. *obs.* 7.
 ῥύποι et -α, p. 12. *obs.* 3.
 ῥυστάζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 ῥώννυμι, a *ῥώω, p. 86. *obs.*
 ῥωννύω, A. 1. P. ἔρρώσθην, p. 81. §
 64. *obs.* 1.
 ῥώομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.

Σ.

σάββας et σάββατον, D. Pl. σάββασι,
 p. 12. *obs.* 2.
 σαίνω, A. 1. ἔσηνα, et -ᾶνα, p. 76. §
 57. *obs.* 1.
 Σαλαμὶς, ᾧ, pro -μὶ, p. 17. § 23. (c.)
obs. 1.
 σαλπίζω, -γξω, p. 60. (c.) 3.
 Σαμπῆ, p. 2. *obs.* 2.
 σβείην, σβείς, Opt. et Part. A. 2. a
 σβέννυμι, p. 87. *obs.* 1; p. 100.
 σβέννυμι, a *σβέω, p. 86. *obs.*; A. 2.
 ἔσβην, p. 100.
 σβέννυμι et -ύω, p. 62. *obs.* 2.
 σβέσω, F. et σβήσομαι, a *σβέω, p.
 61. 3.
 σβῆθι, σβῆναι, -σβῶ, Imperat. Inf.
 et Subj. A. 2. a σβέννυμι, p. 87.
obs. 1; p. 100.
 σέβομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 σέθεν, Poët. σεῖο, Ep. pro σοῦ, p. 23.
 σέο, σεῦ, Ep. Ion. pro σοῦ, p. 32.
 σέσεισμαι, P.P. a σείω, p. 80. *obs.* 4.
 σέσωσμαι, et σέσωμαι, P.P. a σώζω,
 σώω, p. 81. § 64. *obs.* 1.
 σεύω, P.P. ἔσσύμαι, p. 80. *obs.* 4. 6;
 A. 2. M. ἐσσύμην, p. 101. (a.)
 σημαίνω, A. 1. ἐσήμηνα et -ᾶνα, p. 76.
 § 57. *obs.* 1.
 σιγήσομαι, F.M. a σιγᾶω, p. 75. *obs.* 4.
 σίζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 Σιμόεις, -εντος, p. 16. *obs.* 6.

σίνομαι, σινέομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 σῖτα, a σῖτος, ὁ, p. 12. *obs.* 3.
 σιωπήσομαι, F. M. a σιωπάω, p. 75.
obs. 4.
 σκατὸς, G. a σκῶρ, p. 15. *obs.* 2.
 σκεδάννυμι, a *σκεδάω, p. 89. *obs.*
 σκεδάσω, a *σκεδάω, p. 60. (e.) 1.
 σκεδῶ, F. Att. a σκεδάζω, p. 74. *obs.* 2.
 σκέλλω, A. 2. ἔσκλην, p. 104.
 σκέπας, -αος, p. 21. *obs.* 1.
 σκέπτομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 σκλαίην, σκλήναι, Opt. et Inf. A. 2.
 a *σκλάω, σκέλλω, p. 100.
 σκῶρ, σκατὸς, p. 15. *obs.* 2.
 σκώφομαι, F. M. a *σκώπτω, p. 75.
obs. 4.
 σμάω, contrahit αε et αει in η, p. 56.
obs. 2.
 σοφίη, Ion. pro σοφία, p. 11. *obs.*
 σπανίζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.
 σπάω, F. σπᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 σπεῖω, pro σπέο, p. 50. *obs.* 2.
 σπείρω, P. P. ἔσπαρμαι, p. 77. *obs.* 2 ;
 P. M. ἔσπορα, p. 83. *obs.* 2.
 σπείσω, F. a σπένδω, p. 60. (c.) 4 ; p.
 117. *not.*
 σπερεῖ, nunquam σπερῇ, p. 49. *obs.* 1.
 σπουδαῖος, -τερος, et -ότερος, p. 28.
obs. 4.
 στάδιοι, et -α, a στάδιον, τὸ, p. 12.
obs. 3.
 στάζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 σταθμοὶ et -ὰ, p. 12. *obs.* 3.
 σταλάω, -άζω, et -άσσω, p. 62. *obs.* 2.
 σταλάζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 στασιάζω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.)
obs.
 στάσκον, Ion. pro ἔστην, p. 90. *obs.* 5.
 στάρ, -ᾱτος, p. 15. § 21. *obs.* 2.
 στείω, Poët. pro στῶ, p. 90. *obs.* 9.
 στέλλω, P. ἔσταλκα, p. 77. *obs.* 2 ;
 P. M. *ἔστολα, p. 83. *obs.* 2.
 στενάζω, -ξω, p. 59. (c.) 1 ; et στενάχω.
 p. 62. *obs.* 2.
 στενότερος, a στενὸς, p. 27. § 33. (a.)
obs. 1.

στερέω et στερίσκω, p. 62. *obs.* 2 ;
 seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1.
 στέρομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 στεροπή, Ep. pro ἄστεροπή, p. 139.
 στεῦμαι, Ep. p. 51. § 43. *obs.* 14.
 στεφανεύνται, Ion. pro στεφανοῦνται,
 p. 57. *obs.* 4.
 στέω, Ion. pro στῶ, p. 90. *obs.* 9.
 στήης, ap. Hom. pro στήης, *ibid.*
 στήμεν, στήμεναι, Ep. pro στήναι, p.
 91. *obs.* 13.
 στηρίζω, ἐστήριξα, p. 59. (c.) 2.
 στίζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 στοχάζομαι, seq. Gen. apud Poët.
Synt. § 132. (e.) *obs.*
 στορέννυμι, a *στορέω, p. 86. *obs.*
 στορέσω, F. a *στορέω, p. 60. (e.) 3.
 στρατηγέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.)
obs.
 στρέφω, P. ὀστροφα, p. 77. *obs.* 1 ; p.
 83. *obs.* 2 ; A. 2. P. ἑστράφην, p.
 82. *obs.* 1.
 στροτὸς, Aeol. pro στρατὸς, p. 136. § 2.
 στροφάω et στρέφω, p. 92. *obs.* 2.
 στρώννυμι, a *στρώω, p. 86. *obs.*
 στυγέω, A. 1. ἔστυξα, A. 2. ἔστυγον,
 p. 118.
 στυφελίζω, -ξω, p. 59. (c.) 1.
 συγγινώσκω, seq. Dat. *Synt.* § 136.
 (b.) *Obs.*
 συλήτην, συναντήτην, pro άτην, p. 56.
obs. 2.
 συλλαμβάνω, συναίρομαι, seq. Gen.
 partitionis, *Synt.* § 132. (a.) *obs.* 1.
 συνιῶν, Ion. pro -ιεις, p. 90. *obs.* 2.
 σὺν cum nomine interdum adverbii
 vim habet, *Synt.* § 187. *obs.* 1.—
 aliquando deest, *ib.* *obs.* 2.
 συρίσδες, Dor. pro συρίζεις, p. 42.
obs. 2.
 συρίζω et συρίσσω, p. 62. *obs.* 2.
 συρίζω et -ξομαι, p. 76. § 56. *obs.* 4.
 συρίζω et -σω, p. 59. § 47. (c.) *obs.* 2.
 σφάζω et σφάττω, *ibid.*
 σφάλλομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.
 σφᾶς αὐτοὺς, pro ἑαυτοὺς, p. 33. (b.) *obs.*

σφῆ, Dor. Att. et Poët. pro ἐ; p. 32;
 pro σφᾶς, σφέα, p. 33.
 σφέας, σφειῶν, σφεῶν pro σφᾶς, σφῶν,
 p. 33. (a.) *obs. Dial.*
 σφέτερος, pro ὑμέτερος, p. 34. *obs. 2.*
 σφίλν, Poët. pro σφίσι, p. 33. (a.)
obs. Dial.
 σφίσιν αὐτοῖς, pro ἑαυτοῖς, p. 33. (b.)
obs.
 σφὸς, pro ὑμέτερος, p. 34. § 38. *obs. 2.*
 σφύζω, F. -ξω, p. 59. (c.) 1.
 σφῶϊ, σφῶϊν, Ep. pro σφῶ, σφῶν, p. 33.
 σφωίτερος, a Dual. derivat. ap. Hom.
 p. 34. *obs. 1.*
 σφῶν αὐτῶν, pro ἑαυτῶν, p. 33. (b.) *obs.*
 σχῆς, Imper. A. 2. a *σχω, ἔχω, p. 100.
 σχετὸς, -έος, et ἐκτὸς, -έος, ab ἔχω,
 p. 102; 105; 114.
 σχήσω, F. ab ἔσχον, a *σχω, ἔχω,
 p. 102; 109. *not.*
 σχολήν, Opt. A. 2. a *σχω, ἔχω, p. 100.
 σχολαίτερος, -αίτατος, a σχολαῖος,
 p. 28. *obs. 3.*
 σχῶ, Subj. A. 2. a *σχω, ἔχω, p. 100.
 σώζω, P.P. σέσωσμαι, A. 1. F. ἐσώθην,
 p. 81. § 64. *obs. 1*; et σώω, p. 62.
obs. 2.
 Σωκράτης, Acc. -η et -ην, p. 18. *obs. 2.*
 σῶτερ, ᾧ, a σωτήρ, -ῆρος, p. 17. § 23.
 (c.) *obs. 2.*
 σώω et σώζω, p. 62. *obs. 2*; P.P. σέ-
 σωμαι, p. 81. § 64. *obs. 1.*

T.

ται, Ep. Dor. pro αἶ, p. 9. § 13. *obs. 2.*
 τὰ μάλιστα, τὰ νῦν, art. abund. *Synt.*
 § 169. *obs.*
 τάμνω, Ion. pro τέμνω, p. 118.
 τανύω, F. pro τανύσω, p. 74. *obs. 3.*
 ταράσσω et θράττω, p. 62. *obs. 2.*
 Τάρταρα, τὰ, ab ὁ (ῆ) Τάρταρος, p. 12.
 § 18. *obs. 3.*
 ταρφὺς, foeminin. p. 24. § 30. (c.) *obs. 3.*
 τᾷτιον, per Crasin ex τὸ αἷτιον, p. 144.
 Cap. VII.
 ταῦτδ, per Crasin pro τὸ αὐτδ; Att.
 ταῦτδν, p. 35; p. 144. Cap. VII.

ταχὺς, θάσσω, τάχιστος, p. 29. § 34.
obs. 2.
 τῆ, Dor. Ep. pro σῆ, p. 32. *obs. Dial.*
 τεθέαται, Ion. προτεθεινται, p. 50. *obs. 8.*
 τέθηπα, P.M. a *θάφω, p. 85. *obs. 2.*
 τέθναθι, τεθναίην, τέθναμεν, τεθνάναι,
 τεθνεῖς, -ῆως, et -ειῶς, Formae P.M.
 a *θνάω, θνήσκω, p. 101. (b.)
 τέθνηκα, P. a θνήσκω, p. 104; 114.
 τεθνήκω, *morior*, derivat. a P. Verbi
 θνήσκω, p. 130; F. -ξω et τεθνήξο-
 μαι, p. 76. § 56.
 τέθορα, P.M. a θρώσκω, p. 114.
 τέθραμμαι, P.P. a τρέφω, p. 62. *obs. 1*
 p. 77. § 58. *obs. 1*; p. 79. § 61. *obs. 1.*
 τέθραυσμαι, P.P. a θραύω, p. 80. *obs. 4.*
 τέθυμμαι, P.P. a τύφω, p. 62. *obs. 1.*
 τεῖν, Aeol. Ep. pro σοί, p. 32. *obs. Dial.*
 τείνω, P. τέτακα, p. 77. *obs. 2*; 3. (b.)
 τελεῖ, nunquam τελεῖ, p. 49. *obs. 1.*
 τελείει, Ion. pro τελέει, p. 56. *obs. 3.*
 τελέω, F. τελέσω, p. 60. (e.) 3; F.
 Ion. -έω, Att. -ῶ, p. 74. *obs. 2.*
 τέμνω, A. 2. ἔτεμον et ἔταμον, p. 83.
obs. 2; P. τέτμηκα, p. 118.
 τέξομαι et -ξω, a *τέκω, p. 76. § 56.
 τεοῖο, Ep., τεοῦς, Dor. pro σου, p. 32.
obs. Dial.
 τέοισι, Ion. Dat. προτισι, p. 34. § 38. (c.)
 τεὸς, Poët. pro σὸς, p. 34. § 38. (a.)
 τέρας, -αος, et -ατος, Pl. τέρα, p. 21.
obs. 1.
 τέρην, εἰνα, τέρεν, p. 26. (d.) *obs.*
 τέρπω, A. 2. M. τεταρπόμην, p. 82. *obs. 3.*
 τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες, p. 137.
 τέτακα, P. a τείνω, p. 77. *obs. 2.*
 τέταλμαι, P.P. a τέλλω, p. 79. § 61.
obs. 1.
 τεταρπόμην, A. 2. M. a τέρπω, p. 82.
obs. 3.
 τεταρταῖος, *quarto die*, p. 31. (b.) *obs.*
 τέταφα, a θάπτω, p. 62. *obs. 1.*
 τέτিকা, -σμαι, a τίνω, p. 118.
 τέτλαθι, τετλαίην, τετλάναι, τέτλατον,
 τετληῶς, Formae P. M. a *ταλάω,
 p. 101. (b.)
 τέτληκα, P. a *ταλάω, p. 104.

τέτμηκα, -μαι, α τέμνω, p. 118.
 τετμηώς, p. 101. § 81. (b.)
 τετμῶμαι, Subj. P.P. α *τμάω, τέμνω,
 p. 51. obs. 12.
 τέτοκα, P.M. α *τέκω, p. 83. § 68.
 obs. 2.
 τετράκis, *quater*, p. 31. (b.) obs.
 τέτραμμαι, P.P. α τρέπω, P. τέτροφα,
 p. 77. § 58. obs. 1; p. 79. § 61. obs. 1.
 τετραπλάσιος, *quadruplo major*, p. 31.
 (b.) obs.
 τετραπλοῦς, *quadruplex*, *ibid*.
 τετράχυμαι, P.P. α τραχύνω, p. 79. (c.)
 τέτρηκα, P. α τιτράω, p. 118.
 τετριγῶτας, pro τετρίγους, p. 45. obs.
 τέτροφα, P. α τρέφω, p. 62. obs. 1;
 p. 77. § 58. obs. 1.
 τέτρωμαι, P.P. α τιτρώσκω, p. 118.
 τέτυγμαι, P.P. α τεύχω, p. 80. obs. 5.
 τετύπτημαι, P.P. Att. α τύπτω, (-έω),
 p. 118.
 τετύφεται, Ion. 3 Pl. P.P. α τύπτω,
 p. 50. obs. 8.
 τετύφειν, Augm. abjecto, p. 72. obs. 9.
 τετύχηκα, P. α τυγχάνω, A. 2. έτυχον,
 p. 109. *not.*; p. 118.
 τέτυχον, A. 2. Ep. α τυγχάνω, p. 82.
 obs. 3.
 τεῦ, Ep. pro τοῦ, p. 9. § 13. obs. 2;
 Dor. pro σοῦ, p. 32.
 τεῦξομαι, F. α τυγχάνω, p. 118.
 τεῦς, Aeol. pro σοῦ, p. 32.
 τεύχω, P.P. τέτυγμαι, p. 80. obs. 6.
 Τέω, τήν, pro Τέων, p. 13. obs. 3.
 τῇ, Poët. *εὐ, hinc*; τηλίκος, τηλικούτος,
ejus aetatis; τηνίκα, *eo temporis*
puncto, p. 35. obs. 2.
 τῇ, accipe, α *τάω, p. 56. § 44. obs. 2.
 τημελέω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.*
 § 132. (c.) obs.
 τῆνος, Dor. pro κείνος, p. 136. § 1.
 τιθέεται, Ion. pro τίθενται, p. 93. obs. 2.
 τιθεῖς, τιθεῖ, Ion. pro τίθης, -ησι, p.
 90. obs. 2.
 τιθέμεν, -έμεναι, Ep. pro τιθέναι, p. 91.
 obs. 13.
 τίθεντι, Dor. pro τιθέασι, p. 90. obs. 3.

τίθεισκον, Ion. pro ἐτίθην, p. 90. obs. 5.
 τιθέω, Ion. pro τιθῶ, p. 90. obs. 9.
 τίθῃ, Att. pro τίθεσαι, p. 93. obs. 1.
 τιθήμενος, Ep. pro τιθέμενος, p. 93.
 obs. 6.
 τίθησθα, Dor. pro τίθης, p. 90. obs. 1.
 τίθητι, Dor. pro τίθησι, p. 90. obs. 3.
 τιθοίμην, pro τιθείμην, p. 93. obs. 4.
 τίκτω, F. τέξω, et -ομαι, p. 55. § 47 obs. 1.
 τιμὰ, -ās, Dor. pro -ῇ, -ῆς, p. 11. obs.
 τιμαῖς, ταῖς, Dor. pro τὰς τιμὰς, p.
 136. § 1.
 τιμὰς, -άσσα, -άν, Dor. pro τιμῆς,
 -ῆσσαι, -ῆν, contract. ex τιμήεις,
 -ῆεσσα, -ῆεν, p. 23. obs.
 τιμῆτε, Dor. pro τιμάτε, p. 56. obs. 2.
 τίν, Dor. pro σοί, p. 32.
 τίνυμι et τίνω, p. 62. obs. 2; p. 86.
 obs.; p. 118.
 τίσω, F. α τίνω, p. 61. 5; p. 118.
 τιτραίνω, A. 1. ἐτίτρηνα et -άνα, p. 76.
 § 57. obs. 1.
 τιτράω, α *τράω, p. 59. *not.*; F. τρή-
 σω, p. 118.
 τιτρώσκω, α *τρῶω, p. 59. *not.*; F.
 τρώσω, p. 118.
 τιτύσκομαι, p. 51. § 43. obs. 14. seq.
 Gen. apud Poët. *Synt.* § 132. (c.) obs.
 τιτύσκω, α τεύχω, p. 106. § 87.
 *τλάω, τλήσομαι, sub *ταλάω, p. 104;
 A. 2. έτλην, p. 100. § 81. (a.);
 τλήθι, τλῶ, τλαίην, τλήναι, τλὰς.
 τμήγω, Ep. pro τέμνω, p. 118.
 τὸ νῦν, τὸ πρὶν, Art. abund. *Synt.* §
 169. obs.
 τόδε, *hocce*, p. 34. (e.) obs.
 τοί, Ep. Ion. pro σοί, p. 32.
 τοι, Ep. Dor. pro οἱ, p. 9. § 13. obs. 2.
 τοῖος, τοιοῦτος, τόσος, τοσοῦτος, p. 35.
 τοξεύω, seq. Gen. apud Poët. *Synt.* §
 132. (e.) obs.
 τότε, *tunc*, p. 35. obs. 2.
 τοῦνόματος, τοῦρανοῦ, per Crasin ex
 τοῦ ὀνόματος et τοῦ οὐρανοῦ, p. 144.
 Cap. VII.
 τραχύνω, P. P. τετράχυμαι, p. 79. §
 61. obs. 3. (c.)

- τρέμω et τρομέω, p. 62. *obs.* 2.
 τρέπω, P. τέτροφα, P.P. τέτραμμαι, p. 77. *obs.* 1.
 τρέφω et τράφω, p. 62. *obs.* 2; F. θρέψω, p. 62. *obs.* 1; P. τέτροφα, P.P. τέθραμμαι, A. 1. ἐτρέφθην, p. 77. *obs.* 1.
 τρέχω, F. θρέξομαι, p. 62. *obs.* 1; p. 75. § 56. *obs.* 4; τρέχω et τρωχάω, p. 62. *obs.* 2; p. 103.
 τρέω, F. τρέσω, p. 60. (e.) 3.
 τρήσω, F. α τιτράω, p. 118.
 τρίβων, seq. Gen. *Synt.* § 132. (f.) *obs.*
 τριηράρχης, α τριήρης et ἄρχω, p. 125. *obs.* 1.
 τριπλάσιος, *triplo major*, τριπλοῦς, *triplex*, τρῖς, *ter*, τριταῖος, *tertio die*, p. 31. (b.) *obs.*
 τριχὺς pro θριχὺς, p. 15. (b.) *obs.*; p. 134. § 2.
 Τροίαθε, α Τροία, p. 21. *obs. gener.* 2.
 τροφίς, -ιος, p. 26. (c.) *obs.* 2.
 τρώγω, A. 2. ἔτραγον, p. 85. (a.) *obs.* 1.
 τρώξομαι, p. 75. § 56. *obs.* 4.
 τρώσω, F. α τιτρώσκω, p. 118.
 τὺ, Dor. pro σὺ, p. 32.
 τυγχάνω, A. 2. Ep. τέτυχον, p. 82. *obs.* 3; P. τετύχηκα, p. 109. *not.*; (τεύχω), p. 118; seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 1;—cum Part. quomodo vertendum, *Synt.* § 165. *obs.*
 Τυνδάρεως, Att. pro -εος, p. 13. *obs.* 1.
 τύνη, Ep. pro σὺ, p. 32.
 τυννὸς, τυννοῦτος, *tantillus*, p. 35. *obs.* 1.
 τύπτειν, Poët. pro τύπτειν, p. 42. *obs.* 12.
 τύπτεισκον, Ion. et Dor. pro ἔτυπτον, p. 72. *obs.* 10.
 τύπτησθα, Dor. pro τύπτης, p. 42. *obs.* 6.
 τύπτησι, Ion. pro τύπτη, p. 42. *obs.* 7.
 τυπτήσω, τυπτητέος, F. Att. et Verb. Adj. α τύπτω, p. 118.
 τύπτητι, Dor. pro τύπτη, p. 42. *obs.* 7.
 τυπτοίατο, Ion. pro τύπτουντο, p. 50. *obs.* 4.
 τύπτοισα, Dor. pro τύπτουσα, p. 42. *obs.* 13.
 τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, p. 42. *obs.* 1.
 τυπτόμεσθα, Poët. pro τυπτόμεθα, p. 49. *obs.* 3.
 τύπτοντι, Dor. pro τύπτουσι, p. 42. *obs.* 1.
 τυραννέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 τυφθέω, -έης, Ion. pro τυφθῶ, ἦς, p. 51. *obs.* 11.
 τύφθητι pro τύφθηθι, p. 50. § 43. *obs.* 10; 134. § 2. *obs.* 2.
 τύφω, F. θύψω, p. 62. *obs.* 1.
 τυφῶς, ὁ, G. -ῶνος et -ῶ, p. 13. *obs.* 2.
 τύψαις, τύψαισα, Dor. pro τύψās, -āσα, p. 42. *obs.* 13.
 τύψασκον, Ion. et Dor. pro ἔτυψα, p. 72. *obs.* 10.
 τύψεια, -ειας, -ειε, Accl. pro τύψαιμι, -αις, αι, p. 42. *obs.* 11.
 τυψῶ, -εῖς, Dor. pro τύψω, p. 74. *obs.* 5.
 τῶμῳ, τῶργάτα, per Crasin ex τῷ ἐμῳ et τῷ ἐργάτα, p. 144. Cap. VII.
 τως, Poët. *eo modo*, p. 35. *obs.* 2.
 τῶφθαλμῶ, τῶχλω, per Crasin ex τῷ ὀφθαλμῶ et τῷ ὕχλω, p. 144. Cap. VII.
 Υ.
 ὑγιέα, -ᾶ, ὑγιέας, -εῖς, p. 25. § 31. (b.) *obs.* 1.
 ὕδωρ, -ατος, p. 15. *obs.* 2.
 υἱὸς, G. Ep. υἱός, Ep. et Att. υἱέος, p. 16. *obs.* 6.
 ὑμὲ, ὑμέας, ὑμέες, ὑμείων, ὑμῆς, ὑμέων, ὕμμε, ὕμμες, ὑμμέων, ὕμμι, Formae Dialect. Pl. Pronom. Person. σὺ, p. 33. (a.)
 ὑμὸς, Ep. et Dor. pro ὑμέτερος, p. 34. § 38. (a.)
 ὑπάρχων, absol. posit. in Acc. *Synt.* § 163. *obs.*
 ὑπάρχω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (e.) *obs.*
 ὑπερ-βάλλω, -έχω, -φέρω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ὑπισχνέομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14; v. ἀμπισχνέομαι.
 ὑποπτὸς, *suspiciens*, p. 128. § 108. *obs.*
 Ὑπράδιος, ab Ὑπρας, p. 122. *obs.* 2.

ὕς, Acc. ὕν, p. 16. § 22. *obs.* 1.
 ὑστερέω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (c.) *obs.*
 ὑφαίνω, A. 1. ὑφῆνα, et -ᾶνα, p. 76.
obs. 1.
 ὕω, P. P. [ὑσμαι], p. 80. *obs.* 4.

Φ.

φάνθεν, Ep. pro φάνθεν, p. 138.
 φάγομαι, *edam*, p. 74. *obs.* 4; F. sub
 ἐσθίω, p. 102.
 φάθι, Imperf. a φημί, p. 90. *obs.* 8.
 φαίνω, P. πέφαγκα, p. 77. (a.); P. P.
 πέφασμαι, -νσαι, -νται, p. 79. § 61.
obs. 3. (a.)
 φανερός εἰμι, cum personā constr.
Synt. § 126.
 φανῆμεν, -ήμεναι, Dor. Ep. pro φανῆ-
 ναι, p. 51. *obs.* 13.
 φανοίην pro φανοίμην, p. 42. *obs.* 10.
 φάο, Ep. pro φάσο, p. 93. *obs.* 3.
 φάρυγξ, -υγγος, et -ύγος, p. 15. § 21.
b. obs.
 φάσσω et φημι, p. 103.
 φέβομαι, et φοβέομαι, p. 62. *obs.* 2.
 φείδομαι, Inf. A. 2. πεφιδέσθαι, p. 51.
 § 43. *obs.* 14; 82. *obs.* 3.
 φέρτερος, -τατος, -ιστος, p. 29. *obs.* 2.
 φερτὸς, Poët. pro οἰστὸς a φέρω, p. 103.
 φέρω et φορέω, p. 62. *obs.* 2; Verb.
 Defect. p. 103.
 φεύγω, P. P. πέφυγμαι, p. 80. *obs.* 6.
 φεύζω, E. -ξω, p. 59. (c.) 1.
 φεύξομαι et -οῦμαι, F. M. a φεύγω, p.
 75. *obs.* 1. 4.
 φημι, Verb. Defect. p. 103; p. 89.
 φθαῖν, Opt. A. 2. a *φθάω, φθάνω,
 p. 100.
 φθάνω et *φθάω, p. 62. *obs.* 2; A. 2.
 ἐφθην, p. 100; A. 1. ἐφθᾶσα, p.
 118; cum part. quomodo verten-
 dum, *Synt.* § 165. *obs.*
 φθαξῶ, F. Dor. a φθάνω, p. 118.
 φθᾶς, Part. A. 2. a *φθάω, φθάνω,
 p. 100.
 φθάσω, F. a *φθάω, p. 60. (c.) 1.
 φθέγγομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 φθείρω, P. ἐφθαρκα, p. 77. *obs.* 2.

φθῆναι, Inf. A. 2. a *φθάω, φθάνω,
 p. 100.
 φθήσομαι, F. M. a *φθάω, φθάνω, p.
 75. *obs.* 4; p. 18.
 φθίμενος, φθίμην, φθίσθαι, φθίωμαι,
 Formae A. 2. M. a φθίνω, p. 101. (a.)
 φθίνω, et φθίω, p. 62. *obs.* 2; A. 2.
 M. ἐφθίμην, p. 101. (a.); F. φθίσω,
 P. P. ἐφθιμαι, p. 80. § 61. *obs.* 4;
 Verb. Adj. φθιτὸς, p. 118.
 φθίω, F. φθίσω, p. 61. 5; Ep. pro
 φθίνω, p. 118; Intrans. in Praes.
 Trans. in F., p. 119. (b.)
 φθονέω, seq. Dat. *Synt.* § 136. (b.) *obs.*
 φθῶ, Subj. A. 2. a *φθάω, φθάνω, p.
 100.
 φιλέαι, φιλέο, Ion. pro φιλέαι, φιλέο,
 p. 50. *obs.* 2.
 φιλεῖω, Ion. pro φιλέω, p. 56. *obs.* 3.
 φιλεῦ, φιλεῦμεν, Ion. pro φιλέου,
 φιλέομεν, p. 56. *obs.* 3.
 φιλεῦντι, a φιλέοντι, Dor. pro φιλέ-
 ουσι, p. 136.
 φιλήν, Dor. pro φιλεῖν, p. 56. *obs.* 3.
 φιλόγελως, G. -ω, et -ωτος, p. 26. (h.)
obs.; propter accentum, p. 140. *obs.*
 φίλος, ὦ, pro φίλε, p. 12. *obs.* 1.
 φιλαίτερος, a φίλος, p. 28. *obs.* 4.
 φίλτερος, a φίλος, p. 28. *obs.* 3.
 φιν, Dor. pro σφίσι, p. 33. (a.)
 φλεγμαίνω, A. 1. ἐφλέγμηναι et -ᾶνα,
 p. 76. *obs.* 1.
 φοβέο, Ion. pro φοβέο, p. 56. *obs.* 3.
 φοιτήτην, pro ἀτην, p. 56. *obs.* 2.
 φορήμεναι, φορῆναι, Ep. pro φορεῖν,
 p. 56. *obs.* 3.
 φῶς, Poët. pro φῶς, p. 56. *obs.* 2.
 φράξω, A. 2. πέφραδον, p. 82. *obs.* 3;
 a *φράδω, P. P. πέφραδμαι, p. 79. §
 61. *obs.* 2.
 φρέαρ, -ᾶτος, p. 15. *obs.* 2.
 φροντίζω, seq. Gen. et Acc. *Synt.* §
 132. (e.) *obs.*
 φροντιοῦμαι, et -ῶ, F. a φροντίζω, p.
 76. § 56.
 φρύγω et -σσω, p. 62. *obs.* 2.
 φύην, Opt. A. 2. a φύω, p. 101. (a.)

φύην, Opt. a φύμι, p. 91. *obs.* 10.
 φύναι, Inf. A. 2. a φύω, p. 101. (a.)
 genit. asciscens, omissâ praep. ἐκ
 vel ἀπὸ, *Synt.* § 130. (a.) *obs.*
 φυράω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 φύρσω, F. a φύρω, p. 60. (d.)
 φύω, A. 2. ἔφυν, Part. φῦς, p. 101.
 (a.); Trans. et Intrans. p. 119. (a.)
 φωράω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.

X.

χάζομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 χαίρω, A. 2. ἐχάρην, P. κεχάρηκα, p.
 109. *not.*; F. -ήσω, p. 118.
 χαλάω, F. -ᾶσω, p. 60. (e.) 1.
 χανδάνω, A. 2. ἔχαδον, p. 118.
 χάρις, Acc. χάριτα, et -ιν, p. 16. § 22.
obs. 1.
 χαρτὸς, Verb. Adj. a χαίρω, p. 118.
 χεῖρ, χειρὸς, Poët. χερὸς, p. 16. *obs.*
 6; χεροῖν, χειρῶν, χερσὶ, p. 17. §
 26. *obs.* 1; in Gen. et Dat. accent.
 in ultimâ, p. 141. *obs.* 2.
 χείριστος, χείρων, a χέρης, p. 29. *obs.* 2.
 χείσομαι, a *χάδω, χανδάνω, p. 60.
 (c.) 4; p. 117. *not.*; p. 118.
 χέω, F. χέω, P. κέχυκα, p. 61. 4; p.
 74. *obs.* 4; A. 1. ἔχεα, Ep. ἔχευα,
 p. 76. *obs.* 2; P.P. κέχυμαι, p. 80.
obs. 4; A. 2. M. ἐχύμην, p. 101. (a.)
 χήρατο, A. 1. M. Ep. a χαίρω, p. 118.
 χόος, χοῦς, *cumulus*, p. 14. § 20. *obs.* 2.
 χόος, χοῦς, *congius*, *ibid.*
 χόω et χώννυμι, p. 62. *obs.* 2.
 χόω, P.P. κέχωμαι, p. 80. *obs.* 4.
 χράομαι, A. 1. P. ἐχρήσθην, p. 51. §
 43. *obs.* 14; 81. § 64. *obs.* 1.
 χραισμέω, p. 108. § 92.
 χράω, χρῆς, etc. p. 56. *obs.* 2; F.
 χρήσω, M. -σομαι, p. 60. (e.) 1;
 P.P. κέχρησμαι, p. 80. *obs.* 4.
 χρέεται, χρέωνται, Ion. pro χρῆται,
 χρώνται, p. 56. *obs.* 2.
 χρῆ, seq. Gen. rei et Acc. personae
 apud Hom. *Synt.* § 132. (g.) *obs.* 3.
 χρῆν, Imperf. pro ἐχρῆν, a χρῆ, p. 72.
obs. 9.

χρηστὸς, a χράομαι, κέχρηται, p. 129.
obs. 1.
 κρίω, P.P. κέκρισμαι, p. 80. *obs.* 4.
 χρύσεος, -οῦς, -ῆς, -οῦν, p. 22. *obs.* 2.
 χρώζω, χρωννύω, et -υμι, p. 62. *obs.* 2.
 χρώννυμι, a *χρόω, p. 86. *obs.*
 χύμενος, Part. A. 2. M. a χέω, p.
 101. (a.)
 χώομαι, p. 51. § 43. *obs.* 14.
 χωρήσομαι, F.M. a χωρέω, p. 75. *obs.* 4.
 χωρίζω, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.
 χῶτι, per Crasin ex καὶ ὅτι, p. 144.
 Ψ.
 ψαύω, P.P. ἔψανσμαι, p. 80. *obs.* 4.
 ψάω, ψῆς, etc. p. 56. *obs.* 2; P.P.
 ἔψημαι et -σμαι, p. 80. *obs.* 4.
 ψέ, Dor. pro σφᾶς, σφέα, p. 33. (a.)
 ψευδής, -ίστερος, p. 28. (c.) *obs.*
 ψεύδομαι, seq. Gen. *Synt.* § 132. (g.)
obs. 1.
 ψίν, Dor. pro σφίσι, p. 33. (a.)
 ψύχω, A. 2. P. fortasse ἐψύγην et
 -χην, p. 85. *obs.* 4.
 Ω.
 ᾠδήκαντι, *tumuerunt*, Dor. p. 42. *obs.* 1.
 ὠζήσα, A. 1. ab ὤζω, p. 116.
 ᾠθήην, A. 1. P. ab οἶομαι p. 116.
 ὠθέω, F. -ήσω, et ὤσω, p. 118.
 ὠϊσάμην, ὠϊσθην, A. 1. Ep. ab οἶσομαι,
 p. 116.
 ὠλεσα, A. 1; ὠλόμην, A. 2. M. ab
 ὕλλυμι, p. 116.
 ὠλισθηκα, P. ab ὀλισθαίνω, p. 116.
 ὠλισθον, A. 2. ab ὀλισθαίνω, F. -ήσω,
 p. 109. *not.*; p. 116.
 ὠμμαι, P. P. ab ὀράω, p. 102.
 ὠμοβρῶς, ὁ et ἡ, G. τοῦ, τῆς, τοῦ
 ὠμοβρῶτος, p. 29. (h.) *obs.*
 ὠμόθην, A. 1. P. ab *ὀμόω, p. 81. §
 64. *obs.* 2.
 ὠναξ, per Crasin ab ὦ ἄναξ, p. 17. §
 23. (c.) *obs.* 3.
 ὠνέομαι, F. ὠνήσομαι, A. 2. ἐπριάμην,
 p. 51. § 43. *obs.* 14; 103.
 ὠνωμαι, et οἰνώμαι, P.P. ab οἰνόομαι,
 p. 72. *obs.* 4.

ᾠρωρύχειν, et ὀρωρύχειν, p. 79. § 60.	ᾠσφρόμην, A. 2. ab ὀσφραίνομαι, F.
obs. 2.	-ήσομαι, p. 109. <i>not.</i> ; p. 117.
ᾠς, Dor. pro οὐς, G. ᾠτὸς, p. 16. obs. 6.	ᾠφείλησα, A. 1. ab ὀφείλω, p. 117.
ᾠς, altera forma pro εἰς, <i>Synt.</i> § 188.	ᾠφελον, A. 5. ab ὀφείλω, F. -ήσω,
obs. 3.	p. 109. <i>not.</i> ; p. 117.
ᾠς, <i>quomodo</i> , p. 35. obs. 2; ut cum temp.	ᾠφθην, A. 1. P. ab ὀράω, p. 102.
praeterit. indic. <i>Synt.</i> § 175. obs. 2.	ᾠφληκα, P. ab ὀφλισκάνω, p. 117.
ᾠσφράμην, A. 1. Ion. ab ὀσφραίνομαι,	ᾠφλον, A. 2. ab ὀφλισκάνω, F. ὀ-
p. 117.	φλήσω, p. 109. <i>not.</i> ; p. 117.

Form of Parsing a Greek Verb.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω:—

Passive voice; Indicative mood; First Future tense;
Singular number; Third person.

τύπτω is a *Verb* in ω, of the *first Conjugation*.

The *First Future* is formed from the *Present*, by changing the last syllable in the first conjugation into ψω; as τύπτω, τύψω.

The *Perfect Active* is formed from the *Future*, by changing, in the first conjugation, ψω into φα; as, τύψω, τυφα; and by prefixing the Reduplication (or the Augment for Reduplication;) as, τυφα, τέτυφα.

The *Perfect Passive* is formed from the *Perfect Active*, by changing, in the first conjugation, φα, pure, into μμαι, μ being doubled; as, τέτυφα, τέτυμμαι; τέτυψαι; τέτυπται.

The *First Aorist Passive* is formed from the third person singular of the *Perfect Passive*, by changing αι into ην; as, τέτυπται, τετύπτην; and by changing the tenues π, τ, into the aspirates φ, θ; as, τετύπτην, τετύφθην; and by taking away the letter of reduplication; as, τετύφθην, ἐτύφθην.

The *First Future Passive* is formed from the *First Aorist Passive*, by changing ην into ησομαι; as, ἐτύφθην, ἐτυφθήσομαι; and by casting off the augment; as, ἐτυφθήσομαι, τυφθήσομαι τυφθήσει (or -η), τυφθήσεται; the word.

Shorter Form for the Higher Classes.

τυφθήσεται is a *Verb* from τύπτω :—

Passive voice; Indicative mood; First Future tense; Singular number; Third person.

τύπτω is a *Verb* in ω, of the *first Conjugation*.

Future, τύψω; Perfect Active, τέτυφα; Perfect Passive, τέτυμμαι; First Aorist Passive, ἐτύθην; First Future Passive, τυφθήσομαι, τυφθήσει (or -η), τυφθήσεται; the word.

If the Verb be Anomalous, parse as follows.

εὔρεῖν is a *Verb* from εὕρισκω :—

Active voice; Infinitive mood; Second Aorist tense.

εὕρισκω is an *Anomalous Verb* of the *Second Class* (see p. 106); throw out the inserted letters ισκ: root εὔρω; Second Aorist, εὔρον, εὔρε, εὔρω, εὔροιμι, εὔρεῖν; the word.

If the Verb be Defective, as follows.

ἦλθον is a *Verb* from ἔρχομαι :—

Active voice; Indicative mood; Second Aorist tense; Singular number; First person.

ἔρχομαι is a *Defective Verb*, borrowing part of its tenses from the root * ἐλύθω, (see p. 102); Second Aorist, ἦλθον; by Syncope, ἦλθοι; the word.

Praes. Pass. et Med. — Praes. Act. — * Radix.

τύπτομαι.

τύπτω.

* τύπω.

P. Imp. Pass. et Med.

P. Imp. Act.

1 Aor. Act. — 1 Aor. Med.

P. Plup. Act.

Fut. Med.

P. Perf. Act. — P. Perf. Med. — P. Plup. Med.

Fut. Act. — P. Perf. Act. — P. Perf. Pass. — 1 Aor. Pass. — 1 Fut. Pass.

P. Plup. Pass.

Paulo post Fut.

2 Aor. Med.

2 Aor. Act.

2 Aor. Pass. — 2nd Fut. Pass.

November, 1885.

The Clarendon Press, Oxford, LIST OF SCHOOL BOOKS,

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE.

AMEN CORNER, LONDON.

* * * *All Books are bound in Cloth, unless otherwise described.*

L A T I N .

- Allen.** *An Elementary Latin Grammar.* By J. BARROW ALLEN, M.A.
Forty-second Thousand Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Allen.** *Rudimenta Latina.* By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Allen.** *A First Latin Exercise Book.* By the same Author. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Allen.** *A Second Latin Exercise Book.* By the same Author.
Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Jerram.** *Anglice Reddenda : or, Easy Extracts, Latin and Greek, for Unseen Translation.* By C. S. JERRAM, M.A. *Fourth Edition.*
Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Jerram.** *Reddenda Minora : or, Easy Passages, Latin and Greek, for Unseen Translation.* For the use of Lower Forms. Composed and selected by C. S. JERRAM, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Lee-Warner.** *Hints and Helps for Latin Elegiacs.*
Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Lewis and Short.** *A Latin Dictionary, founded on Andrews' Edition of Freund's Latin Dictionary.* By CHARLTON T. LEWIS, Ph.D., and CHARLES SHORT, LL.D. 4to. 25s.
- Nunns.** *First Latin Reader.* By T. J. NUNNS, M.A. *Third Edition.*
Extra fcap. 8vo. 2s.
- Papillon.** *A Manual of Comparative Philology as applied to the Illustration of Greek and Latin Inflections.* By T. L. PAPHILLON, M.A. *Third Edition.*
Crown 8vo. 6s.

- Ramsay.** *Exercises in Latin Prose Composition.* With Introduction, Notes, and Passages of graduated difficulty for Translation into Latin. By G. G. RAMSAY, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.*
Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Sargent.** *Passages for Translation into Latin.* By J. Y. SARGENT, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Caesar.** *The Commentaries (for Schools).* With Notes and Maps. By CHARLES E. MOBERLY, M.A.
Part I. *The Gallic War. Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
Part II. *The Civil War.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
The Civil War. Book I. Second Edition. . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Catulli Veronensis** *Carmina Selecta*, secundum recognitionem ROBINSON ELLIS, A.M. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Cicero.** *Selection of interesting and descriptive passages.* With Notes. By HENRY WALFORD, M.A. In three Parts. *Third Edition.*
Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
Part I. *Anecdotes from Grecian and Roman History.* . . . limp, 1s. 6d.
Part II. *Omens and Dreams; Beauties of Nature.* . . . limp, 1s. 6d.
Part III. *Rome's Rule of her Provinces.* limp, 1s. 6d.
- Cicero.** *Pro Cluentio.* With Introduction and Notes. By W. RAMSAY, M.A. Edited by G. G. RAMSAY, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Cicero.** *Selected Letters (for Schools).* With Notes. By the late C. E. PRICHARD, M.A., and E. R. BERNARD, M.A. *Second Edition.*
Extra fcap. 8vo. 3s.
- Cicero.** *Select Orationes (for Schools).* *First Oration against Verres; Oration concerning the command of Gnaeus Pompeius; Oration on behalf of Archias; Ninth Philippic Oration.* With Introduction and Notes. By J. R. KING, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Cicero.** *Philippic Orationes.* With Notes, &c. by J. R. KING, M.A. *Second Edition.* 8vo. 10s. 6d.
- Cicero.** *Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By ALBERT WATSON, M.A. *Third Edition.* . . . 8vo. 18s.
- Cornelius Nepos.** With Notes. By OSCAR BROWNING, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Horace.** With a Commentary. Volume I. *The Odes, Carmen Seculare, and Epodes.* By EDWARD C. WICKHAM, M.A., Head Master of Wellington College. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.
- Livy.** *Selections (for Schools).* With Notes and Maps. By H. LEE-WARNER, M.A. Extra fcap. 8vo.
Part I. *The Caudine Disaster.* limp, 1s. 6d.
Part II. *Hannibal's Campaign in Italy.* limp, 1s. 6d.
Part III. *The Macedonian War* limp, 1s. 6d.
- Livy.** *Book I.* With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. SEELEY, M.A. *Second Edition.* 8vo. 6s.
- Livy.** *Books I—VII.* With Introduction and Notes. By A. R. CLUER, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

- Livy.** *Books XVI—XVIII.* With Introduction and Notes. By M. T. TATHAM, M.A. Extra fcap. 8vo. *Nearly ready.*
- Ovid.** *Selections* (for the use of Schools). With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. RAMSAY, M.A. Edited by G. G. RAMSAY, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.
- Ovid.** *Tristia*, Book I. Edited by S. G. OWEN, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Persius.** *The Satires.* With Translation and Commentary by J. CONINGTON, M.A., edited by H. NETTLESHIP, M.A. *Second Edition.* 8vo. 7s. 6d.
- Plautus.** *The Trinummus.* With Notes and Introductions. By C. E. FREEMAN, M.A., Assistant Master of Westminster, and A. SLOMAN, M.A., Master of the Queen's Scholars of Westminster. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Pliny.** *Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. PRICHARD, M.A., and E. R. BERNARD, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s.
- Sallust.** *Bellum Catilinarium and Jugurthinum.* With Introduction and Notes, by W. W. CAPES, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Tacitus.** *The Annals.* Books I—IV. Edited, with Introduction and Notes for the use of Schools and Junior Students, by H. FURNEAUX, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Terence.** *Andria.* With Notes and Introductions. By C. E. FREEMAN, M.A., and A. SLOMAN, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Virgil.** With Introduction and Notes, by T. L. PAILLON, M.A. In Two Volumes. Crown 8vo. 10s. 6d.; Text separately, 4s. 6d.

GREEK.

- Chandler.** *The Elements of Greek Accentuation* (for Schools). By H. W. CHANDLER, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Liddell and Scott.** *A Greek-English Lexicon.* by HENRY GEORGE LIDDELL, D.D., and ROBERT SCOTT, D.D. *Seventh Edition.* . . . 4to. 36s.
- Liddell and Scott.** *A Greek-English Lexicon*, abridged from LIDDELL and SCOTT'S 4to. edition, chiefly for the use of Schools. *Twenty-first Edition.* . . . Square 12mo. 7s. 6d.
- Veitch.** *Greek Verbs, Irregular and Defective*—their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. VEITCH, LL.D. *Fourth Edition.* . . . Crown 8vo. 10s. 6d.
- Wordsworth.** *Græcæ Grammaticæ Rudimenta in usum Scholarum.* Auctore CAROLO WORDSWORTH, D.C.L. *Nineteenth Edition.* . . . 12mo. 4s.
- Wordsworth.** *A Greek Primer, for the use of beginners in that Language.* By the Right Rev. CHARLES WORDSWORTH, D.C.L., Bishop of St. Andrew's. *Seventh Edition.* Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

Wright. *The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry*; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. WRIGHT, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

Wright and Shadwell. *A Golden Treasury of Greek Prose*; being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. WRIGHT, M.A., and J. E. L. SHADWELL, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

A SERIES OF GRADUATED READERS.—

First Greek Reader. By W. G. RUSHBROOKE, M.I., Second Classical Master at the City of London School. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Second Greek Reader. By A. M. BELL, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Third Greek Reader. In Preparation.

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects. With Introductions and Notes. By W. W. MERRY, M.A., Rector of Lincoln College. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Fifth Greek Reader. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By EVELYN ABBOTT, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

THE GREEK TESTAMENT.—

Evangelia Sacra Graece. Fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.

The Greek Testament, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version.

Fcap. 8vo. 4s. 6d.; or on writing paper, with wide margin, 15s.

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum.

18mo. 2s. 6d.; or on writing paper, with large margin, 9s.

Novum Testamentum Graece. Accedunt parallela S. Scripturae loca, necnon vetus capitulorum notatio et canones Eusebii. Edidit CAROLUS LLOYD, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis.

18mo. 3s.; or on writing paper, with large margin, 10s. 6d.

The New Testament in Greek and English. Edited by E. CARDWELL, D.D. 2 vols. crown 8vo. 6s.

Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament. By C. E. HAMMOND, M.A. *Fourth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Aeschylus. *Agamemnon.* With Introduction and Notes, by ARTHUR SIDGWICK, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s.

Aeschylus. *The Choephoroi.* With Introduction and Notes, by the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3s.

Aeschylus. *Prometheus Bound.* With Introduction and Notes, by A. O. PRICKARD, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s.

- Aristophanes.** *The Clouds.* With Introduction and Notes, by W. W. MERRY, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s.
- Aristophanes.** *The Acharnians.* By the same Editor. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s.
- Aristophanes.** *The Frogs.* By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Cebes.** *Tabula.* With Introduction and Notes, by C. S. JERRAM, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Demosthenes and Aeschines.** *The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown.* With Introductory Essays and Notes. By G. A. SIMCOX, M.A., and W. H. SIMCOX, M.A. 8vo. 12s.
- Euripides.** *Alceste.* By C. S. JERRAM, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Euripides.** *Helena.* For Upper and Middle Forms. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Euripides.** *Iphigenia in Tauris.* With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Herodotus.** *Selections,* edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. MERRY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Homer.** *Iliad,* Books I–XII. With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. MONRO, M.A. Extra fcap. 8vo. 6s.
- Homer.** *Iliad,* Book I. By the same Editor. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s.
- Homer.** *Iliad,* Books VI and XXI. With Notes, &c. By HERBERT HAILSTONE, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d. each.
- Homer.** *Odyssey,* Books I–XII. By W. W. MERRY, M.A. *Thirty-second Thousand.* Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Homer.** *Odyssey,* Books XIII–XXIV. By the same Editor. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 5s.
- Homer.** *Odyssey,* Book II. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Lucian.** *Vera Historia.* By C. S. JERRAM, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Plato.** *The Apology.* With a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by JAMES RIDDELL, M.A. 8vo. 8s. 6d.
- Plato.** *Selections* (including the whole of the *Apology* and *Crito*). With Introductions and Notes by J. PURVES, M.A., and a Preface by B. JOWETT, M.A. Extra fcap. 8vo. 6s. 6d.
- Sophocles.** In Single Plays, with English Notes, &c. By LEWIS CAMPBELL, M.A., Professor of Greek in the University of St. Andrew's, and EVELYN ABBOTT, M.A. Extra fcap. 8vo. *limp.*
- Oedipus Tyrannus, Philoctetes.* New and Revised Edition, 2s. each.
- Oedipus Coloneus, Antigone.* 1s. 9d. each.
- Ajax, Electra, Trachiniae.* 2s. each.

- Sophocles.** *Oedipus Rex*: Dindorf's Text, with Notes by W. BASH JONES, D.D., Lord Bishop of S. David's. . . Extra fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.
- Theocritus.** Edited, with Notes, by H. KYNASTON, D.D. (late SNOW), Head Master of Cheltenham College. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Xenophon.** *Easy Selections* (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. PHILLPOTTS, B.C.L., Head Master of Bedford School, and C. S. JERRAM, M.A. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Xenophon.** *Selections* for Schools. With Notes and Maps. By J. S. PHILLPOTTS, B.C.L. *Fourth Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Xenophon.** *Anabasis*, Book I. With Notes and Map. By J. MARSHALL, M.A., Rector of the High School, Edinburgh. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Xenophon.** *Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. JERRAM, M.A. . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Xenophon.** *Cyropaedia*, Books IV, V. With Introduction and Notes, by C. BIGG, D.D. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

ENGLISH.

Reading Books.

- *A First Reading Book*. By MARIE EICHENS of Berlin; edited by ANNE J. CLOUGH. . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 4d.
- *Oxford Reading Book*, Part I. For Little Children. . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.
- *Oxford Reading Book*, Part II. For Junior Classes. . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.
- Tancock.** *An Elementary English Grammar and Exercise Book*. By O. W. TANCOCK, M.A., Head Master of King Edward VI's School, Norwich. *Second Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Tancock.** *An English Grammar and Reading Book*, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. TANCOCK, M.A. *Fourth Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Earle.** *The Philology of the English Tongue*. By J. EARLE, M.A., Professor of Anglo-Saxon. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Earle.** *A Book for the Beginner in Anglo-Saxon*. By the same Author. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sweet.** *An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary*. By HENRY SWEET, M.A. *Third Edition*. . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sweet.** *An Anglo-Saxon Reader*. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By the same Author. *Fourth Edition, Revised and Enlarged*. . . Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

Sweet. *Anglo-Saxon Reading Primers.*

- I. *Selected Homilies of Ælfric.* . . . Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s. 6d.
 II. *Extracts from Alfred's Orosius.* . . . Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s. 6d.

Sweet. *First Middle English Primer, with Grammar and Glossary.*
 By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.

Morris and Skeat. *Specimens of Early English.* A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. MORRIS, LL.D., and W. W. SKEAT, M.A.

Part I. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1200).
Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9s.

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1250 to A.D. 1350). *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Skeat. *Specimens of English Literature*, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. SKEAT, M.A.
 Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. *Second Edition.* In Two Volumes. Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macaulay. . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. each.

A SERIES OF ENGLISH CLASSICS.—

Langland. *The Vision of William concerning Piers the Plowman*, by WILLIAM LANGLAND. Edited by W. W. SKEAT, M.A. *Third Edition.*
 Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Chaucer. I. *The Prologue to the Canterbury Tales; The Knights Tale; The Nonne Prestes Tale.* Edited by R. MORRIS, LL.D. *Fifty-first Thousand.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Chaucer. II. *The Prioresses Tale; Sir Thopas; The Monkes Tale; The Clerk's Tale; The SQUIRES Tale, &c.* Edited by W. W. SKEAT, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Chaucer. III. *The Tale of the Man of Lawe; The Pardoner's Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale.* By the same Editor. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Gamelyn, The Tale of. Edited by W. W. SKEAT, M.A.
 Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s. 6d.

Wycliffe. *The New Testament in English*, according to the Version by JOHN WYCLIFFE, about A.D. 1380, and Revised by JOHN PURVEY, about A.D. 1380. With Introduction and Glossary by W. W. SKEAT, M.A.
 Extra fcap. 8vo. 6s.

Wycliffe. *The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon*: according to the Wycliffite Version made by NICHOLAS DE HEREFORD, about A.D. 1381, and Revised by JOHN PURVEY, about A.D. 1388. With Introduction and Glossary by W. W. SKEAT, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Spenser. *The Faery Queene.* Books I and II. Edited by G. W. KITCHIN, D.D.

- Book I. *Tenth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
 Book II. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Hooker. *Ecclesiastical Polity.* Book I. Edited by R. W. CHURCH, M.A., Dean of St. Paul's. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s.

Marlowe and Greene.—MARLOWE'S *Tragical History of Dr. Faustus*, and GREENE'S *Honourable History of Friar Bacon and Friar Ranney*. Edited by A. W. WARD, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.

Marlowe. *Edward II.* Edited by O. W. TANCOCK, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 3s.

Shakespeare. *Select Plays.* Edited by W. G. CLARK, M.A., and W. ALDIS WRIGHT, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers.*

<i>The Merchant of Venice.</i> 1s.	<i>Macbeth.</i> 1s. 6d.
<i>Richard the Second.</i> 1s. 6d.	<i>Hamlet.</i> 2s.

Edited by W. ALDIS WRIGHT, M.A.

<i>The Tempest.</i> 1s. 6d.	<i>Coriolanus.</i> 2s. 6d.
<i>As You Like It.</i> 1s. 6d.	<i>Richard the Third.</i> 2s. 6d.
<i>A Midsummer Night's Dream.</i> 1s. 6d.	<i>Henry the Fifth.</i> 2s.
<i>Twelfth Night.</i> 1s. 6d.	<i>King John.</i> In the Press.
<i>Julius Cæsar.</i> 2s.	<i>King Lear.</i> 1s. 6d.

Shakespeare as a Dramatic Artist; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism. By RICHARD G. MOULTON, M.A. . . . Crown 8vo. 5s.

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. ALDIS WRIGHT, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Bacon. II. *The Essays.* With Introduction and Notes. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By JOHN W. HALES, M.A. *Third Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 3s.

Milton. II. *Poems.* Edited by R. C. BROWNE, M.A. 2 vols. *Fifth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 6s. 6d. Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s.

In paper covers:—

<i>Lycidas,</i> 3d.	<i>L'Allegro,</i> 3d.	<i>Il Penseroso,</i> 4d.	<i>Comus,</i> 6d.
<i>Samson Agonistes,</i> 6d.			

Milton. III. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by JOHN CHURTON COLLINS. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers,* 1s.

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. VENABLES, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 5s.

Bunyan. II. *Holy War, &c.* By the same Editor. *In the Press.*

Dryden. *Select Poems.*—*Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther.* Edited by W. D. CHRISTIE, M.A. . . . Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

- Locke's** *Conduct of the Understanding*. Edited, with Introduction, Notes, &c. by T. FOWLER, M.A. *Second Edition*. . . . Extra fcap. 8vo. 2s.
- Addison.** *Selections from Papers in the 'Spectator.'* With Notes. By T. ARNOLD, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Steele.** *Selected Essays from the Tatler, Spectator, and Guardian.* By AUSTIN DOBSON. . . . Extra fcap. 8vo. 5s. *In white Parchment, 7s. 6d.*
- Berkeley.** *Select Works of Bishop Berkeley*, with an Introduction and Notes, by A. C. FRASER, LL.D. *Third Edition*. . . . Crown 8vo. 7s. 6d.
- Pope.** I. *Essay on Man*. Edited by MARK PATTISON, B.D. *Sixth Edition*. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Pope.** II. *Satires and Epistles*. By the same Editor. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Parnell.** *The Hermit*. *Paper covers, 2d.*
- Johnson.** I. *Rasselas; Lives of Dryden and Pope*. Edited by ALFRED MILNES, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
Lives of Pope and Dryden. *Stiff covers, 2s. 6d.*
- Johnson.** II. *Vanity of Human Wishes*. With Notes, by E. J. PAYNE, M.A. *Paper covers, 4d.*
- Gray.** *Selected Poems*. Edited by EDMUND GOSSE. Extra fcap. 8vo. *Stiff covers, 1s. 6d. In white Parchment, 3s.*
- Gray.** *Elegy, and Ode on Eton College*. *Paper covers, 2d.*
- Goldsmith.** *The Deserted Village*. *Paper covers, 2d.*
- Cowper.** I. *The Didactic Poems of 1782*, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779-1783. Edited by H. T. GRIFFITH, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Cowper.** II. *The Task, with Tirrecinium*, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784-1799. By the same Editor. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Burke.** I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America*. Edited by E. J. PAYNE, M.A. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Burke.** II. *Reflections on the French Revolution*. By the same Editor. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Burke.** III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France*. By the same Editor. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Keats.** *Hyperion, Book I*. With Notes, by W. T. ARNOLD, B.A. *Paper covers, 4d.*

- Byron.** *Childe Harold.* With Introduction and Notes, by H. F. TOZER, M.A. Extra fcap. 8vo. *Nearly ready.*
- Scott.** *Lay of the Last Minstrel.* Introduction and Canto I, with Preface and Notes by W. MINTO, M.A. *Paper covers, 6d.*

FRENCH AND ITALIAN.

- Brachet.** *Etymological Dictionary of the French Language*, with a Preface on the Principles of French Etymology. Translated into English by G. W. KITCHIN, D.D., Dean of Winchester. *Third Edition.* Crown 8vo. 7s. 6d.
- Brachet.** *Historical Grammar of the French Language.* Translated into English by G. W. KITCHIN, D.D. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Saintsbury.** *Primer of French Literature.* By GEORGE SAINTSBURY, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s.
- Saintsbury.** *Short History of French Literature.* By the same Author. Crown 8vo. 10s. 6d.
- Saintsbury.** *Specimens of French Literature.* Crown 8vo. 9s.
- Beaumarchais.** *Le Barbier de Séville.* With Introduction and Notes by AUSTIN DOBSON. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Blouët.** *L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises.* Edited by PAUL BLOUËT, B.A. (Univ. Gallic.). Vol. I. *French Sacred Oratory.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Corneille.** *Horace.* With Introduction and Notes by GEORGE SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Corneille.** *Cinna.* } In one volume, with Introduction and
Molière. *Les Femmes Savantes.* } Notes by GUSTAVE MASSON, B.A.
 Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Masson.** *Louis XIV and his Contemporaries*; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. By GUSTAVE MASSON, B.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Molière.** *Les Précieuses Ridicules.* With Introduction and Notes by ANDREW LANG, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Molière.** *Les Fourberies de Scapin.* } With Voltaire's Life of Molière. By
Racine. *Athalie.* } GUSTAVE MASSON, B.A.
 Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Molière.** *Les Fourberies de Scapin.* With Voltaire's Life of Molière. By GUSTAVE MASSON, B.A. . . . Extra fcap. 8vo. *stiff covers, 1s. 6d.*
- Musset.** *On ne badine pas avec l'Amour*, and *Fantasio.* With Introduction, Notes, etc., by WALTER HERRIES POLLOCK. Extra fcap. 8vo. 2s.

NOVELETTES:—

- Xavier de Maistre.** *Voyage autour de ma Chambre.* } By GUSTAVE
Madame de Duras. *Ourika.* } MASSON, B.A.
Fiévée. *La Dot de Suzette.* } 2nd Edition.
Edmond About. *Les Jumeaux de l'Hôtel Cornaille.* } Extra fcap. 8vo. 2s.
Rodolphe Töpffer. *Les Aventures d'un Esclier.* } 2s. 6d.
- Quinet.** *Lettres à sa Mère.* Edited by G. SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Racine.** *Andromaque.* } With Louis Racine's Life of his Father. By
Cornaille. *Le menteur.* } GUSTAVE MASSON, B.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Begnard.** *Le Joueur.* } By GUSTAVE MASSON, B.A.
Brueys and Palaprat. *Le Grandeur.* } Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sainte-Beuve.** *Selections from the Causeries du Lundi.* Edited by
 G. SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Sévigné.** *Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné*
and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By
 GUSTAVE MASSON, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Voltaire.** *Mérope.* Edited by G. SAINTSBURY, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

- Dante.** *Selections from the 'Inferno.'* With Introduction and Notes,
 by H. B. COTTERILL, B.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Tasso.** *La Gerusalemme Liberata.* Cantos i. ii. With Introduction
 and Notes, by the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

GERMAN, &c.

- Buchheim.** *Modern German Reader.* A Graduated Collection of
 Prose Extracts from Modern German writers. Edited by C. A. BUCHHEIM,
 Phil. Doc.
 Part I. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a complete
 Vocabulary. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
 Part II. *Just ready.* Part III. In preparation.
- Lange.** *The German at Home:* a Practical Introduction to German
 Conversation with an Appendix containing the Essentials of German Grammar.
 By HERMANN LANGE. *Second Edition.* 8vo. 2s. 6d.
- Lange.** *The German Manual:* a German Grammar, a Reading
 Book, and a Handbook of German Conversation. By the same Author.
 8vo. 7s. 6d.
- Lange.** *A Grammar of the German Language,* being a reprint of the
 Grammar contained in *The German Manual.* By the same Author. . . . 6d.
- Lange.** *German Composition:* a Theoretical and Practical Guide to
 the Art of Translating English Prose into German. By the same Author.
 8vo. 4s. 6d.

- Goethe.** *Egmont*. With a Life of Goethe, etc. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Third Edition*. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Goethe.** *Iphigenie auf Tauris*. A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Heine's Prosa**, being Selections from his Prose Works. Edited with English Notes, etc., by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Lessing.** *Laokoon*. With Introduction, Notes, etc. By A. HAMANN, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Lessing.** *Minna von Barnhelm*. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, etc. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Fourth Edition*. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Lessing.** *Nathan der Weise*. With English Notes, etc. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Schiller's Historische Skizzen**:—*Egmonts Leben und Tod*, and *Belagerung von Antwerpen*. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Third Edition, Revised and Enlarged, with a Map*. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Schiller.** *Wilhelm Tell*. With a Life of Schiller; an Historical and Critical Introduction, Arguments, a Complete Commentary, and Map. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *Sixth Edition*. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Schiller.** *Wilhelm Tell*. Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. *School Edition*. With Map. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Schiller.** *Wilhelm Tell*. Translated into English Verse by E. MASSIE, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.

GOTHIC AND ICELANDIC.

- Skeat.** *The Gospel of St. Mark in Gothic*. Edited by W. W. SKEAT, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s.
- Vigfusson and Powell.** *An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar, and Glossary. By GUDBRAND VIGFUSSON, M.A., and F. YORK POWELL, M.A. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.

MATHEMATICS AND PHYSICAL SCIENCE.

- Hamilton and Ball.** *Book-keeping*. By Sir R. G. C. HAMILTON, K.C.B. Under-Secretary for Ireland and JOHN BALL (of the firm of Quilter, Ball, & Co.). *New and Enlarged Edition*. Extra fcap. 8vo. 2s.
- Hensley.** *Figures made Easy: a first Arithmetic Book*. By LEWIS HENSLEY, M.A. Crown 8vo. 6d.
- Hensley.** *Answers to the Examples in Figures made Easy*, together with 2000 additional Examples formed from the Tables in the same, with Answers. By the same Author. Crown 8vo. 1s.

- Hensley.** *The Scholar's Arithmetic*; with Answers to the Examples.
By the same Author. Crown 8vo. 4s. 6d.
- Hensley.** *The Scholar's Algebra.* An Introductory work on Algebra.
By the same Author. Crown 8vo. 4s. 6d.
-
- Baynes.** *Lessons on Thermodynamics.* By R. E. BAYNES, M.A.,
Lee's Reader in Physics. Crown 8vo. 7s. 6d.
- Donkin.** *Acoustics.* By W. F. DONKIN, M.A., F.R.S. *Second Edition.*
Crown 8vo. 7s. 6d.
- Euclid.** Edited by C. J. NIXON, M.A., Royal Academical Institution,
Belfast. Extra fcap. 8vo. *Nearly ready.*
- Harcourt and Madan.** *Exercises in Practical Chemistry.* Vol. I.
Elementary Exercises. By A. G. VERNON HARCOURT, M.A.; and H. G.
MADAN, M.A. *Third Edition.* Revised by H. G. Madan, M.A.
Crown 8vo. 9s.
- Madan.** *Tables of Qualitative Analysis.* Arranged by H. G. MADAN,
M.A. Large 4to. 4s. 6d.
- Maxwell.** *An Elementary Treatise on Electricity.* By J. CLERK
MAXWELL, M.A., F.R.S. Edited by W. GARNETT, M.A. Demy 8vo. 7s. 6d.
- Stewart.** *A Treatise on Heat,* with numerous Woodcuts and Dia-
grams. By BALFOUR STEWART, LL.D., F.R.S., Professor of Natural Philosophy
in Owens College, Manchester. *Fourth Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Vernon-Harcourt.** *A Treatise on Rivers and Canals,* relating to
the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and
Development of Canals. By LEVESON FRANCIS VERNON-HARCOURT, M.A.,
M.I.C.E. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) . . . 8vo. 21s.
- Vernon-Harcourt.** *Harbours and Docks;* their Physical Features,
History, Construction, and Maintenance. By the same Author.
2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) . . . 8vo. 25s.
- Williamson.** *Chemistry for Students.* By A. W. WILLIAMSON,
Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College London. *A new
Edition with Solutions.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

HISTORY, &c.

- Freeman.** *A Short History of the Norman Conquest of England.*
By E. A. FREEMAN, M.A. *Second Edition.* . . . Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- George.** *Genealogical Tables illustrative of Modern History.* By
H. B. GEORGE, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* Small 4to. 12s.
- Kitchin.** *A History of France.* With Numerous Maps, Plans, and
Tables. By G. W. KITCHIN, D.D., Dean of Winchester. *Second Edition.*
Vol. 1. To the Year 1453. 10s. 6d.
Vol. 2. From 1453 to 1624. 10s. 6d.
Vol. 3. From 1624 to 1793. 10s. 6d.

- Rawlinson.** *A Manual of Ancient History.* By GEORGE RAWLINSON, M.A., Camden Professor of Ancient History. *Second Edition.*
Demy 8vo. 14s.
- Rogers.** *A Manual of Political Economy,* for the use of Schools. By J. E. THOROLD ROGERS, M.P. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Stubbs.** *The Constitutional History of England, in its Origin and Development.* By WILLIAM STUBBS, D.D., Lord Bishop of Chester. Three vols. Crown 8vo. each 12s.
- Stubbs.** *Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History,* from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. STUBBS, D.D. *Fourth Edition.* Crown 8vo. 8s. 6d.
- Stubbs.** *Magna Carta:* a careful reprint. 4to. stitched, 1s.

ART.

- Hullah.** *The Cultivation of the Speaking Voice.* By JOHN HULLAH. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- MacLaren.** *A System of Physical Education: Theoretical and Practical.* With 346 Illustrations drawn by A. MACDONALD, of the Oxford School of Art. By ARCHIBALD MACLAREN, the Gymnasium, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.
- Troutbeck and Dale.** *A Music Primer for Schools.* By J. TROUTBECK, M.A., Music Master in Westminster School, and R. F. DALE, M.A., B. Mus., Assistant Master in Westminster School. Crown 8vo. 1s. 6d.
- Tyrwhitt.** *A Handbook of Pictorial Art.* By R. St. J. TYRWHITT, M.A. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. MACDONALD. *Second Edition.* 8vo. half morocco, 18s.
- Student's Handbook** to the University and Colleges of Oxford. *Eighth Edition.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Helps to the Study of the Bible,** taken from the *Oxford Bible for Teachers*, comprising Summaries of the several Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Crown 8vo. 3s. 6d.

 All communications relating to Books included in this List, and offers of new Books and new Editions, should be addressed to

THE SECRETARY TO THE DELEGATES,
CLARENDON PRESS,
OXFORD.

BOOKS FOR SCHOOL LIBRARIES.

An Etymological Dictionary of the English Language, arranged on an Historical Basis. By W. W. SKEAT, M.A. Second Edition. 2l. 4s.

Shakespeare as a Dramatic Artist. By R. G. MOULTON, M.A. 5s.

English Plant Names, from the tenth to the fifteenth Century. By J. EARLE, M.A. 5s.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited by G. H. MOBERLY, M.A. 10s. 6d.

Chapters of Early English Church History. By W. BRIGHT, D.D. 12s.

History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results. By E. A. FREEMAN, D.C.L. In 6 vols. 5l. 9s. 6d.

The Reign of William Rufus and the Accession of Henry the First. By E. A. FREEMAN, D.C.L. In 2 vols. 1l. 16s.

Fuller's Church History of Britain. Edited by J. S. BREWER, M.A. In 6 vols. 1l. 19s.

Burnet's History of the Reformation of the Church of England. New Edition, revised by N. POCKOCK, M.A. In 7 vols. 1l. 10s.

Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in England, together with his Life, including a Continuation of his History. 1l. 2s.

A History of England, principally in the Seventeenth Century. Translation edited by G. W. KITCHIN, D.D., and C. W. BOASE, M.A. In 6 vols. 3l. 3s.

A History of Greece, B.C. 146 to A.D. 1864. By GEORGE FINLAY, LL.D. New Edition, by H. F. TOZER, M.A. In 7 vols. 3l. 10s.

Italy and her Invaders. By T. HODGKIN, M.A. Vols. I-IV. 3l. 8s.

Some Account of the Church in the Apostolic Age. By W. W. SHIRLEY, D.D. Second Edition. 3s. 6d.

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. BURTON, D.D. Sixth Edition. 10s. 6d.

Hooker's Works: the text as arranged by JOHN KEEBLE, M.A. In 2 vols. 11s.

Bacon's Novum Organum. Edited by T. FOWLER, M.A. 14s.

Smith's Wealth of Nations. New Edition with Notes by J. E. THOROLD ROGERS, M.A. In 2 vols. 21s.

A Course of Lectures on Art. By J. RUSKIN, M.A. 6s.

Aspects of Poetry. By J. C. SHARP, M.A. 10s. 6d.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By JOHN PHILLIPS, M.A., F.R.S. 1l. 1s.

A Handbook of Descriptive Astronomy. By G. F. CHAMBERS, F.R.A.S. *Third Edition.* 1l. 8s.

A Cycle of Celestial Objects. By Admiral W. H. SMYTH, R.N. Revised, etc. by G. F. CHAMBERS, F.R.A.S. 12s.

British Barrows: a Record of the Examination of Sepulchral Mounds in various Parts of England. By W. GREENWELL, M.A., F.S.A. With Appendix, &c. by G. ROLLESTON, M.D., F.R.S. 25s.

A Treatise on Rivers and Canals. By L. F. VERNON-HARCOURT, M.A. 2 vols. 21s.

Harbours and Docks. By L. F. VERNON-HARCOURT, M.A. 2 vols. 25s.

Fragments and Specimens of Early Latin. By J. WORDSWORTH, M.A. 18s.

The Roman Poets of the Republic. By W. Y. SELLAR, M.A. 14s.

The Roman Poets of the Augustan Age. Virgil. By W. Y. SELLAR, M.A. 9s.

Lectures and Essays on Subjects connected with Latin Literature and Scholarship. By H. NETTLESHIP, M.A. 7s. 6d.

Catullus, a Commentary on. By ROBINSON ELLIS, M.A. 16s.

Selections from the less known Latin Poets. By NORTH PINDER, M.A. 15s.

A Grammar of the Homeric Dialect. By D. B. MONRO, M.A. 10s. 6d.

A Manual of Greek Historical Inscriptions. By E. L. HICKS, M.A. 10s. 6d.

Plato: The Dialogues. Translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. JOWETT, M.A. 3l. 10s.

Thucydides. Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. JOWETT, M.A. 1l. 12s.

A New English Dictionary on Historical Principles. Founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by JAMES A. H. MURRAY, LL.D. Part I. A—ANT. Part II. ANT—BATTEN. 12s. 6d. each.

London: HENRY FROWDE,

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER.

Edinburgh: 6, QUEEN STREET.

Oxford: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,

116, HIGH STREET.

LaGr.Gr
W925g

[Wordsworth, Charles, Bp.]

Graecae grammaticae rudimenta. Ed.19.

5812

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

